

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 07437163 8

IMMANUELIS BEKKERI,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A

G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.

INDICES.

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS

G. REIMERI.

MS 7...

IMMANUELIS BEKKERI,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A

G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.

INDICES.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

BEROLINI, 1821.

TYPIS ET IMPENSIS

G. REIMERI.

Handwritten signature

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

BY WAY
OF
THE

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο Υ

Κ Α Ν Ο Ν Ε Σ.

UNION
PUBLIC
LIBRARY

Rrr

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ενικά. Αίας Αϊαντος: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\zeta$ καθαρὸν ὀνόματα
δυσύλλαβα βαρύτερα μακροκατάληκτα ἄρσενικά διὰ τοῦ
 $\bar{\nu}$ κλίνεται, Θόας Θόαντος, Ὑας Ὑαντος, Αίας Αϊαν-
τος. Τῷ Αϊαντι: πᾶσα γενικὴ εἰς $\bar{\sigma}\zeta$ λήγουσα με-
ταβάλλουσα τὸ $\bar{\sigma}\zeta$ εἰς $\bar{\iota}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον 5
καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνως
Μίνωϊ, Αϊαντος Αϊαντι. Τὸν Αϊαντα: πᾶσα δοτικὴ
ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλ-
λαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\alpha}$ αὐτὴν ποιεῖ,
Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρωτα, χάριτι χάριτα, Αϊαντι 10
Αϊαντα, λέβητι λέβητα. Ὡς Αϊαν: πᾶσα γενικὴ διὰ
τοῦ $\bar{\nu}$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\tau}\alpha\varsigma$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν,
εἰ μὴ διφθόγγῳ παραληγοῖτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ
τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αϊαντος Αϊαν, Ξενοφῶντος
Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακούντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15
μῦντος Σιμῶ. *)

Δυϊκά. Τῷ Αϊαντι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\bar{\iota}$
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\epsilon}$ τὴν εὐθείαν
τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοῦ βοέ, Θόαντι Θόαντε, Αϊαντι
Αϊαντε. Τοῖν Αϊάντοιιν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς 20
 $\bar{\iota}$ ἢ εἰς $\bar{\omicron}$ λήγουσα εἰς $\bar{\omicron}\bar{\iota}\bar{\nu}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) Ἐν ἄλλῃ καὶ σημασέντος σημαοῦ.

κῆν, ἔρωτε ἐρώτοι, κανόνε, κανόνου, Ὀμήρω Ὀμήρου, σοφῶ σοφοῖν. Ὡς Αἴαντε: τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντες: πᾶσα εὐθεία θυῶν εἰς ἰ λήγουσα προσδέσει τοῦ σ ποιεὶ τὴν εὐθείαν πῶν πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες. **Τῶν Αἰάντων:** πᾶσα γενική πληθυντικῶν κοινὴ εἰς ὦν λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. **Τοῖς Αἴασι:** πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσὸς συλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν, προσδέσει τοῦ ἰ ποιεὶ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός Τρωσί, Πηλεὺς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδός παισί, πλὴν τοῦ πούς ποδός ποσί. **Τοὺς Αἰαντας:** πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾠ λήγουσα προσδέσει τοῦ σ ποιεὶ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἰαντα Αἰαντας. Ὡς Αἴαντες: εἶπομεν ὡς τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κ α ν ὶ β .

Ἐνικά. Ὁ κοχλίας τῆ κοχλίου: τὰ εἰς ᾠ καθαρόν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ βαρύνοντα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, Παπίου, Ἐρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς ᾠ περὶ πέντε τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἐρμεία, Δωρικῆ ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθης γεγυῖα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. σεσημειῶται τὸ Πικίας Πικιάντος καὶ Πενκετίας Πενκετιάντος ἐν τῷ κανόνι. **Τῷ κοχλίᾳ:** πᾶσα γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρση, ἡ Μῆδεια τῆς Μηδείας τῇ Μηδεῖα, ἡ γῆ τῆς γῆς τῇ γῆ· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. **Τὸν κοχλίαν:** πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα, ὅταν ἔχη ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φων-

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἶρηται. τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικῆ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας ὡ Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ε̄ προσηγο- ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μῆδὲ μακροκατάληκτα, διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἀττικαὶ δὲ 10
μάντειος καὶ ὄφειος φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος, ὡς τὸ

ἄσπειρ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαίσις ἦ. 15
τῷ ὄφι, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλί- νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χρη- σις τῆς εἰς ᾱ αἰτιατικῆς. ὡ ὄφι.

Ἄνικά. τῷ ὄφι. τοῖν ὄφιοιν. ὡ ὄφι. 20

Πληθ. οἱ ὄφιος. τῶν ὄφίων. τοῖς ὄφισι. τοὺς ὄφιας. ὡ ὄφιος.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς ε̄ εἰς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
μήντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡ χαρίει καὶ ὡ χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡ χαρίει καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφ- θόγγου ἀποβολῆ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡ παῖ, ὁ Πηλεὺς ὡ Πηλεῦ, καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά- βως κλινόιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγύρων καὶ τὸν εὐγύρων, εἰ

ὁμόρωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν ἢ εὐθεία, τοῦ λέβητος ὡς λέβης, τοῦ ἔρωτος ὡς ἔρος.

Δυϊκά. τῷ Λάχητε. Τοῖν Λαχῆτοι. Λάχητε.

Πληθ. οἱ Λάχητες. τῶν Λαχῆτων. τοῖς Λαχῆσι. τοὺς Λάχητας. ὡς Λάχητες.

Κανὼν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἧς σπονδειακά βαρύνοντα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρος Πέρον, Τένης Τένου. σεσημειῶται τὸ μάσθλητος, Μόρητος, Μίλητος: τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογία. Τῷ Χρῦση: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθεία τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκρώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιγοῖχου. Τὸν Χρῦσην: εἴρηται. Ὡς Χρῦση: τὰ εἰς ἧς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα ἢ τὸ τ ἔχῃ ἢ ἐθνικὰ εἴη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῆ τὴν κλητικὴν, ὡς Εὐριπίδη, ὡς μισογύνη, ὡς Μηροῦνη. εἶπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα διὰ τὸ ὦ γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχῃ διὰ τὸ ὦ τοξότα, ὡς θῦτα, ἢ ἐθνικὰ εἴη διὰ τὸ ὦ Πέρσα.

Δυϊκά. Τῷ Χρῦσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἧ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἦ εἰς ἄ τὸ δυϊκὸν ποιῆ, τῇ Ἐλένη τὰ Ἐλένα, τῷ Πέρση τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρῦσαι. Ὡς Χρῦσα: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρῦσῶν. τοῖς Χρῦσαις. τοὺς Χρῦσας. ὡς Χρῦσαι: εἴρηται.

Κανὼν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους. καὶ Δημοσθένους: τὰ εἰς ἧς ὀνόματα παρ' οὐδετέρων συντεθειμένα πάντως εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικὴν, γένος εὐγενῆς εὐγενοῦς, ἦθος κακοῆθης κακοῆθους: σεσημειῶται τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι

Πληθι οἱ ἡδέες, καὶ ἡδέϊς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδέϊς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδέϊς.

Κατ' ὦν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὤς μονα- 6
γενῆ τὸ ὤ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὄς κλίνεται, ἄχυρος, βότρου. σεσημειώται τὸ πῆχυσ πῆ-
χεος, πέλεκυς πελέκεος καὶ ἔγγελυς ἐγγέλυος. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρυν. ὦ βότρυ.

Δυϊκά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρυοῖν. ὦ βότρυε. 10

Πληθ: οἱ βότρυες: τῶν βοτρυών. τοῖς βό-
τρυσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς
εἰς λήγουσα τροπῇ τῶν εἰς αἰ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυας. ὦ βότρυες.

Κατ' ὦν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς ὄς ἀπαθῆ δια
τοῦ ὄς κλίνεται, χρῶς χρόος, χρῶς χοός, πλὴν τοῦ
πούς καὶ ὀδούς· πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῖ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βραῦ.

Δυϊκά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Κατ' ὦν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς ὄς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρῆμεος χρυσίου χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἔστι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὄς ἀρσενικὰ
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
κοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλώ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλωῦ: τὰ εἰς ὄς ἀρσενικὰ εἰς εἰ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

Ἐνικά. Ἡρακλῆς Ἡρακλέους Ἡρακλέους.
Ἡρακλέϊ Ἡρακλέϊ. Ἡρακλέα Ἡρακλέα.
Ἡράκλεες Ἡράκλεις καὶ Ἡρακλες κατὰ συγκο-
πὴν τοῦ ζ.

Δυϊκά. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη καὶ Ἡρακλήε. ε
Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη
καὶ Ἡρακλήε.

Πληθυντικά. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις. Ἡρα-
κλεέων Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέεσιν Ἡρακλήσιν.
Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήας καὶ Ἡρα- κ
κλέας. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις.

Ἐνικά. Ἡρακλής Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς· αὐ-
τῆ ἄλεκτος. Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ. Ἡρακλέα Ἡρα-
κλή καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήν. Ἡρακλες καὶ Ἡρα- κ
κλής.

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλή. Ἡρακλέοιν Ἡ-
ρακλοῖν. Ἡρακλέε Ἡρακλή.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. Ἡρακλέων Ἡ-
ρακλεῶν. Ἡρακλέσι μόνως. Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς.
Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Κ α ν ὶ ν ζ.

Ἐνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος: τὰ εἰς ις κύ-
ρια διὰ τοῦ δος κλίνεται, εἴτε ἀρσενικά εἴη εἴτε θη-
λυκά, Ἀδωνίς Ἀδώνιδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μέμφιδος·
τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὑπερον ἐροῦμεν. τὸ
δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι: εἴρηται. τὸν
Πάριδα καὶ τὸν Πάριν: τῶν εἰς ις αἱ αἰτιατικάι
διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς ᾧ λήγονσα ἀπὸ τῆς ἐν-
κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ᾧ ἀπὸ τῆς εὐθείας.
ᾧ Πάρι: τὰ εἰς ις ὑποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ζ,
ᾧ Θέτι, ᾧ Πάρι.

Δυϊκά. τῷ Πάριδι. τοῖν Παρίδοιν. ᾧ Πά-
ριδι.

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἴρηται. τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικῇ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχόμενη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
δας ὡ Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγορικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ καθαρῶ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἀττικοὶ δὲ 10
μάντιώς καὶ ὄφειώς φασίν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος, ὡς τὸ

ἄσπειρ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαίοισιν ἦ. 15
τῷ ὄφει, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλίνεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χρῆσις τῆς εἰς ἂ αἰτιατικῆς. ὡ ὄφι.

Δυϊκά. τῷ ὄφει. τοῖν ὄφίοισιν. ὡ ὄφει. 20

Πληθ. οἱ ὄφιεσ. τῶν ὄφίων. τοῖς ὄφισι. τοὺς ὄφιας. ὡ ὄφιεσ.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὡ χαρίει καὶ ὡ χαρίεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὡ χαρίει καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διαφορῶσθεν ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὡ παῖ, ὁ Πηλεύς ὡ Πηλεῦ, καὶ ὡ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγέρον καὶ τὸν εὐγέρον, εἰ

Κανὼν κ.

Ἐνικά. ὁ θώραξ τοῦ θώρακος: τὰ εἰς αξ ὑπὲρ
 μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, θώρακος, αὔλακος,
 πίδακος. σεσημειώται τὸ ἄρπαξ ἄρπαγος. τῷ θώρακι.
 τὸν θώρακα. ὦ θώραξ: τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν 5
 αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ, ὦ
 Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημειώται τὸ ὦ γύναι καὶ τὸ Ζεῦ
 ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήσαντο τοῦ ξ.

Δυϊκά. τῷ θώρακε. τοῖν θωράκοιν. ὦ θώ-
 ρακε. 10

Πληθ. οἱ θώρακες. τῶν θωράκων. τοῖς θώ-
 ραξιν: αὐταὶ αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ
 τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν προσλαμβάνουσας πρὸ τοῦ ι τὸ
 σ καὶ συναιρούσης τὸ κσ εἰς ξ καὶ τὸ πσ εἰς ψ, οἷον
 Φοῖνικι Φοῖνιξιν, ὁμοίως Πέλοποι Πέλοψιν, ἢ ἀπὸ τῆς 16
 εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα εἰς διπλοῦν λήγουσα προσ-
 θέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέ-
 λοψ Πέλοψι, Φοῖνιξ Φοῖνιξι. τοὺς θώρακας. ὦ
 θώρακες:

Κανὼν κη.

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ
 τοῦ βουπλήγος: τῶν εἰς ηξ ἄρσενικῶν ὅσα μὲν ἐστὶν
 ἀπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ η κλίνεται, νάρθηκος,
 σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλί-
 νεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλή- 25
 γος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα,
 τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Δυϊκά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγι. τοῖν
 μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ
 βουπλήγι. 30

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν
 μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι,
 τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλή-
 γας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Πληθὶ οἱ ἡδέες, καὶ ἡδέϊς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδέϊς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέεθ καὶ ὦ ἡδέϊς.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς ὤς μόνον
γενῆ τὸ ὤ φυλάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ὄς κλίνεται, ζάχυος, βότρου. σεσημειώται τὸ πῆχυς πῆ-
χτος, πέλεκυς πελέκεος καὶ ἔγγελυς ἐγγέλυος. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρυον. ὦ βότρυ.

Ἀνικά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρώοιν. ὦ βότρυε. 10

Πληθ. οἱ βότρυες. τῶν βοτρώων. τοῖς βό-
τρυσι. τοὺς βότρυας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς
εἰς λήγουσα τροπῇ τοῦ εἰς ἄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικῆν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρυας. ὦ βότρυες.

Κανὼν γ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς οὐς ἀπαθῆ δια
τοῦ ὄς κλίνεται, χροῦς χροός, χροῦς χροός, πλην τοῦ
πούς καὶ ὀδούς. πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῖ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βοῦ.

Ἀνικά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βοοσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς οὐς συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρύμεος χρυσοῦ χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἔξι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς ὄς ἀρσενικά
εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόω τῷ πλώ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλώ: τὰ εἰς ὄς ἀρσενικά εἰς εἰ
ἔχει τὴν κλητικὴν.

τοῦ ἦ κλίνεται, καμπτήρος, ἐλαττήρος, σεσημειωμένου τοῦ πατέρος, ἀξέρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ̄, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, αἰδέρος, δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ σπινθη-
ρος, Ἐλευθῆρος. τῶ λουτήρι. τὸν λουτήρα. ὦ
λουτήρ.

Ἀνικά. τῶ λουτήρι. τοῖν λουτήροιν. ὦ λουτήρι.

Πληθ. οἱ λουτήρες. τῶν λουτήρων. τοῖς
λουτήρσι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτήρες.

Κανὼν λγ.

Ἐνικά. ὁ Ἡίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβη-
ρος: τῶν εἰς ἦρ βαρυτόνων ὅσα μὲν μακροῦ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, φράτερος, Πίερος, ὅσα δὲ
βραχεία παραλήγεται, διὰ τοῦ ἦ κλίνεται, Ἴβηρος, ἐρίη-
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ τὴν κλίσιον ἐδέξατο.
τῶ Πίερι. τὸν Πίερα. ὦ Πίερ.

Ἀνικά. τῶ Πίιερι. τοῖν Πίιέροιν. ὦ Πίιερι.

Πληθ. οἱ Πίιερεις. τῶν Πίιέρων. τοῖς Πίιερ-
σι. τοὺς Πίιερας. ὦ Πίιερεις.

Κανὼν λδ.

Ἐνικά. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλωρ τοῦ
κέλωρος: τὰ εἰς ὠρ βαρυτόνα διὰ τοῦ ὠ κλίνεται. ὅσα
δὲ ἔχει τὸ λ, διὰ τοῦ ὠ, Μέντορος, Ἐκτορος, Νέσορος,
κέλωρος, πέλωρος. τῶ Νέσορι. τὸν Νέσορα. ὦ
Νέσορ.

Ἀνικά. τῶ Νέσορι. τοῖν Νεσόροιν. ὦ Νέ-
σορι.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. τοῖς Νέ-
σορσι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν λε.

Ἐνικά. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς ψ̄ ζα
λήγοντα ὑπὲρ μίαν ὄσπληθην διὰ τοῦ π̄ κλίνεται, Πέ-
λοπος, Κύκλωπος, λαίλαπος, πλὴν τοῦ Ἄραβος, Κίνυ-
φος, Χάλυβος. τῶ Κύκλωπι. τὸν Κύκλωπα. ὦ
Κύκλωψ.

τῷ Μενέλεω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσύλλαβουσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου. τὸν Μενέλεων: εἶπομεν ὡς πᾶσα εὐθεία εἰς ὁ λήγουσα, ὅταν ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ 5 τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὁ Πέρσης τὸν Πέρσην. ὦ Μενέλεω: εἶπομεν ὡς τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ αἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτάς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10 γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῦ Μενέλεων: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὦ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15 γέγονε τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ εὐθεία πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φωνήεν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων. τοῖς Μενέλεω: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ ὦ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20 οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοῦς Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὦ. τὸ δὲ ὦ ἐξέπεσε διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὦ Μενέλεω: εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν.

26

Κατ' ὦν ιή.

Ἐνικά. ὁ ἄλλος τοῦ ἁλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο συμφωνὰ λήγον δια δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρνος Τίρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλλς, ἔδει ἁλτός. ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἐμελλε ψιλοῦσθαι ἢ 30 γενικῆ, ὑπεσάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνηθῇ καὶ ἡ γενικὴ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκὸν καὶ δηλοῖ τὴν Θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἀρσενικόν, δι' ὅλου κλίνεται. τῷ ἁλί.
τὸν ἅλα. ᾧ ἅλε: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ἐνικά. τῷ ἅλε. τοῖν ἁλοῖν. ᾧ ἅλε.

Πληθ. οἱ ἅλες. τῶν ἁλῶν. τοῖς ἁλοῖν: εἰ- 5
πομεν ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ μακρᾶς, περιττοσυλ-
λάβως κλινομένα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενι-
κὴν, προσθέσει τοῦ ἰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν
ποιεῖ. τοῦς ἅλας. ᾧ ἅλες.

Κανὼν ιθ.

10

Ἐνικά. ὁ Ἀλκμᾶν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ἄν
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾶ, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, ὅτε ἀρσενικὸν
ἔσιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ᾧ Ἀλκμᾶν: τὰ
εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη- 15
τικὴν, ᾧ λιμῖν, ᾧ ἀσίη, πλην τοῦ ἄνεο, πάτερ, σῶτερ,
δάερ.

Ἐνικά. τῷ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμᾶνοιν. ᾧ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμᾶνων. τοῖς 20
Ἀλκμᾶσι. τοῦς Ἀλκμᾶνας. ᾧ Ἀλκμᾶνες.

Κανὼν κ.

Ἐνικά. ὁ σωλῆν τοῦ σωλῆνος, ὁ ποιμῆν τοῦ
ποιμένος: τῶν εἰς ἦν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ μ
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ε κλίνεται, ὅσα δε μὴ ἔχει τὸ 25
μ, τὸ ἦ φαλάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχένος ἐκλίθη·
αὐχμῆν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέζερον. τῷ σωλῆνι. τὸν σω-
λῆνα. ᾧ σωλῆν.

Ἐνικά. τῷ σωλῆνε. τοῖν σωλῆνοιν. ᾧ σω-
λῆνε.

30

Πληθ. οἱ σωλῆνες. τῶν σωλῆνων, τοῖς σω-
λῆσι. τοῦς σωλῆνας. ᾧ σωλῆνες.

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Ἑλληὺν τοῦ Ἑλληνοσ, ὁ τέρην τοῦ
 τέρενοσ: τῶν εἰσ ἦν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐσὶ μονο-
 γενῆ, τὸ ἦ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασσημα-
 τισμόν, διὰ τοῦ ἔ κλίεται, Ἑλληνοσ, Γερηνοσ. τέρενοσ 5
 τέρενοσ δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενοσ ὅτι τὸ ἄρσεν. τῶ
 Ἑλληνε. τὸν Ἑλληνα. ὦ Ἑλληνη: τὰ εἰσ ἀμετάβο-
 λον λήγοντα βαρυτόνα ἀποβάλλοντα τῆσ γενικῆσ τὴν
 ἰσάτην, τὸ οσ, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενοσ ἄρσεν, Μα-
 χάονοσ Μαχᾶον, πλην τοῦ ὦ Ἀπολλον, ὦ Πόσειδον. 10

Δυϊκά. τῶ Ἑλληνε. τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνε.

Πληθ. οἱ Ἑλληνεσ. τῶν Ἑλλήνων. τοῖσ Ἑλ-
 λησι. τοῦσ Ἑλληνασ. ὦ Ἑλληνεσ.

Κανὼν κβ.

15

Ἐνικά. ὁ δελφῖν τοῦ δελφῖνοσ: τὰ εἰσ ἰν καὶ
 ὀξύνεται καὶ μακρόν ἔχει τὸ ἰ καὶ προσθέσει τοῦ οσ
 κλίεται. δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖσ
 ἀρχαίοισ εἰσ ἰσ λῆγει, παρὰ δὲ τοῖσ νεωτέροισ εἰσ ἰν,
 δελφῖν, ἀκτῖν, ῥῖν. τῶ δελφῖνε. τὸν δελφῖνα. ὦ 20
 δελφῖνε.

Δυϊκά. τῶ δελφῖνε. τοῖν δελφῖνοιν. ὦ δελ-
 φῖνε.

Πληθ. οἱ δελφῖνεσ. τῶν δελφῖνων. τοῖσ
 δελφῖσι. τοῦσ δελφῖνασ. ὦ δελφῖνεσ. 25

Κανὼν κγ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνοσ: τὰ εἰσ ἰν
 προσθέσει τοῦ οσ κλίεται, μάσνοσ, Φόρκυνοσ. τῶ Φόρ-
 κυνη. τὸν Φόρκυνα. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῶ Φόρκυνε. ταῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνεσ. τῶν Φορκύνων. τοῖσ
 Φόρκυσι. τοῦσ Φόρκυνασ. ὦ Φόρκυνεσ.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν ἀυλάκων. ταῖς αὐ-
λαξί. τὰς αὐλακας. ὦ αὐλακες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
ξ λήγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλι- 5
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγγος, Σφίγξ Σφιγγός· σάρξ δὲ σαρκός καὶ ἄλλ' ἄλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῆ Σφιγγί.
τὴν Σφιγγα. ὦ Σφίγξ. 10

Ἰνικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὦ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ἰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφίγγας. ὦ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρας, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ἠρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰ κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος· τὸ δὲ μητρός καὶ Δήμη- 20
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῶ πα-
τρός καὶ ἀνδρός. τῆ μητέρι, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί,
τὴν μητέρα. ὦ μητερ.

Ἰνικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροιν. ὦ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπέρθσεις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπὴ τοῦ ἰ εἰς
ᾱ, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὦ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ᾱς θηλυκὰ διὰ τοῦ ὄδος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρούνα. ὦ κοιτών, ὦ Σαρπηδών, ὦ ἀλεκτρούων.

Δυϊκά. τῷ κοιτῶνε, τῷ Σαρπηδόνε, τῷ ἀλεκτρούνε. τοῖν κοιτῶνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρούνοιν. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, 5 ὦ ἀλεκτρούνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρούνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρούνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρούσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς 10 Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρούνας. ὦ κοιτῶνες, ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρούνες.

Κανὼν κς.

Ἐνικά. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνος: τὰ εἰς ὧν περισπώμενά διὰ τοῦ ντ' κλίνεται, Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶντος. σεσημειῶται τὸ Ποσειδῶν. τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὡς λήξαντα, Τυφῶς καὶ ταῶς, οὐκ ἠκρολύθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ 20 Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Ποσειδῶν, ὦ ταῶν.

Δυϊκά. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνε, τῷ ταῶνε. τοῖν Ξενοφῶντοιν, τοῖν Ποσειδῶνοιν, 25 τοῖν ταῶνοιν. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφῶντων, τῶν Ποσειδῶνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, 30 τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

Καὶ ὦν κ.

Ἐνικά. ὁ θῶραξ τοῦ θῶρακος: τὰ εἰς ἄξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεται, θῶρακος, αἰλακος, πίδακος. σεσημειῖται τὸ ἄραξ ἄραγος. τῷ θῶρακι τὸν θῶρακα. ὦ θῶραξ: τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ, ὦ Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημειῖται τὸ ὦ γυναι καὶ τὸ Ζεῦ ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήσαντο τοῦ ξ.

Διτικά. τῷ θῶρακε. τοῖν θῶρακοιν. ὦ θῶρακε.

Πληθ. οἱ θῶρακες. τῶν θῶρακων. τοῖς θῶραξι: αὐταὶ αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν προσλαμβάνουσας πρὸ τοῦ ἰ τὸ σ καὶ συναιρούσας τὸ κσ εἰς ξ καὶ τὸ πσ εἰς ψ, οἷον Φοῖνικι Φοῖνιξιν, ὁμοίως Πέλοπι Πέλοπιν, ἢ ἀπὸ τῆς εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεία εἰς διπλοῦν λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέλοψ Πέλοπι, Φοῖνιξ Φοῖνιξι. τοὺς θῶρακας. ὦ θῶρακες.

Καὶ ὦν κη.

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ τοῦ βουπλήγος: τῶν εἰς ἠξ ἄρσενικῶν ὅσα μὲν ἔστιν ἁπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ ἠ κλίνεται, νάρθηκος, σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλίνεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλήγος: τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα, τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Διτικά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγε. τοῖν μύρμηκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ βουπλήγε.

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν μύρμηκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι, τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλήγας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Κανὼν κδ.

Ἐνικά. ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὀμήλιξ τοῦ ὀμήλικος· τὰ εἰς ἕξ ἀρσενικά, εἰ μὲν ἀπλᾶ εἴη, διὰ τοῦ κ κλίνεται, γοῖκος, πέρδικος (σεσημειώται τὸ τέττιγος), τὰ δὲ σύνθετα ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, καλλιτριγος, ὀμήλικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ᾧ πέρδιξ.

Ἀνικά. τῷ πέρδικε. τοῖν περδίκοιν. ᾧ πέρδικε.

Πληθ. οἱ πέρδικες. τῶν περδίκων. τοῖσι πέρδιξι. τοὺς πέρδικας. ᾧ πέρδικες.

Κανὼν λ.

Ἐνικά. ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος, ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος· ὅσα τῶν εἰς ἕξ ἦσει μακρὰ παρλήγεται, διὰ τοῦ κ κλίνεται, κήρυκος, δοίδυκος, καὶ ὅσα διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται ὧν τὸ ἐν τῆς πρώτης ἐξ. συζυγίας τῶν βαρυτόνων, Βέβρυκος, ἄμπυκος. τῷ δοίδυκι. τὸν δοίδυκα. ᾧ δοῖδυξ.

Ἀνικά. τῷ δοίδυκε. τοῖν δοιδύκοιν. ᾧ δοίδυκε.

Πληθ. οἱ δοίδυκες. τῶν δοιδύκων. τοῖς δοίδυξι. τοὺς δοίδυκας. ᾧ δοίδυκες.

Κανὼν λα.

Ἐνικά. ὁ βῶξ τοῦ βωκός· τὰ εἰς ὦξ ἀπλᾶ διὰ τοῦ κ κλίνεται, βωκός, πτωκός, πλὴν τοῦ ἠρωγός. ῥώξ ἢ ἐστὶν εἶδος φαλαγγίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σαφυλῆς ῥάξ λέγεται θηλυκῶς. τῷ βωκί. τὸν βωκα. ᾧ βῶξ.

Ἀνικά. τῷ βῶκε. τοῖν βωκοῖν. ᾧ βῶκε.

Πληθ. οἱ βῶκες. τῶν βωκῶν. τοῖς βωξι. τοὺς βῶκας. ᾧ βῶκες.

Κανὼν λβ.

Ἐνικά. ὁ λουτήρ τοῦ λουτήρος, ὁ αἰθήρ τῆς αἰθήρος· τῶν εἰς ἠρ ὀξύτων ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ, διὰ

κορα, πείθω πείθω πέποιθα. ἀλλὰ κἄν ὁ ἐνεως τῆ
 αι διφθόγγω παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
 η̄, χαινῶ κέηνα, φαινῶ πέφηνα. τέτυπας. τέτυπε.

Λυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
 πασιν: εἰρηται.

Ἑπερσυντέλικος.

Ἑνικά. ἐτετύφειν: πῶς παρακείμενος τρέπων τὸ
 ᾱ εἰς εν̄ ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμρώνου
 ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
 τοῦ ε̄· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχεν, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
 κεν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ν̄ λῆγον
 μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν, τροπῆ
 τοῦ ν̄ εἰς σ̄ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
 φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
 διὰ τὸ ἐποιοῦν ἐποίεις καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
 μένων παρατάτικους· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλος δίφ-
 θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναϊρέσεως, διὸ
 ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσουν ἐχρύσοις οὐκ ἐτράπη; 20
 ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοες καὶ τὰ δύο οο
 εἰς τὴν ε̄ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ ὡε̄
 ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
 „μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
 τὰ ὅμοια. ἐτετύφει: εἰρηται. 25

Λυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
 τύφεισαν: τὰ εἰς μεν̄ πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν̄
 φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σαν̄ ποιεῖ τὸ
 τρίτον, ἐγνων ἐγνωμεν ἐγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
 ρείησαν.

Δυϊκά. τῷ Κύκλωπε. τοῖν Κυκλώποιν. ὃ
Κύκλωπε.

Πληθ. αἱ Κύκλωπες. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωσι. τοῖς Κύκλωπας. ὡ Κύκλωπες.

τέλος τῶν ἀρσενικῶν κανόνων.

5

ΠΕΡΙ ΘΗΑΤΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ἐνικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς 1
Μούσης, τῆς μαίας, τῆς σφαίρας: τῶν εἰς $\bar{\alpha}$
βαρυτόνων θηλυκῶν ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ μετὰ 10
τοῦ $\bar{\alpha}$, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδείας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ
εἰς ἦ, δίψα δίψης, ἄελλα ἀέλλης. τὸ γὰρ Λήδας, Φι-
λομήλας, Ἀνδρομέδας Δωριάδες, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῆ Μούση, τῆ μαία, τῆ σφαίρα: εἶπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικῆ ἰσοσυλλαβοῦσα τῆ εὐθεία τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν: εἶπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικῆ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῆ εὐθεία μετὰ τῶν ἀντὼν φωνηέντων 20
εἰς $\bar{\nu}$ λήγει. ὡ Μοῦσα, ὡ μαῖα, ὡ σφαῖρα: τὰ εἰς
 $\bar{\alpha}$ καὶ ἦ θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ Μούσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα:
πᾶσα δοτικῆ ἐνικῶν εἰς ἦ λήγουσα τροπῆ τοῦ ἦ εἰς $\bar{\alpha}$
τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, τῷ Πέρση τῷ Πέρσα· 25
εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊκόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαῖαιν, ταῖν σφαῖραιν:
εἶπομεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσδέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὡ Μούσα, ὡ μαῖα, ὡ σφαῖρα: εἰρηται-
τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητικῆ.

Πληθ. αἱ Μούσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι:
τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσδέσει τοῦ $\bar{\iota}$ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαϊῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ὦν λήγει ἐπὶ παντός γένους. ταῖς Μούσαις, ταῖς μαΐαις, ταῖς σφαίραις: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖται Αἰνεῖταις. τὰς Μούσας, τὰς μαΐας, τὰς σφαίρας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπή, τοῦ ἰ εἰς ὄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαὶ καλάς. ὦ Μούσαι, ὦ μαΐαι, ὦ σφαίραι.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν τὸ γυναικὸς ἀπὸ τοῦ γίναϊξ κεκλισθαι φαμέν. τῇ τιμῇ, τὴν τιμῆν. ὦ τιμῆ.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. 15

Πληθ. αἰ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφοῦς: τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειῶ Κλειοῦς, 21 Ἐρατῶ Ἐρατοῦς, ἢ τις συνηρημένη ἐξίν: ἀπὸ γοῦν τῆς Σαπφοῦς γίνεταί κατὰ συναίρεσιν Σαπφοῦς. τῇ Σαπφῶϊ καὶ τῇ Σαπφοῖ. τὴν Σαπφῶα καὶ τὴν Σαπφῶ. ὦ Σαπφοῖ: αὕτη συναίρεθῆσα οὐκέτι εἶασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ 21 πρὸς αὐτὴν πεισας ἔκλινε, πλην τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν. ἐξίν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἰ τῆς χρῆσεως οὕτως ἐχούσης,

Λητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν 31 ὠμορῶνῃσε τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὦν καὶ συνέσθηκε. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἰν ποιεῖ τὴν γενικὴν. ὦ Σαπ-

φῶ: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. αἱ Σαπφοί: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα εἰς οἰ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων, τῶν Σαπφῶν: πᾶσα γενική πληθυντικῶν εἰς ᾧ λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. τὰς Σαπφοῖς, τὰς Σαπφούς: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς οἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ οἰ εἰς ους ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν. ᾧ Σαπφοί: ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν δ.

10

Ἐνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγῶν· τῆς τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνος: τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ὀ κλίνεταί, τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾧ· ὀξύτονα μὲν τρυγῶνος, ἀηδόνης, βαρύτονα δὲ τρήρωνος, μήκωνος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημειώται τὸ Ἀνθηδόνος, Ὀλοσσόνος. τῇ τρήρωνι. τὴν τρήρωνα. ᾧ τρήρων.

Δυϊκά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρήρωνε.

20

Πληθ. αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. τὰς τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ αὐλαξ τῆς αὐλακος: τὰ εἰς ᾧ θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνεταί, δίπλα-25 κος, αὐλακος, πήληκος. σεσημειώται τὸ λάταγος καὶ μᾶστιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτι ἔτρεψε τὸ ἡ εἰς ε̄· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὐλακι. τὴν αὐλακα. ᾧ αὐλαξ.

30

Δυϊκά. τὰ αὐλακε. ταῖν αὐλάκοιν. ᾧ αὐλακε.

Πληθ. αἱ αὐλακες, τῶν αὐλάκων, ταῖς αὐ-
λαξί. τὰς αὐλακας, ὡ αὐλακες.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
ξ λήγον, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί-
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγος, Σφίγξ Σφιγγός: σάρξ δὲ σαρκός και ἄλξ ἄλ-
κός. τὸ δὲ λυγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῆ Σφιγγί.
τὴν Σφιγγα. ὡ Σφίγξ.

Ἀνικά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὡ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. ταῖν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ἰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφιγγας. ὡ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρας, και ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ἠρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰ κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος: τὸ δὲ μητρός και Δημη- 20
τρος και θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῶ πα-
τρός και ἀνδρός. τῆ μητέρι, και ἐν συγκοπῇ μητρί,
τὴν μητέρα. ὡ μήτερ.

Ἀνικά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροιν. ὡ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσι: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπέρθεσις γίνεται τοῦ ρ και τροπὴ του ἰ εἰς
ᾱ, ὡς μητράσι και θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὡ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἐνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται και τὴν αὐτὴν

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα. ὦ λαμπάς.

Λυϊκά. τὰ λαμπάδε. ταῖν λαμπάδοιν. ὦ λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς λαμπάσιν. τὰς λαμπάδας. ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῆ διὰ τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὦ φιλό-¹⁰της: εἵπομέν ὡς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Λυϊκά. τὰ φιλότητε. ταῖν φιλοτήτοιιν. ὦ φιλότητε.

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησιν. τὰς φιλότητας. ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ἡ μῆνις τῆς μῆνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς ἱς²⁰ θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα εἰς εἰς νις μακρᾶ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνεται, ἄνωις ὀνώιδος, νεᾶνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλην τοῦ ἕβρις καὶ ἄγρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιήται. δραπέτιδος, τοξότι-²⁵δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνίδα καὶ μῆνιν. ὦ μῆνι: εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἱς ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Λυϊκά. τὰ μῆνιδε. ταῖν μηνίδοιν. ὦ μῆνιδε.

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισιν. τὰς μῆνιδας. ὦ μῆνιδες.

Καὶ ὡς ια.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς ὤς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτερα διὰ τοῦ ὄς κλίνεται, χέλυος, πίτυος· σεσημείωται τὸ κόρυθος καὶ κόμυθος· τῶν δὲ ὀξύτων τὰ μὲν ἔχοντα βαρὺν τὸ ὤ διὰ τοῦ ὄδος κλίνεται, χλαμύδος, κροκίδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ ὤ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς, ὀξύς, Ἐρινός. τῆ χλαμύδι. τὴν χλαμύδα. ὦ χλαμύ.

Λυτικά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδοιν. ὦ χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. ὦ χλαμύδες.

Καὶ ὡς ιβ.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔως, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς ὡς θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσὶν, ἡὼς καὶ αἰδώς, ἅπερ ὁμοίως ἐκλίθη, τοῖς εἰς ὦ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ βαρύτερα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ὄ κλίνεται, τῆς Κῆω, τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωος πταῖσμα νεωτερικόν· κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ Ἀττικοῖς. τὸ Κῶς μόνον περισπᾶσθὲν ὁμοίως τοῖς βαρύτεροις ἐκλίθη, τῆ αἰδοῖ, τῆ ἔω, τῆ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων, τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται μετὰ τοῦ ὦ, εὐρέθη δὲ καὶ δίχα τοῦ ὦ, τὴν ἔω, τὴν Κῶ. ὦ αἰδοῖ, ὦ ἔως, ὦ Κῶς.

Λυτικά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖν, ταῖν ἔων, ταῖν Κῶν. ὦ αἰδώ, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔω, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδαῖς, ταῖς ἔως, ταῖς Κῶς. τὰς αἰδοῦς, τὰς ἔως, τὰς Κῶς. ὦ αἰδοί, ὦ ἔω, ὦ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῶ παγε-
σχηματισμένον τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὁποίας
ἂν ποτε εἴη καταλήξεως, καλός καλοῦ - καλόν καλοῦ,
εὐγενής εὐγενοῦς - τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
χέος - τὸ ταχύ τοῦ ταχέος, σώφρων σώφρονος - τὸ
σώφρον τοῦ σώφρονος, λιπόπατρις λιποπατρίδος - τὸ
λιπόπατρι τοῦ λιποπατρίδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
γοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συσέλλει τὸ ᾧ καὶ τῷ
μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
τος, δῶμα δώματος. τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κάρα, λίπα, ἄλειφα ἀποκο- 15
πᾶς πεπόνθασιν ἀπὸ τοῦ κάρανον, λιπαρόν, ἄλειφας.
τὰ δὲ τῶν ζοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι,
τὸ βῆμα. ᾧ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἢ αὐτῇ ἐσιν
ὄρθῃ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ.

Ἀνικά. τῷ βήματε. τοῖν βημάτοιιν. ᾧ βή- 20
ματε.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῇ
τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δὲ πον εἰς ἧ εὐρεθεῖη λή-
γουσα, κατὰ συναίρεσιν ἐσι, τὰ βέλεα τὰ βέλη. τῶν βη-
μάτων, τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βήματα. 25

Κανὼν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἰ οὐδέ-
τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται. τὸ σίνγηι καὶ τὸ πέπερι
οὐχ Ἑλληνικά: διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται.
τῷ μέλιτι τὸ μέλι. ᾧ μέλι. 30

Ἀνικά. τῷ μέλιτε. τοῖν μελίτοιιν. τῷ μέλιτε.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
λισσι. τὰ μέλιτα. ᾧ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ πῶ-
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος: τὰ εἰς ὦ οὐδέτερά
 εἶ μὲν μακρᾶ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, πῶεος,
 ἄξεος, εἰ δὲ βραχεῖα, διὰ τοῦ ὦ, γόνυος, καὶ ἐν ὑπερ-
 θέσει τοῦ ὦ γίνεται γονύος, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμοίως
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθείας,
 τὸ γόνυας καὶ τὸ δόρυας· ἔχουσι δὲ τὰς γενικὰς εἰς τος,
 τοῦ γόνυατος καὶ δόρυατος, ἀκολουθῶς τοῖς εἰς ες οὐδέ-
 τέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῶ πῶεἰ. τὸ πῶϋ, ὦ πῶϋ.

Δυϊκά. τῶ πῶεε. τοῖν πῶέοιν. ὦ πῶεε.

Πληθ. τὰ πῶεα. τῶν πῶέων. τοῖς πῶεσι.
 τὰ πῶεα. ὦ πῶεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ὦν οὐδέ-
 τερα εἰς ὦν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρον, ξύλου, ἀρότρου.
 τῶ ξύλω: εἶπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιτροί-
 χου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῶ Πέρση, Μῆδεια Μη-
 δείας Μηδεία· καλὸς δὲ καλοῦ καλῶ διὰ μείζονος ἀν-
 τισοίχου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Δυϊκά. τῶ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις.
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἦπαρ τοῦ ἦπατος, τὸ κέαρ τοῦ
 κέαρως, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς ἀρ οὐ-
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὀνειάτος: τῶν δὲ δυσυλλάβων
 τὰ μὲν φύσει μακρᾶ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνε-
 ται, τὰ δὲ βραχεῖα διὰ τοῦ ρος, ἦπατος, οὔθιατος, ἔα-

κορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ κἄν ὁ ἐνεῶς τῇ
 αἰ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
 ἦ, χαινῶ κέηνα, φαίνῶ πέφηνα. τέτυπας, τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
 πασιν: εἰρηται.

Ἵπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύφειν: πῶς παρακείμενος τρέπων τὸ
 αἰ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
 ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἀρχουσαν αὐτοῦ ἔχτεινε τῇ προσόδῳ 10
 τοῦ εἰ. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἢ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχην, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
 κην. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ὦ λῆγον
 μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπή-
 τοῦ ὦ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
 φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
 διὰ τὸ ἐποιοῦν ἐποίεις καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
 μένων παρατάτικους· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
 θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναρρέσεως, διὸ
 ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσον ἐχρύσοις καὶ τὰ δύο οὐ
 εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ οὐ
 ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
 „μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
 τὰ ὁμοία. ἐτετύφει: εἰρηται. 25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
 τύφεισαν: τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ὦ
 φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σάν ποιεῖ τὸ
 τρίτον, ἐγνω ἐγνωμεν ἐγνωσαν, δαρείην δαρείημεν δα- 30
 ρείησαν.

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενική ἠνάγκασο ὑπὸ τῆς μακρῆς παροξύνεσθαι. σεσημειώται τὸ θύγατρα καὶ γυναῖκα. αἱ μέντοι εἰς ᾧ αἰτιατικοὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα, τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικοὶ εἰς ὧν λήγουσαι περισπῶνται, κλείν, λίν, μῶν, σῶν, ζῶν, θεῶν.

περὶ τόνου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεία, Αἴας Αἴαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλός καλέ, εὐγενής εὐγενές, Λεωίδης Λεωίδες, ποιητής ποιητά. σεσημειώται τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκακήτα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κύρια σύνθετα, Διομήδες, Ἀρισόφανες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσχηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηκες, κακότηδες. παραλόγως γὰρ ἔβαρύνθη τὸ αὐταρκες, αὐθαδες, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧρ παροξύτονα εἰς ἧρ ἔχοντά τὴν κλητικὴν, Δημήτερ, θύγατερ, εἴνατερ. καὶ τὰ εἰς ὧν σύνθετα, ὅταν εἰς οὐ εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαιλέον, κακόδαϊμον· δαΐφρον δὲ καὶ περιφρον παροξύτόνως· παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημειώται τὸ ᾧ Λακεδαῖμον καὶ τὸ ᾧ Παλαῖμον προπερισπῶμενα.

περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὁμότοτος ἔστι τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς ᾧ ληγουσῆ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε· πόδες δὲ καὶ βέλεε. ἡ δὲ εἰς ᾧ καὶ εἰς ᾧ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν ἔχη συλ-

ἀμεταβόλω, εἰς ᾧ αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἔπλακον, τρέπω ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἡ παραλήγουσα, πῆ μὲν συζελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῆ δὲ ἡ αὐτῆ μένουσα, χραισμῶ ἔχραισμον, ὄλισθῶ ὤλισθον. ἔτυπεσ. ἔτυπε.

Δυϊκά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλον πρώτος.

Ἐνικά. τύψω: πᾶς μέλλον ἐνεργητικός εἰς ᾧ λήγει καὶ συνάραχεται τῷ ἐνεῶτι, πλην τοῦ τρέφω θρέψω 10 καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῶ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων τῷ ψ, λείβω λείψω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ ξ, λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῷ σ, πείθω πείσω, ἡ 15 τετάρτη τῷ σ ἢ ξ, ὀρύξω, φράσω· διαφορεῖται γάρ· ἡ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου, σπείρω σπερῶ, ψάλλω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὸ σ, ἰππεύσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ἀεὶ μὲν εἰς ᾧ λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20 πρώτη τῷ ἦ ἢ τῷ εἰ, νοήσω, τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ ἦ ἢ τῷ ᾠ, βοήσω, ἔασω, ἡ τρίτη τῷ ᾠ ἢ τῷ ὄ, γυψώσω, ἄροσω. τύψεις. τύψει.

Δυϊκά. τύψετον. τύψετον.

Πληθ. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι.

25

Μέλλον δεύτερος.

Ἐνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν ὄν εἰς ᾧ μεταβαλῶν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλῶν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπωμένον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. 30 τυπεῖς. τυπεῖ.

Δυϊκά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

μονόγενεις, περισπῶνται, Μουσῶν, ἀελλῶν, πλὴν τοῦ ἀφίων, εἰ δὲ παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσαι δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ διαφωνοῦσιν, ὡς Ῥόδιοι Ῥοδίῳν καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίῳν· τυμβεβαρύνται τῷ ἀρσενικῷ, ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ' ἀμφοῖν· ὀμβίως δούλων, φίλων· ταχέϊα μέντοι ταχέϊων· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέϊων ἀρσενικῇ, μελαιπῶν καὶ μελάνων, μακαιρῶν καὶ μακάρων. εἶποι τις ἂν πῶς οἱ πόρνοι τῶν πόρνῶν βαρυτόνως, τὸ δὲ θηλυκὸν πόρνοι πορνῶν περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ οὐχ εἰς ὁ τόνος. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὀχθῶν, κορῶν· φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπᾶσθη· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν παρωνύμως ἐσχημάτιζαι. Αἱ μέντοι εἰς εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνουσι τὰς γενικάς, καὶ ὁμοφώνῳσι τοῖς εἰς αἰ ἀρσενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δαναῖδαι τῶν Δαναΐδων περισπωμένως, αἱ Ἡλιάδες δὲ καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ τῶν Ἡλιαδῶν βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εὐθεΐαι συνηρημέναι ὅταν ἔχωσι τὰς γενικάς συναιρεθείσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν, Δημοσθενῶν. τὸ δυσώδων Ἀρίσαρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ τριήρων φασὶ τινες Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν. αἱ ὑπόλοιποι πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν. τὸ πόλων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοῖνυν πρὸ μιᾶς ὀφείλει ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δὲ φησιν αὐτὰ παρὰ Ἀττικοῖς προπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς αἰ. οὐδέτερα τριγενῆ μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντονοῦνται, φίλων, κούφων, δούλων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθεΐᾳ, πτερά πτερῶν, ξυρά ξυρῶν, ὄσα ὄσων, ὡτα ὡτων, φῶτα φῶτων, γούνα γούνων, δοῦρα δοῦρων. ἐπὶ τοῦ τειχέων, βελίων ἢ μα-

μὲν τροπομένου τοῦ μαι εἰς ται ἀπὸ τοῦ τέτυμαι εἶ-
 ναι τὸ τρίτον τέτυται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἤγεται
 καὶ δασεῖα δασέων, εἰς τὸ ἀντίστοιχόν τοῦ τ μεταβέβλη-
 ται τὸ μ.

Λυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 6

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε: εἶπομεν ὡς ἀπὸ
 τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε: εἰ δὲ ψιλῶ πα-
 ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν·
 τετυμμένοι εἰσί: πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ ιο
 τοῦ τ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δεξασθαι
 πρὸ τοῦ τ τὸ ν οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
 διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσί ῥήματος ἀναπληροῖ ἡ-
 χοῆσις. καὶ Ἰακῶς τετύφαται: πᾶν τρίτον ἐνικόν,
 ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ ιβ
 προσθήκῃ τοῦ α ποιούσιν Ἴωνες τρίτον πληθυντικόν,
 νενίπται νενίφαται, λέλεκται λελέχεται. εἰ μέντοι εἴη
 τὸ κοινόν διὰ τοῦ στ ἀπὸ βαρυτῶνων, τότε τὸ Ἴωνικόν
 ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικόν σύμφωνον τοῦ
 μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέ- 20
 φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρὰ πα-
 ραληγόμενοι ταύτην συζέλλουσι. πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν
 ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποιέαται.

Ἐπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμη: πᾶς παθητικὸς παρακείμε 25
 νος τροπῇ τῆς μαι εἰς μην ὑπερσυντέλικος γίνεται,
 προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ ἀπὸ συμφώνου
 ἀρχοῖτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐ δεῖ προσθήκης, λέ-
 λεγμαι ἐλέλεγμην, ἐφθαρμαι ἐφθάρμην: ἐτέτυψο.
 ἐτέτυπτο. 30

Λυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτετύ-
 φθηκ.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετυμμί-

Uuu

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐνεσῶς.

Ἐνικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ῥήμασιν ἐνεστώτων ἐργεργητικῶν δύο εἰσὶ καταλήξεις, ἢ τε εἰς ᾧ καὶ παράγωγος ἢ εἰς μι· εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς ᾧ ῥημάτων ὑπερον καὶ περὶ τῶν εἰς μι διαληφόμεθα. πᾶν τοίνυν ῥῆμα εἰς ᾧ λῆγον βαρύνεται, λέγω, φέρω· ὅσα δὲ περιεσπᾶσθη, ταῦτα ἀπὸ βαρυνόντων συνηρέθη, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ὀριστικὸν εἰς ᾧ λῆγον ἀμοιβῆ τοῦ ᾧ εἰς εἰς τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπτεις· τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται τὴν γραφὴν, ποιέεις ποιεῖς, βοάεις βοᾶς (τὸ γὰρ εἰ καὶ εἰς αἰ κινᾶται, ὅλον τὰ ἐμά τὰμά); χρυσόεις χρυσοῖς· καὶ ἔδει μὲν χρυσοῦς (τὸ γὰρ οἰ καὶ εἰς τὴν σ δίφθογγον κινᾶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς ᾧ ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον ἔχει τὴν μετὰ τοῦ ι, ἐπεκράτησεν ἢ οἱ δίφθογγος ἐκθλιβέντος τοῦ υ. τύπτει: πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς σ λῆγον ἀποβολῆ τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ποιεῖ, ἔλεγες ἔλεγε· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορίστου ὑπερον ἐροῦμεν.

Δυϊκά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητούμεν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία αὐτῶν ἐστὶ τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ

ἕτερον πῶς τὸ δεύτερον καὶ τὰ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον
 ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ἅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον
 τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλα-
 βῆς, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν καὶ
 λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ 5
 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τούτων
 φημὲν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς
 σι ἢ εἰς ται λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα
 τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ
 παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται, 10
 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ δευτέ-
 ρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς τον, ποιεῖτε
 ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευ-
 τέρῳ, ἐπεὶ εἰς σι λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πλη-
 θυντικῶν τὰ τύπτουσι. 15

Πληθυντικά. τύπταμεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλ-
 λόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν με-
 τοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς τος, πρότε τοῦ ν λαμβανο-
 μένου τοῦ με τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν
 γίνεταί, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξοντος λέξον λέξον, 20
 μεν, ποιῶντος παιῶν ποιῶμεν. ἃ δὲ κανῶν ἐν ταῖς
 εἰς με μάλισα χρεώδης ἡμῖν ὀφθήσεται, τιθέντος τί-
 θεμεν, διδόντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς μεν πλη-
 θυντικά τροπῇ τῆς μεν εἰς τε τὸ δεύτερον πρόσωπον
 ποιοῦσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25
 σι λήγῃ ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερσυντελί-
 κου, ἀορίζου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι
 δὲ ὅτε οὐκ εἰς σι ἢ μετοχή, ὡς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατα-
 κικοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίζου δευτέρου. τύπτασιν: ἐ-
 ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμόφωνόν ἐστι τὸ τρίτον τῶν 30
 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετο-
 χῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μί, τοῖς τύ-
 πτεται - τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖται - τί-

ποιεῖ, τύπτων· τύπτοκος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὄξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μι ἀλλ' εἰς ην τρέπεται, δοθεὶς δοθέντος δοθείην, εἰς εἰς τος εἰσίν. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον τροπῇ τῆς μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκὰ τῶν εὐκτικῶν εἰς ην ἔχουσι τὰ τρίτον· οὐχ ὁμοφωνεῖ γὰρ τῷ δευτέρῳ ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι τὰ τρίτον τῶν 10 κληθντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μι εὐκτικὰ τροπῇ τῆς μι εἰς μεν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν. τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγρανε τροπῇ τῆς μεν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει, 15 τύπτοιεν: τὰ εἰς μεν εὐκτικὰ, εἰ μὲν διρρηθόγγω παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιούσσι, λέγοιμεν λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονορθόγγω, εἰς σαν, δαρείημεν δαρείησαν καὶ δαίημεν δαίησαν. ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν (Ὀμηρος· 20

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
τότε καὶ τὸ τρίτον
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχῇ τετυφώς τετυφότος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὄξύτονος ἢ μετοχῇ, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ην. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30 εἴρηται.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Αυτά. εἴη τετυψόμεθον - τετύψησθον - εἰτύψησθον.

Πληθ. εἴαν τετυψόμεθα - τετύψησθε - τετύψωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

6

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
χρόνου ἐπιστώτος καὶ παρὰτακτοῦ.

Ἑνικά. τύπτων: πᾶν ἴημα ὀριστικὸν εἰς ὦ λήγον προσθέσει τοῦ ὦ ποιεῖ τὴν μετοχὴν, λέγω λέγων, τῆτι τύπτων, τῆτι τῶν. *τύπτουσα:* πᾶσα μετοχὴ διὰ τοῦ ὦ κλινομένη, τρέψουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ᾧ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακροῦν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος θάσα, ζευγνύντος ζευγνύσα. *τύπτον:* πᾶσα μετοχὴ διὰ τοῦ ὦ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶντος - τὸ βοῶν.

Αυτά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἀφανούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἰ τὸ δυνικὸν ποιεῖ, Αἴαντι Αἴαντε, ἄραντι ἄραντε. *τυπτούσα:* 20 πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἠ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἠ εἰς ᾧ τὸ δυνικὸν ποιεῖ, τῶ Πέρση - τῶ Πέρσα. οὕτω τῆ τυπτόση - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ἰ λήγουσα προσθέσει τῶ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτες 25 ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. *τύπτουσαι:* πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, τῶ Αἰνεῖα - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσαι λέγουσαι. *τύπτοντα:* πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον εἰς ᾧ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τεῖχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30 νη ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἑνικά. τετυψώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ψαιτο τύψαιω. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τοῦ μην εἰς το.

Λυϊκά. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον. τυπτοίσθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 5 τὸ μ̄ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. τυπτοισθε: εἴρηται ὡς πᾶν τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ τ̄ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς θε-δεύτερον πληθυντικὸν ποιεῖ· κἂν μὲν καθα- 10 ριμένοι τὸ τ̄, καὶ σ̄ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιντο: εἴρηται ὡς πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ̄ κλιτικόν, πρὸ του τ̄ δε- χόμενον τὸ ν̄ τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ- λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελικου.

16

Ἐνικά. τετυμμένος εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κα- νόνι τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλήμην, δέδημαι δε- δήμεν· ὅτε δὲ ἐτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ̄ παραλήγεται, τότε διὰ τὸ ἀσυστατεῖν τὸ εὐκτικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20 ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος εἶης - εἶη.

Λυϊκά. τετυμμένω εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Αορίστου πρώτου.

25

Ἐνικά. τυφθείην: εἶπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ- τονος εἰς σ̄ λήγουσα διὰ τοῦ ντ̄ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ην καὶ τὸ ἰ̄ πρὸ τοῦ ην δε- χόμενη, τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν- 30 τες τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη.

Λυϊκά. τυφθείητον. τυφθειήτην.

Πληθ. τυφθείημεν. τυφθειήτε. τυφθείη- 35 σαν.

ναι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες τὸ ἀπαρέμφατον ποιῶσιν, ἐτύφθη τυφθῆναι, ἐτύπη τυπήναι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντός προστακτικῆς τὸ πρῶτον πρόσωπον 5 ἐπὶ παντός ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρόσωπον τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἢ δὲ πρόσταξις πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπάτασις· πῶς οὖν δυνατόν ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαινέσθαι τίνα καὶ πρὸς ἕτερον ποιέσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἑστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργη-
τικου παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀπο-
βάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτυπτε τύπτε, ἐποίησεν ποιεῖ, 15
ἐβόα βόα, ἐχρῆσεν χρῆσον. τυπτέτω: πᾶν δευτέρον
προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆν λῆγον, πλὴν τῶν
εἰς θι, προσθέσει τοῦ τω τρίτον γίνεται, λέγε λεγέτω,
ποιεῖ ποιεῖτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων: τὰ μὲν δευτέ- 20
ρον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν
τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου
δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ
ὄ εἰς ῶ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖτον ποιείτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν: ἀμφω 25
τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται·
τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ῶ εἰς ἔ δευ-
τέρον πληθυντικὸν γίνεται, λεγέτω λέγετε, τετυφέτω
τετύφετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυ-
πτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν. 30

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυνταλικου.

Ἐνικά. τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀρισι-
κοῦ παρακειμένου δευτέρον ἐστὶ προστακτικόν, τέτυφεν

ποιεῖ, τύπτων·τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μὲ ἀλλ' εἰς ἦν τρέπεται, δοθεῖς δοθέντος δοθείην, εἰς εἰς τος εἰσίν. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μὲ λήγον τροπή τῆς 5, μὲ εἰς σ τὸ δεύτερον παεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτωτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς ἦν ἔχουσι τὰ τρίτον· οὐκ ὁμοφωνεῖ γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰ τρίτον τῶν 10 πληθυντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς μὲ εὐκτικά τροπή τῆς μὲ εἰς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν, τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπή τῆς μὲν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικά τὴν παραλήγουσιν τρέπει, 15 τύπτοιεν: τὰ εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μὲ τὸ τρίτον ποιούσι, λέγοιμεν λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονοφθόγγῳ, εἰς σαι, δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὡς δὲ γίνε- 20 ται κατὰ συγκοπὴν δοίμεν (Ὅμηρος·

δοίμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
τότε καὶ τὸ τρίτον
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίου.

Ἐνικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ ἦν ὀξύ- τonos ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ἦν. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30 εἴρηται.

Μέσον παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίου.

Ἐνικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἰσιστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν αὐστεῖλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποίου ποιοῦ, 5
ἔβῳ βῳ, ἐχρύσου χουσοῦ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῷ τρίτῳ ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῷ εἰς θῶ παθητικὰ γίνεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λεγέτω λεγέσθω. ἐν δὲ λόγῳ πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν παθητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ᾧ προστακτικὸν γί- 10
νεται τρίτον, τύπτεσθε τυπτέσθω, τέτυφθε τετύφθω, ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψασθε τυψάσθω, ἐτύπεσθε τυπέσθω.

Αὐτικά. τύπτεσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. 15.

Πληθ. τύπτεσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ᾧ εἰς ε. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν προσθέσει τοῦ σων.

Παρακειμένῳ καὶ ἑπερσυντελικῷ.

Ἐνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερ- 20
συντελικῷ συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὸν γίνεται, ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γερονέμῳ.

Αὐτικά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν, δίδους δίδοθι, ἰσάς ἰσαθι. οὕτως οὖν τυφθεῖς τύφθηθι 30
ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆς ἐπαλληλίας τῶν δασείων τύφθητί φαμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω:

τὰ εἰς $\bar{\theta}$ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ $\bar{\lambda}$ εἰς $\bar{\tau}$ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδοθι δίδοτω, ἰσαθι ἰσάτω.

Ἀνικὰ. τύφθητον. τυφθήτων.

Πληθ. τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Ἄριστον καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονεν ἀπὸ τῆς τυπεῖς μετοχῆς· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ μὴ παρηνοχλεῖ τὰ δασεῖα, τὸ $\bar{\theta}$ προσῆλθεν ἐν τῷ τέλει τυπήτω

Ἀνικὰ. τύπητον. τυπήτων.

Πληθ. τύπητε. τυπήτωσαν.

Μέσου ἄριστον καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἄριστος προσδέσσει τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔλουσα λούσαι, ἦσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.

Ἀνικὰ. τύψασθον. τυψάσθων.

Πληθ. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσου ἄριστον καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποῦ: ὁ μέσος δεύτερος ἄριστος τοῦ δευτέρου προσώπου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇ ἔκτασιν συστειλάς τὸ ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμεν ἑλάβου λαβοῦ, ἐπραδόμεν ἐπράδου πραδοῦ· ταῦτα δὲ παραλόγως Ἀττικοὶ περισπῶσι. τυπέσθω.

Ἀνικὰ. τύπεσθον. τυπέσθων.

Πληθ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου, ἑνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτοιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητικὴ τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\bar{\mu}$ καὶ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$ δεξιάθεν τὸ $\bar{\iota}$, παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὸ ἐνεργητικὸν εὐκτικὸν

Ἄριστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυπείην. τυπείης. τυπείη.

Δυτικά. τυπείητον. τυπειήτην.

Πληθ. τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησαν.
πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς.

Μέσου ἄριστου πρώτου.

Ἐνικά. τυψαίμην: εἶπομεν ὡς ὅσα ἔχει τὸ μ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν, προ τοῦ μ δεχόμενα τὸ ἰ, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν κλιτικὴν ἔκτασιν, εὐκτικόν πρὸς ἰ. ἦν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸ εὐκτικόν τυψαίμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Δυτικά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαίσθην.

Πληθ. τυψαίμεθα, τύψαισθε. τύψαιντο.

Μέσου ἄριστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμην. τύποιο. τύποιτο.

Δυτικά. τυποίμεθον. τύποισθον. τυποίσθην.

Πληθ. τυποίμεθα. τύποιθε. τύποιντο.

Εἴρηται ὡς ἐνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες ἢ μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι τυφθησοίμην. μέλλων δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην. μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι τυψοίμην. μέσος μέλλων δεύτερος τυπῶμαι τυποίμην. μετ' ὀλίγον μέλλων τετύψομαι τετυψοίμην. πρόδηλος ἀπάντων ἡ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἰ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ δοριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὀρίζειν, ἡ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστασσειν, καὶ ἐξ ἄλλης ὁμοίως· ἡ μὲντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει τὰς σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμόν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμὸν, ὡς ἐν τῷ

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν,
ὡς ἐκ τῶ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφορὸς οὖν ἔχουσα
σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μίας ὀνομασθῆναι.
ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἰεὶ ὑπο-
τάσσεται ἐν τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, **6**
ὅπως, ἐάν, τούτου χάριν ὑποτακτικά καλεῖται. δηλοῦσι
δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γενησό-
μενα, ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν
παρωχημένων ἀπεβάλοντό, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ὦ
καὶ εἰς μαί, αἱ τινὲς εἰσιν ἐνεσῶτων καὶ μελλόντων. **10**

Ἐποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐάν τύπτω: οἱ τρεῖς παρωχημένοι, πα-
ρατατικός παρακείμενος καὶ ἀόριστος; τὴν τελευταίαν
τρέποντες εἰς ὦ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικῆν ἔκτασιν **15**
ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπτον - ἐάν
τύπτω, τέτυφα - ἐάν τετύφω, ἔτυφα - ἐάν τύψω. ἐάν
τύπτῃς: καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικά ἀπὸ τῶν εἰς
ὦ κεκλιμένα εἰς ἧς τὸ δεύτερον ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέ-
ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκτεῖναι **20**
γὰρ ὁμοίως τρεῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικά κλίνου-
σιν, ἐάν βοῶ βοᾶς βοᾶ, ἐάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἐάν
τύπτῃ: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολῆ τοῦ σ.

Δυτικά. ἐάν τύπτῃτον: ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν
πληθυντικῶν. - ἐάν τύπτῃτον: ὁμοφώνει τῷ δευτέ- **25**
ρω, ὅτι εἰς σὶ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. ἐάν τύπτωμεν: πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ὦ
λήγον προσθέσει τῆς μὲν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἐάν
τυφθῶ - ἐάν τυφθῶμεν, ἐάν τύπτω - ἐάν τύπτωμεν.
ἐάν τύπτῃτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς **30**
μὲν εἰς τε καὶ τῷ παραλήγοντος ὦ εἰς ἦ. ἐάν τυ-
πτῶσι: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς
μὲν εἰς σὶ.

Παρακειμένου και υπερσυνταλικου.

Ενικά. εἰν τετύφω - τετύφης - τετύφη.

Δυϊκά. εἰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. εἰν τετύφωμέν - τετύφητε - τετύφωσιν.

προεῖρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου και υπερσυνταλικου

Ενικά. εἰν τετύπω - τετύπης - τετύπη.

Δυϊκά. εἰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. εἰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν.

εῖρηται.

Ἀορίστου και μέλλοντος πρώτου.

Ενικά. εἰν τύψω - τύψης - τύψη.

Δυϊκά. εἰν τύψητον - τύψητον.

Πληθ. εἰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

ἰστίον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἠλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἔτι γὰρ ὁ ἀόριστος ἔκειρα, ὁ μέλλον κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν εἰν κερῶ ἀλλ' εἰν ἴρω.

Ἀορίστου και μέλλοντος δευτέρου.

Ενικά. εἰν τύπω - τύπης - τύπη.

Δυϊκά. εἰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. εἰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσιν.

προδὴλος ἡ κλίσις.

Ἐποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἰσιστώτος και παρατατικοῦ.

Ενικά. εἰν τύπτωμαι· ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώτων ὑποτακτικῶν προσδέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, εἰν λέγω - εἰν λέγωμαι, εἰν βοῶ - εἰν βοῶμαι, εἰν χρυσῶ - εἰν χρυσῶμαι. ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δευτέρα και τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας και τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διενηρόχασιν πρὸς

Παρακειμένου και υπερσυνταλικου.

Ἐνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφης - τετύφη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμὲν - τετύφητε - τετύφωσιν.

προείρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου και υπερσυνταλικου.

Ἐνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπης - τετύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν.

εἴρηται.

Ἀορίστου και μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τύψω - τύψης - τύψη.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον.

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἠλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἔστι γὰρ ὁ ἀόριστος ἕκκειρα, ὁ μέλλον κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν ἴρω.

Ἀορίστου και μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν τύπω - τύπης - τύπη.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσι.

πρόδηλος ἡ κλίσις.

Ἐποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἰνεστώτος και παρατατικού.

Ἐνικά. ἐὰν τύπτωμαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώσ των ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνε-
ται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, 30
ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργη-
τητικοῖς τὰ δεύτερα και τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας
και τρίτης συζυγίας των περισπωμένων οὐ διετηνόχασι
πρὸς

πρὸς τὰ ὀριστικά, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ
 δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφώνησαν. ἐὰν τύπτη:
 καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικά τῶν ὑποτακτικῶν δευ-
 τερά εἰσι τῶν παθητικῶν, ἐὰν λέγω λέγης λέγη - ἐὰν
 λέγωμαι ἐὰν λέγη, ἐὰν βοῶ βοῆς βοῆ - ἐὰν βοῶμαι β,
 βοῶ, ἐὰν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ - ἐὰν χρυσῶμαι χρυσοῖ.
 ἐὰν τύπτηται: τὸ δεύτερον πρόσωπον πρόσλαμβάνον
 τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ
 τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς
 ὀριστικοῖς, προείρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10
 συνηθείας γράφας φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρό-
 σωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ᾠ λέγειν, ἐὰν χρυσῶ-
 ται, ἐὰν γηρωῶται, ἐὰν στεφανῶται.

Ἀνικά. ἐὰν τυπτῶ μεθον. ἐὰν τύπτησθον.
 ἐὰν τύπτησθον: εἴρηται. 15

Πληθ. ἐὰν τυπτῶ μεθα. ἐὰν τύπτησθε.
 ἐὰν τύπτωνται: εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνωκῶν.

Παρακειμένον καὶ ὑπεραυτελικόν.

Ἐνικά. ἐὰν τετυμμένος ᾠ - ἦς - ἦ: εἵπομεν ὡς
 ὅταν ὁ παθητικὸς ὀριστικὸς παρακειμένος σύμφωνον 20
 ἔχη πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε εὐκτικὸν οὔτε ὑποτακτι-
 κόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χρῆσις ἀναπληροῖ. εἰ
 μέντοι καθαριεῖσι τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξάμενον
 τὸ ᾠ ὑποτακτικόν ποιεῖ, κέκτημαι - ἐὰν κεκτώμαι, μέ-
 μνημαι - ἐὰν μεμνώμαι, προπερισπωμένως. 25

Ἀνικά. ἐὰν τετυμμένω ἦτον - ἦτρον.

Πληθ. ἐὰν τετυμμένοι ᾠμεν - ἦτε - ᾠσιν.

Ἀοριστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγουσα
 μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30
 ἑσάτην εἰς ᾠ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικόν ποιεῖ,
 τυφθεῖς - ἐὰν τυφθῶ, διδούς. - ἐὰν διδῶ. ἐὰν τυ-
 φθῆς. ἐὰν τυφθῆ.

Δοικά. εἰς τετυψώμεθον - τετύψησθον -
εἰτέψησθον.

Πληθ. εἰς τετυψώμεθα - τετύψησθε - τε-
τύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

6

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρὰτακτοῦ.

Ἐνικά. τύπτων: πᾶν ὄημα ὀριστικὸν εἰς ᾧ λή-
ρον προσθέσει τοῦ ν̄ ποιεῖ τὴν μετοχὴν, λέγω λέγων,
τίπτω τίπτων, τύπω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα με- 10
τοχή διὰ τοῦ ν̄ κλινομένη, τρέψουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς ᾧ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακροῦν
ποιούσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θάσα, ζευγνύντος ζευγνύσα. τύπτον: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ν̄ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιῶντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Δοικά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἱ
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἱ τὸ δοικὸν
ποιεῖ, Αἰάντι Αἰάντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ᾧ
τὸ δοικὸν ποιεῖ, τῷ Πέρση - τῷ Πέρσα. οὕτω τῷ τυ-
πτούσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία δοικῶν εἰς ἱ
λήγουσα προσθέσει τῷ σ̄ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δοικῶν εἰς ᾧ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἱ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖαι - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα -
αἱ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς ᾧ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τείχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
υν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακαίμενον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τετυπώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

Δυϊκά. ἴαν τετυψόμεθον - τετύψησθον -
εἰτύψησθον.

Πληθ. ἴαν τετυψόμεθα - τετύψησθε - τε-
τύψωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

5

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρὰτακτοῦ.

Ἐνικά. τύπτων: πᾶν ὄημα ὀριστικὸν εἰς ὦ λῆ-
γον προσθέσει τοῦ ὦ ποιῆ τὴν μετοχήν, λέγω λέγων,
τύπτω τύπτων, τῶρω τῶρων. τύπτουσα: πᾶσα με-
τοχή διὰ τοῦ ὦτ κλινομένη, τρέπευσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς ᾶ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακράν
ποιούσα, τὸ θηλυκὸν ποιῆ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θείσα, ζευγνίντος ζευγνῦσα. τύπτον: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ὦτ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιῆ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Δυϊκά. τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἱ
ἀφαινούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἱ εἰς ἱ τὸ δυϊκὸν
ποιῆ, Αἴαντι Αἴαντε, ἄραντι ἄραντε. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἠ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἠ εἰς ᾶ
τὸ δυϊκὸν ποιῆ, τῶ Πέρση - τῶ Πέρσα. οὕτω τῆ τυ-
πτούση - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ἱ
λήγουσα προσθέσει τῶ σ τὸ πληθυντικὸν ποιῆ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυϊκῶν εἰς ᾶ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἱ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιῆ, τῶ Αἰνεῖαι - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα -
αἱ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς ᾶ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τεῖχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
νεν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Ἐνικά. τετυφώς: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ρακειμένος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ τὴν μετοχὴν ποιῶν, λέ-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς. μόνῃ δὲ αὕτῃ ἢ τοῦ
 παρακειμένου μετοχῇ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν ἔχει,
 ἴσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσιν· οὐδὲν γὰρ τῶν
 εἰς $\bar{\omega}$ ὀνομάτων διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλίνεται. τετυφυῖα: 6
 δύο ζητοῦμεν ἐν αὐτῇ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\nu\iota$ παραλήγεται. φραμὲν οὖν ὡς αἰ
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἤττονα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐσχά-
 τῆς τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον
 ἢ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἢ λέγουσα ἔν. ἐπεὶ οὖν ἢ ἡ
 γενικὴ τοῦ παρακειμένου ἐν εἴχῃ τὸ τ , ἀναγκαιῶς ἢ ἡ
 θηλυκὴ οὐδὲ ἐν εἴχῃ, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐξη-
 νήθη. τῇ δὲ $\nu\iota$ παρελήθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἔχρω-
 στείτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ $\bar{o}$ τῆς γεγραφότος γε-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ $\bar{\nu}$ (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ $\bar{o}$, ὡς καὶ 11
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον τὸ $\bar{\epsilon}$,
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἀρσενικοῖς εἰς $\bar{\alpha}$
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πάντων τῶν $\bar{\epsilon}$ θέλει παραλήγε-
 σθαι, ὄξεια, Ροδία, ἄλλοια. ἐκπεσότος οὖν τοῦ $\bar{o}$ ἔμεινεν
 τὸ $\bar{\nu}$ καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$. τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς 24
 τοῦ ἀρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένης τῆς
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς $\bar{o}$ λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ ἀδύνα-
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$. οὐ γὰρ τὸ $\bar{\nu}$, ἐπεὶ μηδὲ διὰ
 τοῦ $\nu\tau$ ἢ κλίσις τοῦ ἀρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικὴ ἐν-2
 κῶν εἰς $\bar{\epsilon}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ μὲν $\bar{\epsilon}$ εἰς
 $\bar{\epsilon}$ μεταβάλλει καὶ ποιῶν τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ
 $\bar{\alpha}$ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορε-
 τῷ Νέστορε, τῷ Δινεία τῷ Δινεία.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖα. τετυφότεα. 3

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τετυπώς. τετυπυῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπυῖαι. τετυπότα.
προδηλος ἢ κλίσις ὁμοία οὐσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τύψας. τύψασα. τύψαν: ἃ εἰς ἄ λή-
γων ἀορίστος προσθέσει τοῦ σ̄ καὶ συστῆλῃ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἑκτάσεως ποιῆ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἤχησας, ἔτυψα τύψας.

Ἀνικά. τύψαντε. τυψάσα.

Πληθ. τύψαντες. τυψάσαι. τύψαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

10

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν: ὃ εἰς ὄν ἀορί-
στος τρεῖων τὸ ὄ εἰς ὦ καὶ συστῆλῶν τὴν ἐν ἀρχαῖς
κλιτικὴν ἑκτάσιν μετοχὴν ποιῆ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγον
τυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Ἀνικά. τυπόντε. τυπούσα.

15

Πληθ. τυπόντες. τυπούσαι. τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψων. τύψουσα. τύψον.

Ἀνικά. τύψοντε. τυψούσα.

Πληθ. τύψοντες. τύψουσαι. τύψοντα.

20

ἢ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῶ ἐνεστῶτι.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν: ἢ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφανεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἀορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἢ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἀορίστου αἰὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ ὄ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς ὄν ἔχει, ἢ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
αἰὶ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς ἔ διφθόγγου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς ὄν λῆγον ἔχει.

Ἀνικά. τυποῦντε. τυπούσα.

30

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα.

σεσημειώνται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δευ-
 τεροὶ ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην, ἔδων ἦν, πρῶτον ὅτι
 σφιστέλλουσι τὴν ἰσχύτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν
 ἄλλων φυλασσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη-
 μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα-
 ρεμφάτοις διφθογγῶ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι
 εἶναι, τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων μὴ θελούντων δι-
 φθογγῶ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς θι ποιούσι
 τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
 ἀλλὰ θεῖς δός ἔς.

10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θῆσω. θῆσεις θῆσει: τὰ εἰς μι λή-
 γοντα τρέποντα τὴν μι εἰς σω μέλλοντα ποιεῖ, τὸν ἐν
 ἀρχῇ διπλασιασμόν ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
 στήσω, φημί φήσω.

15

Δυϊκά. θῆσετον. θῆσετον.

Πληθ. θῆσομεν. θῆσετε. θῆσοῦσι.

δεύτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι. ὅτε γὰρ ὁ
 δεύτερος ἀόριστος ἐνδεί τοῦ πρώτου συλλαβῆ, τότε
 καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἐνδεί τοῦ δευτέρου ἀορίστου, καὶ
 ἐμύκησα ἔμυκον μυκήσω μυκῶ. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
 περίστατο, ὃ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
 σμῶπηνται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικὰ παθητικὰ
 χρόνου ἐνεστώτος.

25

Ἐνικά. τίθημαι: τὰ εἰς μι τρέποντα τὴν μι εἰς
μαι καὶ τὴν παράληγουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
 τικῶν φυλάσσοντά παθητικὰ γίνεται, τίθημι τίθεμαι,
 δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. ζ
 τίθεσαι: εἵπομεν ὡς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
 κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, πεποιήται

ἡποίησαι ἔτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθείς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπή τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
ἐπεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς ὁ δξύτονον.

Δυϊκά. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 6
Πληθ. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. ἐτίθετο: πᾶς ἐνε-
στώς παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
ἰδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέ-
σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτιθεντο. 1

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
ἐπεργητικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
τὴν παραλήγουσαν συστέλλων παθητικὸς γίνεται, δέ-
δωκα δέδομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἱ.

20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθει-
σθόν.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθεινται.

Ἐπερσυντέλικου.

Ἐνικά. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς ἄβ
παρακειμένος παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ
τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντέλικος γίνεται,
δίδομαι ἐδιδόμην, ἔσταμαι ἐστάμην.

Δυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτε-
θείσθην.

30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθειντο.

Μίσου ἄοριστου δευτέρου.

Ἐνικά. τυπόμενος. τυπομένη. τυπόμενον.

Διικά. τυπομένω. τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι. τυπόμεναι. τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τυφθησόμενος. τυφθησομένη. τυφθησόμενον.

Διικά. τυφθησομένω. τυφθησομένα.

Πληθ. τυφθησόμενοι. τυφθησομέναι. τυφθησομένα.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπησόμενος. τυπησομένη. τυπησόμενον.

Διικά. τυπησομένω. τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι. τυπησομέναι. τυπησόμενα.

Μίσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τυψόμενος. τυψομένη. τυψόμενον.

Διικά. τυψομένω. τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι. τυψομέναι. τυψόμενα.

Μίσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπούμενος. τυπουμένη. τυπούμενον.

Διικά. τυπουμένω. τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι. τυπούμεναι. τυπούμενα.

Μετ' ἄλλων μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἐνικά. τετυψόμενος. τετυψομένη. τετυψόμενον.

Διικά. τετυψομένω. τετυψομένα.

Πληθ. τετυψόμενοι. τετυψομέναι. τετυψόμενα.

τέλος τοῦ μεγάλου ῥήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

Δυϊκά. ἐθέμεθον. ἔθεσθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἔθεσθε. ἔθεντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθήσομαι. τεθήσῃ. τεθήσεται: καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ληγόντων ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθέσει τῆς σομαι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ~~ἐθέσθην~~ τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Δυϊκά. τεθησόμεθον. τεθήσεσθον. τεθήσεσθον. 10

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθήσονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσομαι. θήσῃ. θήσεται: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Δυϊκά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ἄλλων μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἐνικά. τεθείσομαι. τεθείσῃ. τεθείσεται: καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20 παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ ομ, τίθειμαι τίθεισαι τεθείσομαι, εἶγε ἄρα γίνεται.

Δυϊκά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τεθείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθείσονται. 25

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΑΤΩΝ.

Ἀπαρέματα ἐνεργητικῶν
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρτατικοῦ.

τιθέναι: εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὄξυτο-3ο
τος, διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμα-
φαιον. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντος τιθέναι, διδούς δι-

των τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖται
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδιῶν μετοχῶν. τὸ δὲ φασί
μόνον ἐν τῷ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασίν ὀξύ-
νεται, ἢ δὲ μετοχὴ φάσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἴωνες προσόδω τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης 6
προφέρονται, τιθέασι, διδοασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰσάσι. καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἴημι ἴησιν ἰεῖσιν Ἴωνικῶς ἰεασι,
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικὴν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθέσει ἀφῶ-
σιν. [ἰᾶσι πέμπουσαι, ἰᾶσι πορεύοντα.] 10

Παρατατικοῦ.

Ἑνικά. ἐτίθην: τὰ εἰς $\bar{\mu}$ τροπῇ τῆς $\bar{\mu}$ εἰς $\bar{\nu}$
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ
τίθημι ἐτίθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης: εἶπομεν ὡς τὰ
εἰς $\bar{\nu}$ μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἔστην ἔστης, ἐδίδων ἐδίδως. ἐτίθη.

Ἀνικά. ἐτίθετον. ἐτίθετην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε, ἐτίθεσαν: εἶπο-
μεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\nu}$, μὴ ἔχοντα τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ 20
δεχόμενα τὸ $\bar{\mu}$ πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικοῦ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεστώτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς $\bar{\sigma}\alpha\nu$, ἐπεὶ τὰ εἰς $\bar{\mu}\epsilon\nu$ πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\nu}$
φύσει μακροκατάληκτων κεκλιμένα εἰς $\bar{\alpha}\nu$ ποιεῖ τὸ τρί- 25
τόν, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένου.

Ἑνικά. τέθεικα: εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλον δὲ τοῦ τίθημι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένος τέθεικα, διὰ μὲν τὸ $\bar{\sigma}$ ἔχων τὸ $\bar{\kappa}$, ἀνά- 30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
νου ἄρξασθαι· τὸ μέντοι τέθεικα Βοιωτίον ἐστὶ, τρο-

πήν ποιησάμενον τοῦ ἦ εἰς τὴν εἰ διφθογγον, ὡς ἤρωες
εἴρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυϊκά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
μέσος παρακείμενος, οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι δι' αἰτίαν 5
τριάτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεί τοῦ πρώτου
συλλαβῆ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεί τοῦ ἐνεργη-
τικου, οἷον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα. ἐν τοῖς
εἰς μι τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεί τοῦ
πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακείμε- 10
νος ὀφείλων ἐνδείν τοῦ ἐνεργητικου εἰς δυσυλλαβίαν πε-
ρρίστατο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
βαίνειν θέλει τὴν δυσυλλαβίαν, ἡμαρτημένου τοῦ οἶδα.

Ἐπερσυντελικόν.

Ἐνικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεις. ἐτεθείκει. 15

Δυϊκά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθείκειτην.

Πληθ. ἐτεθείκειμεν. ἐτεθείκειτε. ἐτεθεί-
κεισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκα: εἰ θῆσω ὁμοίως
μέλλον, ὁ ἀόριστος ὠφείλει εἶναι ἔθησα· ὁμοίως καὶ
ἀπὸ τοῦ δῶσω ἔδωσα ἤσω τε ἤσα. ἀλλὰ φαμεν σιση-
μειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς μι,
ὡς περ ἐν τοῖς εἰς ω τὸν εἶπα καὶ τὸν ἤνεγκα.

Δυϊκά. ἐθήκατον. ἐθήκατην. 25

Πληθ. ἐθήκαμεν. ἐθήκατε. ἐθήκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη: πᾶς μέλλον τῶν εἰς
μι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς ν καὶ τὴν ἄρ-
χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιῶ, 30
δῶσω ἔδων, θῆσω ἔθην, ἤσω ἤν.

Δυϊκά. ἔθετον. ἔθετην.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν.

δόντος δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναὶ ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μὲ, τίθεμεν τίθεναι, ἴσταμεν ἰστάναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελλίου.

τεθ' θιζένας.

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμασθημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἤκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμφατα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐκ ὑποτακτικά ποιοῦσιν. ὁ μόντος ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ ποιοῦσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὀξυτόνω εἰς ναὶ ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μόντος αὐτὸ εἶναι Ἰθῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς ψι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι· ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἡμάρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμφατα παθητικῆς

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατακτοῦ.

τίθεσθαι: εἶπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θῆναι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτόσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαρμένοι τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδομαι δίδοσαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

τεθῆναι: ἐτέθη τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

πεποιήσαι ἔτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθείς.
τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπή τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
 τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς ὁ ὄξύτονον.

Λυϊκά. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. 6
 Πληθ. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. ἐτίθειτο: πᾶς ἐνε-
 στῶς παθητικῶς τρέπων τὴν μαι εἰς μὴν καὶ τὴν ἄρ-
 χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
ἰδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Λυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέ-
σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτιθεντο.

Παρακειμένου.

15

Ἐνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
 ἐνεργητικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
 τὴν παραλήγουσαν συστέλλων παθητικῶς γίνεται, δέ-
δομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι. τὸ
 δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι.

20

Ἐνικά. τεθείμεθον. τέθεισθον. τέθει-
σθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθεισθε. τέθεινται.

ὑπερσυντέλικου.

Ἐνικά. ἐτεθείμην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25
 παρακειμένος παθητικῶς τρέπων τὴν μαι εἰς μὴν καὶ
 τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντέλικος γίνεται,
δέδομαι ἰδιδόμην, ἔσταμαι ἰστάμην.

Λυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθεισθον. ἐτε-
θείσθην.

30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθεισθε. ἐτέθειντο.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τῆς μαι εἰς ἴην καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν σφραγίστου. ἦν οὖν τέθειμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ ἔδει πάντως εἰς ἴην λήγειν τὸν ἀόριστον, τὸ παραλήγον ἴ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Δυϊκά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθημεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10
ἀόριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς μὲ οὐκ ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προσηύφησασαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι δεύτεροι. ὁ μόντοι ἔστην ἀόριστος ἐνεργητικὸς ὡν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἔστι παθητικὸς· ὡς γὰρ ἔσταθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔστην ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐθήκαμην. ἐθήκαω. ἐθήκατο.

Δυϊκά. ἐθήκαμεθον. ἐθήκασθον. ἐθηκάσθην.

Πληθ. ἐθήκαμεθα. ἐθήκασθε. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς μὲ ὁ εἰς ἴην ἀόριστος τρέπων τὸ ἴ εἰς τὸ μ μέσον ποιῶ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπάθην ἐπάμην. πάλιν μόντοι τὸ τίθημι καὶ ἴημι κἀν τούτῳ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25 μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ, ἐθηκάμην, ἠκάμην. τοῦ μόντοι ἐθέμην ἐδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ἕπει καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ θεῖς καὶ δούς. γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ καὶ κρῶσιν ἔθον καὶ ἔδου·

30

ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου,
Βούρομης.

Μίσην ἁορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. Ἔοϋ. Ἔίσθω: εἶπομεν εἰς πῶν ἰθέμην
ἰδόμην διχῶς ἐστὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἰς ὃ καὶ εἰς οὔ.
ἀπὸ οὖν τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς οὔ,
οὐκ εἰς ὃ.

Δυϊκά. Ἔίσθον. Ἔίσθων.

Πληθ. Ἔίσθε. Ἔίσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐπιρρητικὰ

χρόνου ἰσαστώτος καὶ παρατακτικοῦ.

10

Ἐνικά. τιθεῖην. τιθείης. τιθείη: εἶπομεν
ὡς ἢ εἰς ὃ ἄξυτονος μετοχή διὰ τοῦ πτ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ἦν καὶ πρὸ αὐτοῦ
τὸ ε̄ δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντος
τιθεῖην τιθείης τιθείη.

15

Δυϊκά. τιθειήτων. τιθειήτην.

Πληθ. τιθειήμεν. τιθειήτε. τιθειήσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίκου.

Ἐνικά. τεθείκοιμι. τεθείκοις. τεθείκοι:
τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἢ μετοχή τεθεικώς τεθεικός, τὸ 20
εὐκτικὸν τεθείκοιμι· οὐ γὰρ εἰς ἦν, ἐπεὶ μὴ διὰ τοῦ
πτ ἢ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Δυϊκά. τεθείκοιτον. τεθείκοίτην.

Πληθ. τεθείκοιμεν. τεθείκοιτε. τεθεί-
κοιεν.

25

Ἄορίστου πρώτου.

ἔδει μὲν θήσαιμι, ἀλλ' ἐπέλεψε· κλίνομεν δι
ἀντ' αὐτοῦ τὸ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Δυϊκά. στήσαιτον. στήσαιτήν.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν. 30

Ἄορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείην. θείης. θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, ἔ
μετοχή θείς θέντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

δόντος, δίδοναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναὶ ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μι, τίθεμεν τιθέναι, ἴσταμεν ἰστάναι, δίδομεν δίδοναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου.

τεθ' ἑκέναι.

ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔδθηκα ἔδωκα ἤκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἀπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχάς οὔτε ἀπαρέμφατα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐκ ὑποτακτικά ποιῶσιν. ὁ μόντος ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ᾧ ποιῶσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς σ μετοχῇ ὄξυτόνω εἰς ναὶ ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μόντος αὐτὸ εἶναι ἰθ' ἑκέναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς μι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι· ἀλλ' εἶπομεν ὅτι ἡμάρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμφατα παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τίθεσθαι: εἶπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτόσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαρινοῖ τὸ τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασύ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεισαι τίθεται τίθεσθαι, δίδομαι δίδοσθαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

τεθ' ἦναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τεθ' ἦναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Μίσου ἀορίστου δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπή τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολή τῆς ἀρχουσῆς θέσθαι· ἔδστο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

τεθήσεσθαι.

5

Μίσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσεσθαι.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἐνικά. τίθεται: ὦν εἰς σ̄ ὀξύτονος ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι-15
δούς διδοθι, ἰσάσ ἰσαθι, ζευγνύς ζευγνυθι, τιθεις
τιθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐφρωνον τίθεται. ἰστέον δὲ ὡς τὰ
προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραλήγε-
σθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θι προστακτικὰ τροπή τοῦ
θι εἰς τῶ τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Δυϊκά. τίθεται: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυν-
τικῶν, τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπή τοῦ
θ̄ εἰς ῶ.

Πληθ. τίθεται. τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἐν-
κόν τροπή τοῦ ῶ εἰς ἔ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν 25
ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντακτικόν.

Ἐνικά. τέθεικε. τεθεικέτω.

Δυϊκά. τεθεικετον. τεθεικέτων.

Πληθ. τεθεικετε. τεθεικέτωσαν.

30

πρόδηλος ἢ τεχνολογία ὁμοία ὄναα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ῶ.

Πληθ. ἐὰν τεθείκωμεν - τεθείκητε - τε-
θείκωσιν.

Λογιστον πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἄρρητον ἔμει-
νεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἐὰν στήσω - στήσης -
στήσῃ.

Λυϊκά. ἐὰν στήσητον - στήσητον.

Πληθ. ἐὰν στήσωμεν - στήσητε - στή-
σωσιν.

Λογιστον δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶ - θῆς - θῆ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ
τοῦ δευτέρου ἀοριστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν
ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἦ. τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυ-
γίας διὰ τοῦ ῶ, ἐὰν γνῶ γνῶς γνῶ, ἐὰν βιῶ βιῶς βιῶ
ῥᾶων γένηται καὶ βιῶ.

Λυϊκά. ἐὰν θῆτον - θῆτον.

Πληθ. ἐὰν θῶμεν - θῆτε - θῶσιν.

Ἰποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἑστώτος καὶ παρτατικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶμαι - τιθῆ - τιθῆται: εἴ-
πομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν,
τὴν ἐσχάτην μεταποιῶν εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγου-
σαν τρέπων εἰς ῶ τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τιθεμαι - ἐὰν
τιθῶμαι, ἴσταμαι - ἐὰν ἰσῶμαι. τὰ δὲ τρίτα τῶν
ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἴστι τῶν παθητικῶν,
καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθίσει τῆς ται τὸ τρίτον γίνεται,
ἐὰν τιθῆ - τιθῆται, ἐὰν ἰσῆ - ἰσῆται, ἐὰν διδῶ -
διδῶται.

Λυϊκά. ἐὰν τιθῶμεθον - τιθῆσθον - τι-
θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεθα - τιθῆσθε - τι-
θῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντακτικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶμαι - τεθῆ - τεθῆται: τί-

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπή τῆς παραληγοῦσης εἰς ὦ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθεῖκαμαι φησὶν εἶναι αὐτὸ ἀμαρτήτως, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῶμεθον - τεθῆσθον - τεθῆσθον. 5

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεθα - τεθῆσθε - τεθῶνται.

ἄριστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῆ: εἰπομένως ὦν ἡ μετοχή εἰς ὁξύτονος διὰ τοῦ νι κλινομένη, 10 τούτων εἰς ὦ περισπώμενον τὸ ὑποτακτικόν. ἦν οὖν τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχή τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν τεθῶ, ἐὰν δοθῶ.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῆτον - τεθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσου ἄριστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῆ - θῆται.

Ἀνικά. ἐὰν θῶμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θῶμεθα - θῆσθε - θῶνται.

εἰπομένως πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, 20 τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μαι καὶ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ λαμβάνον τὸ ὦ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστέλλον τε τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν. ἦν οὖν ἐθέμην - ἐὰν θῶμαι, ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐράμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ

χρόνου ἐπιστώτος καὶ παρατακτοῦ.

Ἐνικά. τιθείς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς ὦ λῆγον μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, εἰς ὁξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἐτετύφειν τετυφώς, 30 ἐτύφθην τυφθείς, ἐτίθην τιθείς.

Ἀνικά. τιθέντε. τιθεῖσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθεῖσα. τιθέντα.

Παρακειμένου και υπερσυντελικου.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυῖα. τεθεικώς.

Λυϊκά. τεθεικότε. τεθεικυῖα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικυῖαι. τεθει-
κότες.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσωπηθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἶον στήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Λυϊκά. στήσαντε. στήσασα.

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θεῖς. θεῖσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην-γένονεν.

Λυϊκά. θέντε. θεῖσα.

Πληθ. θέντες. θεῖσαι. θέντα.

Μίλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσων. θήσουσα. θήσων.

Λυϊκά. θήσοντε. θησούσα.

Πληθ. θήσουντες. θήσουσαι. θήσουντα.

Μετοχῶν παθητικῶν

πρώτου ἑνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Λυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα.

Παρακειμένου και υπερσυντελικου.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Λυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς. τεθείσα. τεθέν.

Λυϊκά. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι. τεθέντα.

Μίσην ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θέμενος. θεμένη. θέμενον.

Δυϊκά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-
σόμενον.

Δυϊκά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἐνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-
θεισόμενον.

Δυϊκά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε- 15
θεισόμενα.

τίλος τῶν εἰς μὲ ἡμάτων.

Παρακειμένου και υπερσυντελικου.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικυῖα. τεθεικῶς.

Ἀνικά. τεθεικότε. τεθεικυῖα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικυῖαι. τεθει-
κότεα. 5

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσιωπήθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἶον στήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Ἀνικά. στήσαντε. στήσασα. 10

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θείσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην-γένονεν.

Ἀνικά. θέντε. θείσα. 15

Πληθ. θέντες. θείσαι. θέντα.

Μίλλαντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσαν. θήσουσα. θήσου.

Ἀνικά. θήσοντε. θήσουσα.

Πληθ. θήσοντες. θήσουσαι. θήσουντα. 20

Μετοχαὶ παθητικαὶ

χρόνου ἰσιστώσος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Ἀνικά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα. 25

Παρακειμένου και υπερσυντελικου.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Ἀνικά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα. 30

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς. τεθείσα. τεθέν.

Ἀνικά. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι. τεθέντα.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. *δέμενος. δεμένη. θέμενον.*

Δυϊκά. *δεμένω. δεμένα.*

Πληθ. *δέμενοι. θέμεναι. θέμενα.*

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἐνικά. *τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-*
σόμενον.

Δυϊκά. *τεθησομένω. τεθησομένα.*

Πληθ. *τεθησόμενοι. τεθησομέναι. τε-*
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἐνικά. *τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-*
θεισόμενον.

Δυϊκά. *τεθεισομένω. τεθεισομένα.*

Πληθ. *τεθεισόμενοι. τεθεισομέναι. τε-*
θεισόμενα.

τέλος τῶν εἰς μὲ ἡμάτων.

ДИВНО ДУТНОКА

LEXICA SEGUERIANA edita sunt e codice Segueriano a. Coislino 345, quem certatim celebrarunt Montefalconius (Biblioth. Coisl. p. 465.), Ruhnkenius (Tim. p. XVIII.), Villoiso (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) iudices. *APABIOT*] Cod. ἀραβίου.

3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Corinth. p. 160.

6. ἀφήλιξ] Scr. ἀφήλιξ. 11. ἤγουν] Cod. ὄτιοῦν. Et mox καὶ εἴρηται δε. 20. τῷ] Cod. τὸ. 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀνελετις.

4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπιτάξον. 5. Cod. ἐπιτάκτον.

11. Αἰνεῖαο δ' ἐπιτάξαι] Cod. καὶ ὡδ' ἐπιτάξε. 12. Cod. δ' ἔλασ' ἐξ. 16. Cod. τοῦπαλιον. 18. ἀληθῶς] φανερώς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 388. 21. ἦμον] Cod. ἦκειν. 22. Ἄωρις] Cod. ἄωριαν ἦκειν. 23. δέον] Cod. δέον.

5, 3. μεταβίσει] μεταβολῆ] ap. Bast. ep. crit. p. 211.

15. τῷ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἐρ-παγμαῖος. Qui infertur indicativus, eum tuetur Bastins epimetro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX: idem Ep. crit. p. 155. ediderat καλοῖτο.

6, 1. ἀνίμων] Vid. Valckenar. ad E. Phoen. p. 81. b.

4. Cod. ἀνίματος. 9. Cod. ἄρχων. 10. Cod. ἐπιγ-γελλεν οὐδὲ ἀφ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2. p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν] Cod. τὸ. 29. Cod. ἢ τὰ σαφῶς.

7, 7. Cod. ἀνήθισται. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.

19. Cod. ἐκαθαίροντο οἶον τὰς ἀποδιοπομπήσας ἐποιούντο, οἶον ἐκ τοῦ δίου τοῦ δέσματος, κλπ —. Quorum partem delevit Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αὐχμή] Cod. αὐχμήν.

33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν ὄσον] Cod. τινός. Correxit et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέραμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέραμα — σιμπτός — προσήκτεν. 22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοόμωως. 30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακτῶν] Cod. ἀνακνείν, et v. 8. κινείν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἤ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἤ. 18. Cod. ἀπρακτην. 24. δ'] om Cod. 26. σημαίνε] Ambigua scriptura codicis. Possis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris. 31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρόκους — ὑποπέλουσα. 32. Scr. οἶνον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμιον] Cod. ἀράμιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἠψημένω] Cod. ἐψημένων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδρῶναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. πλέον. 29. πάγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτος πρόσωπον, οἷχι ἀπέδρων, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Τυγηνιστιαῖς· δεῦρο δ' ἂν οἶκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος δ αὐτὸς τὸ κατὰ πυστος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσφαῖ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἤ om. cod. Paulo ante malim αὐτη. 18. Cod. ἕλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἄρτι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχον. 33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὔδε. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. φούτης. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. διμυνοποιεῖν. 23. Scr. φολὸν, et versu inferiori δέον. 24. Cod. οἶον. Correxit et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥσπερ λακωσίζεν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 15, 4. ἀμφιγρόον] Cod. ἀμφιγρόον. 7. τῶν εἰδῶν — ἐξ
 ἰουκτίου apud Ruhnk. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἰδῶν
 et v. 9. λέγεις. Ruhnk. ad Tim. p. 199. a.: Ἰδῶν ἄλλως, ὅμοια
 σημαίνει τῶ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐν^{οῖς} ἐντέρον. Eudemus:*) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνήστον
 ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
 29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλεινοίμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnk. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθῆνὸν καὶ ἀχθῆνά. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιῶδῆν — ἀδελφιδῆν.
 23. εἰς Ἰπώνια] Cod. ἐπιδώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποιεῖται ἢ τὴν μεροποιεῖται τυχόν.
- 16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητραλοῖας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter-versus sunt a
 recentiore manu. 7. δε] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὄφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. κί] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud Valcken. ὀρεσιῶδες.
 13. τῶ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθέναιστος
 ὁ ἀκουσίητος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαιτῶν πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἰαντῶ δύνασθαι ἀντι-
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δε-
 ἐπίλησται γνῶμη. 26. αὐθέναιστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἴαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθέναιστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίων συναγωγῆ, αἷς μάλιστα κέχρηται ἤγορος
 τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι: a secunda εἰδημον ἤγορος,
 a tertia εἰδημον ἤγορος περὶ λέξεων ἤγορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum produnt in prima pagina ἀαρῶν, ἀβέλ, ἀββας, ἀβακούμ.

- 8, 1. τὴν νόσον] Cod. τινός. Correxit et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέρεμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέρεμα — σιμπτός — προσηπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοάμωρος.
30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακῆν] Cod. ἀνακισῆν, et v. 8. κισῆν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἤ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἤ. 18. Cod. ἀπρακτῆν. 24. δ'] οὐκ Cod.
26. σημάειν] Ambigua scriptura codicis. Pessis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. πρόβους — ὑποπέλουσα. 32. Scr. αἶνον. 33. ἀγαθῶν ἀγαθῆδες οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμιον] Cod. ἀράμιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἠψημένον] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδῶναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. πλέον. 29. πάγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτος πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδραν, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Τυγνησιαιῶν δαῖτρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπιστος ὁ αὐτὸς τὸ κατάπιστος. 12. Cod. πυθῶδα. 14. Leg. εἰ ἀσφαῖ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἤ om. cod. Paulo ante malim αὐτη. 18. Cod. αἴες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἀρι cam futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχον.
33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβανος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολῆς. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δεινοποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δέον. 24. Cod. οἶον. Correxit et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥσπερ λακωνίζεν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 15, 4. ἡμφιγύου] Cod. ἄμφιγύου. 7. τῷ αἰδῶρι — ἐξ
 ἐκαστοῦ apud Ruhnk. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄσῃ
 et v. 9. λέγεις. Ruhnk. ad Tim. p. 199. a.: ἄδειν ἄλλως, ὅμοια
 σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐνάτερον.^{οις} Eudemus: *) ἀμνηστῆ ἀμνημονεῖ. ἀμνηστὼν
 ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
 29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
 ἄλλε ἀλεινοίμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
 31. ἄλλο τε om. Ruhnk. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
 μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθηνὸν καὶ ἀχθηνά. 9. Vid. Valcken. diatr.
 in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
 Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεψιαδῆν — ἀδελφιδῆν.
 23. εἰς Ἰπώνια] Cod. ἐπιδώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου.
 27. Cod. τὴν μελοποιεῖν ἢ τὴν μεροποιεῖν τυχόν.
- 16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
 μητρολοῖς] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter-versus sunt a
 recentiore manu. 7. δε] deest. 12. Fortasse le-
 gendum ὁ ὄφελε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. κί] deest; neque addidit
 Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud Valcken. ὀρσοιάδε:
 15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: ἀσθένιστος
 ὁ ἀνονήστῆτος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀρεθμεῖσθαι, ἢ ὡς
 ἀπαξίων πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἐαντῷ δύνασθαι ἀντι-
 πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δε-
 ἐπίληστα γνῶμη. 26. αὐθένιστος λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
 ἑαστα λέγοντα. 28. Scr. ἀσθένιστου. 29. ἀσκητικῶς]
 ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
 bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi-
 a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
 manu λέξεων χρησίμων συναγωγῆ, αἷς μάλιστα κέχρηται ἤτορος
 τε καὶ τῶν οὐγγραφῶν οἱ λογιώτατοι: a secunda εὐδήμου ἤτορος,
 a tertia εὐδήμου ἤτορος περὶ λέξεων ἤτορικῶν. Auctorem Chri-
 stianum produnt in prima pagina ἁρῶν, ἀβέλ, ἀββος, ἀβακούμ.

- 8, 1. τὴν νόσον] Cod. τινός. Correxit et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μακροχρονίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέραμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέραμα — σιπτός — προσήπτεν.
22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοῦρκως.
30. Ὅμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀναίτην] Cod. ἀναίνειν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἦ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἦ. 18. Cod. ἀπρακτὴν. 24. οἴ] om Cod.
26. σημάτευ] Ambigua scriptura codicis. Pessis et δ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris.
31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρόκους — ἱποκείνουσα. 32. Scr. οἶνον. 33. ἀγαθὸν ἀγαθὸς οἶον] Desunt cod.
- ΥΟ, 4. Ἀράμενον] Cod. ἀράμαιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἠψημένων] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδράμα. 17. Cod. στεφάνα. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλέων] Cod. πλίον. 29. πάγιον] Cod. πλάγιον.
- 11, 1. Ἀπέθραν ἐγὼ τὸ πρῶτος πρόσωπον, οἷχι ἀπέθρων, καὶ ἀπέθραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· δεῦρο δ' ἂν οἶκ ἀπέθραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος ὁ αὐτὸς τὸ κατάπυστος. 12. Cod. πυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσούφη ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἦ om. cod. Paullo ante malim αὐτη. 18. Cod. ἄλες. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἄρηι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔων. 33. Scr. βούκλεψ.
- 12, 3. Cod. οὐδέ. 4. Cod. ἄμβωνος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολῆς. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δεικνοποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori ἔλόν. 24. Cod. οἶον. Correxit et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὡσαύτ' ἁπλοῦς τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἡμφιγρόου] Cod. ἄμφιγρόου. 7. τῷ εἰδόμεν — ἐξ ἰκατίου apud Ruhnk. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἕδην et v. 9. λέγει. Ruhnk. ad Tim. p. 199. a.: Μῦθον ἄλλως, ὁμοία σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μύθου λέγεται.
12. Cod. ἐκότερον. Epidemus:*) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνηστῶν ἐπιλήσμων, οὐ μνημονευτικῶς. 13. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu. 29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Σοφοκλῆς] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod. ἀλλὰ ἀλεινοῦμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae. 31. ἄλλο τε om. Ruhnk. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νόμοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθῆνὸν καὶ ἀχθῆνᾶ. 9. Vid. Valcken. diatr. in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνεπιστῆν — ἀδελφιστῆν. 23. εἰς Ἰπώνια] Cod. ἐπιδώρια. 26. τόνου] Cod. τόπου. 27. Cod. τὴν μελοποιῶν ἢ τὴν μεροποιῶν τυχόν.
- 16, 2. ἀλωῶν] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ μητραλοίας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a recentiore manu. 7. δι] deest. 12. Fortasse legendum ὃ ὄφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. κί] deest; neque addidit Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud Valcken. ὀρεισιᾶδες. 15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθιᾶστος ὃ ἀμοιωνῆσι καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμῆσθαι, ἢ ὡς ἀπαξίων πάντας διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ πάντων ἀρκεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδέως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δὲ ἐπλότῃ γνάμῃ. 26. αὐθιᾶστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ ἱαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθιᾶστων. 29. ἀσηκτικῶς] ἀσηκτικῶς Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῶς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandibus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima manu λέξων χρησίμων συναγωγῆ, αἷς μάλιστα κέρχονται ἤτορος τε καὶ τῶν οὐγγραφίων οἱ λογιώτατοι: a secunda εἰδήμων ἤτορος, a tertia εἰδήμων ἤτορος περὶ λέξων ἤτορικῶν. Auctorem Christianum produunt in prima pagina ἀαρθε, ἀβλ, ἀββως, ἀβακούμ.

- θύραις. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ἡμενικά.
 27. Cod. γέραν δρός. 30. Cod. ἀργυρούς ἢ δτ' οὐν.
 33, 10. Cod. γοργυλῖς. 14. λιων] Cod. λεων.
 18. Cod. γαστροχάρυγδς. πατεσθιόντων] Malim πέντ
 ἐσθιόντων. 20. Cod. ἀναθυῖ. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐκμιγνόμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικων. 4. Cod. γύνης. 12. δ] deest.
 21. ἐ] deest. 28. Cod. ἀπειλητικός. 29. Cod.
 πιθηκῶν. 32. ὅπερ] Cod. ὡπερ.
 35, 1. Cod. διμοχίδης. 6. Cod. διαλαυν. 17. Cod.
 διακταν. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθορεν.
 30. Cod. διέτως.
 36, 6. δε] deest. 17. Cod. ὄνου. Correx. Valcken. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γινόμενον. 23. οἷς] mā-
 lim οἶον. 29. ὁ ἀραγμαδός] desunt.
 37, 3. Scrib. διαμιλλήσασθαι, invito codice. Ita Bast. ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλέξεσθαι. 5. πολλὸν] Cod. πολλοί.
 8. Cod. κέρσον. 18 et 20. Cod. ἐτερεγέφυλον.
 31. Cod. φηβορίους. 33. Cod. βρώμαι.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομαι. 2. ἰδομαι] Cod. ἰδομαι.
 7. Deest articularis. 12. τῷ] Cod. τὸ. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' ὀνοῦσθ] Cod. ἐκ φόντου οὐν. Et διηρη-
 μένον ἔχθους.
 39, 20. Cod. ἐποδήματα. 22. τὰ] deest. 25. οἱ τὸ]
 Art legendum οἷον? Mox Cod. εἰκῶν. 29. ἔμπορεύεσθαι]
 Cod. ἔμπορεύεσθαι πῶρ.
 40, 4. Cod. πλουσίον. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἀντί. 21. Cod. εἰρήνιστος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέξει.
 41, 2. Cod. λαμβέτοι. 4. Deest ἰγί. 5. Cod. τῦντα.
 8. Cod. εἰήσεις. 21. Post [εἰμήσεις] lacuna est ver-
 sum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaeff.
 29. τῆς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἡπάλης. 2. τὸ δὲ ἡπάλος διὰ — apud Ruhn.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σεαίρμαιν. 9. Vid.
 Lobeck. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βέλιε. 25. Cod.

- Θηλύμικτα. Correxit post Salherium Ruhnk. ad Tim. p. 144. b.
 29. Cod. *θάλ. κόπτι.* 33. Cod. *προβοσίη.* Vid. Sald.
- 43, 5. *δριμύ]* Cod. *θύμβρα.* 6. Cod. *θύμβρα.*
7. Cod. *θωράκιον.* 12. Cod. *θραγαθείς μεμυθίαις —*
τό —. 16. Cod. *θρηοίδιον.* 25. Hesychius: *οι τῶν*
ἐχθαίμονες λεγόμενοι:
- 44, 5. Cod. *ἐκείλους μὲν.* 12. Cod. *θάλα.* 17. Cod.
λεωμένοι. 30. Cod. *κεχαρισμένος.*
- 45, 9. *τὰ δεest.* 16. Cod. *καχαστής.* 17. Cod. *ἀμυ-*
θείς. 22. *καταπλήθω σε* Bast. ep. crit. p. 230.
 29. Cod. *καταλθην.* 31. *γνησίον]* Cod. *γνησου.*
 33. *τοῦ δεest.*
- 46, 1. Cod. *ὄσπρα.* 12. *καταφρονεῖν]* *καταφροεῖα* VVyttens-
 bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12. 16. *τῶ]* Cod. *τό.*
 18. Cod. *πεπληγμένοι:* Ruhnk. ad Tim. p. 105. a. *πεπλήχθαι.*
 19. *προσθήκη* Ruhnk. 20. *τό — κεχρησάθαι]* *τοῦ κε-*
χρησάθαι ἐπὶ ἐλαίου id.
- 47, 18. *αἰτιατικῆ]* Cod. *εὐθείων.* 20. Cod. *καίριτε.*
 24. Cod. *διαίρων.* 32. *τὸ]* Cod. *τὰ.*
- 48, 5. Cod. *his ἔχων.* 13. *καλιτικώτερον* Bast. ep. crit. p. 230.
 14. . . .] Cod. *σ π.* 30. Cod. *δύο.* Item p. 49, 19.
 33. Cod. *προσαίνόντων.*
- 49, 13. Cod. *κῆσα.* 17. Cod. *ἀπεσπολυμένοι.* 21. Cod.
καρματούται. 29. Cod. *λεπτοσχιδῶς.* 31. Cod. *ἐπί-*
λεπτον.
- 50, 1. Cod: *δι' οὐ καὶ ἤλευα τῶν καὶ τῶν ἄλλων.* τ. Correxit
 ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467. 3. Cod.
λιμῶν. 9. *κῆλον]* Cod. *ποιόν.* Hesychius *ληυθιστής*
καυλόφωτος. Mox cod. *ληυθίου.* 23. *διαφύρουσιν* apud
 Ruhnk. ad Tim. p. 172. b.
- 51, 4. Alterum *λέγειν* deleverim. 6. Cod. *λόγος.*
 7. Cod. *λεκηπατίας.* 10. *Deest articulus.* 11. Cod.
λίτρον. et mox *κατασκευάσασθαι.* 13. Cod. *μόνον μὲν ἐν.*
τοῖς] Cod. *τοῖς.* 18. *ὀλοκαυτεῖν]* Cod. *iterum ἐροκαυτεῖν.*
 Vid. p. 56, 13. 20. *τὸν]* Cod. *τὰ.* 28. *Deest μή.*

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μελυβδιών*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod. *πράξαιτο*. 16. Cod. *γενικόν*. 21. Cod. *συνετηγμένον*. Fortasse leg. *συνήγμένον*. 23. *νεομηρία*] Cod. *νεμηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νεοαι* ^{αι} *λα*: *Νοτιν νέως λέως* — ^ο *νέωλα*. 29. *νήσιαις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. τὸ] Cod. *τόν*. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ἐρθαγγέλλων*. 29. Cod. *ἐφρυάξει*.
- 54, 14. *διαγέλασης* Lobeck. p. 275. Idem mox *ἐλάχοντες* et *ἀγοραῖ* *ἄμφι τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν*. 28. Cod. *ἀρρίθμων*.
- 55, 1. Cod. *δὴ*. 4. *εἰκείν]* Cod. *εὐραία*. 12. Cod. *ἐντεβην*. Ruhnck. ad Tim. p. 196. a: *τὸ σημαῖόν ἐστιν ἐπιφνηλῶν*. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἀρι ὀρθίας*] Cod. *ἀρινοθίας*.
- 56, 1. *ἐγκυθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκυθίζοντα*. 22. Deest *οἶα*. 26. Cod. *προββαίαν*. 27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὀχίαι]* Cod. *ὀχίαν*.
- 57, 9. Cod. *ξάβδος*. 10. Deest *μέγ* et *ν*. 12. *ἴπ*. 25. *ὄων]* Cod. *ὄνων*.
- 58, 9. Cod. *εἶπερ*. 10. *καὶ ἄζυξ]* *ὁ ἄζυξ* apud Bast. *σ* *crit.* p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργαλίαις*. 21. Cod. *προῖδην*. 28. Deest *δι*.
- 59, 1. Cod. *προτίτην*. 7. Cod. *ἐξἁπαντῶντων*. 10. *ἰπὸ* ^{δι} *Cod. ὡς ἰπὸ*. 26. Cod. *φιλονεικος*. 28. Cod. *δεδοῦ* *λωμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποιήθα ἠεπερκευμένα*. 4. Cod. *λεκαριων*. 7. Cod. *προφεισθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas. 16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος]* Cod. *ὀκλήρος*. 28. *τύρεμα]* *εὐρεμα* Ruhnck. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod. *περιμεργασμένος*. 32. Cod. *πρωπέρισον*.
- 61, 1. *πενταπλή]* Cod. *πρωτοκίχη*. 9. Cod. *ἐκίτερον*. 18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *φύλαξιαι*. 31. *χάρτος]* *φόρτος* Pierson. ad Moer. p. 115. :

- 62, 3. Cod. *συμβόλευσον φίλοι*. 7. *ὑπόδοξ*] Cod. *σπόδης*.
 9. *φ*] Cod. *δ*. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. *ἰσθιόντα*
τινα σταλόν τινα ἐπίοντα. 30. Cod. *ἰσθήματα*. 32. *τε-*
κτῆσθαι] Cod. *τεκτῆσαι*.
- 63, 5. Cod. *σικυοσπερματίας*. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
 6. *πολλῶν*] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. *κρεῖν*.
 21. Deest τῶ. 24. Deest ἄν.
- 64, 1. Cod. *διεργαγμένον*. 5. Cod. *φανερῶς*. 14. Cod.
στόμης. 16. Vid. Valcken. ad Theocrif. 2, 55.
 19. Cod. *συρμαθῆσαι*.
- 65, 3. Cod. *τεμαχημενον*: Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). *τε-*
μάχη μὲν. Idem *σχελίδας*. 13. Cod. *ἄχθους*. 18. *πα-*
τάσαι] Cod. *πράγμασι*. 21. Cod. *νεολαίας*. 22. Cod.
λαοῦ. 30. Cod. *τηθαλαδοῦς*.
- 66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. *μακροῦ*. 14. *τετμηλημαί*]
 Cod. *τετμηλέμμα*. 30. *ὑπὸ*] Cod. *ἀπὸ*. 32. *τὸ*] Cod. *τῶ*.
- 67, 7. *Φρίνχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρμωσιῇ παρατίθεται τὸ ὑπό-*
κυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἴρηται δὲ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
ἐν ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐτελήθηται ἄργηρος. καίτοι δὲ ἐπὶ
τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, κρηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
Αισχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τού-
του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μέθυδρος ἐν
τῇ Περικίῃ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος,” ὡς
κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος· οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
ρηργηρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
 fol. 186. 23. Cod. *ὑπερευθέβαντος*. 32. Cod. *ὑποπόρη*.
- 68, 5. *ὑπουλα*] Cod. *ἔπουλον*. 6. Cod. *ὑγείας*. 9. De-
 est δὲ. 32. Deest τῶν.
- 69, 5. Cod. *κοινῶς*. 12. Vid. Crœuzer. Meletem. 1. p. 3.
 15. Cod. *ὑπερνεώμενος*. 20. Cod. *ἐκισοῦ*. 29. Cod.
τετρημμένον. 32. Cod. *φειδαλφιστήν*.
- 70, 1. Cod. *φελίς*. 3. *τείνεσθαι* Valcken. ad Theocrif.
 1, 43. 4. Cod. *πρώττοντι*. 17. Cod. *λέγειν*.
 28. Cod. *ἀπὸ et καθιζάνει*. 32. Cod. *δείκνους*.
- 71, 4. Cod. *φήλικες et v. 5. φιλοῦν*. 8. Cod. *φυλοκρίνειν*.
 9. *διατίπτειν*] Cod. *διαπρίπτειν*. 15. Cod. *φθεροκτονεῖν*.

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
- 52, 5. Cod. *μολυβδίων*. 6. Cod. *μίθει*. 15. Cod. *πράξαιτο*. 16. Cod. *γενικου*. 21. Cod. *συνενηγμένον*. Fortasse leg. *συνηγμένον*. 23. *νεομησία*] Cod. *νομησία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νεοαι*
λαι: *στιν νέως λέως* — *νεωλα*. 29. *νησταις* Lobeck. p. 326.
- 53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ἐρ-θουγγέλιον*. 29. Cod. *ἐφρουάει*.
- 54, 14. *διαγνώσας* Lobeck. p. 275. Idem *μοχ εἰσοχοντος et ἀγορα ἄμφι τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν*. 28. Cod. *ἀρρῦθμοι*.
- 55, 1. Cod. *δὴ*. 4. *εἰκείν]* Cod. *εὐρεῖν*. 12. Cod. *ἀπτεβίην*. Ruhnk. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖόν ἴσταν ἐν-σημαζόν*. 18. Deest *ἐκ*. 30. Cod. *ἄρα ὀρθίας]* Cod. *κάρουθίας*.
- 56, 1. *ἐγκαθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκαθίζοντα*. 22. Deest *οἶα*. 26. Cod. *προβουλεν*. 27. Cod. *φαιραθέντες*. 32. *ὄχειον*] Cod. *ὄχειαν*.
- 57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέν*, et. v. 12. *ἐπ*. 25. *ὄνων*] Cod. *ὄνων*.
- 58, 9. Cod. *ἴπερ*. 10. *καὶ ἄξυξ]* ὁ ἄξυξ apud Bast. ep. crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργαλειος*. 21. Cod. *προσίθη*. 28. Deest *δι*.
- 59, 1. Cod. *προτίθη*. 7. Cod. *ἐξἑπαντώντων*. 10. *ἀπὸ*
δ
Cod. *ὡς ἀπὸ*. 26. Cod. *φελουεικος*. 28. Cod. *δαδῶ-λαμένων*.
- 60, 3. Cod. *ποιήθη ἑνεργηκευμένα*. 4. Cod. *λεκαθίων*. 7. Cod. *προφερεῖσθαι* cum Hesychio. *δαζομένους* Suidas. 16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος]* Cod. *ὀκλήρος*. 28. *τύχημα]* *εὔρημα* Ruhnk. ep. crit. 1. p. 43. 34. Cod. *περιεργασμέρος*. 32. Cod. *προπίριον*.
- 61, 1. *πεντακίση]* Cod. *πρωτοκίση*. 9. Cod. *ἐκίτερον*. 18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod. *ῥογαβίαι*. 31. *χάρτος]* *φόρτος* Pierson. ad Moer. p. 115. a.

- 62, 3. Cod. *συμβόλιον φλοῦν*. 7. *ἑποδῆς*] Cod. *ἀποδῆς*.
 9. *φ*] Cod. *δ*. 16. Deest τού. 18. Cod. *ἰσθιοντά*
τινα σιalon τινά ἐπὶόντα. 30. Cod. *ἰσθήματα*. 32. *τε-*
κτῆσθαι] Cod. *τεκτῆσαι*.
- 63, 5. Cod. *οικουοπερματίας*. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
 6. *πολλῶν*] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. *κρεῖ*.
 21. Deest τῷ. 24. Deest ἄν.
- 64, 1. Cod. *διεργαγμένον*. 5. Cod. *φανερῶς*. 14. Cod.
στόμας. 16. Vid. Valcken. ad Theocrif. 2, 55.
 19. Cod. *συμμαθηταί*.
- 65, 3. Cod. *τεμαχημένος*. Bast. ep. crit. p. 262. n. (105). *τε-*
μαχη μὲν. Idem *σχελίδας*. 13. Cod. *ἄχθους*. 18. *πα-*
τράσιν] Cod. *πράγμασιν*. 21. Cod. *νεολαίας*. 22. Cod.
λαοῦ. 30. Cod. *τηθυλαδαῦς*.
- 66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. *μακροῦ*. 14. *τετημέλημαι*] *τε-*
τηλέμημα. 30. *ὑπό*] Cod. *ἀπό*. 32. *τό*] Cod. *τῷ*.
- 67, 7. *Φρίνχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρανομιῇ παραιθεταὶ τὸ ὑπό-*
ξυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἴρηται δὲ, φησί, μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν
ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιτολῆς ἐπιλέγεται ἀργυρῶς. κείτω δὲ ἐπὶ
τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
Αισχύλος ἐν Πέρσαις μνησθεὶ καὶ Διογενιστὸς ἐν τῇ λέξει τού-
του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μέγανδρος ἐν
τῇ Περικλίμῃ φησὶν „οὐδ' αὐτὸς εἰμι σὺν θεοῖς ὑπέξυλος,” ὡς
κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος· οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
ρηργηρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
fol. 186. 23. Cod. *ὑπερευθέβαντος*. 32. Cod. *ὑποπόνην*.
- 68, 5. *ὑπουλα*] Cod. *ἑπουλον*. 6. Cod. *ὑγείας*. 9. De-
 est δὲ. 32. Deest τῶν.
- 69, 5. Cod. *κοίνας*. 12. Vid. Creuzer. Meletem. 1. p. 3.
 15. Cod. *ὑπερνεώμενος*. 20. Cod. *ἐκισοσεῖ*. 29. Cod.
τετριμμένον. 32. Cod. *φειδαφιστήν*.
- 70, 1. Cod. *φελκίς*. 3. *τείνεσθαι* Valcken. ad Theocrif.
 1, 43. 4. Cod. *πρίντοστι*. 17. Cod. *λέγην*.
 28. Cod. *ἐπὶ et καθίζανει*. 32. Cod. *δείπνος*.
- 71, 4. Cod. *φήλικες et v. 5. φιλοῦν*. 8. Cod. *φυλοκρίνειν*.
 9. *διαπύττειν*] Cod. *σπαπύττειν*. 15. Cod. *φθεροκτονεῖν*.

18. ἐβλέπεται] An εὐλογητός? 19. Cod. φανόθ.
 23. φοικηται] Cod. μωθηται. 24. Cod. οἱ γρημματικοὶ
 ἢ οἱ μ. 25. Cod. φρικάνδιον. 27. Cod. φιλάνθρω-
 πος ἄνος: ad marg. ab eadem manu γρ. καὶ φιλόπιλος.
 72, 13. Cod. ποιός. 19. Cod. δύο. 26. Cod. χιλο-
 νίδης — χιλόεργ.
 73, 15. τοὺς ἔκπουε] Cod. τὰ σκαίη. Conf. Suid. 18. Cod.
 ψηλαφίνδρα. 25. τοῦ] Cod. τὸ. 27. διὰ ψυχροῦ πο-
 νομένου] Nam ἴσως ψυχρὸν πύρατος? 31. Cod. ἀτικῶς.
 74, 2. Cod. ὠνυχισμός. 3. ὡς] ὡς ἴμοι Toup. in Suid. 1.
 p. 454. κατ' ἔλλειψιν] Cod. καλλιέλας, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116, correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. δ] Cod. ε.
 ANTIATTIKIZETHS] Cod. ἄλλος ἀλφάβητος. Vid. Ruhnk.
 hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.
 77, 2. θεαυτήν] p. 142. d. Steph. 25. Cod. ἀντιφ.
 78, 18. Cod. a prima manu πολυεύκτου.
 79, 9. διαφόρος] Fortasse leg. ἀδιαφόρος. 11. ἀνεπίσαι:]
 ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. δεῖ. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhnk. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. ἐπὶ
 τὸ — πᾶν τὸ —. 28. Cod. ἐπιόμω την ἥρο.
 81, 22. Cod. ἐγὼ. 23. Cod. αἰτεῖ καὶ παρ'. 28. ἀορ-
 ται] Cod. εἰὼν τε. Item p. 83, 4. 87, 15.
 82, 2. Cod. κείθει. ἄλλο] ἐνταῦθα δοκεῖ συγκυρῆσθαι τὸ δυν-
 κόν, ὃ ἀηκῆ τὸ ἔτερον. ἴδει γὰρ οὐκ ἄλλο ἀλλὰ ἔτερον εἰπεῖν.
 τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλείονον τίθεται, τὸ δὲ ἔτερον ἐπὶ δύο. πῆθα-
 νεύονται δὲ οὗ ἐπὶ τῶν ἄμοσιδῶν τὸ ἔτερον. Cod. Coislin. 177.
 11. Cod. καὶ ἐπιγραφή. 13. Cod. βοῦταλλον. 15. Cod.
 ἀμφανῆα. 18. Cod. ἀραιοπαγνικῶς. 29. Cod. ἀνα-
 δέξαι — ἐρηγήσαι. 31. λέγειν] Cod. λέγουσαν.
 83, 2. πρότερα] Cod. παρῶα. 18. Φιλύλλος] Φιλύλλος
 Ruhnk. ad Tim. p. 167. a. 20. ἀναλέγειν] Cod. ἀναλεῖν.

- 84, 7. Cod. φησι. . 11. Vid. Lobeck, p. 610. 24. Cod.
24. Cod. βλεφθεῖς.
- 85, 9. Στρατιῆς] Cod. στρατιῆν οὐκ ἐκβηθῆσαι λέγειν.
10. Cod. βαβῶν. φ. βαβῶμεν εἰ βαβήσομεν. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. ἀπομόρξαι.
14. Cod. βαβαίξαι. 24. βλεγγόν apud Ruhnk. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. βόρβητον.
18. γενέθλιον] Cod. γενεσθαῖον. αἰ] Cod. δεῖ. 20. Cod.
ἐστῆς τῆς δημοτελοῦς. 21. πέμπτη Schaefer. in Baqm.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. ἑκατόν, Schaefer, ἐκά-
στοις. 26. Cod. ὄφματα. 27. [κρη] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. θορμαῖν. 12. Deest ἄς. 20. Cod. δῆ.
23. Cod. γελασῆδην. 27. Cod. φιλ^μ. 32. Cod.
ἐθραίνεσθαι.
- 88, 10. Cod. αὐτοί.
- 89, 9. δευτέρῃ] Cod. δευτέρῃ γνώμονι. 10. στατήρ] Cod.
ἀντρ. 20. Cod. διατυχῶν et κατακλιωσῶν. Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. ὄτως.
- 91, 4. Cod. τημεκλειδης. 6. Cod. ἀθήνησιν ἀντὶ τοῦ τῶν —
7. Cod. διπολιεῖς. 16. Cod. ταυτοκλιῶν. 23. Cod.
ἰγνωσκόμενος οὐκ ἤνυχετο. 26. Cod. χριστοῦ — εὐθελος —
λογισμός. 29. φῶ] εἰ Lobeck. p. 130.
- 92, 9. Vid. Hermann: ad Hymn. Cer. 284: 10. Deest τῶν.
20. Cod. πρώττε.
- 93, 19. Cod. ποδὶθῆτος. Nem p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobeck. p. 590.
- 96, 1. Ἰσίδωρος Basil. ep. crit. p. 241. Usnk. Suid. in v.
Cod. Ἰσίδωρος. 12. Cod. Ἰσίδωρος. Vid. Groti-
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. Ἰσίδωρος. 20. Cod.
Ἰσίδωρος. Recte Ruhnk. ad Tim. p. 110. b. 21. ἐση-
γῆτο] Vid. Reisig. Coniectanea in Aristophan. 1. p. 178. coll.
Hermann. Elem. Doct. p. 404. 32. εὐθελος Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. προκίμα.
- 97, 8. Cod. ἐπέως. 14. Cod. ἐπερδῆσαι.

- 98, 13. Cod. *ἐπιλάττω*. 21. Cod. *ἤδη* — *θηόσι* —
 26. Cod. *ἡμετέωθαι*.
- 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. Lobeck: ad
 8. Aiac. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 651.
 23. Cod. *θρασεῖα γνή*.
- 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τού. 22. Cod.
λοχόφωνος. 24. Cod. *ἀλλοκίνωσι*. 27. Cod. *δατο*.
 31. Cod. *τυραντίνοισ*. 32. *κῆθησά]* Cod. *κῆθισαι*.
 33. Cod. *κῆθισο*.
- 101, 8. Cod. *δέ*. 16. Cod. *ὄρχισμοῦ*. 22. τού] Cod. τὸ
οἰόνται] Cod. *οἶον τὸ*.
- 102, 5. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. crit. p. 196
 et 281. 9. Cod. *κέρμων*. 10. Cod. *δέ*. Sicet v. 33.
 et p. 103, 21. 104, 4. 21. *ἀντι]* Cod. *τι*. 23. *λέγεσθαι*
 apud Ruhnck. ad Tim. p. 162, b. 25. *τενάρτα]* γ Ruhnck.
- 103, 1. Cod. *εὐβολος*. 10. Cod. *ποιούσαι* — *κρηναύσαι*,
 25. Scr. *δῶς*.
- 104, 6. *Γαργῆ]* Num pag. n. 103, 21? At nullum in tred-
 cim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod. *κέρνος*.
 10. Cod. *κράμβης*. 14. Cod. *κορακίωνα*. 31. Cod.
κρηναυτομῆν.
- 105, 14. Cod. *κῆθεντά*. 16. *α]* Cod. *β*. 23. Cod. *κυλαῖα*.
 25. Cod. *κατήγεσθαι*.
- 106, 19. Cod. *σημαίον*. 25. Cod. *ἀνέλωμα* vel *ἀνέλωμα*.
- 107, 14. *α]* Cod. *ἦτοι*. 20. *ἀνταπέμψαι]* Cod. *μετα-*
πέμψαι.
- 108, 5. *α]* Cod. *δαί*. 24. *α]* Malim τόν.
- 109, 8. *α]* Cod. *ε*. 26. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. *κατασφῆσαι]* *κατασφῆσαι]* idem p. 306. 30. Cod. *κατασφῆ-*
σαι] Cod. *κατασφῆσαι]* 13. *δοξομα]* Hoc ex *δοξομα* de-
 corruptum, neque *δοξομα]* corruptum est. Lobeck. p. 372.
 14. Cod. *α]* q. m. 19. Cod. *διδασκαλῶν*. Vid. Lobeck.
 p. 406. 22. *δοξομα]* *δοξομα]* 19. Cod. *διδασκαλῶν*. Vid. Lobeck.
 p. 406. 19. Cod. *εὐδοκίον*. 25. Cod. *προσέτις* vel
 112, 6. Cod. *bis* *α]*. 30. Cod. *εἶδον*. 35. *ε*
 113, 7. Cod. *βαλῆσαι]* 10. Cod. *α]* Vid. Toup. in

- Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470. 12. Cod. *καυβάλλειν*.
 13. Cod. *οικίας*. 22. Vid. Bast. ep. crit. p. 150.
 25. Σώφιλος Lobeck. p. 381.
 114, 2. Cod. *θουριοπέρην*. 7. Cod. *επιγράφονται*.
 20. Cod. *ἐταί ἀνί*.
 115, 3. Cod. *καυείροις*. 18. Cod. *ἐπι τό μω μω*.
 26. Cod. *φίλαστρία*. 29. Cod. *φαιτίζων*.
 116, 16. Cod. *ἐκαπετώντος*.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter aliōs plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Γλυκίος περὶ ὀρθότητος σύνταξεως cod. Vat. 895. f. 31—66. Eius hoc est specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὡς ὁ κατὰ φύσιν λόγος καὶ ταύτη μᾶλλον ἐπιδέμεται, οὗτοι καὶ τῆς ἀληθείας μᾶλλον καὶ τοῦ προσήκουτος, εἰς ὅσον ἔξουσιν, ἐπιτυγχάνουσιν, κἂν εἰ τὸν ἐν γράμματι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὀρθότητα ἐπὶ τῇ σύνταξει φυσικῇ τινὲ προσήχθαι τῇ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει δύνατο εἰδῆσαι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὀρθότητα ἐπὶ ταύτοις. Ἐπειδὴ τοίνυν σύνταξις ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ ῥημάτων ἐστὶ καὶ ὀνομάτων εἰς ταῦτ' οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα ἐπιδηλοῦναι πρῶτος συνέχεια καὶ κοινωνία, ὃ δὴ λόγος ἐστὶν εὐπρεπῶς καὶ ὡς ἐν μύθῳ κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συνθεθεμένος, εἰ θελοῦμεν τὴν τοῦ λόγου ταύτην σύνταξιν καὶ συναφὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινωνίᾳ, τῇ πρώτῃ δηλοῦσθαι καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὀρθῶς ἂν ἔχουσιν οἶμαι πάντῃ καὶ πᾶν λόγον τῆς σύνταξεως εἶναι τοῦτον, ὃ χρῆσάμενοι καὶ ὁ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. Ἐστὶ τοίνυν ἡ τῶν ἀνθρώπων κοινωνία, περὶ ἧς ἰδέσθαι, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆ τις, ἡ μὲν φυσικῆ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἐκτεῦθεν ψευδόμενοι πρὸς ἑλληλοὺς συνάπτονται καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωνεῖν ἔρχονται, ἡ δὲ πρόστακτικῆ καὶ μεταδοτικῆ καὶ ὡς περὶ συναλλεγματοικῆ. ἡ γὰρ γένους οἰκειότητι καὶ κοινωνίᾳ εἰς ταῦτ' ἴσως ἔρχονται καὶ κοινωνοῦσιν ἑλληλοὺς ἀναγκαίως, ἡ χρείας τινὸς ἕνεκα καὶ τοῦ διδοῦναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἑλληλοῦ, ὡς εἰς χρεῖαν ἤκουσι. καὶ ἔστιν αὕτη θεύτερα τις κοινωνία καὶ ἑνωτικῆ, οὐδὲν τοι ἥττον ἀναγκαῖα καὶ αὕτη τοῖς ἀνθρώποις οὕσα. κοινωνικὸν γὰρ ζῶον πᾶσαις ὁ δημιουργὸς τὸν ἀνθρώπον τοῖς μὲν συναπτομένοις γίνε

οὕτω δὲ γενομένης τῆς μεταλλαγῆς ἡ Δημοσθένει ἐδηλώθη ὅτι Δημοσθένους ἦν πατήρ, καὶ ἡ πτώσις γενικὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τὸν πατέρα. πάλιν ἐδέχθη δηλωσαὶ ὡς καὶ ἑτέρω μεταδοτικῶς ὁ Δημοσθένης καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔσω ὁμωνύμῳ τιμῇ, ἐπιτηδεύει ἴσως ἢ συγγενεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκης ποιῶν· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἑτέρα παρεμφανέσθαι πρόσωπα, αἷον τὰ τῶν δικαίων, τῶν κοινωνούντων ὁμοίᾳ ὄντων τριῶν. ἐδέχθη τοίνυν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἑτέρας τινὸς τῇ πτώσει μεταλλαγῆς· ἢ γὰρ εὐθεία καὶ ἡ γενικὴ ἑτέρων ἐγένοντο δηλωτικαί, καὶ ἔσχε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ πτώσις ἑτέραν τὴν μεταλλαγῆν, ταύτην δὲ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει Δημοσθένει συγγενεῖ. λοιπὸν ὦν ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλώσαι καὶ εἰπεῖν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ἄρμησεν ὁ Δημοσθένης. ἔτι δὲ αἰτία αἰτιῶς ἐκείνος ὁ συγγενεῖα καὶ ἡ συγγένεια. εἰ οὖν δηλοῦν ἐθέλωμεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, πῶς τὸν συγγενῆ δηλώσωμεν ὀνόματι δηλοῦν ἐθέλοντες; πάντως μεταλλαγῆς τινὸς καὶ ἐνταῦθα δεῖ εὐρηταίαν οὖν καὶ τέτακται ἢ τῆς αἰτιωτικῆς μεταλλαγῆς, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενῆ Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημοσθένης συνηγόρουσεν· οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνηφθῆ τοῖς ὀνόμασι καὶ τῶν ῥήμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωνία ἀμφότερων καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένους ὦν υἱός, Δημοσθένει συνηγόρουσε τῷ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὲ τὸν Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τῇ συνηγορίᾳ καταξέει, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χάριν ταύτην τῆς συνηγορίας· δόσους γὰρ τις καὶ ἐνταῦθα ἢ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπ' αὐτὴν ἀνάχεται τὴν δόσιν. εὐρηταίαν οὖν τῶν τριῶν τοῦτων πτώσεων ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως ἢ γένεσις, ὑπὸ τῆς εὐθείας ἀρξαμένων μορφομένων τὰ πρόσωπα, ὡς ἔφημεν, δηλοῦσης, περὶ αὐτῶν δὲ εἰς τὴν κλητικὴν· τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωνίαν πτώσεων ἀναγκαστικῶς εὐρημένων ἔδει προσειληφθῆ καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἣς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ταύτην καὶ τὴν χρήσεις καὶ ὅπως ἐπὶ τὸ συνέλθεῖν ὁμοῦ ἢ ἄλλῃλων προσηληθήσονται.

Suppositivus est Apollonii qui fertur in cod. Ottonob. 173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tak

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angelii Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικολάου Σοφιανοῦ γραμ-

enim est initio: Ἰστέον ὅτι τινὰ τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεις ὁδοματός τε καὶ πρῶγματος ἀποδίδεται, καὶ οὕτως ἐτελής αὐτῶν ἢ σύνταξις ἔστιν, εἰ καὶ πολλακίς θατέραν τῶν πτώσεων εὐροις καὶ τὴν ἑτέραν ἐξωθεν λάβοις ὡς ὀφειλομένην προστεθῆναι, ἔστι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθονῶ, τὸ δίδωμι, τὸ ἀπογινώσκω, τὸ κοινωνῶ, τὸ μετέχω, τὸ ἐγκαλῶ, ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατηγορῶ. πλὴν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλακίς τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδόμενα εὐρίσκειται εἰς τὴς οικείας σύνταξεις, ἀλλ' ἀπαρμωμάτων συντάσσεται, καὶ ἄλλα ἃ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐνέργημα καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. καὶ ἕτερα, ἃ καὶ ἐφεκτικῶς κωλοῦσι, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρμωμάτων συντάσσουσιν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο σε λυθθατέω, ὡς ὅσα ῥήματα προσώπων καὶ πρῶγματι συνταχθεῖν ἔν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρῶγμα αἰτιατικῇ ἢ συντασσόμενον. διδύξω γάρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπίσης μετὰ καὶ προσθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

ματικῆς παιδαγωγίας βιβλίον α. ἡ γραμματικὴ ἔστι μία τέχνη ὅπου μας παιδεύει νὰ γράψωμεν καὶ νὰ λαλοῦμεν ὀρθῶ. p. 31. Ἀπολλωνίου περὶ σύνταξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς τῶν ὀντωνιμιῶν σύνταξεως βιβλίον δευτέρον. in quo libro multa deerant; que ita restituit ex v. c. supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexandri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit. p. 117. ἑκάθεος διὰ φηρος, τῶν κτ' γραμμάτων συντεθεισῶν παρὰ Ζαχαρίου Καλιέργου τοῦ Κορηῶς (tabula est variarum, quibus eadem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compendiis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιέργου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμματικῶν περὶ προσωδιῶν. περὶ τόπων τῶν τόνων. περὶ χρόνου τῆς κτωλήσεως τῶν πτώσεων. p. 127. Προφφύρου περὶ προσωδιῶν. p. 146. τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γρηγορίου, τοῦ πρότερον Πλάδου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται καὶ εἰσὶν αὐτοτελή, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω . . . . . τὰ πρὸς αἰσθητὴν λαμβανόμενα γενικῇ ἢ πρὸς τὴν ὁρασίαν, ἐπειδὴ πασαι αἱ αἰσθησεις κατὰ εἰς πομπὴν γίνονται, ἢ ἔστιν ἐκ τῶν ἰστος, ἢ δὲ ὁρασις κατὰ ἐκπομπήν. Ἀρκεῖ σοι τὰ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων ἔχεις γάρ ἐκ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν καὶ μὴ σολοικίζεῖν. p. 149. v. περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. ὁ τελείος ἐγκωμιαστικὸς ἠθορικὸς λόγος ἠθορικῶς συγχεῖται ἀπὸ κεφαλαίων ὡς καὶ Ἀφθόνιος ἐν τοῖς προγραμματικαῖς διδάσκει. ταῦτα γοῦν τηρεῖν τὸν γράφοντα ἄναγκαιόν. ἔξει δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προσοίμια, διηγήσεις, ἄγωνα καὶ ἐπιλόγους . . . . . ἐν τοῖς πανηγυρικῶς κείσθω σοι πρὸ πάντων εἰς ἀρχέτυπον ἃ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύμφης, ὁ μέγας Βασίλειος ἐν οἷς ὄλοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Πανρωμαϊκὸς λόγος τοῦ

καὶ ἀκολουθήσεις ἑμοὶ οὐδὲν περὶ τῶν πάντων ἐρδοιάων, εἰ μὴ που ἀντίκτισεις ἴδοις κειμένους σκανίως. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς παρ' ἑμοῦ ὑστερον ἀκούσεις. Deinde praepositiones recenset, mox verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesiō, Libanio, Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis ad simplicia relatis.

- 119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk. 2. Cod. ἀντιλαβροσθα.
 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.
 8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16. 9. κατὰ Ἀφόβου] p. 815, 12.
 11. Ὀλυθ.] p. 34, 14. 15. δοκεῖ] p. 52, 9. 19. ε-περ] p. 52, 16. 23. οὐδε] p. 69, 3. 25. Δίων] 54 p. 746, 15. 27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.
 120, 2. ἐπιστολῇ] p. 163, 13. 5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.
 6. τῶν] Cod. τὸ. 9. ἐπιστολῇ] p. 164, 16. 12. ἐ

Ἀριεΐδου, ὁ Θεμίστιος, ὁ Προκόπιος Γάζης, ὁ Χορτίκιος, ὁ Ψελλὸς . . . . . ὑπὲρ πάντας οὓς ἴσμεν αὐτὸν τελείους ἠθροικίους λόγους ἀρίστους, ἀρσέναιτοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ εσαύτου Δημοσθενικός, ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριεΐδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτάφιος τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀνάγνωθι Δευκίπην, Χαρίκλειαν, Ἀρυνκιανόν, Συνέσιον, Ἀλιέφρονος ἐπιστολὰς ἢ πρώτην χαρίτων καὶ ἄνθους γέμει, ὁ δεύτερος χαρίτων μετὰ σωφροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος πανταδαπὸν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέταρτος σεμνὸς καὶ ὀγκηρὸς, εἰ ἐπιστολαὶ πολὺ τὸ πιθανόν καὶ εὐπλάστος ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰωσήπος ἄριστος τὸν συγγραφικὸν χαρακτῆρα ἐν τοῖς περὶ ἀλώσεως τοῦ αὐτοῦ τύπτου καὶ ἡ Χαρίκλεια. εἰ θέλεις εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς, μικτούς λόγους ἐγγάζου ἐκ τε ἠθροικίων ἐννοιῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ γὰρ μόνον ἠθροεῖς, ταπεινὸς λογογράφος δόξεις, εἰ δὲ πλέον τοῦ εἰκότος φιλοσοφεῖς, ἐρηρότερος καὶ ἀκαίριος γράφων, ὡςτε ἡ μῆξις ἐπαινετὴ. εἰς παραδειγμα γούν της τοιαύτης μίξεως κειθωσάν σοι εἰ λόγοι τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Νύσσης· οἱ τοῦ Ψελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαὶ, ὁ Συνέσιος, ὁ Θεμίστιος, ὁ Πλούταρχος . . . ὁ Ἰμέριος . . . ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημηγορίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ ἐναγώνιον καὶ ἔγκρασκων, καὶ οὐχ ἄπλως ἀρηγηρατικὸς ἐστίν . . . . . καὶ τὰ ἱαμβεῖα λογογραφία τις ἐστίν εὐρυθμος. ζηλούσθω σοι καὶ τὸ ἐνθυμητικὸν ἐν αὐτοῖς. ἔχεις ἀρχέτυπον τὸν Πισοσύδη, νεωτέρους τὸν Καλλικλῆν, τὸν Πτωχοπροδρομον καὶ εἰ τις τοιοῦτος; ἐν ταῖς παλαιαῖς τῶν Θεολόγων, τὸν Σοφοκλῆν ἐκὼς τῶν ποιητικῶν ἰδιωματῶν αὐτοῦ, τὰ εἰσπραδέτιστα τοῦ Ἀλιέφρονος καὶ εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀπτιανὸς, Περιγηγῆς, Τρυφιδωρὸς καὶ Μουσαῖος.

- τῷ αὐτῷ λ.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 κρησβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ἀπτιανός et v. 25. ἀπτιάς.
 21. Διπτότης] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήσεται.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὁμήρῳ] II. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὁμήρῳ] II. 1, 318. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
- 121, 1. Cod. ἀποδέσθε. 5. Δημόνικον] 4. p. 3. ed. Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. στεφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ λ.] p. 245, 10.
 15. ἀπειλάω] Cod. ἀπαλάσσω. τῷ αὐτῷ λ.] p. 252, 25.
 18. στεφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ λ.] p. 286, 26. 26. Ἐλ. ἐγκ.] 16. p. 212.
 27. στεφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκρ.] Pāneg. 23. p. 53.
- 122, 2. Ὀμηρος] II. 3, 181, 3. Cod. ἡγάσαστο. 6. πα-
 ρακρησβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosth. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παρακρησβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριστοκρ.] p. 622, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Λεπτ] p. 503, 2. 20. δῶν] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίου] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀναιρεῖν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
- 123, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκρ.] p. 690, 15.
 6. Πανηγυρ.] 44. p. 71. 9. Ἄνδροτ.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστογ.] p. 790, 18. 29. Νεαίρ.] p. 1374, 4.
- 124, 6. Cod. ἡδυνθῆναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ἐαυτὸν. 14. τριακ. ἐβδ.] 48. Γ. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. ἐν.] 24. p. 202, 65.
 23. τεσσ. κρ.] 27. p. 281, 63. 24. Cod. μα. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφέρει γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
- 125, 1. μετὰ τινά] 48, 9. p. 533, 53. 3. σβ] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῶν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παρακρυσβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς] Ἰσοκρ. Ραχ
 11. p. 44. 18. πατηγ.] 14. p. 47. 20. ἄρισπ.]
 p. 144. Cod. αλοχύνειν. 24. ἄρισπ.] 12. p. 144.
26. Cod. μογῶ αἰ. 30. δευτέρω] c. 49.
- 126, 1. τεῖντῶ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερσυντελείου et hic et v. 30. 26. Ἀισχ.]
 F. L. p. 353, 24. 28. στεφ.] p. 228, 5. 31. στ.
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251,
- 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέραν. 15. στεφ.] p. 307,
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῳ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιών] p. 9, 7. 28. Λεπτ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25, p. 342.
- 128, 7. στεφ.] p. 314, 19. 10. Νικοκλ.] 8, p. 17.
 11. Cod. ἀπαντας. 12. Εὐθ.] 8, p. 403.
 15. στεφ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐθ.] p. 1300, 8. 23. Γοργύα] p. 458, A.
 25. μου] Cod. ου. 30. ἡμῖ δις] Cod. μηδεῖς.
 31. πρώτῳ] p. 830, 26.
- 129, 3. στεφ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 10.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 12.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιταφίω] p.
 23. ἐπιταφίω] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρῳ.
 31. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
- 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. ;
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Λεπτ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλλοντας.
- 131, 4. εἰρ.] p. 62, 25. 6. Λεπτ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἰσοκρ.] de pace 15. p. 186
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ. 25. Cod. τῷ ὄργανῳ.
 26. Φιλ.] p. 163, 14. 28. ὑποκατιών] p. 163, 18.
 Cod. μαρωνίτας.
- 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στεφ.] p. 236, 4.
 8. γαλακῆ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 24
 14. τοῦ αὐτῷ] p. 263, 25. 16. παρακρυσβ.] p. 400

19. παρακρησβ.] p. 449, 1. 21. Ἄριστοκρ.] p. 778, 3.
 25. Μειδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μειδ.] 577, 3.
- 133, 3. Ἄριστοκρ.] p. 661, 14. 11. Deest δε. 13. Cod. ἀφρονός. 25. Cod. ὑποβεβητός.
- 134, 3. τισσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τισσ. ἐβδ.] Immo lib. 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀρόβου] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 52. 16. Cod. μασηνῆς.
 17. ηη] c. 2. p. 876, 49. 20. ξη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικολήης] Isocrat. p. 249.
- 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπομεν. 12. Cod. κριμάτων. 31. Cod. ὀλυθόων.
 Est p. 31, 2.
- 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 5. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτω] p. 52, 14. 12. Ἀλων.] p. 82, 8. 14. συντάξ.] p. 166, 3.
 16. Ἀλων.] p. 83, 18. 19. Χεφέ.] p. 94, 21.
 23. Χεφέ.] p. 100, 9. 26. συντάξ.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὑπατοί τε] 36, 27. p. 102, 98.
- 137, 3. ἀλευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτω. 5. Ἰσοκρ.] p. 166. 8. παρακρησβ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτυγχάνω.
 16. Δημόν.] p. 6. 18. Δεπτ.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἀλσκουσι. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰτιατικῆ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
- 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐπίκομαι. πα-
 ρακρησβ.] p. 361, 24. 6. Δημόσιμ.] 2. p. 2. 10. πα-
 ρακρησβ.] p. 357, 18. 12. Μειδ.] p. 519, 14. 15. Ἄρι-
 στοκρ.] p. 631, 5. 18. Μειδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐ-
 δέν] Cod. τοῦ οὐδέν οὐδέν. Vid. Bast. ad Corinth. p. 56.
 23. Μειδ.] p. 518, 26. 28. Ἄριστοκρ.] p. 643, 14.
- 139, 1. μετ' ὄλλων] p. 657, 23. 2. Cod. προσδοκίαι.
 7. Ἄριστοκρ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἐπιπίνοτος. 32. Cod. ἀγκυτος. 33. Ἄρι-
 στοκρ.] p. 785, 14.
- 140, 2. Νεωρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταίρων.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60. p. 259, 57. 14. Cod. ἐταίροι.
 ἔσθε. 28. τισσ. πρ.] c. 58. p. 340, 12.

- 141, 3. *τεσσ. τριτ.]* 10. p. 387, 41. *σι. εφ.]* *τεσσ. τετρω]* 9. p. 456, 83. 9. *τεσσ. εβδ.]* 42. p. 521, 57. 11. *παρα-
προσβ.]* p. 406, 20. 13. *τεσσ. ογδ.]* 6. p. 531, 78.
16. *μη]* 21. p. 541, 6. 18. *μθ]* 24. p. 587, 46.
20. *Cod. επαγγελόμενος.* 25. *νβ]* 54, 23. p. 752, 48.
27. *Cod. ανροσταλλίων.* 28. *νβ]* 54, 27. p. 758, 40.
33. *Μειδ.]* p. 540, 24.
- 142, 1. *Ισοκρ.]* *Paneg.* 15. p. 48. 3. *ειρ.]* 27. p. 173.
13. *Cod. Ιουλιαν.* 16. *Cod. εντιαφλου.* 19. *Δημ.]*
p. 2. 23. *Δημ.]* p. 1. 27. *Isocrat. ad Demost.]* p. 1.
28. *Ισοκρ.]* *ad Demon.* p. 2. 30. *Ισοκρ.]* *ad Demost.]* p. 4.
33. *του αυτου l.]* p. 10.
- 143, 1. *Ισοκρ.]* p. 11. 14. *Cod. αιοχύνειν.* 24. *περ
του Ιαρος apud Ruhnk. op. crit. 2. p. 161.* 27. *Cod. εμαρ-
ρομησιαν.* 29. *Cod. Θανάτρω.* 31. *τριτω]* c. 55.
- 144, 5. *Conf. Hermann: de praeceptis quibusdam Atticista-
rum §. II. De verbis αυθυποτάκτοις et ανυποτάκτοις haec le-
guntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata,
similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Των δημά-
των τα μεν αυθυποτάκτα καλεῖται, τα δε ανυποτάκτα. και των
αυθυποτάκτων τα μεν ενεργητικως, τα δε παθητικως προφίρον-
ται δυνάτως και τα ανυποτάκτα. Εισι δε αυθυποτάκτα ενεργη-
τικά, ων το βημα βαρύνεται και η μετοχη εξένεται και το απα-
ριμαφοτος περιποιείται. τούτων τα ηνικα δευτερα και τριτα προδ-
σπα και τα πληθυντικα πρωτα αυθυποτάκτα εἰσιν, ολον δεικνύ-
κων δακνῖν δάκνης δάκη δάκωμεν, δράμω δραμών δραμῖν δράμης
δράμη δράμωμεν, λάθω λαθών λαθεῖν λάθης λάθη λάθωμεν,
πάθω παθών πάθειν πάθης πάθη πάθωμεν, πίω πίων πῖον πῖης
πίη πῖαμεν, τύχω τύχων τύχειν τύχης τύχη τύχωμεν. και τα συ-
τιθέμενα ἀπο του εχθ, ανίσχω ανασχών ανισχειν ανίσχης ανίσχη
ανίσχωμεν, ἐπισχω ἐπισχών ἐπισχειν ἐπίσχης ἐπίσχη ἐπίσχωμεν,
κατίσχω κατασχών κατασχειν κατίσχης κατίσχη κατίσχωμεν, πα-
ράσχω παρασχών παρασχειν παράσχης παράσχη παρασχωμεν. και
ταυτα εἰσιν αυθυποτάκτα ενεργητικά. Εισι δε παθητικα ανίσχου-
μαι, ανίλωμαι, ἀπόδωμαι, ἀφίλωμαι, οὐ το τρίτον των πληθυν-
τικων ἀφίλωνται, ἀφίλωμαι, ἀφίλωμαι, γίνωμαι, ἐκίλωμαι, προ-
μαι ἀντι του ἄγομαι, και πρόωμαι ἀντι του προπέμω.*

Μαθῶν δὲ περὶ τῶν ἀνθυποτάκτων, μύθε καὶ περὶ τῶν ἄνυποτάκτων. ἁμαρτήσω ἁμαρτήσεις ἁμαρτήσαι ἁμαρτήσομεν, ἀνήσω (ἄντι τοῦ καταλείψω) ἀνήσεις ἀνήσει ἀνήσομεν, ἀφήσω ἀφήσεις ἀφήσαι ἀφήσομεν, δώσω δώσεις δώσει δώσομεν, ἐνήσω (ἄντι τοῦ ἐμβαλέω) ἐνήσεις ἐνήσει ἐνήσομεν, εὔρησω εὔρησεις εὔρησαι εὔρησομεν, θήσω θήσεις θήσει θήσομεν, παρήσω (ἄντι τοῦ παραλείψω) παρήσεις παρήσει παρήσομεν. Διὰ τί οὐχ ὑποτάσσονται ταῦτα; Διότι ἐν οἷς ῥήμασιν ὁ ἄοριστος τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἐν ἐκείνοις γίνονται καὶ ἄοριστοὶ πρῶτοι ὑποτακτικοί· ἐν τούτοις δὲ οἱ ἄοριστοὶ τῶν ἐνεργητικῶν, μὴ ἔχοντες τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, οὐδὲ ὑποτακτικούς ἄοριστους ποιοῦσιν. Ἀνυπότακτά εἰσι καὶ τὸ ἔξω ἔξει ἔξι ἔξομεν, ἦξω (ἄντι τοῦ ἔλθω) ἦξεις ἦξει ἦξομεν, λήσω (ἄντι τοῦ λάθω) λήσεις λήσει λήσομεν, οἶσω (ἄντι τοῦ κομίσω) οἶσεις οἶσαι οἶσομεν. οὐχ ὑποτάσσονται δὲ οὐδὲ ταῦτα, διότι οἱ ἄοριστοὶ ἐκ τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν ἐπὶ τῶν ῥημάτων τούτων ἐξελίχον, ταῦτα δὲ ἐκλιπόντων ἐξελίχον καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ οἱ πρῶτοι. Κατὰ δὲ αὐτὸ τοῦτο, τὸ ἐκλείπειν δηλαδὴ τοὺς ὀριστικούς ἐνεργητικούς ἄοριστους πρῶτους καὶ τοὺς παθητικούς μέσους ἄοριστους πρῶτους, οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ ῥηθισόμενοι παθητικοὶ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι, αἰρῶ τὸ βούλομαι αἰρήσω αἰρήσομαι, ἀφιζομαι, βήσομαι, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀναβήσομαι καὶ ὑποβήσομαι, βουλήσομαι, γενήσομαι, εἶδω τὸ γινώσκω εἶσω εἶσομαι, ἐρήσομαι ἄντι ταῦ ἐρωτήσω, λήψομαι ἄντι τοῦ λάβω, οἰήσομαι ἄντι τοῦ ὑπολάβω, ὄψομαι ἄντι τοῦ θεάσομαι, πείσομαι ἄντι τοῦ πάθω, προήσομαι ἄντι τοῦ προπέψω καὶ προσήσω ἄντι τοῦ προσδέξομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέλλοντες δεῦτεροί τῶν αὐτῶν ὀριστικῶν παθητικῶν, οἷον τυφθήσομαι, πλεθθήσομαι - τυπήσομαι, πλεκήσομαι. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες δεῦτεροί τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, τυπέται, πλακείται. Οἱ Ἄστικοὶ μέλλοντες τῆς τεταρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ἀφανέω ἀφανείσω ἀφανῆ ἀφανείεις ἀφανῆ, γνωρῶω γνωρῶσω γνωρῶω γνωρῶεις γνωρῶει, ἔχειρῶω ἔχειρῶσω ἔχειρῶεις ἔχειρῶει, μερῶω μερῶσω μερῶω μερῶεις μερῶει, ὄνειδῶω ὄνειδῶσω ὄνειδῶεις ὄνειδῶει, ὑβρῶω ὑβρῶσω ὑβρῶω ὑβρῶεις ὑβρῶει. Οὐχ ὑποτάσσονται οὐδὲ οἱ Ἄστικοὶ μέλλοντες πρῶτοι τῆς αὐτῆς τεταρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, οἷον ἀγωνιέται, βαδιέται, καθιέται ἄντι τοῦ καθίσει. Ἐβρῶομεται ἐν

τούτους καὶ ἀπ' ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρώτοι μὴ ὑπ
 αἰσώμενοι μηδὲ αἰτοί, πεσύνται ἀντι τοῦ πέση. Οἱ πρώτοι με
 λοντες τῶν ὑριστικῶν ἐνεργητικῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν β
 ρυτώνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον βαλῶ βαλεῖς βαλεῖ, δεμῶ (ἀπ
 τοῦ κλισῶ) δεμῆς δεμῆι, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐρῶ (ἀντι τῷ λέξω) ἐρ
 ἔει, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολουθῶς τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλουσι
 πρώτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας ὑποτάσσονται, ἐπ
 λουμαι ἐσταλῆ ἐντελείται, ὀλοῦμαι ὀλη ὀλείται, φανοῦμαι φα
 φαίνεται. Οἱ παρωχημένοι πάντες οὐχ ὑποτάσσονται, ἐτετεύφα
 ἐτετεύφει. Παρωχημένοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατατικοὶ τῆς σ
 ζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἐγνωσιμάχεις ἡμφισβήτηεις. Ἐ
 καὶ προτακτικὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑπ
 τάσσονται, οἷον μὴ ἀδικεῖ, μὴ ὀλιχῶρει. Καὶ οἱ μονοσύλλαβ
 ἐνωστώτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσο
 νται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζω, θεῖς θεῖδιπλῆεις πλεῖ, φ
 φεῖ, χεῖς χεῖ· ἐὰν Θέης καὶ ἐὰν πλήρης κλήη ὑποτάσσονται.

Δὸν μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορῶν, καὶ πό
 μόρια ὑποτάσσουσι, οἷον ἐνα, ὄφρα, ὅπως, ἐάν, ἂν, μὴ. πολλο
 κισ δὲ καὶ ὁ ἥρεια καὶ ὁ ἕως, ἥνικα ἔχουσιν ἑτέρους συνδέσμοι
 ὅς ἐν τῷ

εἴπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,

ἀλλ' ὄγε καὶ μετόπισθεν ἔχει νότον, ὄφρα τελέσση.

ὡς περ δὲ τὸ ἂν ὑποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκεται ἐξ αὐτοῦ, ὅ
 κἂν, οὐκ ἂν, ἐπὶ ἂν, ἐπειδᾶν, ὅταν, ἀπόταν. Καὶ οὕτω μὲν, ὡς ε
 ρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἐνα τὰ ὑποτακτικὰ μόρια ὑποτάσσουσι.
 ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλαμβάνεται ἀντι τοῦ πῆ καὶ τὸ ἐνα ἀντι τ
 ὄπου, οὐχ ὑποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐνα τί, ἀντι τοῦ διὰ τ
 ὑποτάσσει. Καὶ τὸ μὴ ὑποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς προετίσσα
 μὴ ἐλέγησθης ὑπέυθυνον ὑποτάσσει δὲ τὸ μὴ καὶ ὅτε ἔχ
 προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὸ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ μὴ ἐ
 ποκίσης. ὅτε δὲ τὸ μὴ ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ ὑποτάσσει, μ
 μάκην διδάσκουμην; Καὶ τὸ ἕως, ὅτε κείται μόνον, οὐχ ὑπ
 τάσσει· ὅτε δὲ κείται μετὰ τοῦ ἂν, ὑποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzae versus sunt circ
 ter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357 *) f. 4

*) Cod. chart., f. max., fol. 113: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρω
 τημάτων Θεοδοίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείως περὶ προσφωδιῶν et

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.) Quorum primos posui
et ultimos: Τοῦ φιλοσοφώτατου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου
περὶ βημάτων αὐθιπατάτων εἰχοι πολιτικά.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβυριαμοῦ καὶ αιοικισμοῦ.
f. 30. περὶ διαλέκτων. f. 33. περὶ τοῦ ηρωϊκοῦ μέτρον ἐρημνία
ἀναγκαία. f. 46. γυνῶμαι διαφόρων ἀφελιμαίεται. f. 51. εἰς τὸν
Μαριακὴν περὶ τοῦ Μούλτου ηρωϊκά.

Θυμὸν ἄχει μέγαλῃ βεβαρυμένῃς ἄγριος ἀνὴρ
Μαριακῆς ἀγέραςος φοβίος ὀβριμοεργός
μυλνεται ἐν κραδίῃ, καὶ ἀσπίδα πᾶσαν ἀγίρει,
ἐξέλαυν δὲ ἀνακτα θρόνοις ἰοῦ Μονομάχον
καὶ πόλεως μεγάλῃς βασιλευμέναι ἱριδαίνει κ. τ. ε.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν γάμον Βασιλεῖου τοῦ
μεγάλου. f. 55. παθὴ λέξων κτ. f. 57. Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμων-
πατου ἐπιστολαὶ ἠθικά. f. 81. εἰς τὸν ἀποβασίλῃα Μιχαὴλ τὸν
Καλφάτην, ὅτε διὰ τὸ τὴν ἀσποικίαν Ζωὴν ἐξορίσαι τῆς βασιλείας
κατενιχθεὶς ἐκτυπώθη, ηρωϊκά.

Μέλλεν ἄρα τριτάταινα πόλις Βύζαντος ἰδέσθαι
ὀλκαδοπιπτάτου τε καὶ ἀσπῶν φύλοπιν αἰτήν·
μέλλε καὶ ἥλιος θεύσασθαι οὐλαμὸν ἄλλαν,
ὃν τέκεν ἐξορτὴ βασιλείσης εἶδος ἀρίστης,
Ζωῆς εὐγενετέρας, ἣν ἀπαλήν ἔε ἰούσαν
δέξαστο πορφύρα ἠδὲ θρόνοντο μασθὸς ἀνάσσης,
κουριδίην δ' ἄλοχον λαχε Ρωμανὸς μετῆπειτα,
ἀνὴρ εὐγενέτης· κάλεον δὲ μιν ἀργυροπῶλον·
ὅς· καὶ παρθενίην ζώνην ὑπέλυσετο ἴησθε.
ταύτης ἐξορτὴ κῆρα γέινετο ἀστεί πολλά,
παιὰ μὲν ὀρφανίην, χηρείην δ' ἄντε γυναιξίν,
αἵματα ὠτειλάς τε μυχὸς τ' ἀνδροτασίως τε,
λευγαλέους θανάτους, πόλλ' ἄλγειν τε ζοναχὰς τε,
νηπιόεντι νόμῳ τέκνοιο Θεοῦ ἐκείνης,

ὅς ὅτι κακῇ αἰσῇ μεγάλης πόλιος βασιλευσεν,
ἰαῦσλα δὲ φρονέων ταχὺ λάθετο συνθεσιῶν,
ἦσι δ' ἀτασθαλίῃσι κακῇν συμφράσαστο μῆτιν,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσσην μάλα ἠδὲτι ὠλεσε φῶτα,
οὐνεχ' ὑπερβασίῃ δηλήσατο ὄγκια πιστά,
ἔβρισε δὲ τὸ σέμμα, κατὰ σποράδας τε πάτῃσι,
ὄλγας ἐκ βασιλείων δυσβασιλεύς βασιλίσσασεν,
ἀλλὰ τὸν ἀφροσύνη ὄρκων τ' ὑδέτησις ἀθεσμος
θεῖως ἐδαμῖσασεν, σὴν πῆρα δ' ἐπ' αὐτοῦ ἴλοστο.
τῶν δὲ βαρυσθενέων γοερόν βροῖε κικοδαίμων,
εὐλομένην καλέων βασιλείην ἣν βασιλευσα,
κῆραι δ' ἐν διαπέθῃ μέγα ἄθλιος, ὃς πρὶν ἀνασσειν,
ἄρης δυστυχῆς καὶ ὀπιγόνους ὑπόδειγμα,
φωτὸς ἐελθόμενος, τὸ περ ὠλεσεν ἀφρονι βρωλή.

f. 82. Χρυσόφρουο πατρικίου, ἀνθυπάτου, γεροντοῦ κριτοῦ τῆς
Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενιακῶν, τοῦ Μιτυληναίου, εἰχοὶ διάφο-
ροὶ ἐκλεγέντες. Epiccion inest Imp. Romani:

Φέρε μικρόν τι παλιμην πολιτικοῖς ἐν εἰρήσιν,
 τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροπυχίας,
 περὶ ῥημάτων δ' ἔφωσαν αὐθυποτάκτων οὗτοι·
 τοῦτο γὰρ ἀνεξέκτιστόν ἐστι τὸ μέρος μόνον.

δὲ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτέον.

ὡς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνον,

ἢ μετοχή δ' ὀξύνονται καὶ περισπῶτο πάλιν,

τούτων τὸ ἀπαρέμφατον γινώμεν αὐθυποτάκτων.

τὸ θάνα δὲ παράδειγμα, θανάων, θανεῖν καὶ θάναης·

μεθ' ἧν καὶ τὸ ἀπόσχωται καὶ πρόωνται τακτέον,

καὶ γέωνται καὶ τράπωνται, ἀφώνται τε χρέη,

ἀφίκωνται καὶ πρίλωνται, τὸ ἀγοράσωσί τε,

ἀπόσχωται, ἀντίσχωται καὶ πρὸς ἀφίλωνται τε.

τὸ δ' ἐπικλάθωνται λαθῶν τετέχθω τελευταῖον.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθώσαν αὐθυποτάκτων πέρι,

κεφαλαῖωδή, σύντομα, Λακωνικά, βραχέα·

τὰ δ' ἀνυπότακτα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρκτέον . . . .

Ἦδη τὸν δρόμον ἤνυσεν ὁ κάλλιός μοι πῶλος,

καὶ πνευστῆν πως ἴοικεν. οὐκοῦν ἀνακαυτέον.

8. Ζενοπ.] p. 991, 22.

10. τῷ] Cod. τῆ.

Ἀφοβ.]

p. 833, 17.

11. Εὐεργ.] p. 1163, 5.

12. πάλιν]

p. 1158, 28.

14. Ναυσίμ.] p. 991, 9.

15. Διόνου.]

p. 1289, 22.

17. Ναυσίμ.] p. 992, 21.

19. Ἀφοβ.]

p. 829, 14.

21. εἶδ'] Hom. Il. 12, 239.

24. ὁ αὐτὸς]

Oed. Colon. 1142.

25. Cod. γὰρ ἔγωγε. Vid. Lobeck. ad

S. Aiac. p. 302.

27. Cod. κρατ.

28. ἦ] Cod. εἶ.

33. Cod. συντάσσεται.

145, 3. Λακρ.] p. 931, 16.

6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.

10. ὅς] Cod. ὁ.

25. Deest ὅτι.

28. Ἀφοβ.] p. 814, 26.

29. μετ' ὀλίγον] p. 815, 1.

30. Cod. ὡσπερ λυκούργου.

προσπεμπον δὲ ἄνεκτα κατὰ πόλιν, οἵπερ ἄριστοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ ὁ ἑκατόν γε περιβλέπτου ἐνὶ τῆθ',

ἔνθα δὲ ταχύνοντο νικῶν βασιλῆος ἄγαυοῦ,

βῆν δ' εἶπ' ἀνακτι νέον καὶ Ῥωμανοῦ ἐξέλαθοντο.

f. 94. ab alia manu ἔτερα σχόλια τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ πρῶτον τῆς Ἀριστοτέλους ῥητορικῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς Α. ρ.

- 146, 1. Cod. συμμετρε παρα. 41. Όμηρος] Π. 9, 452.
 16. Αριστοτολ.] p. 630, 13. 18. υποκατιών] p. 676, 10.
 28. Cod. εξηλοτίπουν. 32. του] Cod. τής.
 147, 1. ελευθ.] p. 197, 14. 3. στεφ.] p. 308, 9.
 4. Cod. πρεσβύτερος. 5. Cod. ήμων. 9. μά] 27.
 p. 281, 71. 11. στεφ.] p. 252, 16. 18. παρακρ.]
 p. 387, 13. 20. ειρ.] 2. p. 158. 23. άλλ] 29.
 p. 175, 23. 25. τετάραψ] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. πρώτω] c. 19. 33. Cod. φόρους.
 148, 9. Όλυμθ.] p. 30, 15. 11. ειρ.] 36. p. 181.
 13. Cod. εβ βιβλιον. 16. Cod. κερών: Χερθ.] p. 91, 3.
 17. Cod. θαμάτω. 20. πολλά δε] p. 500, 21.
 22. Μεγαλ.] p. 209, 24. 23. Deest ei.
 26. Αεπν.] p. 500, 21.
 149, 1. Δημ.] 4. p. 7. 9. Άνδροτ.] p. 599, 27.
 13. Ζηρόθ.] p. 884, 8. 17. Τιμόκρ.] p. 700, 14.
 23. πρώτω] p. 14, 8. 24. τῷ αὐτῷ λ.] p. 17, 10.
 26. καρπούμεινοι] Cod. ποιούμενοι. 28. τρίτω] p. 33, 10.
 30. πρώτω] p. 43, 9. 33. Χερθ.] p. 102, 21.
 150, 4. Αεπν.] p. 507, 5. 7. Μειδ.] p. 544, 5. παρα τῶν]
 Cod. πάντες. 11. Μειδ.] p. 544, 16. 13. συνθ.]
 p. 219, 27. 16. Μειδ.] p. 563, 28. 18. στεφ.] p. 301, 26.
 20. Cod. τῆ πόλι. 21. στεφ.] p. 329, 14.
 23. παρακρ.] p. 444, 12. 27. παρακρ.] p. 351, 16.
 32. πυριπρ. p. 377, 25.
 151, 4. πυριπρ.] p. 382, 27. 11. Άνδροτ.] p. 601, 22.
 152, 22. Cod. καταπαλαίης π.
 153, 13. Cod. έμων — αφ. 19. Cod. όλως.
 25. Cod. έξίλον — τελευταίων.
 154, 9. Δημοσθ.] p. 15, 27. 15. Cod. τῷ μιθριδα.
 27. Cod. όλως.
 156, 3. Όλυμθ.] p. 38, 21. 8. ειρ.] p. 58, 2.
 9. έπ] Cod. τῶν έπ. 32. παρακρ.] p. 403, 11.
 157, 10. αιτιατικῆ] Cod. δοτικῆ. 13. Cod. δεδομένου τιμηγ.
 17. Cod. μισθῶμαι.
 158, 7. οι] Cod. οιον. 12. Αεπν.] p. 506, 12.

15. του αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 31 p. 662, 63.
 25. Cod. ἐνάτη. 28. εἰς.] p. 160. 33. Deest τὰ
 159, 6. παρακρ.] p. 403, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρίτῳ] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 123, 9. Cod. δελεύσασθε.
 16. μετὰ τινος] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. β]
 Cod. ἡ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
 160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐπις.] p. 162, 29. 8. σιφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ἑμῶν. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλείστον] Fortasse lēg. δ' ἐπὶ κλή.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
 161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρίτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰς.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Χερῶ.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
 162, 2. ἐπις.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. οὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. σιφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συσάντα — καλῶς. 31. παρακρ.] p. 384, 13.
 163, 8. καὶ τοσαύτης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Λεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. κἄν] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ κεχ. 32. Κ] v. 391.
 164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδροστ.] p. 597, 28.
 18. δευτέρῳ] c. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρός.
 165, 5. Cod. προσιμῶμαι. 6. Cod. εἰ τι. 7. Cod. πρό.
 11. Ἀριστοκρ.] p. 785, 16. 25. ἔστι πρ.] Cod. ἑπιπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἂν τι.
 166, 15. Cod. ὥσπερ ἦν. 17. Cod. αὐτῶν.
 167, 2. μβ] Immo 44, 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. τὸ.
 5. δειν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενικῇ] Desunt.
 μη] Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μήτ'.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
 168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. αἰτιατικῇ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συντακτ.]
 or. 32. p. 526. D. ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἡς.

- 169, 17. *υπαρτω]* c. 60. Cod. ποιούντας. 23. *ιστορίης]*
 Leg. *ιατρικῆς.* (p. 13, 15. ed. Foes.) 24. Cod. *ἄρτων.*
- 170, 2. Cod. *πρεσβύων.* 7. *Ἀρβ.]* 4, 12, 4. 8. Cod.
προπίνα. 24. Cod. *συρραῆ.* 26. Cod. *προσυγγέλοντα.*
- 171, 3. Cod. *ισοκράτης.* 4. Cod. *ῥυφήν — οἰνει.*
 9. *πρώτω]* p. 16, 5. 10. *οἶον]* Cod. *οἶ.*
- 172, 2. Cod. *προσήμεντα.* 4. *ση]* 2. p. 876, 49. Cod.
αὔτη. 8. Cod. *προαγγέλλω.* 9. Cod. *βεβαίω.*
 13. Cod. *οὐδ'.* 18. Cod. *ἐπὶ.* 20. *δευτ.]* Gregor.
 Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. *ισοκρατικῆς.* 9. Cod. *ἀκριτουῦντι.*
 15. *του]* Cod. *τήν.* 33. Cod. *φασί.*
- 174, 29. Cod. *σημαίνειν.* 31. *συνθ.]* p. 213, 16. *πρὶν]*
 Cod. *πρός.* 33. *Στηλιτ.]* Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. *Μειδ.]* p. 547, 22. 10. *Ἀριστοκρ.]* p. 676, 11.
 12. *Ἄνδρου.]* p. 607, 4. Cod. *εἰς τοσοῦτω τιμήσασθαι.*
 13. *Ἀριστογ.* p. 794, 6. 14. Cod. *αὐτοῦ θανάτω.*
 16. *Ἀριστοκρ.]* p. 691, 19. 21. *Τιμοκρ.]* p. 720, 29.
 et 721, 5. 23. *ὑποκ.]* p. 723, 12. 25. *πάλιν]* p. 728, 12.
 26. Cod. *δίας.* 29. *ἰών τις]* p. 732, 18. 31. *Μειδ.]*
 p. 570, 22.
- 176, 6. *Ἰσοκρ.]* ad Nicocl. 9. p. 18. 17. *τρίτω]* p. 35, 7.
 20. *ἔλευθ.]* p. 192, 26. 22. *παρᾶτω.]* p. 348, 25.
 26. *Μειδ.]* p. 529, 14. 28. *φόνου]* p. 17, 2 Reisk.
 30. *Μειδ.]* p. 554, 10. 33. *γζ]* p. 521.
- 177, 7. Cod. *ἀλόβοτον.* 8. *στεφ.]* p. 273, 24. 10. *τῆν]*
 Cod. *τόν.* 12. *παρᾶτω.]* p. 383, 21. 13. Cod. *τόδ'.*
 14. *παρᾶτω.]* p. 391, 18. 17. *Μειδ.]* p. 569, 3.
 23. *Τιμοκρ.]* p. 702, 27. 26. *Τιμοκρ.]* p. 752, 13.
- 178, 1. *λξ]* 37. p. 136, 8. 10. *δευτέρω]* c. 61.
 20. *πρώτω]* c. 68. 29. Cod. *ἐξήπυσαν.*
 31. Cod. *ὕλακτοδντες.]*
- 179, 6. *στεφ.]* p. 306, 29. *εἶτα]* Cod. *εἰς τὸς.* 8. *σδ]* 34.
 p. 764, 45. 11. *Ἰσοκρ.]* ad Damon. 4, p. 6. 14. *Νι-*
ποκλ.] 13. p. 22. 16. Cod. *βαρβαρῶ.* 29. *Δευτ.]*
 p. 508, 2. 32. *στεφ.]* 310, 16.

- 202, 20. Ἀσπός] Cod. ἔφρων.
 203, 5. Cod. ἐρήρη. 12. θινῶν] Cod. οἰων. θίνας
 Cod. θικίς.
 205, 5. Cod. ἄμισπος. ἦ] Malim ἦ ε'. 19. Cod. ἄκραται
 21. Cod. ἀκροποτοῦντας.
 206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.
 207, 2. Cod. ἀρδντος — ἀρδήτου. 3. Cod. στασιάζων.
 22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.
 210, 3. Cod. ὁ ἀνάγυρος. 29. Cod. ἀμόργις τίς.
 211, 9. Cod. ἀνοικῆσας. 11. οκίλων] Cod. οἰσίαν.
 31. Fortasse leg. κατεδέκασαν.
 212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγεῖν. 16. Cod. πάριθθα.
 18. α] Cod. ἐν.

θου οἶνος, πελεία περισσότερά. Λωριέων ἐπιτελειπατε. φύς ἄσφύς ὄσφύς δὲ λέγονται αἱ ψυαί, παρὰ τὸ φύειν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς κατιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ φηοὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος καίς. πένες νεκροί. Κλειτορίων ἀγται ἀνεμοί. αὐδῆ φωνή. δέδορκεν ὄρε. Ἰστικοὶ νεκροί. ἰσθλόν αγαθόν. λένσει ὄρε. παροῖθεν ἔμπροσθεν. χήλος κιβωτός. ὅκα ταχέως. ὀλέται βραχίονες. Κρητῶν γοντος θηη φαστέρα. Ἰπωμαὶ δοκῶ. ἔττα ὄπλα. θέραιπες δοῦλοι. λῆς λίθος. μέλων ἑλάσσαν. μόχθος πόνος. σάκος ἄσπίς. φῶς ἀνήρ. σκῆπτρον βακτηρία. Κορινθίων ἔτυμον ἀληθές. φῆρος ἱμάτιον. Κερκυραίων κώπη λαβὴ ἕλφους. φάλανθος φάλακρος. φηγός ὄρε. Λακωνῶν ἀγλαός κωλός. Μαγνητῶν αἶα γῆ. νηδὺς γούτηρ. Σικελῶν κόρσας κεφαλῆς. μελαθρον οἰκία. ναεὶ οἰκίε. φόρμιγξ κιδάρα. Φλιασίων ἀμφω ἀμφοτέροι. ἀντικρὺ ἐναντιον. fol. 278. Ἰμμετροὶ στίχοι διαφορῶν μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἐπη καὶ ἱαμβοὶ καὶ ἐλεγεία. βιβλίον πρῶτον, τοῦ ἀγιωτάτου Ἰηρογίου τοῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὄλων τῶν ἐν τῷ βίῳ. διηγείται δὲ σχεδὸν ταῦντα παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ζωὴν περιέραται: —

Χε̄ ἀναε̄ χε̄ βασιλεῦ
 δε̄ ἀγναίς δε̄ς καθαράς
 ποτ̄ ποτὲ πρὸ χρόνου
 ἀειρομέναις κουφιζομέναις
 πικλάμησιν χερσίν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse insigni est vinstate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet praeterea (f. 212.) λέξεις ἱατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερμ. Ἀκανθα Αλυγκία ἄγριόκαρπον. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδικανός. Ἀπειτος ἀκόνευτος. Ἄλε ἄλας. Ἀκορου ὄβλα τῆς ἀγριοσπαθοῦλας, ὁ ἴσιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτέας χυλός κουφοῦλέας τις καὶ σάβουκος λεγομένη ὁ ζυμός . . . Ἀλπιῦδος σπέριμα κατὰ Ἀλτινοῦς λαυρῖλλα . . . Ρέον ποτικόν τὸ ὄμιον βύρζαρον. Καριμ ποτικῆ. λεπτοκάριμ. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύματα] ψεύτᾱ Eudemus. 24. Cod. ἀνοητῆ.
 214, 16. Cod. ὠνῆν. 17. Cod. δι ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἁμαρτή-
 μαων ἀπεσῶν] ὀδικήμασιν ἐβληθῆς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τῆ Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἤ. Cod. ἰγναλί.
 217, 21. Cod. ἀναμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἁμίδας s. ἁμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τῶν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἄπειστος Ruhnk. ad Tim. I
 p. 249. b. 23. Cod. πόρωσιν. 26. ἄπειστος] om
 Ruhnk.

Ἐξόφρος τὸ ὄψωμα ὃ ἐστὶ ξιζοτάς. Ἀφρίτης ἀπὸ ἄρτου κρηθῆς
 ψυχῆ. Χαλδίην ἀγριοκλύνην. Ἀγριοσκίον ἀγρὰ γούρην κα-
 λῆται. f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐστὶ
 μόδιαι ἡ . . . περὶ λεκεθ. περὶ κάτου. περὶ μνάσις. περὶ μεδίμου.
 περὶ σατου. περὶ μέτρου. περὶ κύβου. περὶ χολνιξ (sic). περὶ δρα-
 κῆ. περὶ μετρίων. περὶ χοιθρίου. περὶ τέβαλ . . . f. 223. Πό-
 ρωσι καὶ τίνες εἰσι μετροβολαὶ καὶ ποσα πρὸς τῶν μέτρησιν εὐχρησῶ
 ῥῆτα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν Ἀττικῶν καὶ σημείων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθρῶν. f. 226.
 ἄφρος δὲ οὐ ὑφέλλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη στὰδ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἧς περιέχει φλβ ἔτη. ibid. ψή-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκειται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Ἄξῆς. Πόδηρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφύ-
 ραις ὑψίστασι ἑβδομομένοις. Φελώνης λευκός· ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λωνῆ ὁνοῦν τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχερ κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὗτω γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κόθορος τὸ βυβιλικὸν
 ψάλλον. Κεντουρίωνες. Ακουβήτορες. Ἐσκουβήτορες. f. 238.
 Βίρα Ἄξῆς. Ἰπολος (αἰπόλος;) ὃ ἐπὶ τὰ ἔτη (αἰτή?) πλανόμενος,
 ὃ ἴσιν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα ἐν ἀνῶ. Βροχὴ διὰ
 τὸ βαρῆως χέσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βιαλὸς τελνεσθαι ἤθουν αὐξάνει.
 f. 243. Ῥωμαϊκαὶ Ἄξῆς ἐν τῷ νόμῳ ἰηγεμέναι. Ἀντιένωσθ ἀν-
 τηγραφεῖς. Ἀδρεσπόνσου εἰς ἀπόκρισιν. Ἀποφιδεκοματίσσου . .
 . . . f. 245. Ἄξῆς ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλλὰ τοῦ νέου. Ἐγλή-
 ρω. Ἐσθημεῖ. Σελασφόρου . . . f. 246. Ἄξῆς ἑταραι. Εἰρήνας
 κηθάσας. Ἀδοφορεῖ ἀναμασάτε. Ἄμμα ψυχῆ. Κορφήσ ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα θεῖα σαλανομένη, ἣ δὲ θά-
 λαττα θεῖα χαρακτηρισμένη. βυθός βιαία θεῖα. f. 255. Θεοδοσίου
 γεωματικῶ Ἰωάννη τῷ Θεοφιλεστῶν πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κινόνεσι τῶν ἁγίων ἔσρων. max ita
 ἔξῃ των τροπαίων αἱ λέξεις ἐξηγητοῦμεναι κατὰ σοχέων. Ultima
 folia inde a. 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνεύματων ὀρθότητος. f. 281 canones cum suis hermenis.

- 202, 20. Ἄσπε] Cod. ἄρκετον.
 205, 5. Cod. τρήρη. 12. θινῶν] Cod. οἰων. ὄτις]
 Cod. θινέις.
 205, 5. Cod. ἄμισπος. ἦ] Malim ἦ σ'. 19. Cod. ἄκραται
 21. Cod. ἀκροποῦντες.
 206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.
 207, 2. Cod. ἄρδντος — ἀρδήτου. 3. Cod. στασιάζων.
 22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.
 210, 3. Cod. ὁ ἀνάγυρος. 29. Cod. ἀμόργις τίς.
 211, 9. Cod. ἀνοικήσις. 11. οὐκίτων] Cod. οὐκίτων.
 31. Fortasse leg. κατεδάκασεν.
 212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγείω. 16. Cod. πέρυθκι
 18. α] Cod. ἐν.

Φου οἶνος, πελελα περιστερά. Αἰριάν ἐπετελεπαιτε. φύς ὁσφύς ὁσφύς δὲ λέγονται αἱ ψυαί, παρὰ τὸ φύειν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς κατιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ φησὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος παῖς. νέκυσ νεκρός. Κλειτορίων ἀγίαι ἀνεμοί. αὐδὴ φωνή. δέδορκεν ὄρε. Ἰστίοι νεκροί. ἰσθλὸν ἀγαθόν. λύσει ὄρε. παροῖθεν ἔμπροσθεν. χηλὸς κίβητος. ὅνα ταχέως. ὠλέτω βραχίονες. Κρητῶν γονιτος θηκη φαρέτρα. Ἠλομαι δοκῶ. ἔντα ὄπλα. θέραπες δοῦλοι. λῆς λίθος. μέλων ἔλασσον. μόχθος κόπος. σακος ἀσπίς. φῶς ἀνηρ. σῆπτρον βακτηρία. Κορινθίων ἔνυμον ἀληθείς. φῶρος ἱμάτιον. Κερκυραίων κόπη λαβὴ ἔξουσι. φίλανθος φίλακρος. φηγός δάξ. Λακίωνων ἀγλαός καλός. Μαγνητῶν αἶα γη. νηδύς γαστήρ. Σικελῶν κόρσας κεφαλῆς. μέλαθρον οἶνα. ναίει οἰκί. φόρμιγξ κίθαρα. Φλιασίων ἀμφω ἀμφοτέροι. ἀντικρὺ ἔναντιον. fol. 278. ἔμμετροι στίχοι διαφόρων μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἔκη καὶ ἑμβοί καὶ ἔλεγεια. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγνωστάτου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ ὅλων πᾶν ἐν τῷ βιβλ. διηγείται δὲ σχεδὸν ταῦτα πάντα περὶ πάσαν αὐτοῦ τὴν ζωὴν πεπεράται: —

Χε̄ ἀναξ	χε̄ βασιλεῦ
ὄς ἀγαίς	ὄσις καθαράς
ποτ̄	ποτὲ πρὸ χρόνου
ἄειρομέναις	κουφίζομέναις
καλαμῶν	χερσίν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse insigni est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet praeterea (f. 212.) λέξεις ἱατρικοῦ βιβλίου περὶ βοτανῶν ἔργου. Ἀκανθῶν Αἰγυπτία ἀργιόκαρδον. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδακνος. Ἀπεπτος ἀχώνευτος. Ἄλις ἄλις. Ἀκορον ἔλλα τῆς ἀγριοπαθοῦλας, ὁ ἴστιν εἰς τὰ βάλτα. Ἀκτέυς χυλός κουφοῦλλές τις καὶ σάβουκος λεγομένη ὁ ἔμμος . . . Ἀλυπιάδος σπέρμα κατὰ Ἀσίνους λαυρίλλα . . . Πέον ποτικόν τὸ ὄρεον βάρβαρον. Καριμ ποτικῶ. λιπτοκάριμ. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύματα] ψευτά Eudemus. 24. Cod. ἀνοηταί.
 214, 16. Cod. ὄνειδος. 17. Cod. δὲ ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασι] ἀπεισῶν] ἀδικήμασιν ἐβληθείς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινόμενης. 23. Deest ἤ. Cod. ἐγκαλεῖ.
 217, 21. Cod. ἀναμάχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἀμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τὸν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἀκαιοῦς Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρωσιν. 26. ἀτιγντος] om
 Ruhnk.

Ἐλέφορος τὸ ὄμμα ὃ ἐστὶν ὀφθαλμὸς. Ἀφίτης ἀπὸ αἵτου κρητῆς
 ψυχῆς. Χαλδῶν ἀγριοκολώνθη. Ἀγριοσύκιον ἀγρῶν κρητῆρα κα-
 λῆται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐστὶ
 μόδιος ἡ . . . περὶ λεκέθ. περὶ κίτου. περὶ μνάσις. περὶ μεδύμου.
 περὶ σατου. περὶ μέτρου. περὶ κάβου. περὶ χολινῆς (sic). περὶ δρα-
 κός. περὶ μετρούου. περὶ χονδρίου. περὶ τέραλ. . . . f. 223. Πό-
 σαι καὶ τίνες εἰσὶ μετροβολία καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτρων εὐχρησ-
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Ἀττικῶν καὶ σημίων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. f. 226.
 ψήφος δὲ οὐ ὑφείλονται τὰ νῦν ἀπὸ κίσειως κόσμου ἐτη σταδ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἧτις περιέχει φθβ ἐτη. ibid. ψή-
 φος δὲ οὐ εὐρίσκειται ἢ καθημερινῆ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξις. Πόδηρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑψίστασι βαβδομένοις. Φελώνης λευκός ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λων οἰονεὶ τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχερ κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὐτὸ γὰρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κόθορος τὸ βασιλικὸν
 ἔλαττον. Κεντουρίωνες. Ἀκουβήτορες. Ἐκκουβήτορες. f. 238.
 Ἐτέρα Λέξις. Ἐπολος (αἰπόλος?) ὃ ἐπὶ ταῖς ἐτη (αἰτή?) πλανόμενος,
 ὃ ἐστὶν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. Βροχὴ διὰ
 τὸ βαρῆως χέσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βιάσθαι τελειοθαι ἧζον αὐτῶν.
 f. 243. Ῥωμαῖοι λέξις ἐν τῷ νόμῳ ἐρημύμενοι. Ἀντιένσωρ ἀν-
 τιγραφῆς. Ἀδριεπόνσου εἰς ἀπόκρυσιν. Ἀποφιδεκομμαίσου . .
 . . . f. 245. Λέξις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐγλη-
 χων. Ἐπὶ ἡμῶν. Σελασόφου . . . f. 246. Λέξις ἑκατα. Εἰρήνας
 νεράδας. Ἀθροφῆ ἀναμῶσται. Ἄμμα ψυχῆ. Κορῶνῆς ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα θεῖα σαλαμομένη, ἢ δὲ θα-
 λαττα θεῖα χαρακτηρισμένη. βυθός βυαία θεῖα. f. 255. Θεοδοσίου
 γραμματικῶ Ἰωάννη τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κινήσει τῶν ἁγίων ἑρῶν. max ἐτα
 ἐξῆς τῶν τροπικῶν αἱ λέξις ἐρημνόμεναι κατὰ σοφῶν. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνευμάτων ὀρθότητος. f. 281 canones cum suis hermenis.

αὐτοῦ καταψηφίσεται. διὰ φίλων γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίσαντο
 ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφους. δεύτερον γὰρ
 ἔβουλευοντο περὶ τοῦ αὐτοῦ.

- 249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. ἑλισίς. 31. Cod. πολέμιος.
 250, 2. Fortasse leg. δημογωγῶν, ut exciderit numerus libri,
 20. Cod. ἐνθρακτα.
 251, 28. περιβλέποντας apud Ruhnk. ad Tisch. p. 102. b.
 32. Cod. ἐξέτιμεν: ἐξέτασμεν.
 252, 1. Cod. ἔξορμισαι et ἀπό. 10. Cod. ὑρίττειροῦμαι
 12. Cod. ἐξέλιπος δίκης: et ὁπόταν. 23. ἐπισπέρχειν. Ita
 codex, non ut legit Ruhnk. ap. Valcken. ad Theocrit. 6, 29.
 31. Cod. γυίας.
 253, 2. Cod. προαιθείας. 3. Cod. ἐπακτρία. 13. Cod.
 ἐπιπρίταις ἐπὶ ὄκτω ὀβολοῖς: ἀπὸ τοῦ τὸ τρίτον. 15. Cod.
 δραχμῆς: — ἐπιλίξεις: δικαστήριον τῶν φονικῶν δικῶν: ἐποδομη-
 ται δὲ πρὸς τῷ πρυτανείῳ: — Quae omisi ut supra posita
 . p. 243, 16. 20. Cod. δράγματι.
 254, 21. Cod. τινι νίκη κηρῦσαι.
 255, 3. κηρύττει] Cod. κρύπτειν. 14. Cod. ἀσίνθον;
 16. Cod. ἦν τὸ δὲ ἕκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν τῷ.
 25. Deest τοῦ. Ἄσινθον ex Harpocrate Boeckhian
 (Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ. 27. Cod.
 ἐπίσπειρος. 32. Cod. δράγμῃ, ut solet.
 256, 1. Post ἀπέφηνεν codex iterum ponit illa ἐκόνυμος —
 προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτῇ.
 15. Cod. ἐρμίονα — ἐρμίονα. 22. Deest οἱ.
 28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἢ στρογγ.] Cod. ἢ στρογγ.
 257, 2. Cod. οἰκοδομημένον. 12. Cod. ὄρον. Conf. Etym.
 M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρία — ἰωανδρίας.
 15. Cod. εὐθύνου. 17. Cod. εἰοισαβολ. 33. Deest δὲ
 258, 8. Cod. λευκῷ — ποιοῦν. Vid. Etym. M. p. 406, 33.
 13. Cod. κειοιμαμένους. Conf. Phot. p. 41, 5. et Zonar.
 p. 954. 19. Cod. ἐκτεσάσαντο. Vid. Etym. M. p. 324, 1.
 et Zonar. p. 675.
 259, 9. Cod. ἐπακτρία. Vid. Etym. M. p. 352, 53.
 13. Cod. φλαῦρος. Hoc quoque correxi auctore Etym.
 M.

- M. p. 370, 12. 20. Cod. ὁ γένος εὐγενῆς καὶ πάλαιος.
 24. Cod. πάντα. 31. οἶον] Cod. οἶον ἐν. Vid.
 Zonar. p. 663.
 260, 31. Cod. ἐπενδύοντο.
 261, 1. Prior ἐπὶ deest.² 12. Cod. ζήτριον. Vid. Etym.
 M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957. 13, ζώτιον
 Etym. M. p. 414, 40. Zonar. p. 968. Theognostus f. 83. *)
 Mox cod. ἀλφείον. 17. Cod. ζάιον-θῆαι. Vid Zonar.
 p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. f. 1:

τῷ δεσπότῃ μου καὶ σοφῷ στεφειφόρῳ
 Δέοντι, τῷ κραταῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 Θεὺ γνωστός, εὐγνωστός τις ὡς ὦν οἰκίτης,
 δῶρον φέρω κάλλιστον αὐτῷ κ. . . . ον,
 ἔμοι ποιηθῆν ἐκβολῆς παλαι . . . τῆς
 ὁ καὶ λαβὼν φάνηθε κάμοι συντόμως
 λιμῆν ἀκλυστός, ἀββυγιστάτη σκέπη.

(Conf. Benth. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: *πάλαι μοι*
διακονοῦμένω τὰ γραμματικῆ, καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀριθμὸν πε-
νοῦναι ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἀπαρατήτως εἰσπραττομένω, οὓς δὲ ἐκ τῆς
πολυύλου βιβλίου τῆς καθόλου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἀναλεξιόμενος, καὶ
λέξει λέξιν τὴν προσηκουσάν ἐκσυνάμει, ἔργον σου τινι τῶν πρὸ
ἐμοῦ μεμελετημένων, τινὰς δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κανόνων διορθώ-
σεις, διομένους ἢ καὶ ἀπρεπῶς συγκεκριμένους εὐρών, τῶν μὲν τὸ
ἀπρεπὲς τῶν δὲ τὸ περιττὸν ἐξευμαρίους, κανόνας . . . τοὺς χιλίους
συντεταχώς (numerandus 1003), τοῦ φθόρου τὰ πέντρα ἀρωγῇ
θείμῃ ὡς ἠγίων βββη διαδιδράς, τῇ σὴ προσάγω Θεοσόφω καὶ πα-
νευμενέι γαληνότητι, δέσποτα, δῶρον ἐράσμιον. Fol. 111: ἀρχὴ σὸν
θεῶ τῶν ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχείον, ἀπὸ φωνῆς Γεωρ-
γίου τοῦ Κοιροβοσκῶ Βυζαντίου γραμματικῶ καὶ οἰκουμενικῶ
γραμματικῶ, ἐν συντομίᾳ τμηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλείους
τύτου ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐσυνόπτου εἶναι τὸ ζη-
τούμενον, σὺν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου.

τέγγη πρόσειθε τοῖς κανόσιν ὀπλισμένη,
βάλλουσα πάντας τοὺς βεβρωμένους
τοὺς νοῦν ἔχοντας ἰσπερημένον λόγου.
ἔχεις τὸ θαυμάειν καὶ τὸ νικᾶν εἰκότως
εἰσὶν ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.
πρόσειθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κοσμουμένη,
καὶ δάξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξῆμενους.

Αἰτίς διὰ τοῦ ἔ μικρόν, ὡς διατάχεται κ. τ. ε. Fol. 210:
ἐπιμερισμοὶ κατὰ στοιχείον γραφικῆ. Fol. 292: ἐκλογαὶ διαφόρων
λέξεων συνειλημμένων ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν φύραθεν πραγμα-
τεῶν. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

- 262, 3. Cod. ἐναντία τῶν. 25. Cod. ἡγεμονία. Ita et Thucydideorum antiquissimi.
 263, 7. Cod. ἡμικοτυλίον. 15. Cod. ἡπιστάσθαι.
 19. Cod. θροιλῆν.
 265, 21. Cod. ἰνῆ. 30. ἴδιος Etym. M. p. 466, 10. Cod. αἰδιος.
 267, 3. Cod. ἰσομήτης. Conf. Harpocrat. p. 93. et Phot. p. 88. 19. ἰσὶ τοῦ ὄρου.
 268, 2. ἰμπαθῆ Etym. M. p. 484, 50: Cod. ἰμπαθῆ. 6. Cod. κισῶν κ. καὶ λιπαριῶν. 15. Cod. προκλήσας. Conf. Ruhnk. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. εἰς ἤν. Vid. Phot. p. 95. 27. Cod. τῶν δῆμων.
 269, 4. Cod. καὶ κατὰ τῶν γονέων. Conf. Harpocrat. p. 95 et Phot. p. 95. 7. Cod. καλαμήτην. 16. Cod. καθήρουν. 19. Cod. καὶ τῇ ἄρα. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod. ἐκδυσόμενοι. 29. Cod. ἰερωσύνησιν. 33. Conf. Bast. ep. crit. p. 159.
 270, 13. Cod. κατάρρεος. 15. Cod. διάνοιαν. 16. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 518.
 271, 9. Cod. καταλαγῆν. 25. Cod. ἀργυρίων.
 272, 1. Anfe *Y* exciderunt haec fere: τινὲς δὲ κιστοφόρον. 19. Cod. φόριον. 21. Cod. κοβαλλία. 22. Cod. καὶ ὁ κόβαλος ὁ ταντο. 26. ἡ τῶν Harpocrat. p. 105: cod. ἡ τόν. 29. Deest τῶν. 32. Scr. κοροπλάθος.
 273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod. φατρίας. 7. Cod. κορωνίδαί — κίνωνος — κόρωνος. καὶ κορωνίδαί — Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 153 et Hist. crit. p. LXXV. 22. Cod. ἰδάφως.
 274, 11. Cod. πρώτον. Conf. p. 277, 6. 15. Cod. ἐπινύμων.
 275, 22. οἱ] Cod. καὶ. 24. Cod. ἀλισκόμενα. 25. Cod. ἰδρεῖαι et v. 28 ἰδρεῖαι et p. 276, 25 et 29 ἰδρεῖαι. 26. Cod. ἰσθμῶ.
 276, 18. Cod. τιούν. 25. Cod. λουτροφορεῖν. 32. Cod. ἐκλείτοι.
 277, 4. Cod. λιθόστρατα. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. λυφον. 15. Cod. bis λαίμαρα. ἀληλ.]
Cod. διελημμένος.
- 278, 5. Cod. παιδον. 17. Cod. θαχμάς. 29. λαχόν-
τες] Immo ἀλόστες.
- 279, 13. Cod. μοίρα. 32. Cod. μαρωτία.
- 280, 4. Cod. συνφικησαν. 11. Cod. ἀγγύρια. 12. Cod.
ἐργυρέτης. 14. ἀνανθέστερον Ruhnk. Hist. crit. p. LXXXV.
- 281, 27. Cod. βακχιάδων. 30. Cod. θρηνησόντες.
- 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. νεωρίων. 25. Cod.
τὸ τὰς καθορμήσεις — ὑφορμήσασθαι. 31. Cod. τηγάλιαι.
- 284, 11. Cod. ξεγάλας.
- 286, 23. εἰς] Nonne τίς? 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
εὐρη.
- 286, 11. Cod. ὄσονθῃ et γνήτων. 14. Cod. ὀφθαλμίων —
ἐγλαίεν. 18. ἐκ] Cod. οἱ ἐκ. 19. Deest οἱ ante οἰ-
πογενεῖς.
- 287, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
ὀριόδεται. 27. Cod. ὄρον.
- 288, 1. Deest ἦ. 4. καλεῖται Ruhnk. ad Tim. p. 196. b.
7. τὴ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. πρόησθε Lobeck. ad
Phrynich. p. 724. 28. Cod. τίθεται.
- 289, 5. Cod. πριᾶσθαι. 8. Cod. πεζυάτεροι. 12. Cod.
ψηρισμάτων. 26. προβουλεύειν Luzac. de Socrate cive p. 102.
- 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων. 25. Cod. ποδὸς τί.
- 291, 7. Cod. ἀπὸ 17. ἐστιν οἱ τῶν πολιτῶν. 23. Ma-
lim εἶ ὄντες. 25. Cod. εἶ οἱ ἐν. 33. Deest διὰ.
- 292, 10. Cod. πάνδεια — πανθείας — πανδέλονος.
- 293, 5. Cod. τοῦδήματα: Ruhnk. ad Tim. p. 225. b. οὐον δήματα.
11. Cod. εἰώθει. 20. Vid. Bast. ad Corinth. p. 928.
25. Cod. ξενόμενον. 28. τάτοι] Cod. ἐστίν.
- 294, 6. Cod. παλλωπον. 12. Cod. ἐπό. 25. Cod. τα-
ροκόνια. 27. Cod. πλατὺ μάλα τς, Conf. p. 317, 26.
29. Cod. θρηνατικόν. 30. Cod. πλίτογς.
32. Cod. ἐπάλωσις.
- 295, 8. Cod. πλινθίον — πλινθουργίον. 23. Cod. ἀγομένη.
- 296, 9. Cod. ὅτι εἰς τὰς ἐκκλησίας. 12. ὑπερ] Cod. περι.

23. βουημάτων Ruhnk ad Tim. p. 224. a: Cod. κτήματων.
 30. Cod. προμβ. — προμβ.
- 297, 1. θυμούμενος] Leg. στενούμενος. 11. Leg. πεντη-
 κόσταρχος et v. 12 πεντηκοστῶν cum Boeckhio (Staatshaus-
 haltung 2. p. 339.). 17. Cod. λεγομένη.
- 298, 3. Cod. αὐτοῦ. 7. Cod. χρημάτων παρὰ.
 11. Cod. καὶ ἔτι τοῦ β. 13. Cod. παρὰ.
 16 et 17: προσυχεῖν] Cod. προσχεῖν. 22. Cod. πεντη-
 κότεροι. et v. 24 πεντηκόντεροι.
- 299, 16. Cod. τυρρηκῶν. 18. Cod. πέλαρα.
- 300, 10. An ἀκλειστοί? 17. Ἀλέξιος Ταραντίους Valcken.
 distr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. αἰμοσύνης:
 σημαίνει. 33. Cod. ἰδικῶς.
- 301, 19. Cod. οὐτος.
- 302, 24. Cod. σάκους. 28. Cod. στεγανόμοιοι.
- 303, 9. οὐν] ἦν Ruhnk. ad Tim. p. 241. a. 12. Scr.
 Στραυματόδεσμος. 14. Cod. Στραμφυλοκόλιον.
- 304, 3. Cod. ἐφρόντιζεν. Conf. Phot. p. 385. 32. Cod.
 τόπων.
- 305, 5. Cod. τὸν ἐπαρμόν. Correxerit Ruhnk. ad Tim. p. 123. b.
 10. Cod. οἰκήσαντας. 20. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 22. Cod. ἀφίρτης. Vid. Ruhnk. p. 232. a. 31. Vid.
 Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. τόπων.
- 307, 1. Malim παρατιθέισα. 3. Cod. τὸν κυφαντόντων.
 7. Cod. κρείς. 19. Cod. τετριμμένα. 27. δε]
 Cod. δ. 29. Cod. προδοσίαν.
- 308, 16. Cod. τί παῖδοι et φατρίαι. 18. Cod. τὸ πᾶν.
- 309, 13. Cod. νελεσφορείαν. 23. Alterum τὸ δεσπ.
 30. Cod. τῆς.
- 310, 1. Cod. ἐλάγγανον. 2. Cod. καὶ αἱ τῶν. 4. Cod.
 ἐπιδικασίαν. 9. Cod. δικάζειν. 22. Beest of.
 25. Cod. ἐπὶ τῶν ἡτ. δοκούντων. 27. Cod. γράφοιτες
 εἰσήγον.
- 311, 5. Cod. ἐψάματος. 33. Cod. ὑποβελίς.
- 312, 6. Cod. τὸ τοῦ. 10. Cod. λάθρα κακούργως ὑφορμ.

15. ἔχων] Cod. ἔχοντων. 21. ἑπιπέδων] Immo
 ἑπιπέδων. Cf. Thom. M. v. ἑπιπέδων. 26. το] Cod. τό.
 313, 4. μαυχάλας Lobeck. ad Phrynich. p. 196. 13. Cod.
 φερσῶδες.
 314, 9. Cod. φορβάντιον. 11. Cod. φαιδρονίς.
 14. Cod. φραρισμός.
 315, 10. φελλία Ruhnck. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. φε
 λάματα — τὴν φιλικήν. φιλική δ' ἔστιν ὁ λόγος. 14. Cod.
 χρυσείδες. 23. χαλῶ an χαλῆ habeat codex, non liquet,
 27. Leg. πτήματα.
 317, 5. Cod. ψεύδαι. 13. Cod. ἐνθούρησα. 18. Cod.
 καλούμενος. 19. Cod. ψιγάξων. 21. Cod. ἔπου τὰ
 ἄρα νεμηθέντα φαιεύεται. Correxī ex Etym. M. 26. Vid.
 Ruhnck. ad Tim. p. 276. a. 29. τῶν] Cod. τὸν.
 318, 6. ὀδαιον] Cod. ὠδε σὺν. 19. Cod. ὠμοκύνδια.
 ΑΞΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.
 321, 5. Cod. βλάψαι. 6. Cod. βλάπται. 7. Cod.
 λυπεῖν: Eudemus λυπῆσαι. 10. εἶθε] εἶθε φεῦ Eud.
 12. Cod. ἀστομάκιστος cum Eud., qui et ἀβαπτος ἢ ἀβαπτό-
 τάτος. 22. Cod. φιλῶ γὰρ ἀβδέλυτα ἐμοὶ τάδε.
 26. Eud. ἀβλεπτήματος ἀμαρτήματος.
 322, 2. Cod. ἔχοντι ἐπὶ. — γνωρίσματα. Vid. Bast. ad Corinth.
 p. 800. 22. Cod. ὑβροκόμος. 25. ἀσθενές] ἀναλοθη-
 ρον Eud. cum Zonara. 27. διαθρήνηται Eud.
 30. Deest καί. 32. Cod. τό.
 323, 11. Cod. τό. 15. Cod. τοῖς θεοῖς. 17. Vid.
 Valcken. Adon. p. 247. C. 22. Deest ὁ. 25. Cod.
 εἶλοι. 30. Cod. ἐξθε. 31. Cod. πλείστον.
 324, 11. οὐτως φίλων] Eud. οὐ φίλων. 14. Cod. πρᾶται:
 Eud. πρᾶτος. 31. Eud. κταν στρατιώτης.
 325, 26. Eud. ἰδιωτῶν, ὀμφωδῶν.
 326, 9. ἐν. ἀνδρ.] Eud. ἄλαστονικός. 10. ἄγχιτε — ἤγισθε
 — οἴσθε Eud. cum Suida. 11. Cod. βέλον. 12. Eud.
 ἄγεστος ἄπειρος. 21. Cod. ἄγεμῆς. 27. Cod. εἰ.
 Conf. Ruhnck. ad Tim. p. 223. b. 28. καὶ Ἀρχαίας] τῆς
 Ἀρχαίας Ruhnck. 30. Scr. Κλειθμός. Cod. καὶ δήμος.
 Correxī Ruhnck. qui mox Ἰσθμίου. 32. Cod. πάλαι

- Fortasse addendam ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk. est ὄρος.
 5] Cod. τοῦτο δ.
 327, 8. Cod. ἀπαίδας. 14. Cod. ἀπαταλλέει: ἀγγη.
 25. Cod. ἐν τῷ ταύρω.
 328, 11. Cod. ἀγαλε καὶ προσαγγέλει. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 19. Cod. ἱερεσιώνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 395, ubi v.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23. Cod. με-
 γάλαις ἰδίε πάντες. 25. Cod. ἀρτοποιοῖσι. 26. Cod.
 αἴους ἐγώ. Correxit Ruhnk. 28. Cod. πηελόσφι.
 29. Cod. του νοιμημια.
 329, 6. Cod. ἀλμυροσίνους δικάσαι. 18. ἀγλαόσιντος Eudemus
 quodque at Suidas. Sed malim ἀγλαοκίδης.
 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογιστῶν. 19. Cod.
 ὄραν: Eudemus et Suidas ὄραν. 24. Cod. σύμβολοι.
 331, 8. Cod. ἀγόμενοι: Eudemus ut edidi. 11. Cod. οἱ κλει-
 ρόπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται: χαριστατῆθ δὲ ἴ. —. 12. κω-
 μωδίων] Eudemus κωμωδικῆν χρεῖων. 23. Cod. δυνάστες.
 26. Scr. ἄνυσσῶν. 27. Cod. ὅσα κελύεις. Scr. γέναι.
 332, 10. Eudemus ἐχθῦς. 30 et 31. Cod. ἀγροκίθηθον —
 ἀγροκίη — ἐρεχθίδος — ἀγροκίτης. Idem infra post p. 340, 7 =
 Ἀγρόκη δῆμος ἐρεχθίδος.
 333, 1. δῆος accessit e Suida. 17. δς] Cod. δ.
 28. σηνικοῖς] Cod. κυνικοῖς.
 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκυδ.] 2, 41.
 335, 1. Deest ἄγαν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod. οἴη ἀνα-
 σφαλείης. 16. βῆος] Cod. βροτός. 18. Vid. Reisch-
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σκολόχειλος co-
 dex: Ἀγανόφρονες ἠδὲ λόγῳ σοφίᾳ βροτῶν παρὰ (vel περὶ) ὁ
 καλῆς. Idem hic περισσοκαλῆς. 25. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 419. 29. Cod. μαρδωνίου ὅς εἶχε. 32. κερ-
 μείων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. b.
 336, 2. Cod. ἦκεν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 514.
 15. Cod. supra post illa Ἀγη — ἱερεῖα: Ἀγεροκίθηθην λαμ-
 πωνανματικῆν καὶ θύτην. κύβηλις γὰρ λέγεται ὁ μαντικός πέλεκυς.
 25. Cod. δικάζεται. 28. Cod. ἀγλαϊοκωμική.
 337, 2. κάλιν] Cod. πλῆν. 5. Cod. αὐτήν. 18. Κρά-
 νης ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγλαϊοκωμική

- et v. 21 ἀγκυλιωγοῖς. 27. Cod. ἀπράτως et v. 28 ἀνακρίτως.
- 338, 13. Cod. ἀραφη. 22. ἀγρολεχεῖς οἱ ἡῆθιοι Ruhnk. ad Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγροπωλείσθαι. 26. Cod. κύζηνοῖς.
- 339, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτα.
20. Cod. ἀγαθῶν. 21. ὤρα] Cod. εἰς ὤραν
22. Cod. τρίψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινότεαιον. 6. Cod. καὶ ἄλεκτα.
9. Cod. ὀπωρηῆσαι. 21. Cod. ἀνάχεσε, 28. Deest ὁ.
- 341, 13. Ser. ἀήθης. 15. Cod. χαρμιδι. ἐπὶ. 30. Cod. τοῦ ἀπλοῦ.
- 342, 6. τὴν ἀπὴν τῆ] Cod. ταύτη. 12. Cod. ἀπὸ.
14. ἡ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg. Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex Harpocratatione. 17. Cod. ἀντῆ. 19. Cod. Ἀδύνατοι.
26. Cod. τετραχύνιοικον.
- 343, 4. Cod. φθορᾶν. 20. τὸν] Cod. τὸ. 22. Cod. ἐμόλετο.
- 344, 1. Cod. ζοφερὸν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντιαν (sic enim scrib.) habet ἀχεροντιαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk. ad Vell. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πως εἰκασθέντα. Correxīt Schaeferus l. 1.
33. Cod. τιμωνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρὸ. 12. Cod. ἀνδράραξον ἐνοῦθε ὅσα ὁ βλάξ x. 27. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδεία] v. 668. Porson. 26. Cod. βλοται.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰώνω.
- 348, 1. Cod. αἰνον. 2. Cod. ἔταρον. 5. Cod. ἀποτετακός. 12. Cod. ἀζηνεύς: ἀζηνόα. 17. Vid. Valcken. diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀμαξεντία καὶ ἀναγκαία.
24. Cod. χέρδους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαρθέγτας αὐτὸν. 26. Cod. ἀκλανστον.
- 350; 7. Νόμοις] 7, p. 796. B. 8. Cod. εὐφρ. τῆς χ. παιδεία.
12. Cod. ὅτε ὁ ἀόργ. — καὶ τὸ π. —. 15. Cod. δια-

- εγγυημένον. 21. Cod. κοσμοδότης. 25. Cod. ἱκανία.
 28. ὡς] Immo δι'.
- 351, 2. Cod. ἀθηρήλατον. 12. Vid. Valcken. Adon.
 p. 205. A. 13. Cod. ἐφημέρων et v. 26 ἐφημένη.
 16. Deest ὡν. 17. Cod. ἢ ἐφημένον. 23. ἀθήρ
 Valcken.
- 352, 3. Cod. ἕνος — δεῦρον. 28. Cod. ἡμετημένον. Cor-
 rexit Bast. ad Corinth. p. 880.
- 353, 1. Cod. ἀθαρήσι. 5. Cod. δένναχος. 6. Cod.
 ἀθίμικοι. 7. Cod. ἀκμαστοι. 27. Cod. αἰγιάων et
 v. 28 περιάγων. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. ὡς ὁ ἀπέ.
 354, 3. Cod. αἰξωνέοι: Ruhn. ad Tim. p. 15. b. αἰξωναί.
 4. Eudemus: διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίκτυον.
 7. Cod. πευκλαίς: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
 πολὺ ἐκ τοῦ. 11. Cod. πανδίωνος. 21. Cod. χληθάν.
 25. Cod. bis θεά. 27. Cod. θεύηρον. 28. Cod.
 ἀγύπτιον.
- 355, 8. Cod. ὄφελεν.
- 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. τοῦτο. 12. Cod. καὶ οὐκ.
 15. Eudemus αἵματος. 30. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 717.
- 357, 3. Eudemus αἰρήσασθαι. 9. Cod. αἰσπηγή.
 17. Cod. φελίζουσαι. 25. Deest καὶ. 26. τῶν]
 Cod. ὡς τῶν.
- 358, 3. Cod. ἀρεσθ' οὐχ ἕπνον. 15. Cod. συναριστώσας:
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
- 359, 9. Cod. ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι. 10. Cod. ἐπινοεῖν. et
 v. 12 ἐποπτεύειν. 14. Cod. αἰρούμενος.
- 360, 7. Cod. γελῶ δ' ἐπιπροώμην. 8. Cod. νέους.
 20. Cod. αἰθυμν.
- 361, 20. Deest μέν. 29. Cod. ἀγλήτων.
- 362, 2. Cod. αἰδοῦσαι τιμῆν. 7. An καυθίσησ?
 15. Cod. αἰμοροχλα. Conf. Ruhn. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. αἰμοροχλίαν ποιήσω. 19. Cod. εὐχως.
 22. Cod. εἶσω — ἐστὶν ἢ αἶμ. 26. Πλάτων] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. *αὐτοῖσι* 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 309.
 Toup. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. *ῥάγχις*: Eudemus ἢ *ῥάγχις τοῦ κήτους*. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudemus *ἡπ-
 στριαν*. 13. Cod. *ιατρείον*. 15. Cod. *ἀκούμενοι*.
 17. Cod. *φοιρήκη ἦν οἱ*. 24. Cod. *ἄπηλον*: Eudemus
ἄσπιλον.
- 365, 1. *λέγοντα* delet Ruhnk. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν
λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. *ἀνοητέ*.
- 366, 10. Cod. *ἀκροφρανοῦς οἰοεὶ ἐβλαβοῦς*. 18. Cod.
ἀδιακρίτως: Eudemus *ἀκρατοῦς*. 32. τὸ] Cod. τοῦ.
- 367, 1. Cod. *πολλά*. 33. *ἀκολουθοῦσαι* apud Valcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. *ἔστι πάντων κτημάτων κρᾶ-
 τιστον*. 22. Cod. τὸ *κόβαλον*.
- 369, 16. Cod. *τὴν ἀκοήν*. 31. Immo *ἔπος*. 32. Eu-
 demus *ποιητικοῦ*.
- 370, 4. Cod. ἢ *τελευταία*. Rectius Eudemus, qui et addit καὶ
πόδες. 20. Cod. *πρῶτον φναφῦναι*. Fuitne *ἀφύας φῦναι*?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. *κακῶσαι δόντος*.
- 371, 2. Cod. *πρεσβύταις π. γηραλέοις*. 14. Cod. *ἀνώμενοι*.
 25. τῷ] Cod. τὸ. 32. Cod. *ἀροκώλειά*.
- 372, 16. *λέγειν*] Cod. *λέγουσι*. 20. Cod. τῷ *ἀκροσμάτι*.
 31. Cod. *λέγεις*.
- 373, 3. Cod. *προσθυραῖον*. 4. Deest ἦ. 5. τῷ]
 Cod. τῷ. 6. Deest σοι.
- 374, 1. Cod. *κωπία*. 6. Eudemus *λιθίνου ἢ λιθίνος*. Cod.
ψηφίνος. 11. Cod. *ἀλάλιγγν*: *πιγῶ ἀπορία δίσπνοια*.
 15. Cod. ἦς. 20. Cod. *ἀλαζουσι*.
- 375, 2. *ἡαμψις*. 7. Cod. *ἀλείφασι*: Eudemus *ἀλείφατι*.
 27. εἰ] Cod. καὶ.
- 376, 6. Cod. *ἀληθείας ἄς ἀπλῶς*. 7. *τάττεται ἐπὶ εἰρωνείας*]
 Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. *ἄλλη*. 12. Cod.
ἄλλα. 15. Scr. *πειραῖ φασίν*. 21. Cod. *λέγεται ἢ*
αἰβας καὶ τὸ δῆξτόνον: Eudemus *λέγεται ἢ ὄξος*.
- 377, 27. *ἔνδεκα*] Cod. *ἐν εἰ*. 29. Cod. *φιλόχωρος*.

30. Eudemus Ἠγήσανδρος — ὑπερμηράτων — ἀλικυανῶν — ἦσαν φασθονίαν ἀνθη — πύλλην. 33. Cod. δριμεύ.
- 378, 1. Cod. καναστρέβου. Leg. παλήρης cum Eudemo.
6. Cod. κίων. 7. Cod. κῆμα. 10. Cod. εὐδινός.
14. Θεουκιδ.] 2, 70. 23. Cod. ἀναγυροῦσαις.
29. Cod. ἄλλω. Praestat ἄλλος, commateposito post τισί.
31. Cod. ἐξ ἄλλου. Correxite etiam Ruhnk. ad Tim. p. 24. b.
- 379, 7. Cod. ἀλλότριον νομοῦντες. Vid. Ruhnk. p. 25. b.
10. Cod. ἀλατοπώλης, omissio, quod ex Eudemo adiecti, interpretamento. 12. Deest κρύθη. Eudemus κεύθει 13. Cuius Codicis δέ et Eudemi καί. 20. Nomen poetae accessit ex Eudemo. 28. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 30 ἐν τῷ ὀγδόῳ.
33. Cod. ἐκ ἄλλο τι ἐστ' ἕτερον. Vide Reisig Coniectan. 1. p. 61.
- 380, 20. Cod. χαίρεσθαι. 22. ἦ ῥ'] Cod. τί.
- 381, 6. Cod. φιλόλιος: Eudemus φιλλύλιος. 25. Cod. οὐκ οὐκ ἐν ἀλεινέμην τοῦτο.
- 382, 19. Cod. κρηταίας. 24. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 80. b. et Bast. ad Corinth. p. 769. 27. Cod. νικόχαρτις.
- 383, 2. Cod. σαντήν. 27. Cod. ὑπὸν ἐσαρημένον.
- 384, 10 et 11. αὖ] Cod. οὐ. 11. μου μῆ] Cod. μου.
31. Cod. αλοῦ. 32. Alterum ταῖς deest.
- 385, 20. καὶ deest apud Valcken. diatr. in Eurip. p. 179.
21. Cod. γεσσαμένω τόν.
- 386, 23. Cod. ἄμαρ. Supplevi ex Eudemo. 26. Cod. μηδιαφασιν. Recte Eudemus.
- 387, 15. Cod. ἀμετάστρεπτον, Eudemus ἀμεταστρεπταί. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 25. b. 20. μῆ] Leg. ἄμη.
- 388, 3. ἰμέτιον sumpsit ab Eudemo. 25. Cod. διαφερά. ἀγνοῖ] τοῦ αἰρετοῦ addit Eudemus. 32. Cod. ἀμφιστόν — ἀπίθμαιον.
- 389, 8. τοὺς addidi ex Eudemo. 16. Cod. περιπελεγμέναις.
19. Cod. ἀμφιτρογγή. 24. Cod. μισθοῦς.
- 390, 9. Eudemus στέφανον. 15. Cod. ἀναχωροῦμενος.
- 391, 21. Cod. διεμπερούσαιμι. 22. Cod. ἀνακτεῖναι.
- 392, 3. Cod. ἀναπεμπτάμενα: διακίμποις. Eudemus ἀναπεμπτάμενα χωρία, παιδία, κίμποι. 11. Cod. et Eudemus ἀναπόντρον.
15. Cod. ἀνάπτυστα ἐκπυστα. 24. Cod. ἀναρυβδέιν.

- 394, 16. Cod. τραγωδίας. 39. ξύλου] Cod. ὁ ξύλου.
 395, 1. Alterum καὶ deest. 18. Eudemus ἀνεδειματο.
 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
 396, 23. Θουκυδ.] 1, 6. 25. ἀπλήκτος Lobeck. p. 702.
 27. Eudemus ἀνεθρόσηεν. 33. Cod. ἀνεκρυβύλλισεν,
 Eudemus quod editum est.
 397, 3. Cod. αὐτήν. 22. Cod. ὑπάγει.
 398, 10. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 35. 22. Cod. ἀνέβαλ-
 λον — ἀνεβάλλοντο. 26. Nomen poetae sumpsit ab Eudemo.
 28. Cod. πᾶσαν ἰσομμυα. 33. Margo: ἀνέστησεν ὡς
 οὖν λέγομεν, ἀπὸ τῶν ἀνεκῆθισεν. καὶ Δημοσθένης ἀνέστησεν
 αὐτὴν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας.
 399, 18. Cod. τινες. 25. Vide Lobeck, ad Phrynich. p. 157.
 26. Cod. ἀγία. 32. Cod. κραπατύλλοις.
 400, 3. Cod. ἀνελεξεν. 27. Cod. εἰπέν. 30. Vid.
 Ruhnk. ad Hymn. Cer. 283. et Schaefer. ad Schol. Apollon.
 p. 312. ad Corinth. p. 163. 32. Cod. ἀνεβάλλοντο.
 401, 10. Cod. δίκη. 16. An leg. ἀνέντερος? 18. Cod.
 Δνεψιάδαι. 20. Cod. ἀποκλήθην.
 402, 11. Immo νύμπτοντας. 16. ἤκουσεν] εἰσέκουσεν infra
 post ἀτήκεστον, ubi haec iterum ponit cod. 17. Cod.
 ἀνηψύχσεν. 29. Cod. ἀνήρησεν.
 403, 2. Vid. Jacobs Append. ad Porson. Adversar. p. 302.
 10. Cod. ἀναθεμάτιον. Secutus sum Eudemum.
 404, 2. τῶν] Cod. τῆς. 15. Cod. ὑστάθμητα. 25. Cod.
 δοῦλω διδασκάλω. 26. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 153. b.
 27. Cod. κατάγομεν. 29. Cod. ἀθήνας. 30. Cod. ὄρῶν.
 405, 21. Cod. cum Eudemo ἄνωιν. 32. Vid. Lobeck. ad
 Phrynich. p. 297.
 406, 2. Vid. eundem p. 151. 3. ἀνοίγνυσι] Cod. ἀνοίγοι.
 16. Vid. Lobeck. p. 506. 19. Cod. δι' αὐτοῦ ὄν.
 32. Interpretamentum Eudemi est.
 407, 1. Cod. ἀντίρρη, omisso interpretamento. Quodret ip-
 sum sumpsit ab Eudemo. 5. Cod. ἀντέφρασμα.
 6. Vid. Lobeck. p. 630. Cod. ἀντιμιλλῶντο.
 10. Eudemus σκηναίς καὶ σκηναίς. 30. ἀπὸ] Cop. ἀπὸ.

- 408; 9. ἤπεινε Ἀναξίλας] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φυρίας. 16. φησὶν ὁ χρησμὸς] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus δικαζομένων. 15. Cod. φησικου. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ἔντος] Cod. παρόντας. 18. Cod. γραφάντων. 22. Cod. ἀπολογήσασθαι.
- 410, 16. Cod. παύγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τήν. 33. Cod. ἀνωμομοι.
- 411, 1. Cod. prius ἀνανακλιμένη. 13. Alterum τοῦ deest. 28. Cod. bis ponit ἀνύειν. 31. οὐκ ἀνύει] Il. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βωῶντες. Vid. Suid. 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] Il. 24, 243. 14. Cod. τεθνεώτος. 15. πύλιν] Il. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ῥᾶος. 21. Cod. τι et v. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δέ. 2 et 3. Scr. φύλλον — Τυρσηρία. 17. Vid. Lobeck. p. 508. 22 et 24. Cod. δώδεκα. 29. Cod. ἀπάλλεις.
- 415, 6. An leg. ἀλαώσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἶον] Cod. τοῖς. 24. Vid. Marx. Ephori, fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. ἐπιγραφέντα. 5. Cod. συνδείκνου. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox ser. ἐνανάρημα. 12. Cod. κουριώτης. 15. Cod. φατρία. 26. Cod. μέλαρος.
- 418, 18. Cod. κραπατάλλοις. 24. Cod. κοριανοί, 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλικία. 32. Cod. ἐπαναχρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρισεν.
- 421, 14. Cod. ἀπιλογίσω. κρατ: Eudemus στρατῆτης. 27. Cod. ἀπεστομοσεν: Eudemus ἀπεσθώμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρωγην. 6. Cod. κατεπερρώγη. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβασθη Bahnk. ad Tim. p. 40. a. 22. Eudemus ἀπεσιν.
- 423, 18. Cod. ἀπέυρα: ἀπήλυσεν. 27. Cod. Θουκ — ἀνήρουν] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. ῆ. 26. Cod. ποσιδίαιρα.

- 425, 15 *ante accessit ex Eudemo.* 18. Cod. *ἐπιλύς*.
25. Eudemus *ἄνω*. 29. 39. Haec recentiorum ma-
num referunt.
- 427, 3. Deest *ὡς*. 5. Cod. *προηρόσιον*. 31. Cod.
ἀποθρόβεις.
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. *θρασυν*. 32. Cod. *τὸν λόγον*.
- 430, 9. Adde quae post *ἐπὶ exciderunt errore operarum: τῶν
μηδεμῶν μὲν πρόφουσιον ἰχόντων πολέμου, θρασύτων δὲ τὰ πολε-
μῶν*. — *Ἀντιλαχίην: ἀπὸ*. 20. Cod. *σακράτης*.
- 431, 3. Cod. *ἐκκρηναί*. 19. Cod. cum Eudemo *ἐκο-
χωρίσας*.
- 432, 2. Scr. *θυσίας δημοσίας*. 16. Cod. cum Eud. *ἀπονη-
θήσεται*. Mox Eudemus *παραπραχθήσεται*. 30. *ἀντὶ τοῦ]*
Cod. *ἀπὸ τοῖς*.
- 433, 10. Cod. *χρυσογένει*.
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynish. p. 492. 22. Cod.
προσθῆναι. 32. Cod. *ὑπ*.
- 435, 10. Cod. *πράξαντα*. 13. Cod. *ἀποσπλάτεις*: Eudemus
ἀποκλάτεις. 19. *Ομῖσι μὲν post ἐκταμίειν*. 25. Cod.
ἀποκόλλει.
- 436, 3. Cod. *λιπόστρατον*. 5. Cod. *ἀλογους*.
6. Deest *μή*. 10. Cod. *οἶδε τῷδε*. 20. Cod. *τὸ*.
23. Cod. et Eud. *ἀποτρέχομεν*.
- 437, 1. Eudemus *ἀποσχέιν*. 2. Idem *ἀποσπερήσαντες, πομ
ἀποσρέψαντες*. 4. *τὴν Eudemus: cod. τῶν: θρύων Rubnk.*
ad Tim. p. 45. a: codex enim *τεθρύων*. 11. Cod. *ἀπο-
χωρίσειεν*.
- 439, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund.
p. 323. 17. Cod. *ἀποτυχιθείς*.
- 439, 4. Cod. *σφιζίν*. 9. Cod. *ἀποφληκίσας*. 20. Cod.
ἐξαρκεῖ. 22. Cod. *ταγηνταίς*.
- 440, 25. Cod. *μέτοικον*. 26. Cod. *ἤρνεϊτο*.
- 441, 1. Cod. *κοχλίον*. 33. Cod. *περαινῶσαι*.
- 442, 18. Cod. *κῆπιθειάζει*. 24. Cod. *ἄργυροβοιβόν*, et in
margine *οἱ δὲ ἄργυρομοιβόν*.

- 443, 8. Cod. *καὶ τὰ μὲν*. 9. Cod. *μακρότερον*. 11. Cod. *ἡμετέριον*.
- 444, 4. β] Cod. *μίαν*. 7. Cod. *cum Eudemo ἐστὶ*.
ἢ ὁ φόνος] Eud. *ὁ δὲ ἄφης ἐπὶ τῶν φόνων*. 22. Cod. *ὑπερλόγος*. 25. Deest *ἀρβύλα*. 27. Cod. *ἀφρατος*.
 32. Deest *ἀφροί*.
- 445, 1. Cod. *λόγου*. 4. Cod. *κόρη*. 14. Vid. Lobbeck. *ad Phrynich. p. 260*. 26. Deest *αἱ*.
- 446, 2. Eudemus *ἀπὸ τοῦ κατὰλλ.* 11. *ἢ ἢ ὄνομα*] Haec videntur esse recentiora. 18. Cod. *τέσσαρας*. 31. δ] Cod. *γε*. Ineptit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. *φύλαξ*.
- 447, 3. ἄρσι Grotfend. 19. Cod. *ἀρισμός*. 25. Cod. *ἀρτόποτον — ἀρτόποτον — ἀρτοποτῆν*. 30. Eudemus *ἀρτῆ*.
- 448, 1. Cod. *κρεῖκτι*. 3. τῶ] Cod. *τῆ*. 7. Cod. *μυμηκανοῖς*. 13. Deest *δὲ*.
- 449, 13. *πρωτότυπον* addidi ex Eudemo. 16. Cod. *ἡμεῖς*.
- 450, † et 2. Cod. *ἀρχιδάμιος*. 7. Θεοῖς] Cod. *οἱς*.
 23. Cod. *θυμιάτα*.
- 451, 1. ε] Cod. *ἀν*. 4. Cod. *σφουιούτ' εἰς*.
- 452, f. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus *ἀσκολιῶσαντες*. 31. Cod. *μεταβολῆ σὺν τῶν*.
- 453, 2. Eudemus *ἀσπάλια ἢ ἐργασία*. Ex eodem recepi illa *ὁ ἀλιεύς*. 11. Cod. *ἀσπαζόμεθ'*. 28. τῶ] Cod. *τὸ*.
 31. Cod. *κρήνη ὡς*.
- 454, 3. Cod. *στέγειν*. 8. Vid. Toup. *ad Suid. 3. p. 18*.
 9. Cod. *πᾶσι φαίνουὺν γέροντ'*. 30. Deest *τοῖς*.
 Cod. *παλῆται*.
- 455, 5. Cod. *ἀσέρτα — βεῖβιον*. 7. Cod. *ἐκπετ., Eudem. ἔμπετ.*
- 457, 6. Cod. *ἐσθιόμενος*. 11. ε] Eudemus *μέγ'*.
- 459, 22. τὸν] Cod. *τὸ*.
- 460, 2 et 3. Cod. *ἀτλάντη — ἀτλάντης*. 10. Deest *δ*.
- 461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. *σφιγξί*. 23. Cod. *ἄττας*. 24. Vid. Lobbeck. p. 148.
- 462, 10. Cod. *ἐπιτεθυμένον, Eudemus ἐπιτεθυμένον*.
 32. Cod. *ποσίδιππος*.

463, 2. Eudemus ἀπαρκαλίπτος. 6. ἀπὸ τῆς ἡμέρας] Haec
recepti ex Eudemo. 11. Eudemus αὐθις αὐθὶς καίαν:

15. Cod. ὑπερείδης. 18. Cod. διατρέβων.

464, 1. Eudemus ἐν αὐτῷ συνδιαγοῦσα. Vid. Suid. 2. Scr.
ἰμᾶς. Post ὅπερ adde, quod excidit, οἱ.

465, 7. Cod. καταράτως. 20. Punctum male positum post
κατημένους pone post ληκύθους.

466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. 11. Cod.
αὐτοκρεπον. 15. ἐκ χειρός] Eudemus αὐθωρόν.

467, 1. Cod. ἀντιποιῆσαι.

468, 18. Cod. ὑπερείδης. 29. Scr. ἀποτυχούση.

469, 16. Cod. ἐργάται.

471, 9. Cod. φῆεν. 24. Post δὲ omisi καί. 28. Scr.
ἀφροῦσασθαι.

472, 15. Cod. πρῶτα. 29. Leg. μὲν τι.

473, 1. Cod. ἀφύλις — ἐταίρων — ὑπερείδη. 6. Cod.
πίθου. 8. Scrib. ὕπνου. 14. Cod. ἀπεργαίς.

15. Cod. ἀχανῶς. 25. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 274. b.

28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.

ἐγχαρῶσιν. 32. Βοιώτιον] Eudemus περιόκον.

474, 3. Cod. ἀχαρνας. 8. Cod. ἐχίλλια δε. 21. Cod.
ὑποκοπδύλους. 25. ἄλός accessit ex Eudemo.

475, 27. Scr. τὸν. et v. 28 τὸ.

476, 4. Eudemus ἀψιμισία. 11. ἀώριον — ἀώριον] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.

19. Cod. ἀωρόλιος — λιανόμενος. 22. Cod. ἀωρεβῆιν.

Reliquas huius lexici litteras praetermisi propterea quod
nihil ferè habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio.

De APOLLONII codice dixi ad librum de pronomine.

479, 14. Cod. ἔστιν οὖν. 24. Cod. ἐγκλήσεως. 26. Cod.
κατεστήσαμεν.

480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.

18. δύναμιν] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. ἔνα] Cod. να. 20. ἔνα εἰδ. ἀμφω]

- Hom., II. 1, 363. 23. Cod. λόγον καὶ τὰ. 24. Cod. προσθέσειν. 31. Cod. διό.
- 481, 1. γραμμα] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἔστιν να
tuae sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κότος.
5. [συ]δέσμου. 7. Corrige errorem τυπῆθetas repo
nendo διαδέξαμεν. 16. Cod. ὑπαγορεύει. 19. Uncti
inclusa ego addidi. Cod. παρατατικός. 25. Cod. ἡ
ἠπορήθη. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian
16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἰποιεν ἄν. 14. κα[ὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφ
ρόμε[ον πρῶγμα] 17. συν[δέσμου, σαφές]. 19. π[α
ραλαμβά] 22. [ἀληθῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [x ἀληθῆ,
24. [γον ἦ] Sic scribendum. 25. Cod. ἀληθη καθ
στη ἐξέυμενο. 31. φα[ῖ]μεν οὕτως]
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέσμοις. 11. For
tasse leg. ἢ συμπλεκόμενοι. 18. ἐστίν] Rescribe cum ca
dice ἐστί. 20. ἀνακνεῖν] Adde accentum. 28. [α
διαπρ.] Versus est Hom. II. 18, 511. 33. Scrib. [παντ
485, 12. Scr. παραδιαζευκτικῆ καλουμένη. Ita enim codex.
13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium =
hoc versu incipiens a bibliopego postpositum est ei quod in
cipit a p. 488, 8.
- 486, 5. Scr. μά ἐστι. 15. καί] Praestat μὲν. 23. Pri
rem καὶ erasit librarius. 29. Cod. κτεινεῖς.
- 487, 4. προκα[ταλεγμένων] 6. [οἱ συμπλεκτι]κοὶ . . . [α
ἀρχῆ]των] 7. ἄν[τεθεῖεν ἐν με] 8. ἄν [παρρηγοῦσι
9. ἔφα[μεν οὖν, τῇ δυνά] 10. Cod. οικιωται. [τὸ μ
γὰρ] 12. δ[ὲ διαζευκτικόν] 13. κατὰ τῆν]
14. [τὸν ἕτερον] 16. σ[υνδέουσι] 18. [ἀπο]φά
νοίμεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἦτοι.
19. ἦ[τοι] 30. ἦ] Deest codici. Malim ἦτοι.
- 488, 8. [ἡμέρα] ἔστιν. 10. δὲ [νύξ] 11. Fortasse leg
προκατελεγμένος. 12. ἀπό[φασις] 13. [ἐπεδείξαμεν, τὰ
21. κα[θίστημεν] 24. Scr. [ἦ] 25. αὐτο[τέλειαν].
26. ἴδιον [ἐπίφ] 31. σύνδέσμος] Dale accentum alte
rum. 33. Cod. πετεβαλλεν.

- 489, 4. καὶ τὸ] Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
18. [ἀγε]
- 490, Cod. κενὸν δισμοῖς. 14. Cod. κινώτερον.
- 491, 2. Scr. [ἄν] 5. γὰρ [ὀκνητότως] 11. [ἦ] ἢ παρ
ἀπεκρίθη,
- 492, 12. ἀναδ[εδεγμέναι] 14. πάντως [οὐ] οὐδαμῶς κτ. 6?
16. Fortasse ποιῆται. 22. Cod. περιλαμβανόμεν.
- 493, 14. [λαμβάνεται ἢ κατ'] 23. Scr. [ὄ.
- 494, 6. ἦ] Cod. ε̄. 13. Fort. [ὄν] οὐ μετατιθεῖσιν. Plura-
lem certe habet codex. 27. Cod. εἴην συνετώ
28. Cod. τιθεῖσι.
- 495, 9. Cod. ὅτε. 13. Cod. ἦν 16. τὸ ἕταρον] Haec
a prima manu omissa secunda addidit supra versum.
22. ὡς] deest. 23. Cod. παρίσταται. 26. Fort.
καὶ [γὰρ] ἀλλ[α], ὡς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἴστι Δωρικὴ
παρ' Ἀθηναίους. 28. [συστήνεται οὐν κα]τὰ.
- 496, 4. Cod. γράψη. 12. Ran. 203. ed. Brunck.
16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
manus appositionis in margine illis πρὸς τὸν ἑξῆς εἰς μέλην.
30. Cod. μονο το. Et μοx κοσος. 32. εἶτα] Cod. ἦ.
- 497, 10. Fort. [ἐφ' οὐ] at: est enim aliquid lacunae in cod.
22. Cod. ὑποσυνελληπτίας.
- 498, 24. Fortasse leg. κῶν. 25. Scr. [ἔφητο Ἀπολλωνίου]
- 499, 4. Cod. ἐφητι. 25. [ὅτι ἀπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
[λόν ὅτι τὸ πᾶ] 21. καθίστα[ται]
- 500, 24. οὐν similiter positum p. 502, 19. 28. [διὰ]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αὐτεαλές τι recentior manus.
- 502, 1. οὐκ — 4. ὀριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 59. 10. Cod. ἀλεψε.
- 503, 1. ὡς εἰ] Fortasse legendum ἄς γε. 10. ὅδε] Cod.
ὡς ε̄³ 20. ἀν[τιθεῖη] 22. [οὐν] vel [ὄη]
25. [ἀναγκαστικ]όν.
- 504, 1. τὸν καὶ recentior manus. 21. ἦ] Cod. ὡς.
- 505, 18. οὐδ''] οὐδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 499.
19. Post αἶμα addit δεηρικὸς margō codicis.

- 537, 3. Cod. οὐς. 4. καὶ παρὰ scr. cum cod.
 9. Cod. καθολου. 11. Cod. πησαι. 13. Cod. επιφρημα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. π. καὶ τὸ δ. τῷ δ. ο. καὶ τὸ ω. τῷ ω.
- 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἀπάντων] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638: Μέχρι ἐπιφρήμα χρόνου δηλωνικόν ἢ ἐπιφρήμα καιροῦ παραστατικόν. τὸ χρ. ε. διὰ τί; τὰ πεφυκότα ἐπιφρήματα κἄν τε μετὰ τοῦ σ κἄν τε ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον πολλάν, ὀλιγάν, μέχρως, ἄχρως καὶ ἄχρι, πλὴν τοῦ χρῆ, ὅπερ καὶ παρ' ἡμῶν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀποχρη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
- 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
- 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἰπὸ. 26. Leg. videtur λέπει.
- 541, 8. Cod. διαστήσειεν. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod. ὤς. 28. Cod. λεγει μοι καὶ λεγε.
- 542, 27. Cod. πνει πνει. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352. 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Pretulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 140.
- 543, (ita enim corrig.) v. 1. πλέων] Cod. πλώ. 2. Cod. το δε δεω. 7. τὸ τριούτον] Haec a rec. m. in margine sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τούτων, ἐχρήν γὰρ, ὅτι τε καὶ —
- 544, 3. οὔτε] Cod. οὐ. 26. Cod. ἀκορητι. 30. Cod. παραγράφεται.
- 545, 4. τῷ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. τὸ. 17. τόνον] Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παρακειμένον. 22. γε] Cod. τε. 23. Cod. τῆς. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἢ. 28. Cod. ἀποβίλλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστειν.
- 546, 2. ἐκ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γινόμενην.
- 547, 19. καὶ τὸ ἀπρ.] Malim κατὰ τὸ ἀπρ. 23. Fortasse leg. οὐς. 29. καὶ [ἐπι] vel κἀπι. 30. Fort. ἀλλέψι. 32. Fort. παρεμβάνετο.
- 548, 2. [βαρείων χύσις] 10. Cod. ἐπιοντα. 13. Concinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη. 29. Fort. leg. ἐν τινι. 30. τούτω — p. 549, 1. διαμεγυονσι] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

- 549, 7. τοῦ] Cod. το. 19. δύναται — 26. ὑπόθερα] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 338. n. *). 22. Vid. Orion. p. 47. 29. τῷ δ] Cod. το δ. 30. Cod. τῷ ἤματι τῷ.
- 550, 8. Leg. videtur οὐδενί. 25. ὁ τι] Aptius fuerit τί.
27. Scr. ἴστιν ἐν.
- 551, 6. Cod. οὐδενί, omisso pronomine. 20. Cod. φερεται,
24. Cod. εκεινον. 31. Fort. leg. ἔχοντά τιν' ἄλλην.
- 552, 23. Restitue post μήν, quod me invito excidit, ἐκ.
26. τῷ] Suspectus est articulus.
- 553, 11. Fort. εἰς σα.
- 554, 13. Fortasse leg. τοῦ ἡμέματος. 22. Cod. ἐκγενομένου.
26. Excerpsit haec Orio p. 19.
- 555, 1. δὲ] Fort. γάρ. 12. Cod. φοιτῶ νεοφύτος. Legendum φοιτῶ νεόφυτος. 17. τοῖς] Cod. τῆς. Max malim συνήρσεκε τὸ μή. 20. περιλαμβάνετο] Ea vox delenda videtur. 24. εἶ] An σ?
- 556, 22. Cod. καὶ ὡς. Unde facias καθῶς. 30. Cf. Κορη. ad Gregor. Cor. p. 447.
- 557, 10. γέ] Cod. τε 14. εἰς] Deleverim, 19. Cod. οικιωται. 28. Cod. σχειν.
- 558, 1. Cod. το κατὰ σχῆμα εοχηματισθαι. 3. Cod. ἐχθές.
5. καθῶς] Cod. καὶ ὡς. 13. τῷ] Cod. τῶ.
- 559, 5. ἴστι] Cod. ἐχει. 10. Cod. συννπαρχει. 16. του] Cod. το. 19. ὅτι] Cod. ὅτι. 29. τὸ ὕ — 32. εἰδώς] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 442.
- 560, 2. Cod. ὅτι. 13. τῆς] Malim τῆν. 30. Cod. ἀκοχηται.
- 561, 1. Cod. σοφίαν. 2. Rectius fortasse συνέμπτοις. cf. v. 5. 21. Prior ὁ deest codici. 26. Cod. ἀγομην. Cf. Orio p. 123. 33. Τὰ — p. 562, 9. τῷ εἶ] Excerpsit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 573. a).
- 562, 4. μίγω μίγα] F. μίγω μίγα. Schaeferus l. l.
8. Hesiod. O. et D. 5. 9. γίγορε] Cod. γεγον. Quas syllabas omisit Bastius, utpote male repetitas ex praecedentibus ἡρον. 18. F. καὶ ὡς. 23. Cod. το δ.
24. τῷ] Cod. τὸ.

- 563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),
 F. πληθυντικῶν, ut v. 15: 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαρ
 ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ ὀδύτερον τὸ θ
 μέν, τὸ θαμέ, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ...
 quocirca post σημειωτέον addidit τὸ θαμέ. 10. ἐν] Cod.
 21. οὐχ ἐρικτή ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.
 27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. πρ
 Correxit etiam Bastius. 31. Cod. ληγοντα. Mox qu
 sibi velit ου, alius viderit.
- 564, 4. ὡς γάρ] Cod. εἰγε. 5. ἐπὶ] Cod. η. 7. κ
 Deest codici, 16. F. ἰδίᾳ λαμβανόμενον τοῦ. 19.
 addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.
- 565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη. 9. F. οὐδέτερον πληθυντι
 15. οὐχ ὧς] Cod. οὕτως. 18. Cod. τον τονον.
 24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως. 27. Cod. καθ
 στατί. 29. Cod. τῷ — τὸ. 30. τὸ] Cod. τῷ.
- 566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxit etiam Ruhnken. ad Ti
 p. 29. b. 3. Ἐπικούρου] Id nomen corruptum cent
 Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου συγχόν vel πολὺ
 simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περιέσπαστο τὸ.
 6. Cod. τὸ — τῷ. 11. Cf. Bast. ad Gregor. Co
 p. 573. Welcker. fragm. Alcm. p. 72. n. LXXXI.
 13. Cod. αλλα. 21. F. περὶ τοῦ ἄτε. 29. Cod
 παραδειγμαθεα absque particula. 32. τὸ β] Cod.
 δευτερον.
- 567, 1. ὄν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Co
 p. 895. 3. τῆ] Vid. Bast. l. l. p. 903 ima. 7. Co
 καὶ ῥαιος καὶ λῳϊος καὶ λῳιος. Bastius p. 573 ῥέδιος καὶ ῥῆ
 καὶ λῳϊος καὶ λῳος. 9. Bast. λαῶν καὶ λαῖα. 10. Co
 λαῖα. Correxit Sturzium Excerpt, p. 571, 13. Cod. ρ
 Mox Bastius βριθὺν, ὡς. 15. Cf. Ruhnken. Epp. 1
 Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. πρόπαρ] Hesio
 Theog. 518. 19. πρὸς] βριά malit Schaeferus ad Grego
 Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Αἰολεῖς Bastius, de suo.
 27. καὶ αὖ ἐποκοπαὶ Bastius. 29. ἐπιγινόμενον Bastiu
 Male. 30. F. προκατελεγμένων.
- 568 12. τινὲς] Dele accentum. 14. Leg. aut τὸ ἄσταρ

- εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ ἀναφῆς τὸ κ. Item versu inferiori aut τὸ
 ἔπει εἰς τὸ ᾤ aut τοῦ ἔπει τὸ ᾤ.
- 569, 12. F. χρόνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἄϊακ τὸ τήν. 21. καθόγε] Cod. και ὅτι.
- 570, ἐκ λειπούσης] Cod. ελλειπουσης. 4. F. προκατελεγμέ-
 νου. 9. F. [ἄμαξα] ἄμαξια. τι] Cod. τις, probante
 Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ὅτι] Deest codici.
19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τήν.
- 571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἔνδεια. 7. Cod. ακο-
 ηρι. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 91.
- 572, 6. Cod. δραξ. et v. 8 δρακισι, δρακιω. 15. ἱερῶσι
 cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.
 23. ὅτι] Deest codici. 24. F. προκατελεγμένα.
27. τι] Bastius cum codice ᾤ.
- 573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.
 4. τε] Cod. δε. 9. γὰρ] F. δε. 28. τῆ] Cod. ἐν τῆ.
- 574, 2. η] F. εἰ. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαί. 24. Cod.
 ἀδικροτον. 29. Cod. ἐκινον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
 χαλον.
- 575, 6. Cod. παραφορασ. 12. Cod. αποβαλλον.
 29. Cod. το ουρανια ουρανιαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.
- 576, 2. εἰ γὰρ αὐτὴ ἢ] Cod. η γὰρ αὐτη. 3. τοῦ ᾤ] Cod. ὡς
 ἐκ τοῦ. 8. ἀκούόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.
9. γούν] Praestiterit οἶν. Item v. 29. 14. Cod. ὠσε.
- 577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς τρίτην.
- 578, 22. Cod. οὔτως. 24. F. ἔχουθαί.
- 579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]
 Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἢ. 19. οχθῶν] Cod.
 ἐπιτασιν,
- 580, 2. τῆ] Cod. τὸ. 6. Cod. ἐπιρηματικῆν. 10. F.
 καὶ [ἐπιφῆμα] ταχύτητα. 23. Cod. τουτο. 29. F. τῆ.
 30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.
32. περιπαται ap. Koen. 33. παρὰ Λωρεμῶσιν] καθό-
 λου τὰ εἰς ὡς ἐπιφῆματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τὴν
 γραφήν καὶ τὸν τόνον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς. Λω-

- ραῖς δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς δυνάτων ἐπιφύημαπα δύνανται, οἷον
 σφοδρὸς σφοδρῶς, καλὸς καλῶς. Cod. Barocc. 50 f. 107.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἰδίως
 rec. m. 19. τὸ — 28. περιεπιπέμεισαν] Edidit haec Egen,
 ad Gregor. Cor. p. 313. 23. ἐπεὶ] Apud Koenium est
 ὡσαύτ. 23. τὸ ἀλλῶς] Sic et Koenii apographum et manus.
 Sed Bastius codicem habere dicit τὴν ἀλλῶς, indeque efficit
 legendum esse τημαλλῶς. 30. κατὰ] Cod. και.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβη. ἄλογον] Cod. ἀναλογον. 18. F.
 χρῆν. 21. τήνικα] Cod. πηρικα. 27. ἔς] Cod. ὄς.
 28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. σπε χερνάτησ. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
 σημειωσται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτικος. 14. Cod.
 παρὰ τὴν εὐθείαν παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὄπως] Cod. το πως.
 30. ἀνακαθοδικῆ] Cod. αναφορικα.
- 585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περὶ
 τὴν τὸν.
- 586, 1. F. οὐκ ἄν τις. 16. Cod. μυακιδιος. 27. φη-
 μιν — 33. ἀλλῶς] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
 29. Post hunc versum, qui Homeri est ll. 13, 49, codex
 habet καὶ ἄλλως. Quae voce ἀλλ' aucta Schaeferus refert ad
 Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. κωλυει. 21. τὸ] Nonne τῆ? 33. τῷ
 τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
 ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθαδέ, ἢ [τῆ] τὰ. 10. δέ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. ἐπει δε.
- 591, 8. F. του inclinato accentu. 18. Scrib. ἀλεκλήρους.
 33. οἶος] Cod. οἶσδε.
- 592, 4. τῷ] Cod. τα. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
 26. τῷ] Cod. το. 31. ὅτε] Cod. ἔτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λέγοι] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἤ sed καὶ.
 12. τοῦ πλεονε] Cod. το πλεον ει.
- 594, 3. οἶον δέ. 5. σύνταξιν] Immo τῶσιν. Etiam infra
 v. 8 repunendum, ni fallor, τάσως. 7. γῆ] Cod. δῆ.

13. δέ] Cod. γε. Et mox προθετικη παραθεσασ.
28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μονο.
- 595, 31. ἀπαιτῶν] Rectius legas ἀποτελῶν. 5. δή] Cod. [δδ.]
18. Cod. ἐκ ἐκ της λεσβου ου, 24. Scr. ἐπιφύγματα ἴστυ.
27. Scr. βαρεία. 30. F. τῆ τε τοιαῦτα.
- 596, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
- 597, 3. διὰ — 13. ἀπέφωρ] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
22. σημειωμενῶ] Eam vocem in margine habet codex.
23. τῆ] Cod. του. 30. τῆ] Cod. το. 22. Deesse videtur articulus ἢ aut post ἀλλ' aut post Δωρικῆ.
- 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. εἰρήσθαι] Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod. ἀναγκαιαι. 19. Cf. Coraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24. T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδον. 27. Post hoc quoque οὕτως in codice additur γύρ, quae ne supra quidem v. 24 habet quoq referatur. 33. Cod. κατασπυκνωσ.
- 599, 17. Cod. ἀντωννμία. Malim articulo addito αἰ ἀντωννμίας.
18. Cod. πτωσεων. 27. γάρ] F. δέ.
- 600, 18. τὰ — 28. Ἀττικοῖς] Dedit haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χάμαιθεν χάμαθεν; unde Schaeferus χαμαὶ χαμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239.
25. Hom. Od. 14, 203.
- 601, 19. πρωτότυπα] Cod. προσωπα. 28. Cod. γηοθεν.
- 602, 9. Cod. τον δεκελα. 14. ἐν] F. τὸ ὃ τὸ ἐν.
18. ἴστυ — 25. αἰμηπότας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56.
24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
- 603, 13. Cod. ἀλλων φωνηεντων. 20. τῆ γού] Cod. ηγουν.
25. Vocem ἄεν ερῶ addidi.
- 604, 3. Τὰ — Ἀττικοῖς] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142 et 353 Koenius et Bastius. 7. Cod. ουτωραπωποτισσεν ονωασσειται. Virgulam post prius πῶ repone. 11. Hom. II. 18, 12. 12. Hom. II. 16, 745. 13. Distinguendum cum Bastio: ἔγραψας; πόθεν; 14. τοιαύτην] F. αὐτήν.
20. τὸ — 21. ὁμοια] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
- 605, 2. ἢ ἦ] Cod. ἦν. 7. Vid. Zonar. p. 1645.
9. ἐπὶ] Cod. ἐπι. 33. Articulum τῆς delendum censeo.

- 606, 1. Praepositionem abesse velim. 3. Cod. παραλαμ-
 βαται. 17. F. παραγωγήν τήν τοῦ θε. 27. Fortasse
 scripserat Apollonius ὑποδείγματα τοιαῦτα τῶν δια
 τοῦ. Bastius ad Gregor. Cor. p. 187. Sola opus praeposi-
 tione. 28. Cod. ἐτερωθεν ἐτερωθα. Haec quoque cor-
 rexerat Bastius. 32. F. γυνά.
- 608, 5 et 6. Cod. φ. 11. γάρ] Vitii subest nescio quid.
 33. Scr. ξει, ut estin codice.
- 609, 12. F. ἐν λήξει. 18. F. ἀλογία. Cf. p. 619, 12.
 23. F. οὐδὲ. 25. F. [παρὶ] τῶν.
- 610, 2. Verbi παραλαμβάνομενον extremam syllabam recentior
 adscripsit manus. καὶ ὡς] F. καθώς. 19. F. ἐγκειμένην.
 30. Vid. Intpp. ad Gregor. Cor. p. 368.
- 611, 13. Cod. περισπωμενωσ. 15. σχέθω] Cod. σχέθου.
 17. V. Bast. Ep. crit. p. 277.
- 612, 10. F. ἀπριάδην.
- 614, 22. Cod. το ὕ. 24. Cod. τὸ ὕ. 31. ποῦ] Cod.
 τοπου.
- 615, 8. ἐνιά τε] Cod. ἐνιοτε. 16. Voci οἴκοθι recentior
 manus superscripsit οἴκοι. 18. Cod. ἐπινεγκομενου.
 21. μήν] Cod. μεν. 26. καθὸ] Cod. καὶ εἰ.
 28. Cod. γενικην.
- 616, 10. τῶν] Cod. ἐκ τῶν.
- 617, 8. Vocis πρόκειται extremas syllabas a recentiore manu
 habet codex; quae sequuntur, δὲ τὸ τοιοῦτον, in margine.
 27. τὸ ἔνθα] Cod. τι ἐνθαδε. 30. καὶ] Cod. το.
 32. Cod. χειρηνης.
- 618, 19. Cod. κνίζων κνιθης. Correxerat Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 167. 25. Cod. ανεως. 28. ἀναυδοι] Ita
 supplevit rec. m.
- 620, 3. τά] Deest codici. 4. F. [οὐδ'] εἰς. 18. Cod.
 δέν. 29. Cod. αθηνα.
- 621, 11. Cod. ἐπιρρηματικην.
- 622, 15. Cod. διοτι καὶ ημερικη. 18. Vid. ad Gregor. Cor.
 p. 352. 32. Cod. τουτωθεν.
- 623, 6. γε] Cod. τε. 10. τοῦ] Cod. το. 14. ἀλλὰ]
 Cod. ἀλλ'εἰ. 18. Cod. γινόμενα. 24. οὐδ'] Cod. ουκ.

- 624, 12. τοῦ] Cod. το. 29. [πρὸς] Cod. εν ουν.
 625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.
 8. Cod. τῷ πῶ μ. καὶ τῷ πρῶ. 16. εἰ] Deest codicis.

DIONYSII THRACIS codices siglis distincti, ut

A. sit codex Paris. 2290.

B. Vatic. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionicas 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου. f. 83 Theodosii canones. f. 128 κλιῖς ἀνωτυμῶν (vid. infra p. 909.). f. 132 περὶ τόνου περισηπωμένων ὀνοματιῶν. f. 134 περὶ ὀρθογραφίας, auctore Theodosio grammatico, si fides Ottobon. 173 f. 157: praeter quem et h et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 hunc libellum habent. Δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἔστιν ἡ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἔστιν ὁ κανὼν ὁ ἀποδοτικὸς καὶ ἀποδεικτικὸς τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ἴαν γὰρ τὸ ταχῆα γράφω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτῆ ἡ λέξις ὀρθῶς γραφέεσα ὀρθογραφία καλεῖται, κἄν ἰσχυρῆσθαι τὴν μίαν τῆς γράφῃς εἴπω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἄρσενικῶν παρεσχηματισμένα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, βραδύς βραδεία, ὄδῶς ὄδεια. καὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἶδη τρία, σύνταξις, ποιότης καὶ ποσότης. καὶ σύνταξις μὲν ἔστιν ὅταν ζητῶμεν ποίᾳ συλλαβῇ συντάξωμεν τὰ στοιχεῖα, ὅσον ἐν τῷ ἰσοθεῆς τὸ σ πότερον ληκτικὸν ἔστι τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἄρκτικόν τῆς δευτέρας· ποιότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχεῖον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμπορος, τὸ ρ ἢ τὸ μ· ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μίμος πόσα στοιχεῖα ἔστι, μι ἢ μει. καὶ τὰντα μὲν τὰ εἶδη τῆς ὀρθογραφίας. Κανόνες δὲ αὐτῆς τέσσαρες, ἀναλογία, διάλεκτος, ἐτυμολογία, ἰστορία. καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γράφῃν, ὅταν κανόνα ἀποδῶμεν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ταχῆα ἐδηλώσαμεν· διάλεκτος δὲ, ὅταν τὸ ἡμῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφωμεν εἴπω ὅτι Διοκλῆς ἄρμης λέγουσα, τὸ πῶσον ἐν τῇ λέξει προσηλώσαντες· ἐτυμολογία δὲ, ὅταν τὸ ηπειρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφωμεν εἴπω, „ἐπειδὴ πῆρας οὐκ ἔχει, ἀπερὸς τις οὐσα“· ἰστορία δὲ, ὅταν τὸ χλῖος γράφωμεν διὰ τοῦ εἰ εἴπω, „ὅπως αὐτὸ βούλεται γράφεσθαι ἢ παρὰδοσις.“ Εἰπωμεν ἐν πρώτῳ περὶ συντάξεως. Πᾶν συμφώνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μιᾷ λέξει τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ἄγω, φέρω, χηναλώτης, πρόδοτος· κἄν μὴ ἢ μιᾷ λέξει, ἀλλὰ β, παθη δὲ ἢ πρώτῃ ἐκθλιψιν, τὸ πρὸ τῆς ἀποστροφῆς τῷ ἐπιφαιρόμενῳ φωνηέντῳ ἐπισυναπτεται, κατὰ ἔμῳ. — κατὰ ἔμῳ, ἀπὸ ἐκείνου — ἀπὸ ἐκείνου. Πᾶσα συλλαβὴ ἐν μιᾷ λέξει εἰς συμφώνον λέγουσα ἔχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην, ἀνθος, ἄγκων, ἰσχυρομαι. Πᾶσα συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην ἔχει τὴν πρὸ ἐαυτῆς εἰς φωνῆν λέγουσαν, αὐτῆ, αἶδος, ἔκω. Οὐδέποτε

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r.—118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311—319. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6—15.

h. eiusdem p. 298—320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villoiso Anecd. 2. p. 99—101.

συλλαβῆ εἰς δασὺ λήγει. ὅθεν τοῦ βάκχος ἡ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λήγει τὸ κ καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ· καὶ τοῦ ἀπφύς εἰς ψιλὸν λήγει τὸ π, καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον συμφώνου προσηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οἷα κέτι αὐτοῦ χωρίζεται, κἂν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, ὅσον ἐν τῷ σθένος προσηγήσατο πᾶ σ· καὶ τὸ φ καὶ ἐν τῷ ἀσθενέος Δημοσθένος διασθηρός ἐν συλλήψει ἴσται μετὰ τοῦ θ, καὶ οὐ χωρισθῆσεται αὐτοῦ· εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς δύο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν. ἰδοὺ γοῦν τὸ ἄλς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ ἄλσος διέστησαν ἄλλῃλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκαρς ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ· ἀλλ' ἐν τῷ ἄραενος διέστησαν ἰπ' ἄλλῃλων. Τίτρινος — κένσαι, σάρξ καὶ ἰάρεω. διὰ ταῦτα οὖν εἶπομεν ἴαν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον προσηγήσασθαι συμφώνου. Αἱ εἰς, εἰς, πρός, πρόσθεσις καὶ τὰ δύο μᾶριον ἐν ταῖς συνθέσειν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ἑαυτῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἴαν μέντοι φωνῆεν ἐπιφέρηται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ σύμφωνον. πρόσφατον κατὰ διάστασιν, προσελθεῖν δὲ κατὰ σύλληψιν· δύσμορφον κατὰ διάστασιν, δυσάρεστον κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρειν κατὰ διάστασιν, ἔξω γὰρ δὲ κατὰ στήλησιν. καὶ ἐν τῷ πεποινηκία, μνία, μεμηκία, νίος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἡ ὕ' ἀφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ὕ καὶ τοῦ ἰ· τὰ γὰρ εἰς α ἰθνηκὰ παρεσηματισμένα ἐν ἀρσενικαῖς ἰσοσυλλαβῆι τῇ γενικῇ ταῦ ἀρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, ὄξος ὄξεια, μάκαρος μάκαιρα, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ γενυχότος τετρασυλλαβον, καὶ τὸ γενυχιδία· καὶ εἰ ἐν τούτῳ εἰδείχθη ἀφθογγος ἡ ὕ, καὶ παρταχόν τοίνυν ἀφθογγὸν αὐτῇ ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος ἀνθ' οἷς τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσωδίων (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Mox περὶ γραμματικῆς. Γραμματικῆ ἴστιν ἐμπειρία κ. τ. εἰ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λεξικὸν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκικοῦ, τρύφωνος, θεοδωρίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ πανοσιβάστου σεβαστοῦ καὶ κρήτου Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου. ἀγάλλομαι τὸ χαίρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ἡρώτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θειοτάτον βασιλέα Ῥωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὸν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπῇ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτιου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislin. 176, Hamburg.

N. Nepho (cód. Paris. 2558. f. 42 r. — 52 v.) cuius ab initio haec leguntur *Νῆφως μοναχοῦ, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου, περὶ στοιχείων καὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου ἐξηγηθεῖσθαι κατὰ δύνανται* ad finem haec:

*τέλος ἔληφεν ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου
χειρὶ γραφέντα ἑκατὰ καὶ ταλαίτη
μοναχοῦ ἡφῶν, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου.
τὰ μέλητα μὲν τῶν πάλαι διδασκάλων,
τὰ δὲ ἐρυθρὰ κάμου τοῦ τρισαθλοῦ.*

P. Calusianus et Turinensis, de quibus vide Am. Peyronis de Theodosii Alex. prosodia commentationem subiectam Orioni Sturziano.

S. Scholia cod. Vatic. 14, de quo dicitur ad pag. 645.

T. Theodosius cod. Paris. 2063.

Ad di poterat cod. Paris. 2650, qui fol. 147 — 150 páraphrasin habet grammaticae Dionysianae verbatim transcriptae, hoc indice:

*γραμματικῆς σύνοψις ἠκριβομένη.
ἕξει μαθεῖν πόνημά τις τίτος τόδε;
ἔξ ἑρταβύδων τοῦ βαβδᾶ νικελίου.*

Sed is mutilus est; post ea enim quae f. 148 de superlativo traduntur, f. 149 subito inferuntur regulae nominum in *ας* et *ης* exeuntium.

Cod. Vossianus 76 grammaticae capita habet 13 (*γραμματικὴ ἴστιν — τῷ ὀνόματι ὑποβέβληται*), commentariorum magnam partem.

629, 2. Vid. Ernesti diss. qua philosophia perfectae

grammaticae asseritur §. VI. 2. Vulgo *παρὰ τοῖς*.

Omissi articulum cum CHh.

3. Vid. Burmann. ad Vales.

de critica 1, 1.

5. ποιητικῆς h.

8. ποιημάτων ἢ συγ-

γραμμάτων B.

15. καὶ κατὰ h.

17. Articulum τῆς

recepti ex Hh.

ὑποδιαστολῆς h et Peyronis alter. μὲν]

Deest h.

18. βιωτικῶς Ph, βιοτικῶς F: βιωτικῶς, deleto

postea o, H.

19. αὐτόνως BHh.

20. ἐμμελῶς B.

21. γενόμενα h.

22. καταρτυπαίνει h.

23. ποιεῖ h.

§§. 3. 4. 5. 6. 7. desunt Ph.

630, 1. ἦ] recepti ex AH.

2. περίπλαισι H.

13. τίς

- HMS. Ceteri π̄. 21. περιγομένους B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verbl. p. 154. 27. ἐνὸμοις AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχειαι F, εὐχεται N. 32. καλοῦνται δὲ καὶ σε. N, qui quae inferuntur, interroganti singulatum facit responderi, emittitque-§§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχον N, omissio τινε.
- 631, 1. ἴστιν B. 3. ἴστι B. 5. καὶ] om A.
9. το] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.
11. Codices plerique diphthongna $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ quinto, $\bar{\omega}\bar{\iota}$ tertio ponunt loco. 16. μὲν ἴστιν ὀκτώ B. 17. Particulam ὅτι punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B.
26. $\bar{\theta}$ καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ H, alterum τῶ om B. 27. τῶ μὲν $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\varphi}$ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῶ δὲ $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\chi}$ BH: τὸ δὲ $\bar{\kappa}$ τῶ $\bar{\chi}$ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῶ δὲ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ H. τῶ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ ceteri.
- 632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὔτε om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐρ-σκειται καὶ ἡ $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δὲ φθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυνάων, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὸ ἦ ἔγενετο) καὶ κά-λιν τῷ πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δὲ φθογγον ἔγενετο): ἔχουσι γὰρ παρὰ τῶ Διοσκήν τῶ Σωκρατικῶ πόλει διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δι-φθογγου, ἔνθα περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμόνος διαλέγεται. Choerob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφώνων Ph.
24. κύρ CHPS: Ceteri π̄ς. 25. $\bar{\alpha}$, $\bar{\eta}$] Accentus sampsi ex A. 29. ἡ μακρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.
- 633, 1. ἦτοι] ἡ h. οἷον — 4. λέγη] Haec ego addidi ex CP. 4. καὶ CHh. Ceteri ἦ. συμφώνου CHMh. Ceteri συμ-φώνων. 6. ἄραξ H, ἄρα BCh. 11. φῆσι — 12. τῶν] om Ah. 12. τε] deest F. παραλαμβάνον] om h.
17. τρεῖς τρέπους h. 18. μακρὸν φωνῆεν C.
20. Hom. Il. 3, 164. 21. φωνήεντι] om AF. Qui ποικ ἐπιφέρονται. 22. ὡν οἷον H. ὅπου AF. 24. Hom. Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.
- 634, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου κλίνεται μὲν πέντε, ὄνομα ῥήμα μετοχὴ ὑφθρον ἄντωνμα, ἀκλιτα δὲ τρεῖς, πρόθεσις ἐπίρρημα σύνδεσμος. 11. ἡ] καὶ AF. 14. ἔλα-

- των] Accessit ex CT. 18. τούτοις] om N. καὶ om CPTH. καὶ τὸ ἄθροπος ἔππος FH, et mutato ἔππος in ἔππος A. Ἐπὲρ] ἄλλα CNPTh. 19. τοῖσι τὸ κοινὸν τα ΑΗF. Iidem mox καὶ κοινὸν μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ἄθροπος καὶ ἔππος. 21. πρῶτότυπον — 24. γυνήσις] πρῶτότυπον μὲν οἶον οὐρανός, παρὰγωγὸν δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως καὶ ἡ γῆ πρῶτότυπος λέγεται, παρὰγωγὸν δὲ οἶον γῆνιος. h. 22. οὖν] om N. τὴν πρ. θείων] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἐσχηκός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTH. ἐστὶν ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκοριστικόν ponunt Ph. 27. οὖν] omittit N. κυρίως] om N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ ἐπὶ CNPTh. πηλείδης αἰακίδης ὁ ἄχιλλεύς h. καὶ ὁ εἰς αἰῶς P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisit cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνομάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δῆς — 32. Πεντακός] ὁ εἰς δῆς, οἶον Πηλείδης· δεύτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον Πηλείων· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰῶς, οἶον Πηλείδιος h. καὶ ὁ εἰς ὦν N. καὶ ὁ εἰς αἰῶς CN. 31. Ἀτρεΐδιος S. Πηληΐδιος C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch, τρόποι, ex N recepi. 33. ὁ εἰς ἰς — p. 635, 1. Ἀδρηστίνη] ὁ εἰς ἰς, εἰς ας καὶ ὁ εἰς νη, οἶον ὑπὸ πριάμιον τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται πριάμις καὶ πριάμις καὶ πριάμινη h.
- 635, 1. ἀδρηστίνη ST. Ceteri ἀδραστίνη. δὲ] Recepi ex CNST. 2. εἶδος] om AFH. 3. ὑπὸ] περι h. ἔμπεπτακός N. A. οἶον] om H. Νηλήϊοι F, νηλήϊοι T, νήλαιοι AH, νήλαιο C, ἄλλιοι N, νήλαιοι h, qui et ἔππος. 5. ἐκτόρεος HSTh, ἐκτόριος N, ἐκτορεως C, ἐκτόριος F. καὶ Πλατ. N. 6. τῆν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς ACHNSTh. 7. ἀνδρείωτερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος. 8. ὡς ὁ ἄχιλλεύς h. ἀνδρείωτερος CNPS. Ceteri ἰσχυρότερος. 9. οἶον ὀξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh et, qui ὀξύτερος habet, H. 10. βραδύτερος] βαρύτερος T, om CNS. ὅ] om h. καλλίων] om Ch: καλλίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσων H. 11. καὶ] Recepi ex CNTH. ὅ] om h.: κρείσων] om AF. ἡσσω] om C. 12. ἴππος — 15. ἄριστος] om h. 14. βραδύτατος] Ac-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἦ. βαρυντικός T.

18. ἦ ὡς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. οἶον] ὡς F.

20. Νοήμων] μνήμων AF. 21. ὀνομάτων εἶσι] om h.

Item 22. ἐπιούν — 23. Ἀγόμενος] ὄγη. 24. ἄ CNPSh:
 αἱ ceteri. Item v. inf. 25. εἶναι om T. ἐστὶν S. ἐκ

τῶν δύο omnes praeter CPTTh. 26. ἐκ δύο ἀπολειπόντων]
 ἀπὸ λειπόντων AFH. ἄ NPSH. Ceteri αἱ. Item v. 27.

29. δε] om C. δέ εἶσι Ph. πληθυντικός, ὡς προαίρηται
 T, qui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρός] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. οἶον] om
 ACHS. Item v. inf. Ὀμήρω] ἄνθρώπου CNh. 31: δε]

Recepi ex CNh: Ὀμηροὶ] ἄνθρωποι C: οἱ ἄνθρωποι Nh:
 τινες καὶ ἐνικοί h, ommissa, quae v. 32 infertur, καὶ

32. οἶον] om h. χορῆς] χορὸς ὄχλος CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ] καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἱ Ἀθήναι] Omisi articulum cum CNh. καὶ Θῆβαι h:
 ἀμφοτέρω P. 3. δε] om Ph. ὀνομάτων εἶσι CPh.

4. καὶ αἰτιατικὴ καὶ h. λέγεται ἢ μὲν ὀρθῇ AH: καὶ ἢ
 μὲν ὀρθῇ λέγεται CNh. 5. κτητική τε καὶ Ch. 6. ἀπο-

σταλτικὴ h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πτέρω ἀπο-
 εἶλω ἢ δίδωμι. αἰτίαν] αἰτίαν τινὰ ἀγαθὴν ἢ κακὴν N. αἰ-
 τιατικὴν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δε] καὶ S. καὶ] om T.

αἰτῶ] accessit ex CNSh. 9. πρόστιγορεύονται CNh.

10. ὡς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTh. φερό-
 νυμον, συνώνυμον h. 15. ἀποκλεινόμεθ καὶ μετυσιαστι-

κόν h: 16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri δ — σημαῖναι.
 οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἧτος ὑπόστασιν.

Eadem ante participium ponit P. 17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινήν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.
 τῷ εἶδός σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδός P. 19. ἦ] καὶ h.

21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex CNh
 et, qui cetera ad verbum transcripsit; Philemone Lex. v. ἐκίθη.

τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀπλάτος omnes praeter
 Ch et, qui ἦ habet, N. 23. Utrumque τὸ omittant

CNTh cum Philemone. 24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. δεξιός] ἴσ. δεσπότης H in marg. 25. ἔχοντα AF:
 om h. 26. θάνατος, [ωή] om h. Cf. Iul. Scaliger de

causis ling. Lat. c. 91. ἐστιν] om h. 27. οἶον — κυ-
 ρίων] om N, qui v. 28 post Ὀϊλέως addit haec ἐπὶ τῶν κυ-
 ρίων. 28. Articulum τοῦ ante Ὀϊλέως omisi cum CNT.
 δὲ τῶν προσηγορικῶν h. 29. Συνώνυμα H. Conf. Philem,
 h. v. 30. ὀνόμασι] om h. 31. ἀρρ] om C.

Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem φά-
 σγαρον T, uterque versui consulens. C vero ante σπάθη addit
 ζιθύρη. 32. ὡς Τισαμενός καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. ἀναστρέφως h, ἀναστρέφων τὰ T. δὲ τοῦ h. εἴ τις
 CH, αἰπης T, οὗτος N: ὅς τις ceteri. 4. κυρλοῦ] om h.

7. καλεῖται] om AFH. 8. ἐπερώτησιν CN.

9. τιθέμενον] λεγόμενον CNSTh. 10. ὅστις] εἰς ὅς
 ὄνομα μονοσύλλαβον διὰ τοῦ ὃ γραφόμενον οὐκ ἔστιν εὐραῖν·
 ταῦτο γὰρ ἐπὶ ἀρθρῶν καὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν τηρεῖν ἡμᾶς ἢ
 εἴρηγ παρεῖδεν. τοῖνον τὸ ὅστις ἀόριστον ὄνομα ἀπὸ ἀρθρου
 ἀπελόμενος ὁ Διονύσιος, τῆ ἀναλογία καὶ αὐτὸς δουλειῶν διὰ τοῦ
 τις μορφοῦ τὴν ἐπέκτασιν τῆς λέξεως προηγέκατο ἐν τῷ ὅστις ὁποῖος
 καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. ὁπόσος] om N.

13. Περιληπτικὸν — 16. ἔκτιρος] Addidi haec ex CHMN
 PSTh; habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. περι-
 κτικὸν HM. 14. ἀριθμῶ] ἀρθρῶ καὶ ἀριθμῶ N.

16. ἕτερος] Recepti ex T. 17. ἐαντῶ τὸ] ἐαντῶ τε CNS.

18. παρθῶν H, παρθενίων h. Post hanc vocem ἀμπελών
 addunt CN, ελαιῶν φοινικῶν h. 19. περὶ P. 20. φοῖ-
 ζος βρόμος, ὄρυμαγδός h. ὄρυμαγδός CNST. 21. διε-
 γλοῦναι N. 22. τὸ διαιρεθῆν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 γένους διαιρεθῆναι h. 23. τὸ — 25. ἐστὶ] om AF.

25. σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετουσιαστικὸν — 27. ἀργύ-
 ρμος] om S. 26. ῥιον πύρινος, δρύϊος, ἐλάφιος N: οἶος
 πύρινος, δρύϊνος, ἐλάφιος C: οἶον ἀμμόδης, δρύϊνος, πύρινος T:
 οἶον πύρινος ὁ μετέων πυρός, ἐλάφιος ὁ μετέων ἐλάφου, δρύϊ-
 νος ὁ μετέων δρυός h. ἀργύριος AFH.

28. νοεῖται NSTh: καλεῖται ceteri. λόγος, ἄγγελος N, qui
 in commentario, ἰδού, inquit, καὶ πικρὴ Ἑλλησε Θεολογία. Id
 quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11. περισταῶν N.

6. πρόσωπα χρότος καὶ h,

D d d d .

- 563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),
 F. πληθυντικῶν, ut v. 15. 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαμέ,
 ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ ὀυδέτερον τὸ θα-
 μέ, τὸ θαμέ, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ... s.
 quocirca post σημειωτέον addidit τὸ θαμέ. 10. ἐν] Cod. η
 21. οὐχ ἐρικτῆ ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.
 27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. προσ.
 Correxit etiam Bastius. 31. Cod. ληγοντα. Mox quid
 sibi velit ου, alius viderit.
- 564, 4. ὡς γὰρ] Cod. ειγε. 5. ἐπὶ] Cod. η. 7. καὶ]
 Deest codici, 16. F. ἰδίᾳ λαμβανόμενον τοῦ. 19. F.
 addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.
- 565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη. 9. F. οὐδέτερε πληθυντικῆ.
 15. οὐχ ᾧς] Cod. οὐτως. 18. Cod. τον τονον.
 24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως. 27. Cod. καθ-
 στατι. 29. Cod. τῷ — τὸ. 30. τὸ] Cod. τῷ.
- 566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxit etiam Ruhnken. ad Tim.
 p. 29. b. 3. Ἐπικούρου] Id nomen corruptum censet
 Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου σιγρὸν vel πολὺν vel
 simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περιέσπαστο τὸ.
 6. Cod. τὸ — τῷ. 11. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 573. VVetcker. fragm. Alcman. p. 72. n. LXXXI.
 13. Cod. ἀλλα. 21. F. περὶ τοῦ ἄτε. 29. Cod.
 παραδειξαίμεθα absque particula. 32. τὸ β] Cod. το
 δευτερον.
- 567, 1. ὄν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 895. 3. τε] Vid. Bast. l. l. p. 903 ima. 7. Cod.
 καὶ ραισ καὶ λῳϊσ καὶ λῳισ. Bastius p. 573 ῥέαιος καὶ ῥῥος
 καὶ λῳϊος καὶ λῳος. 9. Bast. λαῶν καὶ λαῖρ. 10. Cod.
 λαῖα. Correxit Sturzii Excerpt, p. 571, 13. Cod. ραι.
 Mox Bastius βριθὸν, ὡς. 15. Cf. Ruhnken. Epp. ad
 Ernest. ed. Tittmann, p. 104. 16. πρόπαρ] Hesiod.
 Theog. 518. 19. πρὸς] βῆ μάlit Schaeferus ad Gregor.
 Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Ἀιολεῖς Bastius, de suo.
 27. καὶ αἰ ἔποκοποι Bastius. 29. ἐπιγινόμενον Bastius.
 Male. 30. F. προκατελεγμένων.
- 568 12. τῶς] Dele accentum. 14. Leg. aut τὸ ἄσταφίς

εἰς τὸ ᾱ aut τοῦ ἀσπαρῶ τὸ κ. Item versu inferiori aut τὸ
 λειπε εἰς τὸ ῥ̄ aut τοῦ λειπε τὸ ζ.

569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὰν τὸ τήν. 21. καθότι]
 Cod. καὶ οτι.

570, ἐκ λειπούσης] Cod. ελλειπουσης. 4. F. προκατελεγμέ-
 νων. 9. F. [ἄμαξα] ἑμαξία. τε] Cod. τις, probante
 Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ἔτι] Deest codici.

19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τήν.

571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἔνθεμα. 7. Cod. ακο-
 ηται. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad
 Gregor. Cor. p. 91.

572. 6. Cod. δραξ. et v. 8 δρακιστι, δρακιω. 15. ἱερωσι
 cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.

23. ἔτε] Deest codici. 24. F. προκατελεγμένα.

27. τι] Bastius cum codice ῥ̄.

573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.
 4. τε] Cod. δὲ. 9. γὰρ] F. δὲ. 28. τῆ] Cod. ἐν τῆ.

574, 2. η] F. ει. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαί. 24. Cod.
 ἀδικητον. 29. Cod. εκεινον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.
 χυλκον.

575, 6. Cod. παραφορα. 12. Cod. αποβαλλον.

29. Cod. το ουρανια ουρανιαφν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὐ̄ ἦ] Cod. η γαρ αυτη. 3. τοῦ ὦ] Cod. ὡς
 ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.

9. γούν] Praestiterit οὖν. Item v. 29. 14. Cod. ὄσγε.]

577, 19. Cod. τριτην. Quasi voluerit εἰς τριτην.

578, 22. Cod. οὕτως. 24. F. ἔχισθαι.

579, 7. F. ὀνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]
 Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἦ. 19. σχέτιν] Cod.
 επιτασιν,

580, 2. τῆ] Cod. τὸ. 6. Cod. επιρρηματικην. 10. F.
 καὶ [ἐπιρρήματα] ταχύτητα. 23. Cod. τουτο. 28. F. τῆ.

30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περισπάται ap. Koen. 33. παρὰ Δωριεῦσιν] καθό-
 λου τὰ εἰς ὡς ἐπιρρήματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τήν
 γραφήν καὶ τὸν τόνον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς. Δω-

- ραίς δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς δένοντων ἐπιφώριμαπα δξνάουσαν, οἶον
 σοφός σοφώς, καλός καλώς. Cod. Barocc. 50 f. 107.
- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὐκ ἰδίως
 rec. m. 19. τὸ — 28. περιεστάνεισαν] Edidit haec Kren.
 ad Gregor. Cor. p. 313. 22. ἐπεὶ] Apud Koenium est
 ὡσεὶ. 23. τὸ ἄλλως] Sic et Koenii apographum et mssim.
 Sed Bastinus codicem habere dicit τὴν ἄλλως, indeque efficit
 legendum esse τηραλλώς. 30. κατὰ] Cod. και.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβη. ἄλογον] Cod. ἀυλογον. 18. F.
 χρῆν. 21. τήνια] Cod. κρηνα. 27. ὅς] Cod. ὅς.]
 28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. σπε χρινατηα. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
 σημειωσται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτικος. 14. Cod.
 παρὰ τὴν εὐθείαν παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὄπως] Cod. το πως.
 30. ἀτακτοστικῆ] Cod. αναφορσκα.
- 585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περὶ
 τὴν τὸν.
- 586, 1. F. οὐκ ἄν τις. 16. Cod. μυακιδιος. 27. φε-
 μὲν — 33. ἄλλως] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
 29. Post hunc versum, qui Homeri est ll. 13, 49, codex
 habet καὶ ἕλλως. Quae voce ἀλλ' aucta Schaeferus refert ad
 Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. κωλυει. 21. τὸ] Nonne τῆ? 33. τῆ
 τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
 ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθῶδε, ἢ [νε] τὰ. 10. δέ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. ἐπει δε.
- 591, 8. F. ται inclinato accentu. 18. Scrib. ἀλεκλήρους.
 33. οἶος] Cod. οἶσσε.
- 592, 4. τῶ] Cod. τα. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
 26. τῶ] Cod. το. 31. ὄτε] Cod. ἔτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λόγος] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἦ sed καὶ.
 12. τοῦ πλεον] Cod. το πλεον ει.
- 594, 3. οἶον δέ. 5. οὐνταξεν] Immo τάσιν. Etiam infra
 v. 8 repunendum, ni fallor, τάσως. 7. γε] Cod. δε.

640, 4. και] om C. και ἔστι T, deletis illis τῆς — ὑποτασσόμενων. quorum haec τῆς — ὀνομάτων ante priorem και collocat h. και ὑπ. μὲν — 5. ὁ] και προτακτικὸν μὲν ὁ, ὑποτακτικὸν δὲ ὁς CNTh. 6. τρι[α] recepi ex CNTh. ταῦτα praebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. και ante τὸ ὀμισι cum CNSTh. δέ εἰσι h. 8. και ἐνικός h. οἶον τὸ] om CNSTh. 9. οἶον ante οἱ ὀμισι cum NST.

10. δέ] ε̄ N. δὲ ἐνικαὶ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ ἐπιφύλακαὶ πέντε et ὁμοίως και οὐδετέρων πέντε etc. δ et hic et v. 11 om pr B. 15. δέ] om h. 22. Πρωτότυπος μὲν

πρόσωπον οἶον εἰπεῖν ἐγὼ σὺ ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἶον — h. πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S: γένη τῶν μὲν CNTh: γένη μὲν AH.

μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. δὲ δὲ] φανεροῦνται δὲ δὲ CNh. ἐπ' C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. αἶον ἐγὼ σὺ

1 CN: ε̄. ἐγὼ. ε̄ su h. οἶον ὁ NT. 26. οἶον ἐγὼ CNh. 27] ὁς T, ε̄ H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ τῶϊ Ἡ,

σφῶϊ σφῶε C, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικός ST: ἐνικά N, qui item διῦκα. πληθυντικῶς δὲ N. 29. μὲν ὀρθῶς] ἡ εὐθεῖα T. 30. γενικῆ T. Et mox δοτικῆ — αἰτιατικῆ.

32. ἐμφ̄ σφ̄ φ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δὲ οἶον ST. 2. δέ] accessit ex NT. πρωτότυποι, αἱ και μονοπρόσωποι λεγόμενα, N. 3. 2] ὁς T.

5. ἐνικῆς T, κτητικῶν AF. 15. τε τῆ συνθέσει και τῆ CP. δέ] οὖν CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut

legat μονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πᾶσαι ST: ceteri πᾶσαι αἱ.

16. ὦν — 23] Haec assumpsi ex CNST, illa vero 17. αἶ — ἐπιστρέφονται ex CNSh, et quae sequuntur, δι-

σύλλαβοι δὲ δύο και δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 18 — δέκα 18 om H. 25. αἶον N. οἶον ὡς NST. Item v. 26.

27. ὑποτακτικὸν NS, ὑποτάσσεται T: ceteri ὑποθηκῶν. 28. οἶον AHNST: ceteri ὡς. 29. θνατῶς] accessit ex NST. 30. οἶον] om AH.

642, 2. οἶον] om N. εἶθε αἶθε NST: ceteri inverso ordine. ἀβαλε] ὄφελον N. τὰ — 3. φεῦ] addidi haec ex

NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβα.

4. Post δύοδῆτα οὐκὸν inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

9. *οταν* recepi ex H. *ως οιον εϊτα* N. 10. *ηλθα*
 cepti ex NST. 11. *φερε δευτε* N. 12. *μλλον* —
 Assumpsi haec ex AHNST. *ποθεν* — 13. *οιον*] om I
 15. *απομοτικα* N, *απομοτικα* AF. *κατομοτικα* N, *κ*
ματικα F. 16. *ανγνωστον* NS, *θετιον* T, *γαμητιον*
πλευστιον] om NT. *τα* — 17. *δηλαδη*] om AFH.
 22. *συνδεσμος δε* S. *διανοιαν*] om N. 23. *κεχ*
η, qui addit τουτιστα τρανωσ και ανεωγημενωσ. *δηλουσα* CN:
 25. *οι δε παρμουνιατικοι*] om S. 26. *οι δε ακ*
ουλλ. Assumpsi haec ex CNPST. 27. *και*] om T.
μεν ουη CMNT. 28. *συνδοουσι* h. 29. *ηδη, ιδε*]
 30. *αταρ, κεν, αν, ητοι* CMNT: *ητοι, κεν, αν* P.
δε CNSTh: *ceteri oi δε διαζ.* 31. *διωσιων* S.
 32. *οιδε* CNSTh: *ceteri ουτοι.* *ηε* ante *η* ponit
 33. *μεν*] om AF. *ου*] om S. *ακολουθιαν και ταξιν*
ισαι — p. 643, 1. *ειδηπερ*] om h.

642. 1. *απειρει* AFHT. 2. *ταξωσ* h. 4. *ατλασ*
ειασ ενεκεν NPT. 5. *οπωσ, εαν, αν, ενεκα* P. *ουι*
 cessit ex N. 6. *απορητικοι* N. 7. *οσοις* — 8. *ε*
 Dederunt haec CNSTh. *ειωθαμεν* Nh, *ειωθασι* ceteri
χορηθαι Th, *συνδειν* ceteri. 10. *τοινυν*] recepi ex CN
 14. *γε, νυν* CPh. *προαθησαν* N.

647. SCHOLIA in Dionysii grammaticam e duobus edo
 cibus, altero Vaticano 14 (V), altero Hamburgensi (H).
 ticanus membranaceus est, fol. 152, f. min., rescriptus:
 post scholia f. 131 absoluta et hexametros habet circa
 theologi, ni fallor, eorumque inter versus interpretationi
 et f. 135 commentarium de nominibus divinis *) et sin
 quaedam. Antiquae manus vestigia satis multa relicta s
 quae iudicent troparium eam scripsisse cum hermenis :
 Velut fol. 60. v. titulus exstat huiusmodi :

ΜΗΝ ΑΓΓΟΤΣΤ, ΗΜΕΡ... *και εις τοις αγιοις*
μακαβαλοις.

*) Eius hoc est initium: *περι ποιοις ονομασι τιματα ο*
τηρ: αγιος ο θεος, πατοκράτωρ, αναρχος, αχάριστος, αγέννη
αθάνατος, αιδιος, περι ποιοις ονομασι τιματα ο υιος. ο λογος
θεου, υλιος δικαιοσύνης,

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Hölstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare. 3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἰστίον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τευχάνω

τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφωνῶν ἀποστρέφονται τὴν εὐ δίφθογγον, οἷον Ἀττη λάχη πάχη Ἀριώδη θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστίον ὡς τὰ εἰς νη λήγοντα, ἔχοντα προηγοῦμενον συμφωνον εἶτε κατὰ σύλληψιν εἶτε κατὰ διάστασιν, πᾶσαν φύσει μακρῶν ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄρφνη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Ἀττη ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθῆ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν αἰθῆ καὶ αἰττη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνῆ (στρωμονῆ γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποιμνῆ ποιμένη γάρ. ἢ παρὰ τὸ τεχνῶ τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειῶσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἴστι λάχη πάχη ἔχνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειῶσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραληγόμενον. ἴστιν οὖν ἀπὸ τοῦ χνω ῥήματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμεινον λέγειν. Ταῦτα μὲν καὶ ἕτερα πλεονα εἴρηται τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσοῦ Γεωργίῳ οὐδ' ἄλλως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησί, τὰ εἰς ῶ περιπαύμενα ῥήματα ἔχρουσι τὸ θηλυκὸν προῦπάρχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, δομή ὄρμῶ, ἀλλ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ τευχάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εἴρηται ἐν χρήσει. ἴστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τευχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ὕ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρακτηριστῆρα.

10. [Ἰππαρχος] Hyparchum hinc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἴστι τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλὰκις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codicis leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochoprodromum referuntur: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν ἰρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλεύων, ἀπὸ διαφορῶν μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογείται καὶ ἀκμαίεται, οὕτω δὴ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὃν διὰ τῶν χειλέων προφέρομεν ἄνθρωποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός. . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἄρθρου καὶ ἄνωσινυμίας προθέσεως καὶ ἐπιφθῆ-

- C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).
 F. editio Fabricii (Biblioth. Græc. 6. p. 311—319. Harles.).
 H. codicis Hamburgensis p. 6—15.
 h. eiusdem p. 298—320.
 M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villoizo
 Anecd. 2. p. 99—101.

συλλαβῆ εἰς δασύ λῆγει. ὅθεν τοῦ βακχος ἢ πρώτη συλλαβῆ εἰς ψιλὸν λῆγει τὸ κ̄ καὶ οὐκ εἰς δασύ τὸ χ̄· καὶ τοῦ ἀκφίς εἰς ψιλὸν λῆγει τὸ π̄, καὶ οὐκ εἰς δασύ τὸ φ̄. Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον συμφώνου προηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οὐκέτι αὐτοῦ χωρίζεται, κἂν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, ὅσον ἐν τῷ σθένης προηγήσατο τὰ σ καὶ τὸ θ̄ καὶ ἐν τῷ ἀσθενής Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἴσται μετὰ τοῦ θ̄, καὶ οὐ χωρισθῆσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγουσαι εἰς δύο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν. ἰδοὺ γοῦν τὸ αἴς ἔχει ἐν τῷ τέλει λ̄ καὶ σ̄ κατὰ σύλληψιν· ἀλλ' ἐν τῷ αἴσος διέστησαν ἀλλήλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκαρς ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ̄ καὶ σ̄· ἀλλ' ἐν τῷ ἄρσενος διέστησαν ἑπ' ἀλλήλων. Ἦνους — κένσαι, σάξ̄ καὶ ἰάξ̄ω. διὰ ταῦτα οὖν εἶπομεν ἐὰν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως σύμφωνον προηγήσασθαι συμφώνου. Αἱ ξ̄ς, εἰς, πρὸς, πρόσθετοι καὶ τὰ δύο μᾶριον ἐν ταῖς συνθέσειν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ξαντῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἐὰν μέντοι φωτῆν ἐπιφέρεται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ σύμφωνον. πρῶτοντον κατὰ διάστασιν, προσελθῆν δὲ κατὰ σύλληψιν· δισμορφον κατὰ διάστασιν, δυσάρετος κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἐξίγω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποιτηνῦν, μῦνι, μεμηκῦνι, υἴος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίαις ἢ ὑπ' ἀφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ ῡ καὶ τοῦ ῑ. τὰ γὰρ εἰς ἃ θηλυκὰ παρεσηματισμένα ἐν ἄρσενικοῖς ἰσοσυλλαβῆ τῇ γενεῇ τοῦ ἄρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, δέξιος δέξια, μάκαρος μάκαρς, μακαρίου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ νευχέτος τετρασύλλαβον, καὶ τὸ νευχῦνιᾶ· καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἰδείσθῃ ἀφθογγος ἢ υἴ, καὶ πανταχοῦ τοίνυν ἀφθογγὸν αὐτῆν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ. τ. λ. f. 136 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος συνθεῖς τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσωπίων (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Μοχ περὶ γραμματικῆς. Γραμματικῆ ἴσται ἐμπειρία. κ. τ. εἰ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λέξιον περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκῶ, τρυφῶνος, θεοδοσίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ πανοσιβάστου σεβαστοῦ καὶ κρητοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπόλου. ἀγάλλομαι τὸ χεῖρω κ. τ. λ., quae est σύνταξις ἡμετέρων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θεϊότατον βασιλέα Ῥωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὰν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπῇ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislin. 176, Hamburg.

- 652, 7. Theodosius: ἧς ὁ πόνος πολλὸς καὶ τὰ ἀποτέλεσμα εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπὰς ποιεῖν ἐν κοκκῷ κέχρον. Scr. τῆ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κινουμένη libri. 12. ἐπίσημον libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πεδύλων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δε.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βαίνου V. 10. ὀδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἢ πρακτικά. 23. μνήμην] μίμησιν H.
26. ἰσ. προεχθήτω H in marg.
- 656, 8. τίχτην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτή. 20. F. χρωμένους καὶ παραποιούσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτην. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίσις. πραγμῆς δὲ H.
17. δίκαιον V, δείξονται H. 19. αὐτῷ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. τὰληθῆ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγον] Eadem v. leviter immutata apud Villosi. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἔννοια ἦγον σκοπός M. 33. σολομισμός δὲ] Haec in margine tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἔνα ὑπογράφει, ὡς ἐπὶ τοῦ λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod. eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum est apud Zonaram v. φιλαντος, et verbis iisdem in codd. Coislin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐπὶ τὸ γένος Codd. 10. χείροις V, χάρους et in margine χάρης H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd. φθέρω et σπέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφρομένῃ H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἔσα vel cum ἐστὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. ᾗ] deest H, ἢ προσφέρει] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. Fortasse leg. οἶον καὶ. 23. αὐτὴν VH.
- 665, 2. οὐτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ] Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ξέσιν H. 20. ὄση VH. ὁ Πλάτων] Legg. 2. ab initio.

- HMS. Ceteri π̄. 21. παρεχομένους B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 154. 27. ἐσμίαις AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχειαι F, εὔχεται N. 32. καλοῦντας δὲ καὶ σ̄. N, qui quae inferuntur, interroganti singulatim facit responderi, emittitque. §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σίχον N, omisso τινι.
- 631, 1. ἴσιν B. 3. ἴσι B. 5. καὶ] om A.
9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.
11. Codices plerique diphthongam $\bar{e}i$ quinto, $\bar{o}i$ tertio penunt loco. 16. μὲν ἴσιν ὄντω B. 17. Particulam $\delta\tau\iota$ punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B.
26. $\bar{\theta}$ καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ H, alterum τοῦ om B. 27. τῷ μὲν $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\varphi}$ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ δὲ $\bar{\kappa}$ τὸ $\bar{\chi}$ BH: τὸ δὲ $\bar{\kappa}$ τῷ $\bar{\chi}$ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῷ δὲ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ H. τῷ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ ceteri.
- 632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὔτε om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐφρασκεται καὶ ἢ $\bar{e}i$ δίφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον Δημοσθένες Δημοσθένη (τὰ γὰρ δύο $\bar{e}e$ εἰς τὸ ἢ ἐγένετο) καὶ Πάλλιν τὸ πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο $\bar{e}e$ εἰς τὴν $\bar{e}i$ δίφθογον ἐγένετο): ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοχένη τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς $\bar{e}e$ δίφθογγου, ἔνθα περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμόνος διαλέγεται. Chorrob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφώνων Ph.
24. κάθ CHPS: Ceteri π̄. 25. $\acute{\alpha}$, ἦ] Accentus sampsi ex A. 29. ἢ μακρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.
- 633, 1. ἦτοι] ἢ h. οἷον — 4. λήγη] Haec ego addidi ex CPh.
4. καὶ CHh. Ceteri ἦ. συμφώνου CHMh. Ceteri συμφώνων. 6. ἀραῖ H, ἀραφ BCh. 11. φύσει — 12. τῶν] om Ah. 12. τι] deest E. παραλαμβάνόμενος] om h.
17. τρεῖς τρόπους h. 18. μακρὸν φωνῆεν C.
20. Hom. Il. 3, 164. 21. φωνήεντι] om AF. Qui ποικ ἐπιφέρονται. 22. ὡν οἷον H. ὅπου AF. 24. Hom. Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.
- 634, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου κλίνεται μὲν πέντε, ὄνομα ῥῆμα μετοχή· ὑπόθεσις ἀντωνυμία, αἰκλιτα δὲ τρεῖς, πρόθεσις ἐπίρρημα σύνδεσμος. 11. ἦ] καὶ AF. 14. ἑλά.

- των] Accessit ex CT. 18. ταύτοις] om N. και om CPTH. και το ἄνθρωπος ἔππος FH, et mutato ἔππος in ἔππος A. Ἐτέρῃ] ἄλλα CNPTh. 19. τοῦτέστι το κοινόν τα AHF. Iidem mox και κοινόν μὲν, ὡς εἴρηται, το ἄνθρωπος και ἔππος. 21. πρωτότυπον — 24. γαίης] πρωτότυπον μὲν οἶον οὐρανός, παράγωγον δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως και ἡ γῆ πρωτότυπος λέγεται, παράγωγον δὲ οἶον γήϊνος. h. 22. οὖν] om N. τὴν πρ. θείων] πρ. σύνθεσιν T. 23. το — λοχηκός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἔστιν ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκομωστικόν ponunt Ph. 27. οὖν] omittit N. κυρίως] om N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ ἀπὸ CNPTh. πηλιθὸς αἰακίδης ὁ ἔχιλλεύς h. και ὁ εἰς αἰός P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνομάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς θῆς — 32. Πεντακός] ὁ εἰς θῆς, οἶον Κηλιθὸς· δεῦτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον Πηλειῶν· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰός, οἶον Πηλειάδης h. και ὁ εἰς ὦν N. και ὁ εἰς αἰός CN. 31. Τριτάτος S. Πηλιθὸς C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch, τρόποι ex N recepi. 33. ὁ εἰς ἰς — p. 635, 1. Ἀδρηστίν] ὁ εἰς ἰς, εἰς ας και ὁ εἰς νη, οἶον ἀπὸ πριάμων τοῦ ἰδίου πατρὸς ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται πριάμης και πριάμης και πριάμνη h.
- 635, 1. ἀδρηστίν ST. Ceteri ἀδραστίν. δὲ] Recepi ex CNST. 2. εἶδος] om AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἐμπεπτακός N. 4. οἶα] om H. Νηλιθὸς F, νηλιθὸς T, νηλιθὸς AH, νηλιθὸς C, αἰθὸς N, νηλιθὸς h, qui et ἔππος. 5. ἐκτόριος HSTh, ἐκτόριος N, ἐκτόριος C, ἐκτόριος F. και Πλατ. N. 6: τῆν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς ACHNSTh. 7. ἀνδρειότερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος. 8. ὡς ὁ ἔχιλλεύς h. ἀνδρειότερος CNPS. Ceteri ἰσχυρότερος. 9. οἶον ἐξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh et, qui ἐξύτερος habet, H. 10. βραδύτερος] βραδύτερος T. om CNS. ὅ] om h. καλλίων] om Ch: καλλίων, κρείων AF: καλλίων, κρείων H. 11. και] Recepi ex CNTh. ὅ] om h. κρείων] om AF. ἡσων] om C. 12. τύπος — 15. ἄριστος] om h. 14. βραδύτατος] Ac-

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημαινόμενα] ὡς ἐν τοῖς τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαφόρειστάσει. τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων — h cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effect habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco appæ quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (H Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Pæ Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emenda legentur.

Ἡρωδιανῶ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορῶν.

Ἐγκλινομένον ἐστὶ μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη; τρέπει δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχω
εἰ μὴ μητρικῇ περικαλλῆς Ἡερῖβοια·

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμίζον τὴν προμήνην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ᾧ ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἔβαρεῖα ὑπέρεκκεται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δῶματά μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκεσλιῶς τε·

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλείονων μορῶν ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα

ἢ νύ σέ που θεός Ἰσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ ἀντωνυμίας τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντωνυμία διὰ τὸν ποῦ παραπληματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῶ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ α τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικοῦ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον καὶ ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστὶ κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίοις θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῶ ἰδὸν καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τὴν ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχοιτο.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἐστὶν ἢ δισύλλαβον καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπερ μίαν συλλαβὴν τριχρονόν ἐστὶν. Ἄ

πίμπρα δὲ τὴν ὄξειαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρῆαν ἐν τῇ συντά-
ξι καεθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμέ-
νων, οἶον

Ἀρκεσίλαός τε,
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μη-
δὲν πιάσειν ἐν τῇ συντάξει. Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων
τῶν τροχαίων,

Λάμπε τε,
φύλλά τε καὶ φλοιοῦν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδαίῳ παρακολουθεῖ, ὡς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἄτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,
Φοῖβφ δ' ἱερὴν ἱκατόμβην.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβφ,
πίρος γε μὲν αὐτὶ θαμνίεις.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πυρόχλω,
ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλίας.

ἴν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τ, ἴσονται
ἐκάλληλοι ὄξειαι, οἶον

ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον διυλάβων εἴη ἀπὸ τοῦ σφ
ἄρχόμενον· ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυνομένοις οὐκ ἐν μόνῳ
τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἶον

ἴνα σφιν δῶκ' Ἐνοσίχθων,
ἔνθα σφεας ἐκίχανεν υἱὸς Δολλοιο Μιλανθεύς,
τόξά σφειών τις ἄριστα Κυδωνίω.

Τάξι δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιούτου εὐλόγως πάνυ γνω-
μένου· εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὄξειαν εἰς τὰ ὑπερκειμένα
ἑγκλιτικὰ καλεῖται, σιφὲς ὅτι ὑποδέξεται τὸ ὑποτάσσασθαι, ἵνα
καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξηται.

Ἐὰ μὲν ὀνομάτων ἑγείρει τὴν ὄξειαν τὸ τίς καὶ αἰ τοῦτου πτώσεις
καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστωδῶς ἐκφέρεται, οἶον ἡλ-
θέ τις, ἐλλάγησέ τις, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἔσται. τὸ
μὲν οὖν τίς ἑγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον·

τινός, μὴ τινός· τινί,
οὐ τινι ποιμηθεῖσα·

- καὶ om CTh, qui v. 7 post μὲν inserunt, οὐν. 9. μὲν
om T. τύπτω] λέγω CNh. qui v. 10 λέγομαι. 10. Priorem
de recepi ex ACNPSH, alteram ex ACMNTh.
11. οἶον — 12. ἐγραφέμην] ἐέργεσαν μὲν οἶον γράφομαι σε,
πάθος δὲ οἶον γράφομαι ὑπὸ σοῦ h. 11. πέποιθα] om
HMT. πέπηγα διέφορα HMNT. 13. ἀρδύομαι N.
15. μὲν om h. φιῶ CN. δε] addidi ex ACNS.
καταφιῶ N. 16. δε] accessit ex NSH. ἀντιγωνίζω S,
ἀνταγωνίζω N, ἀνταγωνίζω F, ἀντεγωνίζομαι T, ἀντιπροσαγορεύω
A. omissant Ch; qui paulo ante: καὶ γὰρ ἀπ' ὀνομάτων γί-
νονται παρώγογα ῥήματι, οἶον πόλεμος πολεμίζω, ἀνείργος ἀν-
τάγωνίζω, φιλιππος φιλιπιζώ, χριστὸς χριστιανίζω, τουτίστι τὰ
τοῦ χριστοῦ φρονῶ. φιλιπιζώ] om A. δὲ εἰσι τρεῖς h.
Item v. 22. 17. μὲν] om AT. γράφω Ch, γράφω τύ-
πτω N. 18. δε] om AFHT. γράφεται Ch, γράφεται
τύπτεται N. δε] om FHT. γράφομεν CH, γράφομεν τύ-
πτομεν N. 19. δὲ εἰσι τρία h. πρῶτον οἶον — 20. τύ-
πτει] om CNTh. 21. οἶον λέγω, δεύτερον T. οἶον λέ-
γεις, τρίτον T. δε] om h. 22. λόγος, οἶον λέγει T.
23. καὶ μέλλον N. μέλλον. καὶ ἐνεστώς μὲν ἔστιν οἶον λέγω,
παρεληλυθὼς δὲ οἶον ἔλεγον, μέλλον δὲ οἶον λέξω C. 24. καὶ
ἀόριστος Ch. ὦν — 26. μέλλοντα] om Ch. οὐ T.
25. εἰσι] accessit ex NST. Genitivos dederunt NS:
vulgo enim ἐνεστώς et παρακείμενος et ἀόριστος. Post prae-
positionem πρὸς articulum τὸν ter addit T. 31. μὲν]
recepi ex NST. ῥημάτων om h.
- 639, 1. δε] est a CNSTh. 2. ἡ τ CNPTh. Ceteri ἡ δύο
τι, et mox ἀνύπτω. 3. τῶν om CNTh. τοῦ H.
5. πάλλω NST: ceteri ψάλλω. φέρω, σπέρω N.
δε] sumpsit a CNSTh. 6. ἀπὸδῶ] deest CNTh. τινός].
οἱ T. 7. εἰσάγουσι CNPSH: om AFH. ceteri ἄγουσι.
δια — ψ] om h. 8. καὶ] om N. 11. τῶν δὲ περισπ.
ῥήμ. N. εἰσι τρεῖς Th. 14. μὲν καὶ τοῦ N.
15. οὐ] μὴ CNh. 20. ληγόντων] om S, ληγούτων F.
22. οἶον ὡς N. ἡ δε] καὶ ἡ N. 26. ζευγνύω — ζευ-
γνυμι N. 30. μετοχή δὲ ἔστι h. ὀνομάτων Ch.
31. τῆς om h. ῥημάτων Ch. ταῦτα ACHNTh.
32. τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι h.

μοι, μοι τοι, μὴ μὲν, σφίς σφέ, σφῶ. τούτων παραδείγματα,
τῆς μὲν μευ

κλυθὲ μευ ἄργυρότοξε·

βοι,

οὐ γὰρ μοι βωμός·

κοί,

καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος·

βί,

καὶ με φίλησεν, ὡς εἴην πατήρ·

γίν,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

σφίς,

καὶ σφίς ἔμμε ἴσσι Μίδων·

σφέ,

γίνωσκε γὰρ σφε πάρος·

σφῶ,

εἰς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ κατὰ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν κατὰ δὲ μὴ, σεῦ σίο
σοῦ σοί σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφῶ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιατελ-
λοῦνται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὄξειαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τὸ ἕτερον διαστολήν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
ως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἀκάματος,

ὀρθοτονοῦμένης δέ,

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σίο, ἀπολελυμένως,

ὡς σεα νῦν ἔραμαι,

καὶ σε πρῶτον ἔθνηκα

ὀρθοτονοῦμένης δέ,

μήτε σίο ἐν ἀμφιῶν Ἰθάκῃ.

[ἦ] σφῶ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὄξειαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἴσσαι
εἰ καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον ἴσται,
ὁ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὄξειαν. ἢ μὲν εἰ
ἐπὶ εἰς κήδετο λίην·

ἴσται γὰρ, ἐπὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεως) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμηλος. ὅτε

δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ ε̄ λέγεται ἡ χώρα, τοῦ ρ̄ ἐκφερομέ-
νου φασινόμενου, οὐκ ἐγείρουσαν, οἶον

Δηφόρος δὲ

ἄσπιδά ταυρείην σχεῖθ' ἀπὸ ἴο·

ἴστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ ἴο εὐ ἔθεν οἱ ἔ σφῶν σφίσι σφείας
αὐταὶ δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὄρθαστο
νοῦνται πάντως, οἶον

πὰρ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἂν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐκταγμα λαμβάνηται, ἐγκλινοῦται,
ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

Ζεὺς ὀλέσειε βίην·

ἴστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, ἴο,
ἐπεὶ ἴο κήθετο λίαν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βίην πολὺ φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἴστι χειρῶν,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

ἔ,

καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις,

σφῶν,

τῶ καὶ σφῶν πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσι,

ἀπὸ τέ σφισιν ἕπνος ὀλώλει,

σφείας,

καὶ σφείας φωνήσας·

τῶν δὲ ὄρθοτονουμένων, ἴο,

Δηφόρος δὲ

ἄσπιδά ταυρείην σχεῖθ' ἀπὸ ἴο,

εὐ,

φρῖζας δ' εἴ λοφίην,

ἔθεν,

Διείας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπιδ' ἀνέσχεν,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον οἱ ἔμμεται Δαναῶν,

ἔ,

κάλειον τέ μιν εἰς ἔ ἕκαστος,

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare.

3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἰστέον ὅτι τέχνη εἴρηται παρὰ τὸ τευχάνω τευχάνη, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν εὐ δίφθογγον, οἷον Ἀίτη λάχνη πάχη Ἀριάδνη θεράπνη. καθόλου δὲ ἰστέον ὡς τὰ εἰς τὴν λήγοντα, ἔχοντα προηγούμενον συμφώνων εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, πᾶσιν φύσει μακρὰν ἀποστρέφονται, οἷον πόρρη ἀράχνη ὄρρη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Αἴτη ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθη καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ αἰθνη καὶ αἰτη, καὶ τὸ πλήμη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμή (στρωμὴ γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποιμή· ποιμένη γάρ. ἢ παρὰ τὸ τεχνῶ τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄνομα σεσημειώσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἴσιν λάχνη πάχη ἔχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτος. κατὰ τοῦτο σεσημειώσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραλήγόμενον. ἴσιν οὖν ἀπὸ τοῦ γνῶ ὄηματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμεινον λέγειν. Ταῦτα μὲν καὶ ἕτερα πλείονα εἴρηται τισι τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσκῷ Γεωργίῳ οὐδ' ἄλλως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησὶ, τὰ εἰς ᾧ περιπαύμενα ὄηματα ἔχρυσον τὸ θηλυκὸν προὔπαρχον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὄρη ὄρῳ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τευχάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εἴρηται ἐν χρήσει. ἴσιν οὖν αἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ὑ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρακτηρισμόν.

10. [Ἱππαρχος] Hyparchum hunc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): ὅτι μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἴσιν τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλάκις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codicis leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὀκτώ τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prodromum s. Ptochoprodromum referuntur: ἐρχὴ οὖν θεῶ τῶν ἐρωτημάτων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Initium ponam: Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον αἶμα, φιλολογώτατη μοι βασιλέων, ἀπὸ διαφορῶν μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογῆται καὶ ἀπαρτίζεται, οὕτω δὴ καὶ ὁ λόγος ἅπας, δὴν διὰ τῶν μελῶν προφέρομεν ἄνθρωποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός. . . . μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἄρθρου καὶ ἄνωγμίας προθέσεως καὶ ἐπιφθ-

τύρησαν, ἀκαιρῶς δὲ Ἰταρχος ὁ κωμικός ποιῶναι τοῦτο δῆλον, λέγειν οὕτως· πολὺ γὰρ . . . Et πολὺ plerique codd.

15. μαθόντες H. 16. εἰπομεν H. 17. τὴς ἐστίν] τί ἐστίν H. ὑγείη καὶ πᾶς] ὀνομάζεται καὶ H. 21. ῥήμασι H. Fort. προσθέσθαι ῥήμα τι. 26. ἀναστροφὴν HV. Et mox ἀναστρέφειν H. 28. ἴδιαν διάνοιαν] ἴδιόν τι H, ὀριζόμενοι] ὀρῶει HV.

648, 2. καὶ — μὲν] διὰ γὰρ τὰ αἰ V. τὰ γὰρ τὰ μὲν H.

6. Scr. θηται. 15. καὶ] συντεθεὶς H: Et mox λέξ. θῆλει συγκ. 23. Scr. ὀριστόν. 33. ἠλλέπυ] Immo πλεονάζη.

649, 12. ὀριστικῶ HV. 13. δὲ] οὖν H. 17. περιτραχήλιον] ὑπὲρ τραχήλου H. 21. γέγονεν] λέγομεν V.

23. γινόμενον τὸ συμπλέκω H. 28. τῷ βῶ] τὸ εὐ καὶ H.

650, 5. εἰμί V, εἰ μὲν H, εἰ καὶ μὴ h. 6. ἐφτυρημάτων] ἐφτυρημάτων H. 9. καταλάβετο h. 10. ἴσ. μεθ' ἑαυτὸν marg: H. 15. ἀμογήτως αὐτὴν συνες. H. 19. αὐτῷ τὴν τέχνην HV. 23. ἐργαζομένου H.

651, 3. γυμνάζοντες H. 6. Ἀθήναιος — 7. περιλαβεν] ἔδεν ἕκαστος τὴν ἐναντιότητα παραλάβομεν H, eaque sero inscripta lacunae plurimum capaci. 9. ἐκ] deest H. 10. πάσων τέχνην ὀνομάζεσθαι V. 14. ἐπινοοῦνται V. ἐστὶν ὀρμήμενα H. τι V, τὸ H. 17. πολλὰς τῶν ἰδιότητων ἐστέρηται H. 19. ἦ] deest V. 30. ξυστικῇ] κουργετικῇ Theodos.

31. idem p. 294 ἐπὶ μυρμηχία: ἐπιμυρμηχία Ven. app. 11, 4: ἐπὶ Μυρμίδον H. Ceterum horum artificium pseudotechniae dat Theodosius: οὐ γὰρ ὑπὸ τέχνης ἀλλ' ὑπὸ ἐνεργείας θαυμάων ταῦτα ἐργάζεται.

ματος καὶ συνδέσμου ἐροῦμεν, ὥστε μὴ πάτη σε εἶναι τῶν τοιούτων ἀνήκουσον, εἰς δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἐισβάλλοντες διδασκαλίαν ὑποδείξομέν σοι σαφέστερόν τε καὶ πλατωνικώτερον μέθοδον τινα θαυμαστὴν καὶ εὐταξίαν ἀποδύητον, ἣν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κανόσιν ὁ τεχνικός (Theodosius Alexandrinus) κρηφίως θέμενος τοὺς μὲν ἄλλους οἶμαι διέλαθεν ἄχρι καὶ δεῦρο, ἐμὲ δέ, καὶ τοῦτο οὐ κομπάζων λέγω, οὐμίονον οὐ διέδρασε. Reginam vel imperatricem infra μεγαλεπήβολωτάτην βασιλίδων et θεσπεσίαν κεφαλὴν compellat, eiusque in gratiam multa se ἁστέια et χαρίζεται dicturum pollicetur.

- 652, 7. Theodosius : ἤς ὁ πόνος πολὺς καὶ τὰ ἀποτέλεσμα εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπὰς ποιῆν ἐν κόπῳ κέχθρον. Scr. τῆ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κιοιμένη libri. 12. ἐπιστολῶν libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πεδύλων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δε.
- 654, 31. γίνετα] ἐτέρως H.
- 655, 3. βάνου V. 10. ὀδύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἢ πρακτικά. 23. μνήμην] μίμησιν H.
26. ἰσ. προχθήτω H in marg.
- 656, 8. τήν H, σοφίαν V. 13. F. αὐτή. 20. F. χρωμένους καὶ παραποιοῦσι καὶ ἐξιστοροῦσι.
- 657, 15. F. ἦν πρώτη. 21. σοφός V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωρικὴ HV. 15. λογίους. πρεχεῖς δὲ H.
17. δίκαιον V, δείξονται H. 19. αὐτῷ HV.
22. περιγραφεῖς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. ἀληθῆ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγον] Eadem v. leviter immutata apud Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἐνοια ἦγον σκοπός M. 33. σολομισμός δὲ] Haec in margine tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὀρισμῶν H. 19. F. μόνον ἕνα ὑπογράφει, ὡς εἰ-τύχοι λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod. eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum est apud Zonaram v. φλιαντος, et verbis iisdem in codd. Coislin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χείροις V, χάρεις et in margine χάρης H. 18. δεῖ] Codd. οὐν. 22. Codd. φθέρω et στέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφρομεν H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum ἢσα vel cum ἐστὶν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. φ] deest H, ἢ προφέρεται] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. Fortasse leg. οἶον καὶ. 23. αὐτῆν VH.
- 665, 2. οὐτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ] Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ἔσιν H. 20. ὅσα VH. ὁ Πλάτων] Legg. 2. ab initio.

- 667, 6. ὅτα] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσονται. 14. ἀπό] ἐπὶ VH. 22. ἐπὶ] F. περι. 30. τῆς γραμματικῆς VH.
- 668, 3. ἀναμμα] ἀντλημα H. 12. ἀναστρέφειν VH.
23. Desunt nonnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον deesse videtur ea res quae scientiae sit propria.
- 669, 8. ἄλληλα H.
- 670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.
- 671, 18. Cf. Villosis. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου βούλονται τὸ βέλος πέμπειν, εἰδ' οὕτως τοξευόντων. Theodos.
- 672, 2. F. δῆ. H αἴτια δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H τοῦ.
14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρ̄ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
32. γὰρ οὕτως τὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θραξ̄ ὡς Barocc.
- 673, 21. τὸ πρότερον κριτικῆ ἐλέγετο (ἢ γραμματικῆ), καὶ οἱ ταύτην μειώντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δέ τις Κυμαῖος συγγραφέμηνος λέξει ἐπέγραψεν Ἀντ. δώρου γραμματικοῦ λέξις, καὶ ἐκ αὐτοῦ ποτὲ ἢ κριτικῆ γραμματικῆ λέλεκται. Cod. Voss. 76.
674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).
- 675, 29. Ge. Choerobosco haec dat Cod. Vat. 1751 f. 17, Porphyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστοῦν ὅτι ὡς, Vatican. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class. 11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόκλου διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51 Γερίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσις τῆς Πυθαγόρας καὶ Ὀδυσσεύς Ὀμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἀρξίσθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς ἔλλειπτικός τῶν ἀρθρῶν ἐστὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. 77. μέχρι τοῦδε τοῦ τάρου τοῦ Ἐκτορος ὁ Ὀμηρος τῶν κτ' γραμμάτων τὸ σπούδασμα συναπήγησε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφόρων πόνῳ πολλῷ συλλέξας Ἰσακίος ὁ Πορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς εἰδήσιν τῶν καταλευθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γενομένων περὶ τῆς Γροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονοικοῦ περὶ τῶν πατριῶν τῆς Κωνσταντινῶν πόλεως, καὶ πόδες ἐκλήθη Βυζαντινῶν, συντεθείσα παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδικοῦ. f. 180 Ἀππιανῶν ἐμφυλίων τὸ γ. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσωπίας. f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὄρων. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. ε. f. 241 περὶ τῶνου περισπωμένου. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (illis quae leguntur p. 703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμεντος στρωματικῆς παιδαγωγῶς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσωπίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villosion. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν Ἀλεξανδρέα αἰνίττεται Θεοδοσίον marg. 2542. ἄλλος δέ τις μεταγενέστερος, Θεοδοσίος τοῦτομα, τὸν Ἀλεξανδρέα φησὶ, τοὺς τε ὀνομαστικούς κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικούς ἐτεχνάσατο, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τινὲς παριστώσι συγγραφέα, διὰ τὸ ἀσαφῶς περὶ τῶν διδάσκειν τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν εἶναι τὸ πόνημα, ὃς ἴδων τούτω θέλων ἀρχισθαί τοὺς εἰσηγομένους εἰς τὴν γραφὴν ἅπ' αὐτοῦ Θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχείον λάμβους ἐπόδιζε (ἐπόνησε h), τὴν καθ' ἕκαστον οικίαν ἔννοιαν ὑπαρτίζοντα. εἶτα καὶ περὶ προσφιδῶν διελθεῖν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσαγομένων δύναμιν συγγραψάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξάμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ἐρωτημάτων προτίθεσθαι, διατρανώσομεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ περὶ πᾶν ἄλλων ἐροῦμεν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὕτως υἱὸς μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πικίλην δυσκόλου, ταῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραψάμενου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — — *) οὕτω τὴν προσφίδα ἐρίζεται. προσφίδα ἐστὶ — h et 2542. 20. ἢ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἴστιν οὖν τὸ μὲν ποιά τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116.

31. τουτέστιν ἢ ὀξύτονος ἢ βαρύτονος ἢ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deleto γὰρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοίνυν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου; ἄνευ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνεῦμα ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἴστι δὲ (γὰρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδεχομένη τόνον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἐτέρωσ περὶ βαρβαρισμοῦ (Valcken. Ammon. p. 191 — 204). f. 156 γένος Διονύσιου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονύσιου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισπωμένου. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίου περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διελκτῶν ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν. f. 187 Ἀμμωνίου περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων (p. 1 — 101, 5, Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. Οὐ δύναται — 683, 9. σημασιόμενα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένους μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαίρεσει τῶν στάσεων. τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων — h cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἦρω δ' ἄνοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορῶν.

Ἐγκλινομένον ἔστι μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέποσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρικῇ περικαλλῆς Ἡερβουα.

ἐγκλιτικὸν δὲ ἔστι μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμῶσα τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ὃ ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἐτέρω βαρεῖα ὑπέγκειται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δύματαί μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρκεσλλυός τε.

συνεγκλιτικὸν δὲ ἔστι σύνταξις δυοῖν ἢ πλείονων μορῶν ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν σέ, ἢ δὲ σέ ἀντωνυμία διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικῷ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἔστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίῳ θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ καὶ ὅτε τὸ μὲν αὐτὴν μόνην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχοντο.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβον ἔστιν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τρέχοντόν ἔστιν. Ἀνα-

καὶ τὸ κατ' ἀπῆλθεν; ἀπῆλθέ σου,

αἶ κέ ποθι Ζεὺς.

καὶ ἔτι τὸ πῶς, πῶς ἤλθες; ἤλθες πῶς. καὶ τὸ πρ, οὐ πῶ με γι-
γνώσκεις. καὶ τὸ πῆ ὁμοίως. ταῦτα δέ τινες τὰ μονοσύλλαβα καὶ
τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Ἡρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν
Ἀπολλώνιος δὲ ἐν πλάτει καλῶς ἀνεγρέπει αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν
ἐπιπέδημασιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,

καὶ τε χαλιφρονέσθε·

ὁ γέ,

τοῦτό γέ μοι χάρισαι·

ὁ πέρ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἰών·

ὁ τοί,

μή νύ τοι·

ὁ βᾶ,

ὅς ῥα παρὰ Κροσίῳ·

οἰνύ, οὐ νύ μοι· ὁ θῆν, καὶ θην· ὁ κέν,

ἢ κεν ἔλεγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνης τῆς οὐ παραπληρωματικός ὢν ἐγκλίνεται, οὐ-
κουν, συλλογιστικός δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκοῦν ἀλοχρὸν τόδε. καὶ
τὸ εὖν ἐπιπέδημα ὃν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ὢν καὶ συστέλλε-
ται καὶ ἐγκλίνεται,

πρῶτῳ νυν Ἐρφῆος μνησώμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτε ἔχουσι τὰς προειρημένας λέξεις τὰς δεχομένας
τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀναπέμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε,
Ὀμηρόν τε, ἄνθρά τε. εἰ δὲ μή, ὡς εἶπομεν περὶ μονοσύλλαβων, οὔτε
ἀναβιβάζουσι οὔτε φυλάττουσιν, οἷον τούτου γε· οὔτε εἰς τὸ
σου ἢ ὄξεια, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν, τού-
του γε. οὐ γὰρ πειστέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἰκάστη λέξι ἀναπέμ-
πουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλισομένων.

Ἐγκλίνονται ἤγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν του
λόγου μέρῳν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἄντωνυμία, ἐπιπέδημα καὶ
σύνδεσμος. Ὄνομα μὲν ὡς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ
οἱ ἀριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἶκος τις, ἑμάθην τινός,

τινά,

καὶ τίνα Τρωϊάδων·

τινίς, οἱ τινες ἀναίρεισιν· τινάς,

οὓς τινας μεθιεντας ἴδοι.

ἰσοδυναμῆ δὲ τῷ μὲν τινός τὸ τευ,

ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,

τῷ δὲ τινί τὸ τῷ, οἶον

οὔτε σοὶ οὐ τέ τῷ ἄλλῳ.

Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἰμί καὶ φημί μόνον ἔγκλιτικά εἰσιν, οἷον

ὅσον οἶο φέρτερός εἰμι.

καὶ ἀπὸ τούτου ἔγκλιτικά εἰσιν εἰς, οἶον

εἰματός εἰς ἀγαθοῖο,

ἔσοί,

ἐπειῆ πολὺ φέρτερός ἐσσι,

ἔστών,

οἱ μοι σκυζαμένῳ περ Ἀχαιοῶν φέρτεροί ἐστων,

ἔσμεν,

αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν,

εἰσίν,

οἱ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῖναί τε

καὶ τὸ φημί,

πεζὸς δ' ἔνθενά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἶον τέ ἔστιν ἔγκλιτικὸν μόριον· αἰεὶ γὰρ ταῦτα

ἐκ θέματος ἀνάγεται, [εἴγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν. Ἄλλ'

οὐδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἢ παράθεσις τῶν ἄρθρων μά-

χηταί· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά ἔστιν, ἀρκτικώτεραι ὄντα

τῶν καλουμένων προτακτικῶν, ἢ κατάρχει ὅλου λόγου,

ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς αἴγε ἔθηνεν

καὶ

ὅς μάλα πολλὰ

πλόγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ ῥήματι κατακλιεταί, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτου-

σιν αἱ στιγμαί. καὶ ἐξ ἀπάντων τῶν ὄντων [οὐ] πᾶλλα ἔστι μό-

ρια εὐρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ὑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἰ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὀξείαν τὴν πρὸ αὐτῶν

ἐγκλίματικαί καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὀρθοτονοῦμεναι. αἰ

μὲν οὖν αἰεὶ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν εἰσιν αἴδε, μὲν

μοι, μοι τοι, μὲ μιν, σφίη σφί, σφωί. τούτων παραδείγματα,
τῆς μὲν μεῦ

κλυθί μευ ἀργυρότοξε·

βροί,

οὐ γάρ μοι βωμός·

κός,

καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος·

βέ,

καὶ μα φίλησεν, ὡς εἶχε πατήρ·

μίν,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

σφίη,

καὶ σφίη ἅμα ἰστί Μίδων·

σφί,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωί,

τίς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μή, σεῦ σίο
σοῦ σοί σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφῶ σφίσι σφείας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν· ὅτῃ δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τὴν ἕτερον διαστολήν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
ως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἀκάματος,

ὀρθοτονομένως δέ,

σεῦ δ' ἐπαὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σίο, ἀπολελυμένως,

ὡς σια νῦν ἔριμαι,

καὶ σε πρῶτον ἔθικας

ὀρθοτονομένως δέ,

μήτε σίο ἐν ἀμφιῶν Ἰθάκῃ.

[ἦ] σφῶ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξείαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἔνκαι
σε καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον ἴστιν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξείαν. ἡ μὲν ἔο
ἐπὶ ἐο κήθετο λίην·

ἴστι γάρ, ἐπὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεῶς) ἐκήθετο λίαν ὁ Εὐμηλος. ὅτε

δὲ μεταφωτισμένη μετὰ τοῦ ε̄ λέγεται ἡ χώρα, τοῦ ε̄ ἐκφερομένου φασινόμενου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἶον

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδά ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἴο·

ἔστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ ἴο εὐ ἴθεν οἱ ε̄ σφείων σφίσι σφείας αὐταὶ δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτονοῦνται πάντως, οἶον

παρ δὲ οἱ αὐτῶ.

ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπίταγμα λαμβάνηται, ἐγκλινοῦνται, ἀλλὰ οἱ αὐτῶ

Ζεὺς ὄλεσε βίην·

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, ἴο, ἐπεὶ ἴο κήδετο λίαν,

εὐ,

ἐπεὶ εὐ φημι βίην πολὺ φέρτερος,

ἴθεν,

ἐπεὶ οὐ ἴθεν ἔστι χειρίων,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

ε̄,

καὶ ε̄ κακῆ βούβρωστις,

σφείων,

τῶ καὶ σφείων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσιιν,

ἀπὸ τέ σφισιν ἕπνος ὀλώλει,

σφείας,

καὶ σφείας φωνήσας·

τῶν δὲ ὀρθοτονομένων, ἴο,

Δημόφορος δὲ

ἄσπιδά ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἴο,

εὐ,

φρίξας δ' εὔ λοφίην,

ἴθεν,

Αἰνείας δὲ καὶ ὑπὸ ἴθεν ἄσπιδ' ἀνέσχεν,

οἱ,

ἐπεὶ οὐ τινὰ φησιν ὁμοῖον οἱ ἴμμεται Λαυαῶν,

ε̄,

κάλειόν τέ μιν εἰς ε̄ ἴκαστος,

σφῶν,
 σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισίων,
 σφίσι,
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσι,
 σφέεσ,
 ἔρχομένων δὲ κατὰ ἄστου διὰ σφίας.

Ἐξ ἐπιφθρημάτων δὲ ἰγερτικῆ ἔστι τὰ ἐκ πύσεως, ἀοριστούμενα,
 ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων τὴν τε ποσότητα τῶν
 συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ πῶ ἰγκλιτικόν ἐστιν, ὡς ἐν τῇ
 εἰ που ἰσαθησειῶν,
 τῶν πειστικῶν ἑκάστοτε ὀρθοτονομένων. ἐκ πύσεως δὲ ἀοριστού-
 μενα, κατέ,

καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα,
 ποθί,

αἶ κέ ποθι Ζεύς,

τῆ,

ἀλλά πη ἄλλη,

ποθέν,

καὶ ποθεν ἑλθῶν,

τῶς,

ἀλλ' οὐ πως ἅμα κίεσσα,

καὶ χωρὶς τοῦ σ,

μηδέ πω ὑπ' ὄχεσφιν.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἰγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ μὲν συμπλεκτι-
 κῶν κέ,

καὶ τε θεοὶ ξείνοισι,

κέε,

καὶ κεν ἑλαφρότερος,

κε,

καὶ κε τὸ βουλοίμην,

ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν γέ,

εἴ γε μὴν ἦθεις,

τάε,

εἰ ταρ' ὄγ' εὐχολῆε,

νύ,

μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη φηήπτρον καὶ στέμμη θεοῖο,

νύν,

δαῖρὸ νυν ἢ τρίποδος,

- Δημοσθένεις συναυρεθὲν οὐ περισπᾶται, ἔρουμέν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναυρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν κύλιον βαρύνεται· τὰ γὰρ συναυρημένα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθους Πάνθους, εὐχήμεος εὐχήμεος. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκεος συναυροῦν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθαι ἐν τῷ χάλκῳ καὶ χρύσειος χρυσοῦς, ἔρουμέν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναυρεσεως περιεσπᾶσθαι ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἄπλων, ὡς προείπομεν.*
- ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυνικῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλῶν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἐτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὠ ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ὠ λήγοντα δυνικά, πᾶσαι αἱ εἰς ὠ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαὶ τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκεῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ὠ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῶνα καὶ ἰδρῶνα. τὸ ἦῶ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὠ, ἀλλ' ἐκ κῆσεως. τὸ ῥῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν σοιχελῶν οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὠ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὠ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὠ οὐκ ἂν περιεσπᾶσθαι, φημι δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὐς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῶ διπλοῦν, διπλῶ δὲ στρατηγῶ ὀξυντόνως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῶ καὶ ταῶς ταῶ περιεσπᾶσθαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἔρουμέν ὡς πᾶσα εὐθεία ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιῶσα ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνῆ.*
- η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρῆς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῦ χρυσῶ χρυσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χηῖ.*
- θ. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλῶ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥθ δίως ἐστὶ, διὸ καὶ ὀξύνεται.*
- ι. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον πεντικὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ τῆ πῶς.*
- ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥήματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τότους, καλῶν κελῶς, φιλῶν φιλῶς. τὸ δὲ ὡς ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὄς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὔτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.*
- ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὖν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-*

οθ. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀώριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλινοῦνται.

Ἐν συνδέσμοις ἐγκλιόμενοι εἰσιν οἵδε, τέ πέρ τοι θῆν γέ, καὶ κερ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, αὖ θην, αἶ κε, Σκωλῶν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἔνθ' ἰσῖν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως γὰρ ἐνεκλίθη ἢ οἱ ἄνωγνυμια, πυθόχλιου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὺς διὰ τοῦ σφ' ἄνωγνυμιας. καὶ αὐτὰ πυθόχλιου ὄντος ἐγκλινοῦνται, γὰρ σφ' ἄνωγνυμιας τε θέμις τε, ὅτι σφραγίσθητε. εἰ μέντοι προπαροξύνοντο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μαρτῶν, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἔνθ' ὁμοίως τις. καὶ παροξύνοντο τροχαϊκῆ οὐσα, ἄλλος τις, ἔστί τις, ἔνθ' ὁμοίως. ἐν ὀξύνόμενα λέξις, βαρύνονται δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπᾶται ἢ λέξις, κλύεται κἀκὴν ἢ περισπασμένη, πῶς ποτε, πῆ με φέρετε, καλῶς με βεβλακεν. Ἐὰν οὖν πλεονα συμβῆ ἐφεξῆς ἐγκλιτικῶν εἰσιν. πολλὰ ἴσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἢ ῥύ σέ που θεός ἴσχει ἀκρίβως· τρεῖς εἰσὶν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλεονα ἐπινοῆσαι, ἢ πέρ τίς σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐγκλιτικῶν πέρ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτε, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέπειαν. Κακῆ δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων ἢ σπονδεικῆ προηγείται λέξις ἢ πυθόχλικῆ· εἰ μὲν μὴ μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινομένου, ἤδη φαρμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαρμέν. φλοι εἰσὶν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν.

Α ἰ λ ἰ ο υ

περὶ ἐγκλινομένων λέξεων.

Ἐὰν ἐγκλινομένου ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῃ, ἢ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἐγκλίνει, ἢ λθέ τις. ἰδοκάς μοι, ἡκουσά σου.

ἰσὺ δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἔστιν ἐγκλιόμενα, εἰσὶ πάντε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄνωγνυμια, ἐπιφύματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίνεται, οὔτε μετοχῆ οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκ ἐγκλινοῦνται μόνον, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπά.

ἔχει καὶ ἡ ἀνάγκη, μὴ πεισθεῖσα τοῖς ἐναντιουμένοις, φημί δὲ Τηλέφῳ Περιγαμήνῳ. Ἐπεὶ καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίονται, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι εἰσιν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἕκολουθεῖ τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ ἐγκλίνασθαι, ὡς ὁ προειρημένος Τηλέφος, ᾧ οὐκ ἐπέσθη ἡ χρῆσις. τὰ δὲ φῆς δευτέρον οὐκ ἐγκλίεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλέονασμά τοῦ ἱ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἄπ', αὐτοῦ γεγονὸς κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίεται. τινὲς δὲ λέγουσι μὴδὲ εἶναι αὐτὸ ἄπ' αὐτοῦ, διότι ἐνήλλαξε τὴν συζυγίαν (τὸ γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης), κακῶς λέγοντες· ἴδω γὰρ τὸ καυχῶ καυχῆς δευτέρας ὃν συζυγίας· ἐν τῇ ἀποβολῇ τοῦ κέκαστο ἐγένετο αὐχῶ αὐχέως. τὸ δὲ φησὶ ἐγκλίεται, ἄνθρωπόν φησι. Ἐπὶ καὶ τὰ δυϊκὰ. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξωμάλιζαι, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἀκριβέειν ἐγκλίεται, ἄνθρωποι φασιν, ἄνθρωποι φαστε, ἄνθρωποι φασι, παρὰ τισι δ' οὐ, οἷ ἢ ἀκριβῆς ἀνάγκησι οὐκ ἐπίσθη.

Αἰτῆ δὲ ἡ ἀντωνυμία πρὸς διάφορον σημαίνουσα καθὰ τὸ ὄνομα πᾶν μὲν ὀρθοτονεῖται, πᾶν δὲ ἐγκλίεται. ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ πάντα τὰ ὄνόματα, οὔτε ἐνταῦθα ὅλαί αἱ ἀντωνυμίαι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αἰτῆν διαφορὰν τοῦ σημανομένου ἔχουσι τὰ τε ὄνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται καὶ ἐγκλινόμεναι. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ὡς ἐφημεν, πνευματικὰ τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἀορίστοι δὲ σημασίαν ποιῶσιν ἀποφαντικὸν ἐγκλινόμενα. ἐν δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις αἱ ἐγκλιόμεναι ἀπόλυτον σημασίαν ποιῶσιν, αἱ δὲ ἀντιδιαβολὴν ὀρθοτονοῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεναι ἀντιδιαβολὴν ποιῶσιν· εἰσὶ γὰρ πολλαὶ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οὐ δύναται ἐγκλιθῆναι. ἄπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίεται. καὶ εὐλόγως, ὅτι παράγονται καὶ προσλαμβάνουσι φωνὴν τινα ἐν παραγωγῇ, ἐμὲ ἐμῶς· οὐδεμία δὲ παραγωγὴ ἐγκλίεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπων ὁ λόφος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίνονται οὕτως. οὐδεμία εὐθεῖα ἀντωνυμίας ἐγκλίεται· τὰ γὰρ ῥήματα ἀπαληροῦσι τὴν χρεῖαν αὐτῶν, ὡς δαίκνυται ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία ἐν ἄρχῃ ἐγκλίεται οὐδεμία. βαρύτερος φύσει οὐκ ἐγκλίεται. εἰπομεν δὲ φύσει βαρύτερος, ὡς ὅτι εἰσὶ τινες κατὰ πάθος βαρυνόμεναι καὶ ἐγκλιόμεναι, ὡς τὸ ἡμέων κατὰ διαίρεσιν· καὶ γὰρ ἐβαρύνθη οὐ φύσει. καὶ τὸ σέο δὲ παρὰ τὸ σοῦ ἐτεκλήθη, ὡς ἐπὶ τοῦ Πάριδος ὡς σοο τῶν ἱραμνι.

55, 5. ποιήματα. ἢ τινὰ ἰσὶν ἡμετέρων Ver. app. 11, 4.

56, 7. ἔχει] om D: idem 8. ἀρξασθαι τὸν νόον ἀναγινώσκειν. 12. ἀναγνωστὴν D. 17. συνεργεῖν D. 19. καὶ τοῦ ἀρχν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, ommissa altera ἤ. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam ἢ om D.

58, 4. ἀλλὰ κατάγνωσις μᾶλλον D. 10. Ποιητικοὶ τρόποι αἰὸν κτ. ζῆτει αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ τὸν γραμματικὸν καὶ κριτολογίας καὶ τροπολογίας γινώσκειν. h

21. ἵκονοῖ D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυτηδάκον, 29. ἀνακεφαλαιωσώμεθα. 30. δεύτερον] habet D. 31. τρόποις καὶ] τρόπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.

59, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὡς τις εἰρωνεία καλεῖται D.

7. ταύτη οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄρα-προτ. D. 16. ἱστορία δὲ ἡ τῶν παλαιῶν χρήσις. πολλάκις δὲ αὕτη ἐναντιοῦται διαλέκτῳ. τοῦ γὰρ χέλιοι πληθυντικῷ ὀνόματος ἀπαιτοῦντος τῆς εἰς διαφορῶν, καθὼς ἡ διάλεκτος, (χάνοι [an χέλλιοι?]) γὰρ φασὶν οἱ Ἀχαιοί) ἡ ἱστορία ἐναντιομένη διὰ μόνου τοῦ ἱ γράφει. Cod. Ottobon. 147 pag. 11. 29. ἢ καὶ πόλιν D. 30. κρήσι] ἀπόκρισις D.

740; 3. ἔτυμολογία ἰσὶν ἔτυμος ἐρημητεία λέξεως, οἷον ὡς ὅταν ἐρημηθῶμεν τί ἐρημητεύεται πατήρ, ἐπὶ μὲν Θεοῦ ἔτοιμωσ ἀποκριθῶμεν ὁ τὰ πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπων δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109 — 125.) §. πγ: Ὅτι τὸν ἔτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέειν διαφοράς· τοὺς γὰρ ὀδόντας ἰδοτάς καλοῦσιν Αἰολεῖς. δευτέρου καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν ἔχνας τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως καλέσας. τρίτου καὶ τὰ ἀπλῆ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν δακρυόφιν σύνθετον εἴπῃ, τὸ δὲ φολκόν ἀπλῶν. τέταρτον δεῖ καὶ αὐτὸν οἰκίως τοῖς πράγμασι ποιῆν τὰς ἀναπτεύξας τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαρον, ὡσπερ Εὐρηπίδης, καθὼς ἔτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπασίον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί· ἄμενον οὖν ἢ μέλι τὰ τῆς ἄγρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μέναιδος ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφορῶν χρήσεως δεῖ ποιῆσαι, ὅν νομῆσαι μὲν Ἀττικοὶ φασί, νομῆ-

νίαν δὲ Κρήτες. ἔκτον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν ἁ-
 δίων ἀποκοπᾶς, σιγγοπᾶς, ἐλλείψεως, πλεονασμοῦς, συναλο-
 ἀφαιρέσεις, συνίξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἑβδομον δὲ αὐτὸν κα-
 τῶν στοιχείων ἰδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἰσχύτων ἢ ὁ
 τῆς δεικνυταῖων ὀνομάτων καὶ ἢ πρὸς τὰ πράγματα συγγ-
 ὄγθοον δεῖ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας δι-
 νειν· καταχρῶνται γὰρ διὰ τούτων ἢ τῶν ὁνομάτων ἀλλή-
 μαλερόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαριῶνον καὶ τὸ μαριωνόμενον,
 μαριῶν θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμάσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασο-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμοὺς
 ναι οὐκ αἰεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένου· ἄλλως γὰρ κ
 καλαμοθήρας λέγεται ὁ καλάμω θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φυγαδοθήης
 φινιάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι,
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ φοια
 καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἔνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά,
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κίνδυν, τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα το-
 τῆν δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολο-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἷον σίλειν· τὰ δὲ κατ' ἰ-
 φοράν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἀνώ καὶ ἄδ
 ὁ ἄζημιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φ
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσοῦσης,
 πυξίς ἢ ἀργύρα· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὄβολός κατ' ἄρα
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ὀξείων ἐχρῶντο οὐς ἐκίλουσαν ὄβολοι
 ἐν γοῖν τοῖς ὠνίοις οἱ ἐξ ὄβολοι τὴν δρακὰ πληροῦντες δραχμὴ ἰ-
 λοῦντο — τὰ δ' εἰσὶν ἐπιδιατετακῶτα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ
 φντὰ γραφῶν· τὰ δὲ κατ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκάθ
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογ
 ὡς ὄφρων κορυφή· τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πι
 τὸ ἡθος καὶ ὠμόν· τὰ δὲ κατὰ παρόγκλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ
 κράνιον· τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετραπέζα οὐσα·
 δ' ἰαπὸ τῶν εὐφρόνων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν
 ρημάτων, ὡς ὁ Ἡφαιστος πύρ· τὰ δὲ κατ' ὑπεροχήν, ὡς κ
 μος ὁ πλόθος καὶ χειρουργός ὁ ἱατρός· κέρμας γὰρ οὐδὲν ἦν
 καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργός οὐδὲν ἦν καὶ ὁ
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνας ἔνεκεν τοδε τοιῶσδε λέλει-
 D omissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν. 18. καὶ βλέπε I

ποτα δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐνον εὐχρον εὐπλον, περι-
σπάται δὲ κωνοῦν ὄσουν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὐτ' σὺνδεσμος περι-
σπασθήσεται.

γ. πᾶσι φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέτρῳ λόγου
ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶμον οἶκος. κῶν
εὐρεθῆ δὲ ἐπὶ τέλος ἢ αἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ, ἀπὸ βραχειῶν
λογίζονται, Μοῦσαι Αἰνείας λῶροι πῶλοι κοῦραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκ-
τωκοῖς φήμασιν ἢ ἐπιφῆμασι τελειὰ λογίζονται μακρὰ ἢ αἰ δίφ-
θογγος καὶ ἢ οἰ. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερι-
σπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶκοι εἰ μὲν εἴη ὄνο-
μα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιφῆμα, παροξύνεται. αἰ μὲντοι τῶν
ἐπιτύων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, ἄ
δοι, ναὶ ναίχι.

δ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς ἄ λῆγουσα περισπᾶται, κλέν
ἄν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προείρηται.
τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τῆν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4.
Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιος αἰνεῖσθαι Διονύσιος, ὃς τὰδ' ἔγραψεν,
ἄνθρώποις ἑρατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βού-
λομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δρᾶσαι.

725, 4. κατάρδοσα H cum Bastio. 28. εἴπας] om Ven.
app. 11, 4, qui post χάρη inserit φαινέ.

729, 22. Θεαγένους Cod. Ottohon. 147 p. 7. Idem mox Πρα-
ξάτους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τήκειν καὶ καθαίρειν τὰ
γράμματα. ὡσπερ γὰρ ὁ χρυσοῦς τηκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, του-
τίτι χωνεύομενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμ-
ματα, τηκόμενα καὶ χωνεύομενα ἡγουν καθαίρομενα ὑπὸ τῆς γνώ-
σεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φα-
νέωτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. quadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν
θεῶ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας. fol. 34,
post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συνταξεῶν πῶς
εἰ ὀφείλειν συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et quī Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, ve ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶν φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου πεχνύην h. c. Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲ Ὀμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκιμαῖος (sic), Πίνδαρος, Ἡσίοδος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φουκυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταὶ· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραφέντες μενοί. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων ποιητῆς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Μασθαῖος, Μάμκος, Λούκας, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώσειν. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α̅. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελεύτησε δέκιος. ἀγωνίσοντις γενικῇ· ἴσως ἂν τῶν μαγ. ἀγωνίσοντι. ἀγύλλομαι δοικῇ· τῇ χαμεννίῃ ἡγάλλετο ἀντὶ τοῦ ἐτεύπετο. ἀγαπῶ τὸ ἀρκῶ δοικῇ· οὐκ ἀγαπῶ τοῖς ὑπερχουδιν ἀτῶ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπῶς με πλέον τούτων. ἀγορευῶ δοικῇ· ὑπεγορευῶν μυροφόροις. F. 55 φράσις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἑτεροὶ τρόποι ποιητικοὶ κς, δηλωτικοὶ συνσκευασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοὶ εἰσι πάντες. F. 80 περὶ ῥαψωδίας (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκλιόμετων. Ἰστέον δὲ οἱ τὰ ἐγκλιόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἄνωγμασι καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιθήμασι καὶ ἐν συνδέσμοις, καὶ ἐν ὀνομασί μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πρώσις, ἀνθρωπός τις, ἀνθρωποί τινες — ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν φίλοι εἰσὶν ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὀξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περιττίου ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μιχαήλ-τοῦ ψελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτώ μέρων τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρῆ οὖν γινώσκειν, ὃ προσφιλταί, ὅτι, ὡς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὀκτὼ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nyseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 θεοδοσοῦ γραμμ. ἀλεξ. π. προσφιδίων.

22. φημι γινώσται ὅτι γινώσται ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιῶν τὰ ἐν τῷ
 τῷ D. 28. νῦν] τοίνυν D.

741, δε] οὖν D. 22. ὡς προεῖρηται ἄνω, τμηθὲν εἰς τρία.
 ἴσται δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβῆς
 γινώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτη τῇ ἀκριβῆσμένῃ γινώσει χρῶ-
 μενος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πίστα,
 τοπιῶσι τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
 νῆν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξῃται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἴσται εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἀλλότριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξῃται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῆ συγγραμμάτια εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
 ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἑτέρου, αἰρετικοῦ, τοῦ Σαμωσατέως, ὅθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
 τὰγονται. καὶ ἑτέρου ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λέ-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
 θεσάκη ἐστίν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἀλλότριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 φητοῖς ὁμωνύμα βιβλία ψευδῆ, οἷον ἡ ἄσπις Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἑτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄσπια κριθῶ-
 σιν ἀπγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. [ιδέας] αἰτίας D. idem ἀποφαινεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασὶν
 ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἐνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγνώσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἄρται-
 στος D. προφορῶν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορᾶν τοῦ λόγου νόησαν.
 ἴσται γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἴσται
 λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἴσται
 ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὁ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιαθέτως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφέρομεν h.

744, 1. Rectius h: Ἰσόκρισις ἐστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῆ·
 διάθεσις, πρέπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνοισ] εἰρηναῖοι δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ κισθάρῳ φων-

ἤλθόν τινες, ἤκουσά πινων, ἤμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα
 τοῦτοις, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδωκά τῷ καὶ τὰ τοιαῦτα.
 ῥήματα τὸ εἰμι φημί, ἁμαρτωλός εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δευτέρον
 φῆς ἀνέγκλιτον. τὸ τρίτον φησὶ ἐγκλίνεται, αὐτός φησι, καὶ τὰ
 πληθυντικά, αὐτοὶ φαμέν, τί φατε, τί φασι. καὶ τὰ πληθυντικά
 τοῦ εἰμι, ἄνθρωποι ἴσμεν, ἄνθρωποι ἴσθε, ἄνθρωποι εἶσιν. Καὶ
 τῶν ἀνταννιμιῶν ἐκείναι, ἰδωκός μοι, ἔνυψός με, ἤκουσά σου, πα-
 ρεῖχός σοι, καὶ οἱ ἐπιχόμενοι, καὶ μιν φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα
 τὸν αἰεῖον φυλάττουσι τόνον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ
 προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπιφύημα οἶον τὸ
 ποτέ, οὐ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἶον ἤλθέ ποθεν, καὶ τὸ
 πῶς πῆ πρὸ τὰ ὡς ἐπιφύεμα, ἤλθέ πως, ἀπῆλθέ σου, ἀνεχώ-
 ρησέ πη. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δέ τέ γάρ, οἶον ἐγὼ μιν,
 αὐ δε, αὐτός τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παραφυ-
 λακτίον, ὅτι ἐὰν σπονδεικῆ πρόκειται λέξις ἤγουν δισύλλαβος,
 τὸν ἴδιον φυλάττει τόνον, οἶον ἤδη φαμέν, οὕτως ἐστίν, οὕτω ποτέ
 καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἱαμβική, Σόλων εἰμι.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Ἐν ἀνταννιμῶν τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ κατ' ἄρ-
 χην ἔ ἀποβάλλουσι, ἤκουσός μου, ἰδωκός μοι, ὕβρισός με. αἱ δὲ
 τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται
 ἀποβολήν, ἤκουσά σου, ἰδωκά σοι, ἰδίδαξέ σε, ὕβρισά σε, καὶ οἱ
 ἐπιχόμενοι, φωνῆσαι ἔ κέλευε, καὶ μιν φωνήσας. αἱ δὲ οὐκ αἱ τοῦ
 πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βαρεῖαν τά-
 σιν, πῶϊ νῶϊν, σφῶϊ σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου
 ὀξυτάται ἐγκλίνονται, τίς τάρ σφωε θεῶν, καὶ σφωῖν δὸς ἀγειν.
 καὶ τὰ πληθυντικά ἐπεὶ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυνοῦ-
 σιν, ἤκουσας ἡμῶν λαλόντων, ἰδωκας ἡμῖν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πλη-
 θυντικά ὀξυνοῦνται, σφῶν σφῶν σφῶς, καὶ σφων, καὶ σφας, καὶ
 σφιν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλισιν τὸ πάθος
 ἐπηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιφύεμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ πο-
 θέν ποθί. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἤλθες; ἤλθές πως· πῆ
 ἤλθες; ἤλθές πη· πόθεν ἤλθες; ἤλθές ποθεν· πόθι ἤλθες; ἤλθές

*) Praemittuntur quae verbis leviter immutatis Arcadius
 habet p. 139.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Λόγος ὀρθοτονεῖται· ἀντιδιαστολήν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλας γενικάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πάριδος οὐκ ἔστι διαστολή πρὸς ἄλλαν. Ἐν τοῖς δυϊκοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου αἱ ὀρθοτονεῖται, ὅτι αἱ βαρύνονται, καὶ περισπῶσι, πᾶν, σφῶν. ὡς περ τοῦναρτιον εἶπομεν ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ αἱ αἰ τοῦ τρίτου δυϊκαί,

ἀλλ' εἴτ' εἰ σφῶν καταλύσομεν ὡκέας ἑποικίας

καὶ

τίς τὰρ σφῶε θεῶν ἴριδι.

Καὶ ἐν τοῖς πλεθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφῶσι σφῶς ἀναβιβάζεται ὁ τόνος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐπεὶ οὐ σφῶσι,

καὶ σφῶς φωνήσας,

ἐπὶ οὐ φύσει ἐβαρύνοντο, ἀλλὰ κατὰ πάθος· σφῶν σφῶσι, σφῶς σφῶς. Ἐραμεν δὲ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ καὶ συσταλῶσι καὶ γίνονται τριχρόνοι, ἡμῖν ἡμῖν, ὑμῖν ὑμῖν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσι ἐγκλιτικήν. καὶ δέχεται ἢ ὑποστιγμὴν ἢ στιγμὴν, εἰ μὴ που φιλοφρονητικὴ εἴη ἢ φράσις,

Πάτροκλέ μοι.

Φασὶ δὲ τὰς ἐχούσας χαρακτηῖρα καταλήξεως μὴ ἐγκλίεσθαι, ὡς ἡ ἐκείνος· καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἢ αὐτός κατὰ αἰτιατικὴν παρέβη, κόψε γὰρ αὐτόν.

οὐ καλὸς δὲ τοι ὁ λόγος· ὡς γὰρ βαρῦτόνοι οὐσας οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκείνος ἐκείνου, οὗτος τοῦτου. τὸ αὐτόν δὲξνεται. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτοις φασὶν ὅτι ἡ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὡς τετραχρόνοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόνον ἀναπέμποσι. πρὸς οὓς φάμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τοῖς Αἰολεῦσι βαρῦτότως λέγουσι αὐτοῦ καὶ αὐτῷ. ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐ συνεπέτεσε· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόνον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτόν. τὸ δὲ Αἰδλικὸν εἰς τὴν ἀρχὴν, αὐτόν. Πάλιν αἱ ἔχουσαι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὀρθοτονοῦνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτὴν παντὶ, ἀλλὰ οὐ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·

οὐκ ὤφειλαν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασὶ καὶ ἕνα μὴ νομισθῆναι ἄρθρον. ὅπερ ψευδές· ἀρτωνυμία γὰρ οὐσα περισπᾶται, ἄρθρον δὲ δὴ δέξνεται. ὡς τε ποιητικῶς ἐνε-

κλιθῆ. *Αἱ* λοιπαί, ὡς περ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαίνοντες πῆ μὲν ἐγκλινοῦνται, πῆ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλινομένοι οὖν ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσι, ἀντιδιαστολήν δὲ ὀρθοτονοῦμεναι, ἴαν, ὡς περ προείπομεν, προηγῶνται αἰ παραφυλακῆ. Ὅλγα δὲ παρεβήσαν τὸν λόγον, οἷον τὸ ἴσαν,

ἐνθ' ἴσαν οἱ πέπλοα.

καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῆ τὸ οἱ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαιρον ὡς εἰρημεν γάρ, ὃ τόπος διέστειλε. καὶ πάλιν

ἵνα σφισιν ἀγορή τε θέμις τε.

καὶ πάλιν

ὅτε σφεας εἰσαφίκτηται,

ἦρχε δ' ἄρα σφιν.

αὐταὶ παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ δεξιόνων ἢ τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τόξου σφῶν τις ἄριστα Κιθωνίου· σπονδῆος γὰρ βαρύντονος προηγείται. παραλόγως οὖν ἐπὶ τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισις. Ταῦτα περὶ ἀνωθυμιῶν ἐν συντόμῳ· ἐν ἑτέροις γὰρ ἐν πλάτει.

Πολλοὶ δὲ τρόποι εἶσιν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφειλούςσης θέσασθαι τὴν ἐγκλισην. οἷον αἰ προθέσεις ὀξύνονται, καὶ ὁμοῦ αἰ μετὰ τούτων ἀνωθυμιῶν ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ, σὺν ἐμοί, ὑπὲρ ἐμοῦ. ὅθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μετὰ τοῦ ἔ προφέρονται αὐτὸ, πρὸς ἐμέ. αἰ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαξικτικῶν ὀρθοτονοῦνται. τὸ γὰρ

ἢ μὲ ἀνάειρε

τὸ ἔ συντεκνείσθῃ μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἢ με, καὶ τὴν ὀξείαν εἰς τὰ ἔ φυλάττομεν. τὸ δὲ

καὶ μοι ὑποστήτω

ὑπέρβατόν ἐστι, καὶ ὑποστήτω μοι, ὡς δείκνυμεν ἐν τῇ ἀνωθυμιᾷ. καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολήν πίντως εἰσφέρουσι αὐταὶ αἰ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνεκα καὶ ἕνεκα ὀρθοτονοῦνται, ἕνεκα σοῦ, οὐνεκα σοῦ, ἕνεκα σοῦ· κακῶς γὰρ ἐγκλινοῦσιν.

Ὅλγα δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιφῆματι ἐγκλινοῦνται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὡς περ ἐπὶ τοῦ τίς εἶπομεν καὶ τοῦ τίνας καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθοτονοῦμενα πνευματικὰ εἶσιν, ἐγκλινομένα δὲ ἀποφαντικῶς ἄρρηστα. οἷον πόθεν ἦλθε πύσμα, ἦλθε ποθεν ἄρρηστον· ποτε ἔγραψας; ἔγραψας ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόθεν, ποτε.

ἔτι οὐ ποθι.

εὐρέθησαν τὰ γράμματα; Ἀπόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσοφίαν ἀπὸ τοῦ Σήθ τῶ νῖθ τῶ Ἄδάμ, κατὰ δὲ τοῦ Ἑλλήνας αἰοῦσι. οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φωνητικῶν γραμμάτων ἱεροφρον τὰ ἑαυτῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μίμησιν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς Φοῖτιξιν εὐρέθη. Παλαμίδης δὲ ὑπερῶν ἰδῶν ὁ ῥήτωρ εἶρε τὰ δεκάξ γράμματα ταῦτα α - ν. ἕτερος δὲ τις, Κάδμος ὀνόμει ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασεία, καὶ πολλῶ χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόνα ταῦτα ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν φαλίδα σπαλίδα κλεγον. Σιμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου ἕτερα δύο ἐπέυρε γράμματα, τὸ η̄ καὶ τὸ ω̄. Ἐπιχάρμος δὲ ὁ Συρρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλά, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ κδ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινὲς παραναγνώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσωπά ὁ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διάστασιν ἀναγνώσκουσι, οἷον Ἰσωπά ὁ ἐκ τῶν σιγμῶν, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν Θεῶ ἀρχὴ τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συντεθείσα ἐκ διαφόρων, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, f. 17 Γεωργίου γραμματικῶν τοῦ Χοιροβοσκῶν περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου, τοῦ πρότερον Πάρδου ἀνομοζωμένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Οὕτω εἶσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγελοῦ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προσφύτου τῶν φιλοσόφων κυρίου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἶχει πολιτικοὶ πρὸς τὴν βασιλεία κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον περὶ γραμματικῆς.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

πρῶτος αὐτῆ θεμελίως καὶ βύσις μεθημάτων κ. τ. λ.

f. 110 μάθε καὶ χρῆσιν, δέσποτα (vid. Tittmann. Zonar. p. CXY). f. 115 περὶ πνευμάτων τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου. f. 130 περὶ τῶν τοιζομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκῶν Φιλοπόρου Τύμφως καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κειῶν ἀριστοῦ περὶ αἰθυποτικῶν καὶ ἀνεποτικῶν. ἐν τῷ ῥήμῳ βαρύνεται, ἢ μετοχὴ ὀδεύεται, τὸ ἀπαρμόφρατον περιπαῖσι, τοῦτων τὰ δέμμερα καὶ τρία πρόσωπα τῶν ἐνίκων καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν ἀφθασιατικὰ εἶσι, οἷον δίκω δικῶν δικῶν δάκς δάκω δάκωμεν. f. 147 κωνσταντῖνος ὁ λέσκαρις λακῶβη ξυμένη τῷ μουλιέρῳ μνατικῶ τοῦ ἡγεβασουλῆως νήσου τῆς οὐκελλῆς εὐ πρώττειν (mittit ei quae prosi Theodosium excerpit ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλης προσφάδας). f. 156 τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Μασίμου τοῦ Πλακωσῆθι περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνου-

Δημοσθένειος συναίρεθον οὐ περισπᾶται, ἔροῦμεν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν πάλιν βαρύνεται τὰ γὰρ συναίρημενα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐχίραος εὐχίραος. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκειος συναίρουσιν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθη ἐν τῷ χάλκειος καὶ χρύσειος χρυσοῦς, ἔροῦμεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσις περιεσπᾶσθη ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὓς ἀπλῶν, ὡς προείπομεν.

ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ νεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἐτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὦ ἀπέτραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ὦ λήγοντα δυϊκὰ, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαί· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκεῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀκοκότης τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῦνα καὶ ἰδρῶτα. τὸ ἦῶ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐν κρᾶσεως. τὸ ῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν χοιρέων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ ἀλλ' ἄκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ καταλήγειν, ἐπεὶ εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ ἂν περιεσπᾶσθησαν, φημι δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὓς ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν ὄξυνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῶ διπλοῦν, διπλῶ δὲ στρατηγῶ ὄξυνάτως. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῶ καὶ ταῶς ταῶ περιεσπᾶσθη κατὰ τὴν γενικήν, ἔροῦμεν ὡς πᾶσα εὐθεῖα ἀποβολὴ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιοῦσε ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνῶ.

η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῶ χρυσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χρι. θ. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐκτεταμένον περισπᾶται, ἄ δειλῶ τί σφῶϊ, νῦν γρῦ μῦ· τὸ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥεθίως ἔστι, διὸ καὶ ὄξυνεται.

ι. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον πνευτικὸν περισπᾶται, πού ποί πῆ πῆς. ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥῆματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόνους, καλῶν καλῶς, φιλῶν φιλῶς. τὸ δὲ ὡς ὄξυνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὄς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὔτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.

ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὖν λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποθι. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ κέρ τοί θῆν γέ, καί περ, καί τοι, καί γε, τοῦτό γε ἡμῖν, αὖ θην, αἶ κε, Σκαλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἰούν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παραλόγως γάρ ἐνεκλήθη ἡ οἱ ἄντωννυμια, πυθόχλιου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὺς διὰ τοῦ σφ ἄντωννυμίας. καὶ αὐτὰ πυθόχλιου ὄντος ἐγκλινοῦνται, ἵνα σφ ἄγορή τε θέμις τε, ὅτι σφεας εἰσαφίκτητε. εἰ μέντοι προπυροξύνοντο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μαρῶν, ἐγείρει πῆν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἔνθρωπός τις. κἂν παροξύνοντο τροχαϊκῆ οὖσα, ἄλλός τις, ἔστί τις, ἰσθά ποτε. ἐτι ὀξυνόμεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσι, αὐτὸς αὐτὸς μοι. εἰ δὲ περισπαται ἡ λέξις, φύλάττεται κάλιν ἢ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῆ με φέρεις, καλῶς με βεβτακεν. Ἐάν οὖν πλειονα συμβῆ ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι. πολλάκι ἴσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἢ τὴν σέ που θεός ἴσχει ἀήριον· τρεῖς εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλειονας ἐπινοῆσαι, αἶ κέρ τίς σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐγκλιτικοῦ πέφ, τὸ δὲ κέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέπειαν. Κακῆνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων ἢ σποῦδειακῆ προηγῆται λέξις ἢ πυθόχλιακῆ· εἰ μὲν μὴ μονοσύλλυβον εἶη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργεῖα ἐγκλινόμενον, ἤδη φαρμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαρμέν. φίλοι εἰσίν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσίν ὀξύνομεν.

Α ἰ λ ἰ ο υ

περὶ ἐγκλινομένων λέξεων.

Πᾶν ἐγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως κείνῳ, φ' καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἐγκλίνει, ἢ λθέ τις, ἴθωκός μοι, ἤκουσά σου.

Ὅπῳ δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἔστιν ἐγκλιόμενα, εἰσὶ πέντε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄντωννυμια, ἐπιθήματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίνεται, οὔτε μετοχῆ οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκεν ἐγκλίνονται μόνον, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπὰ.

- 790, 6. προσθέσει τοῦ σ̄ καὶ D. 9. ὅτε καὶ πάντ. ὡσαυ
γὰρ τὸ τείχος D.
- 797, 19. 21. ἐκφωνούντας D. 22. ἐπιμηκύνοντα τῶν φωνη-
τικῶν ὀργάνων τὴν φυσικὴν ἐπιτηδεϊότητα D. 27. Articula-
lum habet D.
- 798, 11. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινές, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Τρύφων
ἠθέλησαν φυσικῶ λόγῳ ξητάσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τὸ ἦ καὶ τὸ ὦ ἐκ
τοῖς παρωχημένοις μίξονά εἰσι τοῦ ἦ καὶ τοῦ ὦ τῶν ἐν τῷ ἐνε-
στῶτι. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός ὅτι, ὡς
περ τὸ σώματι τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπαλαβόντα ἀνεπαύρητα καθ-
στήκασι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλει μίγθη τῶν μακρῶν
δύναται πλείον μεγαθνεσθαι. Chöerob. in Theodos. fol. 23-
r. Conf. Jul. Caes. Scaliger. de causis L. L. 16. 25. λέ-
γει εἶναι βραχύτερον D.
- 799, 5. ἐάν δὲ ἔξον ἴση, εἰ καὶ συμπράττει καὶ ἐπερασιζέται
ἀλλ' οὐχ ὅλη τῇ ψυχῇ τοῦτο ποιεῖ, ὅθεν καὶ ὑδρανέστερον ἀρα-
φοτέρων ἢ δύναμις ὀφθαλμῶν πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας D. 9. δε-
σαμιν ἐπὶ τοῦ σ̄ ὡς D. 10. ἀντιρρησις D. 16. ὡς εἶ-
τοῦ ἦ καὶ ὦ, ξηροφῶν D. 18. μὲν] om D. 24. ὡσαυ-
τῶν καὶ D. 25. εἰς τι ἔ- τρέψαι αὐτὸ, δηλοῦσι τὸ ἔ βραχ. I
30 — 34. Theodosii sunt.
- 801, 6. τριχρόνα, ὡς ποτὲ μὲν ἔχοντα δύο χρόνους, ὅτε μακρὰ ἐσ-
ποτὲ δὲ ἕνα, ὅτε βραχέ' ἐστίν. ἀλλ' οὐ καλῶς οὗτοι ὠνόμα-
σάν τὰ τριχρόνα οὐ D. 8. ποτὲ D. 11. καὶ κίνε-
om D. 19. ὑποτακτικῶν τοῦ ε̄ D.
- 802, 7. δε̄ δε̄] habet D. 13. ἐπαρκῶν D. 16. ὡς ο̄ =
D. βατουλὸς καὶ] om D. 17. εἰ ἦν ἢ ὦ συλλαβῆ κατ' ἴδ-
καὶ τὸ ε̄ κατ' ἴδιαν συλλαβῆ τόνον ἔχον διηρ. D. τοῦ ὦ καὶ τ-
ᾱ D. 19. ὡς καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν κατ' ἴδιαν ἐν συλλαβ-
τόπῳ D. 21. βάλλομεν πρὸ τριῶν D. 23. τῆς ἄρρηται] κα-
ἄρρηται D. 24. φαμεν D. 26. ἐλεγχούσης D.
- 803, 5. εἰ ἀλλὰ δυσκαλεῖται D. 9. ὡς] ὡς D. 30. αἰ-
ἢ εἰς D. 31. μὲν ἐστὶ τέσσαρα D. ᾱ] ὡς D.
32. μένοντα D.
- 804, 28. Πάλιν τὸ οὐρῶ οὐρον] om Ven. append. 11, 4.
- 805, 9 ἔγγετο τῆς φωνῆς D. 10. καὶ αὐτὰ] καθ' ἑαυτὰ
15. καὶ ἐπὶ τῶν D.

806, 14. *Ἄξιόν ἐστι ζητήσαι διὰ τὰ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ ἴστω εἰπεῖν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἡμικύκλιον λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν. καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τελειὸν κύκλον ποιεῖ, ἰσὺ δὲ ἡμίφωνα οὐχ οὕτως ἔχουσιν· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον, ἕτερον ἡμίφωνον φωνὴν ἀποτελεῖ τελείαν. ἀλλ' οὔτε ὥσπερ ἡμίλογος λέγεται, οὕτω καὶ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίλογος ἐκ δύο διαφόρων συνίσταται, ὑπὸ ἑκτου καὶ ὄνου, ὅπερ τοὺς ἡμιφώνους οὐ παρέπεται. ἀλλ' ἴστω εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμίτερον χόρτον λέγομεν τὸν μὴ εἰς τέλειον ζηρασθέντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν τὰ μὴ τελείαν φωνὴν ἔχοντα. Cod.: Ottobon. 173.*

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. *εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἧ ὕφειλε ποιήσαι τὸ θηλυκὸν καὶ οὐχ εἰς ᾧ. ἴστω δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ ῥ θηλυκὰ τῶν ᾧ χαρῶσαι, εἴτε μονογενῆ εἴτε μὴ μονογενῆ, οἷον φαρῆτρα φιλάκτρα, ποδάγρα χαράδρα σαπρὰ μικρὰ μακρὰ πονηρὰ. καὶ σημειοῦται τεναὶ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξηρασθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ διὰ τοῦ ἧ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἄσκη πόλις Βοιωτίας, κόρη ἀθάρη (ἴστω δὲ πετῶδὲς τε ἰψητῶν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἄρασαν καλοῦσι), κόρη ὁ κέρχλος, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἢ νῦν λεγομένη Κόρινθος), Κύρη (ἴστω δὲ ὄνομα κρήνης, ἀπ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις), Τεψιχόρη (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τεψιχόρα), ἐπιμάρη (σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ὑπὸ τοῦ κόρη καὶ κόρη, ὡς ἄραρον καὶ ἄρηρον), Ὀθύρη πόλις, Κάτρη καὶ αὐτὴ πόλις Κρητικὴ ὑπὸ Κάτρεως, Ἄγη πόλις Ἀσδίας, Ἀντικὴ πόλις· τινὲς δὲ τιαση. φασὶ. κατῆ· σημαίνει δὲ τῆς κεφαλῆς καὶ δένεται· τὸ γὰρ κάρη τὸ βαρυτανούμενον οὐδέτερον ἴστω· ἀπὸ γὰρ τοῦ κέρηρον γινόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἴστω. Ἴρη· ἴστω ὄνομα πόλεως. πάντα δὲ Ἰωνικά φησιν εἶναι. Choerob. in Theodos. fol. 234.*

808, 12. *Articulum om D. 17. . .] ἄφωτός ἐστι, τουτέστι κακόφωνος· οὐ γὰρ ἴστω τραγῶδης D. λέγεται ταῦτα τὰ ἐντρία γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.*

809, 15. *μῦσα. καὶ ψιλὰ D.*

810, 11. *τὸ π] habet D: idem 12. μῆδ' ὄλλω πνεύματι, 22. αὐτὸν τόνον ἐκείνοισι, 23. μὲν γὰρ π, 24. 26. 29. ἐκφύσει.*

811, 9. *ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ἐραπτομένης καὶ μὴ ἐραπτομένης*

νίαν δὲ Κρήτες. ἔπειτα δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν λέγειν,
 οἷον ἀποκοπὰς, σγκοπὰς, ἑλλείψεις, πλεονασμούς, συναλοιφὰς,
 ἀφαιρέσεις, συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς
 τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχίστων ἢ ὀρθό-
 της δέκνυται τῶν ὀνομάτων καὶ ἢ πρὸς τὰ πράγματα συγγένει.
 ὄγδοον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρί-
 νειν· καταχρῶνται γὰρ διὰ τούτων ἢ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια·
 μακρόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαρῶνον καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐ-
 μαγαίον δ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμαῶσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασσομέ-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δεῦ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματικαίους εἰδέ-
 ναι οὐκ αἰετὸς πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινόμενους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ
 καλυμοθήρας λέγεται ὁ καλὰμψ θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φυγαδοθήρας ὁ
 φυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθαι αὐτὰ, οἷον
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κίνδυνον, τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσονται τοιαῦ-
 τήν δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογοῦ-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μύησιν, οἷον σίξιν· τὰ δὲ κατ' ἀνα-
 φωρὰν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θεῖν ἄνω καὶ ἄνωτος
 ὁ ἄξήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακοφρων, καίτοι τὸ φρο-
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσούσης, οἷον
 πυξίς ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολός καὶ δραχμή
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροι ἀξέειν ἐχρῶντο οὐς ἐκίλουσαν ὀβολούς·
 ἐν γούν τοῖς ὠνίοις οἱ ἐξ ὀβολοῦ τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἐκα-
 λούντο — τὰ δ' εἶσιν ἐπιδιατετακότες, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ
 φντὰ γραφῶν· τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρων καὶ ἀκάρδιος·
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεία· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν,
 ὡς ὄρεος κορυφή· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν
 τὸ ἦθος καὶ ὠμόν· τὰ δὲ κατὰ παράκλησιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ τὸ
 κρᾶνιον· τὰ δὲ κατ' ἑλλείψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὐσα· τὰ
 δ' ἅπλοισι τῶν εὐρώντων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν ἑ-
 νημέτων, ὡς ὁ Ἐφαιστος πύρ· τὰ δὲ καθ' ὑπεροχήν, ὡς κήρα-
 μος ὁ πάθος καὶ χειροουργός ὁ λατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦπτον
 καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειροουργός οὐδὲν ἦπτον καὶ ὁ ζω-
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίνας; ἐνεκεν τὸδε τοιῶδες λέλεκται
 D omissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν.

18. καὶ βλέπε D.

ποτε δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐνον εὐχρον εὐπλον, περι-
σπάται δὲ κυνοῦν ὄσοῦν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος πεμ-
πασθήσεται.

γγ. πῶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγου
ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον, δῶρον οἶκος. κῆν
εὐρεθῆ δὲ ἐπὶ τέλους ἢ $\bar{\alpha}\bar{\iota}$ διφθογγος καὶ ἢ $\bar{\alpha}\bar{\iota}$, ἀπὸ βραχειῶν
λογίζονται, Μοῦσαι δίνεται λῶροι πῶλοι κούροι. ἐν μὲν τοῖς εὐκ-
ταίοις ῥήμασιν ἢ ἐπιφθέμασι τέλειαι λογίζονται μακρὰι ἢ $\bar{\alpha}\bar{\iota}$ διφ-
θογγος καὶ ἢ $\bar{\alpha}\bar{\iota}$. τὸ γὰρ νοῆσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφατον, προπερι-
σπάται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται τὸ τε οἶκος εἰ μὲν εἴη ὄνο-
μα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπιφθέμα, παροξύνεται. αἱ μὲντοι τῶν
ἀπικτώτων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, εἰ
αἶθε, καὶ ναίχι.

ιδ. πῶσα αἰτιατικῆ μονοσύλλαβος εἰς ἄ λήγουσα περισπᾶται, κλείν
λιν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προελήνται.
τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τῆς γραμματικῆς Ven. app. 11, 4.
Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιος ἀνεῖσθαι Διονύσιος, ὃς τὰδ' ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἐρατὴν δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βού-
λομαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δρᾶσαι.

725, 4. κατιάδουσαι H cum Bastio. 28. εἶπας] om Ven.
app. 11, 4, qui post χάρις inserit φαινέ.

729, 22. Θεαγόνους Cod. Ottohon. 147 p. 7. Idem mox Πρα-
ξιφάνους.

730, 22. Γραμματικῆ λέγεται παρὰ τὸ τῆκεν καὶ καθαίρειν τὰ
γράμματα. ὡπερ γὰρ ὁ χρυσὸς τηκόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, του-
τίσει χωνεόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμ-
ματα, τηκόμενα καὶ χωνεόμενα ἤγουν καθαιρόμενα ὑπὸ τῆς γνώ-
σεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φα-
νερώτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. quadr., foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν
θεῶ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως. fol. 34,
post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συντάξεων πῶς
δεῖ ἀφελίην συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, vel ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eisdem partim simillibus. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶ τὴν h cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Ὀμηρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Ἀλκαίος (sic), Πίνδαρος, Ἡρόδοτος, Ἰσοκράτης, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης, Φακυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταὶ· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραψάμενοι. λέγωμεν δὲ τρανότερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφεῶν. ποιητῆς μὲν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώτῃσιν. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ ἄ. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορανομία· ῥωμαίων ἐτελευτήθη δέκιος. ἀγωνίσοντια γενικῇ· ἴσως ἂν τῶν μαρ... ἀγωνίσοντια. ἀγύλλομαι δοικῇ· τῇ χαμευνίᾳ ἠγάλλετο ἀπὲρ τοῦ ἐξέριπτο. ἀγαπῶ τὸ ἀρκῶ δοικῇ· οὐκ ἀγαπῶ τοῖς ὑπερχουδῖς ἀδ- τῶ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπᾶς με πλέον τούτων. ἀγορεύω δοικῇ· ὑπαγορεύων μνησοφόροις. F. 55 φράσις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἔτεροι τρόποι ποιητικοὶ κς, δηλωτικοὶ συντακτικῶν φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοι εἰσι πάντα. F. 80 περὶ ῥαψωδίας (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκλιόμενων. ἴστέον δὲ οἱ τὰ ἐγκλιόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀνωμαλίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιφύημασι καὶ ἐν συνδέσμοις, καὶ ἐν ὀνομασί μὲν τὸ τις καὶ ἔξ πρώτης, ἀνθρωπὸς τις, ἀνθρωπὸς τινος — ὁξύνομεν γὰρ τὸ φημὲν φίλοι εἰσὶν ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περιττιῶν ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μιχαήλ τοῦ φελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου τοῦ μη βαρβαρίζειν καὶ σολοικίζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρῆ οὖν γινώσκειν, ὃ προσφιλταί, ὅτι, ὡς οἶδας, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὀκτώ εἰσιν κ. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ νέου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 θεοσοστοῦ γραμμ. ἀλεξ. π. προσφιδίων.

22. φημι γινῶσθαι ὅτι γνωστὰ ἐν τοῖς ἀκούουσι ποιεῖ τὰ ἐν τῷ
 νῷ D. 28. νῦν] τοῖνον D:

741, δ.] οὖν D. 22. ὡς προεῖρηται ἄνω, τμηθὲν εἰς τρεῖς.
 ἔστι δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβῆς
 γνώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτη τῇ ἠκριβωμένη γνώσει χωρ-
 μενος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα,
 τουτίσφι τὴν παλαιὴν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
 νὴν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξεται αὐτὸ ὡς
 ἀληθινόν, ἐπειδὴ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
 διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλοτριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξεται.
 ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῆ συγγράμματά εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
 ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
 ἀλλ' ἑτέρου, αἰρετικῶ, τοῦ Σαμωσατέως, ὅθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
 τάγονται. καὶ ἕτερον ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λε-
 γομεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὐτὴ γὰρ ἀλη-
 θεοπάτη ἔστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλοτριον. δεῖ δὲ τὸν
 γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
 αὐτοῖς ὁμωνύμα βιβλία ψευδῆ, οἷα ἡ ὑπὸς Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
 ριακὰ Νικάνδρου· ἑτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο, δὲ οἱ συγ-
 γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
 σιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. ἰδέας] αἰτίας D. idem ἀποφαίνεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι
 πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
 Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασὶν
 ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἕνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
 φησι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγνώσει Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἀπται-
 στος D. προφορῶν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορᾶν τοῦ λόγου νόησαν.
 ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι
 λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἐστὶν
 ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὃ θέ-
 λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιάθετως, καὶ οὕτω τότε προ-
 φορικῶς ἐκφερόμεν h.

744, 1. Rectius h: Ἰσόκρισις ἔστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανῆ
 διάθεσις, πρέπουσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. τόνοισ] εἰρηναίαι δὲ ἐκ μεταφορᾶς, τῶν ἐν τῇ κηθάρῳ νη-

ρῶν τειρομένων· οἱ γὰρ τῶνοι ἀπηχήματα μουσικῆς εἰσὶν ἡ.

26. Præpositionem om D.

745, 3. γράβδus ἢ δεδοικῶτας ἢ ὄργιλ. ἄνδρας D, qui 4: ἀγομένοις.

746, 1. h: τραγωδία καθ' Ὅμηρον ἔπαρμά ἐστι φωνῆς. τὴν γὰρ τῆς Ἰλίου πόλεως ἄλωσιν καὶ συμφορῶν ἐν ὑψηλῇ φωνῇ ἐτραγῆθησε, τοιαύδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἀμαλδύνει,
τέκνοι δ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.

5. λογικοὶ D, et 6. παραλαμβάνοντες. 11. ἀμαρτήσαντες] ἀμαρτημάτων αὐτοῖς προὔπηρηγμένων D: idem 25. φενκτέον. 30. Articulum om D. 32. τρεφ.] στεφάνους D.

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30. περι, omīssa quæ v. 31. est, περι. Mox idem ἁγιάς ἐνθα ἔμενον· εἰ βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπονεῖσθαι ποιεῖν τὸν ἀδικουῦντα· τὸν δὲ ἐμφανῆ γινόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὄθεν — 16. ἐνδράσι] om D. Idem 18. ἐμψύχου et 20. μνήμης. 2f. Vid Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Bentl. upon Phalaris (ed. Lond. a. 1699). p. 202 et 504. Valcken. ad Theocrit. 1, 65 et de Aristobulo p. 78. n (15). 22. λέξεως Ven. app. 11, 4. 22. ταῦτε λέγει Ven. app. 11, 4 et D.

23. φιλήτης μεγὰρ ὄθεν τρίποδος κίων D. γεγαρόθου τραπέδικος Ven. app. 11, 4. 30. ἡ μὲν κωμῶδία τὸν βίον συνίστησιν, ἡ δὲ τραγωδία διαλύει. Theodosius.

749, 24. h: κωμῶδιαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι νόγον καὶ περιούρημα ἔεγον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἐπὶ φόβου παρλαμβάνεται. βιωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τοῦτόστι κατὰ τὸν ἐκαστοῦ βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἀδικός. οἷον ὁ βίος τοῦ ἁγίου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν οὖν ἐκείνου μνημονεύσῃ θλίωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποστόλου πράξιαν καὶ ἡλαρὴν τὴν φωνὴν ἀφιέμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἡγοῦν „ὁ μακαριώτατος ἀπόστολος, τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν καταφρονήσας, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ.” ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχέειαν καὶ κατὰ τικρον φωνὴν ἀφιέμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον „ὁ ἀδελιώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἀπόλασιν ἀπέστη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ.”

οὐ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέσσι τούτοις [καὶ ἄλλους ἔξ f. 35.] πνευματικὸν καὶ ἐπαπορητικὸν, πνευματικὸν μὲν,
 πῶς δευρὸν ἦλθεσ' Ὀδυσσεῦ;
 τίς δὲ σ' ἔχραε δαίμων;
 καὶ λοιπὸν ἀρχεται διηγείσθαι τὰ συμβάντα· ἐπαπορητικὸν δέ,
 δαος ποτ' ἦλθε τι ποτ' ἀγγέλλων ἄρα.
 εἶτα, θανματικὸν,
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἰσθλῶν
 [ὡς καλὸς ὁ παρθενῶν f. 35.]· ἐπομοτικὸν,
 καὶ μὴ τὸδε σκήπτρον.

διασαφητικὸν,

ἤμμεν, ὡς ἐκλευες, ἀνὰ δρυμὰ παιδίμ' Ὀδυσσεῦ,
 καὶ τελευταῖον ἰποθετικὸν

εἶπερ γὰρ ἔ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε

[ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεήσει λ' μόνον ἡμέρας κ.
 σ. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικὸν
 καὶ τὸν ἐπαπορητικὸν ἐπὶ τὸν ἰρωτηματικὸν ἀνάγουσιν (οὐδὲν
 γὰρ τὸ διάφορον πνευματικοῦ τε καὶ ἐπαπορητικοῦ πρὸς ἰρωτημα-
 τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἰρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-
 τικοῦ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποροῦντα, οὐ πρὸς
 ἕτερον ὡς ὁ ἰρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ἀποφαντι-
 κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τούτων ἕκαστον καὶ ψευδῆ καὶ ἀλη-
 θῆ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀποφαντικὸς ἢ λόγος ἐνδεχό-
 μενος καὶ ψευδῆς εἶναι καὶ ἀληθῆς.

890, 33. Cod. χωρησιαν· Apollonius de coniunct. p. ὡς τύπε
 ἢ ὁ παραπληρωματικὸς κεχορηγημένος συνδεσμικῶ.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάριξ] ὅτι, ὡς περ
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίτεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λέοντος λέων
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔκκου καὶ ὄνου ἕτερόν τι ποτε τίτεται, λέγω δὲ ἡμί-
 ονος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιπο-
 μένη ἕτερόν τι ποτε ἔστι παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔθμα, καὶ δη-
 λον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Choerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunae indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χαρῖσμαι καὶ et sex septemve praeterea litte-
 ras Barocc.

Εὐριπίδου, ἵνα εὐρεθῆ τὸ ἄρθρον ἐπιφερομένοι, λέγω δὲ τὸ τῶν
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
476 et Riemer. v. σίγμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paulo aliter Cod. Ottobon., 173 f. 168 v: Ἰστέον οὖν
τῶν ἀρχαίων, οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἔγραφον τὰ γράμματα, οἱ δὲ
κιονηδόν, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ σπειρηδόν. καὶ βουστροφηδόν
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

α β γ δ ε ζ η θ
π ο ξ ν μ λ κ ι
ρ σ τ υ φ χ ψ ω

κιονηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

α ε ι ρ φ
β ζ κ ξ σ χ
ψ η λ ο τ φ.
δ θ μ π υ ω

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
ἀμετάβατα προσηγόρευται, οἷον ἐστὶ τὸ ζῶ πλουτῶ ὑγιαίνω καὶ τὰ
τοιούτῃ κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντάξεως ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. ἀκούω γενικῇ τοιγαροῦν ἀκούσατε θεῖας φωνῆς. ἀπὶ δὲ
τοῦ νοήσατε αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντῃ τῷ ἴσθῃ καὶ τὰ πρὶ-
εἰχώρα τῆς οἰκουμένης. in fine: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μμενουήλ πό-
νος. f. 223 περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατακτικῶ κλισιμένων.
f. 227 περὶ συνωνύμων ῥημάτων κατὰ ἀλφάβητον. Ἀγαπῶ φιλῶ
ἀσπάζομαι στέργω ποθῶ ἐρω. ἀγρυπνῶ γερρώσω λαύω. ἀγορεύω
ἄνοιμαι πρόμμαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ὀνομαζίων ῥημάτων κατὰ ἀλ-
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ ἄσσομαι τὸ ἔθραλῶ ἀσσοθῆν ἀόριστος πρώτος
παθητικὸς ἀπὲρ τοῦ ἔθραλῶσθῆν. Ἀγαμαι ὁ μὲλλον ἀγάσσομαι, ὁ
ἀόριστος ἡρασθῆν, ὁ μέσος ἀόριστος ἡρασμένη κ. τ. λ. f. 242 περὶ
τῶν κανονισμάτων ῥημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ομηροῦ. Ὀλέκοντο ἀπὸ τοῦ
ὀλέσκεν ἰνεσως ὀλέσκω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοικω. δέχθη ἀπὶ
τοῦ δέδιχθη. Ἰστέον δὲ τῶν Ἰωνῶν κ. τ. λ. f. 265 Γρηγορίου μη-
τροπολίτου Κορινθίου περὶ διαλέκτων. f. 285 Ἀττικισμὸς. Ἀπὶ τοῦ
εἰπεῖν μνημονεύω τοῦ δέινος (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀπὶ
τοῦ εἰπεῖν ἀλαζονεύεται ἀνασπᾶ τὰς ὄφρυς. f. 288 nonnulla καθῆ-
λέξων, initio manca. f. 289 ἔτερα πάθη λέξεων. f. 291 τοῦ αὐ-
τοῦ περὶ τρώπων ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκῶ
περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. f. 299 Ἡρωδιανῶ περὶ ἐγκλινομένων
καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν. f. 302 Ἰωάννου γραμματικῶ Χά-
ρακος περὶ τῶν ἐγκλινομένων. f. 307 Ἡρωδιανῶ περὶ διχρότων.
f. 316 τὰ κατ' ἐπέκτασιν οσημειωμένα.

πλινθηδόν ούτως

α β γ δ ε ζ

η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ

τ υ φ χ ψ ω

α β γ δ ε ζ

η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ

σπειρηδόν ούτως

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

ἂ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται θισχιδόν παρὰ τὸ δισχιλάθην τοὺς στίχους. εἰσὶν οὖν ταῦτα

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ

ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

788, 21. Περὶ τοῦ ἄ πῶς προτέτακται. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ ἄ ἀρχονται τὰ στοιχεῖα; φησὶν ὅτι, ἔχρησ' τὰ στοιχεῖα οὐκ ἀπὸ συμφέρου ἀλλ' ἀπὸ φωνηέντος ποιήσασθαι τῆς ἀρχῆς ὡς τιμιωτέρου ὄντος. καὶ ἄλλως προτέτακται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἀρχεσθαι [τῆ ἀφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἕαυτὸ μεταλήγειν. καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εὐθέως τριτόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίειν τῇ ἐκφωνήσει τὰ ἄ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μακρόνων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεταγενέστερά· εἰσι τῶν ἄ ὑστερον γὰρ γεγονᾶσι· τὰ δὲ βραχέα μονόχρονα εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν μακρόνων ἤρξατο ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐκτενόμενα λαθύνουσι καὶ τοῖς βραχείαι συστέλλόμενα. Διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ ἄ καὶ ἂ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτῶν εἰσὶν, οἷον ἡ, ἡν. Περὶ τοῦ β. Διὰ τί τὸ β προετέτακται τοῦ γ; λέγομεν ὅτι ἴδρι τὸ γ προεταγῆναι, ἐπειδὴ πολλῶν τὸ β πέφυκεν ὑποτάσσασθαι τῷ γ κατὰ σύλληψιν, βλάγβα· σημαίνει δὲ τὸν ἄπὸ τοῦ βλακτικῆς καταβινόμενον. Περὶ τοῦ γ. Διὰ τί et sic porro per totam litteraturam. Codd. Ottonob. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ, καὶ χάριστα D.

789, 26. ἐν ἐπιπλοκῇ] om D. habet autem id, quod addidi hic et v. 27.

στάτος καὶ βίας βάντος, φθᾶς φθάντος· βᾶς δὲ ἴστιν ὁ πορῶν
καὶ φθᾶς ὁ προλαβῶν. τὸ δὲ κῆρας, ὃ σημαίνει τὴν κεφα
διὰ τοῦ τ̄ ἐκλήθη, οἶον

κῆρᾶτος ἀπ' ἀθανάτοιο,

καὶ ἔχει ἀπολογία τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὄντ'
ἅπαντα κύρια εἰσιν, οἶον Πῆρας, Ζῆς, Φθᾶς, τοῦτο δὲ με
φημι δὴ τὸ κῆρας, προσηγορικὸν ἴστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημα
ἐπειδὴ οὐδ' διήλλαξε περὶ τὸ σημαϊνόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ
κλίσειν, καὶ οὐκ ἐκλήθη ὁμοίως ἐκείνοις τοῖς διὰ τοῦ ντ̄, ἀλλὰ
μόνον τοῦ τ̄. ἔχομεν δὲ τὴ χρῆσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σιμῶ
τῷ Ῥοδίῳ οὕτως χρυσῶτυφαίθοντι πολύλιτος φαίνεται
πολύλιτος δὲ οἶονε πολυλίτανετος. ταῦτα μὲν ἔχομεν. ε
περὶ τῶν εἰς ας μονοσύλλαβων. Choerob. schol. f. 36. r.

καθαρόν] καθαρά Coisl. Sed Choerob. f. 69: σέπει δ
καθαρόν εἶπε, καὶ οὐ καθαρά. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνει
εἰς ας καθαρόν, ἤγουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ ᾱ σύμφωνον.
μοκ: σεσημειῶται τὸ Λᾶας. τοῦτο γὰρ ὅτι μὲν ἴστι κῆρῶν,
κεῖται τῷ κανόνι· εἰς ας γὰρ ἴστιν ὄνομα δισύλλαβον καὶ
βραχύτερον, μακρὸν ἔχον τὸ ᾱ, καὶ ὁμοίως οὐ κλίναται διὰ τῶ
ἄλλ' ἰσοσύλλαβος· καὶ ἀποβολὴν γὰρ τοῦ σ̄ ποιῆ τῆν γε
οἶον ὁ Λᾶας τοῦ Λᾶα, Λᾶα περὶ λίθων γλυφῆς· οὗτος γὰρ
Θογλύφος ἦν. ὅτε δὲ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν λίθον,
ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ ᾱ, οἶον

λᾶας ἀναιδῆς,

καὶ λοιπὸν ὡς συστέλλον τὸ ᾱ οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι το
ἴστιον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὸ λᾶας τὸ προσηγορικὸν κα
μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ ᾱ συνεσταλμένον,
καὶ τὸ Λᾶας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συ
λον τὸ ᾱ. ἐκεῖνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπὼν

δοῦρι δὲ ἐστὼ μῆμεν Ἀλας αἶμα τὰ τε μῆμων.

ἴστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον, καὶ μετρεῖται οὕτως δοῦρι | δὲ
τῷ μέ | μμεν | αἶας | αἶμα | τάτε | μῆμων. ἐν τῇ πέμπτῃ
χώρᾳ κεῖται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδαίος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ.
δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Λωρικὰ συστέλλοντα τὸ ᾱ. παρ' Ἠοσιῶ

θήσας ἀλυκτοπέθησιν προμηδέα

καὶ παρὰ τῷ ἀριᾶνῳ λίθος μέγας (μέλας?) Id. f. 71. cf. Drac. p.

2. ἴστιον ὅτι μοναστήριον ἴστι παρὰ τοῖς Ἀλεξανδριῶσι

817, 20. τὸν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τὸν τῆς. 27 — 33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑπετάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιελθῶν D. ἄξον δὲ ζητῆσαι διὰ τῶν τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν ζ̄ ἔψ̄ φημί, τὸ μὲν ε̄ καὶ ψ̄ τελικὰ τῶν ἄρσεικῶν ὀνομάτων εἰσὶ, τὸ δὲ ζ̄ οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ ταῦτο τὸ ζ̄ οὐκ ἴσταν τελικὸν τῶν ἄρσεικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ σ̄ καὶ ὀ δοκεῖ συγκείσθαι, οὐδέποτε δὲ λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωρον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165. r.

819, 2.] ad p. 632, 17: τὸ γὰρ ἦ οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔστιν, οἷον τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18: ἀπαριθμῆται τὸ ἦ κἂν ἀπὸ συναφρέσεως, οἷον τελεῖα τελεῖ, ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιφθεπέστεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συναρημμένα ἤπερ πρὸς τὰ ἐντελή· τελεῖ γὰρ μᾶλλον λέγουσι καὶ οὐ τελεῖα. 24. ἦ ὡς] om D. 25. οὐν τὸ ἑλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. ἄτινα D. 9. τοιαύτην τινα πινθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. ἦ καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς. D. 19. οὐ δυνατὸν ἀριθμούς ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναθ. ἀφ' ἑωυτοῦ ἦδη προέχοντα τὸν D. 19. ὡς] εἶπρι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιδίδεσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ εἰ μήκ. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὸ δὲ καθ'. D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλάκις ἢ αἰ̄ καὶ ἦ̄ ὡς δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπαρτιεύσεως εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτου (11, 18)

ὑψηλῆς ἐς πότιον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρου

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὶ γαλοῦσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδει χαμαιῶνται.

Choerobosc. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιῶσι κοινὴν συλλαβὴν, ἀλλὰ θέσει μακράν; Φαμὲν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἴσα, ἐν ἐλάσσονα ἢ, τῶν ἀνίσων ἴσταν εἰσὶν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμίονου καὶ ζεύγους ἡμάθου καὶ βοῦς. Πῶς οὖν τὸ
 μ̄ καὶ τὸ ν̄ κοινήν ἐποίησαν συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

πῶς μὲν ὁ Μνήσαρχος ἔφω ζέτος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφωρον πρὸ ἀμεταβόλου εὐρίσκομεν κατὰ σύλλη-
 ψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰ μὴ μόνον τὸ
 μ̄ καὶ ν̄ ὅπερ τὸ μ̄, τάξιν ἀφώνου ἐπέχον, ἡγείται, ἤγουν ἐστὶ
 πρὸ τοῦ ν̄, καὶ ποιῶσι κοινήν συλλαβήν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ π̄
 κοινήν συλλαβήν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἶσιν ἄγαν ἀσθενῆ, καὶ οὐ μόνον
 ἄφωνα τιγχανουσὶν ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἄπερ πάντων τῶν σοσιγείων
 ὑπάρχουσιν ἀσθενέστερα. εὐρίσκονται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἄπερ ἡ-
 τούτῳ εἰσι τῶν φωνηέντων συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἄπερ ἀσθε-
 νέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἄπερ ἰσχυρότερα
 εἰσι τῶν δασύων καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ ᾱ καὶ τὸ ε̄ κοι-
 νήν ἐργάσαντο συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σκάμανδρος ἔηγε;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἦν τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν
 τόπων καὶ τῶν ἄλλων πῶς ἐχόντων ἐντίθεσθαι τῇ κοίησει, ἃ ἐπι-
 θέμενα πάντως χωλὸν ποιῶσι πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο
 ὁ ποιητὴς κατεφρόνησε τὸ χρεῖωδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην
 τῆς ἐνοίας. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ μν̄
 ἀποτελοῦν κοινήν συλλαβήν, ὅσον ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

καὶ μὴν ὁ Μνήσαρχος ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίων Ἀλλοτριογνώμοσιν

ἐπιπλήσμευσιν (leg. ἐπιλήσμοσι) μνημονικοῖσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. r. Idem v.: πολλάκις εὐρίσκε-
 ται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινήν συλλαβήν τὸ
 π̄ καὶ π̄, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ὅσον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλείστα δόμοις ἐν κτήματι κῆται.

τὸ δὲ π̄ ὡς παρὰ Πίνδακω

Ἰππώνακτος τὸ μέτρον οὐδέν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

837, 7. ἑλλείξις] λείπει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λέ-
 ξιν· οὐδ' D.

839, 29. . . . .] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησί, ἔτι ἀγροῦν-
 των ἡμῶν τί ἐστι λόγος D.

840, 6. et 9. τελειαν ἔνοιαν D. 26. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου εἰσι. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γεγόνασιν· οἱ μὲν γὰρ δύο μόνον μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἑννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἑνδεκά. Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων cod. Coisl. 176 f. 30. v. Idem mox: Διὰ τοῦτο ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰσίν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρά ὄργανα, μέρη μὲν ἀγνωστικῶν, ἐξηγητικῶν, διορθωτικῶν καὶ κριτικῶν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικῶν, ιστορικῶν, μετρικῶν καὶ τεχνικῶν. 31. λέξων D.

841, 4. λόγον τὸν διὰ ἑήματος μόνου D. 9. γὰρ ἐστὶν ὄνομα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξων D. 15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογρ. D. 22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχολή D.

844. §§. 14 — 23. om D.

845, 9. Τινές, ὧν ἐστὶν ὁ Φιλόπονος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτου διδάσκαλος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῷ ὄρφ ἀντὶ τοῦ οὐσίαν, οἷον „ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων σαμμάτων ἢ πραγμάτων κοινῆν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπομένον.” Choeroboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματ. καν. fol. 31. r.

11. h: σῶμά ἐστι κἄν τὸ ἀπῆ κρατούμενον κατὰ γραμματικούς, πρᾶγμα δὲ τὸ μὴ τῆ ἀπῆ κρατούμενον ἄλλῃ τῷ νῷ.

846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀπολλώνιον καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττουσι τῶν γενῶν, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεῖ καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τρεῖς γραμματικούς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choerobosc. f. 32.

860, 25. τινὲς τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξει, λέγοντες ὅτι ἢ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαντικὴ, τὰ δὲ δευτέρα πρόσωπα προτερεύουσι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.

862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Minerv. 1. 6.

868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς συγκρητικῶς καὶ ὑπερθετικῶς εἶρεῖν τὴν αὐτὴν ἐστὶν ἔχοντα σημασίαν τὰ διαφόρῳ φωνῇ λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων τινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄορ ἕλας μάκαιρα φάσγανον σπάθη. Ἰσοῦ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπάγχει, ἐν δὲ τῷ σημινομένῳ ἔν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἐπάνετῃ ἐστὶν ἢ τῶν

Φλεγύας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας.

Τὰ εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἔν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβῃ κλίνονται — οἷον Ἀρξίας Ἀρξία, Ἐλλξίας Ἐλλξα, Ἀψυς Ἀψα. δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥντεκα εὐρεθῆ τὸ $\bar{\upsilon}$ πρὸ τῆς οἷον Βύξας Βύξαντος, Γύξας Γύξαντος, Πύξας Πύξαντος. ἴσπερ ὅτι Ἡρωδιανὸς οὕτω κανονίζει ταῦτα.

Τὰ εἰς $\mu\alpha\bar{\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν καταλήγουσαν, ἄπειθ θέλουσι καὶ βραχεῖα παραληγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Ἀδάμας Ἀδάμαντι Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἴσπερ δὲ ὄνομα Ἰθονος), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θειοδάμας Θειοδάμαντος, Ἀμάμας Ἀμάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περσικῶν ὀνομάτων” ἐπεὶ γὰρ καὶ μακρῆ παραληγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σάλαμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικὰ ἢ ἐκ σκώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότες, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μ οἷον Μηγῆς Μηγῆ, Ζηγῆς Ζηγῆ, Μητρῆς Μητρῆ, Κομηγῆς Κομηγῆ, Φιδιγῆς Φιδιγῆ, Θωμῆς Θωμῆ, Λουκῆς Λουκῆ καὶ ὅμοια, ὑποκοριστικὰ δὲ οἷον ὄστρακῆς ὄστρακῆ, πινακιδῆς πινακιδῆ, λαχανῆς λαχανῆ, ἐπισκοπῆς ἐπισκοπῆ καὶ φηγῆ, δακνῆς δακνῆ, ἀπὸ συμβεβηκότες δὲ οἷον τρέψας τρέψαι δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, ο οἷον πελεκῆς πελεκῆντος, ἰλλῆς ἰλλῆντος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμενῆ), ἀλλῆλλῆντος, χωρὶς τοῦ ἄτταγῆς ἄτταγῆ· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβῃ κλίνεται· ἄτταγῆς δὲ ἴσπερ τὸ ἄτταγινῆριον. σισημειῖται ἐν τούτοις τὸ Γλισῆς Γλισῆντος περιττοσυλλάβως κλινθέν· ἴσπερ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὰ ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥντε εὐρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ μετὰ τοῦ ω , οἱ τῷ Χρῆστῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείῃ, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβοῦς φροντιστικῆς λέγουσιν ὅτι ἐκφώνηται μὲν, οὐκ ἔξαιρούμενα δὲ εἰς τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆν ἴσπερ, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὡς περ αὐλοῦ, φασὶ καὶ $\bar{\epsilon}$ γάνου ἤχουσαν ὁ αὐλὸς οὐκ ἔξαιρούμενα διὰ τὸ μέγιστα ἤχου ἔξ

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αὐλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\iota}$, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἤνκα εὐρεθῆ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ $\bar{\iota}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δηλον ἐπιτεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ ἢ $\bar{\eta}$ ὁ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικὰ δὲ $\bar{\delta}$ $\bar{\iota}$, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\iota}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλὰκις εὐρίσκειται τοῦ $\bar{\iota}$ προτακτικόν, ὡς ἐν τῇ μῦθᾳ καὶ ἄρπυιᾳ καὶ νῆος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δηλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δὴ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον," ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς τῆς εἰς $\bar{\omega}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῷ Ὀμήρῳ γὰρ φασὶ καὶ τῷ σοφῷ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῇ Ἑλένῃ γὰρ φασὶ καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$). ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον." ἔστι γὰρ ὁ ζεῦξ τοῦ ζεῦξ τῷ ζεῦξ (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θοῤῃμας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · συστειλασ γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\iota}$, οἷον

ταῦτόν ποιῆ τὸ $\bar{\iota}$ ἄτικόν τῷ ζεῦξ. σὺν γὰρ κεραντοῖς.

ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονητότων." ἔστι γὰρ τῷ κναροχαίῳ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κναροχαίῳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$, οἷον ὡς παρὰ Ἀρτιμάχῳ
πατρὶ τε κναροχαίῳ Ποσειδάωνι πεπονητός.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\zeta}$ ὄφειλε διαλυθεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἐστίν, — ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}$ ἄρσενικόν ἐξ εὐθελας ἐνικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν διαλυθεῖν περὶ τούτων. πρόσκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῆ ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον," ἐπειδὴ πολλὰκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς εἰς τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$, οἷον χαρτεῖς χαρτεῖς, τιμῆεις τιμῆεις, Μαλόεις Μαλόεις. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰείδων Μαλόεις ἦλθε χορός

ἔντι τοῦ Μαλόεις. Μαλόεις ἐστὶν ὁ Αἰθβίος.

25. τὰ εἰς τῆς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ἀποβολῆ ὁ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τ ταῦτα δὲ παραλόγως ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἣ καταλήγουσαν· δέποτε γὰρ εὑρίσκεται γενική εἰς ἣ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν τῶν δύο· εἰσι δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ ὀξύνωνι διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἴσται δὲ εἶδος σκώληκος Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν σθιον); γνῆς γνητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ρόδιοι καὶ Ἰγνητες γνηίοι Ρόδιοι, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγκρης Ἰ κρητός).

28. ἴστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἑνα γίαν τὴν Ἑλληνικήν οὐ δύναται γραφεῖσθαι διὰ τοῦ τ̄ ἀλλὰ τοῦ ἦ· οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ τ̄, οἷον Λύχτος, λέβητος, Δάρητος, σπητος, τάπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Ἐρεῖσι Θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγουσι οἱ Ἐρεῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμις Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χίρις χάρη χάριτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὁ οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὃν καὶ μὴ ἀπὸ Δωριδῶς διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὡς πὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἴσται θηλυκόν), οὐ δύναται γραφεῖσθαι τοῦ τ̄. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινομένη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὑρίσκεται γὰρ Κόμον ἢ γενική, Ἴωνι δὲ καὶ Κόμεω· εὑρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λ τῶν ἱαμβικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ δημηγελλῶνα κακόκνημόν τε Κόμητα. μετρεῖται δὲ κατὰ συνῆχτονιέσει τὸ τ̄ καὶ ᾠ εἰς μίαν συλλαβήν, οἷον δημε. χθεα λωσα. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόσκειται „βαρύτονα” διὰ τὰ περισπῶμενα, διὰ τὸ κλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς οὐς ἔχουσι γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμηῆτος καὶ φθαγγῆς φθαγγῆν f. 49 et 50; f. 89 σαφνῆς σαφνήντος, f. 92 ὦ τιμῆν, 116 νῆς ἦντος.

σεισημέλωται ἐν τῷ κανόνι τοῦτω τὸ μάθης μάθητος διὰ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεγαλαγγέρον λῶρον) καὶ τὸ λης Μλητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ εἰς Μλης ἀκούει, ὁ δὲ ἄλλος Μλῆς), καὶ τὸ Μόρρης Μόρη

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ συντομίας φροντίζων. Ἰστί δὲ εἰπὴν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιούσι τὴν γενικήν καὶ ἰσοσύλλαβως κλίνονται, εἰ δὲ ὄξυνονται, περιττωσύνταξως κλίνονται. τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γρῶς τοῦ Γρῶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει), γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον. Ἰστί δὲ λῆος λῆος, καὶ κρᾶσι τῶν δύο $\bar{\alpha}\bar{\alpha}$ εἰς ἓν $\bar{\alpha}$ μακρὸν γίνεται λᾶος, οἷον

λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾶος γενική μεταγεται εἰς εὐθείαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὡςπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρωῶς καὶ ὁ Τρωῶς, ὁ δμῶς τοῦ δμῶος καὶ ὁ δμῶος,

δμῶος ἔχων μακέλλην

ἀντὶ τοῦ δούλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὡςπερ Μενέλαος Μενέλας, Πιερῆλαος Πιερῆλας. Αναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θῶς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ (οὕτω δὲ ἔλεγτο ὁ Ἀγῆνωρ, ὃθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὀχρῶ λέγεται), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἴστί προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῆ τὴν γενικήν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπιθετικόν ἴστί καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\bar{\nu}\bar{\tau}$ κλίνεται, οἷον πᾶς πατὴρ· πρὸς γὰρ διάφορον σημαζόμενον εἰκνέται καὶ ἡ κλῆσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. τῶν δὲ ὄξυνουμένων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πρᾶς Πραντός (ἴστί δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὄξινεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\bar{\tau}$ κλίνεται· ἴστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\bar{\tau}$ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὄξινεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\bar{\tau}$ κλίνεσθαι), Φθᾶς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικήν βαρύνεται, τουτέστι παραξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὲ τῆς Φθάντος τῆς σημαίνουσας τὸ προλαβόντος· ἡ δὲ μετοχή βαρύνεται κατὰ τὴν γενικήν ὁμοίως τῇ οὐκ

ἔστι σύνθετος ἀλλὰ παρασύνθετος. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ξίφος γίνεται δύςριγος καὶ παρὰ τὸ θάρος, ὅπερ ἐστὶν ἑλιολικῶς θέρσος, ἔστι καὶ Θεραίτης, Ἀλιθερσος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος σύνθετος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἀγκυλόχειλος σύνθετος, καὶ λοιπὸν ὑπὸ τοῦ ἀγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετος ἀγκυλοχελος ἀγκυλοχέλου, καὶ ἔτρεψε τὸ ὄ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν. τούτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὸ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἦς, εἰ οὖς ἔχοντων τὴν γενικὴν, εἰς ἦ ποιούσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ἢ Δημοσθίνην, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδη ἢ Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ἢ Ἀριστοφάνην.

δεῖ παραφυλάσασθαι τοῦτο ὅτι οἱ Ἰθός ἔχοντες Ἀττικῶν ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἄσας καὶ ὁ Ἄσας, ὁ Θάσας ἢ Θάσας, ὁ κοχλίας ἢ κοχλίαις, ἐπὶ τῶν εἰς ἦς, εἰς οὖς ἔχοντων τὴν γενικὴν, κυρίων οὐκ εὐρίσκονται ποιοῦντες ὁμόφωνοι τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ἢ Ἀριστοφάνης καὶ ἢ Δημοσθένης, ἀλλ' ἢ Ἀριστοφάνη καὶ ἢ Διομήδη καὶ ἢ Δημοσθίνην. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἦς, εἰς οὖς ἔχουσιν τὴν γενικὴν, οὐσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αἰτιατικὴν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ἢ Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ἢ Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ἢ Σοφοκλῆς, ἡ Ἡρακλῆς ἢ Ἡρακλῆς πρόσκειται ἀνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθετικῶν παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ διστυχῆς ἢ διστυχῆς, ὡς παρὰ Μενάνδρου

ἢ διστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο εἶ εἰς ἦ περὶ ταῦτα, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθίνην, Διομήδεε Διομήδη, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεας Δημοσθένεις, Διομήδεας Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο εἶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινούμενα, ὡς παρὰ Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τῷ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ἦ, οἷον ἰππῆς ἰππῆε καὶ βασιλέας βασιλέας· ταῦτα δὲ Ἀττικὰ εἶσι, καὶ ἐπὶ μόνον τῶν εἰς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδαίς οἰσθῶ ὅτι τὸ Δημοσθένεας ἀπὸ τοῦ Δημοσθί

λέγεται τῷ Παλα ὡς ἔπὸ τοῦ Παλας· καὶ ἰδοὺ τοῦτο πάντα ἔχει τοῦ κανόνος καὶ οὐ κλύεται διὰ τοῦ ντ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν αἷ τῶν Ἑλλήνων χρήσει. Id. f. 42.

δέον προσθεῖναι ἐν αῷ κανόνι „μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου” διὰ τὸ Λίας τὸ κύριον καὶ τὸ Κλεύας καὶ τὸ Κλέας· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ κανόνος ἔχοντα οὐ κλύονται διὰ τοῦ ντ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Λίας τοῦ Λία καὶ ὁ Κλέας τοῦ Κλέα. ἀλλὰ Δωρίδος εἰσὶ διαλέκτου. ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλύονται, δηλῶσι τὰ πατρωνυμικά αὐτῶν τὸ Κλευάδης καὶ Καιάδης, ὄντα ὡς περ Αἰνειάδης. Id. f. 71.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ὄντα” ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλὰ εὐρισκομεν τοιαῦτα, πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλύέντα, οἷον ὁ Αἴας τοῦ Αἰαντός, ὁ Δρῦας τοῦ Δρύαντος καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόαιτος· καὶ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Αἴας τοῦ Αἴα καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡοιδῶν· ἡ δὲ Θόαν ἔκεν νιόν, καὶ παρ' Ἀλκαῶν· Αἴαν τὸν ἄριστον. οἱ γὰρ ποιηταὶ μέτρον δουλεύοντες πολλάκις διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρον παραβαίνουσι τὸν κανόνα. Id.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Διολεῖς τὸ τίλας τίλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θόαις, προστιθέντες τὸ ῖ, τὸ δὲ Αἴας Αἴαις οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῆς αἰ διφθόγγου. ἠύρισκτο γὰρ ἀλλεπάλληλος ἢ αἰ διφθογγος, καὶ ἐκ τούτου κακόφωνος ἐγένετο ἢ λέξις. Id. f. 72. Cf. Etym. M. v. μέλας.

13. τῶν μετοχῶν] οἷον γράψας γράψαντος καὶ ᾧ γράψας, ποιήσας ποιήσαντος καὶ ᾧ ποιήσας, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

15. τῶν μετοχικῶν] ἰμάς γὰρ ἰμάντος καὶ ᾧ ἰμάς, ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ᾧ ἀνδριάς, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς τῶν Ἀττικῶν” οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς εἰσάθασιν ποιῆν ὀρθῶς καὶ κλητικῶς, οἷον ὁ Θόας ᾧ Θόας, ὁ Αἴας ᾧ Αἴας, οὗτος ᾧ οὗτος δευτέρῳ σε προσκαλῶ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυντόνων παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων, οἷον Πολυδάμας Πολυδάμαντος ᾧ Πολυδάμω”.

Πολυδάμα μὲν οὐκέτι ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἄγορεύεις, Λαοδάμας Λαοδάμαντος ᾧ Λαοδάμω. ταῦτα δὲ λέγομεν ποιητικά. (Paulo post: ᾧ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαῶν, καὶ παρὰ Πινδαρῶν

επιμένεις ἀκαμαντοχάρμαν Δίαν· περὶ οὐ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἢ κατά
συνεδρομένην τοῦ Δίαν ἐγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φε-
νηέντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μονοσυλλάβων ὀξύτων. ἔστι γὰρ Ζᾶς
Ζαντίας καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰδοὺ ταῦτα οὐκ ἀποβολῇ τοῦ σ
ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζᾶν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ'
ὦ Ζᾶς ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ καὶ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ θη-
λυκῶν (τῇ Ἀητόι τῇ αἰδοῖ — τῷ Ἀητώ, τὰ αἰδώ) καὶ τῶν πεπο-
θότων (μητρὶ πατρὶ — μητέρα πατέρα).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐκτεταμένων.“ ἔστι γὰρ
τοιῶδες καὶ τοσάδε· ἢ εὐθεία τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἢ γενικὴ
καὶ δοτικὴ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς
συνημμεῖναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ
εἰσὶν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κερήμεθα ἀντὶ τῶν
δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῆ εἰσὶ τὰ δυϊκὰ,
ἄλλο ἀφ' ὧν οὐ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκὰ· ἰδοὺ γὰρ οἱ
Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι, ἄποικοι ὄντες
τῶν Αἰολέων, κέρηνται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ
ὑστερογενῆ εἰσὶ καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις
ἀναπληροῦνται παρὶ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλα-
τείας φωνάς. f. 77. κερηνόμεν τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν,
ὡς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὕστερον
γὰρ ἐπενοήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος κέρηνται
τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς παντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσι,
ὡς περ οἱ Ῥωμαῖοι ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων. f. 231.

976, 7. κοινῇ χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον· Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ συμ-
φῶν λέγουσιν οἱ Λαωεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\upsilon}\varsigma$ τῶν ἰχόντων τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτε-
ταμένον· ἐκίνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ
 $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον, οἷον

ἰχθύς ὅς κε φάγησι Λυκίονος ἀργέτι δημόν

καὶ

ἰχθύσι τοῖς ὄλλοισι.

καὶ πάλιν δρυὸς δρυσίην ὁμοίως διὰ συνεσταλμένου τοῦ $\bar{\upsilon}$,
παρὰ δρυοὶ καὶ παρὰ πένκταις.

ταῦτα δὲ καθόλου συστῆλlei τὸ ὕ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν· καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς χωρὶς τοῦ μῦς μῦς μουσ· τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ ὕ, φησὶν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινές, ὧν ἔστι καὶ Ἰσρος ὁ γραμματικὸς, λέγοντες μηδαμῶς εὐρίσκοσθαι τὸ μῦσιν ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συνισταμένον, εὐρίσκομεν δὲ αὐτό, φημὶ δὲ τὸ μῦσιν, ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον καὶ συνασταλμένον ἐν τῇ μυοβατραχομαχίᾳ.

ἔτι δὲι πρὸςθεῖναι χωρὶς τοῦ νίσι κατ' Ἀθηναίους — καὶ τοῦ θρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ· ἐκείνα γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὄφελων ἐπιγράψαι θρομεῦσαι — καὶ τοῦ [τάλασσι καὶ μέλισσι] — καὶ τοῦ πτίσι κτερός, οὐδεὶς οὐθενός.

21. „ἀπλά” δὲ πρόκειται διὰ τὸ λυκοθόας (infra λευκοθόας) σύνθετον· τοῦτο γὰρ τὴν τοῦ ἀπλοῦ κλίσην ἐφύλαξε, φημὶ δὲ τὴν θόας θόαντος.

πρόκειται „μη” ὅττα ἰθνηκὰ ἀπὸ τοῦ π ἀρχόμενα” διὰ τὸ Πικίας Πικάντος καὶ Πευκτίλις Πευκτίλιαντος· ταῦτα γὰρ ἰθνηκὰ εἶσιν ἀπὸ τοῦ π ἀρχόμενα καὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται ἤγουν διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ Πικίας Πικίου ἀπὸ τοῦ π ἀρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰθνηκόν, τὸ δὲ Πικίας Πικίου ἰθνηκόν μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ π ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ω.

25. σημειοῦνται οἱ τεχνικὸι τινὰ περιττοσυλλάβως κλιόμενα, ἤγουν διὰ τοῦ ντ, καὶ ἔχοντα πάντα τὰ τοῦ κανόνος. εἰσὶ δὲ ταῦτα, οἶον Ἀφίας Ἀφίαντος κατ' Εὐφορίωνι (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Φλεγύας Φλεγύαντος κατ' Εὐριπίδῃ (ἔστι δὲ ἰθνηκόν), Ἐλάας Ἐλάαντος παρὰ Φιλοστεφάνῳ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Σατύας Σατύαντος κατ' Ἠγησίππῳ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον). εὐρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύας Ἀρύαντος περιττοσυλλάβως κλιθέν,

ἣ δὲ ὑπὲρ Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμίων, κατ' Ἐρατοσθένει· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ Παρίας Παρίαντος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ ῖ γράφεται. τὸ γὰρ σημαίνειον τὸν ὄφιν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οἶον παρείας παρείου, καὶ ἔστιν ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ,

ὄδαξ Ἰλαβόμην ὡς παρείας ὧν ὄφεις·

παρείας δὲ ἔστιν εἶδος ὄφρεως, ἔχον τὰς παρείας ἐπιρμήνας. ταῦτα δὲ ὅλα περιττοσυλλάβως κλίνονται. εὐρήνται δὲ καὶ ἰσοσυλλάβως κλιόμενα, οἶον ὁ Φλεγύας τοῦ Φλεγύου καὶ οἱ Φλεγύαι τοῦ;

Φλεγίας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἢ μετὰ Φλεγίας μεγαλήτορας,

Τὰ εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἔν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρ $\bar{\iota}$ ζας Ἀρ $\bar{\iota}$ ζα, Ἑλλ $\bar{\iota}$ ζας Ἑλλ $\bar{\iota}$ ζα, Ἄψας Ἄψα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥνκα εὔρεθῆ τὸ $\bar{\upsilon}$ πρὸ τοῦ $\bar{\iota}$, οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστίον δὲ Ἡρακλειανὸς οὕτω κανονίζει ταῦτα:

Τὰ εἰς μίαν ὑπερ δύο συλλαβῶν, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν καταλήγουσαν, ἅπερ θέλουσι καὶ βραχέως παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Ἀδάμας Ἀδάμαντος, Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνου), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θεοδάμας Θεοδάμαντος, Ἀνάμας Ἀνάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περσικῶν ὀνομάτων” ἡκεῖνα γὰρ καὶ μακρῆ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σαλάμας Σαλάμα, Σπιτάμας Σπιτάμα.

τὰ εἰς $\alpha\bar{\varsigma}$ περισσώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικὰ ἢ ἐπισσώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνᾶς Μηνῶ, Ζητᾶς Ζητῶ, Μητρῶς Μητρῶ, Κομητῶς Κομητῶ, Φιδιτῶς Φιδιτῶ, Θωμᾶς Θωμῶ, Λουκᾶς Λουκῶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικὰ δὲ οἷον ὄστρακῶς ὄστρακῶ, πινακιδᾶς πινακιδῶ, λαχανᾶς λαχανῶ, ἐπισσώμματα δὲ οἷον καταφυγᾶς καταφυγῶ, δακνᾶς δακνῶ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέσας τρέσῳ ὁ δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκῶς πελεκῶντος, ἑλλῶς ἑλλῶντος (σημαίνει δὲ τὸν εὐμένη), ἄλλῶς ἄλλῶντος, χωρὶς τοῦ ἄτταγῶς ἄτταγῶ· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἄτταγῶς δὲ ἔστι τὸ ἄτταγινάριον. αἰσημείωται ἔν τοις κύριοις τὸ Γλισῶς Γλισῶντος περιττοσυλλάβως κλιθέν· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥνκα εὔρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$, οἷον τῷ Χρῦσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνεῖα, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβείας φρονιζόντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οὐκ ἐξακουέται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆν ἔστι, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὄργανου ἤχοντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακουέται διὰ τὸ μέγεθος ἤχου ἔχειν

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτει τὸν τοῦ αἰλοῦ ἤχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\epsilon}$, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἤνκα εὔρεθῃ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τῆς μέγεθος τούτων. οἱ δὲ τὸ $\bar{\iota}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δηλον ἐντεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}$ ἢ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικά δὲ δύο, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις εὐρίσκειται τοῦ $\bar{\iota}$ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἄρνυα καὶ υἱός καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δηλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δαὶ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κειτὴ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Διοσκῶνταις εἰς $\bar{\omega}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῷ Ὀμήρῳ γὰρ φασι καὶ τῷ σοφῷ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$), καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\epsilon}$ (τῇ Ἑλένῃ γὰρ φασι καὶ τῇ Πηνελόπῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$). ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἔστι γὰρ ὁ ζελάς τοῦ ζελά τῷ ζελά (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θρύκας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκειται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$. συστειλαί γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οἱ προσέγραψε τὸ $\bar{\iota}$, οἶον

ταῖτον ποιεῖ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἄντικόν τῷ ζελά. σὺν γὰρ κεραννοῖς.

ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεπονθότων.” ἔστι γὰρ τῷ κυανοχαλίῳ καὶ γίγεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ κυανοχαλίῳ καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$, οἶον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ

πατρί γε κυανοχαλίῳ Ποσειδάωνι πεποιθώς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\zeta}$ ὥφειλε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἰστίον. — ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$ ἄρσενικὸν ἐκ εὐθείας ἐνικής, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενθι, τούτου χάριν διελαβεῖ περὶ τούτων. προσκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλάκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\zeta}$ τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$, οἶον χαρῖεις χαρῖεις, τιμήεις τιμήεις, Μαλόεις Μαλόεις. τοιοῦτοι γὰρ εἰσι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ὁ δὲ αἰείδων Μαλόεις ἦλθε χορός

ἔντι τοῦ Μαλόεις. Μαλόεις ἰστίον ὁ Λέοβιος.

25. τὰ εἰς τῆς μονοσύλλαβα, ἂν μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παραλόγως ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἢ καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὑρίσκεται γενική εἰς ἢ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο· εἰσι δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἂν δὲ δέξινονται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἴσθι δὲ εἶδος σκώληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, θῆς θητός (σημαίνει δὲ τὸν μίσθιον), γνῆς γνητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ Ἰγνητες οἱ γηίοιοι Ῥόδιοι, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγκρητος Ἐγκρητος).

26. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἔναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ τ ἀλλὰ διὰ τοῦ η · οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τὸ τ , οἷον Λιχῆτος, λέβητος, Δάρητος, πένητος, τάπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς — καὶ τὸ Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χύρις χυρίδος χυρίτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὄν καὶ μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὡσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἔστι θηλυκόν), οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ τ . τὸ δὲ κύμιον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὑρίσκεται γὰρ Κόμου ἢ γενική, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμει· εὑρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν Ἰωνικῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ *δημηχθέε* χελλῶνα κακόνημόν τε Κόμητα. μετρεῖται δὲ κατὰ συνίτησιν, τοντήσι τὸ τ καὶ α εἰς μίαν συλλαβὴν, οἷον *δημι. χθεα χελλῶνα*. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόσκειται „βαρύτονα” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς οὖς ἔχουσι τὴν γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμηῆτος καὶ φθογγῆς φθογγῆτος. f. 49 et 50; f. 89 *δαφνῆς* *δαφνηῆτος*, f. 92 ὡ *τιμῆν*, 116 *φωνής* ἤτος.

σεσημειώται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μίλης ἰκιοῖε, ὁ δὲ ἄλλος Μίλης), καὶ τὸ Μόργης Μόργητος

(ἴσται δὲ ὄνομα Ἰθῶνος· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τραγῶς τῆς Ἰλαίας ἐκείνου γὰρ δμορφῆς λέγεται), Νάλης Νάλητος (ἴσται δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κούρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) καὶ τὰ Ὀπλήης Ὀπλήτος καὶ τὸ Πύργης Πύργητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἣ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ Πέρση, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ

ὦ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τεφ' ἔγκλιθεο θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χρησμῶν ὅτι περ καὶ λέγουσι τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ὦ Πέρση ποικιλόδοφρος, ἢ ἀπὸ χείρας ἔχουσθαι. ἴσται γὰρ ἐνταῦθα ἔθνηκὸν καὶ εἰς ἣ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάγνης λάγνου ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβαλλίῳ· ἔχει δὲ οὕτως ἴδι δεῦρο ἀφελῶ λάγνου ταχυπάκιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυραλχμου ὦ πυραλχμα καὶ τὸ μενέγμης μενεγμου ὦ μενέγμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ὦ φιλοθερσέτη φιλοθερτομε, κατόλγε τοῦ ἄπλου διὰ τοῦ ἄ ξενεχθέντος παρ' αὐτῶ, οἷον Θερσίτ' ἀπριτόμυθε.

30. δεῖ νοεῖν ἕνα κατὰ τὸ τέλος ἔχουσι τὸ οὐδέτερον. τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημί δὴ τὸ κλέος, ἔστι συντεθειμένον, καὶ ὁμοῦς οὐκ ἔχει εἰς οὐς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χαρακτηρὴ κωλύση,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερόν εἰσι συντεθειμένα, φημί δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὁμοῦς οὐκ ἔχουσιν εἰς οὐς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦτος κλίνεται. καὶ ἴσται εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χαρακτηρὶ τοιοῦτω. εἰσὶ τίνα εἰς ἧς ἔχοντα πρὸ τοῦ ἠ ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ἔ μήτε τὸ ὀ μήτε τὸ ὠ μήτε τὸ φ, ἢ τίνα διὰ τοῦτος κλίνεται, οἷον Ἐπιάλης Ἐπιάλητος, Ἰπέρης Ἰπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀκλήης Ἀκλήητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Ὑψικέρης Ὑψικέρητος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτῆμένον τὰ κέρατα), Καβάρης Καβάρητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἴσται δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ἴσται δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἐσημειώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἄγκυλοχέλης οὐκ

ἔστι σύνθετος ἀλλὰ παρασύνθετος. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ὄλιγος γίνεται δύσριγος καὶ παρὰ τὸ θάρασος, ὅπερ ἐστὶν Ἰλιολικός θάρασος, ἔξ οὗ ἐστὶ καὶ Θεοράτης, Ἀλιθερσος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος σύνθετος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χείλος ἄγκυλόχειλος σύνθετος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἄγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετος ἄγκυλοχέλης ἄγκυλοχείλου, καὶ ἔτριψε τὸ ὄ εἰς τὸ ἦ, φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσην. τοῦτου χάριν οὐκ ἄξυνομεν αὐτὸ ἄλλῃ βαρύνομεν.

979. 6. ἵστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς ἦς, εἰς οὓς ἔχόντων τὴν γενικὴν, εἰς ἣ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰς ἣ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ἢ Δημοσθένη, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην ἢ Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ἢ Ἀριστοφάνη.

δεῖ παραφυλάσασθαι τοῦτο ὅτι οἱ ἴθως ἔχοντες Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Ἄλας καὶ ὁ Ἄλας, ὁ Θόας ἢ Θόας, ὁ κοχλιάς ἢ κοχλίαις, ἐπὶ τῶν εἰς ἦς, εἰς οὓς ἔχόντων τὴν γενικὴν, κυρίων οὐχ εὐρίσκονται ποιοῦντες ὁμόφωνον τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ἢ Ἀριστοφάνης καὶ ἢ Δημοσθένης, ἀλλ' ἢ Ἀριστοφάνη καὶ ἢ Διομήδη καὶ ἢ Δημοσθένη. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς ἦς, εἰς οὓς ἔχουσι τὴν γενικὴν, οὐσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ἢ Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ἢ Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ἢ Σοφοκλῆς, ἡ Ἡρακλῆς ἢ Ἡρακλῆς. πρόκειται ἀνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχῆς ἢ δυστυχῆς, ὡς παρὰ Μεγάνδρω

ἢ δυστυχῆς, τί οὐ' καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο εἶ εἰς ἣ κερτᾶται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδη, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεις, Διομήδεες Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο εἶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινούμενα, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τῷ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαιμονίων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς ἣ, οἷον ἑπείης ἐπίης καὶ βουιλῆς βασιλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικὰ εἰσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μηδεὶς οἰέσθω ὅτι τὸ Δημοσθένεε ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

τειο ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέγονε κατὰ κράσιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς τὴν ε̄ δὲ φθογοῦν· τὸ γὰρ ε̄ καὶ ᾱ εἰς ἧ κινεῖται, οἷον πείρα τεύχη, βέλεια βέλη. ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφωνία ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πάσαι εὐθεῖαι πληθυντικῶν εἰς σ̄ λήγουσα, καὶ συναρμοιμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, αὐτῇ δηλοῦσι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον οἱ βότρυς τοὺς βότρυς ᾧ βότρυς, οἱ βούς τοὺς βούς ᾧ βούς, οἱ ἰχθύς τοὺς ἰχθύς ᾧ ἰχθύς, οἱ ἡδαῖς τοὺς ἡδαῖς ᾧ ἡδαῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ᾧ εὐγενεῖς, οἱ εὐφυεῖς τοὺς εὐφυεῖς ᾧ εὐφυεῖς. οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ᾧ Δημοσθένεις. — — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Ἄστικοι οὐκ ἐπὶ τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς εὐς συναρμοῦντες τὰ δύο ε̄ εἰς τὸ ἦ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, ὅσον ἐκπῆς ἐκπῆς καὶ βασιλέες βασιλέης, οὐ ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἦ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι οἱ Ἄστικοι ἐπὶ τῶν εἰς ἦς, εἰς οὐς ἔχοντες τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ᾱ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένεις, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ δωδεκάτης τοῦ δωδεκάτους τοὺς δωδεκάτας, ὁ ἐπταίτης τοῦ ἐπταίτους τοὺς ἐπταίτας. τὴν δὲ εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αἰ̄ διφθόγου ποιοῦσιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοσθένει, οἱ Ἀριστοφάνει, οἱ δωδεκάται, οἱ ἐπταίται.

24. ὅμοια αὐτῶ] δηλονότι κίρια. — τὰ γὰρ ἐπίθεται μίαν ἔχουσι εὐθεῖαν τὴν ἐντελῆ μόνην· συνηρημένην γὰρ οὐκ ἔχουσι, οἷον ἀκλήεις, δυσκλήεις, ἀγακλήεις.

πῖν ὄνομα μονοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀγαβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χῶν ἀτόχων, παῖς εὐπαῖς, θραξ Σαμῶθραξ, δαῖς ὁμόδαις, κλείς κιατάκλεις, πούς ἄπους, χωρὶς τοῦ πτώξ πολυπτῶξ, πόλυπῶξ ἐς τε Μέλαιναί. τὸ δὲ Μέλαιναί τόπος ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 19.

980, 1. Ἡρακλέους] καὶ Ἡρακλῆος ποιητικῶς, οἷος τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θεῖοιο.

2. Ἡρακλῆι καὶ Ἡρακλῆϊ ποιητικῶς. Ἡρακλῆα καὶ Ἡρακλῆν, καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλήην, καὶ Ἡρακλῆην ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὡς Ἡρακλῆς· 6. Ἡρακλέων καὶ Ἡρακλήων.
 8. Ἡρακλείς καὶ Ἡρακλήες. 9. Ἡρακλέων καὶ Ἡρακλήων.
 10. Ἡρακλείς] Ἡρακλῆς κατὰ κρήσιν τοῦ εἰ καὶ ἡ εἰς ἁ μικρόν.
 11. Ἡρακλείς καὶ Ἡρακλήες.
 14. Ἡρακλῆς] καὶ Ἀττικῶς ὡς Ἡρακλῆ, ὡς περ καὶ Δημοσθένη.
 18. Ἡρακλείς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλαῖ.

19. Ἡρακλείς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

22. τὰ εἰς εἰς ὀνόματα Αἰγύπτια ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ καθαρῶ τοῦ ὅς κλίνοινται, οἷον Ἐόις Ἐόεως, Ἀθάλβις Ἀθάλβεως, Σόις Σόεως, Θυόις Θυόεως, Ταμιάθις Ταμιάθεως [Ἐόιος, Σόιος, Θυόιος, Ταμιάθιος f. 109.]· ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων Αἰγυπτίων. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τὸ Μέμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μέμφιος σεσημειώται, ὅτε δὲ ἐν τῇ χρήσει Μέμφιδος· ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα. σεσημειώται τὸ Βούσιρις Βουσίριδος καὶ Ὀσιρις Ὀσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἰσὶ καὶ ὅμως βία τοῦ ὅς κλίνοινται. Id. f. 54.

Τὰ κατὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένους γένοινται, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φιλάττουσι κλίσειν, τοῦτέστι διὰ καθαρῶ τοῦ ὡς κλίνοινται, οἷον πόλις πόλεως ἀεροπόλεως, Καλλίπολις Καλλιπόλεως, Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλεως· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μόνου γένους γένοινται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ὅς κλίνοινται, ἀρσενικοῦ μὲν μόνου γένους, οἷον ὁ Σκόπις τοῦ Σκοπίδος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κοιμικοῦ), ἢ Ἀγχιπόλις τοῦ Ἀγχιπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγχιπόλιος εὐρηται παραλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις—τοῦ φιλοπόλιδος τῆς φιλοπόλιδος, ὁ ἄπολις καὶ ἡ ἄπολις—τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδίδε μενδῖν μολῖς μολίδος μολίδε μολῖν, ἀταρτίδος ἀταρτίδε ἀταρτίν. ταῦτα δὲ εἰσιν ὀνόματα ἀμυμώνων τιμωμένων παρὰ Θεαξίν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα] εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χαρῦθις Χαρῦθιδος, Σάρθις Σάρθιδος. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλήθησαν διὰ τοῦ ὅς διὰ τὴν κακοφωνίαν· εὗρίσκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον τὸ δ, ὅπερ ἔστι κακόφωνον. τοῦτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσειν καὶ τὸ Τράλλις Τράλλιδος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Ἰωνικῆς. ἔτι σεσημειώται καὶ τὸ Σκῆψις Σκῆψιδος καὶ τὸ Ἐπίσκοψις Ἐπισκοψιδος·

ὀνόματι δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν. καὶ τὸ Λάχεσις Λαχέσιος καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπίκτησις Ἐπικτήσιος· εἰσι δὲ ταῦτα ὀνόματα κῆρυι.

σημειοῦνται ὁ Ὄρος καὶ ὁ Ἀρκιδίος τινα εἰς εἰς κῆρυα ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κληθόμενα· εἰσι δὲ ταῦτα Ζηγίς Ζήγιος, Ὀφίς Ὀφίος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνάχαρις Ἀναχάριος, Σίβαρις Συβάριος, Τράλλις Τράλλιος, Τάξις Τάξιος, Ἅγιος Ἅγιος καὶ Ἄγιδος, Θάμυρις Θαμύριος καὶ Θαμύριδος, Ἀγχιόπολις Ἀγχιόπολιος καὶ Ἀγχιόπολιδος, Γάσις Γασιός. εὐρέθη δὲ καὶ τοῦ Βουσίρις ἢ δοτικῇ τῷ Βουσίρι ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρι καὶ κατὰ κῆρσιν τῶν δύο $\bar{\mu}$ εἰς $\bar{\nu}$, δηλονότι μακρόν, Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλεόβις Κλεόβιος Κλεόβι Κλεόβι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα, ἵνα εὐρεθῇ ὕγις ὁ κανὼν, „ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς τινός, „μὴ ὄντα δικατάληκτα” διὰ τὸ δελφίς δελφίνος, „ἀρσενικόν” διὰ τὸ ἀσπίς ἀσπίδος, μῆγίς μῆγιδος, „ἀπλά” διὰ τὸ λευκασπίς λευκασπίδος.

τὸ πόληος διὰ τοῦ η καὶ σ , οἷον ἄγρου νόσφι πόληος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ τ γίγνεται κατ’ Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ τ εἰς τὸ η , ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμύθιον ψημύθιον καὶ ἀπτίνες ἀπηγῆες.

9. πρόκειται „μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λίτρις λίτριδος καὶ εὔνις εὔνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ σ κληθόνται, οἷον κοσκινόματις κοσκινομάτιδος, ἀλευρόματις ἀλευρομάτιδος, πρόμαντις προμάτιδος.

20. ὄφις καὶ ὄφει καὶ κατὰ κῆρσιν ὄφη. ὄφριον καὶ ὄφριον καὶ ὄφειν. ὄφει καὶ ὄφει καὶ ὄφει καὶ ὄφει. 21. ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ κατὰ κῆρσιν ὄφεις. ὄφρων καὶ ὄφρων.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ καὶ ὡς χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀττικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτούμενα” διὰ τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ θάλας θάλαις — καὶ ὅμως — οὐ λέγουσιν ὡς τάλαι καὶ ὡς θάλαι, ἀλλ’ ὡς τάλαν καὶ ὡς θάλαν.

982, 7. κοῖον δὲ ἀναλογώτερον ἔστιν, εἴτε τὸ χαρίεσιν εἴτε τὸ χαρίεσιν; ἐν τῷ ὀνοματικῷ τοῦ Ἡρωδιανῶ, εἰ φεῖν ῥίλον, μαθησόμεθα. ἰστίον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ

ἡδὺ ὕδωρ μονοβιβλίω, ὡς οὐ δεῖ διὰ τῶν δύο σσ τὰς τοιαύτας δοτικὰς προφέρεσθαι ἀλλὰ δι' ἑνός, οἷον χαρτεσι τιμήσει ὡσπερ Πλάτωνι Πάρεσι Δημοσθένεισι.

12. τὰ εἰς εὖς πέντε κλάσεις ἐκδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ κοινῶς, οἷον Ἀχιλλίος, βασιλεὺς· καὶ διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ ἦ καὶ ὦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς εἰ δευθόγγου καὶ ὦ, οἷον Ἀχιλλείος καὶ βασιλείος· ὁμοίω· δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλίως καὶ βασιλείως λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ, οἷον Ἀχιλλός, βασιλός. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διός διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ. τὸ γὰρ εἰ εἰς τὸ δ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζήθος Δῆθος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) καὶ τὸ ζυγός δυγός. οὕτω καὶ τὸ Ζεὺς Δεῦς καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεῦς ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀκολουθίας διὰ τοῦ εἰ Βοιωτικῶς Διός. Infra f. 107: τινὲς δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εὐρημῆτος παρὰ τῷ Πρωθωνι. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας, ὦφειλε μακρὸν ἔχειν τὸ εἰ, ὡσπερ κίς κίος· λίς λίος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ λίς συνασαιμένον ἔχον τὸ εἰ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὥστε λίς ἡυγένειος ποιητικῶς ὡς παρ' Ἐμφορῶνι ἐν μομφοπίᾳ ὡς ἐπὶ τοῦ οἱ ἐπιθύουσι βῆν λίσι, καὶ πάλιν κάπροι τε λίσι τε, ἀλλ' οὖν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτὸ, ὡς ἐπὶ τοῦ λίσι μέντοι λισσιν. ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει αὐτὸ ἐκτεταμένον. Et f. 119: ἐκείνος γὰρ ἐπλάσατο τὴν Δίς εὐθεῖαν πρὸς τὴν Διός γενικὴν, ὅσα νομισθῆ ἀκόλουθος εἶναι ἡ γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινομένων κατὰ συναλοιφήν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ εἰ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ, οἷον τοῦ Ἐρετριώος τοῦ Ἐρετριῶος, τοῦ Στειριώος τοῦ Στειριῶος, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συναλείφοντες εἰς ἃ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριῶν τὸν Στειριῶν, τὸν Στειριῶν τὸν Στειριῶν, καὶ οὐδέτι καὶ εἰς ἦ.

19. τὸ Πηλέε τὸ Πηλή. ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὐ συναϊρέται ἐναυθῶς, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναϊρέται.

ὦ Πηλέε ὦ Πηλή. ἀρηται.

20. οἱ Πηλέες καὶ οἱ Πηλῆες. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὖς πέντε

12. Ἰστίον ὅτι εὐρίσκεται ἡ δοτικὴ τοῦ ἰδρῶς κατὰ ἀποκοπὴν
 οὐ ἢ ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ
 καμάτω δὲ καὶ ἰδρῶ ῥωλεμές αἰεὶ,
 καὶ ἡ ἀττικτὴ ὁμοίως σῆν. ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τᾶ, οἶον
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται ἀλλ-
 ῶσ' τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἤρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ παρὰ τῆς εὐθείας
 τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἤρωες εὐθεία τῶν πληθυν-
 τικῶν εὐρεται κατὰ κῆρσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνίσι, οἷα
 οἱ γὰρ ἤρωες ἑγγύς εἰσιν
 ἐπὶ τοῦ οἱ ἤρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάτ-
 ται κίρσιν, οἶον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἕρως χρυσέρως
 χρυσέρωτος, γέλως φιλόγελως φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν,
 ἀπαβολῇ τοῦ ὄ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἶον ὁ δυσέρως τοῦ δύραρω.

27. ἰσοσημεῖται τὸ ὄρφως καὶ λαγῶς περισπώμενα, ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὄρφως
 τὸ κοινὸν ἄρφως βαρύντως, τοῦ δὲ λαγῶς λαγῶως ὀξύτως.

τὰ πᾶσι εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προῦ-
 παίμενον κῆρσιν, οἶον κορώτως, φιβύλως, δεμερίπκως, χελι-
 δῶτως, ἕρως. ἴστι δὲ τὸ μὲν κορώτως καὶ φιβύλως καὶ δε-
 μερίπκως καὶ χελιδῶτως εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἕρως τὴν ἑρῶα ση-
 μαίνει· ἕρως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἕρως, εἰσὶ δὲ καὶ Περσικὰ ὀνό-
 ματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ὡς λέγοντα, αὐτὰ τὴν αὐτὴν κλίσην ἐπι-
 δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μὲντοι προπαροξύνονται κατὰ
 τὴν εὐθείαν, ὡς περὶ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν, ἴστι γὰρ Ἑρα-
 ρῆς ὄνομα βασιλέως, Σπαρταμίζως ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶς, Κα-
 κῶς. ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια. καὶ ἴστίον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύ-
 τως αὐτὰ, τινὲς δὲ περισπῶσιν, τὸ δὲ Σαβακῶς Ῥωμαῖος βα-
 ρῆσι, Σαβάκως λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεία κανόνι τριούτῃ. τὸ ἢ τὸ ἄφροι-
 στικόν (ἦγον ὁ σημαίνει τὴν ἀφροισίαν) δασύνεσθαι θέλει, οἶον
 ἄματι, ἄφροσιν, ἄμα, ἄμας. οὕτως οὖν ἄλις, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
 ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἄλλζονται καὶ ἀφροίζονται, εἴτε ἐπὶ
 τοῦτου τοῦ ἄλμυροῦ, εἴτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἄλις οὐδετέρως
 σπανίως ἐρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἀφροισίον

16. Ιστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοῦς ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ πάρι Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνύχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

17. Ιστέον ὅτι πάντα τὰ εἰς ἄ, οἶον ἀπλῶ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τούτων, τοῦ πούς καὶ ὀδούς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται. ὅθεν διὰ τὸ ὀξύνεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν κλίσιν ἤλλαξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἐν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἐστὶν ἡ εἰς ἄ, οἶον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκῦδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χρόυς καὶ χούς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ἄ ἐστὶν ἐν πλάτει, οἶον χροῖα καὶ χόα,

μήτις χροῖα χαλκῶ ἐπαύρη,
ἡ δὲ εἰς ᾗ σπανιωτέρα, οἶον χροῦν καὶ χοῦν.

21. σπανία ἐστὶν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνοῦσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τῶς βοῦς, πλατεία ἐστὶν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος

θῆς ᾗν ἄγρους καὶ πρόβατα καὶ βοῦς
καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης.

22. ᾗ βόες καὶ ᾗ βοῦς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναφάτως, οἶον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκεται δὲ ἐν τοῖς χρησιμοῖς τῷ νοῖ ἡ δοτικῇ, ὡς ἀπὸ τῆς νοός γενικῆς. καὶ τὸ εὐνοῦς τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἶον ὁ εὐνοῦς τοῦ εὐνοῦ. ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν οἱ εὐνοὶ ἐστὶν· οἱ γὰρ χρῆσάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὐνοῦς κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. σσημεῖται παρὰ Φιλῆμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὐνοῦς. τοῦτο γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφους· εὐνοῦς γὰρ γέγονε κατὰ κῶσον.

28. ἀρσενικά] ἀρσενικά ἢ θηλυκά.

984. 10. Τὰ εἰς ᾗ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ ᾗ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἶον ὁ σῶς τοῦ σᾶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ἔγρης), ὁ Κῶς τοῦ Κῶᾶ, ὁ Γᾶς τοῦ Γᾶᾶ, ὁ Κᾶς τοῦ Κᾶ (ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσιν ἡρώων ἀρσενικά κύρια, ὁμοφωνοῦντα ταῖς πόλεσιν) — εἰ δὲ ὀξύνονται, — περιττοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς τᾶν ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ᾗ ποιῶσι τὴν γενικὴν, οἶον ὁ ζῶς τοῦ ζᾶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. Ιστέον ὅτι εὐρίσκεται ἡ φύσις τοῦ ἰδρώος κατὰ ἀποκοπήν τοῦ ἰδρώος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ
καμίτω δὲ καὶ ἰδρῶν νωλεμίας αἰεί,
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως σὴν ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἰδρῶσιον
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιῶνται ἀλλήλων
τοῦ γέλωτος καὶ τοῦ Μῆνος καὶ τοῦ ἤρωος λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας
πάντων πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἤρωες εὐθεία τῶν πληθυν-
τικῶν εὐρηται κατὰ κῶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ, οἷα
αἱ γὰρ ἤρωες ἰγγύς εἰσιν
ἀντὶ τοῦ οἱ ἤρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάτ-
τουσι κλίαιν, οἷον ἰδρῶος λυσιδρῶος λυσιδρῶτος, ἴρωος χυσιρῶος
χρυσίρωτος, γέλωτος φιλόγελωτος φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν,
ἀπεβολῇ τοῦ ἰδρῶο ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ δυναρῶος τοῦ δυναρῶος.

27. σημειώμεται τὸ ὄρφος καὶ λαγῶος περισπωμένα, ταῦτα
γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὄρφος
τὸ κοινὸν ὄρφος βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶος λαγῶος δυντόνως.

τὰ πολλὰ εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίους εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προ-
ποκείμενον κῆτον, οἷον κορήνωος, φιβύλωος, δαμερίππεωος, χελι-
δώνωος, ἰέρωος. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορήνωος καὶ φιβύλωος καὶ δα-
μερίππεωος καὶ χελιδώνωος εἶδη φυτῶν, τὸ δὲ ἰέρωος τῶν ἱερῶν ση-
μαίνει· ἰέρωος γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, εἰσὶ δὲ καὶ Περισπῶνα ὀνό-
ματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ὡς λέγονται, αἵτινα τὴν αὐτὴν κλίαιν ἐπι-
δέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀττικοῖς· εἰ μὲντοι προπαροξύνονται κατὰ
τὴν εὐθείαν, ὡς περὶ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτάσειν, ἔστι γὰρ Ἰνα-
ρῶος ὄνομα βασιλέως, Σπαρταμῆωος ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶος, Κα-
νωος· ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι κύρια· καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύ-
τόνως αὐτά, τινὲς δὲ περισπῶναι, τὸ δὲ Σαβακῶος Ῥωμαῖος βου-
ρῶναι, Σαβακῶος λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εἰθεῖα κανόνι τριούτω. τὸ ἢ τὸ ἄθροι-
στικόν (ἤγουν ὁ σημαίνει τὴν ἄθροισιν) δασύνεσθαι θέλει, οἷον
ἄμαξα, ἄθροον, ἄμα, ἄσας. οὕτως οὖν ἄλλε, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἄλλονται καὶ ἀθροίζονται, εἴτε ἐπὶ
τούτου τοῦ ἄλμυροῦ, εἴτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἄλλε οὐδετέρως
σπανίως εἰρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισι

H hhh

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀλτός, ἔμελλε φιλοῦσθαι ἐπειδὴ τὸ $\bar{\alpha}$ λήγον εἰς $\bar{\lambda}$ ἐπιφωραμένου συμφάνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τούτεστι τοῦ $\bar{\delta}$ ἢ τοῦ $\bar{\theta}$ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, φιλοῦσθαι θέλει, οἶον ἄλθαι, Ἄλτης (ὄσμοα δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδίσκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι).

986, 14. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\nu}$ λήγοντα εἰ μὲν ὡσαυ ἀπλῶ, ὀξύνονται, οἷον Ἄλκων, Ἰθαίαν, Τίταν, εἰ δὲ ὡσαυ σύνθετα, βαρύνονται (τοιούτοι παροξύνονται), οἷον Ἐρμύπας, Ἀντίπυ, Τιτανόπας. μόνον δὲ τὸ κερβάν (σημαίνει δὲ τὴν βάρβαρον) οὔτε ἀπλοῦν ἐστὶν αὐτὸ σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον, καὶ ὀξύνεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κίω Καρός Καρὶ καὶ τοῦ βοῆ καριβοῦς σύνθετον, καὶ παρασύνθετον Καριβοῦν, καὶ ἐν συγκοπῇ κερβάν, οἷον ὁ ἔχων φωνῶν Κερβ: τούτεστι βάρβαρον. *Conk. Etym. Nk p. 490, 57.*

23. τὰ εἰς $\bar{\eta}\bar{\nu}$ λήγοντα μονοσύλλαβα, μὴ ὄντω μόνως Θεσπικῶ, ἀλλ' ἢ μόνως ἄρσενικά ἢ καὶ ἄρσενικά καὶ Θεσπικῶ, προσθέτου τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῶσθε ἐν γενικῇ καὶ τῷ $\bar{\eta}$ φυλάττουσι, δηλοῦσθε ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπλήν σπληνός, σφήν σφηνός, μήν μηνός, Ζήν Ζητός, ῥήν ῥηνός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἶον ὡς παρὰ Νικηφόρον αὐτὰρ ὄσου καὶ ῥήνα καὶ ἡμερόεσσα λαγφόν).

χρῆν χρηνός. τούτο δὲ καὶ ἄρσενικῶς καὶ Θεσπικῶς λέγεται. ὁ χρῆ γὰρ καὶ ἡ χρῆ. ὅτι δὲ καὶ Θεσπικῶς λέγεται, ἐδήλωσαν ὁ ποιητὴς κτετὸν

αλειός ἀρρῆν χρῆνα φέρων ὀνίχουσι κίλωρον.

27. αὐχητή] ὁ γὰρ τραχηλὸς αὐχητρός καὶ κατὰ τὴν ἐν περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλήν ὑπὸ δειρήν

λέγομαι ἐπὶ κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τούτεστι μὴ εὔσαι ἀπαλήν.

987, 3. τῷ πρώτῳ κανόνι ἀντίκειται τὸ εἶρην· ταῦτο γὰρ ἔχει καὶ Ἄλμαχος διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ἔκλινεν, εἶρως, εἶπὼν ἀλλ' ἀντὶ βραβείων καὶ ἄλλων εἶρως μέσσων, καὶ ταῦτα μὴ ἔχαντος αὐτοῦ οὐδέτερον κερβασχηματισμόν. καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπαλάσαν.

16. σὺ καταλήγουσι φύσει εἰς $\bar{\delta}$ ἀλλ' εἰς $\bar{\nu}$, προσῆ δὲ ἐμέτην τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς $\bar{\sigma}$ κατὰ Δωρικὴν δὴ ἀκτερον, ὡς περὶ ἦν ἦς, ἦσπομεν ἦσπομεν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἦς χρέτος ἀντὶ τοῦ ἦν χρέτος, καὶ παρὰ Ἐπικρίτῳ ἦσπομεν ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἦσπομεν ἐκ πόλιος.

27. πάντα τὰ εἰς $\bar{\nu}\bar{\nu}$ βαρύνονται, ἀπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς ἀλλοῦσιν εὐρίσπονται.

εἰς $\bar{\alpha}$ βραχὺ τρέπουσιν, οἷον Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ, νύμφῃ νύμφῃ, ὡς παρὰ τῆ ποιητῆ

νύμφῃ φίλῃ.

οὐκοῦν συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ Θέκλα, καὶ ὄηλον ὅτι ὀφείλει τρέφαι αὐτὸ εἰς τὸ η ἐν τῇ γενικῇ, ὡς περ Μοῦσῃ Μοῦσης. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Λωρτικὴν τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$, μακρὸν· καὶ ὄηλον ὡς ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θέκλας, ὡς περ Ἀθηνῶν Ἀθηνῶς. ταύτης τῆς δόξης ἰστέν Στέφανος ὁ τῷ ἔθνικῷ γράμψι, καὶ πάντῃ περὶ γενότος· ἔπραξεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994. 19. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναίρεσως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφῶ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δὲ, ὧν ἰστέν Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Φιλοπόπου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσύλλαβος ἐγένετο ἢ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ θηλυκῶν, τοῦτ' ἴσθι προσθέσει τοῦ σ , οἷον ἢ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὸ γὰρ εἰς φωνῆν λήγοντι, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνῶν - Ἀθηνῶς, μῦθ - μῦθς, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμὴ - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Ἀητῶν - Ἀητῶς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς, καὶ λοιπῶν τροπῆ τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διφθογγον γίνεται Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς. ὡς περ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἢ ζητητικὴ τοῦ βρέφους, γίνεται μῶσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διφθογγον, οἷον τῆ ἢ ζητητικὴ τῶν λόγων. ἢ οὖν οὕτω φασί γέγονεν ἢ γενικὴ τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ θηλυκῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς κατὰ ἀνιστολήν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$. καὶ ἐγένετο Ἀητῶς καὶ Σαπφῶς διὰ τοῦ $\bar{\omega}$, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκατάληκτικὴν θέλει, οἷον μούσῃ μούσης, Μήδειᾳ Μήδειας, Ἀντιόχειᾳ Ἀντιόχειας, Ὀμήρῳ Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἄνθρώπου, Αἰτείας Αἰτείας, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ $\bar{\omega}$ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Ἀητῶς ὡς περ Ὀλυμπος Ὀλυμπος, ῥόσος ρούσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λέγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὡς περ ἐντελῆ, οἷον Δημοσθένειος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διάλυσις ἐγένετο τῆς $\bar{\omega}$ διφθογγου εἰς δύο $\bar{\omega}$, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Ἀητῶς ἢ ἐντελῆς γενικῆ, ἢ δὲ Σαπφῶς καὶ Ἀητῶς κατὰ συναίρεσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γενικῇ κίχθηται οἱ Ἰωνες, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Ἀητῶς· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Ἀστικοὶ καὶ ἢ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Ἀητῶς, τῆς Σαπφῶς.

διὰ τοῦ γ. κλιθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως θηλυκὰ εἶσι.

24. βῶξ βωός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἰστορεῖται ἔχων βοήν. γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βῶξ, καὶ κατὰ κρῶσιν τοῦ ὦ. καὶ ᾠ εἰς ὦ βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ᾠ λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόγω.

992, 14. τῷ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρ θηρός.

ἰστέον ὅτι τὰ εἰς εἰρ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνα εἶσιν, ἐν μὲν θηλυκῶν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἀρσενικά, τὸ ἔξρ καὶ τὸ φθεῖρ. ἔστι δὲ ἔξρ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ φθεῖρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδιμίλωνος, διὰ τοῦ ἰ λέγεται.

ἰστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ ἰ λέγεται καὶ μετὰ τοῦ ἰ, οἷον χεῖρός καὶ χερός, χεῖρ καὶ χερῖ, χεῖρα καὶ χέρη, χεῖρες καὶ χέρες· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χερσὶ τοῦ ἰ. χερσὶ μόνως λέγεται.

21. Αἰεὶ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν φυλάξωσι τὸ ᾠ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μῆστωρ.“ τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ ᾠ εἰς τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

Μῆστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου αἰεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ ᾠ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μῆστωρας αὐτῆς, μῆστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἰμπίρους καὶ ἐπιστήμονας. ταῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττοντα τὸ ᾠ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἡλέκτωρ ἡλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἡλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τὸξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἶσιν, ἐπεὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ ὦ δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίνυρ Κίνυρος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατὴλυρ κατὴλυρος σημαίνει δὲ τὴν μέσην στέγην ἀπὸ τοῦ πληοῦ ἢ τινας ταμοῦτου, ἐφ' ὧν τὰ καταστρώματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τροπῆως τοῦ ἰστοῦ, ᾧ προσδέεται ὁ ἰστός. καὶ Σίραφρ Σίραφρος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὐρισκόμενον.)

993, 11. Μηδέας] τὸ γὰρ Μηδέας ὑπ' ἑρῶτι Ἰωνικὸν ἔστι.

ἤτηοῦσιν τινες περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι Θέκλας ἔστιν ἄρα ἡ γενικὴ ἢ Θέκλης. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ ἦ εἰς ᾠ· οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἄποικοι εἰσι τῶν Αἰολίων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ ἦ

εἰς $\bar{\alpha}$ βραχὺ τρέπουσι, οἷον Ἀφροδίτη Ἀφροδίτα, νύμφη νύμφα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

νύμφα φιλῆ.

οὐκοῦν συναστραμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ Θέκλα, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέφαι αὐτὸ εἰς τὸ η ἐν τῇ γενικῇ, ὡς περὶ Μεδουά Μούσης. οἱ δὲ ἀκριβέστερον δοξάσαντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Λαυτικὴν τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θεόκλας, ὡς περὶ Ἀθηνῶ Ἀθηνας. ταύτης τῆς δόξης ἔστι Στέφανος ὁ τῆ ἐθνικῆ γράμμας, καὶ πάνη περὶ γε-
γονότος ἔπραξεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογία.

994. 19. Ἰστίον ὅτι ὁ μὲν Θεοδοσίος ἀπὸ συναίρεσις λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφῶ Σαπφός Σαπφούς· τινὲς δὲ, ὧν ἔστι Ῥωμαῖος ὁ τοῦ Φιλοπόπου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσύλλαβος ἐγένετο ἢ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλυκῶν, τοῦτ' ἔστι προσθήσει τοῦ σ , οἷον ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φωνῆν λήγοντα, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνῶ - Ἀθηνας, μῆ - μῆας, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμῆ - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Λητώ - Λητώς καὶ Σαπφῶ - Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπῇ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διαφθόγγον γίνεται Λητούς καὶ Σαπφούς. ὡς περὶ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητώ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μάϊα ἢ ζητηεῖα τοῦ βρέφους, γίνεται μῶσα μουσα κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὴν $\bar{\omega}$ διαφθόγγον, οἷον εἰς τὴν ζητηεῖα τῶν λόγων. ἢ οὖν οὕτω φασί γέγονεν ἡ γενικὴ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ θηλυκῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἑνατισμοῦ ἀπὸ τοῦ Λητώς καὶ Σαπφῶς κατὰ συστολὴν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\sigma}$. καὶ ἐγένετο Λητός καὶ Σαπφός, διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσύλλαβος κλινομένη μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον μουσα μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμήρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνεῖας Αἰνεῖου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ $\bar{\sigma}$ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ἐγένετο Σαπφούς καὶ Λητούς ὡς περὶ Ὀλύμπος Οὐλύμπος, νόσος νούσος, ὄρεα οὔρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὡς περὶ ἐντελῆ, οἷον Δημοσθένιος Δη-
μοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διάλυσις ἐγένετο τῆς $\bar{\omega}$ διαφθόγγου εἰς δύο $\bar{\omega}$, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Λη-
τός ἢ ἐπετέλης γενικῇ, ἢ δὲ Σαπφούς καὶ Λητούς κατὰ συναίρεσιν.

Ἰστίον δὲ ὅτι ἐκ τῆ μὲν διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γενικῆ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Λητός· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Ἀστικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Λητούς, τῆς Σαπφούς.

Ἰστέον δὲ αὖτις ἡ δοτικὴ ἐστὶ τῆ Σακφῶ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῶ τῆς Σακφῶς τῆ Σακφῶ, ὡς περ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆ τιμῆ. καὶ λοιπὸν συστολὴν ἀναδεξαμένη τοῦ ᾠ εἰς ὄ, ἐξέφωνησε τὸ ἔ, καὶ ἐγένετο τῆ Σακφοῖ. τινὲς δέ, ὡς περ καὶ ὁ Θεοδόσιος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφῶος γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σακφοῖ, τροπῆ τοῦ ὄς εἰς ἔ, καὶ κατὰ συναφρῆσιν τοῦ ὄ καὶ ἔ εἰς τὴν ᾠ διεφθόρον γίνεται Σακφοῖ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὐρίσκαμεν ἐν χρήσει ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὄ καὶ ἔ. οὐδὲ γὰρ εὐρίσκειται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ ταύτων, φημί δὲ ἡ Λητοῖ καὶ Σακφοῖ, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Λητοῖ καὶ Σακφοῖ. ἔστι δ' εἰπεῖν ὅτι ἀκωφῆροιαι τινες τῶν τεχνικῶν μίαν χρῆσιν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὄ καὶ ἔ, παρὰ Πινδάρου· ἐκείνος γὰρ εἶπε τῆ Πυθόαι.

Τὴν Σακφῶα τῆς Σακφῶ] Ἰστέον ὅτι ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ τῆς Σακφῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σακφῶ τῆς Σακφῶς τῆ Σακφῶ τῆν Σακφῶν, ὡς περ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῆ τιμῆ τῆν τιμῆν. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ὄ εἰς τὸ ὄ καὶ ᾠ γέγονε Σακφῶα τοῦ ᾠ ἀποβληθέντος, ἐπειδὴ τὸ ᾠ ἀποβλητικόν ἐστὶ τοῦ ᾠ, οἷον Ἐρέτην Ἐρέτη, Πολυδαίκεν Πολυδαίκεν, ἦν ἰα, ἡ κεν ζωὸς ἀμνηστὸς ἰα-χαλκῶς τυπῆταιν. τὸ γὰρ μούσα μούσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ᾠ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὡς περ τὰ ἄλλα. ἔστιν οὖν Σακφῶν Σακφῶα, διαλύσεως, ὡς εἴρηται, γενομένης τοῦ ὄ εἰς ὄ καὶ εἰς ᾠ· καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὄ καὶ ᾠ εἰς ᾠ γέγονε Σακφῶ, ὡς περ κρείττονα κρείττω καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίω βελτίω. ὁ Θεοδόσιος δὲ δοξάζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σακφοῖ δοτικῆς γέγονεν ἡ Σακφῶα αἰτιατικὴ τροπῆ τοῦ ἔ εἰς ᾠ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὄ καὶ ᾠ εἰς ᾠ Σακφῶ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναφρῆθεῖσα οὐκ εἴασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῶ λόγῳ τῆς συναφρῆσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτῆς πάσας ἔκλειπεν, ἦγον πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, κλῆν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν ὄι διεφθόγγων λέγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθῆα τῶν δοτικῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ᾠ λέγει, οἷον τὰ Σακφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως αὐτῇ αἰ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀφίκεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς οἶν, οἷον τὴν Λητοῖν καὶ τὴν Σακφοῖν, ἣτις Ἰωνικὴ ἐστὶ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστι τὴν Σακφῶν καὶ τὴν Λητοῖν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπῆν Ἰωνικὴν τοῦ ᾠ εἰς τὴν ᾠ διεφθόγγον γίνεται τῆς Σακφῶν καὶ

τὴν Ἀητοῖν. Ἰστίον δὲ ὅτι οἱ Ἀιολεῖς καὶ διὰ τοῦ ᾧ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ᾧ, θηλυκῶν καὶ βαρύνουσι, οἷον τὴν Ἀἴτω, τὴν Σαπφῶ. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἡμῖν ὀξυνομένη, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι βαρύνεται, οἷον Ἀφρεύς Ἀφρεύς, σοφός σοφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷον ὑπά, κατὰ, διά, μετά, αὐτάρ, ἀτάρ, πρός. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὰ μοσοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷον σὺξ, στύξ· πῶς γὰρ δύναται τὰ μοσοσύλλαβα βαρύνεσθαι;

Ἄξιον δὲ ἔστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεία εἰς περισπωμένην συνέχονται, οἷον πάς, παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς, τιμῆς τιμῆς, διὰ τὴν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν αἰτιατικῶν ὑπὸ βείας καὶ βαρείας συναίρεσθαι εὐ περισπῶνται ἄλλ' ὀξύνονται, οἷον Ἀητοῖα Ἀητώ, Σαπφῶα Σαπφῶ, Καλυψῶα Καλυψῶ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πᾶσα πτώσις, ὁμοφώνουσα ἑτέρᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ μούσα ᾧ μούσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς τόνος. ἡ Μῆδεα — ᾧ Μῆδεα. τὸ ξύλον — ᾧ ξύλον. οὕτως οὖν τῇ Ἀητοῖ — ᾧ Ἀητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφῶ καὶ ᾧ Σαπφῶ. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφώνῃ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ Ἀητώ γὰρ καὶ τὴν Ἀητώ, καὶ ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ), τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀνιδέξατο, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεία ὀξύνεται διὰ τὸν χαρακτήρα· πάντα γὰρ τὰ εἰς ᾧ λέγοντα θηλυκῶ ὀξύνονται, οἷον Κλειῶ, Ἐρατώ, Καλυψῶ, Ἀητώ, Σαπφῶ. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπᾶσθαι ἢ ὁμοφονία τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπασθεῖσα καὶ ἡ ἤω· αὐταὶ γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἤως) περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσως τῆς γενομένης εἰς ὀξείας καὶ βαρείας, οἷον ἡῶα ἡῶ, αἰδῶα αἰδῶ. Πρὸςκειται ἄνωτέρω κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ὑγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνῃ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, καὶ οὐχ ὁμοιονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Ἄνω προσθεῖναι τῷ κινῶν, τούτῳ, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφώνουσα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς ᾧ γενικῶν τῶν γενομέ-

των Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενεύς γενικὴν Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενεύς λέγουσιν, οἷον Ὀδυσσεύς δε λαβὼν κύβη χεῖρ ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεύς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν Ἰδομενεύς δ' οὐ λήγε μένος μέγα ἀντὶ τοῦ Ἰδομενεύς οὐ λήγει ἢ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ὁμοφώνησεν ἢ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, καὶ ὁμοῦ οὐκ ἐδέξατο τὸν αὐτὸν τόνον· ἢ μὲν γὰρ εὐθεῖα δέξινεται, ἢ δὲ γενικὴ περισπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναρρέσεως τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

δ Σαπφοῖ] Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ᾧ Θηλυκῶν εἰς τὴν οἰ διφθογγον λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἔχουσας, ἢ Σαπφῷ ᾧ Σαπφοῖ, ἢ Λητῷ ᾧ Λητοῖ· Λητοῖ, ἔγω δέ τοι οὐτι μαχήσομαι. καὶ ἴστω εἰπεῖν ὅτι εὐρίσκειται ἐπὶ τούτων ἢ κλητικὴ καὶ ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· εἰ δ' ἔγε πῦν, Ἐρατῷ, παρὰ θ' ἴστασο καὶ μοι ἔτισσε. ὁ μέτροι ποιητῆς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οἰ διφθογγον ποιοῦσι. τῆς κλητικῆς, οἷον Λητοῖ ἔγω δέ τοι οὐτι μαχήσομαι, καὶ φλην πειθοῖ. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ οὐδέποτε πλεονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον μοῦσα ᾧ μῦσα, τιμῆ ᾧ τιμή, βῆμα ᾧ βῆμα, ἄστν ᾧ ἄστν, βοῦς ᾧ βοῦ, διὰ πολὺν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ Θηλυκῶν ἢ κλητικῆ πλεονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Καλυψῷ ᾧ Καλυψοῖ. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπολογία, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ᾧ ληγουσῶν εὐθείαις εἶχον τὸ ἰ προσγεγραμμένον, οἷον ἢ Λητῷ, ἢ Σαπφῷ· συσταλὲν οὖν τὸ ᾧ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐξεφωτήθη τὸ ἰ· τούτου χάριν ἢ κλητικὴ ἔδοξε πλεονα φωνήεντα ἔχειν τῆς εὐθείας. οὗτος δὲ ὁ λόγος οὐκ ἔστι καταναγκαστικὸς. ἐὰν γὰρ θῶμεν τὰ εἰς ᾧ λήγοντα Θηλυκὰ ἔχειν τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν εὐθείαν, εὐρεθήσεται τὸ ἰ τελικὸν τῶν Θηλυκῶν καὶ οὐ τὸ ᾧ· ὅπερ ἔστιν ἄτοπον. τὸ γὰρ ἰ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν Θηλυκῶν, ἀλλὰ τῶν οὐδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίνημι. ὁ δὲ ἡμέτερος θεόδικος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογία. τὰ εἰς ᾧ λήγοντα Θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔτρεψαν τὸ ᾧ εἰς τὸ ὀ, οἷον ἢ Σαπφῷ τῆς Σαπφοῦς τῇ Σαπφοῖ, τούτου χάριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔτρεψαν τὸ ᾧ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐπειδὴ αἱ κλητικαὶ καὶ αὐταὶ ἤμελλον δέξινεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ εἰς θ' λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τᾶσιν, οἷον ἐκείνο, ἄλλο, ταῦτο, δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτῆ ἀνασυνήσεως

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ
 ὄξυνθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὀ καταλήγουσαι, προσέλαβον
 τὸ ἰ, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλεονα. φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐ-
 θειῶν αἱ εἰς τὴν ὀι δίφθογγον λήγουσαι κλητικαί. καὶ περι-
 σπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ *Λητοῖ ὦ Λητοῖ, τῇ Σαπφοῖ
 ὦ Σαπφοῖ*. ὁμοφανήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠναγκάσθησαν
 καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι
 διὰ τί τὸ ἰ προσήλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνήεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν
 ὅτι ἐπιτὰ ὄντων τῶν φωνηέντων, ἄ ἔῃ ἰ ὀ ὦ ὠ, οὐκ ἠδύνατο
 οὔτε τὸ ἄ οὔτε τὸ ἦ οὔτε τὸ ὀ οὔτε τὸ ὦ πλεονάσαι, ἐπειδὴ
 ταῦτα οὐκ εἰδὸν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικὰ. τὸ δὲ ὦ πλε-
 ούσαι οὐκ ἠδύνατο, ἵνα μὴ παρέχοι ἱμαρσιν ὅτι εἰς οὓς ἔχει τὴν
 εὐθείαν, οἷον ὁ βουῶς ὦ βουῖ, ὁ πλοῦς - ὦ πλοῦ, ὁ Σιμουῶς - ὦ Σι-
 μουῖ, ὁ πλακουῶς - ὦ πλακουῖ. ἐξ ἀναίρεσιως οὖν τῶν ἄλλων φω-
 νηέντων τὸ ἰ ἐπιλέονεσεν.

Τὴ Σαπφῶ] Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυνικῶν
 ὁμοφώνησε τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συ-
 νέστηκεν. ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν
 ἐνικῶν ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν
 ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφρανοῦμενον λή-
 γουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἰ ποιῆ τὴν εὐθείαν τῶν δυνικῶν, οἷον
*Αἰαντι Αἰαντε, Θόαντι Θόαντε, λέβητι λέβητε, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς
 ὦ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς
 τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἰ, οἷον Λητοῖ Λητοῖ, Σαπφοῖ Σα-
 πφοῖ, ἀλλὰ τὰ Λητῶ καὶ τὰ Σαπφῶ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ
 τῶν ἐνικῶν. καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὴν Λητῶ ἔστι καὶ
 τὴν Σαπφῶ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία. κανὼν γὰρ
 ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναιρῆται, τότε
 καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυνικῶν ὁμοίως συναιρεῖται, οἷον *Δημοσθένεος
 Δημοσθένους Δημοσθένης, τείχεος τείχους τείχεε τεί-
 χη, εὐγενέος εὐγενοῦς εὐγενέε εὐγενῆ, οὐκ ἀντιστρέφοντος τοῦ
 κανόνος. οὐ γὰρ ἠγίκα μὴ συναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, κω-
 λυεῖται πάντως συναιρεθῆναι ἡ εὐθεῖα τῶν δυνικῶν, ἀλλ' ἔστιν
 ὅτε συναιρεῖται, οἷον βασιλεύς βασιλέως βασιλέε βασιλῆ, πόλις
 πόλεως πόλει πόλη, ὡς παρ' Ἀσολίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τῷ πό-
 λη λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. εἰ ἄρα οὖν ἐν**

τοῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς συναίρεται ἡ γενική τῶν ἐνικῶν κατὰ Θεοδόσιον, Ἀητός Ἀητοῖς, Σαρκός Σαρκούς καὶ Ἐρατός Ἐρατοῖς, θηλονότι καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἀναγκάζεται συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι. εἰς οὖν γένηται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τροπῇ τοῦ εἰ εἰς εἰ, οἷον Ἀητοῖ Ἀητός καὶ Σαρκοῖ Σαρκός, μέλλει ἐν τῇ συναίρεσει εἰς τὴν οὐ διαφορῶν καταλήγειν· τὸ γὰρ ὁ κατ' εἰ εἰς τὴν οὐ διαφορῶν κινεῖται, οἷον τὸ ἐμὸν - τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προῖβη - προῖβη. εἰς τὴν οὐ διαφορῶν δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν εἰς τὴν οὐ διαφορῶν καταλήγει· τὸ γὰρ ὅ οὐκ ἔστι τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, τοῦτον οὖν χωρὶς οὐκ ἔγχετο ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν, ἀλλ' ὁμοφώνως τῇ αιτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ ἐχούσῃ κατάληξιν ἁρμόζουσαν ἐπὶ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν· λέγει γὰρ εἰς ᾧ ἡ αιτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, ὅπερ ἔστι τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, οἷον τὸ φίλον, τὸ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς δυνικοῖς συνεξενημένη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αιτιατικὴ. ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς ἡ αιτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ὁμοφώνως ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον τὴν Ἀητῶ καὶ ἡ Ἀητῶ, τὴν Σαρκῶ καὶ ἡ Σαρκῶ, τοῦτον χωρὶς ἐν τοῖς δυνικοῖς ἁμοῦ συναρθοῦσαι τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξαν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ἐνικῶν μὴ παραλλάξασαι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον ἡ Σαρκῶ καὶ τὴν Σαρκῶ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς δυνικοῖς παραλλάξουσαι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαρκῶ, θηλονότι ὀρθῆς καὶ αιτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμαίων καὶ τοὺς δοξάζοντας ἰσοσύλλαθον κλίσην ἐπὶ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν καλῶς ἔγχετο ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν εἰς ᾧ, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν κατ' ἑαυτοῦ τῇ Σαρκῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς γίνεται ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τὰ Σαρκῶ.

Τῶν Σαρκῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ᾧ ἢ εἰς εἰ λέγουσα εἰς οἷον ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυνικῶν, οἷον Ἄντα Ἀντωνίον, φίλον φίλον. ὁμοίως οὖν καὶ Σαρκῶ Σαρκοῖ.

Ἡ Σαρκῶ] εἰρηται ὅτι τῶν δυνικῶν καὶ τῶν κληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθῆ, οὕτως καὶ ἡ κλητικὴ.

Ἡ Σαρκῶ] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυνικῶν εἰς ᾧ λέγουσα εἰς τὴν οὐ διαφορῶν ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν κληθυντικῶν, χωρὶς τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σαρκῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ κληθυντικὴ εἰς ᾧ λέγει ἐπὶ πειστής γένους.

Τὰς Σαρκούς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ἓ λήγουσα προσθέσει τοῦ ᾠ ποιῆ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὴς Σαρκούς] εἶρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς τὴν οἰ διφθόγγον λήγουσα εἰς ους ποιῆ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ Σαρκοῦ] εἶρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι καὶ τὴν κλίον καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀρσενικοῦ ἐρύλαδιν, οἷον ἡ Κτησιφῶν τῆς Κτησιφῶτος.

ἠμειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσῶν Ὀλοσσόνος καὶ Ἀνθηδῶν Ἀνθηδόνος. δεῖ προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὄσα εἰσὶν ἐπὶ πόλεων εἰς ὧν τῷ ἡ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδῶν Ἰσηδόνος, Ἀπληδῶν Ἀπληδόνος, Στερεδῶν Στερεδόνος, Καρχηδῶν Καρχηδόνος ἢ ἐν τῇ Λιβύῃ, Καλχηδῶν Καλχηδόνος ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἧτις καὶ Καλκηδῶν καλεῖται· εὐφρασκομεν γὰρ διφορούμενην τὴν χρῆσιν. ἔτι δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἑρμιῶν Ἑρμιόνος καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνος καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνος. ἐν δὲ τοῖς ὀξυτόνοις τοῖς μὴ σημαίνουσι πάλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδῶν μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδῶν τυφεδῶνος· περὶ ὧν ἴσθιν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα ποιητικὰ εἰσι καὶ διὰ τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ ᾠ ἐγένοντο. ἴσθι δὲ τυφεδῶν μὲν ἡ καῦσις, μελεδῶν δὲ ἡ φροντίς.

996, 8. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε.

πολλὴ ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς χερὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ἱμβρογράφοις· ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν τοῖν χερῶν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον χωρὶς τοῦ ἓ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου χερῶ.

997, 22. σεσημειωμένον τοῦ ἀγλῆς ἀγλίθος.

26. τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα εἰς ᾠ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν, οἷον κρηπίδα, ἄσπίδα. — παρὰ δὲ ταῖς Διολεῦσι γίνονται εἰς ᾠ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρείας τάσεως· κνήμην γὰρ λέγουσι καὶ σφράγην καὶ ἄψιν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ
τρισηπίθιμον δ' ἄψιν τᾶμνευ
ἀντὶ τοῦ ἄψίδα.

λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μῆνιδα.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „πλὴν τοῦ κάρου κόρυθος

μένη. περὶ γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβῶς τὴν πᾶσα γὰρ συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἔχουσας τὸν τόνον τῆς λέξεως, λίγω δὲ τὴν ὄξειαν ἢ τὴν περιωρισμένην ρῖαν δεχεται, οἷον φίλος, ἀνθρωπός, δῆμος. παρορίζει αὖτις τὸν τόνον τῆς γενικῆς λίγων ὅτι „πᾶσα γενικὴ ὁ κοινὴ ἀπαθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν ὄνον ἐν καὶ ἡ εὐθεία, χωρὶς εἰ μὴ που ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ἔπασθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόσκειται ἐν τόνῳ „κοινὴ” διὰ τὸ ἰα ἰας καὶ μία μιᾶς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ περιωρισθέντων, ὡς δεχθήσεται. πρόσκειται „ἀπαθῆς” πατὴρ πατρός, πατήρ ἀνέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ πῆν πεποσθῶσι ὅσπ· ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τοὶ πρόσκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ” διὰ τὸ Ἄδωνος καὶ Ὀμηρος Ὀμήρου· ταῦτα γὰρ, ὡς δεχθήσεται, δὲ λόγον κατεβίβασαν τὸν τόνον. πρόσκειται „ὑπεξαιρεθῶσι εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ πᾶς παιδός καὶ φῶς φιλῶς φιλῶς· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβου ὠξύνθησαν, ὡς μοθῆ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ ταῦτα. τὸ Ἄλας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Ἄλατος· δὲ λέβης λέβητος, Λύχης Λύχητος, πένης πένητος, Δάφνητος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἔξις ἐπὶ τῆς ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ταξίος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ' ἀρχῆς τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης γῆς, συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχίλλεος καὶ γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸ πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθὸῦ· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ μὴ τὰς αὐτὰς· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ ἀπαθῆς. περιωρίζεται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγομένῳ ἐν τοῦ ἰας καὶ μιᾶς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἔστι δούλος δούλου, τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὴν α μὲν γὰρ εὐθεία προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακροῦς βραχείας, ἡ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει

τῆν ἐπὶ τέλους συλλαβῆν. τὸ μόνον Ἀδάμεις Ἀδάμιδος καὶ φίλημα φίληματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἢ εὐθεία καὶ περιστοσυλλάβως κίεταί ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάσσει ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐπ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία, ἀλλὰ καταβιβάζει αὐτὸν πρὸς συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε κίεται· ἡ δὲ εὐθεία, ταυτῶσι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐρίσκειται ἐπιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητησῆαι διὰ ποίαν αἰτίαν πρὸς τριῶν συλλαβῶν οὐ τρέπεται τόνος, καὶ ἵσταν εἰπαῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· αὐτοῦ χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. πρόσκειται ἐν τῇ κινῶν „ἀπλή” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλάραφος, Ἀρισταρχος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀπλῆ. πρόσκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγώγους, οἷον διὰ τὸ σοφώτατος, καχύτερος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότυποι. „ἀκίνητος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ κίρω καὶ ποῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερουτέλειος ἐκκαύρησις καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἰσοῦ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτιὸν ἐστὶ ταῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν καὶ κινήσθαι αὐτά. διὰ ταῦτα οὐ πρόσκειται ἐν τῷ κινῶν ὅτι οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογία, δι' ἣν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόνος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ αὕτως. πρῶτος τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος· ἐπειδὴ οὐκ πρῶτος τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, εἰκότως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνος καὶ οὐχ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀναγκαίως καταβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεία προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἡ γενική οὐ δύναται προπαροξύνεσθαι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος κίεται. ἰσὺν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐρεθήσονται πρὸ τεσσάρων χρόνων ἂ τόνος· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. δεύτερον δὲ ὅτι παντὶ ἔσταν ὁ λέγων ὡς φύσει μακρῶς εὐθείης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους κίεται· ἡ δὲ εὐθεία, ἤσαν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Παρίδων, βημίτων, Λαχίτων, οὕτως οὖν καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὀμήρου παροξύνεται. ἀμείλι

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά· καλύπτεται προπαροξυσθῆναι, ὡς Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κενόν· λέγοντι· ὡς φύσει μακρᾶς εὐσῆς τῆς τελευταίας συλλαβῆς τριὰ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει· ἡ δὲ εἰς „χωρίς εἰ μὴ εὐρεθῆ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ,” τούτου ὅταν ᾖ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ εὐρεθῆ, καὶ ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ εἰσία, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεα πράξωας, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ μα διαλέκτους, οἷον Ἀτρεΐδω, Πηλεΐδω. Ἰστέον ὅτι ταῦτα προσηγορεύομενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ εἰ καὶ τοῦ ᾧ σύμφωνα ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔσῃ πάντως εὐρίσκειται ἡ τὸ λ ἢ τὸ ρ, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσόκερας, φλόγιλος. Αἰεὶ δὲ γινώσκων ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως αἰεὶ γινώσκων ὁ τεχνικός; διότι μακρᾶς εὐσῆς τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξυσνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάτιο γημονία τῆν τῶν κοιτῶν ἐρύλασαν· τῶσιν·

Ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς οἰ διφθογγου καὶ τῆς εἰ διφθογγου.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους εὐσῶν πολλάκις προσηγορεύεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου; ἐπὶ τῶν ἄμαζαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ κοινῆς ἡμῖσιν χρόνον ἔχουσι. Ἀλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν ποῦ ἡ οἰ καὶ αἰ διφθογγοί ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. Ἰστέον ὅτι ἡ οἰ καὶ ἡ αἰ διφθογγοί ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῶ τονικῶ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ γινον ἀντὶ βραχείας; οἷον Ὀμηροί ᾧ Ὀμηροί, ἄνθρωποι ᾧ ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου ᾧ Ἀριστάρχου, αἰ ἄμαζαι ᾧ ἄμαζαι, αἰ τράπεζαι ᾧ τράπεζαι, αἰ ἄλλα ᾧ ἄλλαι. προσκεῖται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ αἰ καὶ ἡ οἰ διφθογγοί ἀντὶ κοινῆς ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρᾶς, καὶ δηλονότι ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἢ ἵνα προπαροξυσνεται ἡ εὐθεία, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρώποις, Ὀμηροί Ὀμήροις, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχοις, ἄμαζαι ἄμαζαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτίαν ἔστω τὸ σύμφωνα τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνα ἐπιφέρεται τῇ οἰ διφθογγῷ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριτος

τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μέτρον Ἀδάκτις Ἀδώνιδος καὶ φίλημα φιλήματος, ἐπειδὴ προπροξύνεται ἢ εὐθεῖα καὶ περιτροσυλλάβως κλίεται ἢ γενική, διὰ τούτων οὐ δύναται φηλάξαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, ἀλλὰ καταβαίνει αὐτὸν μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πύκτει ἢ εὐθεῖα, ταυτέστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐθεῖταις τιθέμενος.

Καὶ ἀξιόλογον ἱσησῆσαι διὰ πόδας αἰτίαν πρὸς τριῶν συλλαβῶν εὐθεῖταις τόνος, καὶ ἴσως εἰπαὶ τὴν αἰτίαν ταύτην, οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότονος αἰήτης ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· καίτου χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς, πρόσκειται ἐν τῷ κινήσει, ἀπλῆ· διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλάραφος, Ἀρίσταρχος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀπλῆ. πρόσκειται, „πρωτότονος“ διὰ τὰς παραγώγους, οἷον διὰ τὸ σαφέταρος, ταχύτερος· αὐταὶ γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν πρωτότονοι, „αἰήτης“ δὲ πρόσκειται διὰ τὸ κίρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ἑπερουτέλιος ἐκκαίρωμι, καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταυτὰ τὴν τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτίον ἵσται τῶν ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν καὶ κινήθηται αὐτά. διὰ τούτων οὐκ πρόσκειται ἐν τῷ κινήσει οὐδέποτε ἀπλῆ λέξις πρωτότονος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογία, δι' ἣν οὐδέποτε ὑπερβαίνει τόνος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως, πρῶτος τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί· ἔχουσι γὰρ ἑρχὴν καὶ μίσην καὶ τέλος, ἐπειδὴ οὐκ πρῶτος τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισυλλαβοί, εἰκότως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι καὶ οὐκ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὀμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀναγκάως κατεβίβωσαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεῖα προπροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἢ γενική· οὐ δύναται προπροξύνεσθαι, [πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸς τεσσάρων χρόνων τέσσας πύκτει, ἴσων οὐκ προπροξύνεσθαι ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὐρεθήσεται πρὸς τεσσάρων χρόνων ὁ τόνος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἴσται ὁ λέγων ὡς φύσει μακρῶς ἀφῆς τῆς πεντεκαιῆς συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πύκτει ἢ εὐθεῖα, ἤχηται οὐκ προπροξύνεται ἢ λέξις, οἷον Παρίων, βημάτων, Λαχίτων, οὕτως οὐκ εὐθεῖταις καὶ Ὀμήρου προξύνεται, ἀμέλει

ἐν τῇ ἀτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ καλύπτεται προπαροξύνηται, ὡς Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δὲ προσθεῖναι ἐν τῇ κατόπιν τῇ λέγοντι ὡς φύσει μακρῶς οὐσῆς τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει· ἡ δὲ εἶα „χωρίς εἰ μὴ εἴραθῃ τὸ ὦ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ,” τούτεστιν ὅταν τὸ ὦ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ εἰ εἴραθῃ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ δὲ εἶα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πράξεως, πόλεων, μάντεων, πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ καὶ διαλέκτους οὖν Ἀτρεΐδων, Πηλεΐδων. ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξύνηται οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ εἰ καὶ τοῦ ὦ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν πρόκληθόντων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχουσι, πάντως εὐρίσκειται ἡ τὸ λ ἢ τὸ ρ, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσάκωρος, φιλόγελος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἀπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρῶς οὐσῆς τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνηται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντεος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν· τούτων·

“Ἐτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς οἰ διφθόγγου καὶ τῆς αἰ διφθόγγου.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν κολλᾶται προπαροξύνηται ἡ λέξις, ὡς Ὀμηροι, ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου, τράπεζαι, ἄμαζαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἑα ἤμισον χρόνον ἔχουσιν. Ἄλλ’ ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν πότα ἡ αἰ καὶ αἰ διφθόγγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. ἰστέον ὅτι ἡ οἰ καὶ ἡ αἰ διφθόγγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῶ τονικῆ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ γοῦν ἀντὶ βραχείας, ὡς Ὀμηροι ὦ Ὀμηροι, ἄνθρωποι ὦ ἄνθρωποι, Ἀριστάρχου δὲ Ἀριστάρχου, αἱ ἄμαζαι ὦ ἄμαζαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ ἄλλαι ὦ ἄλλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ αἰ καὶ ἡ οἰ διφθόγγος ἀντὶ κοινῆς ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόσον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἢ ἵνα προπαροξύνηται ἡ εὐθεία, ὡς ἄνθρωποι ἄνθρωποι, Ὀμηροι Ὀμήροι, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχοις, ἄμαζαι ἄμαζαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτίον ἔστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ οἰ διφθόγγῳ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριν

ριν οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς. τὸ γὰρ σύμφωνον τὰ ἐπιφε-
 ρόμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χαρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτέλει αὐτὰς
 φύσει μακρὰς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλονότι τὰ ἀπλά, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόσκειται „δηλονότι ἀπλά,” ἐπειδὴ τὰ διπλά, ἅτε δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμιν, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσι. Ἐν δὲ τοῖς
 ἀπώτοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ῥήμασι οὐδέποτε ἢ οἱ διφθόγγος
 τῷ τονικῷ παραγγέλλεται ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἤγουν
 ἀντὶ βραχείας, ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, οἷον ἄμοι, ποιή-
 σοι. ὅτι γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 οἱ διφθόγγος, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ πα-
 ροξύνεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἤνικα μὲν ἔστιν ἐπιθήρημα καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴκῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθόγγου ἀντὶ
 φύσει μακρῶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι· ὅτε δὲ ἔστιν εὐθεία
 τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἴκοι, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἱ διφθόγ-
 γου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης ἤγουν ἀντὶ βραχείας, ὡς περὶ
 δῆμοι, κῆποι. ἢ δὲ αἰ διφθόγγος, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν
 ἀληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλιτικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλλεται μὲντὶ
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἤγουν ἀντὶ βραχείας, καὶ ἓνα ἡμισυν χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἱ ἄμαξαι ὦ ἄμαξαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ
 ἄλλαι ὦ ἄλλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι ἀντὶ κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτονται,
 περὶόνται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, οἷον τύπτεσθαι, λέγεσθαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπασαι, κατὰδεξαι, περαιοῦσθαι,
 μέμνησαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἔν λέγωμαι, ἔν τύπτω-
 μαί. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 αἰ διφθόγγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσαις
 ποιήσαι. ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἰ διφ-
 θόγγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ
 τὸ ποιήσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἤνικα μὲν ἔστιν εὐκτικόν, ποιήσαιμι ποιή-
 σαις ποιήσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ διφθόγγου ἀντὶ φύσει μα-
 κρῶς παραλαμβανομένης· ὅτε δὲ ἔστιν ἀπαρεμφάτον, οἷον ποιήσαι-
 θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἰ διφθόγγου ἀντὶ κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἤγουν ἀντὶ βραχείας. καὶ δια τί ἢ αἰ διφθόγγος
 ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀπαρεμφάτοις καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ
 φύσει μακρῶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φῖλον, μωθῆσόμεθα,

ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου. ἐν δὲ τοῖς ἐπιφθέμασι ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἡ αἰ δίφθογγος τῆ τονικῆ παραγγέλματι, οἷον βαβαί, παπαί, χαμαί, χωρίς τοῦ παλαί καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἐκπαλαί, πρόπαλαί· ταῦτα δὲ τῶ τονικῆ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβάνομένην τὴν αἰ δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι τί δὴ ποτε ἡ οἰ καὶ ἡ αἰ δίφθογγοι μόναι ἐκ τῶν δίφθογγῶν τῆ τονικῆ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆ παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστοταχοί, ἄρακα, τράπεζαι, ἄλλαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἰσπολογίαν. Ἰστίαι οὐκ ἔνδεκα δίφθογγοι εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἡ εἰ δίφθογγος καὶ ἡ οἰ καὶ ἡ αἰ καὶ ἡ αὐ καὶ ἡ εὔ καὶ ἡ οὐ καὶ ἡ ἠ καὶ ἡ ὦ, ἡ δὲ αὐ τῆ καὶ ἡ εἰ καὶ ἡ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ εἰ, καὶ ἡ ἠῦ καὶ ἡ οὔ, ἡ δὲ αὐ τῆ καὶ ἡ οὐ καὶ ἡ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ οὔ. οἷον αὐτὸς ἀνήρ ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός, καὶ ἡ οἰ ἡ δὲ αὐτὸς τοῦ ὦ καὶ ἡ εἰ. αὐταὶ τοίνυν αἰ ἔνδεκα δίφθογγοι ἀνεμερίσαντο ἑαυτάς καὶ ἐγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ κατ' ἐπικρατίαν, αἱ δὲ κατὰ διεξοδόν, αἱ δὲ κατὰ κρῆσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπικρατείαν εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς ἡ δίφθογγου τῆς διὰ τοῦ ἠ καὶ ἡ εἰ καὶ τῆς ῥ καὶ τῆς ῥε τῆς ἔχουσης τὸ εἰ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνός φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ἐξακούεται, οἷον τῆ Ἑλένη, τῆ κελῶ, τῆ Μηδεία. κατὰ κρῆσιν δὲ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς οὐ δίφθογγου καὶ τῆς αὐ καὶ τῆς εὔ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκρινοῦσιν ἑαυτὰ τὰ δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνὴν ἐρμύθευσαι τοῖς δύο φωνήενσιν, οἷον αὐλός, εὔχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδὸν δὲ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῆς ἠῦ δίφθογγου τῆς διὰ τοῦ ἠ καὶ ἡ οὐ καὶ τῆς οὔ τῆς διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ οὐ καὶ τῆς οἰ τῆς διὰ τοῦ ὦ καὶ ἡ εἰ· ἐπὶ ταύτων γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνός φωνήεντος, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ εἰ, καὶ χωρὶς τοῦ ἑτέρου φωνήεντος, οἷον νηυσίν, οὗτος, αὐτός,

εὔτε μιν αὐτὸς ἀνήρ

ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἡ αἰ δίφθογγος ἡ ἐκφανοῦσα τὸ εἰ καὶ ἡ οἰ δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπικρατείαν εἰσὶν οὔτε κατὰ διεξοδόν οὔτε κατὰ κρῆσιν, εἰκότως, ὥσπερ ἰσπερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν δίφθογγῶν, ἰσπερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρετομμένου τῆς δίφθογγος, καὶ τούτου χάριν αὐταὶ μόναι ἐκ τῶν δίφθογγῶν τῆ τονικῆ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἑαυτῶν ἡμῶν χρόνον ἔχουσιν. προσέπεται, ἡ ἐκφανοῦσα τὸ εἰ,

Προσώπων, Σιμοὺς Σιμοῦτες, κλαοὺς κλαοῦντας, τιμῆς τιμῆτος, οἶον χρυσοῦν τιμήτητα καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς λεηγουσῶν γενικῶν τῶν ἐπὶ τῶν δύο συλλαβῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἰῶς καὶ μιᾶς οὐκ ἐφυλάξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἴσιν ἴα καὶ μία παροξυτόνας, καὶ ὤφειλεν ἡ γενικὴ παροξυνεσθαι οἶον ἰας καὶ μιᾶς, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' ἰῶς καὶ μιᾶς περισπωμένως, καὶ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ταῦτα Ἰωνικῆν ἔχουσι τύσιν, καὶ οὐκ ἐσαφήρισεν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. Ἰστέον δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς ἄ βραχυκαταληκτῶν εὐθέσιον οἱ Ἴωνες βαρυντοῦν τὰς λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, οἶον ἄγνια, ἄρηνια, Πλάταια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρὰ, Ἰωνικῶ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἶον ὄρνυιᾶς, ἔρηνιας, Θεσπιῶς, Πλαταιῶς· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἴα καὶ μία ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι, τούτου χάριν Ἰωνικῶ ἔθει καταβίβασαν τὸν τόνον καὶ περισπίεσθησαν, οἶον ἰῶς καὶ μιᾶς, ἰᾶ καὶ μιᾶ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἐστὶ „τὸ γὰρ ἰῶς καὶ μιᾶς Ἰωνικῆν ἔχει τύσιν,” κοινέστιν ὅτι τῆς εὐθείας βαρυντοῦμένης καὶ βραχυκαταληκτοῦσης ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι Ἰωνικῶ ἔθει καταβίβασαν τὸν τόνον, οἶον ἰῶς καὶ μιᾶς, ἰᾶ καὶ μιᾶ. ὅθεν ἡ αἰτιατικὴ, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκαταληκτός, οὐ καταβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἶον ἰαν καὶ μιᾶν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἰῶς καὶ μιᾶς γενικῇ καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσαι, καὶ ἴσιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. διὰ τοῦτο ἡ ἰῶς καὶ μιᾶς γενικῇ μακροκαταληκτεῖ, ἐπειδὴ κανὼν ἴσιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἶον ἀνθρωπος ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, δίψα δίψης, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Μήδεια Μηδείας. οὕτως οὖν καὶ ἴα ἰῶς καὶ μία μιᾶς διὰ μακροῦ τοῦ ἄ κατὰ τὴν γενικὴν πρόσκειται „ἰσοσυλλύβως κλινομένη” διὰ τὸ Ἄκας Ἄκωντος καὶ Λύχης Λύχηςτος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦσαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλύβως. ἡ πατὴρ καὶ μητὴρ γενικῇ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, φημί δὲ τῇ πατῆρ καὶ μητῆρ, καὶ

τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόπον; φημὶ δὲ τῇ πατρὸς γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταῦται ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρχάμεν ὅτι πῦσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπίστραπται τὴν ὀξείαν τάσιν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (ὑπεσταλμένη δηλονότι τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δηλονότι οὐσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν, οἷον *Ἄιας Ἄιαντος*, *Θείας Θόαντος*, *πένης πένητος*, *Δάρης Δάρητος*, *Πάρης Πάριδος*, *Θέις Θεΐδος*, *Δημήτηρ Δημήτερός*, *εἰνάτηρ εἰνάτερος* (σημαίνει δὲ τὴν σύνμφον,

καὶ εἰνατέρων εὐπέλων).

ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξυτόνον μήτερος καὶ θυγάτερος εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξυτόνους· ἀλλ' αἱ εἰρηται, παρωξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, οἷον *μητέρος* καὶ *θυγατέρος*, ὡσπερ *πατέρος*, *ἀνέρος* καὶ *δαέρος*. ἀπὸ προπαροξυνομένων δέ, οἷον *Ἀδώνις Ἀδώνιδος*, *φιλημα φιληματος*, *νόημα νοήματος*, *Ἄρτεμις Ἀρτίμιδος*, *Ἀθηνίς Ἀθηνίδος*, *Θέωνις Θεόωνιδος*. ἀπὸ προπερισπωμένων δέ, οἷον *μνήμα μνηματος*, *βῆμα βήματος*, *αἶμα αἵματος*, *κύμα κύματος*, *σῶμα σώματος*, *νεάνις νεάνιδος*, *θοῦρις θούριδος*, οἷον *θούριδος ἄλκῃς*. παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχεῖα παραλήγονται, οἷον *ταχύς ταχέος*, *βραδύς βραδέος*, *ἦθις ἦθέος*, *Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος*, *Πηλεὺς Πηλέος*, *ἄστηρ ἄστερος*, *αἰθήρ αἰθέρος*, *ἄηρ ἄηρος*, *ἄσπις ἄσπιδος*, *εὐσεβής εὐσεβέος*, *εὐγενής εὐγενέος*, *πριμῆν ποιμένος*, *ὄδρὸς ὄδροντος*. *Θέσει γὰρ μακρὰ ἢ παροξυνομένη καὶ οὐ φῦσει*, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φῦσει μακρῇ παραλήγονται, οὐσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων οἷον *χειμῶν χειμῶνος*, *αἰῶν αἰῶνος*, *ἀγών ἀγῶνος*, *σωλήν σωλήνος*, *δοθιῆν δοθιῆνος*, *στατήρ στατήρος*, *καμπτήρ καμπτήρος*. *ἡμιθνής ἡμιθνήτος*, *νεοδμής νεοδμήτος*, *ψηφίς ψηφίδος*, *κηπίς κηπίδος*, *ἰχθὴρ ἰχθῆρος*. ἀπὸ περὶσπωμένων δὲ οἷον *ἔνορῶν ἔνορῶντος*, *Ἀγλαφῶν Ἀγλαφῶντος*, *Ἐπκοῶν Ἐπκοῶντος*, *Δημοφῶν Δημοφῶντος*, *Προσῶδῶν*

Προσούδους, Φιμους, Αμοούτους, πλακοδε πλακούντας, τιμής τιμήτος, οιον χρυσόν τιμήντα, και άργυρον.

Ταυτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς ληγουσῶν γενικῶν τῶν ἐπέρ δύο συλλαβῶν. Ἰστίον δὲ ὅτι τὸ ἰῶς και μῖς οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει και ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἴστιν ἰα και μία παροξύτως, και ὠφειλαν ἡ γενική παροξύσθαι οἷον ἰας και μίας, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει και ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' ἰῶς και μῖς περισπωμένως. και λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ταῦτα Ἰωνικήν ἔχουσι τάσιν, και οὐκ ἔσαφήνισεν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. Ἰστί δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς ἄ βραχυκαταλήκτων εἰώθησαν οἱ Ἴωνες βαρτοτοεῖν τὰς λέξεις ὡς και ἡμεῖς, οἷον ἄγνια, ἄρπνια, Πλάταια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον ὄργνιας, ἄγνιας, Θεσπιάς, Πλαταιῶς· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἰα και μία ἐν τῇ γενικῇ και δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι, τούτου χάριν Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον και περιεπέσθησαν, οἷον ἰας και μῖς, ἰᾶ και μιᾶ. ταῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἴστί „τὸ γὰρ ἰῶς και μῖς Ἰωνικήν ἔχει τάσιν,” συνίστην ὅτι τῆς εἰθείας βαρτοτονομένης και βραχυκαταληκτοῦσης ἡ γενική και ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον ἰῶς και μῖς, ἰᾶ και μιᾶ. ὅθεν ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἰαν και μίαγ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἴστί ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἰῶς και μῖς γενική και ἡ ἰᾶ και μιᾶ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι και ἴστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. διὰ τοῦτο ἡ ἰῶς και μῖς γενική μακροκαταληκτεῖ, ἐπειδὴ κανὼν ἴστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖν θάλει, οἷον ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, δίψα δίψης, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ἀλεξάνδρειν Ἀλεξανδρείας, Μήδεια Μηδείας. οὕτως οὖν και ἰα ἰῶς και μία μῖς διὰ μακροῦ τοῦ ἄ κατὰ τὴν γενικήν. πρόσκειται „ἰσοσυλλάβως κλινομένη” διὰ τὸ Ἄσας Ἄσantos και Ἀύχης Ἀύχητος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦσαι κατὰ τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως. ἡ πατρός και μητρός γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, φημί δὲ τῇ πατῆρ και μήτηρ, και

μη μακροκαταληκτοῦσα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλύον-
ται ἰσοσυλλάβως· πατήρ γὰρ πατήρ ἦν καὶ μήτηρ μήτηρ, καὶ
κατὰ συγκοπὴν γίγνεται πικρός καὶ μητρός, καὶ λοιπὸν ἡ συ-
ναφρῆσις αὐτὰ γέγονε τῆς ἰσοσυλλάβας. πρόκειται „κλυομένη“
διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ
γενικὴ οὐ μακροκαταληκτῆ ἰσοσυλλάβως κλυομένη, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
τίκειται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μὲν ὀπτατὰ εἰσι καὶ τῆν αὐτῆν φε-
νήν πανταχοῦ φυλάττουσιν.

Ἐχομεν οὖν δι’ ἣν αἰτίαν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ μακροκατα-
ληκτῆ. ἡ δὲ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆ διὰ τοῦτο μακροκαταληκτῆ, πρῶ-
τον μὲν ὅτι, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ γενικὴ τούτων μακροκαταληκτῆ,
οἷον ἰᾶς καὶ μιᾶς· πᾶσα δὲ δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ
γενικῇ ἰσοχροεῖν αὐτῇ· φέλει, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου
ἀνθρώπῳ, δίψης δίψῃ, Αἰάντος Αἰάντι, Λάχης Λάχῃ, κτή-
τος κτήτι. εἰ οὖν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ, ὡς εἴρηται, μακροκα-
ταληκτῆ, δηλοῦσι εὐλόγως ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆ μακροκαταληκτῆ
πρόκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ“ διὰ τὸ ταχέος ταχῆ,
βραδέος βραδέι· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτῆ τῆς
γενικῆς βραχυκαταληκτοῦσας, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ
ἰσοσυλλαβῆ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἰᾳ
καὶ μιᾶς δοτικῇ μακρὸν ἔστι τὸ ἰ, ἐπειδὴ τὸ ἰ ἀνεκφώνητόν ἐστιν.
ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ἰ τότε εἰρηλοκεῖται ἀνεκφώνητον, ἢ ἰᾶ εὐ-
ρεθῆ ἢ μετὰ τοῦ ἦ ἢ μετὰ τοῦ ὦ ἢ μετὰ τοῦ ἄ μακροῦ ἐν μιᾶ
συλλαβῇ, οἷον τῆ σφῆ, τῷ κιλῶ, τῇ Μηδείᾳ.

Ἐχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ καὶ ἡ ἰᾶ
καὶ μιᾶς δοτικῆ μακρὸν ἔχουσι τὸ ἰ. ἄξιον δὲ ἔστι ζητήσαι διὰ τί
ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆ καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆ ἐπὶ τέλος ἔχουσι
τὸν τόνον καὶ περιοκῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. ἔστιν οὖν αἰτία
τῆν αἰτίαν ταύτην. οὐκ ἠδύθαντο αἱ γενικαὶ αὐταὶ καὶ δοτικαὶ
ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δο-
τικὴ μακροκαταληκτοῦσα ἐπ’ ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλ-
λαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιοκαμένῃ δίχεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ
ὀνομαστικῆς εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. ἔστι-
σαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σοφῶ σφῶ σοφοῖς
σοφῶν σοφοῖς, κελῶ κελῶ κελῶν κελῶν κελῶς, τιμῆς τιμῆ τι-
μῶν τιμῶν τιμῆς, φοβεῶς φοβεῶν φοβεῶν φοβεῶν φοβεῶν φοβεῶν,
Συμφῶν Συμφῶν Συμφῶν Συμφῶν Συμφῶν Συμφῶν, πτεροῦ πτεροῦ πτε-

ροῖν πτερῶν πτεροῖς. οὕτως οὖν καὶ ἡ λᾶς καὶ μῖς γενικὴ καὶ ἡ
 ἰᾶ καὶ μῆ δοτικὴ καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. πρόσκει-
 ται ἐν τῷ κανόνι „μακροκατάληκτους” διὰ τῆς μηνός μηνί, χη-
 νός χηνί, φωτός φωτί· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
 τίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατά-
 ληκτα. πρόσκειται „ἐπ’ ὀνομάτων” διὰ τὴν ἰμοί καὶ σοί ἀνταγω-
 μίαν· αὐτὰ γὰρ οὐ περισπῶνται ἀλλ’ ὀξύνονται. πρόσκειται „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου Ὀμη-
 ρῷ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτα εἰσὶ καὶ
 ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχου-
 σιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον. πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 νόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἐπὶ ὀξυτονομημένης εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,” ἐπειδὴ ἴαν ἐπὶ ὀξυτονομημένης εὐθείας γέ-
 νηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τότε καὶ ἡ γενικὴ καὶ ἡ
 δοτικὴ ὀξύνονται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ κως τοῦ κω τῷ κω,
 ῥῆ λῶς τοῦ λῶ τῷ λῶ, ὁ ζῶς τοῦ ζῶ τῷ ζῶ.

Ταῦτα μὲν ἐν τοιούτοις.

Ἰστίον ὅτι αἱ εἰς ὅς γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύ-
 νεσθαι θέλουσιν, οἷον μηνός, χηνός, γμῶς, φωτός, ποδός, φρε-
 νός, σῆός, δρυός, σφηνός, σπληνός, Κρητός, κτενός, χθονός, ἐνός,
 βοός, χροός, δμῶς, σαρκός, Σφιγγός, πατρός, ἀνδρός, μητρός,
 χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναίρεσιως εὐρεθῆ ἡ γενικὴ ἢ πρὸς ἀντιδια-
 στολήν ἑτέρου σημεινομένου ἢ χαρικιῆρι ἀκολουθήσει, ἀπὸ συ-
 ναιρέσεως μὲν διὰ τὸ λῶς· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τοῦ
 λῶος ἰγένετο λῶος, συναίρεσις παρακολουθησάσης ἦγον κῶ-
 σεις τῶν δύο αῦ εἰς ἓν ᾤ, μακρὸν δηλονότι, διὸ καὶ προπερισπῶ-
 νται, οἷον

λῶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τοῦτῃσιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λῆθου. καὶ πάλιν ἔστι κῆρος, κῆ-
 ρος, καὶ γίνονται κατὰ συναίρεσιν ἦγον κατὰ κῶσιν τοῦ
 κῆ καὶ αῦ εἰς ἡ κῆρος καὶ ἦρος προπερισπωμένως. καὶ πάλιν ἔστι
 ἡ εὐθεία υἷς ὡς ὄφις, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ υἷος ὡς ὄφιος προ-
 παροξυτόνως, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ υἷ καὶ εἰς τὴν υἷε δίφ-
 θογγον υἷος προπερισπωμένως, ὡς παρ’ Ὀμήρῳ

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἴλλου υἷος ἄποινα,

ὁ δὲ Ἡρωιδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φη-
 σίν, ὅτι ἔστιν υἷος διὰ τῆς υἷε κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τούτου ἡ

γενική υἱός και κατά κράσει τῶν δύο ἢ εἰς ἓ, δηλοῦσι μακρόν, υἱός, ὡς περ θέτι θέτι,

Θέτι καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ υἱὸς υἱός κατά μὲν τὴν γενικὴν ἔκαστε συναίρεισιν τοῦ ὑ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ διφθογγον, κατά δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρειν τοῦ ὑ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ διφθογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ υἱὸς κατά τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεισιν τοῦ ὑ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ διφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν υἱ διφθογγον σύμφωνον εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον ἀρηνιαι, μυῖαι, υἱός· εἰ ἔκαστε οὖν τὸ υἱὸς κατά τὴν εὐθείαν συναίρεισιν τοῦ ὑ καὶ ἰ εἰς τὴν υἱ διφθογγον, ἤμελλα μετὰ τὴν υἱ διφθογγον σύμφωνον ἐπιφερόσθαι τὸ ὑ, ὅπερ ἔστιν ἀποκτ.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἄξιόν δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ τοῦτο ἡ λῆος γενική και ἡ κῆρος και ἡρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνασι τῆς λῆος και κέρος και ἱeros, διὰ ποίαν αἰτίαν και ἡ πατρός και μητρός και ἀνδρός γενικαὶ οὐ βαρύνονται, οἷον πάτρος και μήτρος και ἀνδρός, ἐπειδὴ και αὐταὶ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνασι τῆς πατέρος και μητέρος και ἀνέρος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός και μητρός και ἀνδρός γενικαὶ συγκοπὴν πεπόνθασι τοῦ εἰ και τελείως ἀποβάλλουσι τὴν μίαν συλλαβὴν, και λοιπὸν ὡς κυρίως δισυλλαβοὶ ᾤδύνθησαν, ἡ δὲ λῆος και κῆρος και ἡρος γενικαὶ κράσειν πεπόνθασι και δυνάμει τρισυλλαβοὶ εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἐποίησαντο ἀποβολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κράσειν τῶν δύο φωνηέντων, και λοιπὸν ὡς δυνάμει τρισυλλαβοὶ εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀποροῦσά τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λῆος και κῆρος και ἡρος ὡς δυνάμει τρισυλλαβῶν ἰβαρύνθησαν, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ οἷς οἷος, γεγόμενον κατά συναίρεισιν οἷς οἷός, μὴ ἰβαρύνθη; και τοῦτο γὰρ δυνάμει τρισυλλαβὸν ἔστιν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι τὸ μὲν λῆος και κῆρος και ἡρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ συναίρουνται ἀλλὰ και ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λῆος λῆς λῆος λῆος, κέρος κῆς κέρος κῆρος, ἱeros ἡς ἱeros ἡρος, και τούτου χάριν ὡς δυνάμει τρισυλλαβῶν ὄντα ἐν τῇ γενικῇ ἰβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷς οἷος οὐκ ἔκαστε ἐν τῇ γενικῇ συναίρεισιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον, οἷον οἷς οἷς, και λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνηρημένης εὐθείας ἐκλήθη οἷος ἡ γενική, και τούτου χάριν ὡς μὴ οὔσα ἡ γενική τρι-

σύλλαβος δύναμις ἀλλὰ κυρίως δισύλλαβος ὠξύνθη· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐρίσκεται, φημι δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι δισύλλαβον καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίνεσθαι τὴν γενικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὡς ὠτός. ἴσται γὰρ φῶς φάτος καὶ ὡς ὠτος, καὶ λοιπὸν κῆσις παρακολουθεῖ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεται φῶς καὶ ὡς, κῆσιθεν κλίεται φωτός καὶ ὠτός ἢ γενική. οὐδὲ γὰρ δύναμεθα τὴν φωτός καὶ ὠτός γενικὴν ἀπὸ τῆς φάτος καὶ ὠτος λέγειν κατὰ κῆσιν, ἐπεὶ φωτός καὶ ὠτος ἄφειλεν εἶναι βαρύντως, ὡς ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γενόμενα· ἀλλ' ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ γίνετο ἢ κῆσις κῆσιθεν ἢ κλίσις. εἰσημαίεται τὸ φρητός ὀξυνόμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς φρέτος γενόμενον κατὰ κῆσιν φρητός ἄφειλε βαρύνεσθαι. οὐδὲ γὰρ δύναμεθα λέγειν ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ γίνετο ἢ κῆσις κῆσιθεν ἢ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἴρηται ἢ φρη εὐθείᾳ τῇ χρήσει. ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ φρητός γενικὴ συνέθεται κατὰ τὴν εἰσιν τῆς Κρητός γενικῆς καὶ σητός καὶ θητός· σῆς δὲ ἴσται ὁ σῶληξ καὶ θῆς ὁ μισθῶτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἴσται δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶνος παρὰ κοινῆς λέγει ὁ τεχνικός [ὅτι] ἢ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας γίνετο Θῶνιδος καὶ Θῶνιος Ἰωνικῶς, ὡς περὶ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶων Θῶωνος καὶ κατὰ κῆσιν τοῦ ὠ καὶ ὠ εἰς τὸ ὠ Θῶνος· οὐχ ὑγιῶς [θ] λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι, εἰ γίνετο κατὰ συγκοπὴν, ἄφειλεν ὀξυνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ αὐταὶ γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ δισυλλαβήσασαι ὀξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτηριστῆρα τῶν εἰς ας δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὡς περὶ παιδός, μητός, χητός, γραός, φωτός, κωτός. πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον ἴσται εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶων εὐθείᾳ, ἐξ ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θῶωνος καὶ Θῶνος γενικὴν, εὐρηται σημαίνουσα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα, ὅστις σημαίνει ἢ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἕτερον ἄνδρα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Θῶωνά τε ἀνακτα. τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; ἴσται οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέγονεν ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνιος γενικῆς. εἰ δὲ τις εἴποι διὰ τί οὐκ ὀξύνεται, λέγομεν τὴν αἰτίαν ταύτην. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ ὀξυνόμεναι μιμουμένται εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθείαν, καὶ πάλιν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός.

μικαὶ μιμουμένη τὴν ἰατρὸς εὐθείαν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Φθία γυναικὴ εἰ εὐζύνητο οὐκ ἤμελλε μιμεῖσθαι εὐθείαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθείαν εἰς τοὺς καθαρὰν διαύλαβον, τῷ ᾧ παραλαχομένην καὶ ἀεταμένην, βαρυνόμενην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κώρος· σημαίνει δὲ τὸ στρόβιλαιδὸς ἦγον τὸ εἰς ἀξὺ λήγον· φῆτος, σημαίνει δὲ δὲ τὴν τιμὴν), τοῦτον χάριν οὐκ ἐξύνθη ἀλλ' ἔβραυνθη. προσκεῖται „διαύλαβον,” ἐπειδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ἔχομεν εὐθείαν δξυνομένην, οἷον κωνιός, οἰωτός, Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „ἢ πρὸς ἀντιδιαστολῆν ἑτέρου σηματομένου,” ἐπειδὴ τὸ κίρος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολῆν τοῦ κίρος δξυνομένου· τὸ γὰρ πευστικὸν ἦγον τὸ ἐρατηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίρος ἐστὶν υἷος; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦγον ἀόριστον δξύνεται, οἷον τιός. οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντιπεφύροτας. Καὶ πάλιν ἔστιν

Εὐφύκλιμα Ἰλιος Ἀνυάτηρ Πειραγαρίδαρ,

καὶ βαρύνεται ἐνταῦθα ἡ γενική, λέγω δὲ ἡ Ἰλιος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολῆν τοῦ ἄποδ προσηγορικῶ του ἐπὶ τῶν ὀφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἢ χαρακτηρὶ ἀκολουθῆσαι,” ἐπειδὴ ἔστι Φθίας Φθιάτος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῶν μετοχῶν, ὡς περ σιάτος, βάντος, φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβάντα), καὶ πάλιν ἔστι Φθῶν ὄνομα κύριον περιρπωμένου, καὶ τούτου ἡ γενική λέγεται Φθῆτας προπερισπωμένως πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῶν εἰς ὧν περιρπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ὧν περιρπωμένα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον ἔερωτων ἔερωτωντας, Κτησιφῶν Κτησιφῶντας, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντας, Δημοφῶν Δημοφῶντας. οὕτως οὖν καὶ Φθῶν Φθῶντας προπερισπωμένως. ἢ πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῆς κλῶν κλῶντος μετοχῆς καὶ ζῶν ζῶντας καὶ σμῶν σμῶντας καὶ θρῶν θρῶντας λέγομεν Φθῶν Φθῶντας προπερισπωμένως. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι „ἐπὶ ὀνομάτων,” οἷον „αἰ εἰς ος διαύλαβοι γενικαὶ εἰς ὀνομάτων δξύνεσθαι θέλουσι,” διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον σιάτος, βάντος.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πάσα εὐθεία εἰς ὀφθαλμοῦ καὶ ἀποβολῆ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν τόνον ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλῆτις Φιλῆτις, Μητιάς Μητιάς, Μητιάς Μητιάς, χρυσαῖος χρυσαῖος, ἀργυρεὺς ἀργυρεὺς, πλε-

κοῦς πλοκοῦ, λαγωῦς λαγῶ, ὄρφως ὄρφοῦ, λείως λειῶ, οὐκίως οὐκί, εὐ-
νοῦς εὐνοῦ, ἀκλίνοῦς ἀκλίνοῦ, Μινάτωσιν Μινάτωσιν, Πηγάτωσιν
Πηγάτωσιν.

Τὰ ἐκταίνοντα πρὸ ᾧ εἰς τὸ ᾧ κατὰ τὴν γενναίην Ἀττικῶς τὸν
ἀπὸν τόνον φυλάττουσιν ὅν τινα εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως τοῦ
ᾧ εἰς τὸ ᾧ, οἷον πόλιος πόλειος, μάντιος μάντιος, ὄφιος ὄφιος,
λέγιος λέγιος, βασιλείος βασιλείος, Ἀχιλλέος Ἀχιλλέος, Ἀτρείος Ἀτρείος,
Πηλίου Πηλίου, ἱερέος ἱερέος,

Αἱ συνηρημέναι γενικαί, εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντε-
λειᾷ, παροξύνονται ἐν τῇ συναίρειᾳ, ὅσοι Δημοσθένος Δημοσθέ-
νου, Διομήδεος Διομήδους, Σωκράτους Σωκράτους, ἰερεῖος ἰε-
ρέου, Θυρῆος Θυρῆος, τέλειος τέλειος, βέλιοι βέλιοι, κρέας
κρέας, γήρας γήρας· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελειᾷ, περι-
σπῶνται ἐν τῇ συναίρειᾳ, οἷον εὐσαβέος εὐσαβέου, εὐγενέος εὐγε-
νεοῦ, Ἀητός Ἀητός, Σακφός Σακφός, Ἐρατριός Ἐρατριός,
Παιραιός Παιραιός, Σταφύλιος Σταφύλιος.

Αἱ δὲ διὰ τοῦ ὄου Θετταίκαί γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περιπερισπῶν
κοινῶν γενικῶν ὄου, προπερισπῶνται, οἷον καλοῦ καλοῦ, σοφοῦ
σοφοῦ, σεμνοῦ σεμνοῦ, ποταμοῦ ποταμοῦ, ὤκεανοῦ ὤκεανοῦ,
εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνομένων, προπαροξύνονται, οἷον φίλου φίλου, κού-
φου κούφου, Πριάμου Πριάμου.

Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ πλειονασμὸν τοῦ ὄ γινόμενα,
εἰ μὲν ἀπὸ ὀξυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὄου, προπερισπῶνται, οἷον
Πετιῶ Πετιῶ,

υἱὸς Πετιῶ Μενεσθεῶς,

ὡς υἱὸς Πετιῶ Διοτρεφέος βασιλέως,

Τυλαῶ Τυλαῶ, ὡς κατὰ Ἀττικῶν· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνόντων γε-
νικῶν Ἀττικῶν ὄου, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίνω τοῦ Μίνω,
τοῦ Ἀνδρόγεω τοῦ Ἀνδρόγεω. τοῦ δὲ ὄ προσελθόντος κατεβί-
βάσθη μίω συλλαβὴν ὁ τόνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τετάρτην
ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξείαν.

Αἱ δὲ διὰ τῷ ἔω γενικαί Ἰωνικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυνόντων κοινῶν
γενικῶν ὄου, προπαροξύνονται, οἷον Ἀγριέου Ἀγριέου, Ὀρίστου
Ὀρίστου, Αἰνέου Αἰνέου, ἀκαθεῖς δηλονότι εἶναι. ἴσως γὰρ
πάθωσι, πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχουσι τὴν ἐόθειαν, οἷον Ἐρμίου
Ἐρμίου καὶ κατὰ συνηγορίαν τοῦ δ Ἐρμίου παροξυτόνος,

Ἦρξ Ἐρμίου τε.

εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὡς, παραξίνονται, οἷον ἀλητροῦ ἀλήτεω, Κασῆς Κασοῦ (ἴστω δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Ἐκείω. αἱ δὲ τοῦ αὐτοῦ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὴν ἀπὸ βαρυνθέντων κοινῶν γενικῶν ὄντι, προπαραξίνονται, οἷον Ἀκρείδου Ἀκρείδα, Ὀρέστου Ὀρέστια, εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὄντι, προπερισπῶνται, οἷον ἀργεστής ἀργεστοῦ ἀργεστῶ, ἀργεστῶ τότω (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοσούτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τέσου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤῶΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κατανοεῖ τὸν τόνον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῶ, σοφοῦ σοφῶ, Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, φωτός φωτί, μητρός μητέρῃ, γυναικός γυναικί, πατρός πατρί, θυγατρὸς θυγατρί, τινός τινί, κῆρος κῆρι, ἦρος ἦρι, λάος λαῷ, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, ταχέος ταχεῖ, Δεοφῶντος Δεοφῶντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, ἰᾶς ἰᾷ, μίας μιᾷ, βελτίονος βελτίονι, χειρίονος χειρίονι (ἧτις δοτικὴ καθόδουσα συγκοπήν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἴσων ἀνεδέξατο τραπήν τῆς εἰς διφθόγγου εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρῃ,

κρείσσον γὰρ βασιλεύς, ὅτε χρίσεται ἀνδρὶ χέρῃ),

Καντος Καντι, ἀσπίδος ἀσπίδι, κνημίδος κνημίδι. διὰ τοῦτο τὸ ὅτι ἀναγνωστός προπαραξύνωνται, οἷον ὡς τὸ

ὅτι σε πατήρ κέλεται

ἀντὶ τοῦ ὅτι τινί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὅτιως, ὅτιως ἔχρῃν ἀντὶ τοῦ τινός, καὶ λιπαρὸν ἀναγκάζεται ὁμοτονεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ πρωτόσυκοι ἀνωνημίαι ἀνωκόλουθοι εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς γενικαῖς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοί δὲ καὶ σοί ὀξυτόνως), ποτὲ δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὗ γὰρ περισπωμένως καὶ οἱ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ“ διὰ τὸ ταχέος ταχεῖ. ἡ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταῦθα παραξίνεται, ἡ δὲ δοτικὴ περισπᾶται. ἀλλ’ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ· συναίμασι γὰρ ὑπομείνασα ἐνδεῖ μιαν συλλαβὴν. εἰν δὲ λάβωμεν τῆς ἐντέλειαν αὐτῆς, ἡ ἀκόλουθος τάσις φυλάσσεται, οἷον ταχέος

ταχεί ταχεί, εὐσεβίος εὐσεβεί, εὐγενέας εὐγενεί, εὐγενεί. ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναίρεσιως ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἑκαστῆ καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλάχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἑκαστῆ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβῆ ἢ δοτικῆ τῆ γενικῆ.

Ἰστέον δὲ ὅτι κάλλιον ἔστι παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἥπερ ἂ παρέθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ παρέθετο τὸ μάντι καὶ πόλει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντεως καὶ πόλεως γεγόνουσι μάντι καὶ πόλει καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντι καὶ πόλει καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῆ γενικῆ. ἔρῃ δὲ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ἣ ἴστιν ἐν τῇ γενικῆ ἢ ὀξεῖα καὶ ἐν τῇ δοτικῆ, οἷον μάντιος μάντι, πόλεος πόλει. διὰ τοῦτο οὖν εἰρηκαμεν βελτίονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα· ἐκείνα γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῆ γενικῆ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον· τὸ γὰρ ταχέος καὶ εὐσεβέος παροξύνονται, τὸ δὲ ταχεί καὶ εὐσεβεί περιοπῶνται. κάλλιον οὖν, ὡς εἰρηται, παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἥπερ τὸ μάντι καὶ πόλει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τίσιν καὶ ἐν τῇ γενικῆ καὶ ἐν τῇ δοτικῆ καὶ πρὸ τῆς συναίρεσιως καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντιος μάντι μάντι, πόλεος πόλει πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἰε παραφυλάσσασθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δοτικῆ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῆ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ οἰ μὲν πάντες ἰῶ ἐν ἡματι Ἄιδος εἶσω·

καὶ γὰρ τὸ ἰῶ περιοπᾶται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βαρυτονουμένης· ἴον γὰρ ἴστιν ἡ εὐθεία ἀντι τοῦ μόνον, καὶ ἡ γενικῆ ἴου παροξυτόνωσ, ἡ δὲ δοτικῆ ἰῶ παρισωμένως. σημαίνω δὲ τὸ ἰῶ ἡματι ἀντι τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρῃ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων προστίθωμεν ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυνδαρέως εὐθείας τῆς διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἢ γενικῆ Τυνδαρέου ἴστι παροξυτόνωσ, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ καὶ ἡ δοτικῆ ὁμοίως τῇ γενικῆ Τυνδαρέω ἴστι παροξυτόνωσ, καὶ πρὸ μᾶς ἔχει τὸν τόνον. ὅταν δὲ γίνηται Ἀττικῶς ἡ εὐθεία διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ, Τυνδαρέως ὡς Μενέλιωσ, τότε προπαροξύνεται ἡ γενικῆ, καὶ ἡ δοτικῆ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδαρέω τῆ Τυνδαρέω, ὡς περ τοῦ Μενέλιω τῷ Μενέλιω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μετακλιμαίεμαι δοτικαὶ εἰς ἰ λέ-

γουσαι προπαροξύνεσθαι θέλουσι (θελόντες ὑπὲρ δύο συλλαβῆς εὔσαι· τούτο γὰρ ἔστι τὸ εἰρημένον αὐτῆς „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ), οἷον ὁ πολυπάτερος τοῦ παλυπατάγου τῷ πολυπατάγῃ παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ πολυπάτεγι προπαροξυτόνως. καὶ πάλιν ἔστιν ἡ διχόμενος τῆς διχομήνου τῆ διχομήνῃ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν διχόμενι· καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δύναται καὶ ἐπὶ τῆς διχομήνης προπαροξυτονομένης, διὰ τοῦ βας κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ διχομήνης διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ε διχομήνι, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ὡς ἄπλοσθεν ὀπισθεν, ἔξαφροτος ἔξαιτος, ἀρμόσαντες ἄρσαντες, ὁμῆπατρος ἄπατρος· τὸ γὰρ πατέρος κακρότε καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα· καὶ μὴ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀδύονται, οἷον ὡς περ φωτός, χηρός, γραός, παιδός, καὶ πάλιν ἔστι τὸ μελικράτος καὶ τὸ χαλκόκρατος, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῃ καὶ τῷ χαλκοκράτῃ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ μελικράτι καὶ τῷ χαλκοκράτι, καὶ προπαροξύνονται· ἂν δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὐταὶ, τῷ μελικράτῃ καὶ τῷ χαλκοκράτῃ, γινώσκει ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς καὶ ὁ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμόν γέγονασιν ἀλλὰ κατὰ ἀκόλουθον κλίμα, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτι, χαλκοκράς χαλκοκράτος χαλκοκράτι.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβῆς εὔσαι” ἦγον εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ, ἐπειδὴ ἔστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμόν τῷ κλάδῃ, καὶ ὀδύεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ κατὰ μεταπλασμόν τῷ λιτῷ, οἷον

ἐν λέξεσσι δὲ θέντες ἑαυτῷ λιτὶ κλίμασιν, καὶ ὀδύεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ἑξῆς ἐκφορητικῶν λέγουσαι δισυλλαβίαι δοτικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀδύονται· ἑλκισμοί, οἷον μητρί, παιδί, χηρί, μηρί, πατρί, Τρωί, σκληρί, φρεσί, χροσί, σπεί, δευί, δαί προσθεῖναι „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναρτίσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ, ἢ πρὸς ἀπειδιαστολήν ἑτέρου σημασινομένου, ἢ χαρακτῆρῶς ἀπολευθῆσαι.” πρόκειται „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναρτίσεως εὐρεθῆ ἢ δοτικῆ”· διὰ τὸ πῆρα κηρί, ἐφο ἦρι, λάα λῆα, ἄκαμ. ἄκαμ, πῆντα ὄτε καλλικλομάμῃ,

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ Ia καὶ μία· ἐμάθο-
μεν γὰρ ὅτι αἱ γενικαὶ Ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβωσαν τὸν τόνον, οἷον
τὸ ἰᾶς καὶ μιᾶς, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ἴφι-
λον βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων σισημιέονται τὸ γυναικός γυνῆκα καὶ
θυγατρός θυγάτρα, ὅτι ἡ μὲν γενικὴ τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰ-
τιατικὴ βαρύνεται· οὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἐνταῦθα φυλά-
ξαι τὴν ὀξείαν τύσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πῶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν
εἰς ἃ λήγουσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τύσιν, οἷον *Αἰαντα*, *Θόαντα*,
Πάντα, *Μήνη*, *Χῆνη*, *καῖδα*, *Κτησιφῶντα*, *Ξεροφῶντα*, *Ποσειδάωνα*,
Ἰσκίδα, *ῥανίδα*, *κρηπίδα*. ὅθεν τὸ νικᾶδα γινόμενον κατὰ συγχο-
πὴν νίφα ἀνεβίβασε τὸν τόνον, οἷον

ἀλευόμενοι νίφα λευκῆν,

ὡς βῆ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
καὶ κάλλω ἡ φυγὴν αἰτιατικὴ γινομένη κατὰ μεταπλασμὸν φύγα
ἐβαρύνθη, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

φύγαδ' ἔτραπε μίνυχας ἔκπους

ἐπὶ τοῦ εἰς φυγὴν, ὡς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν προ-
λεχθέντα κανόνα. τὸ τίνα καὶ τινὰ πρὸς διάφορον σημασίαν
διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται,
οἷον τίνα ἔτυψας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἄοριστον ὀξύνεται,
οἷον τινά. τὸ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Στειριᾶ οὐκ ὀξύνονται
ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Στει-
ριᾶ γέγονας κατὰ κῶσιν τοῦ εἰ καὶ ἃ εἰς ἃ μακρόν· ἡ γὰρ
ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνεχίζονται, οἷον πᾶς παῖς,
Πηλεΐ, *Πηλεῖ*, *Ἡρακλεῖς*, *Ἡρακλής*, εὐσεβέος εὐσεβούς. τούτου
χρῆς. τῆς γυναικός καὶ θυγατρός γενικῆς ὀξυνομένης ἡ γυναικα
καὶ θυγάτρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἄξιόν
ἐστὶ ζητῆσαι διὰ τί ἡ μὲν θυγάτρα αἰτιατικὴ προβαρύνε-
ται, οἷον

λυσόμενός τε θυγάτρα,

ἡ δὲ γυνῆκα αἰτιατικὴ προπερισπῶται, ὡς τὸ

γυναικά τε θήσατο μαζίον.

καὶ περὶ μὲν τῆς θυγάτρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
προβαρύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγάτρα γέγονε κατὰ συγχοπὴν
θυγάτρα, ὡς παρὰ τοῦ *Δημήτερα* *Δήμητρα*, αἱ δὲ συγχοπαὶ ἀνα-
βαρύνουσι τοὺς τόνους, οἷον ἀπλωσθε ἄπλωθεν, ἐξέλατος ἔλατος.

προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπερ̄ δύο συλλαβὰς οὔσαι, „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ᾤ θηλυκῶν φύσει μακρῶ παραληγομένων.” ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῆ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δωδώνης ἢ τῆ Δωδώνῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς ᾤ ἔστιν ἡ εὐθεία τούτων καὶ φύσει μακρῶ παραλήγεται, τούτου χάριν, γινόμενα κατὰ μεταπλασμόν ἐν τῇ δοτικῇ εἰς ᾤ, προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνονται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι

καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

μῆ με τὸν ἐν Δωδῶνι λόγῳ μόνον οὔνεκα χαλκίον.

Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλασμός ἐστιν ὅταν τραπῆ ἡ τελευταία σιληβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβὴν, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνεται, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλην τῶν εἰς ᾤ διασπλάβων. Ἰστούσαν δὲ παραδείγματι τοῦ κανόνος ταῦτα, ἀβλήτος ἀβλήτα τὰ δύο προπερισπῶνται. ἰδρωτός ἰδρωτά, ὁμοίως. λιμένος λιμένα, ἀσιδὸς ἀσιδά τὰ δύο παροξύνονται. Δημήτερος Δημήτερα τὰ δύο προπαροξύνονται. Διομήδεος Διομήδεα, ὁμοίως. καλὸν καλόν, σοφὸν σοφόν ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐπίβλησαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλὸν καὶ σοφὸν περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκαταληκτοῦσαι, περισπωμένη δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω μακρᾶς φύσει, οἷον Ἐρμῆς, Ἡρακλῆς, βούν, νοῦν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον καὶ ἀνθρώπου ἀνθρωπον ἐμάθομεν ὅτι ἡ μακρὰ κατεβίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἄφιλε προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς μεμαθήκαμεν. ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὰν εὐν τελευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπαροξύνθη, οἷον Ὀμηρος Ὀμηρον, ἀνθρωπος ἀνθρωπον. ἡ Ἀδώνιδος αἰτιατικὴ τῇ Ἀδώνιδος γενικῇ συντονοῦται· ὅταν δὲ φύγῃ τὴν τετρασυλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἀδωνος Ἀδωνων, ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται. τὸ ἴσον καὶ μίαν ὁμοίως τοῖς

εἰς ἄληγους αἰτιατικοὺς μονοσύλλαβους, δηλονότι μακροκατάληκτοι,
περισπῶνται, οἷον μῦν, σὺν, δρῦν, λιῶ (σημαίνας δὲ τὸν λέοντα,

ἐπὶ ταῖς ἡγάγε δαίμων),

γραῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), Θεῦν,

τὴν Θεὸν Ἄρτεμιν οἱ ἔπαθεν

ἀντὶ ταῦ τὴν Θεόν. γίγνεται κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ
εἰ καὶ ὁ εἰς τὴν εὐ δόφθογγον, ὡς περ Ἐρφέβιος Ἐρφέβην, καὶ ἄφει-
λεν ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεία καὶ ἡ ὄξεϊα εἰς ὄξεϊαν συναίρου-
νται, οἷον ζῶός ζωός, ἰστώός ἰστώός, Νηρηός Νηρηός· ἀλλὰ τῷ κινόνῃ
τῷ λεγθέντι περισπᾶσθαι. πάλιν ἴστω κλείν περισπωμένως· τοῦτο
δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα γίγνεται κατὰ ἀποβολὴν τῆς
δα συλλαβῆς. καὶ ἄφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ν· τῆς γὰρ δα συλλα-
βῆς ἀποκοπείσης κλεί εὐρίσκειται χωρὶς τοῦ ν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα
αἰτιατικὴ ἐνικῶν μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαυ-
τὴν οὐσα εἰς ν θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σὺν, γῆν, δρῦν, ναῦν,
ρηῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν καὶ
ἐγένετο κλείν. Πρὸςκειται „ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί· τοῦτο
γὰρ οὐ λήγει εἰς ν, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ
οὐκ ἴστω οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρὸς-
κειται „αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐσα” διὰ τὸ νῆ Δί· αὐτὴ γὰρ ἡ
αἰτιατικὴ γίνεταί κατ' ἀποκοπὴν τῆ Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἀρσενικῶν
ὀνομάτων εὐρίσκειται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ν,
λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐχ εὐρίσκε-
ται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρὸςκειται ἀνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἰ-
εἰς ἄληγους αἰτιατικοὺς μονοσύλλαβους, δηλονότι μακροκατα-
ληκτοι, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύν-
νεται, ἀλλ' οὐκ ἴστω μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. πε-
ρισπωμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχέως οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τί-
θεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἐρρεῖς, παῖς, βοὺς, γοῦς,
Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπωμένη οὔτε
ἐπάνω βραχέως οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω
φύσει μακρᾶς. καὶ ἴστω εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην. ἡ περισπω-
μένη διπλοῦς τόνος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ ὄξεϊος καὶ βαρεῖος σύγκειται.
εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὐσης
ἀελλῆς κατὰ τὸν χρόνον· ἀπὸ γὰρ δύο χρόνων σύγκειται, ἡ δὲ
βραχέως ἀπὸ ἑνὸς χρόνου. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχέως οὐ

δμόπατρος ὄπατρος, ἀμόσαντες ἄσαντες,
ἄσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀνάξιον ἔσται.

τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβύσαντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκωται ἡμί, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτήρου τῶν εἰς ᾧ διουλλάβων γενικῶν ἠκολούθησαν, καὶ δξύνονται ὡς περ φωτός, χηρός, γραός, παιδός, μητός, Τρωός, φρετός, χθονός. ἄλλως τε δὲ διὰ τοῦτο προπαροξύνεται ἡ θυγάτηρ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, ἔχουσα παροξυνομένην τιν ἐυθεΐαν, προπαροξύνεται, οἷον *Αἶας Αἶαντα, λέβης λέβητα, πένης πένητα, Πέλοψ Πέλοπα, γερφίς γερφέτι, Ἐκτωρ Ἐκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰσάτηρ εἰσάτερα*. εἰ ἄρα οὐν ἡ θυγάτηρ ἐυθεΐα παροξύνεται, δῆλον ὅτι ἐδλόγη ἡ θυγάτηρ αἰτιατικὴ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγάτερα αἰτιατικὴ παρὰ λόγως παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα μήτηρ γὰρ ἡ ἐυθεΐα παροξυτότως καὶ θυγάτηρ, ὡς τε ἐν τῇ θυγατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὡς ἐμάθομεν ἐν τῷ περὶ γενικῆς λόγῳ, παραλόγως παροξύνονται ταῦτα, ἦντα ἐλέγομεν ὅτι ἠκολούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίους συγγενικοῖς, φημί δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαίρος (δαήρ δὲ ἔστιν ὁ ἀδράδελφος).

Περὶ τῆς γυναῖκα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο προπερισπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, διφθόγγῳ παραληγομένη, προπερισπᾶται, οἷον *γλαῦκα, καῦκα, κροῦκα, αἴγα, παῖδα, δαῖτα*. οὕτως οὐν καὶ γυναῖκα προπερισπασμένης, τῇ παραλήξει τῆς διφθόγγου ἠκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν διουλλάβῃ εἰσι, τοῦτο δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς. *ἀλλ' οὐ* ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ διφθογγῶν προπερισπασθῆ ὁμοίως ἐκεῖνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „πλὴν τῶν εἰς ᾧ διουλλάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῇ, πλὴν τῶν εἰς ᾧ διουλλάβων,” ἐπειδὴ, ὡς φησι ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ διουλλάβοι μόνως βαρύνονται. ἰδοὺ γὰρ ἔστι φωτός, μητός, χηρός, παιδός δξυτότως, τὸ δὲ φῶτα, μήτα, χῆτα, πάντα βαρύνονται εἰρηκαμὲν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀπὸ στραπτῆ τῆν ὀξείαν τῶν. τὸ γὰρ τίνα καὶ τίνα, ὡς εἴρηται, πρὸς διάφορον σημασίαν διαφορῶν ἔχει καὶ τὸν τόνον. καὶ γὰρ οἱ

εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι, περισπῶνται, οἷον μῦν, σὺν, θρῦν, λίγ (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα, ἐπὶ ταῖς ἡγάγε δαίμων), γρουῦν, ζῶν (ἀντι τοῦ ζῶντα), Θεῦν, τὴν Θεῦν Ἄρτεμιν οἱ ἔπαθεν

ἀντι τῶν τῆν Θεόν. γέγονε κατὰ κρᾶσις Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ τ̄ καὶ ὀ εἰς τὴν τῶ δίφθογγον, ὡσπερ Ἐράβεος Ἐράβην, καὶ ᾠφειλεν ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεία εἰς ὀξείαν συναίρουνται, οἷον ζῶός ζωός, ἰστωός ἰστώός, Νηρηής Νηρης· ἀλλὰ τῷ καινῶνι αἰὲν λεχθέντι περισπᾶσθη. πάλιν ἴστω κλείν περισπῶμένως· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τῆς δα συλλαβῆς. καὶ ᾠφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ᾧ τῆς γὰρ δα συλλαβῆς ἀποκοπέσεως κλεί εὑρίσκειται χωρὶς τοῦ ᾧ· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐγκλῶν μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐσα εἰς ᾧ θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σὺν, γῆν, θρῦν, ναῦν, γρουῦν, ζῶν (ἀντι τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προέλαβε τὸ ᾧ καὶ ἐγένετο κλείν. Πρόσκειται „ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί τοῦτο γὰρ οὐ λήγει εἰς ᾧ, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἴστωι οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρόσκειται „αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐσα” διὰ τὸ νῆ Δίω· αὐτὴ γὰρ ἢ αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νῆ Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἀρσενικῶν ὀνομάτων εὑρίσκειται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ᾧ, λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐχ εὑρίσκειται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἀνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἰεἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἴστωι μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. περισπῶμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἐρηΐς, παῖς, βόυς, ζούς, Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπῶμένη οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς. καὶ ἴστωι εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην· ἡ περισπῶμένη διπλοῦς τόνος ἴστωι· ἀπὸ γὰρ δεξίως καὶ βαρείως συγκείται. εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὔσης δεξιῆς κατὰ τὸν χρόνον· ἐπὶ γὰρ δύο χρόνοι συγκείται, ἡ δὲ βραχεία ἀπὸ ἐνός χρόνου. οὗτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχείας οὐ

τίθεται περισπωμένη· διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπάνω θέσει μακρῶς ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκεται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἢ περισπωμένη. ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκεται ἢ περισπωμένη· εἰκότως καὶ ἐπάνω φύσει μακρῶς ἦγουν δύο χρόνους ἔχουσης συλλαβῆς τίθεται. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρῶς.

Τούτων οὕτως ἔχοντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐτικῶν εἰς ᾗ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πέντωι καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. ἔτιωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σεμνὸς σεμνόν, βραχὺς βραχύν, ὄξυς ὄξυν, ποιητὴς ποιητήν, αὐλητὴς αὐλητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν, πληθύς πληθύν, οἷζυς οἷζύν, Ἔρινύς Ἐρινύν, φίλος φίλον, κούφος κούφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρα ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, Ἀτρείδης Ἀτρείδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν, Λιχῆς Λιχῆν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, ἀργυροῦς ἀργυροῦν, σιδηροῦς σιδηροῦν, βούς βούν. Πρὸςκεῖται ἐν τῷ κανόνι „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας” διὰ τὸ ἔχθῶς ἔχθῶν, ἔχθῶν παιδοφύγα·

αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ᾗ καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ τῇ περισπωμένῃ εὐθείᾳ. Πρὸςκεῖται „ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν” διὰ τὸ κλεις κλειν, λῆς λῆν, κῆς κῆν (σημαίωσι δὲ τὴν σκώληκα). ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἢ δ' αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τινα εἰρήκαμεν ἄνωτέρω.

Αἱ εἰς ᾗ ἢ εἰς ἣ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρημέναι, εἰ μὲν ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι προπαροξυνημένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναίρεσι, οἷον Διομήδεα Διομήδῃ, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνῃ, Δημοσθένεα Δημοσθένῃ, Σικράτεια Σικράτῃ, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι παροξυνομένων, περισπᾶνται ἐν τῇ συναίρεσει, οἷον εὐσεβία εὐσεβῆ, ἰσοθενία ἰσοθενῆ, εὐτυχία εὐτυχῆ, Ἐρετριά Ἐρετριᾷ, Μειραιά Μειραιᾷ, Στειριά Στειριᾷ.

Αἱ εἰς ᾗ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συνηοσῆν μὲν οὕτως τὸν τόνον τῆς ἀκροῦς λέξεως φυλάττουσαι, οἷον Ἀκάλωνα Ἀκάλων,

ἦρα ἦρα, Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκιάνα κυκιά,
ιδρώτα ιδρώ,

ιδρῶ ἀπεφύχοντο.

ἰχῶρα ἰχῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχῶ χειρὸς ἀμόργον

(ἰχῶρ δέ ἐστι τὸ μεταβιβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἰσὶ κατὰ ἀπο-
κοπήν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν ὄρσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σα-
πφῶ τῆν Σαπφῶ, ἡ Ἐρατώ τῆν Ἐρατώ, ἡ Καλυψῶ τῆν Καλυψῶ,
ἡ Κλειώ τῆν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὡς θηλυκῶν οὐσαι περισπῶν-
ται, οἷον ἡ αἰδώς τῆν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θέσθαι ἐν θεμῶ,

ἡ ἠώς τῆν ἠῶ,

καὶ ἠῶ διαν ἤμιμεν.

ᾤφειλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ θηλυκῶν περισπῶσθαι κατὰ
τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συνακρίσεως τῆς ὀξείας καὶ βαρείας,
ὡς ἐν ταῖς εἰς ᾧ θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς
Σαπφῶ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐ-
θεϊαν ᾤξυνθησαν, ὡς ἐκείσε μεμαθήκαμεν.

Αἰ εἰς ἣν λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς οὐκ ληγουσῶν
οὐσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεΐα, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης
Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ
δὲ περισπαται ἡ εὐθεΐα, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλοῦς
Ἡρακλήν, Περικλῆς Περικλοῦς Περικλήν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεΐα,
βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κερῆσθαι αὐταῖς ταῖς αἰτιατι-
καῖς· δυσμένην γὰρ λέγουσι καὶ κυκλοτέρην καὶ εὐρυνέφην τῶν
εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυσμετής, ὁ κυκλοτερής, ὁ εὐρυνεφής·
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἰσι· τὸ γὰρ Ἄτρεϋς Ἄτρευς λέγουσι
καὶ τὸ Πηλέϋς Πήλευς καὶ τὸ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα
κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ
εὐθεΐα, οἷον τὸ Αἰας εἰς τὸ αἰ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἰαν
ἐν τῇ ἀντῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον. ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμᾶς
ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθειᾷ ὀξεΐα τίθεται εἰς τὸ αἰ (τὸ γὰρ Αἰας πα-
ροξύνεται); ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπωμένη (τὸ γὰρ ᾤ Αἰαν προ-
περισπᾶται, οἷον

Αἰαν ἄμαρτοπέλις βουγαῖα).

ἡ δὲ αἰτία ἔστιν αὐτῆ. ἡ εὐθεία οὐκ ἠδύνατο προπερισπωθεῖν,
 ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἔστιν ἢ τελευταία συλλαβὴ (τὸ γὰρ *Αἰας*
 φύσει μακρὸν ἔχει τὸ *α*), οὐδέποτε δὲ πρὸ φύσει μακρῶς τίθεται
 περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, μήλου, κήπου, δάρου,
 τείχους, ἡθους· τὸ γὰρ Μοῦσαι καὶ κῆτοι προπερισπώμενα οὐκ
 ἀντικείμετα ἦμιν, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἢ αἰ καὶ ἢ οἰ διφθογγος ἀντι
 ποιησὶς παραλαμβάνονται ἤγουν ἀντι βραχείας. ἐπειδὴ οὖν τὸ
Αἰας τὸ *α* ἔχει φύσει μακρὸν, (καὶ ἔχομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι
 τὴν αἰτίαν· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς *α*ς ἄρσενικά βαρύτερα μακρὸν
 ἔχουσι τὸ *α*, οἷον Δρύας, Θόας, γίγας, Κάλγας, Αἰνέας, κοχλίας,
 χωρὶς τοῦ μέγας τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ λάας τοῦ προσηγορικῶν
 καὶ τοῦ *Αἰας* παρὰ τῷ Ἀλκμῶνι), τοῦτου χάριν οὐ περισπώσθη
 ἀλλὰ παραξύνθη. ὡς γὰρ εἴρηται, οὐδέποτε πρὸ φύσει μακρῶς
 τίθεται περισπωμένη. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε πρὸ
 φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη. καὶ ἔστιν αἰεὶν ταύτην τὴν
 ἀπολογίαν. ἡ περισπωμένη δυνάμει παραξύντορός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ
 ὀξείας καὶ βαρείας σύγκειται, οἷον τῆς, βοῆς, νοῦς, Ἐρμῆς· ἡ δὲ
 προπερισπωμένη δυνάμει προπαραξύντορός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ
 δύο βαρειῶν σύγκειται, οἷον τείχος, μήλον, κῆπος, δάρον, ἡθος.
 εἰ ἐτίθετο οὖν περισπωμένη πρὸ φύσει μακρῶς, εὐρίσκατο φύσει
 μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς δυνάμει τρίτη ἀπὸ τέλους·
 ἢ ὀξεία, ὅπως ἔστιν ἄκοπος· ἐμάθημεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν
 ὅτι φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη
 ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεία ἤγουν οὐ προπαραξύνεται ἢ λέξις.
 τοῦτου οὖν χάριν πρὸ φύσει μακρῶς οὐ τίθεται περισπωμένη. πρὸ
 δὲ μὴ οὔσης φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη, οἷον φαῖνέ, κή
 ρυξ, Μοῦσαι, δῆμοι, ἐπειδὴ καὶ μὴ οὔσης φύσει μακρῶς τῆς τε
 λευταίας συλλαβῆς πολλῶν τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεία ἤγουν
 προπαραξύνεται ἢ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἀνθρώποι, ἄμαξαι, τρέπα
 ζαι. ἡ γὰρ *αἰ* καὶ ἢ οἰ διφθογγος ἐνταῦθα ἀντι ποιησὶς παρα
 λαμβάνεται ἤγουν ἀντι βραχείας. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις. τὸ δὲ
 ὦ *Αἰας*, λέγω δὲ ἢ κλητικῆ, ἐπειδὴ συνεσταλμένος ἔχει τὸ *α*, διὰ
 τοῦτο προπερισπᾶται. διὰ τί δὲ ἢ κλητικῆ ἢ ὦ *Αἰας* συνεσταλ
 μένος ἔχει τὸ *α*; ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς *Αἰαντος* γενικῆς ἐγένετο κατὰ
 ἀποβολὴν τῆς *τος* συλλαβῆς, ἢ δὲ *Αἰαντος* γενικῆς συνεσταλμένος
 ἔχει τὸ *α* ἤγουν θέσει μακρὸν, ἐπειδὴ αἰ διὰ τοῦ *τε* κλισόμενα
 γενικαὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς *α*ς βαρυτέρων οὐδαὶ συνεσταλμένοι ἔχουσι
 τὸ *α* ἤγουν θέσει μακρὸν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, οἷον Θόας·

τος, Βίαντος, Δρύαντος· οὕτως οὖν καὶ Μαντος. ἀπὸ δὲ τῶν
 ἑξ ἑσπεριωμένων ἐπέθ μίαν συλλαβὴν οὐσαί ἐκτεταμένον ἔχουσι
 τὸ $\bar{\alpha}$, τοῦτέστι φύσει μακρὸν, οἷον ἄλως ἄλῶντος, πελεκῆς πελε-
 πῆντος, Γλισῆς Γλισῶντος (ἴσθι δὲ ὄνομα πόλεως). πρόκειται
 „ἐπὲ μίαν συλλαβήν” διὰ τὸ πᾶς παντός· τοῦτο γὰρ θέσει
 μακρῶν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ κατὰ τὴν γενικὴν, ἐπειδὴ οὖν ὁ Δίαν ἢ κλη-
 τικῆ συνιστάμενον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται· πᾶσα γὰρ
 φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας. ἔφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
 τόνον, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου, κοινολεκτομένη, μὴ ἐκτετατομένη διὰ
 του χ καὶ τοῦ ι ἢ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ἢ διὰ τοῦ δ καὶ ϵ ἐν ταῖς
 δυνάεσσιν, περισπῶμένην δέχεται, οἷον πᾶδες, Πᾶνες, Ἀλκμῆνες, Τρ-
 κᾶνες, δελφίνες, ἀκτίνες, φῶτες, Τρῶες, μήτες, κήνες, μήλον, δῶρον,
 κήπος, δῆμος, βῆμα, Μοῦσα, αἶμα, ἔθος, εἶθος, κείθος, ἡπαρ,
 γυναικες. πρόκειται „φύσει μακρὰ” διὰ τὰς θέσεις μακρῶς, οἷον
 ἄλλος, ἔργον, ἐνθα, πέμπτος, ἔκτος· περισπῶμένη γὰρ οὐ τίθεται
 εἰ μὴ ἐπάνω φύσει μακρῶς, οἷον Μοῦσα, Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς. καὶ
 διὰ τί ἐπάνω θέσει μακρῶς οὐ τίθεται, ἐμάθομεν ἄνωτέρῳ. „πρὸ
 μιᾶς” δὲ „βραχείας”· πρόκειται διὰ τὸ μὴ εἰρησθῆναι δύο βρα-
 χείας ἐπιρρομένης· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν οὐ τίθεται περισπῶ-
 μένη, οἷον βῆματος, κοινήματος, σοφώτερος, λογιώτε-
 ρος. καὶ ἄξιόν ἐστι ζητησαί. διὰ τί οὐδέποτε περισπῶμένη πρὸ
 δύο συλλαβῶν τίθεται. καὶ ἴσθι ἐπιπῶν ταύτην τὴν ἀπολογίαν.
 ἡ περισπῶμένη δυνάμει περσοζύτοτος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ
 βαρείας σύγκεται, οἷον πᾶς, βοῦς, Ἑρμῆς· ἡ δὲ προπερισπῶμένη
 δυνάμει προπερσοζύτοτος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρειῶν δύο
 σύγκεται, οἷον κήπος, μήλον, δῶρον, τεῖχος, ἡθος· ἐὰν οὖν τεθῆ
 ἡ περισπῶμένη πρὸ δύο συλλαβῶν, εὐρίσκειται ἡ ὀξεία δυνάμει
 τεταύρη ἀπὸ τέλους, τοῦτέστιν ὑπερβαίνουσα τὴν τῆσσυλλαβίαν,
 ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· οὐ θέλει γὰρ τόπος ὑπερβαίνειν τὰς τρεῖς
 συλλαβὰς, ὡς ἄνωτέρῳ μαμαθήκαμεν. τούτου οὖν χάριν οὐ τί-
 θεται περισπῶμένη πρὸ δύο συλλαβῶν. „ἔφ' ἑαυτῆς” δὲ „ἔχουσα
 τὸν τόνον” πρόκειται διὰ τὸ Ὀμηρὸς καὶ ἄνθρωπος· ἐνταῦθα
 γὰρ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶν
 ἐπάνω τῆς φύσει μακρῶς τῆρας· οὐ περισπῶνται ταῦτα ἀλλὰ πα-
 ροξίζονται. πρόκειται „ἐν ἐνὶ μέρει λόγου” διὰ τὸ Ζεὺς γε·
 ἐνταῦθα γὰρ εἰς τὸ Ζεὺς παρεχόμεν ὀξείαν καὶ ἴσθι φύσει μακρὰ
 πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ οὐ προπερισπᾶται, ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶν ἐν

μέρος λόγου ἀλλὰ δύο. πρόσκειται δὲ „κοινολεκτούμενη,” ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ὄξειαν παρέχουσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες, αἶγες, γυναικες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς παροξύνουσιν, ὀφειλοντες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶν. διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται κοινολεκτούμενη. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτεταμένη διὰ τοῦ χ καὶ τ ἢ διὰ τοῦ ϕ καὶ τ ” διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθε. ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται, καὶ ἴσως φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς βραχέως· ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐκτεταμένα εἰσὶ διὰ τοῦ χ καὶ τ καὶ διὰ τοῦ ϕ καὶ τ , καὶ τὸν τόνον ὃν εἶχον πρὸ τῆς ἐκτάσεως, ἐφύλαξαν· ναί γὰρ ἦν καὶ εἰ ὄξειτός, καὶ κατ’ ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε, τὴν ὄξειαν τάσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐκτεταμένη διὰ τοῦ ϕ καὶ τ ἐν τοῖς δυνείοις” διὰ τὸ τοιῶδε καὶ τοιῶδε δυνεῖα· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ τὸν χαρακτήρα τῶν δυνεῖων· τὸ γὰρ ω ἐν τοῖς δυνείοις ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον τῶ σοφῶ, τῶ καλῶ, τῶ ἀγαθῶ. ἐπὶ οὖν τὸ τοιῶδε καὶ τοιῶδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δεῦ συλλαβῆς τούτου χάριν, ὥς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω , ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτερον παραδείγματα, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδύχονται· τὸ μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς δέξνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐθεία δέξνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς λήγοντα ἄρσενικά ἐκ εὐθείας πτώσεως κοινολεκτούμενα δέξνεσθαι θέλουσιν, οἷον Πηλεὺς, Ἄργεϋς, βασιλεὺς, Ἐρετριεὺς, ἄλιεϋς, Οἰνεὺς, Τυθεὺς, Θεσεὺς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς. πρόσκειται „ἄρσενικά” διὰ τὸ εὐς καὶ γρεῦς· ταῦτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν ἄρσενικά ἀλλὰ θηλυκά· νεὺς δὲ ἴστω ἢ τας καὶ γρεῦς ἢ γραῦς πρόσκειται „ἐκ εὐθείας πτώσεως,” ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενική γίνεται παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διογενεὺς κατὰ κρῖον τοῦ τ καὶ σ εἰς τὴν $\epsilon\upsilon$ δίφθογγον, καὶ περισπᾶται. καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς περισπᾶται.

Ἐπειδὴ Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῆρα χεῖρ³ ἐπὶ καρπῶ ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφύλαξε. καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος τοῦ Ἰδομενεὺς περισπωμένης,

Ἰδομενεὺς δ’ οὐ λῆγε μένος μέγα

ἄσφι τοῦ Ἰδομείδου οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμις. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κοινολεκτούμενα. πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς βαρυτόνως λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἄτρευς καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ Ἄρης δὲ γετόμερον εἰς εὐς Αἰολικῶς ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἄρευς, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσειν, οἷον Ἄρειος Ἄρει Ἄρεια. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ πῦσα λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα ἐν διφθόγγῳ, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἄγαθοῦ, σεμνοῦ, γραμματικῶν; ἐποιοῦ, ἐνεοῦ, ἰσπεφανοῦ, παταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἄτρεῦ. οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περισπωμένης. πρόσκειται „εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεῦς, Ἄτρεῦς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ’ εἰς τὸ ε. „ἐν διφθόγγῳ” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῳ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμως μὴ περισπώμενα ἀλλ’ ὀξύνόμενα· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν καὶ τὸ λού σχελιστικὸν καὶ τὸ οὐ ἀρνήσεως δηλωτικόν. ταῦτα γὰρ, ὡς εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι διαφόρους ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντες τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰδοῦ διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχελιστικὸν ἔστιν, οἱ δὲ σχετλιάζοντες ὀξεία κέχρηται φωνῇ· τὸ δὲ οὐ ἀρνητικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνήσεως ἔστι δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀνατεύομεν καὶ ἀποτιλούμεν τὸν τύπον τῆς ὀξείας. ἑτέρα δὲ ἀπολογία ἔστιν τοιαύτη, ἣ τις καὶ καταναγκαστικὴ ἔστι. τὰ ἐπιφθέγματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθόγγον λήγοντα ἢ τοπικὰ εἰσιν ἢ κρηνημένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσώτητα δηλοῦσης, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἄγχοῦ,

ἄγχοῦ δ’ ἰσταμένη,

ἔψου,

ἔψου δ’ ἐπὶ ψαμάθοισι,

σηλοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, ἑκασταχοῦ (γοντεύεται ἐν ἑκάστῳ τόπῳ, ὡς παρὰ Δημόσθηναι „καὶ ἐπὶ τῆς ἑκασταχοῦ βραδυπῆτας”), αὐτοῦ πρὸς τε ποδῶν ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης, οἷον δις διχοῦ, τρεῖς τριχοῦ, τετράκις τετραχοῦ, πεντάκις πενταχοῦ· τὸ γὰρ δις τρεῖς τετράκις καὶ πεντάκις ποσότητα δηλοῦσι. τὸ ὅπου τοπικὸν οὐ καὶ μὴ περισπώμενον ἀλλὰ βαρυνόμενον οὐκ ἐντάσσεται ἕμειν, ἑπειδὴ, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν τῇ περὶ ἐπιφθημάτων, τὰ μοσοσύλλαβα κλιστικὰ περισπώμενα ὄντα, προσλαμβάνοντα τὸ ὀ καὶ γινόμενα ἀναφορικά, βαρύνονται, οἷον πῶς ὅπως, πῆ ὅπῃ· οὕτως οὖν καὶ τοῦ ὅπου. ἑπειδὴ οὖν τὰ τρία μόνα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ ἰδοῦ καὶ ἰοῦ καὶ οὔ, εὐρέθησαν εἰς τὴν οὐ ἄφθογον λέγοντα καὶ μὴ ὄντα μήτε τοπικὰ μήτε διὰ τοῦ χου παρηγμένα ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης (τὸ μὲν γὰρ ἰδοῦ δεικτικόν ἐστι, τὸ δὲ ἰοῦ σχεσιαστικόν, τὸ δὲ οὔ ἀρνήσεως δηλωτικόν), αἰκότως ὡς παραλλάσσεται κατὰ τὸ σημασιόμορον διήλλαξε καὶ περὶ τὴν τάσιν καὶ οὐ περισπῶνται.

Πάλιν παρατίθεται ὁ τεχνικὸς τὸ καλὸς καλέ καὶ εὐγενής ἐγενές· καὶ δὲ γινώσκουσιν ὅτι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὴν αὐτὴν ἐφύλαξαν. πάλιν εὐσεβής εὐσεβές, εὐτυχής εὐτυχές, ἀσθενής ἀσθενές, ποιητής ποιητά, ἀθλητής ἀθλητά, ἀθλητής ἀθλητά, εὐρετής εὐρετά, εὐνέτης εὐνέτα, θύτης θύτα· ἰδοῦ καὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν ἀλήτης ἀλήτα, παικιλομήτης ποικιλομήτα, σχέλιε, ποικιλομήτα,

καὶ δολομήτης δολομήτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσιν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐφύλαξαν· ἢ γὰρ κλιτικῇ ἐπὶ τοῦτων προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰ πρὸ μᾶς βραχέια. πάλιν Δειώδης Δειώδες· ἰδοῦ καὶ τοῦτο μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχει, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ· τὸ μὲν γὰρ Δειώδης παροξύνεται (παροξύνεται δὲ, ἑπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἢ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δὲ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, πρὸ φύσει μακρὰς τίθεται περισπώμενη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, κίρκου, τεύχους), τὸ δὲ Δειώδες προπερισπᾶται, ἑπειδὴ φύσει μακρὰ πρὸ βραχέιας ἐστὶ· τὸν δὲ κανόνα εἰρηκαμεν ἄνωτέρω.

Ἰστίον ὅτι διὰ τοῦ ὠδῆς προπερισπῶνται, οἷον βυσσίδης δυσοῶδες, εὐώδης εὐῶδες, πυρῶδης πυρῶδες, γαῶδης γαῶδες. οὐ-

ὡς οὖν καὶ Λειῶδες Λειῶδες περισημαμένως κατὰ τὴν κλητικὴν,
Λειῶδες ποῖον οὐ ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σισημελωται τὸ δέσποτα ἐν τῷ κανόνι, ἀκάκητα, εὐρύσιπα, μητέτα, καὶ τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δῆερ, ὅτι οὐκ ἐφίλαξαν κατὰ τὴν κλητικὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεία· ἄνηρ γὰρ καὶ πατήρ καὶ σωτήρ καὶ δατήρ ἔστιν ἡ εὐθεία, καὶ δεσπότης καὶ ἀκακήτης καὶ μητιέτης καὶ εὐρυόπης. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄνερ, πάτερ, δῆερ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὴν κλητικὴν, φημί δὲ τῇ μητέρ, θυγάτερ. ὥσπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὀφείλονται ἐν τῇ γενικῇ προπαρωξυνθῆναι διὰ τὸ φυλάξαι τὸν τόνον τῆς εὐθείας ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτερος, θυγάτηρ θυγάτερος, ὥσπερ Δημήτηρ Δημήτερος καὶ εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν εὐνυμφον), οὐ προπαρωξυνθῆσαν ἄλλὰ παρωξυνθῆσαν, οἷον μητέρος, θυγάτερος — ἠκολούθησαν γὰρ τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς αὐτῶν, φημί δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (σημαίνει δὲ τὸν ἀνδράδελφον), — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρσενικὰ τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, καὶ ὥσπερ μήτηρ καὶ θυγάτηρ διὰ τοῦ ἑ βαριτόνως, οὕτω καὶ ἄνερ, πάτερ, δῆερ διὰ τοῦ ἑ βαριτόνως. καὶ λοιπὸν ἀμοιβαῖα ἰγένετο τὰ τοῦ τόνου· τὰ μὲν γὰρ ἀρσενικὰ τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, τὰ δὲ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικὴν. τὸ δὲ ὡτιερ ψευδαιολικόν ἐστι, καὶ τοῦτου χάριν ἀννάταίτε τοῦ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἔβαρύνθη· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἔθος ἔχουσι πολλάκις συστῆλλειν τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβόλετηρ ᾧ τριβόλετερ (ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης). διὰ τοῦτο δὲ εἴρηται ψευδαιολικόν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως Αἰολικόν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τότε συστῆλλουσι τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ, ἤνικα μὴ μακρῆ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβόλετηρ ᾧ τριβόλετερ· ἤνικα δὲ μακρῆ παραλήγεται, οὐ συστῆλλουσι τὸ ἡ ἐν τῇ κλητικῇ εἰς τὸ ἑ, οἷον ὁ χρηστήρ· τοῦτο γὰρ μακρῆ παραληγόμενον οὐ συστῆλλει τὸ ἡ εἰς τὸ ἑ ἐν τῇ κλητικῇ· χρηστήρ δὲ ἔστιν ὁ παρῶν τοὺς χρησμούς. τὸ οὖν ὡτιερ μακρῶν ἔχον τὴν παραλήγουσαν οὐ δύναται συσταλῆναι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. διὰ τοῦτο οὖν εἰρηκαμεν ὅτι ψευδαιολικόν ἐστι καὶ οὐ κυρίως Αἰολικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, συσσελλαντα τὸ ἦ εἰς τὸ εἶ ἐν τῇ κλητικῇ, εὐλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ῥ λέγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστερέφονται τὴν δέξιαν τύσιν, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτᾶρ καὶ ἀτᾶρ συνδέσμων. Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, μάκαρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἴαρ, φρέαρ, κέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, ἔπερ. οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ βαρυντόνως. πρόσκειται „βραχυκατάληκτα“ διὰ τὸ πατήρ καὶ ἄτηρ ὀξυνόμενα. πρόσκειται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ. τὸ δε δεσποτα, ἀκάκητα, μητίετα, εὐρύοπα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνομένης· ὁ ἀκακήτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητίετης καὶ ὁ εὐρύοπης ἔστιν ἡ εὐθεία. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ἔχοντες εἰπεῖν ὑπολόγιαν τοιαύτην. ἔστιν εὐθεία εὐρύοπος ὡσπερ Αἰθίοψ, καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὡσπερ Αἰθίοπιος Αἰθίοπι Αἰθίοπι. καὶ πάλιν ἔστιν ἀκάκης ἀκάκτος ἀκάκητι ἀκάκητα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντά κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὡσπερ Λάχης Λάχητος Λάχητι Λάχητα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθείαι οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκακήτης, αἳ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ ἀκάκης. καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αὐταὶ αἱ εὐθείαι αἱ κατὰ μεταπλασμὸν ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠγνωσθήσαν καὶ ὁμοτονησαὶ αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφώνησασα ἐτρέψι πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἄριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἡ Μῆδεῖα ὦ Μῆδεῖα, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἡ τιμῆ ὦ τιμῆ, τῆ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἡ Λητώ τὴν Λητώ· ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς ἐνς γενικῶν τῶν γινομένων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικεῖς τῆς Ὀδυσσεὸς καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσι, κρῶσις ποιούμενοι τοῦ εἶ καὶ ὁ εἰς τὴν εἶ διφθογγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῦσε χεῖρ ἐπὶ καρδίῃ
ἀντὶ τῶν Ὀδυσσεὸς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λήγε μένος λέγω

Ἐπὶ τοῦ Ἰδομενεὺς δ' οὐκ ἔληγε ἡ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ὁμοφωνεῖ ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (καὶ γὰρ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς ἔστιν ἡ εὐθεία), καὶ ὅμως οὐκ ἐπιδέχονται τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πρόσκειται „κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν” διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται· ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. ἐπειδὴ οὖν τὸ εὐρύσπησ καὶ ἀκάκητης, αἱ κλητικαὶ αὐτῶν εἰς ᾧ ἔγένοντο, οἷον ᾧ εὐρύσπη καὶ ᾧ ἀκάκητα, τοῦ μὲν ὡς ἔχοντος τὸ τ, τοῦ δὲ ὡς ὄντος εἰς πῆσ, καὶ ὁμοφωνήσασαι ταῖς εὐθείαις ταῖς γινομέναις κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ εὐρύσπησ καὶ ἀκάκητης, λέγω δὴ τοῦ εὐρύσπησ καὶ ἀκάκητα, τούτου οὖν χάριν καὶ ὁμοτόνησεν αὐταῖς καὶ προπαρωξίνθησαν ὁμοίως αὐταῖς κατὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα, τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρα πῶσις κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. διὰ τοῦτο οὖν προπαρωξύνονται αὐταὶ αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύσπησ καὶ ἀκάκητα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητίετα ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἔστι μητίετης ἡ εὐθεία. τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τὸν μητίετην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται μητίετα. καὶ ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾧ αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθεῖσης εἰς ᾧ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς οὔσαι, προπαρωξίνεσθαι θέλουσιν, οἷον ἄλιτροχον ἄλιτροχα, πυργονέριτον πυργονέριτα, διθυράμβον διθυράμβια, εὐλόγως οὖν καὶ ἡ μητίετα αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ μητίετην κατὰ μεταπλασμὸν γινομένη προπαρωξύνεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθεῖσαν ἐν πλάτει εἰς ᾧ, εἰ καὶ σπανίως τις θέλει εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν ἢ δοτικὴν μεταπλασμένην. τῆς οὖν αἰτιατικῆς πρῶτον μεταπλασθεῖσης καὶ ἡ εὐθεία ἢ ἀπὸ τοῦ μητίετης γινομένη κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾧ, οἷον μητίετα Ζεὺς, ὑγιᾶς προπαρωξύνεται κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφώνουσα πῶσις κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητίετης γινομένη εἰς ᾧ, ὡς ἔχουσα τὸ τ, οἷον ᾧ μητίετα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητίετα εὐθείᾳ τῇ γ-

νομένη ἀπὸ τοῦ μνηστής κατὰ μετακλισμὸν, ὕγιως προπαροξύνεται τῷ προλαθῆντι κανόνι τῷ λέγοντι πᾶσα πτωσίς ὁμοφώνουσα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. πρόσκειται ἐκωτέρω „μη ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μετακλισθείσης εἰς ᾱ,“ ἐπειδὴ ἔστι τὸν ἐπιτότην καὶ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν τὸν ἐπιτότην, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἔχει προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπεπλασμένην· ἔστι γὰρ τοῦ ἐπιτότου καὶ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν τῷ ἐπιτότῳ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὔσαι“ διὰ τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ τὸ λιτόν· τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μετακλισμὸν λιτα, κατὰ λιτα πτώσεως, οἷον ἐκατακτείας καὶ ἀπλώσεως λιτὸν ἑμάτιον, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δέσποτα ἀξιῶσαι τινες λέγειν ὅτι ἔστι δεσπότης καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἀδέσποτος· ἔχομεν γὰρ τὸν ἀδέσποτον καὶ οἱ ἀδέσποτοι. αὕτη οὖν ἡ ἀδέσποτος εἰθεῖα ἔχει κλητικὴν τῆς ἀδέσποτος, ἥτις γίνεται κατὰ μετακλισμὸν εἰς ᾱ, ᾧ ἀδέσποτα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται· ὁμοτονεῖ γὰρ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ ἀδέσποτος, μετὰ οὖν τὸν μετακλισμὸν γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου ἡ ἀπλῆ λέξις, οἷον δέσποτα, καὶ μένει προπαροξύνουτος ἡ λέξις. τὸ μὲν ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἀπλοῦν οὐκ ἔστι ἕτερον· ἔχομεν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὡς περ ἀπὸ δένδρον ἔστιν τις ἀποσπάση κλάδον, γίνεται ἀπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ ἔστιν ἀπὸ ζώου ἀποσπάση τις χεῖρα ἢ πόδα, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου ἀπλοῦν, καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εὐρίσκομεν σχῆμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐστάδα λίμνην ἔχομεν ἀπλοῦν τὸ στάδα λίμνην, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλῆ λέξις (σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἰσταμένην). καὶ τὸ αἰρυσιν ἠγορέη ἀπὸ τοῦ εὐηγορέη γέγονε, καὶ τὸ δόμοις ἐν ποιητοῖσιν ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι γέγονε· τὸ γὰρ καλῶς πεποιημένον δηλοῖ. καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτων λέξεων ἐγένοντο ἀπλάϊ λέξεις. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δέσποτα ἀπλῆ ἐγένετο ἡ λέξις ἀπὸ συνθέτου. Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰστέον ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς ᾱ κῶρια σύνθετα, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς εἰς, δηλονότι βαρυνεσόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνεις, Δημοσθένης Δημοσθένεις, Διομήδης Διομήδεις, Πολυδεύκης Πολυδεύκεις, Διοπίδης Διοπίδεις, Ἡρακλῆς Ἡρακλέεις καὶ κατὰ πρότερον κῶ

δύο εἰ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον Ἡράκλειος, περὶ δὲ τοῦ Λειώδης, ὅτι προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν, διὰ τὸν χαρακτήρα ὃν ἐμάθομεν ἄνωτέρω, προπερισπᾶται, ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδης προπερισπᾶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον δυσώδης δυσώδες, εὐώδης εὐώδες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης Λειώδες προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον

Λειώδες κοῖον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὄδόντων.

τοῦτο δὲ οὐ σύνθετόν ἐστι· περὶ τῶν εἰς ἧς συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λειώδης εἶναι σύνθετον παρὰ τὸ ἄδειν τῷ λαῶ, τουτέστιν ἀρέσκειν τῷ ὄχλῳ· ἰμέλει γὰρ τὴν μύχην, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων

ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἶο

ἦσαν ἰχθυαί.

οὔτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λειώδης ἀπλοῦν ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λείον (τὸ ὀμαλόν) ἐγένετο Λειώδης κατὰ παραγωγήν· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὁ δ' ἐπεὶ κίμα χεῖρας ἀνέλων

ἀτρήτους ἀπαλῶς.

παρὰ τὸ λείον οὖν ἐστὶ Λειώδης παράγωγον. οὐδὲ γὰρ δύναται εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ὠδης ἄντικτα ἢ ἀπλῶ εἰοῖν ἢ παρασύνθετα, οὐδέποτε δὲ σύνθετα. ἢ γὰρ ἀπὸ ἀπλῶν παράγονται καὶ εἰδὴ ἀπλῶ, οἷον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώδης, γεῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἰσὶ παράσύνθετα, ὡς ἐπὶ τοῦ δυσώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τῶν δυσῶων καὶ εὐῶων γέγονε δυσωώδης καὶ εὐωώδης, καὶ κατὰ κῆρσιν τοῦ αἰ καὶ ὦ εἰς ὠ δυσωώδης καὶ εὐωώδης. εἰ οὖν τὸ Λειώδης οὐκ ἔστι παρασύνθετον (οὐδὲ γὰρ παρήχθη ἀπὸ συνθέτου, ἀλλ' ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ λείου), δηλοῦται ἀπλοῦν ἐστὶ. πάντα δὲ τὰ διὰ τοῦ ὠδης, ὡς εἴρηται, προπερισπᾶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ λιθώδης, ὦ πετρώδης, ὦ Λειώδης, ὦ δυσωώδης, ὦ εὐωώδης. Καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠλης δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἠρης καὶ τὰ διὰ τοῦ ὠρης, παραεξνόμηναι κατὰ τὴν εὐθεϊαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπερισπᾶνται, οἷον ἐξώλης ἐξώλης, πανώλης πανώλης, ἐπιφήρης ἐπιφήρης, χαλκήρης χαλκήρης, Λιωῆρης Λιωῆρης (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλώρης. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἧς ἐπίθετα βαρύνονται σύνθετα ἀπὸ οὐδέτερον, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς εἶ, προκαρθεύονται κατὰ τὴν κλη-

αιήν, οἷον εὐμήκης εὐμηκες, ἐπιμήκης ἐπιμηκες, κακοήθης κακοήθεις, συνήθης σύνθετες, καμμειγέθης καμμειγέθεις. τούτοις ἠκολούθησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλάληθεις καὶ μισαλήθης μισαλήθεις. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῶν μὲν, ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξύνονται, οἷον ὁ τριετής ὁ τριετής, ὁ πενταετής ὁ πενταετής, ὁ ἑξαετής ὁ ἑξαετής, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὁ πενταετής, ὁ ἑξαετής ὁ ἑξαετής.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄδειν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν) καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀκή (ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου), βαρυνόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνον, οἷον κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὐταρχες, ὀλιγάρκης ὀλιγαρχες, αὐθάδης αὐθαδες, τανυήκης τανυήμες, ἀμφήκης ἀμφήεις. οὕτω γὰρ κίλλιον ἔστι λέγειν ὅτι χαρακτηρεῖ ταῦτα ὑποπίπτουσι, καὶ μὴ σημεῖοῦσθαι, ὡς ἐποίησεν ὁ παρῶν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἡρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχῃσι τὴν κλητικὴν εἰς ερ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλονότι ἔπερ δύο συλλαβῆς ὄντα, οἷον θυγάτηρ θύγατερ, Δημήτηρ Δήμητερ, ἐνάτηρ ἑνάτερ. πρόκειται „ἔπερ δύο συλλαβῆς ὄντα” διὰ τὸ μήτηρ μήτηρ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὕτω ἔστιν ἔπερ δύο συλλαβῆς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταύουσιν οἱ λέγοντες ὃ παντοκράτορ κατὰ τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνως· δεόν γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν παροξυτόνως, οἷον ὃ παντοκράτορ. οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο εἰς ἡρ, ἵνα ἀναβιβάζῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς ορ περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ ἡ εὐθεία. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακροῦ, προπερισπῶνται, οἷον ὁ Πολυμήστωρ ὁ Πολυμήστορ, ὁ Ἀδμήτωρ ὁ Ἀδμήτορ, ὁ οἰκῆτωρ ὁ οἰκῆτορ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακροῦ, παροξύνονται, οἷον ὁ Νίστωρ ὁ Νίστορ, ὁ Ἐκτωρ ὁ Ἐκτορ. οὕτως οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ παντοκράτορ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὠν σύνθετα διὰ τοῦ ὠ, δηλονότι ὅταν ἔχῃσι τὴν κλητικὴν εἰς ὠν διὰ τοῦ ὠ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-

κλητικῆν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔντα, οἷον Ἀγαμέμνων ὡς Ἀγάμεμνον, ὀλβιόδαιμων ὡς ὀλβιόδαιμον, κυλλοποδίων ὡς κυλλοποδιον, χαμαιλέων ὡς χαμαλέων, ἐνοσίχθων ὡς ἐνοσίχθον. πρόσκειται „ὄταν ἔχῃσι τὴν κλητικὴν εἰς ὄν διὰ τοῦ ὄ” διὰ τὸ ὡ χαλκοχίτων, ὡ φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλ’ οὐκ εἰσι διὰ τοῦ ὄ, ἔλλα διὰ τοῦ ὡ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς” διὰ τὸ ἄκμων ἄκμοτος ὡ ἄκμον· τοῦτο γὰρ σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ ἄ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ καμών, ἀκάμων καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄκμων, οἷονεὶ ὁ πᾶνυ κάμων, καὶ διὰ τοῦ ὄ ἔχει τὴν κλητικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἐπειδὴ διούλλαβόν ἐστι. πρόσκειται „σύνθετα” διὰ τὸ ὡ Ἴκετιον καὶ ὡ Ἀρείον καὶ ὡ Μαχῶν· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα καὶ εἰς ὄν διὰ τοῦ ὄ, ἀλλ’ οὐκ εἰσι σύνθετα ἀλλ’ ἁπλῶ.

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικός καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φηγή· ταῦτα δὲ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ οὐ προπαροξύνονται, οἷον ὡ δαιφρον, ὡ περιφρον, ὡ καρτερόφρον, ὡ Λυκόφρον παροξυτόνως. καὶ τὸ ὡ Λακεδαιμόν· οὐδὲ γὰρ προπαροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται. ἔστι δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ πρῶτον οἱ Θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷονεὶ Λαχεδαίμων τις οὔσα. σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὡ Παλαίμων προπερισπῶμενον κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ σύνθετον παρὰ τὴν αἰλήν καὶ τὸ αἰμων, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστήμονα. Θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΤΛΑΙΜΟΝ τὸ κύριον μὴ προπαροξύνειν κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶν, οἷον ὡ εὐδαιμον, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὡ εὐδαιμον, ὡς περὶ τὸ κακόδαιμον καὶ ὀλβιόδαιμον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βελτίων ὡ βέλτιον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ ὁ ἄμεινων ὡ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλυκίων ὡ γλύκιν καὶ τὸ γλύκιν,

ὡς οὐδὲν γλύκινον οὐ πατρὶδος ἢ δὲ τοκήων,

ὁ διπλάσιον ὡ διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον, ὁ ἄρειων ὡ ἄρειον καὶ τὸ ἄρειον,

καυρότερον λατὸν ἀγαρόντες ἔπο τέχος ἄριον.

πρόκειται „ἐπὶ δύο συλλαβᾶς“ διὰ τὸ κρείττων ᾧ κρείττον·
 τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ ἴστω
 ἐπὶ δύο συλλαβᾶς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ᾧ
 ἀπλῶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον τῆς εὐθείας κατὰ τὴν κλητικὴν,
 οἷον ὁ Φειήμων ᾧ Φιλῆμον, ὁ Νοήμων ᾧ Νοῆμον, ὁ Μαχάρι
 ᾧ Μυχῶρον, ὁ Ίκεῖων ᾧ Ίκεῖον, ποῖω λόγῳ τὰ εἰς ᾧ σ. γρη-
 τικᾶ ἐπὶ δύο συλλαβᾶς ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-
 κήν, οἷον ὁ βελτίων ᾧ βελτίον, ὁ γλυκίων ᾧ γλύκιον· ὅτι γὰρ
 ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα
 τοῦτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βελτίον, τὸ γλύκιον. Ἰστίον οὖν
 εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣν φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ κα-
 τηγαγασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξύνεσθαι θέ-
 λουσιν, οἷον ὀξύτερος, ταχύτερος, σοφώτερος, λογιώτερος· ἐπειδὴ
 οὖν τὰ πάντα τὰ εἰς ᾧ συγκριτικὰ, φημι δὲ τὸ βελτίον καὶ ἀμεί-
 νων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρῶν οὐκ ἠδύνατο προπαροξυνθῆναι
 κατὰ τὴν εὐθείαν (ἔχομεν γὰρ ὅτι φύσει μακρῶς οὐσης τῆς τελευ-
 ταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἢ ἡσυχία
 οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμήρου, Ἀριστοτέλους, Ἡροδότου),
 τοῦτου οὖν χάριν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρῶς συσταλέως, ἢ ἡσυχίας
 τοῦ ᾧ εἰς τὸ ὀ, ἢ κεχρωστημένη τῶσις ἐν τῇ εὐθείᾳ προσήλθω
 ἐν τῇ κλητικῇ, φημι δὲ ἡ προπαροξυνοῦσα, καὶ λοιπὸν εὐλόγως
 προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἢ τοῦτων ἀκολουθεῖα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ εἰς ᾧ θηλυτῶν,
 εἰ μὴν ἔχῃ τὴν κλητικὴν εἰς ᾧ, ὀξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν
 ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἡ Ἐρατώ ᾧ Ἐρατῶ,

εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατῶ,

εἰ μὴν εἰς τὴν οἰ ἀφθογγον ἔχῃ τὴν κλητικὴν, περιπαύεται κατὰ
 τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Ἀητοῖ ᾧ Ἀητοῖ,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τι οὔτι μυχέσομαι·

ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασαι
 εἰ ἄρα πῶσις κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιπέ-
 ται τόνον.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΤΙΚΩΝ.

Ἰστίον ὅτι αἱ εἰς ᾧ ληγουσαι εὐθείαι τῶν δυνῶν ὁμοφώνως
 ἔχουσι τῇ εἰς ᾧ ληγούσῃ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον ἀβλήτα ἀβλήτα·

ἀφ' ἑνὸς λιμέγε, γυναῖκα γυναῖκα, θυγατέρα θυγατέρα, χίνα χίνα, πάντα πάντα, λέβητα λέβητε, ξεροφῶντα ξεροφῶντε, Ποσειδῶνα Ποσειδῶνε, Ὀδυσσεύα Ὀδυσσεύε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναυρουμένη περισπᾶται, ὡς εὐγενέε εὐγενῇ, εὐσεβέε εὐσεβῇ· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι ἡ ὄξεια καὶ ἡ βαρεία εἰς περισπᾶμένην συνεχονται, ὡς πάντε παῖς, Πηλέε Πηλεῖ, ποιῶ ποιῶ· προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναυρουμένη παροξύνεται, ὡς Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδῃ· ἔχομεν γὰρ ὅτι ἡ ὄξεια καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὄξειαν καὶ βαρεῖαν συνεχονται ἔχουσι συναυροῦνται, ὡς Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τείχη τεῖχη (τὸ γὰρ ἕρος ἕρος καὶ κέρως κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρῶν πρὸ μιᾶς βραχέως προπερισπᾶσθαι). Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν τὴν πρῶτην πᾶρὰ τοῖς ῥήτορας βαρυτόνως ἀναγνωσκαται, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῶτος πρῶτος πρῶτε πρῶτη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπᾶμένης ἤκετον πρῶτη δύο,

ὡς ἀπὸ εὐθείας ὄξετονου, ὡς ἀπὸ τοῦ δ πρῶτος τοῦ πρῶτος τὴν πρῶτην τὴν πρῶτην τὴν πρῶτην. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τεχνικός λέγων ὅτι εἰ δὲ ἀλεκτος εὐρεθῆ (τουτέστιν εἰ μὴ λέγεται) εἰς ἄ ἢ αἰτιατικῆ τῶν ἐνικῶν, ὁμότονος γίνεταί ἢ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, ὡς πόλεως πόλει, μάντεως μάντει, βέλους βέλει, τεύχεως τεύχει· οὐδὲ γὰρ ἴσται ἐπὶ τούτων εἰς ἄ ἢ αἰτιατικῆ τῶν ἐνικῶν. δεῖ προσθῆναι „χωρὶς τῶν εἰς ὄς ὄξετονων γενικῶν.“ ἐπὶ τούτων γὰρ οὐχ ὁμότονοι ἢ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, ὡς μύος μύει, σὺς σὺει, θρῦς θρῦει, κίος κίει (σημαίνει δὲ τὸν σκῶληκα), λῖος λῖει (σημαίνει δὲ τὸν λίοντα)· οὐδέποτε γὰρ ἢ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὄξετονεται, ὡς δηλοῦσι τὰ προλεχθέντα παραδείγματα. τὸ γὰρ εἶνε καὶ τινὲ πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πεντοτονικὸν βαρύνεται, ὡς εἶνε, τὸ δὲ ἀπταποδοτικὸν ἔχουσι ἄρριστον ὄξετονεται, ὡς τινέ.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ἔ λήγουσας εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἡ δὲ εἰς ἄ λήγουσα καὶ εἰς ἄ εὐθεία τῶν δυνικῶν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, ὡς Ὀμήρου Ὀμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχῳ, ἄλλης

ἀλλὰ, τραπέζης τραπέζα, ἀμάξης ἀμάξα, καλοῦ καλώ, σοφοῦ σοφώ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὗ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπέδειξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλώ καὶ σοφώ ὀξύνεται. τὸ γὰρ ᾠ ἐν τοῖς δυνικοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνώ, ἀγαθώ, καλώ, σοφώ, πτωχώ, δειλώ. ὅτι γὰρ τὸ ᾠ τὸ ἐν τοῖς δυνικοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, ἄηλον, εἶγε τὸ μὲν οὐ καὶ τὸ τοὺς ὀξυνόμενα καὶ προσλαμβάνοντα τὴν τῆς δε συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπᾶνται, οἷον οἶδε, τοῖσδε, τῷ κανόνι τῆ λέγοντι ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βριχίας ἐφ' αὐτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἣ δὲ εὐθεία τῶν δυνικῶν γινόμενη κατ' ἐπέκτασιν, οἷον τῷδε οἱ ἄνθρωποι, οὐ προπερισπᾶται ἀλλὰ παροξύνεται διὰ τὸ [τὸ] ᾠ τὸ ἐν τοῖς δυνικοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλώ, σοφώ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν αἰετὸν ἔχει τὸ ᾠ καὶ ἢ παροξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλος φύσει μακρᾶν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθαμεν, οὔτε πρὸς φύσει μακρῶς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρῶς τῆς ἐπὶ τέλος οὐσης προπαροξύνεται ἢ λέξις. καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παροξύνεται ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδα, Ὀρέστου Ὀρέστα, Θυέλλης Θυέλλα, ἀμάξης ἀμάξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἢ εἰς ᾠ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν, οὐκεί τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, οἷον κρητὴ κρητά, ποιητὴς ποιητά, αὐλητὴς αὐλητά, εὐρετὴς εὐρετά, ληστὴ ληστά· εἰ δὲ περισπᾶται ἢ εὐθεία τῶν ἐνικῶν, καὶ ἢ εὐθεία τῶν δυνικῶν περισπᾶται, οἷον Μηνῶς Μηνῶ, Ἐρμῆς Ἐρμῶ, Φιλητῆ Φιλητῶ, χρυσῆ χρυσῶ, χαλκῆ χαλκῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός· ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι, συντίσιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τῷ γὰρ σημαίνοντα καλῶς πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῶ ἀριθμῷ θεωρεῖσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω αἰετὸν διὰ τοῦ ᾠ γράφεται καὶ χωρὶς ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ὀ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ᾠ, καὶ κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ὀ γράφεται, Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ᾠ καὶ ἀναλόγως τῷ δυνικῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ᾠ τελικόν· ἴσται τῆς εὐθείας

τῶν δυνικῶν, οἷον Ὀμήρῳ, ἀνθρώπων. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν μητρῷ εὐ-
ρηται διὰ τοῦ ὀ καὶ διὰ τοῦ ὦ, οἷον

παρώχηκε δὲ πλεονίξ.

τῶν δύο μοιράων

διὰ τοῦ ὀ, καὶ

δύω δὲ δυσὶν ἀντιφέρεσθαι

διὰ τοῦ ὦ. ἔστι δὲ καὶ δοιῷ ἢ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν κατὰ διάλεκτος
δξυτόνωσ διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιῷ δ' οὐ δύναμει ἰδέειν κοσμήτορι λαῶν

καὶ πάλι

δοιαὶ μὲν Μετριάφ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων

καὶ πάλι

δοιοὶ γὰρ τε πύθοι κατακίεσται ἐν Διὸς οὐδαί.

καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἄ δοιάς τοῦ διοιῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὄ διπλῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕἰΣ Αἰν Λήγουσας Γενικῆς τῶν Δυνικῶν.

Ἰστέον ὅτι ἢ εἰς αἰν λήγουσα γενικῆ τῶν δυνικῶν ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τουτέστι ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ἢ καὶ ἢ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν, οἷον Πέτρα Πέτρων, Αἰνία Αἰνέων,
Παπία Παπίων, κοχλίη κοχλίων, τοξότα τοξότων, ῥῆ πάντως δὲ
τὸν αὐτόν. πρόκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν” διὰ τὸ ποιητῶν
ποιητῶν, καλὰ καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητῶν καὶ καλὰ δξύνονται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητῆς καὶ καλή, τὰ δὲ ποιη-
τῶν καὶ καλαῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γε-
νικῆ καὶ δοτικῆ μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἤντικα περὶ τῆς ἰῆς καὶ μῆς διελάβομεν. ὅμως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλύχθη ὁ τόνος, τὸ δὲ Πέτρα Πέτρων ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλύχθη ὁ τόνος καὶ ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ καὶ οἷτω λέγειν περὶ τῆς εἰς αἰν λήγουσας γενικῆς τῶν
δυνικῶν. αἱ εἰς αἰν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυνικῶν ἀπὸ μὲν βαρυνόμε-
νων εὐθειῶν δυνικῶν οὔσαι οὐμβαρύνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρεΐδα
Ἀτρεΐδων, Ὀρέστα Ὀρέστων, σκυοφάντα σκυοφάντων, τοξότα τοξό-
των, πολίτα πολέων, τέχνα τέχνων, κόρα κόρων· ἀπὸ δὲ δξυνομέ-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν δυνικῶν οὔσαι περισπῶνται, ἀπὸ μὲν

ὄξυνομένων ὡς κηδεστά κηδεσταῖν, ποιητά ποιηταῖν, ἀλγητά αἰ-
ληταῖν, εὐρεατά εὐρεταῖν, λησά λησταῖν, κρητά κρηταῖν, ὑβριστά
ὑβρισταῖν, ἀπό δὲ περισπωμένων ὡς Ἐρμά Ἐρμαῖν, Ἀπελλά
Ἀπελλαῖν, Φιλητά Φιληταῖν, χαλκῷ χαλκαῖν, χρυσῷ χρυσαῖν.

Καὶ ἀποροῦσι τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδαιν γενικὴ τῶν
δουκῶν οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ
Ἀτρεΐδαιν γενικὴ τῶν δουκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν
πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἡπερ τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντι-
κῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιάζει·
τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει. ἄλλως τε δὲ πᾶσαι αἱ πτώ-
σεις βαρύνονται, ὡς Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδῃν, δουκὶ
Ἀτρεΐδα Ἀτρεΐδαιν, πληθυντικὰ Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδας· οὕτως οὖν
καὶ Ἀτρεΐδαιν βαρυτόνως. μόνη δὲ ἡ Ἀτρεΐδων γενικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν περισπᾶσθη, ἐπειδὴ καὶ μόνη διηρέσθη, ὡς Ἀτρεΐδων.
ὡς βούλωνται οὖν περισπᾶν τὴν Ἀτρεΐδαιν γενικὴν τῶν δουκῶν
ὁμοίως τῇ Ἀτρεΐδων γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν
ὁμοίως τῆς ἄλλαις πτώσεσι, θέτωσαν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαιρέσιον
ὡπερ ἔσχεν ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοιούτως τὴν διαίρειον·
εἰ δὲ οὐ διαίρειται, ἄρα οὐδὲ τὸν τόνον ἔξει τῆς γενικῆς τῶν
πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ᾧν λήγουσας γενικῆς τῶν
δουκῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ Εἰς ᾧν ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΔΟΥΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς ᾧν λήγουσα γενικὴ τῶν δουκῶν ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς
εἰς ᾧ λήγουσας ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν
ἡ καὶ ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δουκῶν, ὡς καλλίστω καλλί-
στοιν, ἐρήνω ἐρήμοιν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν, ὤμω ὤμοιν, ἡμίονω
ἡμίονοιν καὶ ποιητικῶς ἡμίονοιν ἀπὸ τοῦ ὄνω ὄνοιν, καλὸ κα-
λοῖν, σοφῷ σοφοῖν. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφυλάξω
τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ· τὸ μὲν γὰρ καλῷ καὶ σοφῷ ὄξυνοται
πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ᾧ δουκῶν, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν
περισπᾶνται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ
μακροκατέλιπτος ἐπ' ὄνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς
ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. δεῖ προσθεῖναι τῷ
ἀνωτέρῳ κανόνι „πλὴν τοῦ ὤμω ὤμοιν καὶ δύο δουκῶν“ ταῦτα

γὰρ οὐκ ἐπίβλεψαν τὸν τόπον ἐν τῇ εἰσῆ-συλλάβῃ· ἢ μὲν γὰρ εὐθεία τὴν δυνικῶν βαρύνεται, ἢ δὲ γενικῇ περισπᾶται. τὸ δὲ δυοῖν γίνεται καὶ δυαὶν κατὰ τροπὴν τοῦ ὀ εἰς τὸ εἰ. *δυνάμεθα δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν*, φησὶ δὲ τὸ ἄμφοιν καὶ δυοῖν, ὡς περ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυνικῶν θεματικῆς λέγουμεν, φησὶ δὲ τὸ ἄμφο καὶ δυο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οἶν ληγουσῆς γενικῆς τῶν δυνικῶν. αἱ εἰς οἶν ληγουσαι γενικῶς τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὦ ληγουσῶν δυνικῶν εὐθειῶν πεπτωκυίας ὡπὸ μὲν βαρυνόντων συμβαρύνονται, οἷον φηγίω φηγίνοι, δακτύλω δακτύλοιον, ὄρω-νύμα ὄρωνύμοιον, ἡμίονω ἡμίονοιον, ἀνδρώπω ἀνδρώποιον, Ὀμήρω Ὀμήροιον, Ἀριστάρχω Ἀριστάρχοιον (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφο ἄμφοιν καὶ δυο δυοῖν εἰρήκαμεν), ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων περισπᾶνται, οἷον παλῶ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν, σεμνῶ σεμνοῖν, ἀγαθῶ ἀγαθοῖν, χαλεπῶ χαλεποῖν, γεωργῶ γεωργοῖν. εἰ δὲ ἴστω εἰς οἶν ληγουσῆς ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς εἰς εἰ ληγουσῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, ὁμοιοῦν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, περισπᾶται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν, οἷον ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν (καὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνοῖν, χηρῶν χηροῖν, ὄρωσιν ὄρωσιν, συῶν συοῖν, φρενῶν φρενοῖν, χθονῶν χθοροῖν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατροῖν, τινῶν τινοῖν, Δημοσθεῶν Δημοσθεοῖν, τειχῶν τειχοῖν, βελῶν βελῶν, Διαμηδῶν Διαμηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν, εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν, οἷον παιδῶν παιδοῖν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Δαχίτων Δαχίτοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παλίδων Παλίδοιν, Δημοσθεῶν Δημοσθεοῖν, βελῶν βελῶν, τειχῶν τευχῶν, καὶ κατὰ πρόσβιν Δημοσθεῶν Δημοσθεοῖν, βελῶν βελῶν, τειχῶν τευχῶν περισπᾶμένως· ἢ γὰρ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται ἢ γον συναιροῦνται, οἷον πάς παῖς, Ἡλέη Ηλεῖ, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τὴν γενικὴν τῶν δυνικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονίξει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης; ἴστω οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν σαφιστέρα ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνικῶν· μάλιστα γὰρ πᾶσι δῆλον ἐστὶ τὸ πάντων καὶ Αἰάντων ἤπαρ τὸ πάντοιν καὶ

Ἀνάτοιον· ἐπειταὶ οὖν ἐν ταῦτ' ἅπασιν ὄμιλον καὶ σαφαστέρον τὸ
ἄσαφες βασιτόσιον.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀγριαὶ τὸν τόπον τῆς εὐθείας τῶν
δικῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον
τὰ Μενέλειον τοῖς Μετέλειον, τὸ εὐγαίον τοῖς εὐγαίον, τὸ καὶ τοῖς
νεῖον, τὸ λέω τοῖς λέον.

Τούτων μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνάμεων· περὶ δὲ
τῆς κλητικῆς τῶν δυνάμεων ἴσταν εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ εὐθείᾳ
τῶν δυνάμεων, ὡςκαρ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἐστὶ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· πᾶν γὰρ δυνάμεων καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ
ἄρθῃ, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δεῖ γινώσκων ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς εἴς λήγουσα
βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες, χῆνες, πάντες, παῖδες, Τρῶες,
χθόνες, Αἰώντες, Αἰχμητές, Ξεναφῶντες, Ποσειδῶνες. τὸ γὰρ εἴ-
σως καὶ τίνες πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τό-
πον· τὸ μὲν γὰρ πνευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνες εἰσὶ· τὸ δὲ ἐν-
ταποδοτικὸν ἤγουν ἀκριστον δέξεται, οἷον τίνες. ἴσταν δὲ ἐν
πᾶσι εὐθείαι πληθυντικῶν εἰς εἴς λήγουσα ὁμοτονός ἐστὶ τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν θετικῶν, οἷον μῆνα μῆνες, χῆνε χῆνες, πάντα πάντες,
παῖδα παῖδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίνα τί-
σεις, Ἐκτορε Ἐκτορες, Αἰώντε Αἰώντες, λέβητε λέβητες, Πάριδι
Πάριδες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρα μητέρες, Θυγατέρε Θυγατέρες.
τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων τὰ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ εἰ οὐ
συναρροῦνται διὰ τὸ καλεῖν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναρροῦσθαι,
οἷον Ἐκτορες, Πάριδες, ὑπεσσευμένων τῶν εἰς ὧν συγκρητικῶν·
ἐπὶ πούται γὰρ κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ἔνθασι γί-
νεται τοῦ εἰ καὶ κῶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μέλων μέλλοις
μέλλοις μέλλοις, βελτίων βελτιόις βελτιόις βελτιόις
βελτιόις, κρείσσων κρείσσοις κρείσσοις κρείσσοις κρείσσοις,
ἀριῶν ἀρειόις ἀρειόις ἀρειόις ἀρειόις. τὰ μέντοι καθαρῶς ὄντα
κῶσι ἀναδέχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἰτε-
λείᾳ, ἐν τῇ συναρροῖσι παροξύνονται, οἷον Δημοσθένεις Δημο-
σθένεις, Διομήδεις Διομήδεις, εὐμήκεις εὐμήκεις παροξυτονός·
ἡ γὰρ ὀξεία καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξείαν καὶ βαρεῖαν συνδέχονται,
ὡς εἰρηται, οἷον τεύχεος τεύχους, βέλεος βέλους, ἦθεα ἦθη. εἰ δὲ

παροξύνονται ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ, ἐν τῇ συναμφέσει περισπῶνται, οἷον, εὐγενέες εὐγενεῖς, εὐσεβέες εὐσεβείας, εὐτυχεῖς εὐτυχεῖς περισπωμένως ἢ γὰρ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα, ὡς εἴρηται, εἰς περισπωμένην συνέχονται, οἷον πάτερ παῖς, Πηλέϊ Πηλέϊ, νόσῳ νόσῳ. καὶ πάλιν ἔστιν ἐπιτηδέες καὶ κατὰ κῆρῳ ἐπιτηδέες, καὶ βιοπλανεῖς καὶ κατὰ κῆρῳ βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰ γίνεται ἐπιτηδῆς καὶ βιοπλανῆς, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

οὔτε βιοπλανῆς ἄγρῳ ἀπ' ἄγρῳ

φροντῶσιν

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

εἰς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν.

Ἰστέ δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατικῆ, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδέως καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰ ἐπιτηδῆς.

Αἱ μέντοι εἰς τὴν οἰ δέφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὁμότονοί εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὀμηρος Ὀμηροί, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φιλόσοφος φιλόσοφοι, φήγινος φήγινοι, δρυῖνος δρυῖνοι, πλίσυρος πλίσυνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι (ἄθεν καὶ εἰ μεγάλοι, δηλοῦντι καὶ ἡ σεισηγημένη εὐθεῖα ὁ μέγιστος), φίλος φίλοι, ξένος ξένοι, καλὸς καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι, κῆπος κῆποι, δοῦλος δοῦλοι, σοφός σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός ἀγαθοί, ἱερικός ἱεριστοί, χειμερινός χειμερινοί, Σακφῶ Σακφοί, Καλυψῶ Καλυψοί, Αἰγῶ Αἰγῶί, ἄγνος ἄγνοί, σιδηροῦς σιδηροί, ἄργυροῦς ἄργυροί, πορφυροῦς πορφυροί. ὅθεν τὸ ΧΑΛΚΟΙ καὶ ΧΡΥΣΟΙ διαφόρως τοιοῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυσός ὀξύνονται, οἷον χρυσοῦ χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς περισπῶνται, οἷον χρυσοῖ χαλκοί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες· διὰ τί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρῆς; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ βαρυντόνων ἢ οἰ καὶ ἡ αἰ δέφθογγος ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ κοινῆς παραλαμβάνονται. καὶ δῆλον, εἰ γε τούτων ἐπὶ τέλους οὐδῶν πολλὰς τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεία, οἷον Ὀμηροί, ἄμαξαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς προπερισπῶνται. τὸ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς οἱ ἀφθογγῶν λήγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ δὲ εἰς αἰ ἀφθογγῶν λήγουσας εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν μονογενεῖς μὲν οὔσαι ὁμοιοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, ὅπως μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρῆ ἐπὶ βαρυτόνων. Ἰστώσαν δὲ παρὰ βεβήματα τοῦ κατόνου ταῦτα, οἷον κοχλίας κοχλίας, Βορέας Βορέαι, ταῦθ' ἢς τοῦτοσται, νίσσα νίσσαι, ἄλλα ἄλλαι, δόξα δόξαι, τράιτεῖμι τράιτεῖμαι, ἄμαξα ἄμαξαι, εὐτέτης εὐτέται, φυλέτης φυλέται, δεσπότης δεσπόται, γαμήτης γαμέται, ἦδοθ' ἦδοσθαι, ποιήτης ποιήται, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγυιά ἀγυιαί,

φιλόνοτό τε πάσαι ἀγυιαί,

ἡμέρα ἡμέραι. Πρόσκειται „ὅπως μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρῆ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ δόξα εἰς περισπωμένην μεθίσταται κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδαι, Αἰνείας Αἰνείαι, κληήτης κληήται, Θηβῆ Θηβαί. Ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεία τῶν ἐνικῶν παροξύνεται, ἐπειδὴ φύσει μακρῆ ἴσται ἡ τελευταία συλλαβή. οὐδέποτε δέ, ὡς εἴρηται, πρὸ φύσει μακρῆς τίθεται περισπωμένη, οἷον ἀνθρώπου, Ὀμήρου, κήπου, τέχους, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν προπερισπωμένη, ἐπειδὴ φύσει μακρῆ ἴσται πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἰ ἀφθογγῶν ἐπιπύθα ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται. παρεσχηματισμένη δὲ ἀρσενικοῖς οὔσαι αἰ εἰς τὴν αἰ ἀφθογγῶν λήγουσας εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὁμοιοτονοῦσι τοῖς ἰδίω ἀρσενικοῖς, τούτεστι ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλέττοισι τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τύπτοτες τύπτουσαι, γερνότες γαρίσσοι, βοῶντες βοῶσαι, ποιοῦντες ποιοῦσαι, ταχέες ταχέαι, βραδέες βραδέαι. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ταχέες βραδέες παροξύνονται, τὸ δὲ ταχέαι καὶ βραδέαι προπερισπωμέναι δὲ τὸ εἶναι φύσει μακρῆν πρὸ μιᾶς βραχείας σοφοί σοφαί, καλοὶ καλαί, σεμνοὶ σεμναί, ἐναντίοι ἐναντίαι, λθινοὶ λθιναί, δρύινοι δρύιται, Βυζάντιοι Βυζάντιαι, Κρίδιοι Κρίδιαί, Ῥόδιοι Ῥόδιαί, τίμιοι τίμιαί, ὄσιοι ὄσιαί, δεῖλοι δεῖλαι, λόγιοι λόγιαί, πεντακόσιοι πεντακόσιαί, διακόσιοι διακόσιαί, ἡμεροὶ ἡμέραι, τριγενεῖς, τούτεστιν οἱ μὴ ὄντες ἀγνοιοί· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενεῖς ἡμέρα ἡμέραι παροξυστοῦσιν· οἱ μόνοι Ἀθηναιοὶ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλασι οἱ νεώτεροι, προπαροξύνουσι· πάντε γὰρ ἡμεῖμα καὶ δεῖμα

ἡμερᾶς φασὶ προπαροξυτόνως, ὡς ἀπαγγέλλουσι οἱ περὶ Ἀττικῆς συνηθείας γράψαντες. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο ποιοῦσιν, λέγω δὲ προπαροξυτόνως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παραληγομένων τῷ ἰ, οἷον εἰπράξιαι, τιμῆραι, ἀστιαί, τραγῳδίαί, δμῖλαι, κωμῆδίαί· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μεταγενῶν προπαροξυτόνως λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. πάλιν ἴστωι ἡ Ῥοδία ὄνομα κύριον καὶ ἡ Ῥοδία ἔθνηκόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥοδίαί φημι παροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν, ἐπειδὴ μονογενὲς ἴστωι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθνηκῷ αἱ Ῥοδίαί φημι προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ τὴν οἱ Ῥοδίοι. καὶ πάλιν ὑπάτη καὶ ὑπάται παροξυτόνως ἐπὶ τῆς χαρδῆς· μονογενὲς γὰρ ἴστωι· οἱ ὑπάτοι δὲ καὶ αἱ ὑπάται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ προπαροξυτόνως· παρεσχημάτιται γὰρ ἀρσενικῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου οὕτω κηροῦται τὰς εἰς τὴν αἰ δίφθογγον ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς. φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς, ἐὰν μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς, τῷ τότε τοῦ ἀρσενικοῦ ἀκολουθοῦσι, τούτεστι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, οἷον ποικίλοι ποικίλαι, ἐναντίοι ἐναντίαί, σοφοί σοφαί, καλοί καλάί, λίθιοι λίθιναι, δρυῖνοι δρυῖναι, ἄγιοι ἄγιαί, τίμιοι τίμιαί, ὅσιοι ὄσιαί, Λύκιοι Λύκιαί τὸ τριγενές· Λύκιαί δὲ τὸ μονογενὲς πρὸς τὸ Λύκία. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ὄς, τοῖς ἐνικῶς ἐαντῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τόπον, οἷον Θρηῖσσα Θρηῖσαι, θῆῖσσα θῆῖσαι (ἢ μισθῷ δουλεύουσα), τύπτουσα τύπτουσαι, χαρίεσσα χαρίεσαι, τετυφῖα τετυφῖαι, ταχῖα ταχῖαι, βραδεία βραδείαι, μέλαινα μέλαινα. τὸ δὲ Τρῳαί καὶ δμῳαί ὄξυτόνομα ὁμολογοῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὄξυτόνου ἐνικοῦ Τρῳά καὶ δμῳά.

Τούτων οὕτως ἔχοντων τὰ Ἀττικὰ εἰς ᾧ καὶ εἰς ἰ λήγουσι κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, οἷον ὁ Εὐνεως οἱ Εὐνεω, ὁ Μενέλεως οἱ Μενέλεω, ὁ νεως οἱ νεω, ὁ λεως οἱ λεω.

Αἱ μὲντοι εἰς αἰ λήγουσαι εὐθείαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων τριγενῶν μὲν οὐσαι (τούτεστι παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς) ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς ἤγουν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον σεμνοὶ σιμνά, ἐναντίοι ἐναντία, δειλοὶ δειλά, λό-

γοι λέγα, ἄβιοι ἄβια, τίπτοντες τέπτοντα, βωόντες βωόντα, κούφοι κούφα, ποτοί ποτά, φαβροί φοβή, χάλκιοι χάλκιοι, χήνιοι χήνιοι, ἀργύριοι ἀργύρια, σιδήριοι σιδήρια. μονογενεῖς δὲ οὐσαι, εἰ μὴν ἀπὸ ἰσοσυλλέβου γενικῆς ὄσιν, συγγοῦνται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξηρόν ξηρά, κάρσιον κάρσια, κανοῦν κανῶ, ὄστέον ὄστία, ὄστοιν ὄστα, σφυρέον σφυρά, πλευρόν πλευρά, κυρόν κυρά. καὶ ὄριον ὅτι παρὰ τὸ κυρόν ἐστὶ τὰ κυρά, οἷον

χίλια ἄρα ἐν πεδίῳ κυρὰ καίετο.

ἐὰν δὲ ἀπὸ περιτοσυλλέβου γενικῆς ὄσιν αἱ εἰς ἄ λήγουσαι εὐθείᾳ πληθυντικῶν τῶν οὐδετέρων, αἰεὶ βαρύνονται, οἷον φιλήμα φιλήματος φιλήματα, βῆμα βήματος βήματα, ὡς ἑπὶ τὸς ὄσιν. καὶ παρὰ τὴν κυρόσιν οὖν γενικὴν ἐὰν γένηται εὐθείᾳ πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαρυνόμεως ἀναγινώσκεται. κρέας κρέατος κρέατα, τεῖχος τεύχος τεύχεια καὶ κατὰ κρᾶσιν τεύχη, βῆλος βέλιος βέλια καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον. πᾶσα εὐθείᾳ πληθυντικῶν εἰς ἐξ λήγουσα δισύλλαβος ἐξ ὀνομάτων περισπᾶ τὴν ἰδίαν γενικὴν, οἷον μῆνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σῦες σῦν, μῦες μῦν. Πρόκειται „δισύλλαβος” διὰ τὸ Αἰαντες Αἰαντων, Θόαντες Θόαντων, Λάχητες Λαχῆτων, Λέβητες Λεβήτων· ταῦτα γὰρ οὐδὲν περισπᾶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ δισύλλαβοι. Πρόκειται „ἐξ ὀνομάτων” διὰ τὰς μετοχάς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, φέντες φέντων, φθάντες φθάντων, σπάντες σπάντων,

οἰώντων μὲν Μενέλαος ὑπελρεχεν εὐρέας ὄμους.

Σημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι ἐντέτακται τινὰ ὡς μὴ περισπᾶθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα Τρῶες Τρῶων, τίς τις ἴων, πάντες πάντων, δμῶες δμῶων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων (ἴσται δὲ θηρίου εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θοοὶ λέγονται), κρᾶτες κρᾶτων (αἱ κεφαλᾶί), δῆδες δῆδων, λαῖες λάων. ταῦτα δὲ τὰ σεσημειωμένα δοκοῦσι τινες ὑπὸ ἀταλογίαν ἄγειν. λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ Τρῶες Ἰρῶων καὶ δμῶες δμῶων καὶ θῶες θῶων καὶ κρᾶτες παίδων ἐβαρύνθησαν πρὸς ἀντιδικαστολήν τοῦ αἰ Τρῶαι (στ-

παλιν δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναικας) καὶ αἱ ὄφρα (σημαίνει δὲ τὰς
 δούλας) καὶ αἱ θῦραι ἐπὶ τῆς ζημίας καὶ αἱ πέδαι ἐπὶ τῶν δεσμῶν·
 ταῦτα γὰρ περισπῶσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῶν,
 ὄφρων, αἰδῶν, θῦραι. πρὸς οὓς ἴσται εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγεται· εἰ
 γὰρ καὶ τῷ τόνῳ συντίκτον, ἀλλ' ὅν τῇ γραφῇ διεστέλλοτο· ἡ
 γὰρ γραφή οὐκ ἴσται ἢ αὐτῇ· τὸ μὲν γὰρ Τρωαί καὶ ὄφρα καὶ
 θῦραι ἔχουσι τὸ ᾤ· προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ
 δὲ Τρωῆς ὄφρων θῦραι οὐκ ἔχουσι τὸ ᾤ· προσγεγραμμένον κατὰ τὴν
 παρελήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παιδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τῆς αἰ διφθόγου γράφεται, τὸ δὲ πέδαι διὰ τοῦ εἰ φιλοῦ· τὸ δὲ
 τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι·
 δεῖ γὰρ γινώσκων ὅτι τοῦτο πενστικόν μὲν ὄν βαρύνεται, ἀντα-
 ποδοτικόν δὲ ἦγον ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἦκουσαι;
 τινῶν. καὶ τὸ λάες δὲ λάων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν
 λαῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ κυλῶς ἔχει. καὶ τὸ κῆρες
 δὲ κῆρων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κρητῆ τῶν κρητῶν λέγουσι
 βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δῆδες δάδων οὐκ ἴσται φύσει δισύλλαβον· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ δαδῶν κατὰ συναίρεσιν ἐγένετο δάδων, καὶ ἐφύλαξε τὴν
 αὐτὴν τάσιν· μηδεὶς δὲ οἰεσθῶ τὴν δαδός γενικὴν τῶν ἐνικῶν
 ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαδός γενέσθαι κατὰ συναίρεσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ
 αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναίρεσις, οἷον
 δᾶς δᾶς, ἀκείθεν ἢ κλίσις. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ
 ἄπαντες ἄπάντων ἐγένετο κατ' ἀφαίρεσιν, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν
 τάσιν. τοῦτο δὲ οὐκ ἴσται καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἄπαντες ἄπάντος ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν ἢ παντός, γινομένη κατὰ ἀφαί-
 ρεσιν τοῦ ᾤ, οὐκ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὀξείᾳ
 τάσει, παντός, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν εἰς ὅς δισύλλαβων γενικῶν
 ὀνομάτων, οἷον ὅσπερ μῆδός, χηρός, γράς, παιδός, φωτός, βροός,
 φρετός, χθονός. ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πάσι βαρύνεται, τοῦτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὔτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν·
 ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωαί καὶ παισὶ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ὄξυνε-
 ται, καὶ ὁμοίως ἡ Τρωῶν καὶ παιδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐντέα νοσημευμένα, ἀλλὰ
 καὶ τὸ σίεσις ἐπὶ τῶν σκωλήμων, ὡς παρὰ Λαοτοφάνειον
 ὑπὸ τῶν σίων καταπενομένον.

καὶ τὸ φέδων, ὡς καὶ Ἀριστοφάνει

πλὴν φέδων ἐκ βασιλείου.

σημαίνει δὲ τὰ καίματα τῶν χειρῶν. ἴσθι δὲ καὶ τὸ εὐδέτης οἰ-
δίνων· καὶ τοῦτον γὰρ βαρυτότως ἐπακρέτησιν ἀναγνώσασθαι.
καὶ τοῦ Φθάς Φθάντος κυρίου ὀνόματος ἔαν κλίνωμεν τὰ πλθ-
θυντικά, βαρυτότως λέγομεν τὴν γενικὴν τῶν πλθθυντικῶν, οἷον
Φθάντων, τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, ὡς περὶ σιάτες σιάτων, βώτες
βάντων, δόντες δόντων· μετοχικὸν γὰρ ἴσθι, καὶ λοιπὸν τὸν τό-
νον τῆς φθάντος φθάντων μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημί δὲ ἤς ση-
μαινούσης τὸ προλαβόντων. Ἔστιν οὖν ἀπολογίσασθαι περὶ ὅλων
τῶν εἰσημειωμένων οὕτως. τὰ εἰς ὃ λήγοντα μοροσύλλαβα περὶ-
τοσυλλάβως κλινόμενα ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. τὰ μὲν δὲύ-
τοτα ἔαν μὲν διὰ συμφώνου κλίνωνται, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν
πλθθυντικῶν, οἷον σῆς σῆτός σῆτες σῆτων, Κρής Κρητός Κρητες
Κρητῶν, θῆς θητός θῆτες θητῶν (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτῶν),
γῆς γητός γῆτες γητῶν· ἔαν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινῶσι,
βαρύνονται καὶ τὴν γενικὴν τῶν πλθθυντικῶν, οἷον Τρώες Τρωός
Τρωῶν Τρωῶν, δμῶς δμωός δμῶες δμῶων, θῶς θωός θῶες θῶων
(ἴσθι δὲ εἶδος θηρίου), σεύς σέος σείες σείων (σημαίνει δὲ τοῖς
σκώληκας)· τοῦτω γὰρ τῷ κανόνι βαρύνονται. τὸ δὲ τίτων καὶ
κράτων πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχουσι καὶ τὸν τόνον·
τὸ γὰρ τίτων πνευστικὸν μὲν ὑπάρχον βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν
δὲ ἦγον ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίτων ἦκουσας; τινῶν. καὶ
τὸ κράτων δὲ ἀπὸ τοῦ κράτες (ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν) ὑπάρχον
βαρύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ τὰ κράτη ὑπάρχον περισπᾶται, οἷον τὰ
κράτη τῶν κρατῶν. τὸ δὲ φέδων καὶ δέδων ἀπὸ τοῦ φώδων καὶ
δαδων γνωόμενα κατὰ συναίρεσιν τὴν βαρεῖαν τύοιν ἐφύλαξαν.
Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὀξυνομένων. τὰ δὲ περισπῶμενα ἐκ τοῦ
ἐναντίου γίνονται· ἔαν μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινῶται,
περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πλθθυντικῶν, οἷον μῦς μυός μύες
μύων, βοῦς βοός βοές βοῶν, σῦς συός σύες σῦων, θρῦς θρυός
θρύες θρυῶν, ἔαν δὲ διὰ συμφώνου κλίνωνται, βαρύνονται ἐν τῇ
γενικῇ τῶν πλθθυντικῶν, οἷον παῖς παιδός παιδες παιδῶν, πας
παντός πάντες πάντων. τὰ δὲ λάων ἐβαρύνθη πρὸς ἀντιδιαστο-
λὴν τοῦ ὀε λαοί τῶν λαῶν. ἄλλως τε δὲ οὔτε ἴσθι τοῦτο ἀπὸ μο-
νοσυλλάβου εἰσείας τῆς λῆς, ἀλλ' ἀπὸ δισυλλάβου τῆς λῆας· ἐπὶ
γὰρ τοῦ λῆας γέγονεν ἡ γενικὴ λῆας, καὶ κατὰ κῆρσιν τῶν δύο

ἅα εἰς ἔν ᾧ, δηλονότι μακρῶν, λάος, οἶον

λάος ὑπὸ ρίπης·

καὶ λοιπὸν ἢ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν λάας λάες καὶ ἡ γενικὴ λαῶν λαών. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δοκεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς λαμβάνεσθαι τούτου τοῦ κανόνος, καὶ λέγει ὅτι κυκλῶς λαμβάνει τὸν κανόνα. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πλέκει τὸν κανόνα, δευτέρον δὲ ὅτι ἀντίκειται τούτοις τὸ κίς κίος καὶ λίς λιός· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνονται, καὶ ὅμως οὐ βαρύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ περισπῶνται· κῶν γὰρ καὶ λῶν περισπωμένως. Ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι κακῶς κατατρέχει τοῦ κανόνος. πρῶτον μὲν γὰρ οἶτι, εἰ καί, ὡς λέγεις, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πλέκεται ὁ κανὼν, οὐκ ἔτοπον καὶ ἀπὸ τριῶν καὶ ἀπὸ τεσσάρων πλέκειν κανόνα· καὶ οὐ γὰρ κέχρηται διαφόροις κανόσι τοιοῦτοις· πλέκεις γὰρ κανόνα καὶ ἀπὸ δύο παραδειγμάτων. πολλῶ οὖν μᾶλλον ἀπὸ πλείονων πλεόμενος ὁ κανὼν οὐδεμίαν μέμψιν ἐπιτῶ προσφέρει. δευτέρον δὲ οὐχ ὡς λέγεις αὐτός, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πλέκεται ὁ κανὼν, ἀλλὰ καθόλου πάντα τὰ εἰς ὦ λήγοντα μονοσύλλαβα περιτοσυλλόβως κλινόμενα περιλαμβάνει ὁ κανὼν, εἴτε ὀξύνοντά εἰσιν εἴτε περισπώμενα, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρής Κρητός, σής σητός, θρῦς θρυσός, μῦς μυός, βοῦς βοός· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν ἐκ τῶν σεσημειωμένων. περὶ μέντοι τοῦ κίς κίος καὶ λίς λιός, ὅτι λέγει ταῦτα ἀντικεισθῆναι τῷ κανόνι, αὐτὸς ἐν ἑτέροις λοσημειώσατο λέγων ἡμαρτημένα εἶναι εἴτε κατὰ τόνον εἴτε κατὰ κλίαν· ἢ γὰρ, φησὶν, ὀξύνοντα ὄντα ὄφραλον διὰ συμψάνου κλίεσθαι, εἴτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλιόμενα οὐκ ὄφραλον ὀξυτονεῖσθαι κατὰ τὴν εὐθείαν· τὰ γὰρ εἰς ὀξύνοντα οὐδέποτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλίονται, ἀσπίς ἀσπίδος, βολίς βολίδος, κρηπίς κρηπίδος, κημίς κημίδος, βασιλίς βασιλίδος. καὶ κέχρηται τοιοῦτε παραδείγματι, ὅτι ὡςπερ Πάρις Πάριδος καὶ θέτις θέτιδος καὶ μήνης μήνιδος, ἐπειδὴ βαρύνοντά εἰσι κατὰ τὴν εὐθείαν, γίνονται παρὰ τοῖς Ἰωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κατὰ τὴν γενικὴν, οἶον Πάριος, θέτιος, μήνης (Ἰδιον γὰρ ἐστὶ τῶν εἰς ἰς βαρυντόνων τὸ διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς κλιεσθῆναι, οἶον ὄφις ὄφις, μάντις μάντις, πόλις πόλις, τὰ μέντοι εἰς ἰς ὀξύνοντα, οἶον κρηπίς κρηπίδος, ἀσπίς ἀσπίδος, φανίς φανίδος, οὐ γίνονται παρὰ τοῖς Ἰωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὄς (τούτο γὰρ ἀλλό-

αριόν ἐστι τῶν εἰς τὴν ὀξυτόνων, λέγω δὲ τὸ ἔχειν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς ἐκφερομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς ὀξυτόμενα καὶ εἰς τὴν λήγοντα οὐκ ὠφελον ἔχειν τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, ἢ ἔχοντα τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τῆς ὅς ἀκ ὠφελον ὀξυτόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν ἀλλὰ θηλονότι περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἔν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παρὰ λόγον ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσην, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τούτῳ, φημι δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ὥστε ἐν ἄκ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιώμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν ταύτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικαὶ μὲν οὐσαι προσωπίαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεστών, τοξόται τοξοτών, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεΐαι Αἰνεϊῶν, πολῖται πολιτῶν, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέσσαι Πεσῶν, Σκυθαὶ Σκυθῶν, ταῦται ναυτῶν, δημίται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλοῦνων καὶ χρήσται χρήστων καὶ ἐτήσται ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δὲ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοεῖναι χλοεῦνων ἐγένετο χλοῦναι χλοῦνων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεΐαν τῶν· χλοῦναι δὲ εἰσιν οἱ σύγγραφοι ἐν ταῖς γλώσσαις εὐναζόμενοι καὶ διατρέβοντες. τὸ δὲ χρήσται χρήστων λέγουσι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν ἐκ τῶν καλῶν· χρήσται δὲ εἰσιν οἱ δανεῖζοντες καὶ οἱ δανεῖζόμενοι. τὸ δὲ ἐτήσται ἐτησίων λέγουσι· ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτήσται ἐτησίων· ἐτήσται δὲ εἰσιν οἱ ἀνέμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὐσαι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον λήγουσαι εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μονογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἄλλαι ἀελλῶν, ἄμασαι ἄμασῶν, τράπεζαι τραπέζων, ἀπασθαι ἀπασθῶν, εὐθυнай εὐθυνῶν, ἔρσαι ἔρσων, κλίται κλιτῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφῦναι ἀφῦνων· τούτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ ἀφῦνῶν τῶν ἀφῦνῶν ἐβαρύνθη· ἀφῦναι δὲ αἰεὶ εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παραιοχηματισμένα ἀρσενικῶς, ἐὰν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων καὶ αἱ Ῥόδια τῶν Ῥοδίων· μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων καὶ αἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων, οἱ δίκαιοι τῶν δικαίων καὶ αἱ δίκαιοι

καιαι τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δούλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλαὶ τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαὶ τῶν σοφῶν, οἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκαιαι τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκίαι τῶν Λυκίων περισηπόμενως· μονογενεὶς γάρ, οἱ ὑπατοὶ καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετράων ἑβρίποιον ἕξ ὑπάτων,

ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπατῶν περισηπόμενως· μονογενεὶς γάρ. ἔαν δε παραλλάξουσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξουσι καὶ περισηπῶνται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μέλαιναι τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μάκαιραι τῶν μακαιρῶν, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γράφοιτες τῶν γραφόντων καὶ αἱ γράφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαρίεντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαρίεσαι τῶν χαριεσῶν, οἱ ὀξείες τῶν ὀξείων καὶ αἱ ὀξείαι τῶν ὀξείων, οἱ ποιούντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιούσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αἴτια αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξουσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περισηπώθησαν. ἀμέλει ἔαν μὲν, ὡς εἰρητὰ, ὁμοφωνοῦσιν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἄρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμοτονοὶ γίνονται· ἔαν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψουσι τὸ ᾠ εἰς τὸ ᾠ αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισηπῶνται, οἷον κυανεοὶ κυανέων καὶ κυάνηαι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέραι ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γίνωται κατὰ τροπὴν Λωρικήν τοῦ ᾠ εἰς τὸ ᾠ, τότε καὶ περισηπῶνται, οἷον κυανεῖν καὶ ἀμφοτερῶν ἀπὲρ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτερῶν. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. λέγει δὲ ὁ τεχνικός ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πῆφοι πόρων καὶ πόρραι πορῶν, καὶ τὸ βύχφοι βύχων καὶ βύχφαι βυχῶν, καὶ τὸ ὄχφοι ὄχων καὶ ὄχφαι ὄχων, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆφοι χῆρων καὶ χῆφαι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦφοι κούρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γάρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν παρ' ἄρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόμος· τὰ γὰρ θηλυκὰ περισηπῶν-

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἰσι καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπίασθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τούναντίον παρρημίως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἢ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἀρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ παιδίσκη· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδίσκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυντόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδίσκων περισπωμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδίσκων τῷ δούξ

παρὰ τῷ Μενάρδῳ ἐν τῷ Ἡρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν“ ἔστι γὰρ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναῶν καὶ οἱ Πριαιμῶδες τῶν Πριαιμῶν περισπωμένως, αἱ Δαναίδες δὲ τῶν Δαναῶν καὶ αἱ Πριαιμίδες τῶν Πριαιμῶν βαρυντόνως, καὶ ἰδοὺ δημοφανεῖς ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονουῦν. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέψαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν ἐκ αἰ θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν παρ' οἰουδήποτε θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν εἰς τὴν αἰ διφθογγὸν λήγοντα ἀλλ' εἰς εἰς, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς εἰς θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὑπάγεται, περὶ ὧν εὐθὺς ἐροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς εἰς λήγονται εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι βαρυνουσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, φανίδες φανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφώντων, Ποσειδῶνες Ποσειδώνων, Αἰάντες Αἰάντων, Θόαρτες Θοάρτων, Λαχίτες Λαχίτων, Πηνήγες Πηνήγων, Κίλικες Κίλικων, Αἰθίοπες Αἰθιόπων, Πήχες Πηχών, Πελέες Πελεκών, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μὴν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατέρες θυγατρῶν“

Αποδόκη ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ὕλοσσην·

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσι παρὰ λόγῳ ὡς περισπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐκινῶν ὡς ὀδωόμενα, φημὶ δὲ τὴν γυναικῆς καὶ θυγατέρος, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

τεχνικῶς προστίθεναι „χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς μεταγενεστέροις” ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ παρ’ ἡμῶν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἢ γερικῶς τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιάδων καὶ μυριάδων περισπωμένως. Ἰστέον δὲ ὅτι κἂν εὐρεθῶσιν ὁμοφωτοῦσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ θηλυκαὶ ταῖς ἀρσενικαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθειῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται συντοκοῦσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδαι τῶν Ἰλιάδων περισπωμένως καὶ οἱ Δαναῖδες τῶν Δαναῖδων καὶ οἱ Πριαιμίδαι τῶν Πριαιμίδων, τὰ μὲντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναίδες τῶν Δαναῖδων καὶ αἱ Πριαιμίδες τῶν Πριαιμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῷ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς εἰς διπρὸς δύο συλλαβῶς ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μὲντοι εἰς εἰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου εὐθείαι πληθυντικαί, δηλονότι ἀπὸ συναίρεσεως γινόμεναι, ἔχουσαι τὴν γερικὴν τῶν πληθυντικῶν συναίρουμένην περισπῶσιν αὐτήν, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις Δημοσθένειαν; Διομήδεις Διομήδειαν; Διομηθεῶν Διομηθεῶν, εὐμήκεες εὐμήκεας εὐμήκειαν εὐμήκειαν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς εὐσεβείαν εὐσεβείαν. λέγει δὲ ὁ τεχνικός ὅτι τὸ δυσωδῶν Ἀρισταρχος ἄλόγως ἐβάρυνεν· ἴδει γὰρ δυσωδῶν περισπωμένως, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δυσωδέων γέγονε κατὰ κράσιν, ὡς περὶ ἐπὶ τοῦ Δημοσθενέων Δημοσθενέων. τὸ τριηρῶν περισπωμένως οἱ Ἀθηναῖοι κατ’ ἀκολουθίαν ἀναγινώσκουσι· τίς δὲ καὶ τοῦτο παρ’ αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσι, οἷον τῶν τριηρῶν. καὶ τὸ αὐτωρῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, οἷον αὐτώρων· καὶ τὸ ἐπιβόημι δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ἀπάρκως βαρυτόνως ἀναγινώσκειται· καὶ λέγουσι τινες τῶν τεχνικῶν περισπωμένως αὐτὰ ἀναγινώσκειν. καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακοήθων βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεισθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιβόηματι τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεισθαι, οἷον συνήθως καὶ κακοήθως. πρόκειται „ἔχουσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναίρουμένην” διὰ τὸ οἱ ταχῆς τῶν ταχέων καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ’ οἷα ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὔτε συναίρουται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἱ μέγροι ὑπολεπόμενα γενικὰ πληθυντικά, τούτῳτιν εἰ μὴ ὑποπίπτουσαι τοῖς πολεμθεῖσι κανόσιν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον φίλω φίλοι φίλοι φίλων, ἀνθρώπω ἀνθρώποι ἀνθρώποι ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτως κατορθοῦσιν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν εἶσαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οἰ διέθογγον ληγουσας· αἱ εἰς τὴν οἰ διέθογγον ληγουσὶ εὐθείας πληθυντικά, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνονται τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λίθοι λίθων, δοῦλοι δοῦλων, κοῦφοι κοῦφων, ἐνατίοι ἐνατίων, νυμφαῖοι νυμφῶν, πλούσιοι πλούσιων, Ὀμηροὶ Ὀμηρῶν, ἀνθρώποι ἀνθρώπων, τίμιοι τιμίων, Βυζάντιοι Βυζαντίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπι τέλους φύσει μακράν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθημεν, φύσει μακρᾶς οὐσας τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ θέλει προπαροξυνεσθαι ἢ λέξαι οἷον Ὀμήρων, ἀνθρώπων, Ἀριστάρχων, Διομηθέων. εἰ δὲ ὀξύνονται ἢ περισπῶνται αἱ εἰς τὴν οἰ διέθογγον ληγουσὶ εὐθείων τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, ἔχθροὶ ἐχθρῶν, σεμνοὶ σεμνῶν, χαλκοὶ χαλκῶν, χρυσοὶ χρυσῶν, σιδηροὶ σιδηρῶν, ἀγγυροὶ ἀγγυρῶν πορφυροὶ πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων φησὶν ὁ τεχνικός ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄψεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀριστοτέλης ἀναγινώσκουσαι προπαροξυντόσως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τῷ λόγῳ, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ἀπαιτοῦντος πρὸ μιᾶς ἔχειν τὴν τῶν διὰ τὴν ἐπι τέλους φύσει μακράν, ὡς περ Δημοσθένεων καὶ Διομηθέων. καὶ θέλουσι λέγειν ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν προπαροξύνονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων, πράξεων, ὄψεων, μάντεων. εἰ δὲ τις εἴποι διὰ τί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν οὐσα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ προπαροξύνεται; λέγομεν ὅπερ λέγει ὁ τεχνικός ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως. Ἄττακα ἐπὶ τοῦ πόλεως, πράξιος, ὄψιος, μάντεως γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὸν τόνον.

Τὰ μέγροι εἰς ἃ οὐδέτερον, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μὲν εἰς τριγενῆ, ὁμότονον ἔχουσι τὴν ἰδίαν γενικὴν τῶν πληθ-

Φυτικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικῆς, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κούφοι τῶν κούφων τὰ
 κούφια τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοί τῶν σοφῶν τὰ σοφά τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοὶ τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκᾶ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἀργυροὶ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρᾶ τῶν ἀργυρῶν. εἰ δὲ μοσο-
 γενῆ εὐρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ἄ πλη-
 θυντικὰ οὐδέτερα ἔχουσιν τὸν τόνον, τοιούτοις εἰ ὀξυτονταὶ ἢ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὄστυ τῶν ὄστων, τὰ κανῆ
 τῶν κανῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ἄ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βα-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ἔϋλα τῶν ἔϋλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὄστυ τῶν ὄστων, τὰ γούνα τῶν γού-
 νων, τὰ δούρα τῶν δούρων, τὰ ὄτα τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φῶ-
 των βαρυντόως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυντοσυνέτας τὴν εὐθείαν
 τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτοσυνέτην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλοῦσι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν
 καταβιβασμένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τεῖχια καὶ
 βέελα, προπαροξυνοσυνέτα κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασιν τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τειχῶν καὶ βελέων παροξυτόως· ἅτινα συναρθε-
 σιν ἀναδεξιόμενα περισπῶνται, οἷον τευχῶν καὶ βελῶν· ἡ γὰρ ὀξεία
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ ποιῶ, Δη-
 μοσθενῶν Δημοσθενῶν, πάϊς παῖς, Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φρίατα καὶ γίνεται κατὰ κρῆσιν
 φρήτα, τοῦ εἰ καὶ ἄ εἰς ἡ κρηθέντος. καὶ τούτου βαρυνόμενου
 κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὤφειλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φρήτων βαρυντόως, ὡς περὶ τὰ ὄτα
 τῶν ὄτων, τὰ φῶτα τῶν φῶτων. ὅμως δὲ, ὡς φησὶν ὁ Ἡρωδι-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπῶσιν αὐτό, οἷον φρητῶν, ὁμοτόως τῇ
 Κρητῶν καὶ σφῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Λέγει δ' τεχνικός ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐπ' ἐλευθέρῃ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μενελάω Μενελάοις, Ὀμήρῳ Ὀμήροις, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις; Ὁρέσῃ Ὁρέστεις, κωδὶ παισὶ, κητὶ κητοῖ, φρενὶ φρεσίν, Αἰαντι Αἰαοι, Θόαντι Θόαιοι, Πήλοσι Πέλοσι, Κίλικι Κίλιξι. λέγει δ' τεχνικός „χωρὶς τοῦ παντὶ πάντων,” ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντὶ, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπαισπομένως, καὶ ταῦτα κενότοις λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν διούλλαβος ἀνεπέματος, εἰς ἰ λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βῆσι, σῆσι, δοῦσι, θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βοῦσί, Τρωσί, παισὶ, κησὶ, χησὶ, φρεσὶ, χερσὶ, χωρὶς τοῦ πᾶσι δηλοῦσι καὶ σπέσει, ἐν σπέσει γλαφυροῖσιν, ὅπερ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ σπέσει γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τισὶ πρὸς διάφορον σημαίνοντες διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πεστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδοκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἦρισ ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τισὶ. καὶ τοῦ Φθῆς δὲ Φθάτος κυρίως ὀνόματος ἐὰν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματίσαι, δηλοῦσι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθᾶσις ὡσαύστασι, βῆσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσειακῆς βιβλιοθήκῃ, λέγων οὕτως ὅτι, ὡςπερ τὸ ἀνδρὸς καὶ πατρός καὶ μητρός Φθύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτήρα, φημι δὲ ὁμοίως τοῦ μητός, χητός, γρατός, διὰ τὴν τὸν αὐτὸν τρόπον ὀξύνθη τὸ σπέσις, ἀπὸ τοῦ σπέσει γενόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ κησί, Τρωσί, βοῦσί; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμός τοῦ α' ἰδιόσῃ τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν δοτικῶν πληθυντικῶν, αἷ τινες καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύνεσι, θήρεσι. οὕτως οὖν καὶ σπέσει τοῦτο τοῖσιν συγκοπὴν καὶ γενόμενον σπέσει διὰ μὲν τὴν διπλασίαν ὡφείλει ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμόν τοῦ α' ὁ τις αἰὲ ἐν βαρυνόμεναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ πσοσι δὲ ἐπὶ ληκροῦσιν ἐδήματο ἔχει διπλασιασμόν τοῦ α' καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγουτος τοῦ α', ὡςπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κύνεσι, θήρεσι καὶ τῶν τοιοῦτων.

Τούτων οὕτως ἰχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικῆ „καὶ χωρὶς τοῦ οὐδέν· οὐδέοι καὶ μηδέοι μηδέοιν·” ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἱνικῶν ὄξυτοκουμένης ἢ δοτικῆ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται· οὐδέοι γὰρ καὶ μηδέοι βαρυντότως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεσθαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλειούσασαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τῷ $\bar{\alpha}$ παροξύνονται, οἷον πατήρ πατράσι, θυγατήρ θυγατήρσιν, ἄνδρῖ ἀνδράσιν, ὑἱὸς υἱάσιν. Ἰστί γὰρ ὅτις ὅτις ὅτις, καὶ κατὰ συναρθεῖον τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\upsilon}$ διφθογγὸν ὅτι· καὶ ἐπειδὴ τοῦ $\bar{\sigma}$ προσερχομένου ἀσυνταξία ἤμελλε γίνεσθαι (οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν $\bar{\upsilon}$ διφθογγὸν σύμφωνον εἰσρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον μῦτι, ἄρπυια, νιός), τοῦτου χάριν ἐπλέονσε τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ γέγονεν υἱάσιν. αἱ μέντοι μεταπλασθέντα δοτικὰ πληθυντικὰ προπαροξύνεσθαι φίλωνσιν, οἷον προβάτοις πρόβασι, ἑγκίτοις ἑγκασιν, ἄστροις ἄστρασιν, ἐπεσταλμένοι τοῦ ἀρῶσιν, ὡς περ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλεύς ἱρασταῖς

ὁ δὲ ἐνδ' ὄπλοισ ἀρῶσιν Ἱφαιστοῦ τεχνίτου·

τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρῶσιν γινόμενον, τοῦ ἢ τριπέτετος εἰς τὸ $\bar{\omega}$, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ ς λήγουσαι δοτικὰ πληθυντικὰ ἀπὸ μὲν βαρυντότων εὐθειῶν οὐσαι βαρύνονται ἤγουν παροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδαι Ἀτρεΐδασι, νιῦται ναύταις, τράπεζαι τραπέζαις, ἄμαζαι ἀμάζαις, ἀκάρθαι ἀκάρθαις, ἄλλαι ἄλλαις, Μοῦσαι Μούσαις, ἀπὸ δὲ ὄξυτότων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπᾶνται, οἷον ἀθληταὶ ἀθληταῖς, κηδεσταὶ κηδεσταῖς, καλαὶ καλαῖς, σεμναὶ σεμναῖς, ἥδοναι ἥδοναῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὄξυτότων εὐθειῶν περιεσπύσθησαν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαὶ χαλκαῖς, χρυσαὶ χρυσαῖς, σιδηραὶ σιδηραῖς, ἄργυραὶ ἄργυραῖς, λεονταὶ λεονταῖς, Ἑρμαὶ Ἑρμαῖς.

Αἱ εἰς $\bar{\omega}$ ς λήγουσαι δοτικὰ πληθυντικὰ ἀπὸ μὲν βαρυντότων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δήμοι δήμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐναντίοι ἐναντίοις, πλησίοι πλησίοις, Ὀμηροὶ Ὀμηροῖς, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχοις, ἄνθρωποι ἀνθρώποις, λιθίνοι λιθίνοις, δρυῖνοι δρυῖνοις· ἀπὸ δὲ ὄξυτότων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπᾶνται, ἀπὸ ὄξυτότων μὲν οἷον σοφοὶ σοφοῖς, ἀγαθοὶ ἀγαθοῖς, ἑαρινοὶ ἑαρινοῖς, σεμνοὶ σεμνοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον χαλκοὶ χαλκοῖς, ἄργυροὶ ἄργυροῖς, σιδηροὶ σιδηροῖς, πορφυροὶ πορφυροῖς.

Τὰ δὲ οἷς οὐδέτερον μονογενῆ ἐπὶ μὲν βαρύτερον εὐθειῶν πληθυντικῶν ὅσον παροξύνονται, οἷον τέσσα τέσσαρις, δέσπορα δέσποροι, ἔβλα ἔβλοι, μέτρα μέτροις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων οἷον σφυρά σφυροίς, πλεῖρα πλειυροίς, πτερά πτεροίς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον κανῶ κανῶν, ὁστὶ ὁστοίς, χαλκῶ χαλκοίς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μετέλω τοῖς Μετέλωσι, οἱ Νικόλω τοῖς Νικόλωσι, οἱ Κε τοῖς Κεσσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον Διαντος Διαντις, λέβητος λέβητις, κοχλίου κοχλίαις, Ὀμήρου Ὀμήρουσι, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχουσι, ἀνθρώπου ἀνθρώπουσι, καλοῦ καλοῦσι, σοφοῦ σοφοῦσι. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταυτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, ὡς τοῖς αὐτῶν δὲ ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλὴν καὶ σοφὴν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν. καὶ καλῶ καλῶσι, χρυσοῦ χρυσοῦσι· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν. καὶ ἀθλητοῦ ἀθληταῦσι· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτόν δὲ· τὸ μὲν γὰρ ἀθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἀθληταῦσι ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθειῶν ἀθληταῦσι τῶν πληθυντικῶν. Διὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι, „χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσι αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναι εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχεῖς καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδεῖς. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἑνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ βαρύνονται τῶν ἑνικῶν, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται. ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, λπειδὴ ὁμοφωνήσαν αἱ αἰτιατικαὶ συνηρημέναι εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονησθῆναι αὐταῖς, ὡς οἱ ταχεῖς οἱ ταχεῖς καὶ τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς οἱ βραδεῖς καὶ τοὺς βραδεῖς. Ἐπι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι, „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὁξυτονοῦμένων γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ τῶν γενικῶν καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικὸς γυναικάσι, φωτός φῶτις, ἀνδρός ἄνδρας, παιδός παιδάσι, μῆκος μήκος, εὐός

ῥόας, δμῶς δμῶας, μῆρὸς μῆρας, χηφῆς χηφας. οὐδὲ γὰρ δύναται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὐτὰ ὀξυτονεύσθαι, ἐπειδὴ αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνονται, οἷον *Αἰαντας, Θόαντας, Πύριδας, Λαχίτας, Ξεροφῶντας, Ποσειδῶνας, Ἀσπίδας, λαμπάδας*. πρόσκειται „συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ ” διὰ τὸ καλὰς καὶ ροφάς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι ὀξυτονεύονται· ἀλλ’ οὐκ ἔχουσαι συνεσταλμένον τὸ $\bar{\alpha}$ ἀλλ’ ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ $\bar{\alpha}$ ἐκτεταμένον ἔχουσαι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς $\bar{\sigma}$ λήγουσαι μακροκατάληκτοι εὐθειῶν, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσαι, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στάχυς τοὺς στάχυς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοήθεις τὰς κακοήθεις.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ, συνεσταλμένοι ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, πᾶσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσαι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον *Αἰαντες Αἰαντας, λέβητες λέβητας, Ξεροφῶντες Ξεροφῶντας, σωλῆνες σωλῆνας, γυνῆκιες γυναικίας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, ἀσπίδες ἀσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας*.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσαι αἰτιατικαὶ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον ταῦται ναῦτας, τοξόται τοξότας, Ἑλένη Ἑλένας, περόναι περόνας, ἡμέραι ἡμέρας, ἄελλαι ἄελλας, τράπεζαι τραπέζας, ἄμαξαι ἄμαξας, ἀκάνθαι ἀκάνθας, ἀπὸ δὲ ὀξυτονεύων ὀξυτονεύονται, οἷον ἀθληταὶ ἀθλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοναὶ ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, καλαὶ καλὰς, σοφαὶ σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἐρμαὶ Ἐρμάς, ἀπλαῖ ἀπλαῖς, λεονταὶ λεοντᾶς, χαλκαὶ χαλκᾶς, χρυσαὶ χρυσᾶς, ἀργυραὶ ἀργυρᾶς, σιδηραὶ σιδηρᾶς, συκαὶ συκᾶς.

Αἱ εἰς οὐς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὐσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δῆμους, πλησίοι πλησίους, ἐναντίοι ἐναντίους, Ὀμηροὶ Ὀμήρους, Ἀριστάρχοι Ἀριστάρχους, ἄνθρωποι ἄνθρώπους, φῆγιοι φηγίους, δρυῖνοι δρυῖνους, ξύλινοι ξυλίλους, λίθινοι λιθίλους, ἀπὸ δὲ ὀξυτονεύων ὀξυτονεύονται, οἷον καλοὶ καλοὺς, σοφοὶ σοφοὺς, ἱερνοὶ ἱερνοὺς, ἀγαθοὶ ἀγαθοὺς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χιλκοὶ

χαλκοῦς, χρυσοὶ χρυσοῦς, ἀργυροὶ ἀργυροῦς, σιδηροὶ σιδηροῦς, πορφυροὶ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοιοῦσαι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ εὐγεω τοὺς εὐγεως, οἱ Μενέλαω τοὺς Μενέλαως, οἱ τῶν τοὺς τῶας, οἱ λέω τοὺς λέως.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοιοῦσαι φέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ. ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δούκων καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πέντεσσιν τάξεσιν.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΣΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ *).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδωαι ἡμῖν ὁ Θεοδοσίος ταῖς προκειμένους κανόνας, φησὶ δὲ τῆν τῶν ῥημάτων διδασκαλίαν, μίθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὴν προλεγόμενα τοῦ παρόντος συγγράμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ῥημάτων διυλαθεῖν, τὸ δὲ εἰδέναι τὴν κλίαν τῶν ῥημάτων χρήσιμον εἰς τὸ μῆτε βαρβαρικῶς μῆτε σολοικῶς, οἷον ἵνα μὴ ἄντι τοῦ εἰπεῖν τετυφας εἰπωμεν τέτυφες καὶ ἄντι τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύφωμεν ἐτύψετε, καὶ ἵνα μὴ ἄντι τοῦ εἰπεῖν ἤλθομεν ἤλθετε καὶ ἐλάβωμεν ἐλάβετε καὶ ἐφάγομεν ἐφάγετε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦ ἴ, ὡς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐφάγωμεν ἐφάγατε καὶ ἤλθομεν ἤλθατε καὶ ἰδράμομεν ἰδράματε καὶ ἐλάβωμεν ἐλάβετε. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἵστί τὸ ἡμαρτύνειν περὶ μίαν λέξιν εἶτε περὶ τόπον, ὡς ἴαν τις ἄντι τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος προπαροξυτόνως εἶπη ἄνθρωπός ὄξυτόνως, εἶτε περὶ κλίαν, ὡς ἴαν τις ἄντι τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένους Δημοσθένους εἶπη Δημοσθένους Δημοσθένου, εἶτε περὶ γραφήν, ὡς ἴαν τις τὸ γράφω ἢ λέγω καὶ τὴν ὅμοιαν γράψω διὰ τοῦ ὄ, εἶτε περὶ πνεῦμα, ὡς ἴαν τις τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλώσῃ ὀφειλοῦσαν δασυνθῆναι, εἶτε περὶ χρόνον, ὡς ἴαν τις τοῦ θόας τὸ ας ἀνατελεῖ. σολοικισμὸς δὲ ἵστί τὸ ἡμαρτύνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, f. quadr., fol. 110) qui est ex libris Fulvii Ursini. Ei talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσίου γραμματικοῦ περὶ διδασκαλίας ῥημάτων καὶ περὶ κλίσεως αἰτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν συντάξιν καὶ τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστιν ὡς ὅταν ἐκίστη λέξις
καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχη, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει
ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς παραλαμβάνεται, οἷον ἔγω περιπατῶν
ὁ τοιχὸς ἔπεσον ἀπὲρ τοῦ εἰπεῖν ἐρῶν περιπατῶντος ὁ τοιχὸς ἔπε-
σον· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκίστη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς
ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολου-
θῶς παραλαμβάνονται. ὅθεν καὶ ἀσλοικισμὸς λέγεται οἷον εἰ σώου
λόγου αἰκιρισμός, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ δλοκλήρου λόγου. Καὶ
κατ' ἄλλο δὲ χρήσιμόν τὸ εἰδέναι τὴν κλίση τῶν ῥημάτων, ἐπειδὴ
οὐδέποτε τέλειος λόγος γίγνεται χωρὶς ἑνὸς τῶν τριῶν ῥημάτων
τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομέ-
νου ἢ νοουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ

τόν θ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἔχει γὰρ τὰ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον·

ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν
μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
τίσειαν ἄπαισι ἐμὰ δάκρυα σάισι βέλεσσω·

ἔχει γὰρ τὸ τίσειαν εὐκτικόν· νοουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
εἰς οὐρανὸν ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρησ·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, ἀπὲρ τοῦ οὐκ ἀγαθὸν ἔστι πολυκοιρανίη.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐμάθεμεν ἐν τῶν προλαβούσιν ὅτι
ἀπὸ μίση τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀνω-
νυμία, πρόθεσις, ἐπιρῥήμα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτέτακται τὸ
ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὸ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σηματοτικόν, τὸ
δὲ ῥῆμα συμβεβηκός· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖ τὸ γρά-
φειν αὐτὸν καὶ τύπτειν· εἰκότως οὖν τὸ ὄνομα ὡς σηματοτικὸν ὄν
οὐσίας προτερεῖ τὸ ῥῆμα σηματοτικὸν ὄντος τῶν συμβεβηκό-
των. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος,
ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναίρει, τὸ δὲ ῥῆμα συναναίρεται· καὶ γὰρ
ἀναίρουμένου Σωκράτους συναναίρεται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ
τὸ τύπτειν. τὰ δὲ συναναίρουντα προτερεύουσι τῶν συναναίρου-
μένων, οἷον τὸ καθάλου φυτὸν προτερεῖ εἰς ἑλάτα, ἐπειδὴ ἀνα-
ρουμένου τοῦ φυτοῦ συναναίρεται καὶ ἡ ἑλάτα (μὴ ὄντος γὰρ κα-

φύλον φυτοῦ οὐδὲ ἢ ἑλαία ἴσπ), τῆς δὲ ἑλαίας ἀνααιρουμένης οὐ
ἀνααιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἢ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ
καὶ ἢ ἄμπελος καὶ ἢ συκῆ καὶ τὰ λοιπά. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐ-
θίας ἀνααιρουμένης συναναιρεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ
ἀνααιρουμένου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ τύπτειν αὐτὸν καὶ
τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀνααιρουμένων οὐ συναναιρεῖ-
ται ἢ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἡρεμεῖν καὶ μῆτε τύπτειν
μῆτε γράφειν. κατὰ τρίτον δὲ λόγον προτιρεῖται τὸ ὄνομα τοῦ
ῥήματος ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφέρεται, τὸ δὲ ῥῆμα συνεισφέρει
καὶ γὰρ ἔάν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ
τὴν οὐσίαν ἧσιν τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνει-
φερόμενα προτιρεῖται τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυ-
τὸν προτιρεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἔάν τις
εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἢ γὰρ ἑλαία φυ-
τόν· ἔάν τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν·
οὐ γὰρ μόνον ἢ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκῆ καὶ
ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται δεῦρ ἰσὲν ἀπὸ τοῦ συννοεῖται.
περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἔτι δὲ καὶ περὶ
τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦτ' ἴσθι διὰ τί οὕτως ὀνομά-
σθησαν, οἷον διὰ τί τὸ ὄνομα λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα ῥῆμα
καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικοῦ
Ἡρωδιανοῦ μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ πῶσα διδασκαλία ἐξ ὄρου καὶ παραιομένων θεία
παραλαμβάνεσθαι, διαλεπτεόν πρῶτον περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ῥήμα-
τος. ῥῆμα τοίνυν ἔστι μέρος λόγου ἄπρωτον ἐν ἰδίῳ μετασχημα-
τισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ
εὐδαιμονίας τούτων, προσώπου σημευτικὸν ὅτι καὶ τὰς τῆς ψυχῆ
διαθέσεις δηλοῖ. „μέρος λόγου“ πρόκειται, ἐπειδὴ ἔχοντες οὐ
ἄπρὸς μέρη τοῦ λόγου εἶσι, τὸ δὲ ῥῆμα ἐν ἴσθι ἐκ τῶν ὀκτώ με-
ρῶν τοῦ λόγου. „ἄπρωτον“ δὲ πρόκειται πρὸς ἀντιδικαστολήν
τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ πτωικαὶ εἶσι, τὰ δὲ ῥήματα
ἄπρωτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δη-
λοῦν“ πρόκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιρρήματων, οἷον τὸ χθὲς
σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνους σημαντικὰ εἶσι καὶ
διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίαις φωναῖς, οὐκ ἐν
ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνὴν τὸ χθὲς
τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελεία μεταλλογὴ τῆς φωνῆς

ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός ἔτιπτον, τέτυφα ὁ παρακειμένος, ἐτετύφειν ὁ ὑπερσυντελικός, ἔτιψα ὁ ἀόριστος, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοὺ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ ἐν ἄλλοτρῖαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων· μετέχει γὰρ ἐκάστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως παρεστράφηται. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους” πρόσκειται, ἐπειδὴ τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνέργειαν τὰ δὲ πάθος δηλοῦσι καὶ παριστώσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. τὸ δὲ „οὐδετέρου” πρόσκειται διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τίνα ῥήματα ἃ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα κακία ὄρου τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν, τί δήποτε τριῶν διαθέσεων οὐσῶν, ἐνεργείας φημί καὶ πάθους καὶ μεσότητος, ἐν τῷ ὄρω τῆς ἐνεργείας μόνης ἐμνημόνευσέ καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὄρον ὀριοῦμενος, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς μεσότητος. καὶ λέγομεν ὅτι μνημονεύσας τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ πάθους καὶ τὴν μεσότητα συμπεριέλαβε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνέργειαν σημαίνει ἢ πάθος, ἔτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνέργειαν μὲν οὖν οἷον τέτυπα καὶ ἐγραψάμην ἀντὶ τοῦ τέτυφα καὶ ἔγραψα, πάθος δὲ οἷον τέτηκα καὶ λλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκη καὶ ἐλούσθη. „προσώπων” δὲ „σηματικόν” πρόσκειται, ἐπειδὴ τὰ ῥήματα πρόσωπα σημαίνουσι. πρόσκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρόσωπα ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, εὐκτικά, ὑποτακτικά, ἄτινα καὶ διαθέσειν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐχί, ὡς περὶ τὰ ἀπαρέμματα, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι διαθέσειν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστιν προαίρεσιν, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. κάλλιον δὲ πρόσκειται τῷ προσώπων σηματικὰ τὰ ῥήματα τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρόσωπα ἔχουσι. Τοσαῦτα περὶ τοῦ ὄρου τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰκρίεταί δὲ τῷ ῥήματι ὀκτώ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγίαι. Ἐγκλίσεις μὲν οὖν εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ἀπαρέμματος, εὐκτική, προστακτική, ὑποτακτική· οὕτω γὰρ δοκεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν διαλαβεῖν. ἐγκλίσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς γὰρ ἢ εὐθεία οὐ κυρίως κελεῖται πτώσις ἀλλὰ καταχρηστικῶς.

οὕτω καὶ ἡ ἀπαρμύφαιτος οὐ κυρίως καλεῖται ἔγκλισις ἀλλὰ κατὰ ταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι προαιρέσιν, ὅπερ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἔγκλισις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαιρέσις, τοῦτ' ἔστι καθ' ἣν ἐγκλίνεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς ὃ ῥέπει ἢ ψυχῆ· ἔγκλιση γὰρ καὶ ῥέπει εἰς τὸ ὀρίσασθαι ἢ εἰς τὸ προστάξαι ἢ εἰς τὸ εὐξασθαι ἢ διατάσσειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ κοινῶς διαθέσεις ἐκάλεον, καὶ λοιπὸν ὑστερον διέμερισαν, καὶ τὰς μὲν ψυχικὰς ἐκάλεσαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, οἷον τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύψαι ἔγκλισιν καλοῦσιν, εἰς ὃ ῥέπει ἡ ψυχὴ τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύψαι διάθεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ἄριστική, καὶ τοὶ ὀφειλοῦντες τῆς ἀπαρμύφαιτου πρώτην ἔχειν τύψιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πῦσις αἱ ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὥσπερ γὰρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματα συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρμύφαιτου συνίστανται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐκ γὰρ τοῦ τύπτειν μεταλαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτε καὶ τύπτοιμι καὶ ἐν τύπτω· καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίσταται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται· ἐν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ὀρισίμην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ πάλιν ἐν εἶπω τύπτε καὶ ἐρωτηθῶ τί προστάξαι, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐν εἶπω τύπτοιμι καὶ ἐρωτηθῶ τί εὐξάμην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐν εἶπω ἐν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἰδίωσασα, λέγω τὸ τύπτειν. ὡς εἶπομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρμύφαιτων γίνονται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὡς εἰδείξαμεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνονται, πυρὸς, ἕψος, ὑδαίος καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύονται, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὑδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρμύφαιτα ἀμφιβάλλονται εἰ ἄρα εἰσὶ ὄνματα ἢ οὐχί, οὐ δεῖ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφιβόλων, τοῦτου χάριν οὐ προετίθησαν ἰὼν ἄλλων ἐγκλίσεων. πῶς δὲ ἀμφιβάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα. Προτέτακται δὲ ἡ ὀριστική κατὰ τρόπον τοιούτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεξηγημένους τοὺς χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ ἔχουσῶν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν τοῖς ὀριστικαῖς ἐνεστώτῃ ἰδίως οἷον τύπτω, καὶ παρατατικῶν ἰδίως οἷον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις συ-

μὲν τύπτω ἀναγιγνώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημί δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι, καὶ τῶν ἐφελκτικῶν (ἐφελκτικὰ δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας δηλωτικά· ἴφσεις γὰρ τὸ ἐπιθυμῆν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφῆν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εὐχομαι ὑγιαίνειν, θέλω ἀναγιγνώσκειν, βούλομαι φιλοσοφῆν, προαιρούμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων ἕλλησιν πράγματός, ὡς ἐπὶ τοῦ δεῖ γράφειν, χρῆ διαλέγεσθαι, χρεωστῶ παιδεύειν, ὀφείλω ἀναγεγεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφατα συντακτόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι φέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπον, ἔχουσι ἀριθμούς, πράγματι δὲ μόνῃ ἕλλησιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέειν τὸ πρῶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐκ τοῦ ἀνακτίου· πράγματός γὰρ μόνου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε φέλημα ψυχῆς. εἰ τι οὖν λείπει τοῖς ἀπαρέμφατοις, ἀναπληροῦται διὰ τούτων, καὶ εἰ τι λείπει τούτοις, ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἀπαρέμφατων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ἐκάτερον δι' ἐκατέρου ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφατα χῆρον μετὰ τούτων συντακτόμενα ἀπατελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχομεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφατου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τέλειος ἔχει φωνὰς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον μόνον ἔχουσης. τὰ γὰρ προστακτικὰ πρῶτα πρὸς ὧσα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστατῶν ἔστι· οὐ γὰρ λέγομεν ἐγὼ τύπτει. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἐπεὶ ὁ Διονύσιος καὶ ὁ Θεαδόσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλον ἐκείσε γινόμενοι μαθησόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτέταται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβαῦσιν ὅτι οὐδέ ποτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνός τῶν τριῶν ἔχημάτων τούτων, τουτέστιν ὀριστικοῦ προστακτικοῦ εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου. Τούσαυτα περὶ τῶν ἐγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια μὲν αὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἢ ποτὶ

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμου, οἷον τύπτω καὶ ἀναγνώθι, καὶ
 τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μέντοι ἀπαρέμφατα παραλαμβάνονται
 ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὡς
 ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφω, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περι-
 πατεῖν. οὐκ ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. καὶ γὰρ τὰ ῥή-
 ματα ἔχουσι ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτεται
 τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς ἢ
 ἐν ἰδίαις ἐναλλαγαῖς τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπτον τέτυπα τέ-
 τυπα ἐτετύπειν ἐτετύπειν ἔτημα ἔτυπον τύπω τυπῶ. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίοις μετασχ-
 ματισμοῖς, οἷον εὔπτειν τετυφέναι τετυπέναι τύψαι τυπῆν τύψην
 τυπῆν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμφατα. Περὶ δὲ τοῦ
 μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμφατα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέ-
 λημα ψυχῆς λέγομεν ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγ-
 μάτων· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίπατος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ
 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρῶτον
 αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοοῦμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὡς περὶ ἡ χροῖμα
 ἢ λευκότης ἐν τινι θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινι θεωρεῖται χροῖμα ὡς
 ἂν εἴη οὐ συμβεβηκὸς θεωρηθῆσκει ἀλλ' ἀδυπόστατον· αὕτη
 γὰρ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν
 τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὡς ὀνόματα ὄντα τῶν πραγμάτων
 αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γενόμενα δὲ ἐν
 τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τοῦτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ
 ἀπαρέμφατα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ
 θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα
 ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ὄν πῶς ἔχει θέλησαι; εἰκότως
 οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. ἀλλ' οὔτε δὲ
 ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφο-
 ρων προσώπων τίκτεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ
 ἐνός προσώπου γίνεται ὁ ἐνικός ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται
 ὁ δυτικός καὶ ἐκ τῶν πλειόνων γίνεται ὁ πληθυντικός. τοῦτου
 χάριν οὔτε ἀριθμὸς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμφατα. εἰκότως οὖν οὔτε
 πρόσωπα οὔτε ἀριθμὸς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς συν-
 τάξεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβανόμενα τὰ ἀπαρέμφατα
 μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θέλω γράφω,
 βούλομαι ἀναγινώσκω, ἴσθι εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν
 ῥημάτων συντακτόματα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λέγο-
 μεν

μεν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν προαιρετικῶν, φημί δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι, καὶ τῶν ἐφελκτικῶν (ἐφελκτικά δὲ λέγονται τὰ ἐπιθυμίας δηλωτικά· ἔφεςσι γὰρ τὸ ἐπιθυμῆν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εὐχαίμαι θυγαίνειν, θέλω ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαιρούμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαίνοντων ἕλλειψιν πράγματος, ὡς ἐπὶ τοῦ δεῖ γράφειν, χρῆ διαλέγεσθαι, χρεωστῶ παιδεύειν, ὀφείλω εὐεργετεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμφρατα συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιρούμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπον, ἔχουσιν ἀριθμούς, πράγματι δὲ μόνῳ ἕλλεπούσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέειν τὸ πρᾶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμφρατα ἐκ τοῦ ἐναντίου· πράγματος γὰρ μάνου δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἴ τι οὖν λείπει τοῖς ἀπαρέμφράτοις, ἀναπληροῦνται διὰ τούτων, καὶ εἴ τι λείπει τούτοις, ἀναπληροῦνται διὰ τῶν ἀπαρέμφρατων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ἐκίτερον δὲ ἐκατέρου ἀναπληροῦνται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμφρατα χάριν μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀπατελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχομεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρέμφρατου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τέλειος ἔχει φωνῆς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον μόνον ἐχούσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρόσωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστατῆται ἔστιν· οὐ γὰρ λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,“ ἔπει δὲ Διονύσιος καὶ ὁ Θεοδόσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλον ἐκάστω γινόμενοι μαθησοῦμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτάσσεται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν ὅτι οὐδὲ πῶτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνός τῶν τριῶν ἡμέρων τούτων, τουτέστιν ὀριστικῷ προστακτικῷ εὐκτικῷ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου. Ταῦτα περὶ τῶν ἑγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια μὲν αὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ ποτὶ

μὲν ἐνέργειαν δηλοῦσα, ποτὲ δὲ πάθος παριστάσα, ὡς ἐπὶ τοῖς τέττακα καὶ τέτυπα· τὸ μὲν γὰρ τέτυπα ἐνέργειαν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ ἔτυπα, τὸ δὲ τέττακα πάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτάτην. καὶ πάλιν ἑγραφέαμην ἑλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ ἑγραφέαμην ἐνέργειαν δηλοῖ· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἑγραφα· τὸ δὲ ἑλουσάμην πάθος παριστᾷται· ἀπὶ γὰρ τοῦ ἑλοῦσθην. Καὶ ἀποροῦσι τινες λέγοντες διὰ ποίαν αἰτίαν [φημί δὴ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημασινομένου ἐκλήθησαν, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐνέργειαν λέγωνται ἐνεργητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἑγραφέαμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι πάθος, λέγωνται παθητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέττακα καὶ ἑλουσάμην. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτήρ ἦρουν ὁ τύπος τῆς φωνῆς ἐπεκράτησεν ἐπὶ τούτων. ὡσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι πολλῶν τοῦ σημασινομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτήρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδίον εἰ καὶ ἄρρον καὶ θῆλυ δηλοῖ, ὅμως οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτήρα τῆς φωνῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἄρσενικὸν χαρακτηριστῆρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς μέσης διαθέσεως ὁ χαρακτήρ τῆς φωνῆς ἐπεκράτησε τοῦ σημασινομένου. Διὰ τὴν δὲ καλεῖται διάθεσις, προϊούσης, εἰς τὴν φωνήν, μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἶδη δὲ εἶσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυπον μὲν οἷον ἄρδω, παράγωγον δὲ οἷον ἄρδεύω. τινὲς δὲ ἐθέλωσιν λέγειν μὴ ἔχειν τὰ ἑήματα εἶδη, λέγοντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλλαγὴν τοῦ σημασινομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰσθῶ καὶ τὸ νοσημι, ὁμοίως καὶ τὸ τιθῶ καὶ τίθημι καὶ τὸ διδῶ καὶ διδωμι· ἐν δὲ τοῖς εἶδει τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται σημασινομένου, οἷον πατρωνυμικοῖς, κτητικοῖς, συγκρητικοῖς, ὑπερθετικοῖς, ὑποκοριστικοῖς, παρωνύμοις, ἑήματικοῖς. Ἔστι δὲ ἐκεῖν ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημασινομένων, ἀλλ' οὐδ' ἐναλλαγὴ φωνῆς γίνεται, ὡς ἐν τῷ ἄρχω ἄρχεω, ἄρδω ἄρδεύω, τιθῶ τίθημι, ἰσθῶ ἰσθημι. ἄλλως τε δὲ πολλῶν καὶ ἐναλλαγὴ σημασινομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ἑήματα καὶ ἐναλλάσσοσι τὸ σημασινομένον, οἷον πόλεμος πολεμίζω, Ἀττίγονος ἀττιγονίζω, Φίλιππος φιλιπίζω, Μῆδος μηδίζω. ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποιήσαντο τοῦ σημασινομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ πολεμίζω τὰ τοῦ πόλεμου φρονῶ, καὶ πάλιν τὸ μὲν Ἀττίγονος τὸν Ἀττίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀττιγονίζω τὰ τοῦ Ἀττίγονου φρονῶ.

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φιλίππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φιλιπκῶ τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. καὶ ἀπὸ ῥημάτων δὲ γίνονται ὁμοίως παραγωγα ῥήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημαίνον, οἷον βρώσω βρωσεῖω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φαγεῖν σημαίνει, τὸ δὲ βρωσεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολεμήσω πολεμησεῖω· τὸ μὲν γὰρ πολεμήσω τὸ μέλλω πολεμήσαι δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ πολέμου. καὶ πάλιν ὄψω ὄψειω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρήσαι δηλοῖ, τὸ δὲ ὄψειω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρήσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ μελλόντων παραγόμενα ἐκαστῶτος χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἰσι τρεῖς, ἄκλουῦν, σύνθετον, παρασύνθετον, ἄκλουῦν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ὑπὸ συνθέτου γινόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀντιγοῦς συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιγονεῖω παρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνικός, δευτικός, πληθυντικός, ἐνικός μὲν οἷον τύπτω, δευτικός δὲ οἷον τύπτειτον, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα δὲ εἰσι τρεῖς, πρῶτον, δευτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶν ἄφ' οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δευτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου λόγου, λέγων ὅτι δέον ἐστὶ καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶ πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ προσφωνοῦντος, δευτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσφωνομένου, τρίτον δὲ ἐστὶ πρόσωπον περὶ οὗ ὁ λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνομένου. δύναται δὲ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δευτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεν ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶν πρόσωπον ἄφ' οὗ ὁ λόγος· αἶε γὰρ ἀπὸ πρῶτου ἐστὶν ὁ λόγος καὶ οὐδέποτε ἀπὸ δευτέρου οὔτε ἀπὸ τρίτου, δευτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· αἶε γὰρ πρὸς δευτερον πρόσωπόν ἐστὶν ὁ λόγος, καὶ οὐδέποτε οὔτε πρὸς πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει καλῶς, λέγω δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύναται δὲ καὶ περὶ πρῶτου εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δευτέρου· ἐὰν γὰρ εἶπω τύπτω, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τούτ' ἐστὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ πάλιν ἐὰν εἶπω τύπτεις, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τούτ' ἐστὶ περὶ σοῦ. τούτου οὖν χάριν δέον ἐστὶ προσθεῖναι ἐν τῷ τρίτῳ προς-

ριεύσει, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ διασηφεῖν ἀποβάλλει τὸ ἰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὄξει τῆς, διασηφεῖν.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν εἰ διφθόγγον εἰ ἦ, οἷον ἄλγης· οἱ δὲ Δωριεῖς ἔσθ' ὅτε τὸ ἰ ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς εἰ διφθόγγου, οἷον συρῆς, συρῆδες, ὡς κατὰ Θεοκρίτου
ἀδὺ δὲ καὶ σύ

συρῆδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς ἡ κινῶται τὸ ᾠ καὶ ἔ, οἷον ἡ ἐμὴ τῆμά. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὄξει ποιοῦσι τὰ ᾠ καὶ ἔ εἰς ἡ κατὰ κῶσιν καὶ λέγουσιν ὄρης· καὶ κάλιν διαφάσει διαφῆς, παρῆς πευῆς, καὶ μένει το ἰ προσγεγραμμένον. κήρηται δὲ ταῦτοις ἀπὸ Δωριῶδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημι δὲ ἡ κεινῆς καὶ διφῆς καὶ ὄρης. τοιούτων ἔστι καὶ τὸ ἐν τῇ κινή διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητούμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν οὐ κατὰ τέσσαρας τρόπους ἐπιλιμπάνουσι αἱ φωναί· ἡ γὰρ διὰ σημασίαν ἢ διὰ ἄσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τύχην. καὶ ὅτι, δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ πληθυντικά ἔχει πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἔμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προστάσσει, καὶ πανταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τοῦτον ἐνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τῆς ἄσυνταξίας ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἄσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτηρισμὸν Ἑλληνικόν. ἔστι γὰρ κανὼν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θελεῖ χαρακτηρηθεῖσθαι ἢ διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ, οἷον τύπτετο τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδεχόμενον ἀριθμὸς θελεῖ χαρακτηρηθεῖσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς, δὲ οὐ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρηθεται, χωρὶς τῶν πρῶτων ἀπτανυμιῶν· αὐταὶ γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσι ἀπτανυμιῶν πρὸς ἀλλήλας· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ μ, καὶ τὸ δυϊκὸν πῶϊ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Αἰαντες ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἰαντε ἔχει τὸ ττ. τὸ Πάριδες ἔχει τὸ δ, ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

θους διαιρέσεις. τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέτρῳ παρελθόν καὶ ὅπως ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατακτικόν, οἷον ἔκτυπον ἔκτρωγον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρελθὲν· ὅθεν καὶ παρατακτικὸς λέγεται παρὰ τὸ τεταμένῃ καὶ ἐπληρωτὸν ἔχειν τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρελθόν τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρακείμενον, οἷον τέτυπα πεποήκα, ὃς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρακείμενος, ἐπειδὴ παράκειται αὐτῷ ἢ πληρωσὶς, τοῦτ' ἵστί νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρελθόν τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντελικόν, οἷον ἐτετύφην, ὡς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντελικὸς λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντελικὸς γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστίον δὲ ὅτι ἢ μὲν παρακείμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυπα τὸ ἄρτι πληρωθῆν δηλοῖ· ὁ δὲ ὑπερσυντελικὸς ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι· τὸ γὰρ ἐτετύφην τὸ πάλαι πληρωθῆν δηλοῖ. εἰάν δὲ τὰ παρελθόντα ἄδηλα ὡς πότε παρελθόν, ἀποτελεῖ τὰν λεγόμενον ἄοριστος, οἷον ἔκτυπα· ἄδηλον γὰρ εἴτε νεωστὶ εἴτε πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἄοριστος λέγεται. ἰστίον δὲ ὅτι ὁ ἄοριστος, εἰάν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμεῖ τῷ παρακείμενῳ· τὸ γὰρ ἔκτυπα ἄρτι ἐν ἑαυτῷ ἰστί τῷ τέτυπα· εἰάν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλαι, ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπερσυντελικῷ· τὸ γὰρ ἔκτυπα πάλαι ἐν ἑαυτῷ ἰστί τῷ ἐτετύφην. ὁ δὲ μέλλων καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γενέσθαι ἢ μετὰ πολὺ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μέλλοντα ἄγνωστά εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα αὐθιγὰνται ἄτε δὴ ἄγνωσθῆναι διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλων. ὁμοίως δὲ αὐτὸν διεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα. εὐρίσκομαι οὖν ἔξ χρόνοι, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλων καὶ αἱ τέσσαρες διαίρεσεις τοῦ παρερημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσὶ τὰ ὀξύντομα ἄχρι λβ. καὶ μὴ νομισωμεν ταῦτα τὰ λβ πολλὰ εἶναι πρὸς δ' χιλιάδας ἢ δ' μυριάδας μὴ ὀξύντομῆναι. εἰσὶ δὲ τὰ ὀξύντομῆναι ταῦτα, δός, θές, σχές, σπές, φρές, ἴς — χρέψ — ἐλθέ, εὐρέ, εἰπέ, — εἰμί, φημί, ἡμί. τὰ δὲ λοιπὰ ὀξύντομα ἀπὸ κλασεῶς εἰσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμί. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῖν βαρύνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ὀξύνονται. τὰ δὲ κατὰ διάλεκτον οὐ φελομεν συναριθμεῖν, ἐπειδὴ πολλὰ εὐρίσκομιν, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Λω-

ριεύσι, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ διασηφορῶν ἀποβάλλει τὸ $\bar{\iota}$ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπῃ, διασηφορῶ.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν $\bar{\epsilon}$ διφθογγον εἰς $\bar{\eta}$, οἷον ἄγγης· οἱ δὲ Δωριεῖς ἔσθ' ὅτε τὸ $\bar{\iota}$ ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθογγου, οἷον συρζεις συρζάδες, ὡς παρὰ Θεοκράτην
 ἄδῦ δὲ καὶ σῦ

συρζάδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς $\bar{\eta}$ κινῶνται τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$, οἷον ἡ ἐμὰ τῆμά. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὀραίῳ ποιοῦσι τὰ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\eta}$ καὶ αὐτὰ κινῶσιν καὶ λέγουσιν ὄρηξ· καὶ πάλιν διψάεις διψῆξ, κενύεις κενῆξ, καὶ μένει το $\bar{\iota}$ προσγεγραμμένον. λέχρηται ἢ τοῦτοις ἀπὸ Δωριδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημὶ δὲ ἢ πενήξ καὶ διψῆξ καὶ ὄρηξ. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ ποιῆ διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆξ.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν οὐ κατὰ τέσσαρῶς τρόπους ἐπιλιμπάνουσι αἱ φωναί· ἢ γὰρ διὰ σημασίαν ἢ δι' ἄσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικόν ἢ κατὰ τὴν ἄσυνταξίαν, ὡς περ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐμπὶ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοίς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἔμελλεν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, ἐπιδηθ' οὐδέτις ἑαυτῷ προστίσσει, καὶ παρταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τουτίσσι ἐνικοίς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν ἄσυνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἄσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα Ἑλληνικόν. ἔστι γὰρ κανὼν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ῥῆμα θελεῖ χαρακτηρῆσθαι ἢ διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ , οἷον τίπτετον τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδεχόμενον ἀριθμὸν θελεῖ χαρακτηρῆσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς, δι' οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηρῆσθαι, χωρὶς τῶν πρωτοτύπων ἀπαισιμῶν· αὐτὰ γὰρ θεματικά εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσι ἀπολουθίαν πρὸς ἀλλήλους· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν θα τὸ $\bar{\mu}$, καὶ τὸ δυϊκὸν νοῖ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ $\bar{\mu}$. ἴστωσαν δὲ παραδείγματι τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Ἄϊωντες ἔχει τὸ $\bar{\nu}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄϊωντες ἔχει τὸ $\bar{\nu}$. τὸ Πύριδες ἔχει τὸ $\bar{\delta}$, ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

ριθε ἔχει τὸ $\bar{\tau}$. πάλιν ἐν τῷ γυναικείῳ καὶ ἐν τῷ γυναικείῳ ἐφυλάχθη
 τὸ $\bar{\mu}$, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ $\bar{\lambda}$. ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὕδατα καὶ τὸ ὕδατα τὸ αὐτὸ $\bar{\tau}$ ἐφύλαξαν. διὰ τοῦτο οἱ Ἰωρμεῖς
 ἀναλογώτεροί εἰσι τὰ πληθυντικά ἀρθρα λέγοντες μετὰ τοῦ $\bar{\tau}$,
 οἷον τοὶ ποιμένες καὶ καὶ Μουσῆαι, ἕνα τὸ αὐτὸ φηλαχθῆναι καὶ ἐν
 τοῖς πληθυντικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυνικοῖς· τὰ γὰρ δυνικά τῶ καὶ τῷ
 οἷον τῶ πῆρτε τὰ Μούσα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
 μεθα ἔστι τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ $\bar{\theta}$, καὶ τυπτόμεθον τὸ δυν-
 κὸν διὰ τοῦ $\bar{\theta}$. ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γὰρ ὅτι
 τὸ δυνικὸν ῥῆμα ἢ διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ $\bar{\theta}$, καὶ ὅτι
 τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον φυλάττεσθαι, θέλει καὶ ἐν τοῖς
 δυνικοῖς, οἷον τυπτομεν τὸ πληθυντικὸν, καὶ ἔχει τὸ $\bar{\mu}$ ἐν τῇ τε-
 λευταίᾳ συλλαβῇ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ φυλαχθῆναι καὶ ἐν
 τοῖς δυνικοῖς. εἶχε οὖν γενέσθαι τυπτομον τὸ πρῶτον τῶν δυνικῶν
 τροπῇ τῆς μὲν εἰς $\bar{\mu}\omega\bar{\nu}$, ὡς περ καὶ ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα γίνεσθαι
 τυπτόμεθον τροπῇ τῆς $\bar{\phi}\alpha$ εἰς $\bar{\theta}\omega\bar{\nu}$. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν τῶν δυνικῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, οὐκ
 ἠδύνατο γενέσθαι τυπτομον. ἀλλ' οὔτε δὲ τυπτοθον ἢ τυπτοτον,
 ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
 τὸ $\bar{\mu}$. ἀναγκαζόμενον οὖν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν
 τοῦ πληθυντικοῦ τὸ $\bar{\mu}$ οὐκ ἠδύνατο ἐξενεχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\theta}$
 οὔτε διὰ τοῦ $\bar{\tau}$. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν
 ἐνὸς ἀπάτουτος τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ χαρακτηριστικὸν τῶν δυνικῶν ῥη-
 μάτων, τοῦ δὲ ἑτέρου μπάτουτος τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
 εἰς ἀνάγκης ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυνικῶν, ἦνκα
 τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος.

Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδianoῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τῶν δυνικῶν ἐνταῦθα ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τὸ
 χαρακτηριστικὸν τοῦ δυνικοῦ ῥήματος καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τὸ πληθυντικοῦ,
 καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τυπτοθμον ἢ τυπτομετον. ἀδύ-
 νατον δὲ τὸ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ · οὐ συνίσταται γὰρ οὔτε κατὰ σύλλη-
 ψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑποτασσό-
 μενά τινα ἐν συλλήψει, ἐν ἀντιπροηγῆσιν, ἐν διαστάσει ἀντι-
 προηγούνται. οἷον ἐν τῷ πρῶτος τὸ $\bar{\theta}$ ὑποτίταται τοῦ $\bar{\pi}$ κατὰ
 σύλληψιν· ἐν δὲ ἀντιπροηγῆσιν τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ $\bar{\pi}$, κατὰ διάστασιν
 αὐτοῦ προηγείται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔρπου. καὶ πάλιν ἐν τῷ κλέος τὸ

ἢ ὑποτέτακται τοῦ $\bar{\kappa}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τὸ $\bar{\iota}$ τοῦ $\bar{\kappa}$ ἐν τῷ ἀλλή κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγείται. πάλιν ἐν τῷ θνησος τὸ $\bar{\tau}$ ὑποτέτακται τοῦ θ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τοῦ θ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγέσεται. ἐπειδὴ οὖν τοῦ $\bar{\mu}$ προτέτακται τὸ θ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κατὰ σύλληψιν, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς (σημαίνει δὲ δῆμον Ἀντικόν), δῆλον ὅτι ἕως ἀντιπροηγέσεται τὰ $\bar{\tau}$ τοῦ $\bar{\mu}$ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροηγέσασθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. ἀλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροηγέσασθαι τὸ $\bar{\mu}$ τούτων, φημί δὲ τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ τοῦ θ , ἐπειδὴ πῦσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ $\bar{\mu}$ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ β ἢ ἀπὸ τοῦ κ ἢ ἀπὸ τοῦ φ ἢ ἀπὸ τοῦ ψ ἢ ἀπὸ τοῦ ρ οἷον συμβουλή, σύμπορος, σύμφωνος, σύμφηρος, αὐμμέτοχος. ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἠδύνατο τὰ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ θ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥνικα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τίτῳ δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογία ἀντιλέγοντες ὡς δῆθεν κακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδianoῦ κέχρηται τοιοῦτον λόγῳ ὅτι, εἰ θέλεις ἔχειν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὰ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικῶν καὶ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ εἰπωμεν τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυναξία, ἀλλ' ὑπερβιβάζωμεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀσυναξία· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ καὶ τὰ θ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, ὡς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς κακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδianoῦ μαλῶς εἰρηκότος ὅτι, ἐν τράπον ἔχουμεν γνῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὡς τὸ μεῖω γενόμενον κέκαρκα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμετάβολον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν ἢ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρον ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ $\bar{\rho}$ πρῶτον, τοῦτον τὸν τράπον καὶ τὸ τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον οὐκ ἠδύνατο συστήναι, ἐπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἐνταῦθα, τουτέστιν ἢ τὰ $\bar{\tau}$ ἢ τὰ θ , ἀλλὰ τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐνομιζέτο τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ἔχηματος καὶ οὐκ εἶναι τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ θ . ὡς οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τούτων καὶ γενέσθαι

εὐπτοθμον ἢ εὐπτοτόμον; ἀλλ' ὅπως ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν τὰ δύο, τούτεστι καὶ τὸ μ̄ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ̄ ἢ τὸ θ̄ τοῦ δυϊκοῦ ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ, δευτέραν ἐπέχον τῶν τ̄ ἢ τὸ θ̄, τὰ δὲ μ̄ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν δυϊκῶν ἔχομεν ἐπιπλ. 1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδῶμαι ἀηδιζόμεν.

23. τὰ δυσσερεστῶ καὶ δυσσεριστῶ καὶ εὐσερκῶ καὶ εὐσερεστῶ σημειούμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προσθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιρρήματος ἴσωθεν ποιοῦνται τὴν κλίσειν, οἷον δυσσερέστου καὶ δυσσερίστου καὶ εὐσερέστου καὶ εὐσερκου. ἴστι δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐηγγελιζόμεν ἴσωθεν κλιόμενον καὶ εὐαρχίζω εὐερχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Coisl. 345 f. 271. r. Πῶς δὲ κλίνειν εἰς τοὺς παρυστατικούς τὰ ὑποτεταγμένα ῥήματα. Ἐμπειρῶ ἡμπερόν καὶ ἐνπεύρον. διακονῶ ἐδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα ὅτι δεκοινολεικαῦντες διηκόουν. διοικῶ ἐδιέφικον καὶ δεδιέφικηται καὶ διέφικουν. ἀνέχομαι ἀνειχόμεν καὶ ἡνειχόμεν καὶ ἡνεσχόμεν. ἐμπολῶ ἡμπόλου καὶ ἡμπόλημαι ἡμπολήθη. ἐμπορεύομαι ἡμπορεύομαι. ἀμπέχομαι ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν. ἐναντιοῦμαι ἡναντιοῦμαι. παροῖνῶ πεπαρήνηκα καὶ ἐπαρήφρον. ἐνοχλῶ ἡνώχλου καὶ ἐνώχλου. ἐπισορκῶ ἐπιώρκουν. κατεγγυῶ κατηγγύησα καὶ ἐεγγύημαι καὶ ἐεγγύων. ἀμφιέννυμαι ἡμφιεννύμην. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτου καὶ ἀμφισβήτου. προφασίζομαι προεφασίζομαι καὶ ἐπροεφασίζομαι. προαγωγέω ἐπροαγώγεον.

1012, 11. σεσημαίνεται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τείνω τενῶ τέτακα ἑταῦτα γὰρ ἀπέβαλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρακείμενον. καὶ τὸ κερδαῖν δὲ εἰδέσκαται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κερδάσκω κερδάσκα. θέλουσι δὲ τινες λέγειν ὅτι ὑπάγονται τῷ κανόνι ταῦτα πῶ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς πῶ δυσὺλλαβα ἐνὶ φωνῆντι παραληγόμενα ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακείμενον, οἷον κλινῶ πέπλυκα, κρινῶ κέκρικα, κλινῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τρεπόμενον εἰς τὸ π̄, οἷον φανῶ πέφαγκα, χανῶ κέχαγκα, ρανῶ κέφαγκα. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος ὅτι κακῶς λέγουσι, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὰ τὰ ἀσημειωμένα ἐκίνωσαν, δευτέρον ὅτι

ἤδη γὰρ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰσκολύτῃ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε θυμῆλαι.

τὸ ἤδη γὰρ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐστὶ, τὸ δὲ ἤδη ἑτέρας τῆς νέας Ἀτθίδος ἐστίν, ὥστε οὐκ ἐστὶ κατα τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη γὰρ καὶ ἤδη ἐκείνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκειμεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρήσεις τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὲ ἤδη ἐκείνος, οἷον ὅς ἤδη τὰ ἔ' ἴοντα τὰ ἔ' ἰσόμενα πρό ἔ' ἴοντα καὶ πάλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἢ ἢ Ζεὺς·

ἔντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστάρχειος ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδιώμα τῆς νέας Ἀτθίδος ὑπάρχον, λέγω δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὤφειλεν εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὄντι τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος.

1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλειονάζει τῷ ὕ. οἷον ἐπὶ τοῦ κλαίω καὶ τοῦ πταίω καὶ κῆω οὐκ ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα. (οὐδὲ γὰρ λέγουσι καλῶ καὶ κῆω καὶ πτῶω)· τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλειονάζει τῷ ὕ· κλαίω γὰρ καὶ πταίω καὶ κῆω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ἔ' κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ ἔ' εἰς ὕ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαίω κλαύσω κλάω, κῆω κῆύσω κῆω; οὐδὲ γὰρ θυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἐστὶν ἐνεστώτης, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνισσε τὸ ὕ· τότε γὰρ πλειονάζει τὸ ὕ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥνεκα βραχεῖα ἐστὶν ἡ συλλαβή, οἷον ῥέω ρεύσω, κῆω κῆύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ ἄ του κλαίω καὶ κῆω ἐκτεταμένον ἐστὶ καὶ δῆλον ὅτι οὐ δύναται πλειονάσαι τῷ ὕ ὁ μέλλων, ἀλλ' ἐξ ἐλαφτα, τροπή ἐγένετο τοῦ ἔ' εἰς τὸ ὕ. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ἔ' τῆς αἰ διφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ ἔ' εἰς τὸ ὕ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἡμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτης διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ἔντος διὰ τῆς αὐ διφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἄπορον· εἰ δέκατε γὰρ διάφορος διφθόγγος εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

(καὶ ἀπολογοῦνται τινεὶ περὶ αὐτῶν, λέγοντες ὅτι μακροπαραλήκτα ἦσαν τὰ πρωτότυπα, στενὸς καὶ κεινός, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου, ζε οὐ τὸ

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἀμ' ἔσπετο χειρὸς κακείη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ὀ γέγονε κεινός καὶ στενός διὰ τοῦ εἰ βραχυπαρλήκτα, καὶ ἔλειπον τὰ συγκριτικὰ ὡς ἀπὸ μακροπαραλήκτων πρωτοτύπων διὰ τοῦ ὀ γραφόμενα). εἰ δὲ μακρῆ παραλήγονται, φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον ἀναγκαιὸς ἀναγκαιότερος ἀναγκαιότατος, φαιδρός φαιδρότερος φαιδρότατος, ἀνδρείος ἀνδρείοτερος ἀνδρείοτατος, ἐντιμὸς ἐντιμότερος ἐντιμότατος, ἐνδοξὸς ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος, λεπτὸς λεπτότερος λεπτότατος, χονδρὸς χονδρότερος χονδρότατος. εἰ δὲ ἔχουσι ἀφῶνον ὁμοίως πρὸ ἀμεταβάλου, ὁμοίως τοῖς μακρῆ παραληγόμενοι φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς, οἷον λῆγνος λαγνότερος λαγνότατος, ἄκρος ἀκρότερος ἀκρότατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρότατος, ἐλαφρὸς ἐλαφρότερος ἐλαφρότατος. ἰστέον δὲ ὅτι αὐτὰ, φημὶ δὴ τὸ χυθρότερος καὶ ἐλαφρότερος καὶ ἐντιμότερος καὶ ἐνδοξότερος καὶ δὲ δυσπότης δυσποτμέτερος, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ διὰ τοῦ ὠ, ὡς παρὰ τῆς Εὐριπίδῃ ἐν Ἐκάβῃ (557 Hermann.)

κασδὸς θανούσης εὐτενωτάτην δέ σα
κασῶν γυναικῶν δυστιχιστάτην θ' ὄρω.

δὲ δὲ γινώσκων ὅτι ἐπὶ τῶν μακρῆ παραληγόμενων οἱ ποιηταὶ πολλὰκις τρέπουσι τὸ ὀ εἰς τὸ ὠ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον οὐζυρός οὐζυρότερος, φιλόξενος φιλοξενώτερος.

25. σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ

τά μοι φερυπωμένα κέντα,

καὶ τὸ φερύφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ, καὶ τὸ φερύφθαι ἔπος παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.

1013, 13. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι εἰρίσκεται χρῆσις τῆς διὰ τοῦ εἰ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ ἢ

ὑμῖς δὲ πρεσβεύετε καὶ κερήνετε

ἀντὶ τοῦ κερήνετε.

1015, 7. τὸ ἦδεν οἱ Ἴωνες λέγουσι ἦδεα κατὰ διάλυσιν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

ἦδεα μάλλον ἔγωγε.

ἤδη γὰρ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰσχυρίῳ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσχελεῖ.

τὸ ἤδη γὰρ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἔστι, τὸ δὲ ἤδη ἐκείνος τῆς νέας Ἀτθίδος ἔστιν, ὥστε οὐκ ἔστι κατα τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη γὰρ καὶ ἤδη ἐκείνος. ἐπισηθὲ δὲ εὐρίσκαμεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρήσεις τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὲ ἤδη ἐκείνος, οἷον ὅς ἤδη τὰ ε' ἴοντα τὰ ε' ἰσόμενα πρό ε' ἴοντα καὶ πάλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς·

ἔντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστάρχειος ἔστι τὸ ἁμάρτημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδιώμα τῆς νέας Ἀτθίδος ὑπάρχον, λέγω δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ἔφειλεν εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὄντι τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος.

1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ε' ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ υ'. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιῶ καὶ τοῦ πταῖω καὶ πῦω οὐκ ἀποβάλλουσιν· οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ε' κατὰ τὸν ἐνεστώτα (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλάω καὶ πῦω καὶ πῦω)· τούτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ υ'· παλαιῶ γὰρ καὶ πταῖω καὶ πῦω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ἦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τί γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ε' κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ ε' εἰς υ' τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖω κλαῖσω κλάω, κῆω κῆσω κῆω; οὐδὲ γὰρ θυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἔστιν ἐνεστώτως, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνασε τὸ υ'. τότε γὰρ πλεονάζει τὸ υ' ἐν τῷ μέλλοντι, ἥνλικα βραχεῖά ἐστιν ἡ συλλαβή, οἷον ῥέω ῥεύσω, κῆω κῆσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ ἄ τοῦ κλαῖω καὶ κῆω ἐκτεταμένον ἔστι. καὶ δήλον ὅτι οὐ δύναται πλεονάσαι τῷ υ' ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς εἴρηται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ ε' εἰς τὸ υ'. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ ε' τῆς αἰ διαφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ ε' εἰς τὸ υ' κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος διφθόγγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἤμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐνεστώτως διὰ τῆς αἰ διαφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὄντος διὰ τῆς αὐ διαφθόγγου. ὅπερ ἔστιν ἄτοπον· εὐδέκατε γὰρ διάφορος διφθόγγος εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί τὰ δὲ ἐνὸς ἢ ἐκφερόμενα περιστο-
συλλάβους ἔχουσι τοὺς μέλλοντας, οἷον θέλω θελήσω, μέλω μελήσω
(τὸ ἐν φροντίδι εἶμι), ὀφείλω ὀφειλήσω· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ὑπάρχων ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῷ ἐνεστώτι,
οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω, καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ῥήματα καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
ἐκὸς περισπωμένων ποιοῦντα τὴν κλίσην, οἷον τύπτω τύψω καὶ
τυπτῶ τυπτήσω

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε,
Ἀριστοφάνης ἐν Πλοῦτῳ), εἶδω εἶσω, ἐξ οὐ καὶ τὸ
εἶσομαι αἶ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
καὶ εἶδω εἶδήσω, ἐξ οὐ τὸ
εἶδῃς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήριπτουν, ὡς περὶ παρὰ τῷ ποιητῇ
ἀνεῤῥόπτουν· κῦμα ἔκυνον καὶ κῦδ' ἐκύνουν,

ἢ δ' ἐκύνει φίλον νῆον·

γράφω γραψῶ καὶ γραφῶ γραφήσω, ἐξ οὐ ὁ γεγραμμένος παρακει-
μενος· οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν ἄ ἕως μὲν οὐ παρατακτικῶς
ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσην, οἷον θέλω θελήσω τε-
θέληκα θεθέλησα, μελῶ μελήσω μεμέληκα ἐμέλησα, ὀφείλω ὀφειλήσω
ὀφείληκα ὀφείλησα, ὡς περὶ νόῳ νόήσω νενόηκα ἐνόησα. ταῦτα μὲν
ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνατρέπει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
λέγει· τὰ γὰρ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένων
ποιοῦμενα τὴν κλίσην ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμέ-
νων καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσην, οἷον τύπτω
τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥήριπτον καὶ ῥιπτῶ ῥήριπτουν· τὰ
δὲ ἔχοντα ἐν ἄ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὡς ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσην οὐδέποτε ὡς ἀπὸ
περισπωμένων. κριτέον οὖν ἔστιν εἰπεῖν, φησί, τὴν ἀπολογία
ταύτην. ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ σ καὶ τὸ λ πεφύκασι διπλασιάζεσθαι,
οἷον πῆσσω, τινάσσω, πάλλω, τίλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο σσ
ἢ δύο λλ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τάσει, οἷον νύσσω, πῆσσω, τινάσσω,
ἐρύσσω, τίλλω, ποικίλλω, στέλλω, σφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσι
ὀνόματα προὔποκείμενα· ἐκίττα γὰρ περισπῶνται, οἷον κύκλος
κυκλῶ, ἄμιλλα ἀμιλλῶ, ἐξ οὐ τὸ ἀμιλλῶμαι, λύσσα λυσσῶ. τὸ
γὰρ νύσσω οὐκ ἀπὸ τοῦ νύσσα ἔστιν, ἐπεὶ εἶχε περισπῶσθαι, ἀλλὰ
τοῦναντίον· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ καινὸς παρὰ τὸ νύσσεισθαι τοῦς.
τὰ δὲ εἰς ἐν σ ἢ ἐν λ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τάσει, οἷον φιλῶ,

χρυσῷ, γλῶ, λαλῶ, ἰλῶ (σημαίνει δὲ τὸ ἰλαύνω), ὄφειλῶ, ποιῶ, ἀμελῶ. ταῦτα οὖν τὰ ἔχοντα ἐν ἰ καὶ μὴ περιορισθέντα, λίγη δὴ τὸ μέλω καὶ θέλω καὶ ὄφειλω, ἀνεμερίστατο τὴν κλίσει, καὶ ἴσως μὲν τοῦ παρατακικοῦ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ βαρυντόνων κλίονται, μετὰ δὲ τὸν παρατακικὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων ποιοῦνται τὴν κλίσειν.

26. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὡς οὐδέποτε εὐρίσκειται δεῦτερος μιλῶν ἐνεργητικὸς ὀριστικὸς ἐν χρήσει· ὡς γὰρ, φησὶ, παρῆθετο χρήσεις ὁ Ἀπολλώνιος, ἢ πεπλασμένοι αὐτῷ εἰσὶν, ὡς τὸ φιγῶν, δραμῶν, τυπῶν (οὐ δεῦτεροι γὰρ μελλοντες· οὐδεὶς γὰρ τῶν παλαιῶν, φησὶ, τοῖτοις ἔχρησαστο), ἢ ἐνεστώτες εἰσὶν ἀντὶ μελλόντων, ὡς τὸ κούρην δ' οὐ γαμῶ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου καὶ ὡς τὸ

πάντα ἤδη τοι τελῶ·

ἐνταῦθα γὰρ ἐνεστώτες εἰσὶν ἀντὶ μελλόντων· ἀντὶ γὰρ τοῦ γαμῆσω καὶ τελῶσω, ὡς περὶ καὶ ἐν τῷ

ἐγὼ δὲ κ' ἄγα Βρισθήδα καλλιπάρειον.

..... σημεῖονταὶ δὲ τὸ ἐκχεῶ δευτέρου μελλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεὶς παρ' Εὐπόλει ἐν χρυσῷ γένει, οἷον

εἰ μὴ τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

1018, 10. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν βαρυντόνων καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος δεύτερον ποιοῦσι παθητικόν, οἷον τύπτει τύπτει τύπτει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ βούλω βούλει βούλει γίνεται βούλωμαι βαίλει Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρου

βούλει Κνήμων εἰπέ μοι·

καὶ πάλιν ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ ποιοῦμαι ποιεῖ Ἀττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἀλλὰ ἀπολουθοῦσι καὶ οἱ πεζολόγοι, ἵνα οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιοῦσι ἀλλ' ἀπολουθοῦσι τοῖς κοινοῖς.

1027, 32. λέγουσὶ τινες ὡς εἰς θι εἰσὶ τὰ προστακτικὰ τοῦ παρκειμένου καὶ ὑπερσυντελικου. πᾶσα γὰρ μετοχή εἰς σ λέγουσα μετ' ὀξείας τάσεως εἰς θι ἔχει τὸ προστακτικόν, οἷον τυπέεις τυπέθθι, νυγέεις νύγηθθι, θαρέεις θάρηθθι. εἰ οὖν τετυφῶς ἢ μετοχῇ εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, δήλον ὅτι καὶ τετυφῶθι τὸ προστακτικόν εἰς θι. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ βούλεται τοῦτο, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς

λήγει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπαρουντέλλικου, ἰσφάνως τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γάρ, ἦσιν, εἰς Θ ἴσσι τὸ προστακτικόν, ἦνίκα οὐ μόνον εἰς σ δξύτω-
 ς ἢ μετοχὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ν κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ
 πολλῶνος. ἢ δὲ χεῖσις διαφορεῖται· καὶ εἰς Θ γὰρ εὐφρασκεῖται
 καὶ εἰς ϵ , οἷον κέκλυθι νῦν Ἐβμαίε καὶ ἄρωχθι καὶ δειδιθι καὶ εὐ-
 ηκε σύ. καὶ λέγει Ἡρωδιανὸς ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ϵ προστακτικὰ
 ἢ εἰσι παρακειμένου ἄλλ' ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνε-
 στώτῳ μετενεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστώ-
 ς ἔρηκα· καὶ ἐκ τούτου ὁ παρατατικὸς εὐρηκον εὐρηκές εὐρηκε,
 εἰ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρηκε σύ.

28, 12. ἀποροῦσι τινες λέγοντες, εἰ τὰ προστακτικὰ τοῦ πρώτου
 ψήφου καὶ μέλλοντος εἰς σ ν εἰσίν, οἷον τύψον, γράψον, ἦπως ὁ
 κητής εἰς ϵ εἶπε τὸ οἶσε προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς σ ν, οἷον
 οἶσε θεῖον γοῦν

εἰ τοῦ κόμισον θεῖον, ὃ ἴσσι θεύρισον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμ-
 μaticὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ἀόριστος οὐχ εὐφρη-
 σκεῖται ἐν χρήσει ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλων (οἷσω γάρ ἡμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ
 ν ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου), τούτου
 ἦν τοῦ ὀριστικοῦ ἀορίστου μὴ εὐφρασκομένῳ ἐν χρήσει, ἐξ οὗ
 εἴλετο κανονισθῆναι τὸ προστακτικόν, ὡς ἔκρινε καὶ οὐ κατὰ ἀκο-
 υθίαν προηρέχθη. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὐ διαζῆζει τὸ οἶσε προ-
 κτικὸν ἀορίστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατατι-
 κῶν. λέγει γάρ ὅτι ὁ οἶσω μέλλων μεταγεται κατὰ ποιητικὴν
 νομίαν εἰς ἐνεστώτῳ καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατατικόν, οἷον
 τον οἶσε οἶσε, καὶ λοιπὸν ἴσσι τὸ προστακτικὸν οἶσε σύ.

9, 28. φασί τινες ὡς οὐκ ὄφειλε τραπήναι τὸ Θ εἰς τὸ τ ἐν
 τύφθη· οὐ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅτε ἀλλεπαλληλία τῶν σ -
 ν ἴσσι, ἰδοὺ γὰρ ἴσσι

ἀπέφθισον ἰσθλοὶ ἑταῖροι,

ὁ δὲ οὐκ ἐτρέπη τὸ Θ εἰς τ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν σ -
 νων οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὡς περὶ κανὸν ἴσσι ἢ κλοπὴ καὶ ὁμοίως οἷ-
 ν φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακόφωνον μὲν ποιεῖ τὴν
 ἴσιν ἢ ἀλλεπαλληλίαν τῶν σ -
 νων, καὶ ὁμοίως τινὰ μὲν φεύγοντα
 τὴν τρέπονται τὸ Θ εἰς τὸ τ , τινὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτήν οὐ
 ἴσσι τὸ Θ εἰς τὸ τ , ὡς τὸ ἀπόφθισον.

2, 5. ὁ λέγων γράψαιμις εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ γρά-

φαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσας εὐχεται ἕνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ ζήσας, ἐπειδὴ εὐρίσκη εὐχόμενος ἕνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς ἤγουν ἕνα ἀποθάνῃ, καὶ λοιπὴν εὐρίσκη καταρώμενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1035, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μὲν ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγουσι διφθόγγῳ· ζευγνύην γὰρ καὶ ὀμνύην χωρὶς τοῦ εἰ. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὸ ζευγνύην καὶ τὸ πηγνύην καὶ τὸ ὀμνύην προσθεῖναι τοῦ μὲν παθητικὸς γίνεται, οἷον ζευγνύμενην, πηγνύμενην, ὀμνύμενην· αἱ εἶχον οὖν τὸ εἰ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἤμελλον ἀποβάλλειν αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ὑεῖ διφθογγῶν αἰμφωνον οὐχ εὐρίσκαται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μῦθα, υἱός. ὁ οὖν εἶχον ἀποβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προστέβαλον ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἴωνες τὸ τετυφύα καὶ τὰ ὅμοια λέγουσι διὰ τῆς ἠεῖ διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς υἱεῖ.

1041, 3. ἀξιὸν ἐστὶ ζητηθῆναι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικὸς συνεζευγμένοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἀόριστος ἰδίᾳ ἐστίν. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσι αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα οὐκ ἔχουσι οὔτε πρόσωπα οὔτε θέλημα ψυχῆς. ἄλλως τε δὲ, ὥσπερ ἡ μετοχὴ πτωτικὴ ἐστίν, οὕτως καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δυναμικὰ πτωτικά εἰσι· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφελιμὸν ἐστίν, τοῦ περιπατεῖν ὠφελίμου ὄντος, τῷ περιπατεῖν ὠφελίμῳ ὄντι. ἐπειδὴ οὖν συγγένειαν ἔχουσι αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμφατα, εὐκρίτως τὴν τάξιν τῶν ἀπαρεμμάτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπαρεμμάτοις συνεζευγμένοι εἰσὶν ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τὸ ἐπίδων ἢ παράδοσις διὰ τῆς οὐ διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐπίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδῶς, ὥσπερ χρυσῶ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐπίθην καὶ ἴην διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, οἷον ἐπίθειν καὶ ἴειν, ἐξ οὗ τὸ ἐπίθει καὶ ἴει, ὡς παρὰ τῆ ποιητῆ

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ὃν ἄντι τοῦ
 τριτοῦ πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλέπει μίᾳ
 ὑλλαβῇ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν
 ἀφαλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γάρ εἰς ἔντος ἡ με-
 τοχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ
 οὗ ἔ· ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν
 γὰρ ἄρχουσαν καὶ λήγουσαν καὶ παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρ-
 οῦσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο τῷ λόγῳ τῆς παραληγου-
 ῆς διὰ τοῦ ἔ. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ
 Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μοτοβιβλίῳ, ὅτι ἦν εὐρίσκειται πρώ-
 του πρόσωπου ἐνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

δικαιὸς ὦν ἀνήγ

κακῶς ἔγραφτον καὶ πένης ἦν

ἄντι τοῦ ὑπάρχον. εὐρίσκειται καὶ τρίτου προσώπου ἐνικοῦ, ἦν
 ἐκείνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου προσώπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν
 ἡμεῖς ἄντι τοῦ ἡμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν
 πληθυντικῶν οὐκ ἐνήλλαξεν πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο
 καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἄντι τοῦ ἦσαν, ἔνα ὡσπερ ἐν τοῖς ἐνικοῖς τὸ πρώτον καὶ τρίτον
 ὁμοφωνοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τὸ πρώ-
 τος καὶ τρίτον ὁμοφωνοῦσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐρίσκο-
 μεν παρωχημένων τινῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσύλλα-
 βοῦνται τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν μὴ
 οὔσης εἰς σ μετ' ὀξείας τύσεως, οἷον ἔστιν ὁ πληρῶν τοῦ πληροῦν-
 τος ἡ μετοχή, καὶ δέον ἐστὶν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν
 ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρου, ἐπεί μίαν συλλαβὴν τοῦ
 ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς
 γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμοῦς εὐρηται παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ
 Ἐκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ
 ἀφροσώπῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἐνθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρῶν

κορημοὺς φέροντες πευκίνους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχάζων τοῦ σχάζοντος ἡ μετοχή, καὶ πάλιν δέον
 ἐστὶν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἐσχάζομεν ἐσχάζετε ἐσχάζον, καὶ ὁμοῦς
 εὐρηται παρὰ Λυκόφρονι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

ἰσοούλαβον τῷ ἰδίῳ πρῶτῳ πληθυντικῷ, ἰσχυρίζουσαν, ἔνθα φησὶ
ἀπὸ γῆς ἰσχυρίζουσαν

ἀντὶ τοῦ ἀπέλυτον. ταῦτα Καλιχιδόντων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακειμένος διούλλαβος εἰρήσκαπ
ἐν χρίσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἦκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοίῳ,

εἰκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ

ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἦκα, ὃ σημαίνει τὸ πορείωμαι,
ὃ κατὰ διάλυσιν γίνεται ἦμα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦμα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος

ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμενῃ· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἦεν διὰ τοῦ ἦκα
κατὰ τὴν ἀρχουσαν, καὶ ἐν συνθέσει παρήγειν καὶ ἐξῆμιν, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἀπῆειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὲ οὐκ ἴσται μέσος παρακειμένος.

Ζητοῦσι δὲ τίνες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἴσται
εἰπεῖν εἶδω ὁ ἐνεστώς. τούτου ὁ μέσος παρακειμένος ὡς εἰπεῖν εἶπω
τῆς εἰ διφθόγγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσαν ὡς περὶ ἐπὶ τῷ
εἰκονίζω εἰκόνικα, εἰκάζω εἰκακα. ἀλλ' ἐτιμῆ τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ Αλο-
λικῶς καὶ γέγονε οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὡς περὶ ὄνειρος ὄνοιρος
καὶ λέγουσιν τινες διὰ τὴ γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσθε
ἐτιμῆ τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακειμένῳ, οἷον λέγω
λέξω λέλοχα, κείρω κερῶ κέκορα, πείθω πέπειθα — ἴσται
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσθης ἐτιμῆ
τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγοῦσθης πρέπουσα
τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντελικῷ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἷον πείθω πέπειθα ἐπεπειθῶν
πεπειθώς — ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῇ ὑπερσυντελικῷ ἐφαλέχθη οἶδα
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδώς γὰρ ἴσται ἡ μετοχὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντελικὸς καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδειν διὰ τοῦ ἦ καὶ εἰ, ὡς περὶ εἰκάζω ἦκαζον — ἀλλ' ὡς εἰρηστα,
κρηττόν λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτιμῆ τὸ εἰ εἰς τὸ ὁ. ὅτι γὰρ
Αιολικὸς ἴσται τοῦ οἶδα, δῆλον, εἶγε ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβίβηται
τὸν τόνον· οἱ γὰρ Αιολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσόν. — εἰ
μὴ γὰρ Αιολικῶς, οὐκ ἀνεβίβησε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· κατὰ
γὰρ ἴσται ὁ λέγων ὅτι πᾶς παραχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακροῦς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

τῷ συνθέσει, χωρίς τοῦ ὑπόκειν, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύῃ

τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατῆρ ὑπόκειεν Ὀδυσσεύς,
καὶ τοῦ εἰκόν ὑπόκειον,

νηῶν δ' ὑπόκειον ἀνάγκη.

ἴσως ἀνὰ παραδείγματι τοῦ κανόνος ταῦτα, εἶχον κατεῖχον, εἰ-
πον προσεῖπον, ἦλθον συνῆλθον, εὔρον ἐφεύρον, ἦψα στήνῃψα, εἶ-
δον συνίδον, ἴγμα ἄφιγμα, εἶκος ὑπαῖκος, εἶξεν ὑπείξεν. οὐ-
τως οὖν καὶ οἶδα συνοῖδα ὠφείλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἴρηται Διολο-
κῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέγονε φῖνοῖδα προσηροζυτόνως.
πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ἔξειπε, εὔρα
ἐφύρα· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀρι-
στικά ἀλλὰ προστακτικά. πρόσκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
μενος” διὰ τὸ κεῖτο κατέκειτο, χεῦεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβί-
βασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχονται ἀπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ
συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μακρῶς” πρόσκειται διὰ τὸ ἔξε
ἔφιξε,

Νεστῶρ αὐθις ἔφιξε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιξε κοινῶς μὲν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ἰ, ἐξ οὗ τὸ
ἔφιξε προσηροζυτόνως, Ἰωνικῶς δὲ ἢ ποιητικῶς συστέλλει αὐτό,
τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτό ἔχει, ἐξ οὗ τὸ ἔφιξε προσηροζυτόνως.
„παρρηχημένος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ἦται τὸ σημαῖνον τὸ κῆθη-
ται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μα-
κρῶς, καὶ ὅμως ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παρρηχημένου
χρόνου ἀλλ' ἐνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν ταῖτοις· ἴστέον δὲ ὅτι φαί-
νεται ὁ Ἡρωδιανός — *) οὐκ ἴστω ἢ οἱ δῖφθογγος Διολοκῆ,
ἀλλὰ ψευδαιολοκόν ἔστι τὸ σύκριδι. τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ
γινώσκων ὅτι τὸ δεύτερον πρόσσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν,
φήμι δὴ τὸ οἶδας, κεκάλνται, ἐντὶ αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέρχεται·
οὐ γὰρ πω σάφα οἶος νόος Ἀτρεΐδαι οἶσθα·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῖδε νοῆσαι·
εἴρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατήω ἐν Μελ-
θικοῖς.

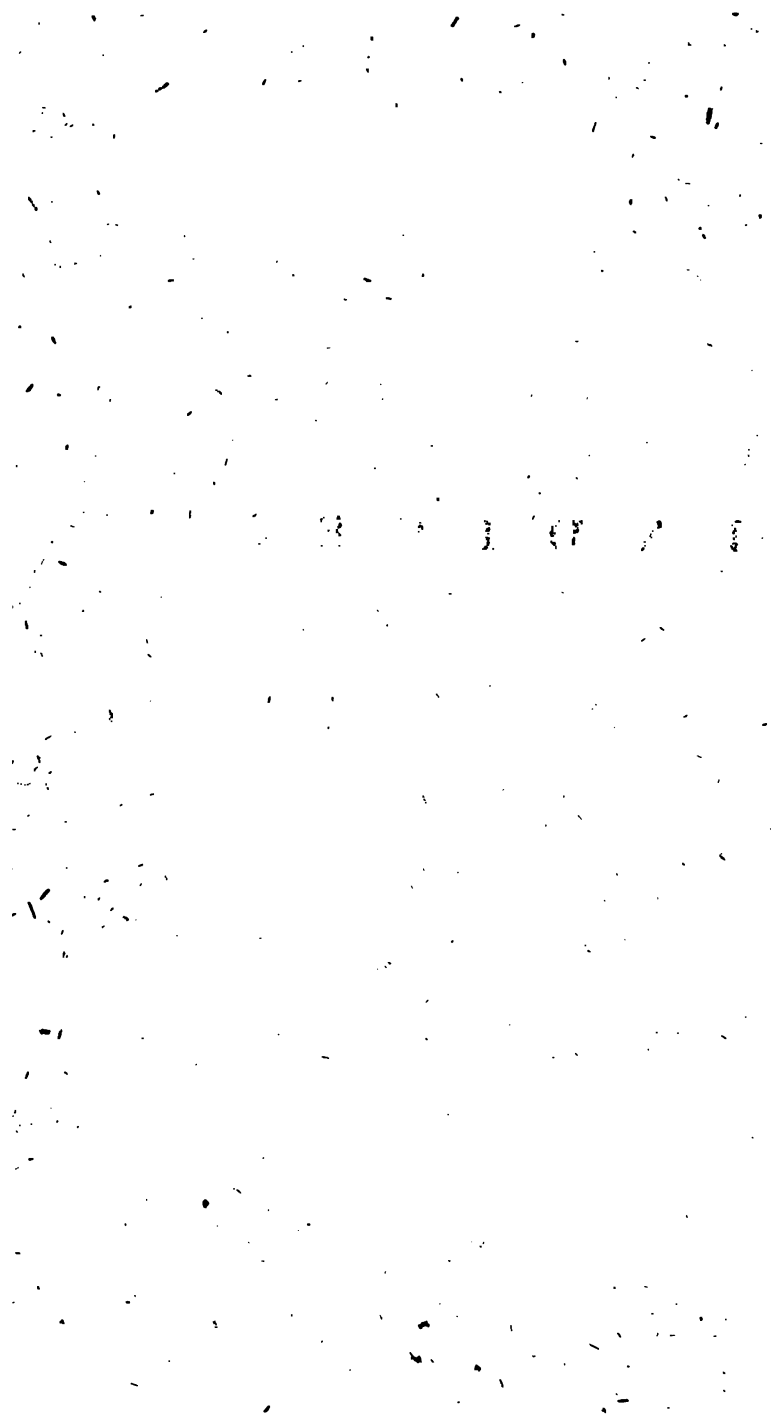
*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat.
p. 350. Ubi dele, quod per incuriam irrepit, ei.

1053, 14. τὰ προστακτικὰ τῶν εἰς $\bar{\mu}\iota$ τοῦ ἐνεστώτος καὶ κεφα-
 τικοῦ διχῶς κλονίζονται. κλονίζονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατακτικῆς τῆς
 κοινῆς λέξεως, τοιαύτην ὡςπερ τὰ εἰς $\bar{\omega}$, τοῦ τρίτου προσώπου τῆς
 ἐν ἀρχαῖς κλιτικῆς ἔκτασις ἀποβάλλεται, οἷον ἔτιθει - τίθει σὺ,
 ἴστη - ἴστη σὺ, ἐπέμπη - πέμπη σὺ· γίνονται δὲ καὶ τῶ λόγῳ
 τῆς μετασχῆς εἰς $\bar{\theta}\iota$.

1058, 19. τὰ εἰς $\bar{\mu}\iota$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθη-
 τικῶν προπερισπῶνται, οἷον ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν διδῶμαι, χωρὶς ἂν
 μὴ εὐρεθῆ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὰν γὰρ μὴ εὐρεθῆ τὸ ἐνε-
 ργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπαραξύνεται, οἷον ἐὰν
 δύνωμαι, ἐὰν κρέωμαι· οὐκ ἴστω γὰρ τὸ δύνημι καὶ τὸ κρέμημι
 ἐν χρήσει.

I N D I C E S.

1.

- ᾶ quid significet 808, 9. 809, 4.
 cur prima sit littera 1176.
 ᾷ Ion. mutatum in ἡ 494, 14.
 500, 16. 545, 6.
 ᾷ i. q. ἄβαλε 522, 18. 567, 31.
 ᾷ i. q. ὡς 558, 26. 566, 18. 568, 1.
 ᾷῶσαι 321, 5.
 ᾷῶσθαι 321, 3.
 ᾷῶτον 321, 1 et 4.
 ᾷασάμην 321, 8.
 ᾷατος 321, 9.
 ᾷβακίως 323, 3.
 ᾷβακίμων 323, 5.
 ᾷβακηνούς 323, 4.
 ᾷβακῆσαι 323, 6.
 ᾷβακητόν 323, 7.
 ᾷβύκιον 323, 8.
 ᾷβακτον 323, 10.
 ᾷβάλει 321, 10, 522, 15. 568, 9.
 946, 9.
 ᾷβαλέν 321, 11.
 ᾷβαῖς 17, 18.
 ᾷβαπτος 321, 12.
 ᾷβαρις 323, 1.
 ᾷβασάνιστος 321, 14.
 ᾷβασανίστως 321, 17.
 ᾷβαπτον 321, 13.
 ᾷβατος ὁδός 22, 26. 323, 12.
 ᾷβδελυκτα 321, 19.
 ᾷβέβηλα 323, 13. 223, 24.
 ᾷβέβηλος 321, 23. 323, 13.
 ᾷβέλτερα 321, 4.
 ᾷβέλτεροκόκκωξ 27, 24.
 ᾷβέλτερος 198, 22. 321, 25.
 ᾷβιοι 199, 26.
 ᾷβιος 323, 17.
 ᾷβίωτον 323, 24.
 ᾷβλαβί Choerob. cod. Barocc. 50.
 ᾷβλεπτήματι 321, 26.
 ᾷβληχρήν 322, 1.
 ᾷβολήσας 322, 8.
 ᾷβολητός 322, 9.
 ᾷβόλλας ᾷβόλλα ὄνομα ποταμοῦ.
 Choerobosc. in Theódos. f. 45.
 ᾷβολον ἔππον 83, 22.
 ᾷβολόν κτήνος 20, 20.
 ᾷβολος 322, 2.
 ᾷβόλωσ 322, 7.
 ᾷβου 322, 10.
 ᾷβουλεῖν 322, 6.
 ᾷβούλητα 209, 7.
 ᾷβούλητον κατόν 322, 3. 323, 25.
 ᾷβούλλα 322, 4.
 ᾷβουλος στάσις 18, 3.
 ᾷβούλωσ 322, 5.
 ᾷβρα 209, 8. 322, 12.
 ᾷβρά βαιών 322, 11.
 ᾷβραι 322, 13.

ἀβραμιαῖος 322, 16.
 ἀβροδιαίτη 322, 17.
 ἀβροδιαίτης 322, 18.
 Ἀβροκόμης 322, 22.
 ἄβρον 4, 3.
 ἄβρός 322, 20.
 ἄβρος λιμῶν 322, 19.
 ἀβροσύνη 322, 21.
 ἀβροτίμων 322, 23.
 ἀβρότης 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἀβρότων 204, 23.
 ἀβροχίτων 322, 26.
 ἄβρυνα 224, 19.
 ἀβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἀβυδοκόμης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυδος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἀβύρβηλον 322, 28.
 ἀβυρτάκη 323, 26.
 ἀγάζεις 336, 6.
 ἀγάζω 121, 30.
 ἀγαθά 324, 3.
 ἀγαθάγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθαρχος 324, 1.
 ἀγαθῆ τύχη 209, 11.
 ἀγαθικά 324, 7.
 ἀγαθοιοργολ 209, 4. 333, 30.
 ἀγαθοί 209, 12.
 ἀγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἀγαθὸν ἐτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 ἀγαθὸς φρυγῖν 334, 3.
 ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἀγαθοῦ πόματος 334, 4.
 ἀγαθοουργίαν 78, 14.

ἀγαθῶν ἀγαθίδες 9, 31.
 ἀγαθῶν πάντων ἐκινένηται ἡ τρέ-
 πις 13, 24.
 ἀγαθῶς 327, 22.
 ἀγαθ 336, 10.
 ἀγαιον 334, 7.
 ἀγακτεῖς 209, 17.
 ἀγακτία vel ἀγακτία 336, 26.
 ἀγάλλει 324, 8.
 ἀγάλλεται 209, 18.
 ἀγάλλιος 334, 17.
 ἀγάλλων 324, 9.
 ἀγαμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἀγαμα Ἐκάτης 336, 31.
 ἀγάματα Ἐκάτης 327, 13.
 ἀγαματοουργία 335, 3.
 ἀγαματοποιία 335, 3.
 ἀγαματοποιός 335, 4.
 ἀγαματοφορούμενος 324, 10.
 ἀγαμός 334, 16.
 ἀγαμος 209, 20.
 ἀγάμετος 336, 7.
 ἀγαμος βίος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκέσθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τείνειν 336, 1.
 ἀγανάκτησις 334, 30.
 ἀγανακτητίον 334, 28.
 ἀγανακτικόν 334, 28.
 ἀγανακτῶν 334, 22.
 ἀγανακτῶ σοῦ 334, 24.
 ἀγάννιφον 324, 12.
 ἄγανόν 335, 10.
 ἄγανόν 335, 12.
 ἀγανοφροσύνη 324, 13.
 ἀγανώπιδος 324, 14.
 ἀγαπῆν 324, 23.

- 4, 27.
 124, 27.
 η 324, 21.
 19, 23. 324, 22. 336,
 16, 12.
 23,
 325, 1.
 4, 25.
 6, 18.
 19, 10.
 ι 324, 32.
 329, 6.
 25, 22.
 ι, 8.
 4.
 124, 31.
 4, 26.
 6, 4.
 325, 8.
 19, 24.
 αι 325, 6.
 5, 13.
 5, 2.
 2, 3.
 εν 325, 10.
 2, 29.
 5, 20.
 ος 325, 9.
 ης 26, 6.
 325, 18.
 16. 335, 22.
 ορειν 206, 14. 325, 19.
 5, 25,
 κή 326, 28.
 125, 27.
 325, 26 et 27.
- ἀγέλας πόων 336, 29.
 ἀγέλαστα πρόσωπα 336, 30.
 ἀγέλαστος 337, 6.
 ἀγέλαστος βίος 344, 30.
 ἀγενές καὶ στενὸν φθέγμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγεννώδης 326, 6.
 ἀγέραςτος 326, 7.
 ἀγερός 326, 21.
 ἀγεροκύβητιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγέρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγέρωχος ταύρος 336, 21.
 ἀγεται 326, 10.
 ἀγευστος θοίνης 12, 9.
 ἀγεύστου θοίνης 326, 11.
 ἀγευτοί 326, 12.
 ἀγεωργίον δικάζεσθαι 20, 26.
 336, 22.
 ἀγή 326, 14.
 ἀγήλαι 328, 9.
 ἀγηλατῆιν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἀγημα 327, 26.
 ἀγήνωρ 327, 29.
 ἀγηνοχώς 325, 24.
 ἀγήρω 327, 32.
 ἀγής 337, 13.
 Ἀγησίλαος 329, 9.
 Ἀγησίπολις Ἀγησιπόλιος et Ἀγη-
 φιπόλιθος 1193.
 ἀγητός 326, 13.
 ἀγιώσαι 328, 1.
 ἀγιώσατε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἄλγειν 327, 12.
 ἀγιος 387, 16.

Ἅγιος Ἄγιος et Ἄγιδος 1193.

ἅγις 327, 21.

ἅγισαι 329, 12.

ἁγιστείας 328, 4.

ἁγιστεύειν 328, 5.

ἁγιστεύσαντες 328, 7.

ἁγίτης 338, 19.

ἁγκαθεν 337, 25.

ἁγκαλίδα 328, 8.

ἁγκαλιδαγόγοι 337, 19.

ἁγκαλίδας ἔλκειν 327, 8.

ἁγκαλίδες ἔβλων 13, 10.

ἁγκαλιδοπῶλαι 337, 23.

ἁγκαλιδοφόροι 337, 20.

ἁγκαλίζει 327, 14.

ἁγιστρέβει 329, 1.

ἁγιστρον 335, 21.

ἁγρωτος ἐλαύνοντα 329, 15.

ἁγρωτος ἐλαύνω 337, 27.

ἁγκύλη 327, 19. 337, 30.

Ἀγκύλη καὶ Ἀραφὴν 338, 13.

ἁγκύλλα 329, 2.

ἁγκυλομηται 329, 3.

ἁγκύλον 329, 4.

ἁγκυλοχειλής 978. 1189.

ἁγκυλόχειλος 329, 5.

ἁγκυραι 338, 15.

ἁγκυρίσαι 81, 4.

ἁγκυρίσας 327, 10.

ἁγκαλιῦδειν 327, 5.

ἁγκώνη - ἁγκώνη Boeot. 782, 34.

ἁγλαι 338, 14.

ἁγλατα 329, 17.

ἁγλαίξει 209, 33.

ἁγλαται 328, 31.

ἁγλαόκοιτος 329, 18.

ἁγλαός 1096.

ἁγλαότιμον 329, 19.

ἁγλαυρος 329, 24.

ἁγλευκός 329, 20.

ἁγλευκότερον 329, 21.

ἁγλευκός 327, 4.

ἁγλίθεις 327, 15.

ἁγλωττία 329, 22.

ἁγμα 324, 19.

ἁγμασι 329, 23.

ἁγναπτος 338, 27.

ἁγνεία 329, 27.

ἁγνεύειν 209, 30.

ἁγνεύεται τὴν πόλιν 338, 17.

ἁγρίας 329, 26.

ἁγρίσαι 339, 8.

ἁγροδικεῖς 338, 22.

ἁγροδικος 338, 21.

ἁγροεῖν 338, 23.

ἁγροια 324, 16.

ἁγροίη 338, 23.

ἁγρόν 324, 15.

ἁγροπολεῖσθαι 338, 25.

ἁγρούσιος 329, 13.

ἁγρός ἁγρόθρος 1208.

ἁγρῦται 329, 29.

ἁγρωμόνες 334, 8.

ἁγρωμόνος 329, 30.

ἁγρωῖτα 324, 17.

ἁγρωῖτας 329, 28.

ἁγοι 329, 32.

ἁγομένων τῶν ἡμετέρων 330, 1.

ἁγόμμωσις αἰών 339, 15.

ἁγονον 212, 20.

ἁγόνταν 212, 22.

ἁγορά 210, 8. 327, 23.

ἁγορά Ἀργείων 212, 23.

ἁγορά καὶ ἐφορία 204, 6.

- ἀγοράζει 330, 7.
 ἀγοράζειν 20, 6.
 ἀγοραίων 330, 9.
 ἀγοραῖοι 330, 15.
 ἀγοραῖος Ἐρμῆς 327, 9. 339, 1.
 ἀγοραῖος Ζεὺς 327, 9. 338, 32.
 ἀγοραῖος νοῦς 339, 10.
 ἀγοράν 327, 25.
 ἀγορανομίαις 330, 17.
 ἀγορανόμοι 199, 24. 330, 13.
 ἀγορανόμος 212, 25.
 ἀγοράς 330, 10.
 ἀγοράσμαι 78, 8.
 ἀγοράσεως 339, 4.
 ἀγοράσειν 326, 19.
 ἀγοράσματα 331, 28. 339, 3.
 ἀγοραστήν 339, 13.
 ἀγοράσω 326, 22. 331, 24.
 ἀγορᾶς ὄρα 330, 19.
 ἀγορεύει 1095
 ἀγορήν 330, 16.
 ἀγορηταί 330, 24.
 ἀγορητής 212, 26.
 ἀγοροί 339, 5.
 ἀγορος 339, 5.
 ἀγος 212, 31. 324, 20. 330, 26.
 ἀγός 212, 27. 330, 25. 338, 26.
 ἀγοσταί 213, 4.
 ἀγοστήσας 213, 4.
 ἀγοστούς 212, 29.
 ἀγοσιαν ἰορδῆν· οἱ κλέπται 331,
 11.
 ἀγραί 326, 24. 334, 11.
 ἀγρανδίδες] τὰ εἰς δις ἐπιφθήμε-
 τα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ τὴν ὠν
 συλλαβήν, διὰ τοῦ ε γραφεται
 καὶ Δωριά ἴσιν, οἷαν χαμάν-
 δες, ἀγρανδίδες, ὀλυμπιῶνδεις. Ge.
 Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἀγρανλοι 213; 1. 331, 3.
 ἀγρανλος 326, 17.
 ἀγραφα 331, 5.
 ἀγραφίου 184, 23. 199, 28. 331,
 21.
 ἀγραφον μετᾶλλον 184, 27.
 ἀγρεύματα 340, 8.
 ἀγρευτική στολή 339, 32.
 Ἀγριῶδαι 348, 24
 ἀγριόθυμος 213, 2.
 ἀγριοί 200, 21. 339, 28.
 ἀγρίους κατακαύσαι ξύλους 10,
 26.
 ἀγριον ὑποβλέπει μίς 331, 17.
 ἀγριος ἔλαιος 339, 28.
 ἀγρίους 332, 26.
 ἀγριωθεῖς 15, 16.
 ἀγροβόας ἀνήρ 17, 1. 339, 30.
 ἀγροικεῖν 340, 18.
 ἀγροικος 43, 3. 331, 4 et 6.
 ἀγροικος ὀπίωρα 340, 8.
 ἀγροίκων 340, 18.
 ἀγρόμενοι 331, 8.
 ἀγρονόμοι 331, 19.
 ἀγρότας 331, 20.
 ἀγρονκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα 339,
 33.
 Ἀγροκλήθειν 332, 30
 ἀγροῶσται 213, 6. 332, 8.
 ἀγριαί 332, 13.
 ἀγρίας 331, 30.
 ἀγριώτιδες 340, 20.
 ἀγριεύς 327, 17.
 ἀγριναί] ἡ γίναται εὐθεῖα ἐπι-

- ἄλοικαν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπι-
 δὴ γίνεται ὑπερτιμώμενους, ἀνα-
 δίδεται τὴν εἰς αἰεὶ κατὰληξιν,
 οἶον ὡς ὅν ἔπαις τε καὶ γύνας
 κἀνίστιος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθά-
 ματι. Choerob. in Theodos.
- ἄφρονον 326, 23.
 ἄφρομα 327, 24.
 ἄφρομος 331, 10.
 Ἀγύρριος 331, 29.
 ἀγύρτης 213, 9. 331, 14.
 ἀγυρτικά 213, 10. 332, 11.
 ἀγυρτώδη 213, 11. 332, 12.
 ἄγχαζε 340, 22.
 ἄγχαση 340, 21.
 ἀγγέμαχοι 555, 4. 606, 7.
 ἀγγέμαχοι 213, 12.
 ἄγχι 332, 23.
 ἀγγίθυρος 213, 13. 332, 24.
 ἀγγίμαχος 332, 22.
 ἀγγίμολον 332, 32.
 ἀγγίμολος 213, 14.
 ἄγγμος 340, 24.
 ἀγγίνοια 210, 7. 332, 53.
 ἀγγίλους 333, 1.
 ἀγγίποροι 332, 25.
 ἄγγιστα 333, 2.
 ἀγγιστεία 213, 15. 333, 3.
 ἀγγιστεῖς 213, 15. 333, 3.
 ἀγγιστεύω 126, 8.
 ἀγγιστινίδην 833, 8.
 ἀγγιστροφοί 333, 10.
 ἀγγιτέριμων 333, 15.
 ἄγχοσε 607, 33.
 ἄγχοῦ 333, 11.
 ἄγχωμάλου 333, 12.
 ἄγχομαι 333, 17.
 ἄγωγεύς 22, 20. 340, 26.
 ἀγωγή 333, 20.
 ἀγωγήμος 333, 16.
 ἀγωγίων 333, 22.
 ἀγωγήιον 333, 13.
 ἀγωγόν 333, 23.
 ἀγωγούς 333, 24.
 ἀγών 198, 8. 326, 20.
 ἀγωνία 333, 19.
 ἀγωνίαν 324, 18. 333, 26.
 ἀγωνίαις 438, 1.
 ἀγωνίσωνται 123, 23.
 ἀγωνῶ 333, 25.
 ἀγωνιώτερες 333, 27.
 ἀγνωσθέτης 333, 28.
 ἀδαγμός 342, 22.
 ἀδαήμενες 340, 32.
 ἀδαμάτινας 340, 33.
 ἀδαξῆσαι 340, 26.
 ἀδαμος 342, 24.
 ἀδαχεῖν 340, 29.
 ἀδαδιξ 342, 26.
 ἀδέητος 183, 11. 341, 3.
 ἀδείναντα 341, 1.
 ἀδειν ἀλεκτρονόας 21, 24.
 ἀδειν ἄμοιαν 3, 8.
 ἀδεκάστος 213, 21. 341, 4.
 ἀδεκατέτους 342, 27.
 ἀδελφία 341, 2.
 ἀδελφίζειν 83, 25. 341, 23.
 ἀδελος γνάμη 17, 12.
 ἀδημονεῖν 208, 21.
 ἀδημοσύνης 341, 25.
 ἀδημοσύνη 80, 6.
 ἀδημονῶν 341, 5.
 ἀδην 341, 15. 612, 8.
 ἀδην γ. Δαμῆν.

41, 21.
 341, 8.
 210, 13.
 τριήρεις 343, 27.
 : τριήρεις 203, 19.
 441, 7.
 343, 24.
 ον 344, 17.
 : 341, 13.
 : 213, 22. 341, 11.
 : βίος 344, 30.
 ον ἐχθρόν 344, 4.
 344, 19.
 ον 341, 14.
 341, 1.
 ον ἐχθρόν 344, 4.
 τον 341, 17.
 ν 341, 27.
 τόπος 343, 31.
 ον 343, 3.
 ως 343, 9.
 : 341, 18.
 344, 21.
 ν 341, 20.
 79, 9.
 99, 32. 341, 29.
 νος ἔππους 344, 6.
 νος 343, 21.
 ντας 343, 12.
 3, 14.
 :ος 343, 10.
 :ς 343, 11.
 ιατος 343, 10.
 ιάτους 210, 19.
 1, 22.
 όιο 344, 23.
 44, 8.

ἄδιόνιος ταδρος 344, 10.
 ἄδοκίματος 341, 32.
 ἄδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἄδολεσχος 21, 30.
 ἄδολεσχία 341, 19.
 ἄδόλως 347, 1.
 ἄδόνητον 341, 26.
 ἄδοξα 344, 27.
 ἄδόξαστον 344, 28.
 ἄδοξον 344, 25.
 ἄδοξούτα 345, 5.
 ἄδφρον 345, 4.
 ἄδφρος 345, 3.
 ἄδούλευτος 218, 8.
 ἄδουλος βίος 25, 14. 344, 29.
 ἄδρανές 342, 2.
 ἄδρασελία 342, 6.
 ἄδρατα 7, 6.
 ἄδράφαξος 345, 10.
 ἄδρηστία 346, 5.
 Ἄδριαναὶ γυναῖκες 346, 10.
 Ἄδριας 346, 6.
 ἄδρῶν 342, 4.
 ἄδρότης 342, 4.
 ἄδρῶντις 21, 2.
 ἄδρῶντο 342, 3.
 Ἄδρῶς Ἄδρηνκος, πόλις Συρακου-
 σίων, ἀρσενικῶς λεγομένη. Ἐφυ-
 γον εἰς τὸν Ἄδρηνκα, Φίλιππος
 ὁ ἱστορικός φησιν. Choereb. in
 Theodos. f. 66.
 ἄδρῶφικτον 345, 14.
 ἄδρηνμλία 345, 26.
 ἄδρηνουα 345, 26.
 ἄδρηνατα εἶναι 342, 19.
 ἄδρηνατία 345, 27.
 ἄδρηνται 200, 3. 345, 15.

- ἄδυσώπηκτον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἀδώνια 345, 29.
 Ἀδώνιος 346, 1.
 ἄδωρητος 346, 11.
 ἄδωροδόκητος 346, 17.
 ἄδωροδοκῆτως 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἀέθλευον 347, 1.
 ἀεθλεύω 347, 2.
 ἀεθλοφόρος 347, 3.
 ἀεὶ 346, 21.
 ἀείζων 22, 16. 347, 16.
 ἀείζων πένθος 347, 30.
 ἀειθαλής 346, 29.
 ἄειλα 347, 32.
 ἀειλογεῖν 21, 18.
 ἀειλογία 21, 18. 346, 31.
 ἀείνων 22, 16. 348, 1.
 ἀείνωσ 347, 7.
 ἀεὶ ποτε 77, 11.
 ἀείταν 348, 2.
 ἀειφυγία 346, 30.
 ἀελλα 346, 33. ὃ ἀελλα 1005, 2.
 ἀελλάδες ἵπποι 346, 20.
 ἀελλησιθύμοις 348, 7.
 ἀελλόπους 346, 32.
 ἄερκτον 347, 4.
 ἄεροβατεῖν 347, 6.
 ἄεσαι 348, 8.
 αἰτός 348, 3.
 αἰτός προπύλαιος 202, 20.
 ἄζα 348, 14.
 ἄζαλιον 348, 16.
 ἄζειν 348, 17 et 18.
 ἄζην 348, 21. Cf. v. Διμήν.
- Ἀζηναῖος 348, 12.
 Ἀζηναῖα 348, 23.
 ἀζησία 348, 26.
 ἀζήτητον 348, 11.
 ἄζυμον 348, 29.
 ἀζύμου κρήσεως 348, 28.
 ἄζυξ 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἄζωτα Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἄζων Ἄζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἀηδῆς 349, 1.
 ἀηδόνα 349, 3.
 ἀηδόνειος θρήνος 349, 6.
 ἀηδόνειος κλαγγή 349, 10.
 ἀηδόνειος ἵππος 349, 8.
 ἄησιν 349, 2.
 ἀήσυρον 349, 12.
 ἀήται 1096.
 ἀθαμβής 349, 13.
 ἄθαπτος 353, 3.
 ἀθάρα 351, 12.
 ἀθάρα 10, 12. 351, 12.
 ἀθάριοι 352, 32.
 ἀθανμάστως 353, 4.
 ἀθελβεται 353, 2.
 ἀθελδεται 350, 14.
 ἀθμίσινα 349, 14.
 ἀθμίσινα καὶ ἀνόσια δρῆν 353, 5.
 ἀθμίσινα 349, 15.
 ἀθμιωτότερον 353, 6.
 ἀθμίσινοι μοῦσαι 353, 6.
 ἀθήρα 351, 12.
 ἀθεραπεισία 78, 17.
 ἀθερῆζει 353, 1.
 ἀθερῆζειν 21, 17.

- 50, 20.
 λάβη 350, 16.
 , 31. 350, 19.
 3, 21.
 νίς 353, 8.
 349, 28.
 θαρται 13, 32.
 0, 22.
 ιδιον 350, 23.
 349, 16.
 ιία 350, 25.
 52, 23.
 77, 5.
 430, 24.
 ρς 349, 29.
 5. 353, 15.
 , 12.
 ), 32.
 όν 21, 17.
 3, 9.
 έρα 351, 4.
 τον 349, 17.
 2, 8.
 (θλιβεως 1192.
 49, 25.
 21, 21.
 , 18 et 19.
 , 14. 349. 21.
 349, 30.
 352; 16.
 ν 352, 15.
 349, 26.
 , 27.
 3, 1.
 , 22.
 50, 5.
 0, 3
- άθυμειν 352, 18.
 άθυμια 210, 11. 352, 20.
 άθυμος 350, 12.
 άθυρμα 350, 6.
 άθυρόγλωσσος 79, 19. 352, 5.
 άθύρων 350, 11.
 άθύρωτος 352, 11.
 "Αθων 352, 13.
 άθωογ 352, 14.
 άθώπευτον 352, 12.
 αι aniceps 1175
 αι 353, 18.
 ιία 362, 3. 1096.
 αιάζειν 353, 24.
 αι αι 360, 6.
 αιαι 360, 10.
 Αιάκιον 212, 15.
 Αιακός 211, 6.
 Αιας Αια 1183. Αιας 1182.
 αιβοι 360, 11.
 αιγύλεως 360, 13.
 αιγιά 353, 25.
 Αιγείδαι 354, 10.
 αιγιών 354, 8.
 αιγιέρου θία 354, 25.
 αιγες 361, 31.
 αιγιάζειν 353, 26.
 αιγίβοτος 353, 29.
 αιγίειν 357, 29.
 αιγίθαλλος 360, 14.
 Αιγίνακιον οκάφος 361, 29.
 Αιγίτηθεν 361, 29.
 αιγιπυρος 360, 19.
 αιγίς 354, 4.
 αιγλη 354, 15.
 αιγλήεντος 354, 14.
 αιγλης χάριτες 355, 11.

- αἰγυπῖον 354, 28.
 αἰγυπτῆς 361, 28.
 αἰγυπτῶζειν 354, 13.
 Αἰγυπτιον 361, 24.
 Αἰγυπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἰγυπτὸς 361, 26.
 αἰδέσασθαι 354, 33.
 αἰδέσεως 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῦ εἰκὼν 354, 30.
 αἰδοῦνη 354, 31.
 αἰδῶρις 363, 9.
 αἰδῶρις 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεὶ 361, 6.
 αἰειγενετῶν 361, 4.
 αἰεὶν 363, 11.
 αἰεὶ νέον ἐρχομένων 361, 15.
 αἰετοὶ 361, 17.
 Αἰθαλείδης 355, 6.
 αἰθάλη 355, 3.
 αἰθαλόεν 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδη Olympiodorus in Platonis Philebum.
 αἰθερῶν 355, 17.
 αἰφεται 1095.
 αἰθῆρ 355, 18.
 Αἰθίοπιον 355, 32.
 αἶθροι 362, 6.
 αἰθρόμενος 355, 20.
 αἶθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρία 355, 21.
 αἰθρία στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθρημα 360, 20.
 αἰθύσειν 360, 21.
 αἰκάλλει 358, 26.
 αἰκάλλοντες 21, 25.
 αἰκία 355, 23. 360, 23.
 αἰκίας 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἰλινον 358, 29.
 αἶμα 356, 17.
 αἶμα νῆψαι 360, 28.
 αἶμασι 203, 32. 356, 6.
 αἶμασιολογεῖν 362, 29.
 αἶμασιώδεις 362, 26.
 αἶματι κλαίειν 355, 13.
 αἶματόεντα 355, 28.
 αἶματόρρογοι θυσία Choerol cod. Barocc. 50.
 αἶματορρόφον 362, 21.
 αἶματος ἄου Ἄρηα 358, 31.
 αἶματοσυγῆ 362, 9.
 αἶματος 362, 12.
 αἶματωπὸν 362, 7.
 αἶματώσαι 360, 18.
 αἶμαχᾶναι 363, 15.
 αἶμηπότης 602, 25.
 αἶμηρὸν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἶμορραι 183, 5.
 αἶμορρυγία 362, 15.
 αἶμορρύνῃς 16, 23.
 αἶμούς 360, 30.
 αἶμυλλοισι 362, 31.
 αἶμυλοπλόκος 363, 4.
 αἶμυλος 356, 22. 393, 1.
 αἶμυλόφρων 363, 3.
 αἶμωδεῖν 10, 6.

1, 6.
 16, 23.
 32.
 56, 25.
 υμβάλλειν 16, 19.
 ιζω 359, 16.
 56, 26.
 , 20.
 11.
 τάλαις.
 3.
 , 353, 31.
 58, 23.
 1.
 19, 3.
 1, 3.
 1, 2.
 5.
 21.
 16.
 27.
 15.
 3.
 357, 30.
 28.
 63, 14.
 .
 20 et 21 et 23.
 22.
 19, 11. 358, 11.
 ην 356, 31.
 ιαῖς 9, 12.
 17.
 μον 3, 8.
 356, 32.
 7, 23.

αἰρετόν 356, 29.
 αἰρετός 197, 21.
 αἰρησαμένων 356, 30.
 αἰρήσειν 357, 1.
 αἰρήσεισθαι 357, 3.
 αἰρήσομαι 357, 5.
 αἰρόμενος 357, 4.
 αἰρόπιον 22, 11. 359, 25.
 αἰρούμενος 358, 19.
 αἴσα 1095.
 αἴσακος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθομαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἴσιμα 357, 7. 359, 29.
 αἴσιον 359, 32.
 αἴσιος 357, 8.
 αἴστωθειν 363, 13.
 αἴστωρ 363, 12.
 αἴσμητηρ 357, 9.
 αἴσμηται 359, 33.
 αἴσιον 363, 5.
 αἴσιω 357, 10.
 αἴσιος 357, 11.
 αἴσιροειπιν 26, 15. 363, 6.
 αἴσιροειφής 78, 21.
 αἴσιροπολος 21, 22.
 αἴσιρνευ 360, 3.
 αἴσιρνομαι 119, 15.
 αἴσιρόμενος περιπλέκει τῆν συμ-
 φοράν 3, 22. 359, 4.
 αἴσιρνηλός εἰ 77, 13.
 τὸ Αἴσιον κύριον ὃν διχῶς κλιθε-
 ται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ᾠ, εἶον
 Αἴσιονος υἱός, Κρηθίως ἀφ' αἴ-

- ματος, και δια του ὄ ποιητικῶς
 δια τὸ μέτρον, οἷος ἄς παρὰ τῶ
 ποιητῇ Χριστῶ ἔ ἦθι Φόρηται.
 Choerob. ad Theodos. f. 63.
- αἰτεῖν και ἀπειθεῖσαι 81, 17.
 αἰτήσασθαι 360, 4.
 αἰτιαζόμενος 363, 7.
 αἰτίαμα 78, 25.
 αἰτιον γενέσθαι 363, 8.
 αἰτιος γέγονεν 123, 20.
 αἰτιῶμαι 119, 27.
 αἰτιώτατος 854, 21.
 Αἰτωλον πῆρ 357, 13.
 Αἰνη ἄνθρωπος 22, 33.
 αἰνίζοντος 357, 14.
 αἰτούμενος 359, 14.
 αἰνῶ 122, 6.
 Αἰτώλιος i. q. Αἰτωλός 597, 12.
 αἰρηθῆς] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
 συλλαβῶς φῶσει μακροῖ παρῆλλη-
 γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τῷ
 ἔ γράφεται, οἷον λεθρηθῆς, κλω-
 πηθῆς, αἰρηθῆς, ἀντηθῆς, στο-
 χηθῆς, ἀμοιβαθῆς (λέγεται καὶ
 ἀμοιβηθῶν), ἀμφιουθῆς, ἐπιου-
 θῆς, ἀκροπουθῆς: Cod. Barocē.
 50. f. 106.
- αἰχμάσσουσι 357, 12.
 αἰχμή 357, 15. 1095.
 αἰχμητής 357, 16.
 αἰψα 1095.
 αἶ φελλίζουσαι 357, 17.
 αἰῶ 363, 17.
 αἰών 357, 18.
 αἰωνίζει 357, 19.
 αἰώμα 357, 20.
 αἰωρήσει 357, 21.
- αἰωροῦνται 357, 22.
 Ἀκαδημία 212. 18. 363, 19.
 ἀκάθεκτος 357, 23.
 ἀκαθοσίωτος 357, 24.
 ἀκαιοτα 357, 25.
 ἀκίχητα 1239.
 ἀκικία 370, 17.
 ἀκικίαν 80, 14.
 ἀκακος 370, 14.
 ἀκάλανθος 370, 29.
 ἀκαλήφη 370, 48.
 ἀκάλλειν 370, 30.
 Ἀκαμαντὶς 363, 29.
 ἀκαμαντοχάρμαν 1184.
 ἀκαμαντί Choerob. cod. Barocē
 50.
 ἀκάμπιον 370, 31.
 ἀκάμπιος δρόμος 363, 24.
 ἀκανθα 363, 22. ἀκανθα
 γηπία λευκή 1096.
 ἀκανοι 370, 32.
 ἀκαπήλευτον 357, 28.
 ἀκαρ 363, 31.
 ἀκαρῆς 363, 23.
 ἀκαριαῖον 203, 25. 363, 28.
 ἀκασκα 371, 1.
 ἀκαυλήπτως 363, 32.
 ἀκαυλήλωσ 363, 33.
 ἀκαυταντί Choerob. cod. Barocē
 50.
 ἀκαυέναστος 364, 2.
 ἀκίτια 19, 10. 371, 4.
 ἀκίτιον 364, 1.
 ἀκατος 371, 5.
 ἀκείνοι 371, 7.
 ἀκείόμενοι 371, 14.
 ἀκείρομένης 364, 4.

27, 28. 364, 7.
 Ἀκλήτος 1189.
 364, 5.
 χάρις 364, 3.
 64, 8.
 αι 364, 8.
 371, 19.
 64, 10.
 ον 364, 11.
 ι 364, 12.
 364, 13.
 364, 15.
 364, 14.
 202, 18.
 364, 14.
 371, 20.
 ιβ, 16.
 , 17.
 20.
 ι 364, 22.
 164, 21.
 ον 364, 24.
 364, 25.
 ν 364, 26.
 ; 364, 27.
 ν 206, 19. 364, 28.
 ις ἀνήθ 371, 22.
 64, 29.
 ρον 371, 9.
 ; 371, 24.
 71, 10.
 205, 23. 364, 30.
 371, 13.
 νος 364, 32.
 ; 364, 31.
 11, 28.
 363, 3.

ἀκλήτῳ 367, 15.
 ἀκλήτῳ 77, 25.
 ἀκλήτῳ 367, 14.
 ἀκλήτος 77, 24.
 ἀκλήτῳ 371, 16.
 ἀκλήτῳ 363, 4.
 ἀκλήτως 363, 11.
 ἀκλήτως 551, 18. et 24. 552, 1.
 ἀκλόνητον 365, 5.
 ἀκλύτῳ 371, 18.
 ἀκμάζει 365, 7.
 ἀκμάζεις 365, 9.
 ἀκμάτος 365, 8.
 ἀκμή 365, 10.
 ἀκμή καὶ 365, 15.
 ἀκμήν 77, 27.
 ἀκμήτες 365, 16.
 ἀκμητί 365, 17.
 ἀκμοθέτῳ 367, 44.
 Ἀκμονίδης 367, 12.
 ἀκνώστου οἴκου 368, 29.
 ἀκοήν 369, 1.
 ἀκοίτις 365, 19.
 ἀκολασία 365, 20. 367, 24.
 ἀκολαστῶν 80, 31.
 ἀκολαστάματα 367, 21.
 ἀκολοστανεῖτε 368, 26.
 ἀκόλαστον 365, 21.
 ἀκόλαστον καὶ ἄβραμῶν πρῶτον
 γμα 365, 23. 368, 12.
 ἀκόλαστον σώμα 367, 20.
 ἀκόλαστος ὄχλος 367, 20.
 ἀκολαστότητα 367, 25.
 ἀκολαστοῦρα 367, 25.
 ἀκόλουθα 367, 31.
 ἀκολουθεῖν μετ' ἀνθρώπου 82, 21.
 368, 3.

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκολουθον θηλικώς 367, 29.
 ἀκολουθον οὐδετέρως 367, 29.
 ἀκολουθος 367, 27.
 ἀκολουθούντε 367, 33.
 ἀκόμπαστος λόγος 369, 18.
 ἀκομψον 213, 27. 365, 22.
 ἀκομψον· καὶ φαῖλον 6, 19. 368, 31.
 ἀκομιτὴ 213, 24. 365, 25.
 ἀκοιῶν 369, 11.
 ἀκοος 368, 33.
 ἀκοπος ἀνήρ 365, 30.
 ἀκόρεσσι 369, 20.
 ἀκορεστώτερόν 369, 20.
 ἀκρίθης 365, 28.
 ἀκόρου ὄζυα 1096.
 ἄκος 365, 32.
 ἄκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμεῖν 18, 22. 369, 5.
 ἀκοσμήτως 369, 2.
 ἄκοσμη 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29. 369, 10.
 ἄκουε 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21. 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἀΐκετε 372, 31.
 ἄκουε σίγα 372, 10.
 ἄκουε τὰς ἐπὶ ἐπιστολῆς 372, 8.
 ἀκούμενος 873, 12.
 ἀκούοντα ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὀργῶ 7, 3.
 ἀκούσας ἤπειν 373, 10.
 ἀκουσίων 369, 13.
 ἀκούσεσθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσία 378, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἄκουσμα 372, 16.
 ἀκουστά 373, 5.
 ἀκριτεῖσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἀκριγες 369, 17.
 ἀκράδαντον 366, 4.
 ἀκριφενὶν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀκριφές ὕδωρ 23, 4. 81, 24.
 ἀκριφής 366, 8.
 ἀκριφούς 366, 10.
 ἄκρα κόρυμβι 366, 6.
 ἀκρωσίας 366, 12.
 ἀκριτῆ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκρατῆς γάμος 28, 24.
 ἀκρατῆς γάμων 369, 22.
 ἀκρατῆς χειρὸς 369, 25.
 ἀκρατῆς χειρῶν 28, 31.
 ἀκρατία 21, 21.
 ἀκρατεῖσθαι 23, 15. 371, 26.
 ἀκράτιστα 366, 13.
 ἀκρατοκώθωδες 205, 19.
 ἄκρατος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρήμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἀκρις] v. κληρίς.
 ἀκριτα 366, 17.
 ἀκριτὶ 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἀκριτος 366, 16.
 ἀκριτόφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι σὺ 77, 22.
 ἀκροῦσθαι 22, 27. 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

σμός 366, 23.
 ο 367, 26.
 ε 22, 7. 366, 27.
 α 2·8. 16. 366, 30.
 ον 203, 12.
 η 367, 9.
 α 371, 32.
 ις 372, 4.
 ἄν 372, 5.
 372, 1.
 ονεῖν 372, 5.
 ς 212, 10.
 σιν 369, 29.
 ον τρηγρούς 202, 24.
 εἰς 367, 17.
 ες 20, 4. 367, 16.
 ἴτιον ἔπος 369, 31.
 ς καὶ ἄπορος ἄνθρω-
 6.
 ς 369, 30.
 ον 373, 15.
 ζεσθαι 370, 5.
 ν καὶ δύσκολον φθί-
 18.
 ων 373, 16.
 8, 33.
 372, 2.
 370, 1.
 ἄζομαι 125, 26.
 370, 12.
 23, 12.
 αι 23, 7. 373, 18.
 ων ἀναλογώτερόν ἐστι
 ν τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ν Ἀκταίωτος ἄθλιον μό-
 το γὰρ παρώνυμόν ἐστι,
 ἴστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τῆ ἀκτῆ γέγονεν
 ἀκταίωτος καὶ ἀκταίων, ὅτι δὲ γέ-
 νηται διὰ τῆ ὄ, οἷον Ἀκταίωνος
 τε μητέρ' Αὐτόνοη λέγω, γινώσκω
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνειστέλλη τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὄ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.
 ἀκτῆ· 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτῆ,
 ὃ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῷ-
 το ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη· ὅπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὃ ἐπιπέ-
 δος δηλαδὴ καὶ ὄμβλιός, τοῦτο
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν κλαυμάτων.
 ἀκτῆνες Aeol. 1193.
 Ἄκτια 373, 30.
 ἀκύκλιος 373, 21.
 ἀκύλος 22, 6. 373, 25.
 ἀκύμτος 6, 4.
 ἀκύμονα 365, 18.
 ἀκύμων 373, 22.
 ἀκύμων θάλασσα 6, 1.
 τὸ Ἀκύφας (ἴστι δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἀρσενικῶν
 λέγεται, οἷον ὁ Ἀκύφας, ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.
 ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.
 ἀκώπητον 373, 32.
 ἄλα 374, 5. 381, 6.
 ἀλαβαστοθήκης 206, 1. 375, 13.
 ἀλάβαστρον 374, 6.
 ἀλαζονα 381, 20.
 ἀλαζονεῖα 243, 20.
 ἀλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.
 ἀλαζών 374, 18 et 20.
 Ἄλαιός 375, 17.

ἀλαλαγμός 374, 9.
ἀλαλητέ Choerob. cod. Barocc.
50.

ἀλαλητόν 374, 10.

ἀλάλιγγε 374, 11.

ἀλαός 1095.

ἀλαπίσαι 374, 12.

τὸ ἄλας, τὸ οὐθετέρως λεγόμενον
ἐν τῇ συνηθείᾳ, σπανίως εὐρη-
ται ἐν χρήσει· εὐρηται δὲ παρὰ
Λυκάωνι τῷ τραώδη, οἷον τὸ
ἄλας εὐώδες ἢ δυσώδες ὀρύσσε-
ται, καὶ πάλιν ἄλατος μέδιμνος.
Choerob. ad Theodos.

ἀλάστορα προσβαλεῖν 382, 31.

ἀλάστορον 382, 29.

ἀλάστωρ 184, 6. 206, 9. 211, 18.
374, 22.

ἀλάστωρ θηλυκῶς 382, 27.

ἀλάται 374, 33.

ἄλγεα 375, 1.

ἄλγος 1095.

ἄλγύνσεις Olympiodorus in
Gorgiam.

ἄλδαίνων 382, 16.

ἄλδισπάνειν 1196.

ἄλεα 375, 2.

ἄλεινεν 381, 24.

ἄλεινομι 14, 24.

ἄλέας 375, 18.

ἄλεινός 375, 4.

ἄλεα 376, 12.

ἄλείται 375, 5.

ἄλειτης 375, 6.

ἄλειφαι 375, 7.

ἄλειφοβίον 382, 17.

ἄλείμας 375, 8.

Ἀλεξανδρος 375, 19.

ἄλεξιν 375, 9.

ἄλεξήσομαι 375, 11.

ἄλεξητήρα 375, 10.

ἄλεξίκακον 375, 12.

ἄλεξιλογία 382, 19.

ἄλεξιφάρμακον 375, 31.

ἄλειμι 376, 1.

ἄλεσούριον 382, 21.

ἄλετριβανον 79, 15.

ἄλετριβανος 379, 24.

Ἀλευάδα 375, 29.

ἄλεύρατις 383, 3.

ἄλευρόμαντις 382, 22: gen. ἄλε-
ρομάντιδος 1193.

ἄλευρόπτησις 382, 24.

ἄλεύσω 383, 4.

ἄληθεια] πολλὰκις οἱ Ἀθηναῖοι
ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰα προση-
ροζυτόνων μακρὸν ποιοῦσι τὸ
ᾤ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τό-
νον, καὶ φυλάττουσι τὴν ᾠ
δίφθογγον, οἷον ἄληθεια κοι-
νῶς καὶ ἄληθεια Ἀττικῶς, ἱε-
ρεῖα κοινῶς καὶ ἱερεῖα Ἀττι-
κῶς, εὐκλεία κοινῶς καὶ εὐκλεία
Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod.
Barocc. 50.

ἄληθείας 376, 4.

ἄληθειν 78, 32.

ἄληθες 376, 7.

ἄληθεστέρως 78, 28.

ἄληθη 376, 4.

ἄλληλαμμένον 20, 1: 383, 6.

ἄληπτως 375, 33.

ἄλητεύω 375, 3.

ἄλειάδας 376, 13.

- 376, 3.
 ν 383, 8.
 376, 21. *ἀλίβας ἀλθαν-*
σηταίνε τὸ ὄξος. Choed
 d Theodos. f. 47.
 ραι 381, 23.
 ενος 383, 10.
 ε 78, 18.
 376, 23.
 ιος 376, 25.
 ρα 4, 32.
 ν 383, 11.
 ν 78, 28.
 α 26, 21. 383, 12.
 ν 208, 17. 376, 14.
 376, 24.
 ριον 376, 26.
 ιος 377, 22.
 ὶ, 27. 1095.
 183, 15.
 ἐν 376, 33.
 ῆ 377, 4.
 ἰτων 377, 1.
 377, 3.
 α 377, 5.
 τον 383, 27.
 ἴδε 11, 16. 383, 24.
 ν 377, 7.
 κ 377, 11.
 ις 184, 6. 211, 20.
 377, 6.
 184, 8.
 83, 30.
 ν 383, 81.
 383, 31.
 384, 24.
 ε 378, 18.
- Ἀλκιβιάδης* 378, 28.
Ἀλκιμαχος 378, 23.
Ἀλκμυλων 376, 28.
Ἀλκμυωνίδαι 378, 11.
ἄλκνονίδες ἡμεῖραι 377, 26.
ἄλκνων 376, 29.
ἄλλά 376, 32.
ἄλλῃ 586, 33.
ἄλλὰ αὖ 384, 10.
ἄλλὰ γὰρ 377, 8. *ἄλλὰ μὲν* 518,
 13.
ἄλλὰ γὰρ Cod. Barocc. 50. f.
 105.
ἄλλαντοπόλης 379, 19.
ἄλλὰ γὰρ 379, 31.
ἄλλαχοῦ 378, 28.
ἄλλαχοῦ 378, 27.
ἄλλαχοῦσε 378, 27.
ἄλλαχοῦ 378, 27.
ἄλλὰ χυῆ 376, 30. 378, 26.
ἄλλ' ἢ 376, 8.
ἄλλη 377, 25.
ἄλληγορία 377, 23.
ἄλληκτα 202, 17.
ἄλληλέγγυον 376, 2.
ἄλληλίζειν 383, 5.
ἄλλήλων 378, 13.
ἄλλογοεῖν 13, 8. 385, 5.
ἄλλοδαπά 376, 10.
ἄλλο ἔτερον 379, 31.
ἄλλοθεν 605, 16.
ἄλλεθρόους 376, 17.
ἄλλοκα 606, 31.
ἄλλόκοτον 14, 28. 378, 31.
ἄλλοκότως 379, 1.
ἄλλοκοτώμενος 379, 1.
ἄλλοπρόκαλλος 378, 29. 291, 39.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον παρεκάλει 81, 8.
 ἄλλα 606, 28.
 ἄλλοτριόγνωμοι 385, 7.
 ἄλλοτριομοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριοπαραμοσύνη 81, 2.
 ἄλλοτριοπράγμων 81, 2.
 ἄλλοτριούμαι 124, 4.
 ἄλλοτριως 379, 3.
 ἄλλοφάσιν 386, 9 et 10.
 ἄλλοφασας 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλυδις 385, 12.
 ἄλλυς] τὰ εἰς ὑς ἐπιβήματα
 ὁξυτονα διὰ βραχέος τοῦ ὕ γρα-
 φεται ἀπλῶ ὄντω. τὸ ἄλλυς μα-
 κρὸν ἔχον τὸ ὕ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλως 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλως τε 379, 5.
 ἀλλ' ὦ τάν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμαδες 379, 15.
 ἄλματα 82, 23.
 ἄλματα 22, 28.
 ἄλμυριδες 383, 16.
 ἄλμυρον 383, 26.
 ἄλοψ 384, 6.
 ἄλοψαυτα 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογῶσι 379, 16.
 ἄλογῶν 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλογοι ἰρανισταί 380, 6.
 ἄλοια 384, 8.

ἄλοισεν 379, 17.
 ἄλοισή 211, 12.
 ἄλοισμός 385, 9.
 ἄλοισφή 379, 18.
 ἄλοισφειν 385, 10.
 ἄλοιστες 379, 19.
 ἄλοισφῆ 380, 10.
 ἄλοισπον 379, 20.
 ἄλοισ ἄχνη 379, 21.
 ἄλοισ θείοιο 384, 13.
 ἄλοιστατεῖ 381, 22.
 ἄλοισδύνης 384, 1.
 ἄλοισργά 379, 23.
 ἄλοισργαῖον 380, 14.
 ἄλοισργικά 379, 27.
 ἄλοισργίς 379, 22.
 ἄλοισργόν 81, 28.
 ἄλοισργοπικλή 379, 25.
 ἄλοισου 380, 12.
 ἄλοισεντος 380, 13.
 ἄλοισος 1095.
 ἄλοισων 384, 3.

ἄλις] φασὶ τινες ὅτι οὐχ ἔφηται
 τὸ ἄλις τὸ ἀρσενικὸν αἰτὸ καὶ
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλις, χόνδρος
 ἄλιος, χόνδροι ἄλις. τινὲς (ψα-
 δὲς?) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυροῦν ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοι δια-
 μιχθεῖς ὄνοιτο ἢ οὐτοσί. ἰδοὺ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδροις. καὶ πάλιν
 ὁ Μένανδρος οὐκ ἔχω οὐτε
 ἄλις οὐτε ὄξος οὐτ' ὄρίανον, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλις. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλις, εἶτε δημοσιω-
 τως δὲ συντάττειν εἶτε ἀνο-
 μοσιωτῶτως, ἐστ' ἐφ' ὀνομασίῃ

νῦ, εἰ θεῶν φῶλον, μαθη-
hoerob. ad Theodos.

18.

πάσθαι 385, 11.

Ϟ, 9. τὸ Ἀλύβας μα-
τὸ δίχρονον τὸ ἐν τῇ
ύση, καὶ ὅμως περιτ-
ως κλίνεται διὰ τοῦ ν̄τ,
βατος. ἔστι δὲ ἔθνος.
in Theodos. f. 44.

), 20.

14. 383, 20.

85, 13.

), 19.

θός ἀνίας 385, 18.

5, 14.

ν 385, 31.

Ϟ, 30.

ι, 18.

381, 3.

27.

182, 6.

382, 4.

82, 8.

ν 386, 17.

1.

86, 18.

381, 7.

στοά 385, 32.

12, 19.

βοι 386, 1.

261, 13.

ντις 52, 32.

οτος κεφαλῆς 386, 6.

6, 13.

81, 4.

11.

ἀλωά 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἀλωαί 381, 8.

ἀλώβητον 381, 9.

ἀλωμενος 381, 10.

ἀλώκω 381, 12.

ἀλώνητος 380, 16.

ἀλωπεκίως 386, 16.

Ἀλωπεκῆθεν 381, 17.

ἀλωπεκῆσαι 10, 15.

Ἀλωπεκόννησος 381, 19.

ἀλώπηξ δωροδοκεῖται 218, 29.

ἀλωπόχρους 381, 11.

ἀλώσιμα 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἄμαθτος 78, 2. ●

ἄμαθις] τὰ διὰ τοῦ ἀδιδ ἐπιθ-
ήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ ἱ
γράφεται καὶ παροξύνεται, οἷον
χαμάθις, ἀκλάθις, φυγάθις, ἰθά-
θις, πτακάθις, μυγάθις, κρυφά-
θις, ἄμαθις. τὸ οἰκαθις σση-
μειώται προπαροξυνόμενον καὶ
τὸ ὠμαθις ὀξυνόμενον. Cod,
Barocc. 50. f. 106.

ἄμαθος 386, 19.

ἄμαῖν 386, 20.

Ἀμαζάντεια 348, 23.

ἄμαζιαῖα χρήματα 24, 32.

ἄμαξιτόν 386, 21.

ἄμαξιτός ὁδός 28, 6.

ἄμαξος ἄμαξνος· σημαίνει δι
ἔμπειλον ἀναδεδράδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σαπφοῦ ἄμαξνδος παρὰ-
λογόν ἔστιν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἄμαρτεῖν 79, 9. 125, 3.

ἄμαρτία 79, 7.

- ἀμφοτέρω 79, 10.
 ἀμφοτέρω 385, 23.
 ἀμφοτέρω 386, 22.
 ἀμφοτέρω 386, 24.
 ἀμφοτέρω ἀμφοτέρω ἐκ ἀπέναντον
 καὶ λυμνηδόου καὶ ὄψεως.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.
 ἀμφοτέρω 386, 26.
 ἀμφοτέρω 386, 27.
 ἀμφοτέρω μικρόν 14, 9.
 ἀμφοτέρω 386, 29.
 ἀμφοτέρω 386, 30.
 ἀμφοτέρω 386, 31.
 ἀμφοτέρω 386, 32.
 ἀμφοτέρω 386, 32.
 ἀμφοτέρω 387, 1.
 ἀμφοτέρω 12, 4.
 ἀμφοτέρω Damascius περὶ πρώ-
 των ἀρχῶν et Olympiodorus
 in Philebum.
 ἀμφοτέρω 183, 15, 217, 15.
 ἀμφοτέρω 387, 3.
 ἀμφοτέρω 387, 4.
 ἀμφοτέρω 387, 6.
 ἀμφοτέρω 387, 5.
 ἀμφοτέρω 387, 7.
 ἀμφοτέρω 78, 24.
 ἀμφοτέρω 214, 22, 387, 8 et 11.
 ἀμφοτέρω ἀμφοτέρω 1489.
 ἀμφοτέρω 78, 12.
 ἀμφοτέρω 129, 26.
 ἀμφοτέρω 123, 15.
 ἀμφοτέρω 387, 12.
 ἀμφοτέρω ἀμφοτέρω 1189.
 ἀμφοτέρω τὰ διὰ τοῦ εἰ καὶ φ
 καὶ χ διὰ τῆς εἰ διαφορῶν.
- ἀμφοτέρω, εἰς ἀμφοτέρω, δι-
 χα τοῦ ἀμφοτέρω, ἵσως ἐστὶ ἰσο-
 δοτική· λέγεται δὲ καὶ ἀμφο-
 τέρω παρὰ τὸν τὸν γὰρ
 Ἀρκάδιος διὰ τοῦ εἰ γράφει.
 Cod. Barocc. 50: f. 197.
 ἀμφοτέρω 387, 13.
 ἀμφοτέρω 387, 15.
 ἀμφοτέρω 23, 27.
 ἀμφοτέρω 387, 14.
 ἀμφοτέρω 206, 18.
 ἀμφοτέρω 387, 16.
 ἀμφοτέρω, ἀμφοτέρω Theopha-
 stus f. 55.
 ἀμφοτέρω λόγος 20, 30.
 ἀμφοτέρω 387, 18.
 ἀμφοτέρω 387, 20.
 ἀμφοτέρω 387, 21.
 ἀμφοτέρω 387, 22.
 ἀμφοτέρω 387, 25.
 ἀμφοτέρω 387, 26.
 ἀμφοτέρω 387, 27.
 ἀμφοτέρω 387, 28.
 ἀμφοτέρω 205, 5.
 ἀμφοτέρω 14, 20.
 ἀμφοτέρω Damascius.
 ἀμφοτέρω 386, 25.
 ἀμφοτέρω 119, 23.
 ἀμφοτέρω 205, 17.
 ἀμφοτέρω 13, 12.
 ἀμφοτέρω 13, 12.
 ἀμφοτέρω Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀμφοτέρω 217, 28.
 ἀμφοτέρω 205, 17.
 ἀμφοτέρω 387, 29.
 ἀμφοτέρω 387, 17.

- 7, 30.
32.
1.
14.
33.
Jamascius,
9.
29.
1.
3, 17.
88, 2.
3.
8, 4.
17.
18.
8, 5.
6.
9, 388, 8.
19.
3.
11.
10.
12.
2.
ολειμους 79, 28.
7, 12.
9.
1, 17.
13.
6.
14.
15.
1.
6.
3, 30.
3, 20.
- ἀμφ' αὐτούς 386, 17.
ἀμφηες 388, 18.
ἀμφήμερος πυρετός 24, 31.
ἀμφηρεφής 388, 19.
ἀμφήριστον 388, 20.
ἀμφί 388, 21.
ἀμφίβιον 388, 22.
ἀμφίβολον 388, 24.
ἀμφιγνοῖν 188, 23.
ἀμφιγύοισι 388, 27.
ἀμφιδεῖς 388, 30.
ἀμφιδέρχεται 202, 26, 388, 29.
ἀμφιδρόμια 206, 13.
Ἀμφικτιδής 211, 29.
ἀμφιθυλῆς 388, 31.
ἀμφίθετος 388, 32.
ἀμφίθερος οἰκία 204, 15.
ἀμφικελευνίς] τὰ εἰς τὴν ὑπὲρ δύο
συλλαβᾶς, ὑπεταλαμένων τῶν
διὰ τοῦ δις ἢ σκίς, ἔτε δὲ
τοια ἔτε βαρύτερα, διὰ τοῦ Γ
γράφεται, ἔγκοτις, ἔξυτότως,
σολικρῆς, λιπριφῆς, ἀμφικελευ-
νίς, καμπηδοῆς (λέγεται δὲ καὶ
πάμπαι καὶ παμπήδης καὶ παμ-
πηδόν), αὐτονυχῆς (λέγεται δὲ
καὶ αὐτονυχίδις καὶ αὐτονυχί),
κραταιῆς. τὸ μέτροι πέρις προ-
παροξινόμενον ἰσχυρῶν ἔστιν,
ἐκ τοῦ πέρις μετακοιτηθεῖ, καὶ
οὐ μάχεται. Cod. Baroc. 80.
f. 106.
ἀμφικρημον 889, 2.
ἀμφικρημος 389, 1.
ἀμφιλάφεια 389, 4.
ἀμφιλαφῆς 389, 3.
ἀμφιλαφῆς δένδρον 26, 18.

- ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλογία 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφιορία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφίπολος 389, 11.
 ἀμφιρύτη 389, 12.
 ἀμφισβητεῖν 197, 11. 389, 13.
 ἀμφισβήτησις 28, 2.
 ἀμφισβητῶ 120, 12.
 ἀμφιστιφέες 389, 16.
 ἀμφιτέπηται 83, 15.
 ἀμφίτατοι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανῶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἀμφιτρύχη 389, 19.
 ἀμφιφορέα 389, 20.
 ἀμφιφορεῖσι 389, 21.
 ἀμφίχλιον 389, 22.
 ἀμφοδον 205, 14. 389, 23.
 ἀμφορευόμενος 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτεράν 1261.
 ἀμφοτερόπλου 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἀμφω 1096.
 ἀμφω τῶ χεῖρι 389, 26.
 ἀμώμενοι 389, 27.
 ἀμωσγέπως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἀμῶσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβα 81, 12.
 ἀναβάλλειν 206, 8.
 ἀναβῆται 81, 15.
 ἀναβῆται τὸν ἔπρον 80, 27.
 ἀναβῆται 22, 10.
 ἀναβιβῆται 28, 26.
 ἀναβιώσκεισθαι 389, 31.
 ἀναβοθρεύουσιν 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ὁδῆς 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύματα
 ὑπὸ γέλωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πράτην 214, 16.
 ἀναγιώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκάη i. q. ἀνάγκη 570, 8.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαῖον 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγκῶσαι 79, 11.
 ἀνάγκωσις 389, 22.
 ἀνάγκηρον 390, 1.
 Ἀναγκύσιος 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οἰκέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότερον 390, 4.
 ἀναγωγή 390, 5.
 ἀναδάσασθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδρός 82, 4. τὸ ἀναδενδρῶς
 ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως ἀστέλλειν τὸ α̅ καὶ ὀνό-
 μασθαι· ὁ δὲ Λούπερκος ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσθαι
 ὅτι ἐκτείνει τὸ α̅ καὶ περισ-
 πᾶται καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὄρος

- κλίσιν. Choerob. ad
 2, 29.
 390, 7.
 αι 213, 28. 390, 10.
 εις 213, 28. 390, 10.
 390, 12.
 ἴκη 23, 33. 216, 20.
 εις 390, 9.
 210, 1.
 390, 14.
 εις 390, 15.
 5, 14.
 5, 14.
 390, 16.
 σαι 390, 17.
 Olympiodorus in
 em.
 εις 28, 22.
 390, 18.
 θαι 12, 23.
 να 390, 19.
 4, 25. 390, 20.
 εις 80, 30.
 07; 21.
 ηαι 26, 30.
 90, 21.
 390, 22.
 10, 23.
 εις 390, 29.
 48, 23.
 εν 14, 11.
 ῖραι 200, 6. 390, 26.
 81, 10.
 12, 12.
 26, 23.
 οὔται 390, 30.
- ἀναπεχυμένη 390, 32.
 ἀσίσλητος 27, 22.
 ἀνακλίται 390, 33.
 ἀνακομιδή 391, 1.
 ἀνακραγεῖν 5, 18. 396, 29.
 ἀνακράγοιτε 29, 14.
 ἀνακραθεῖντες 391, 30.
 ἀνακρίνειν 429, 32.
 ἀνακτῆ τόνδε 18; 9.
 ἀνακτῆς 390, 31.
 ἀνακτόμιδον 391, 4.
 ἀνακτορίου 202, 33.
 ἀνακτορῶν 391, 6.
 ἀνακυπῶσαι 391, 5.
 ἀνακύψαι ἐκ νόσου 26, 20.
 ἀνακῶς 391, 7.
 ἀνακῶς ἔχων 391, 7.
 ἀνακοχέειν 391, 9.
 ἀνακοχή 391, 2.
 ἀνακοχῆς 391, 11.
 ἀναλήσια 391, 15.
 ἀναλήτης 391, 14.
 ἀναλέγειν 83, 20.
 ἀναλέγω 124, 14.
 ἀνάλημμα 391, 16.
 ἀναλλοτάτον 391, 18.
 ἀναλῶν 83, 16.
 ἀναλάβητος 83, 18.
 ἀναμύθω 391, 17.
 ἀναμενεύεσθαι 26, 9.
 ἀναμύττεσθαι 391, 19.
 ἀναμείποντες 391, 20.
 ἀνὰ μέρος 80, 23.
 ἀνὰ μισοῦν 80, 24.
 ἀναμετρήσαιμι 391, 21.
 ἀναμετρήσασθαι 391, 22.
 ἀναμίλλητον 391, 23.

- ἀγαμνήω 121, 12.
 ἀγαμίειν 391, 24.
 ἀγαθός γυνή 19, 7.
 ἀγατα 391, 25.
 ἀγατες 391, 26.
 ἀγαυροίδεις 391, 27.
 ἀγὰ οὐλαμέν 391, 29.
 ἀγαπάλλει 391, 32.
 ἀγάπαυλαν 391, 33.
 ἀγαπεμιζόμενοι 392, 1.
 ἀγαπετομήνης 392, 2.
 ἀγαπεπταμένα χωρία 392, 3.
 ἀγαπεπτακότες 215, 11.
 ἀγάπηδᾶν ἐν δήμῳ 7, 9.
 ἀγαπηρία 9, 22.
 ἀγαπηρίαν 78, 11.
 ἀγάπηρος 9, 23. 183, 13. 216, 15.
 ἀγαπῆμπλαται 392, 4.
 ἀγάπλασμα 392, 5.
 ἀγαπλήσας 392, 6.
 ἀγαποδίζειν 210, 81.
 ἀγαποδίζων 83, 2.
 ἀγαπόδροστον 392, 9.
 ἀγαποδρόστους 392, 9.
 ἀγάποινος 392, 7.
 ἀγαπολεῖ 392, 8.
 ἀγαπόνιπτον 392, 11.
 ἀγαπόσπαστον *Damaeus*.
 ἀγάπτειν 392, 13.
 ἀγαπτειρῶσαι 79, 33.
 ἀγαπτῆτω 392, 12.
 ἀγάπτεις 392, 14.
 ἀγάπυστα 392, 15.
 Ἄγυρ Ἄγαρος Ἰαλατίας. δὲ εὐ-
 τος ποταμός. *Choeroboscus*
 in *Theodos.* f. 67.
 ἀγάρασθαι 183, 22.
 ἀγάργρας 216, 9.
 ἀγαρεπτομένη 401, 27.
 ἀγαρθα 392, 17.
 ἀγαρίθμητος 78, 23.
 ἀγαρχάσθαι 19, 27.
 ἀγαρχήθηνας 214, 26. 392, 28.
 ἀγάρημα 23, 6. 392, 22.
 ἀγάρημας 392, 21.
 ἀγάρήτιων 392, 23.
 ἀγάρήπειν 392, 16.
 ἀγαρήψαι κλέδονον 18, 1.
 ἀγαρήοιβδᾶν 392, 24.
 ἀγάρησον 392, 25.
 ἀγασειράζει 392, 26.
 ἀγασειουμένη 215, 12.
 ἀγασηκῶσαι 19, 29.
 ἀγασκαλεύων 392, 27.
 ἀγασκευασάμενοι 392, 29.
 ἀγακουζῆν 12, 15.
 ἀγασπᾶν βοάλευμα 27, 13.
 ἀγασπᾶν γνωμίδιον 6, 5. 27, 13.
 ἄγασσα 392, 28.
 ἀγασταδόν 392, 30.
 ἀνάστατον τὴν πόλιν *καίμας*
 211, 9.
 ἀνάστατος 183, 19. 211, 10.
 392, 31.
 ἀναστάτως 393, 3.
 ἀναστήσας 392, 32.
 ἀναστοιχειᾶ 393, 1.
 ἀνασύνταξις 184, 32.
 ἀνασφήλας 393, 5.
 ἀναμαχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀνασχοῦσα 393, 4.
 ἀνασχών 393, 7.
 ἀνατάσασθαι 393, 8.
 ἀνατεῖλαι 393, 9.

2, 33.
 α 218, 13.
 ες 393, 10.
 ι 393, 12.
 κ 393, 12.
 κς 393, 11.
 393, 13.
 ου 217, 21.
 ς 393, 14.
 τους 393, 15.
 τίας 16, 31.
 υ 393, 16.
 393, 17.
 ται 393, 16.
 393, 19.
 10, 23.
 υ 26, 17.
 ου 18, 49.
 Damascus.
 ι 393, 20.
 ου 19, 30.
 : Αναχάρατος 1193.
 α 393, 31.
 393, 22.
 ἐπὶ σέλιος 14, 6.
 ς 29, 4.
 33, 23.
 : 394, 16.
 ι, 17.
 Ἐρμῆς 213, 14.
 ι, 6.
 393, 24.
 393, 25.
 394, 8.
 σμός 393, 26.
 στής 219, 2. 394, 11.
 κάπηλος 393, 27.

ἀνδραποδοῦναι 393, 28.
 ἀνδραποδοῦναι ἡδοναί 39, 11.
 ἀνδραπόλητος 394, 14.
 ἀνδραρασαίειν 394, 15.
 ἀνδρεῖτες Olymphiotus in
 Phaedonem.
 ἀνδρεῖστρον γυνή 21, 12.
 ἀνδριάντα 82, 13. 210, 15. 241,
 14. 394, 29.
 ἀνδροβουίος γυνή 19, 23.
 ἀνδρογόμων ἄθυρμα 11, 22.
 ἀνδρογύμων 393, 29.
 Ἀνδροκολωνοκλής 394, 21.
 ἀνδροκοτος 394, 20.
 ἀνδροκοσσίων 393, 30.
 ἀνδρολήψια 213, 30. 393, 33.
 ἀνδρολήψιον 213, 30.
 ἀνδρομαχίς 394, 25.
 ἀνδρομέου 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθῶ πισθεῖς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μίσην 19, 18.
 ἀνδρουσθής 394, 27.
 ἀνδρουσάντων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθεῖσα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 31, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνέβαλλον 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοντο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβίω 395, 12.
 ἀνεβιωσάμενη 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον 6, 20.
 400, 33.

- ἀνεγείρει καὶ φησὶ τὸν ὄχλον
 400, 5.
 ἀνεγκλητέ 400, 28.
 ἀνεγκλητον 400, 25.
 ἀνεγκλήτως 400, 29.
 ἀνεγνώσθη 395, 15.
 ἀνέγρετον 395, 17.
 ἀπεδείματο 395, 18.
 ἀνέδην 400, 15.
 ἀνέδραμεν 395, 21.
 ἀνέξεναι αἷμα 27, 21.
 ἀνεξωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνεκίασασθε 396, 24.
 ἀνείλεν 214, 27. 395, 33.
 ἀνείληθυσαν 396, 12.
 ἀνελλίξιν 400, 2.
 ἀνελλισθαι 395, 29.
 ἀνέλλεται 395, 31.
 ἀπειλόμην 396, 10.
 ἀνειλύσω 395, 32.
 ἀνειμέναι 396, 13.
 ἀνειμονες 396, 14.
 ἀνεῖναι 396, 15.
 ἀνεῖναι κύβον 396, 16.
 ἀνέπεν 396, 17.
 ἀνεῖργεν 396, 18. V. ἀπείργων.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνεῖσθαι 396, 19.
 ἀνεισιν 396, 20.
 ἀνεῖται 396, 21.
 ἀνέκαθεν 18, 26. 395, 24. 396, 28.
 ἀνεκαλέατο 396, 27.
 ἀνεκός 19, 33. 395, 24. Attice.
 ἀνεκός 570, 26.
 ἀνέκηραγεν 396, 29.
 ἀνεκρούετο 396, 31.
 ἀνεκυμβαλλίζον 396, 33.
 ἀνεκώχειον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελήμων 400, 30.
 ἀνέλειπεν τὰς ὀφρῦς 401, 4.
 ἀνελεκταῖς ὀφρῦσι σεμόνος 3, 24.
 ἀνελον imperat. 1028, 16.
 ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον 397, 3.
 ἀνεπιστον βίαν 397, 15.
 ἀνεπίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστώθη 5, 16.
 ἀνεμίστωσεν 5, 16.
 ἀνέμητα 397, 13.
 ἀνεμιαῖα 401, 14.
 ἀνεμιαῖον ὄον 81, 32.
 ἀνεμος καὶ ὀλεθρος ἀνδραποῦ
 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοτρεφές 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέντες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξεύρητος 398, 1.
 ἀνεξίτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δεικνεῖ 6, 10.
 ἀνεπάγη] ἐὰν εὐρεθῶσι δύο δι-
 χρονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται
 ἐν τῷ δευτέρῳ ὀφρῶσι καὶ τὸ
 πρῶτον φυλάττεται, οἷον καὶ
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐκίχη, καὶ
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐκίχη, καὶ
 ἔκαστον, ἐξ οὗ τὸ ἐκίχη καὶ ἀ-
 κίχη

- κῆρην ἐν τῇ συνηθείᾳ. Choerob.
 in Theodos.
 ἀνέπαλο 397, 26.
 ἀνεπάτησας 397, 27.
 ἀνέπαφο 203, 26.
 ἀνέπαφον 397, 30.
 ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.
 ἀνέπεσεν 77, 10.
 ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.
 ἀνεπίκλητος 400, 23.
 ἀνεπικλήτως 400, 23.
 ἀνεπληρῆτον 397, 28.
 ἀνεπληρῆτος 398, 7.
 ἀνεπιστάτητον 397, 29.
 ἀνεπίτροπος 9, 14.
 ἀνεπότευτον 398, 11.
 ἀνεπτερωσθαι 398, 6.
 ἀνεπτερωσθαι τὴν ψυχὴν 10, 20.
 ἀνερ 1004, 16. 1239.
 ἀνεργήσει 398, 10.
 ἀνερεψάμενοι 401, 27.
 ἀνέριστα 397, 32.
 ἀνερμάτιστον 398, 9.
 ἀνερμάτιστος ναῦς 401, 30.
 ἀνερόβριζεν 398, 18.
 ἀνερόβριζται κύβος 398, 26.
 ἀνερόβριζον 398, 19.
 ἀνερόβριζον 398, 20.
 ἀνερόβριζον 398, 22.
 ἀνέροισι 401, 29.
 ἀνερόστατο 398, 8.
 ἀνέσαιμι 401, 33.
 ἀνέσαντες 398, 24. 402, 1.
 ἀνεσιαν 395, 27. 402, 3.
 ἀνεσίμου 398, 25.
 ἀνεσκευάσαντο 398, 32.
 ἀνεσκευασμένοι 398, 29.
 ἀνεσκευασμένοι 16, 20.
 ἀνεσκευασμένοι 398, 30.
 ἀνέσπακεν 399, 3.
 ἀνεστάλη 399, 1.
 ἀνέστιος 399, 7.
 ἀνεστομώθησαν 399, 2.
 ἀνέσφηλεν 399, 9.
 ἀνέσχεεν 400, 13.
 ἀνέσχετο 399, 10.
 ἀνέστων 399, 12.
 ἀνευθεν 603, 22. 1095.
 ἀνευθέτου 399, 11.
 ἀνευφήμησεν 399, 14.
 ἀνέφικτον 399, 13.
 ἀνέφω 399, 16.
 ἀνεφυσῶντο 399, 15.
 ἀνεχαλτίσεν 399, 19.
 ἀνεχε 399, 20.
 ἀνέχει 399, 21.
 ἀνέχεν 400, 4.
 ἀνέχομαι 121, 18.
 ἀνεχρήσαντο 124, 29. 399, 17.
 ἀνεψιαδῆ 15, 18.
 ἀνεψιαδοὶ 401, 18.
 ἀνέψυξα 80, 29.
 ἀνεψύχησεν 402, 17.
 ἀνεψ 554, 26. 577, 12. 618, 25.
 1095.
 ἀνέωγεν 399, 24.
 ἀνέωγον 400, 1.
 ἀνηβητηγίαν 402, 4.
 ἀνηβος 402, 5.
 ἀνηβῶν 402, 7.
 ἀνηγάγοντο 402, 8.
 ἀνηγμένος 402, 24.
 ἀνήγγετο ἐξ ὕψους 17, 19.
 ἀνήδομαι 25, 19.

- ἀνήκει 403, 5.
 ἀνήκεν 402, 15.
 ἀνήκεστον 402, 18.
 ἀνηκίδωτοι 402, 25.
 ἀνηκούσθησεν 402, 16.
 ἀνηλέιμων 400, 30.
 ἀνηλής 26, 16.
 ἀνηλέητος 26, 16.
 ἀνήλεπτος 396, 25.
 ἀνημμένος 402, 19.
 ἀνηνέθη 402, 13.
 ἀνήνυτος 402, 20.
 ἀνήνυτος πόνος 13, 26.
 ἀνήρετο 402, 21.
 ἀνήρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνήροτον 402, 22.
 ἀνήφθησεν 402, 28.
 ἀνήρησαν 402, 31.
 ἀνηρώτιζεν 403, 4.
 ἀνησις 402, 32. 453, 32.
 ἀνήχθημεν 402, 26.
 ἀνήψεν 402, 27.
 Ἄνθεια 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντα 403, 10.
 Ἄνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἄνθεμοῦς 403, 20.
 ἀνθεξεται 402, 11.
 ἀνθερών 403, 12.
 ἀνθερώνα 215, 14.
 ἀνθέριμικς 403, 13.
 ἀνθερίων 403, 14.
 ἀνθερίσκος 403, 15.
 ἀνθεστηριάς 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθέων 83, 12. 404, 28.
 ἀνθη 12, 30.
- ἀνθήλιος 403, 23.
 ἀνθηρημένος 403, 18.
 ἀνθη; 403, 22.
 ἀνθησοῦ 126, 1.
 ἀνθινον 403, 17.
 ἀνθιπιαοία 404, 3.
 ἀνθίσουσαι μουσικῆς 404, 7.
 ἀνθίσταμαι 121, 9.
 ἀνθως 404, 24.
 ἀνθοσμύς 413, 18.
 ἀνθοσμύς οἶνος 22, 9.
 ἀνθ' ὄτου 403, 19.
 ἀνθράκιον 404, 9.
 ἀνθρικον 403, 21.
 ἀνθρήται 21, 5.
 ἀνθρήνη 404, 4.
 ἀνθρήμιον 21, 5.
 ἀνθροισκα 404, 22.
 ἀνθρωπίζετις 82, 15.
 ἀνθρωπικός μῦθος 21, 14.
 ἀνθρωπινώτερον 78, 26.
 ἀνθρωπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθρωπειδὸς θηρίων 5, 21.
 ἀνθρωπος ἀποφράς 5, 8.
 ἀνθρωπος ἐξ ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρωπος Εὐρωπαίος 404, 14.
 ἀνθρωπος λυπησιλόγος 9, 23.
 404, 12.
 ἀνθρωπος πρόδοξος 6, 28. 404, 10.
 ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρωπος φιλοπραγματικῆς 3, 13.
 ἀνθυπουργῆσαι 404, 19.
 ἀνθυπόμοσα 404, 17.
 ἀνιαθεῖς 405, 1.
 ἀνιακῆς 405, 7.
 ἀνιαρόν 405, 2.

(των) Olympiodorus

am.

105, 5.

405, 3.

4.

05, 8.

5, 9.

05, 20.

τη 13, 29.

ες 405, 10.

5, 21.

ι 405, 26.

βλιν 19, 14.

405, 13.

405, 11.

66, 22.

15, 5.

οσι 405, 16.

ες 405, 18.

19, 28.

405, 22.

ι 405, 23.

ι, 12.

ι, 15.

405, 24.

15, 25.

9, 28. 80, 9.

103, 3.

406, 1.

406, 16.

ει τουτ' ηλθεσ επιτα-

4, 4.

roerob. orthogr.

l, 20.

405, 31.

6, 3.

Damascius.

ανοιγομένοις τοις κτηρεσιν 406, 5.

ανοικτήριμα 20, 15.

ανοιξις 438, 2.

ανοις 406, 9.

ανοίω 28, 3.

ανόκαιον 405, 32.

ανοκωχήν 406, 19.

ανομβροῦσαι 406, 7.

αν' ὄμιλον 406, 8.

ανομολόγητα 184, 22. 211, 22.

ανομοταγή Damascius.

ανοντος 406, 10.

ανοπία 406, 4.

ανοργίας 406, 12.

ανοργιάτοις 406, 13.

ανοργοι 3, 24. 406, 11.

ανορθαλλειν 406, 17.

ανορωρηγμένοι 405, 28.

ανόσιον 406, 15.

ανοψία 406, 14.

ανταρειν 26, 8.

ανταρω 123, 32.

αντάκαιος 410, 29.

αντάλλαγον 407, 18.

ανταλλαίος 410, 30.

ανταλλάττομαι 122, 9.

ανταμύνασθαι 78, 1.

ανταναγνάναι 27, 10. 410, 31.

αντανάκλωσι 406, 21.

ανταπαιτῆσαι 78, 1. 407, 13.

ανταποδοῦναι 78, 1. 407, 14.

ανταπολαμβάνειν 78, 3. 407, 14.

ανταποπαλιν 25, 29.

αντήρης 407, 12.

αντηγράφω 410, 32.

αντισοδιάζω 883, 11.

αντιξάγειν 406, 32.

- ἀνωπεξελεθῆν 124, 7.
 ἀντεπιτίθην 406, 30.
 ἀντερεῖ 407, 1.
 ἀντερείδει 406, 31.
 ἀντετέρησεν 407, 2.
 ἀντεψφρασμα 407, 5.
 ἀντεφερόντο 407, 3.
 ἀντεφιλοτιμοῦντο 407, 6.
 ἀντίχει 407, 32.
 ἀντιχόμενος 408, 5.
 ἀντίχω 125, 30.
 ἀντήλιον 16, 10.
 ἀντήλιος 411, 1.
 ἀντηρέτης 411, 6.
 ἀντιάξει 408, 6.
 ἀντιάνειραι 407, 27.
 Ἀντίατας 409, 30.
 ἀντιβαίνειν ἀντισπῆν καὶ ἀντι-
 τείνειν ταῦτόν τῳ παρὰ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀντιπατεῖν Cod. Vat. 1410.
 ἀντιβληθέντας 409, 32.
 ἀντιβολῆσαι 407, 24.
 ἀντιβόλησις 427, 28.
 ἀντιβολῆ 23, 28, 78, 16.
 ἀντιβολῶ 126, 4, 407, 26.
 ἀντιγραφῆ 410, 32.
 ἀντιγραφεύς 82, 20, 197, 24,
 185, 16.
 ἀντιγραφῆ 200, 9, 410, 8.
 ἀντιγυμνάσθαι 408, 3.
 ἀντιδιαπλέκειν 198, 7, 406, 25.
 ἀντιδιαστέλλεται 408, 8.
 ἀντιδικῶ 129, 18.
 ἀντιδοίς 184, 16, 197, 3.
 ἀντίθεσις 410, 17.
 ἀντίθετα 204, 10.
 ἀντίθειον 410, 13 et 20.
 ἀντικαθῆται 408, 7.
 ἀντικίσεις 408, 9.
 ἀντικύ 198, 17, 408, 27, 614, 8,
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀντικρυς
 προπαροξιστικῶς γεγενημένον ἅμα
 τῇ ἀποβολῇ τοῦ ὄξεως τὸ ὄ, καὶ τὴν ὄξειαν τάσιν ἐπόλαξ.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀντικρυς 198, 19, 408, 29.
 Ἀντίκυρι 410, 27.
 ἀντιλαμβάνομαι 119, 1.
 ἀντιλαχεῖν 184, 29, 199, 12.
 ἀντιλέγειν 408, 10.
 ἀντιλήψις 408, 11.
 ἀντιλογίσις 78, 5, 407, 22.
 ἀντιλογιῶν 407, 22.
 ἀντιμαχῆσαι 184, 13.
 ἀντιμετάληψις 613, 9.
 Ἀντιοχίς 409, 9.
 ἀντίκως 407, 16.
 ἀντίπαλον 408, 22.
 ἀντίπαλος 208, 13.
 Ἀντίπαν 1198.
 ἀντιπαρεξάγειν 408, 20.
 ἀντιπατεῖν v. ἀντιβαίνειν.
 ἀντιπεπονθότως 408, 21.
 ἀντιποιῶμαι 120, 9.
 ἀντιπολεμῶ 124, 26.
 ἀντιπροκλήσεις 408, 24.
 ἀντιρόπον 408, 12.
 ἀντιρωπῆν 19, 9.
 Ἀντισσα 410, 28.
 ἀντισπείδειν 28, 21.
 ἀντιστρόφους 408, 25.
 ἀντιυαλάντως Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀντιτορήσας 408, 26.

ται 408, 19.
 418, 18.
 ς 418, 13.
 εν 411, 7.
 ται 408, 33.
 09, 3.
 μεί 409, 1.
 ς 409, 10.
 411, 8.
 3, 9: 411, 9 et 20.
 πτήρας 411, 12.
 11, 19.
 7, 4.
 409, 2.
 200, 16.
 α 409, 4.
 πύμφαι 17, 5.
 09, 5.
 109, 11.
 09, 6.
 186, 16. 200, 16.
 et 18 et 32.
 09, 7.
 09, 8.
 τσαι 411, 32.
 17. 411, 28.
 411, 21.
 ς ναῦς 21, 7.
 εν 411, 22.
 82, 16.
 τος 82, 17.
 ς 412, 13. 17, 13.
 411, 23.
 ον 411, 25.
 α ῥήματα 1087.
 1, 24.
 411, 26.

ἄνυτος 211, 31.
 ἀνύουσαι 411, 26.
 ἀνύττειν 411, 28.
 ἄνω βάλε ἡμῖν 80, 1.
 ἄνω καὶ κάτω 412, 4.
 ἀνωμαλία 211, 6.
 ἀνωμοσι 20, 33.
 ἀνώμωξεν 412, 5.
 ἀνώνητον 412, 6.
 ἀνωρθορράξων 412, 7.
 ἄνω τὰ ῥήματα ξεκαίρειν 12, 21.
 ἀνώτερον 80, 18.
 ἀνωφέλτος ἄνθρωπος 4, 24.
 ἀνωφρουασμένος ἄνθρωπος 25, 5.
 ἀξία 77, 17.
 ἀξιόμυστος 412, 24.
 ἀξιοσηγητότερον 413, 12.
 ἀξιόσασται 412, 25.
 ἀξιοῖ 412, 28.
 ἄξιον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 ἄξιον τριχός 10, 7.
 ἀξιοπενήθης 21, 10.
 ἀξιόπιστος 413, 3.
 ἀξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 2.
 ἀξιος οὐδὲ μόνον 413, 8.
 ἀξιότιμος 80, 21.
 ἄξιολογος 413, 6.
 ἀξιόχρεων 412, 30.
 ἀξιόχρεως 209; 32. 412, 29.
 ἀξίωμα 80, 21.
 ἀξίον 412, 26.
 ἄξιονες 204, 3. 413, 15.
 ἀξύλω 413, 11.
 ἀξύμβλητον 413; 13.
 ἀξυνεσία 413, 10.
 ἄξω 413, 1.
 ἄξως 413, 31.

αοιδή 413, 23.
 αοιδίμος 215, 18. 413, 24.
 αοιδός 413, 25.
 αοινος 413, 29.
 αόλλει 413, 26.
 αολίσσασα 413, 27.
 αοπτα 414, 6.
 αορ 1095.
 αορ. 413, 28.
 αορνος λίμνη 413, 32.
 αορτήν 414, 4.
 ἀπαγγελσις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγάς 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπᾶδον 414, 27.
 ἀπαθῆ 414, 28.
 ἀπ' αἰθέρου 419, 15.
 ἀπαιδάγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτώ 501, 18.
 ἀπαιδευτοὶ 419, 8.
 ἀπαιδία 419, 10.
 ἀπαιδοτριβητοὶ 419, 9.
 ἀπαιθρούζειν 26, 24.
 ἀπαιόλη 419, 12.
 ἀπαιόλημα 419, 13.
 ἀπατρειν 6, 16.
 ἀπαντῶ 119, 4.
 ἀπαιωρούμενον 421, 25.
 ἀπ' ἀκροφυσίῳ λόγους ἐνδεικνύται 415, 29.

ἀπάλαμνον 418, 8.
 ἀπάλαμνος 414, 30.
 ἀπαλάμνος 418, 7.
 ἀπαλεξήσαι 415, 3.
 ἀπαλεξοντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπάλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1.
 ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἔφη
 μαθακρευσίαις 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλός εἰςπλαῖς λιμῆρος 43, 5.
 ἀπαλόχρος 18, 28.
 ἀπαμβλύει 415, 6.
 ἀπαμβρόκου 418, 8.
 ἀπαμνεῖ 415, 5.
 ἀπαμφαῖ 415, 8.
 ἀπαμφισαντες 415, 7.
 ἀπαμφίσκων 415, 11.
 ἄπαν 416, 11. 569, 9.
 ἀπανάστασις 418, 12.
 ἀπανθίσας 7, 8.
 ἄπανθ' ὁμοία καὶ Ροθῶναι
 καλή 416, 7.
 ἀπαντῆν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξοπλῶς 415, 13.
 ἀπάξω 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαρσιπόδιστα 415, 8.
 ἀπαρσιποίητον 415, 19.
 ἀπαρσικείαστον 79, 1. ἀπαρ-
 σικων καὶ ἀπαρσικείαστον δι-
 φέρειν φασίν· ὁ μὲν γὰρ δι' οὐ-
 τοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων ἀπαρ-
 σικανος ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ ἄλλο

- ασκείστος. ὁ μὲν
 νομέχον δοῦναι θε-
 κενος λέγεται, ὁ
 ἰς ἰσκαρυσκείστος.
 2630.
 ἰμάτια 29, 18.
 18, 10.
 ος πότερον φῆμί
 1275.
 418, 11.
 18, 3.
 , 16.
 , 22.
 6.
 5, 20.
 16. 311, 13.
 3. 210, 23.
 , 22.
 416, 15 et 30.
 416, 22.
 23.
 ούσαν ἠμφίσται
 418, 5.
 21.
 24.
 5, 25
 , 26.
 ἡ 29, 2.
 05, 27. 416, 24.
 1.
 3.
 ντας 419, 4.
 ῥεῖσα 419, 5.
 αι 419, 2.
 419, 6.
- ἀπαχθῆναι 419, 1.
 ἀπεβίω 419, 7.
 ἀπεγένετο 82, 33.
 ἀπεγλαφήμην 420, 22.
 ἀπεγνωκώς 419, 23.
 ἀπέγνω 119, 19.
 ἀπέγνωσαν 419, 24.
 ἀπέγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.
 ἀπεδειξεν 419, 21.
 ἀπεδημηκότες 419, 26.
 ἀπεδημηκότος 79, 26.
 ἄπεδον 419, 27.
 ἀπέδοξεν 419, 20.
 ἀπέδοσε 419, 25.
 ἀπέδοτο 419, 23.
 ἀπέδρα 419, 31.
 ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.
 ἀπέθριψεν 420, 3.
 ἄπει 420, 6.
 ἀπειθαρχία 78, 20.
 ἀπεικός 420, 6.
 ἀπειλήματα 25, 32.
 ἀπειλοῦμαι 62, 25.
 ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλή
 - διὰ τῆς εἰ διαφορῶν· εἰ γὰρ
 ἀλλοίς διὰ τοῦ ἔμφρονου
 αὐτά, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.
 Choerob. esd. Baroc. 50.
 ἀπειλῶν 420, 7.
 ἀπειπασθαι 180, 25.
 ἀπέπει 130, 40.
 ἀπειπῆν 216, 27. 420, 40.
 ἀπειργάσθαι 420, 6.
 ἀπειργῶν 420, 9. ἀπειργῶν τινὰ
 βοηλόμενον ἐνεργῶν τι, ἀπέργω
 δὲ τὸν ἀρξόμενον καὶ ἰσοῦν τῷ
 ἔργῳ ὀνόματι Cod. Vat. 1410.

ἀπειρέσια 420, 10.
 ἀπειρήθεν 602, 18.
 ἀπειρήκη 420, 11.
 ἀπειρήκει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympiad. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπέρονα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπέρον 570, 8, 597, 13. 598, 17.
 ἀπεισιον 420, 16.
 ἀπέσομαι 420, 17.
 ἀπέσιζαν 420, 25.
 ἐπελεκτικόν Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπεκομισθή 420, 4.
 ἀπεκόπησαν 420, 29.
 ἀπεκρίθη 420, 26.
 ἀπέκρητον 420, 28.
 ἀπεκτόνουσιν 429, 27.
 ἀπελαμπρύνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπέλεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέλθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπελυμάναντι 420, 32.
 ἀπεμάρτυρο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 16.
 ἀπεμπολήσας 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλισον 421, 8.
 ἀπεμύσσει 421, 12.
 ἀπενεγκάμενος 421, 15.
 ἀπενεγκείν γραφήν 421, 17.
 ἀπενήτω 421, 16.
 ἀπεναντίον 206, 24. 421, 18.

ἀπεναντισμός 421, 20.
 ἀπεξιμένον 421, 23.
 ἀπειτικός 421, 24.
 ἀπεπτόμη 9, 25.
 ἀπεπτος 1096.
 ἀπέρατον 22, 14. 421, 26.
 ἀπέρατον 22, 14.
 ἀπεργασάμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπερίβλεπτον 421, 32.
 ἀπερίγραπτοι 422, 1.
 ἀπερίγραπτον 421, 33.
 ἀπεριγράφως Damascus.
 ἀπεριούληκτοι 422, 2.
 ἀπερήψισεν 421, 27.
 ἀπερῆε 422, 7.
 ἀπερῆσεις 422, 9.
 ἀπερῆσεν 422, 4.
 ἀπερῆστές 422, 3.
 ἀπέρωπος 8, 8.
 ἀπέσθη 422, 15.
 ἀπέσθημεν 422, 16.
 ἀπέσθησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσείουτο 422, 18.
 ἀπεσιγάλωσεν 422, 32.
 ἀπεσεκείσασε 422, 19.
 ἀπέση 422, 33.
 ἀπεσιληκώς 422, 20.
 ἀπεσκόλυτε 423, 1.
 ἔφεσάτω 422, 21.
 ἀπεσταλιμένην 423, 5.
 ἀπέστη 422, 22.
 ἀπεστλεγμαμένον 423, 3.
 ἀπεστομάτισαν 422, 23.
 ἀπεσφακέισεν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσφαζεν 422, 29.

ἀπεσχεδιώζετο 422, 28.
 — ἀπεσχοίνισεν 422, 30.
 ἀπεσχοινισμένον 422, 31.
 — ἀπετείχιζον 423, 7.
 ἀπετερίζωρημένοι v. σεσηρμένοι.
 ἀπετίμησεν 200, 29. 423, 12.
 ἀπετίμνον 423, 8.
 ἀπέυια 423, 10.
 ἀπετύλου 423, 11.
 ἀπευήκασιν 423, 21.
 ἀπευθύνει 423, 20.
 ἀπευκτόν 423, 19.
 ἀπέρησεν 423, 9.
 ἀπερφον χρυσόν 423, 23.
 ἀπέρφουσαν 423, 20.
 ἀπεφροσύνησιν 423, 24.
 ἀπεφροσύνησαν 122, 30.
 ἀπέχθεια 423, 29.
 ἀπέχθεσθαι 423, 25.
 ἀπεχθής 424, 2.
 ἀπεχοιρίασιν 424, 3.
 ἀπεχρῶτο 423, 26.
 ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
 ἀπεχρήσατο 423, 30.
 ἀπέχρησεν 423, 31.
 ἀπέχω 123, 9.
 ἀπεψηφισμένοι 216, 17.
 ἀπέωαστο 424, 5.
 ἀπεωασμένοι 424, 6.
 ἀπέωστο 424, 7.
 ἀπηδίασθη 424, 24.
 ἀπηλγηκότες 424, 8.
 ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
 ἀπηλλάγησαν 424, 9.
 ἀπηλοημένοι 424, 27.
 ἀπημάντων 424, 10.
 ἀπημείφθη 424, 11.

ἀπήμονα 424, 12.
 ἀπημέμους 424, 13.
 ἀπηνέστερον 424, 14.
 ἀπηνήναντο 424, 15.
 ἀπηνήσασθαι 7, 7.
 ἀπήξεν 424, 22.
 ἀπηρημένας 424, 16.
 ἀπήρησε 10, 16.
 ἀπηρισμένως 418, 12.
 ἀπηρωτί Theognostus f. 104.
 ἀπηῦρα 423, 18.
 ἀπήχει 424, 23.
 ἀπήχες 16, 10. 424, 17.
 ἀπηχῆ 207, 19.
 ἀπηχία 16, 15.
 ἀπηχάοντο 423, 28.
 ἀπήχθετο 424, 18.
 ἀπηχθημένον 424, 20.
 ἀπηχθισμένον 424, 21.
 ἀπίθανον 424, 29.
 ἀπίθι 424, 30.
 ἀπιστεῖν 24, 7. 424, 32.
 ἀπιστίαν 424, 32.
 ἀπιστίαν βλέπει 5, 13.
 ἀπιστον με τιθεῖς 25, 4.
 ἀπιστος 424, 31.
 ἀπιστώ 121, 24. 123, 25.
 ἀπίχθους 425, 3.
 ἀπιών ἔχετο 425, 5.
 ἀπλῶ 25, 11. 425, 22.
 ἀπλάκτων 425, 17.
 ἀπλῶς 205, 30. 425, 12.
 ἀπλαστος 425, 6.
 ἀπλενοσεί Cod. Baroc. 50.
 ἀπλετον 425, 7.
 ἀπλήγιος 425, 18.
 ἀπληγίς 425, 20.

- ἀπλήθυντος *Olympos in Pind.*
 ἀπλοΐδας 425, 11.
 ἀπλοΐς 425, 11.
 ἀπλοιοί 425, 14.
 ἀπλοΐστατος 19, 18.
 ἀπλυτον πάγωνα 4, 14. 425, 35.
 ἀπλυτον 425, 16.
 ἀπο 425, 25.
 ἀποβαδίζεν 425, 27.
 ἀποβάθρα 12, 81. 426, 48.
 ἀποβαίνειν 425, 83.
 ἀποβάτης 425, 33.
 ἀποβατικοὶ τροχοί 425, 33.
 ἀποβατικός ἥλιος 198, 15.
 ἀποβατῶ 198, 11.
 ἀποβατῶν ἔργων 426, 30.
 ἀποβλεπόμενοι 425, 28.
 ἀπόβλεπτον 6, 23. 425, 26.
 ἀποβλίσαι 4, 6, 16.
 ἀποβλύζων 426, 15.
 ἀποβουκολήσας 426, 17.
 ἀποβροχθῆται 427, 3.
 ἀποβύσαντες 426, 21.
 ἀπογενέσθαι 426, 14.
 ἀπογεννημένους 210, 21.
 ἀπογεννώσκειν 183, 34. 188, 29.
 ἀπογεννώσκει 424, 9.
 ἀπό γλώσσης 22, 4.
 ἀπό γλώττης 426, 9.
 ἀπογούς 426, 23.
 ἀπογυνῆται 211, 6. 425, 29.
 ἀπό γραμμῆς 426, 10.
 ἀπογραφεῖν οὐδὲν 184, 80. 190,
 4. 425, 31.
 ἀπογραφῆ 198, 31. 426, 5.
 ἀπογράψαι 198, 31.
 ἀποδακρύσας 427, 30.
 ἀποδαρθεῖν 426, 27.
 ἀποδάσσομαι 426, 22.
 ἀποδεδῆσθαι 218, 3.
 ἀποδεικνύειν 430, 26.
 ἀποδεικνύουσαι χελιδόνες 427, 2
 ἀποδείξει 427, 23.
 ἀποδείξασθαι 426, 25.
 ἀποδείξιν δοῦναι 81, 26.
 ἀποδειροτομεῖ 426, 28.
 ἀποδεικταί 198, 1. 427, 13.
 ἀποδειόντων 426, 29.
 ἀποδέχομαι 120, 33. 427, 8.
 ἀποδιδόμεθα 427, 19.
 ἀποδιδόμενοι 427, 18.
 ἀποδίδομαι 120, 17.
 ἀποδικάσαι 183, 21.
 ἀποδικῆν 427, 9.
 ἀποδιοπομπείσθαι 7, 14. 427,
 ἀποδοκιμάζω 123, 27.
 ἀπὸ δόξης 427, 7.
 ἀποδόσθαι 427, 10.
 ἀποδράς 427, 11.
 ἀποδύσαι 427, 26.
 ἀποδύσασθαι 427, 12.
 ἀπόξειν γράσσειν 87, 20.
 ἀπόξων 427, 30.
 ἀποθεοπίσαι 427, 36.
 ἀποθευσοίμεθα 428, 3.
 ἀποθήκη 82, 28.
 ἀποθήκη 428, 2.
 ἀποθρέψεις 427, 31.
 ἀποθρήσαι 428, 5.
 ἀποθρῆσθαι 427, 32.
 ἀποθύμια 428, 1.
 ἀποικοδομῆς 428, 7.
 ἀποινα 428, 9.
 ἀποιναῖν 210, 6.

- ἀποίετε 428, 11.
 ἀποίχομαι 428, 12.
 ἄποκα 439, 1.
 ἔποκαδεῖ 428, 23.
 ἀποκαθεύδουσιν 428, 18.
 ὑπὸ καιροῦ λέγειν 27, 12.
 ἀποκαρδοκία 428, 14.
 ἀποκαρτερήσαυτα 428, 20.
 ἀποκαταλλάξαι 428, 15.
 ἀποκειλαντας 428, 16.
 ἀποκείρασθαι 429, 21.
 ἀποκείρομαι 129, 20.
 ἀποκείσθαι πόρῳ 428, 17.
 ἀποκεκρουμένον 429, 7.
 ἀποκεφαλίζειν 78, 31.
 ἀποκέχημαι 130, 2.
 ἀποκηδίσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἐποκηρύσσοντες 429, 14.
 ἀποκινεῖν 429, 2.
 ἀπόκινος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ἀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιζε 428, 31.
 ἀποκοπήναι 428, 25.
 ἀποκριπταλισμός 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12, 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκριῖναι 208, 29, 429, 20.
 ἀποκριῖσθαι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπέμενός 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτινύσιν 429, 23.
 ἀποκτινύναι 29, 27.
 ἀποκτυπήσαι 208, 16, 430, 4.
 ἀποκνηθῆναι 430, 5.
 ἀπολαίωσιν 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολαχῆναι 217, 3.
 ἀπολείπουσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 261, 22, 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολελοπόντες 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολίσθαι γειῶντι 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβάζει 431, 3.
 ἀπολυτურγήσαι 431, 11.
 ἀπολλάσσειν 8, 12.
 ἀπολλύειν 430, 28.
 Ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογισάσθαι 430, 16.
 ἀπολοπίζειν 25, 28.
 ἀπολυ Damasciūs.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγαλιῶ 431, 28.
 ἀπομαγαλιῶς 431, 28.
 ἀπομαγῆναι 431, 31.
 ἀπόμαθε - θένω - θος 17, 3.
 ἀπομάκται 431, 31.
 ἀπομάκτρα 431, 26 (Quod v.
 27 est δ', καὶ Mavalt Seidler.
 de Aristophanis fragm. p. 33).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάττων 431, 15.
 ἀπομεμηρίξαι 431, 33.
 ἀπομεμηρίσαι 18, 4.
 ἀπομηρίσας 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπόμισθοι 431, 23.
 ἀπόμισθος 215, 31.
 ἀπό μισθωμάτων θύειν 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξάμενον 431, 25.
 ἀπίμορφα 432, 6.
 ἀπομορξοί 432, 8.
 ἀπομόσαι 432, 10.
 ἀπομύσαι λύχνον 21, 1.
 ἀπομύσαι 432, 9.
 ἀπόν 432, 12.
 ἀπόνασθαι 432, 13.
 ἀπόναι 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονησιμένη 432, 29.
 ἀπονητέ 432, 17.
 ἀπονήσασθαι 24, 3; 432, 25.
 ἀπόνοια 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπονοσφλέσθαι 432, 27.
 ἀπονοχλῆζειν 55, 10.
 ἀπονοχλῆσθαι 13, 13.
 ἀπονοχλοῦσι 432, 28.
 ἀποξένοισιν 432, 30.
 ἀποξέφασθαι 432, 32.
 ἀποξύνεται 432, 31.
 ἀποπάτημα 433, 10.
 ἀπόπατον 433, 16.
 ἀποπερατοῦσιν 432, 34.
 ἀποπεράτωσις Damascius.
 ἀποπερισμένον 433, 1.
 ἀποπεφύττηκεν 433, 5.
 ἀπόπληκτος 199, 23.
 ἀποπληξία 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνῆν 439, 30.
 ἀποπομπάιοι 433, 6.
 ἀποπομπεία 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροβαρεύει 433, 8.
 ἀποπροσπίλεσθαι 433, 18.
 ἀπό πρώτης 29, 20, 77, 14.
 ἀποπτον 433, 9.
 ἀποπύσαι λόγους 28, 8.
 ἀπόπτυστος 11, 8.
 ἀπορεῖν καὶ σφαιλλῆζειν 433, 21.
 ἀπορῆσαι 434, 4.
 ἀπορησία 433; 32.
 ἀπορθοῦν 29, 16.
 ἀπορθοῦν πόλιν 13, 21.
 ἀπορῆαν 81, 25.
 ἀπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορόξιντες 434, 3.
 ἀπορόρηθῆν 434, 13.
 ἀπόρορησιν 433, 24.
 ἀπόρορησις 27, 1. 216; 30.
 ἀπόρορηται 219; 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπόρορη 28, 16.
 ἀπόρορη 434, 12.
 ἀπόρορησις 433, 28.
 ἀπόρορησις 433, 31.
 ἀπόρορησις 433, 33.
 ἀπό ρυτῆρος τρέχειν ἔπικον 24, 1.
 ἀπορῶ. 120, 21. 125, 24.
 ἀπρόωκτος 434, 9.
 ἀπροσῆκτον 435, 10.
 ἀπροσέχεν τοὺς ὄμους τοῦ με-
 τὰλλου 205; 10.
 ἀπροσεμνύει 434, 16.
 ἀπροσεύχασθαι 435, 9.
 ἀπροσημύλεσθαι 434, 16.
 ἀπροσημύλεσθαι 206, 28.
 ἀπροσημῆται 83, 21.
 ἀπροσημῆσθαι 434, 14.

αι 434, 22.
 83, 17. 434, 18.
 ὄμιενος 434, 19.
 ὄντες 434, 21.
 και τὴν τράπεζαν 425,
 435, 15.
 435, 13.
 ραι 435, 24.
 σθαι 435, 21.
 οὐ 435, 16.
 αἴζει 435, 17.
 και 435, 19.
 436, 22.
 εν 436, 23.
 ἄζων 436, 25.
 1, 12. 436, 14.
 εν 436, 2.
 εν 184, 25. 201, 5.
 et 30.
 ; 80, 32. 435, 26.
 ἴμενοι 216, 32.
 119, 6.
 μενον 435, 11.
 μενος 183, 25.
 σθαι 436, 24.
 νται 436, 26.
 ε 436, 28.
 ρς 203, 22. 435, 29.
 ρς 217, 26.
 πλζειν 26, 1. 436, 33.
 ατος 77, 1. 436, 6.
 ατος λῆγειν 22, 24.
 ον 435, 33.
 ισθῆναι 436, 29.
 τος ἄπιθι 10, 22.
 ἢ 436, 27.

ἀποστρυφόντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζει 436, 1.
 ἀπουστήσαι 436, 20.
 ἀποσφουδου 436, 21.
 ἀποσχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχῆναι 437, 1.
 ἀποσχοινοσάντες 437, 2.
 ἀποταγῆσαι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταμιεύομενος 437, 8.
 ἀπόταφον 205, 15.
 ἀπότιφος 437, 13.
 ἀποτεθρῆκεν 437, 7.
 ἀποτεθρωμένος 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτείχλων 437, 10.
 ἀποτείχσαι 437, 27.
 ἀποτελετησῆαι Damascius.
 ἀποτερεῖν μηχανάς 28, 29.
 ἀποτιμῆται 437, 11.
 ἀποτετιχοσμένος 437, 28.
 ἀποτετίχεται 79, 4.
 ἀποτεύξασθαι 437, 12.
 ἀποτῆξαι λιμῶ 19, 6.
 ἀποτιμῆν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτιμᾶσθαι 184, 18.
 ἀποτιμημα 200, 29. 423, 12.
 437, 15.
 ἀποτιμήματα 201, 30.
 ἀποτιμησιν 437, 30.
 ἀποτιμησις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτιμηταί 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμου 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

- ἀποτριάσαι 438, 7.
 ἀποτριάσει 438, 7.
 ἀπότριψις 438, 1.
 ἀποτρόπαιοι 437, 33.
 ἀποτροπίασμα 438, 5.
 ἀποτρώγειν 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20. 438, 12.
 ἀποτυμπάσιον 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχίωσι 438, 17.
 ἀποτυχεσθεῖς 438, 17.
 ἀπουργοὶ γωνίας 434, 1.
 ἰποφαντικός 438, 19.
 ἀποφανῶσα 439, 10.
 ἀπόφασις 438, 27.
 ἀπόφασις δίκης 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφέρει πλέων 10, 28.
 ἀποφληκίωσι 439, 9.
 ἀπόφθμι 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβάτων 439, 7.
 ἀποφοιτῶν 439, 8.
 ἀποφορᾶν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8. 438, 31.
 ἀποφυγάνει 79, 4.
 ἀποφυγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσήσας 439, 3.
 ἀποφώλιοι 439, 12.
 ἀποφώλιον 439, 14.
 ἀποχετεύονται 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιριάσει 439, 26.
 ἀποχρᾶν 81, 31. 439, 20.
 ἀπόχρη 124, 17. 197, 8. 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.
 ἀποχρώσης 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψύς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίζω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17. 439, 32.
 ἀποψηφισθῶν 440, 9.
 ἀποψηφισίς 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένεστο τοῦ ἀποκρί-
 ναι 9, 20.
 ἀποψοφεῖν 439, 29.
 ἀποψίχει 26, 12.
 ἀποψίχειν 210, 17. 440, 10.
 ἀποψύχεσθαι 7, 10.
 ἀποψύμενον 439, 31.
 ἀπραγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπρασία 83, 14.
 ἀπρατίην 440, 12.
 ἀπρὸς 440, 13.
 ἀπροβούλευτον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29. 440, 14.
 ἀπρόσβλητον 440, 15.
 ἀπρόσδεξις 440, 16.
 ἀπρόσειλος 440, 32.
 ἀπρόσηγος ἄνθρωπος 440, 17.
 ἀπρόσιτος 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος δίκη 199, 14.
 ἀπρόσοδος βίος 25, 10.
 ἀπροστασίου 201, 12. 434, 30.
 440, 26.
 ἀπροτον 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἰπτεσθαι 441, 6.
 ἰπτὸν 441, 7.

- 441, 8.
 Theognostus f. 30.
 μ, βωδινυόθμην, ἀλεγο-
 ν Theognostus f. 57.
 πιναλίον 14, 22.
 441, 9.
 441, 10.
 41, 11.
 357, 7.
 441, 12.
 441, 13.
 'οικον μειράκιον 25, 15.
 α. μὴ οὐ πρᾶξι ταῦτο
 ον 441, 14.
 ον πρῶγμα 21, 3.
 ἤσεται 432, 16.
 ω 441, 17.
 το 441, 18.
 1, 19.
 0, 3. 968, 25.
 ς ἀύλητης 214, 30.
 441, 21.
 ς 442, 19.
 οι 44, 22.
 ον φάειν 10, 4.
 441, 23.
 441, 24.
 441, 27.
 ιν 441, 29.
 441, 28.
 η 358, 2. 442, 13;
 μενα 442, 14.
 442, 16.
 ν 442, 15.
 νος 441, 26.
 ς 442, 1.
- ἀργαλέως 442, 28.
 ἀργαί 208, 7. 442, 30.
 Ἀργίως διὰ τῆς εἰ διαφορῆται
 οἱ γὰρ Αἰολοὶ Ἀργίως λέγουσι.
 διωρίζεται τὸ ἱ. Chuseph. oc-
 thograph.
 ἀργέοφα 8, 14. 443, 4.
 ἀργιλώδης 442, 28.
 ἀργιόδοκτα 442, 27.
 ἀργιόφοβα 442, 29.
 Ἀργουσι 443, 18.
 ἀργυραμοιβία 442, 24.
 ἀργυραμοιβία 18; 30. 443, 22
 et 23.
 ἀργυράφιον Theognostus f. 63.
 ἀργύρια 79, 20.
 ἀργυρίδιον 442, 8.
 ἀργύριον 442, 10.
 ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὄσον 3; 27.
 ἀργυροῦ δικυ 201, 32. 443, 15.
 ἀργυρῆς 443, 5.
 ἀργυρῆς θήκη 443, 6.
 ἀργυρῆται 442, 12.
 ἀργυρογνώμων 18, 30. 443, 3.
 ἀργυροδίνης 443, 20.
 ἀργυροκαπίον 443, 10.
 ἀργυροπόδα δίφορον 443, 12.
 ἀργυροσκόπος 18, 30.
 ἀργύρισμα 79, 18.
 ἀργυρόμακα 442, 6.
 ἀρδάνιον 441, 30.
 ἀρδέειν 443, 22. 587, 17.
 Ἀρδέντος 183, 4. 207, 2. 443,
 24.
 Ἄρειος πάρος 197, 22. 212, 9.
 311, 9. 444, 1.
 Ἄρειοπαγίτης 587, 22.

ἀρέσω 125, 9.

ἀρεστήρ 215, 29. 443, 32.

ἀρεστός 80, 20.

ἀρετή 443, 33.

Ἄρευσ] τὰ εἰς εὖς ἀποβάλλουσι
τὸ ὕ κατὰ τὴν γενεὴν χωρὶς
τοῦ Ἄρευς Ἄρενος· τοῦτο γὰρ
ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Διο-
λιῦσιν, οἷον Ἄρευος στρατιωτέ-
ροις, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἄρευι
καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν
μζωρτες ἀλλήλοισιν Ἄρευα.
Choerob. ad Theodos. f. 119.
Conf. Boeckh. Staatshaushalt.
2. p. 397.

ἀρηφατος 444, 27.

ἄρην 7, 11.

Ἄρης 1237.

Ἄρθμιος 444, 13.

ἀρίβαλλος 444, 23.

ἀρίγων ἀρίγωνος εἶδος δόρατος.
Theognostus f. 24.

Ἄρλιας Ἄρλια 1186.

ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώ-
νιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθ-
μητικά οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ
τοιαύτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικά
ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν ση-
μασίαν, οἷον ἔην εἶπω τρεῖς ἢ
τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω
τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν
ἄλλων. ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμη-
τικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν
σημασίαν, ἱεκότως οὐκ ἔχουσι
κλητικάς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα
οὐκ ἔχουσι κλητικάς, οἷον ἐκά-
τερος, ἕκαστος, ἕτερος, ἄλλος,

ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόνοτος κρη-
αίου ἐστὶ παρασσητικὴ, οἷον ἐ-
θρωπε, Σώκρατες, ὁ δὲ ἐπιμε-
ρισμὸς ἀπὸν πρόσωπον κλη-
σησιν. Choerob. ad Theodos.
f. 117. Conf. Etym. M. p. 320.
ἀρισταίνω Ge. Choerob. col.
Barocc. 50.

Ἄρισταίων 444, 19.

ἀριστεῖον 211, 27.

ἀριστεροζύγης 10, 25.

ἀριστερός 444, 18.

ἀριστεροστάτης 444, 15.

Ἄριστεύς 444, 17.

ἀριστήσαι 444, 14.

ἀριστητικός 79, 22.

ἀριστινίδην 218, 31. 444, 28.

ἄριστος κλέπτειν 10, 31. 29, 9.

ἄριστος λωποδυτεῖν 29, 9.

ἄριστος ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός 603,
18.

οἱ Ἄριστοφάναι - τὰς Ἄριστοφάνε
1191.

ἀρίστων ἄπτεσθαι βουλευμάτων
29, 10.

Ἄρκάδας μιμούμενος 218, 19.

ἄρκιον 445, 17.

ἀρκεῦσαι 206, 4. 444, 30.

ἄρκιον 445, 14.

ἄρκευθρον 205, 24.

ἄρκευθρος 445, 20.

ἄρκυς 445, 24.

ἄρκυωρός 445, 22.

ἄρμάτειον μέλος 445, 27.

ἄρματοπήξ, κλινοπήξ, ἐμπήξ,
κεραμοτήξ, μολυβδοτήξ, εὐθήξ,
φιλοθήξ. Theognostus f. 29.

ἄρμενα 445, 33.
 ἄρμογῆ 15, 20. 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμοσται 206, 16. 445, 29.
 ἄρμοστής 211, 7.
 ἄρμόστω 125, 13.
 ἄρναίδια 446, 1.
 ἄρνακίς 83, 24.
 ἄρνασθαι 446, 2.
 ἄρφόσομεν 446, 8.
 ἄρφότους 446, 6.
 ἄροῦν 446, 7.
 ἄροῦν ἐπὶ καλίμῳ πυρούς 216, 25.
 ἄρουραῖος Οἰνόμαος 184, 3. 211, 32.
 ἄρπύγη 446, 10.
 ἄρπαγῆ 446, 10.
 ἄρπαγμαῖος 5, 25.
 ἄρπαγμαίλης 25, 17.
 ἄρπεδόνη 446, 9.
 ἄρπη 446, 12.
 ἄρρύβακα 446, 26.
 ἄρρύβάσειν 446, 27.
 ἄρρυβῶν 446, 23.
 ἄρρύατον 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρηνουῦσθαι 19, 4.
 ἄρρηνωπούς 446, 24.
 ἄρρήκτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρρήφορῆν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρρήφορῆα 202, 6. 446, 29.
 ἄρρήφοροι 446, 29.
 ἄρρήχοι 446, 31.
 ἄρρήχος 208, 25.
 ἄρρῦ 446, 22. τὰ εἰς ὃ ἰγγόντα ἐπιρρήματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα διὰ τοῦ ὄ γράφονται,

οἶον πάγγυ, πρόγγυ, δεῦρυ, πῆλυ-
 ἄρρῦ (ἐπιρροεγμα τῶν ἐρετῶν,
 ὡς ἐπὶ κνηγετῶν τὸ σ(ξ)ι, κόκκυ
 (τὸ ἐλάχισπῶν); ἰμβριαχ, ἰδ
 (τὸ θαυμαστικόν, ὃ λέγεται καὶ
 ἰηῦ) — εὐθύ, μεσηγῦ, μεταξύ,
 ἀντικρύ. Cod. Baroc. 50. f. 105.
 ἄρρυθμος 448, 21.
 ἄρρῦδειν 446, 16.
 ἄρρῦξιν 1267.
 ἄρρῦσσημων 447, 1.
 ἄρρῦσται 48, 1.
 ἄρρῦσται τὰ στρατεύειν 446, 13.
 ἄρρανα 1173.
 ἄρρει 447, 3.
 ἄρρειων 447, 2.
 ἄρράβη 447, 4.
 ἄρραι 447, 30.
 ἄρραμος 447, 5.
 ἄρράνη 447, 7.
 Ἄρτεμις Ἀρτέμιτος 1188.
 Ἄρτεμισία 448, 1.
 Ἄρτεμισιον 448, 12.
 ἄρρημα 204, 21.
 ἄρρημα βιλακίου 447, 9.
 ἄρρηγ 447 29.
 ἄρρησμός 447, 19.
 ἄρρι 210, 27. 447, 11.
 ἄρρι, ἄρριως 11, 19. 206, 11.
 ἄρρια 447, 31.
 ἄρριάζειν 447, 15.
 ἄρριπέης 448, 18.
 ἄρριθιλής 448, 18.
 Articulum non poni ante no-
 men substant. sequente adie-
 ctivo 536, 4.
 ἄρρικροστέθω 447, 20.

- ἀρτίμελής 447, 23.
 ἄρτι μὺς πίπτης γένεται 206, 6.
 ἀρτίπους 448, 16.
 ἀρτίστομος 448, 17.
 ἀρτίφρονες 447, 24.
 ἀρτίχρους 20, 10.
 ἀρτίως 448, 6.
 ἀρτοποποιῖν 447, 26.
 ἀρτοπόπην 22, 23.
 ἀρτοπόπον 447, 25.
 ἀρτοπωλία 20, 19.
 Ἄρτος 448, 9.
 ἀρτοσιτέιν 447, 27.
 ἀρτύειν 448, 19.
 ἀρτύματα 82, 32.
 ἀρτύμαντες 448, 20.
 ἀρτύσαι 82, 31.
 Ἄρτύας Ἄρτυαντος 1185.
 ἀρύβαλλος 448, 27.
 Ἄρύβυς 448, 30.
 ἀρύει 448, 28.
 ἀρυσάμενος 448, 23.
 ἄρυσος ἀγγῆον πλεκτὸν σπυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἀρύσσειν 448, 24.
 ἀρύστιχος 27, 30.
 ἀρυστίχους 448, 29.
 ἀρύταινα 20, 22.
 ἄρυσ οἱ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἰσθμοῦ
 Ἄραιοι. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι· ὄρυσ γὰρ παρ' αὐτοῖς εἴ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἀρχαί 184, 20.
 ἀρχαιότερον 80, 8.
 ἀρχαϊκὰ 449, 10.
 ἀρχαῖκὰ φρονεῖν 22, 30.
 ἀρχαῖως 83, 1.
 ἀρχαῖον 448, 31.
 ἀρχαῖος 13, 30. 449, 1.
 ἀρχαιοτρόπως 449, 2.
 ἀρχαίου 215, 33.
 ἀρχαιοσιάζειν 449, 26 et 28.
 ἀρχαιοσεύς 215, 3. 449, 29.
 ἀρχαῖως 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἀρχεῖα 449, 7.
 ἄρχειν ὁ πατήρ σε παραγγήσασ-
 μοι 6, 7.
 ἀρχέυπον 449, 13.
 ἀρχέω 597, 17.
 ἀρχηγέται 449, 14.
 ἀρχῆθεν 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀρχιδάμειος πόλεμος 450, 1.
 ἀρχιερέων 449, 31.
 ἀρχιερωτός 199, 17. 450, 6.
 ἀρχιτέκτων 202, 28. 450, 14.
 ἀρχοντες ἐννέα 184, 11. 449, 17.
 ἀρχω 120, 24.
 ἀρχων 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 9.
 ἀρχώνης 202, 27.
 ἀρωγή 450, 21.
 ἀρωγος 450, 22.
 ἀρώματα 450, 23.
 ἀρωματοποιῖαι 24, 21.
 ἄσαι 450, 30.
 ἀσαλής 450, 28.
 ἀσαλίπικτον ὄραν 450, 26.
 ἄσας 208, 24.
 ἀσαφές 450, 25.
 ἀσβεστος 450, 31.
 ἀσβολή 17, 23.
 ἀσβηλος 17, 22. 450, 32.
 ἀσέλγεια 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἀσελγές 451, 10.

ἄσιγγος 198, 24, 451, 11.
 ἄσειπτον 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἄσημαντα 451, 21.
 ἄσημάντους 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθημα 451, 25.
 ἄσθμάζειν 451, 26.
 Ἄστυ 451, 28.
 Ἄσιδος κρούματα 452, 5.
 Ἄσις 451, 31.
 ἄσκαλαβώτην 452, 6.
 ἄσκαλλω 24, 19.
 ἄσκάτης 452, 21.
 ἄσκαρδαμυκτὴ ὄρνις 452, 22.
 ἄσκαρῖζειν 24, 17.
 ἄσκειν 17, 29, 217, 29.
 ἄσκειν κακὰ 26, 31.
 ἄσπερα 452, 9.
 ἄσκειον 452, 10.
 ἄσκήσασα 452, 11.
 ἄσκησις 452, 12 et 13.
 ἄσκηται 17, 29.
 ἄσκητικός 452, 16.
 ἄσκητικῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τέ-
 μινῶν διὰ τῶ ἐῖον οὐδέτερα μο-
 νογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξύνου τε καὶ προπερισπώ-
 μενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρά-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ἀπὸ τῶν εἰς ις παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὐσῆς, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γὰρ προπερισπόμενά
 εἰσι τοιαῦτα, οἷον πρυτανεῖον,
 Νημεσῖον, Σερακίον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ τῆς γενικῆς τοῦ
 Σεράπιδος. τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀσι-
 ρεῖον, Ἀνουβεῖον, Τεχουσιον.
 Βενδίδειον δὲ προπαροξύνον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετί-
 δειον. προπερισπῶνται δ ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ὄς
 καθαρῶν, τῶ ἰ παραληγομένων,
 κύρια καὶ κτητικά, καὶ ὅσα τῆ
 εἰ διφθόγγου παραλήγεται, οἷον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιὸς γὰρ),
 Ὀλύμπιος Ὀλυμπεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τοῦ ἰ). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξύνοντα, Πλετώνειον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδῶνειον, Χα-
 ρῶνειον, Αἰάκειον, Διοσκόρειον,
 Ἐλένειον, Κλεοπίτρουον, Τιμώ-
 νειον, Μανσῶλειον, Κισιῶρειον.
 οἷς ὁμοια καὶ ἐπὶ ἑορτῶν Μου-
 σεῖον, Σεραπεῖον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἄσκοθύλικον 452, 28.
 ἄσκοπον 452, 15.
 ἄσκορδίνωτος 452, 25.
 ἄσκούμενος 452, 17.
 ἄσκοφορεῖν 214, 3.
 ἄσκοφορεῖ 214, 3.
 ἄσκολιάζειν 24, 15.
 ἄσκολίζειν 24, 15.
 ἄσκολίζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἄσμεναίτατα 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

- ἄσμενώτερος 12, 11:
 ἄσολοίκως 452, 33.
 ἀσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ἀσπάζητον 453, 18.
 ἀσπαίροντες 453, 1.
 ἀσπάλαθος 10, 9. 453, 20.
 ἀσπαλία 453, 2.
 ἀσπαλιεύσθαι 217, 7.
 ἀσπαλιεύς 453, 2.
 ἀσπάλωμι 183, 14.
 ἀσπαράγους 24, 10.
 Ἄσπασία 453, 12.
 ἀσπασίως 453, 5.
 ἀσπαστοί 453, 4.
 ἀσπίς 453, 6.
 ἀσπλήκησεν 453, 19.
 ἀσπονδοί 453, 7.
 ἀσπυδοί 453, 21.
 ἄστυ 453, 28.
 ἄστυα 453, 25.
 ἀστυάμμος 454, 17.
 ἀστυάμμοτακτον 455, 17.
 ἀστυάνδαι 325, 14.
 ἀστυάνδης 455, 31.
 ἀστυαφίδα 455, 28.
 ἀστυαφίς 453, 27.
 ἀστυαχός 453, 27.
 ἄστυγος 454, 3.
 ἀστυβής 455, 10.
 ἀστυέζεσθαι 454, 14.
 ἀστυέζεται 454, 16.
 ἀστυζόμενος 455, 11.
 ἀστυῶν τι καὶ κατεβόνημένον
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33,
 ἀστυεῖος 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ἀστυεῖος 454, 11.
 ἀστυεῖος 455, 13.
 ἀστυεῖων 455, 32.
 ἄστυετα 456, 1.
 ἀστυεφία 455, 5.
 ἀστυεῖον deminut. Theogno-
 stus f. 82.
 ἀστυερόντα 455, 7.
 ἀστυεῖων τέθριππος 455, 8.
 ἄστυεις 455, 9.
 ἄστυη 77, 3.
 ἀστυκὸν ἐμπορίον 208, 26. 284
 6. 456, 3c.
 ἄστυκός 454, 7.
 ἄστυκτον χωρίον 455, 20.
 ἀστυόξενος 456, 5.
 ἀστυοργία 78, 6.
 ἀστυός 455, 14.
 ἀστυράβη 205, 3. 454, 18.
 ἀστυραβηλάτης 455, 15.
 ἀστυράγαλοι 79, 24.
 ἀστυράγαλοι διάσεστοι 205, 1.
 ἀστυράγαλος 454, 22.
 ἀστυραπή δι' ἄρματος 212, 16.
 ἀστυρατηγία 24, 24.
 ἀστυρίχους 454, 32. 455, 2.
 ἀστυροθέμων Damascius.
 ἀστυρόμαντις 52, 32.
 ἄστυρων 14, 13.
 ἀστυργέτων 455, 4.
 ἀστυνόμοι 455, 24.
 ἀστυπολεῖν 455, 16.
 ἀστυφίαν 456, 7et 9.
 ἀστυμβατον 456, 11.
 ἀστυναρτητον 456, 12.
 ἀστυνυάστως 456, 13.
 ἀστυνεσίη 78, 15.
 ἀστυνέτημι 1045, 8.

- ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώτατον 456, 19.
 ἄσυντακτον 456, 16.
 ἄσυνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσυντελής 456, 17.
 ἄσυστατεῖν 1033, 20.
 ἄσύφηλον 456, 18.
 ἄσύφηλος ὕβρις 14, 19.
 ἀσφάλεια 456, 27.
 ἀσφαλιστήριος 456, 29.
 ἀσφάραγον 456, 30.
 ἀσφάριμος 24, 8.
 ἀσφόδελος 457, 5.
 ἀσφοδελός 457, 12.
 ἀσγάλλειν 80, 15.
 ἀσγάλλον 457, 15.
 ἀσχιδωρος 457, 21.
 ἀσχέτως 457, 17.
 ἀσχημονῆσαι 83, 26.
 ἀσχολεῖν 197, 1.
 ἀσχολοῦμαι 457, 18.
 ἀσώδης ἔστιν 457, 24.
 ἀσωτεῖον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἀτακτὶ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀτακτοὶ 216, 12.
 ἀταλαιπώρον 457, 27.
 ἀταλαιπώρως 457, 28.
 Ἀταλάντη κρήνης 203, 5. 460, 2.
 ἀτάλαντον 457, 32.
 ἀταλῆον 458, 1.
 ἀταμλεντον 458, 2.
 ἀτάρ 458, 4 et 5.
 ἀτάρβητος 458, 6.
 Ἀτάρνεύς 458, 9.
 ἀτάρ οὖν 458, 8.
 ἀτάρ ὡς 458, 7.
 ἀτάσθαλα 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 ἀτέγκτοις 458, 11.
 ἀτέγκτος 218, 22. 458, 13.
 ἀτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 13.
 458, 18.
 ἄτε δὴ 458, 24.
 ἀτέκμιστον 458, 25.
 ἀτέλεια 458, 27.
 ἀτελεύτητον 458, 28.
 ἀτελή 458, 26.
 ἄτερες 458, 30.
 ἀτενής 20, 16.
 ἄτερ 458, 32. 1095.
 ἀτεράμων ἀνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 ἀτεράμονες 459, 3.
 ἀτεράμων 459, 2.
 ἀτερμάτιστος 459, 8.
 ἀτερπὲς ἔργον 29, 13.
 ἀτευξία Damascius.
 ἀτεχνία 651, 26.
 ἀτέχνοις 459, 9.
 ἀτέχνως 459, 11.
 ἀτεχνῶς 459, 10.
 ἀτημέλητος 66, 14.
 ἀτημέλητους 459, 13.
 ἀτημέλως 459, 14.
 ἀτηρίας 459, 15.
 ἀτηρόν κακὸν 459, 17.
 ἀτηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὕης 207, 25.
 ἀτίθασον 459, 18.
 ἀτιμαγέλης 459, 31.
 ἀτιμαζόμενος 207, 17.

- ἀτίμητος ἀγών 202, 7. 459, 26.
 ἄτιμος 198, 26. 459, 19.
 ἀφωρότος 459, 16.
 ἀτλήτω 460, 1.
 ἀτμῶν κρέας 7, 1.
 ἄτμις 460, 6.
 ἄτμων 460, 7.
 ἀτόπιας πλέως ἄνθρωπος 21, 23.
 ἄτοπον 460, 8.
 ἀτόπως 460, 10.
 ἄτρακτον 460, 15.
 οσημιέωται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγος
 διὰ τοῦ ᾱ κλισίῃ· ἴσθι δὲ ἴθνος.
 περὶ οὗ ἴσθιν εἰπεῖν ὅτι τοῦτο
 ἀναλογιτέρον ἴσθι διὰ τοῦ ᾱ
 κλισίονον, οἷον Ἄτρακας, ὡς
 παρὰ Καλλιμάχου Ἄτράκιον δὲ
 ἔπειτα λυκόσπαθι πῶλον ἐλαύνει,
 ἀντὶ τοῦ Ἄτρακι πῶλον ἐλαύνει
 ὑποσπασθεῖσαν ἀπὸ λύκου.
 Choerob. ad Theodos.
 ἀτραπητός 460, 17.
 ἀτραπίζειν 460, 27.
 ἀτραπούς 460, 16.
 ἀτρακεῖ 460, 18.
 ἀτρακός 460, 19.
 ἀτρέμμα 460, 20.
 ἀτρέμμας 460, 20.
 ἀτρέμμα 460, 22.
 ἀτρεμῶν 460, 23.
 ἀτρέπι Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀτρίαστον Damascius.
 ἀτρίβων 12, 1.
 ἀτριψ 11, 31.
 ἀτροφοὶ καὶ ἀνάγωγοι καὶ λακτι-
 σταὶ ἔπποι 26, 4.
 ἄτροτος 460, 24.
 ἀτρώφειρος 460, 25.
 ἄττα 197, 9. 460, 32. 461, 8.
 ἀτταγῆς 461, 21. ἀτταγῆς ἰ
 τεγαῦ 1186.
 ἀτταγινώριον 1186.
 ἀττάρατοι 461, 25.
 ἄττι 460, 31.
 ἀττελεβος 460, 30.
 ἄττεσθα 452, 30. 461, 26.
 ἄττην 461, 19.
 ἄττης 461, 11.
 ἀττικίειν 12, 26.
 ἀττικισμός 461, 17.
 Ἄττικοῖς γράμμασι 461, 13.
 ἀττικουργός 461, 30.
 ἀττικουργῆ 461, 32.
 ἄττων 204, 17.
 ἀτύρανος 19, 3.
 ἀτύφια 462, 5.
 ἀτύφον 462, 9.
 ἀτύφου μοίρας 462, 8.
 ἀτυχεῖν 183, 17. 217, 18. 461,
 ἀτυχῆσαι 462, 1.
 αὐ 462, 13. 522, 4.
 αὐάνεται 462, 15.
 αὐάνθη 462, 17.
 αὐασμός 462, 15.
 αὐάτη Aescl. i. q. ἄτη 694,
 αὐδα 462, 18.
 αὐδή 462, 19. 1096.
 αὐδήσασα 462, 20.
 αὐδήσας 462, 22.
 αὐε 1095.
 αὐεσθαι πῦρ 13, 19.
 αὐθάδης 462, 23.
 αὐθαίρετος 462, 24.

αὐθέλαρτα 17, 24, 462, 25, 463, 2.
 αὐθέλαστος 463, 1. 1067.
 αὐθέντης 15, 19. 463, 4.
 αὐθημερόν 82, 14. 463, 6.
 αὐθι 463, 7.
 αὐθιγενής 25, 24. 463, 10.
 αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐθιν, ὅτε φωνῆν ἐπιφύηται, διὰ τοῦ ῥ, ὅτε δὲ οὐμφωνον, ἄνευ τοῦ ῥ. Cod. Barocc. 50. f. 106. Idem paulis ante: τὰ εἰς ῥ ἐπιφύηματα, ἐν πλεονασμοῦ ἔχοντα τὸ ῥ, διὰ τοῦ ῖ γράφονται, οἷον αὐθι αὐθιν (οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ Ῥηγίνοις), πάλι πάλιν, πέρυσι πέρυσι (ὃ καὶ πέρυτις λέγεται Δωρικῶς), αἰὲν αἰὲν, οὐτως αἰὲν.
 αὐθις 463, 8.
 αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.
 αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 11, 12.
 αὐθυπότακτι φήματα 1086.
 αὐθωρήτους 463, 13.
 αὐλαία 463, 14.
 αὐλαίας 83, 7.
 αὐλή πρόσκειλος 14, 26.
 αὐληρον 464, 2.
 αὐλίτι θύρα 26, 28. 463, 16.
 αὐλλεσθαί 7, 25, 463, 22.
 αὐλλεται 463, 18.
 αὐλλόμενοι 463, 24.
 αὐλλοκouroi 463, 25.
 αὐλισμός 463, 26.
 αὐλός 463, 27.
 αὐλών 463, 29.
 αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνίζουσα 464, 1.
 αὐοι 462, 15.
 αὐξην 464, 3. τὸ αὐξὴ καὶ αὐτὸ ἄμφιβολον περὶ τόνον. οἱ μὲν γὰρ βαρυντονοῦσι, λέγοντες αὐτὸ ὑπὸ τοῦ αὐξήσις ἄποκεκόφθαι Ἡρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς ὀξύνουσιν. Theognostus f. 76.
 αὐξις 464, 5.
 αὐπνείσθαι 7, 5.
 αὐραν 464, 8.
 αὐρηκτος Aeol. i. q. ἄφρηκτος 694, 22.
 αὐρίζατον. 464, 9.
 αὐσαι 464, 12.
 αὐσάντων 464, 14.
 Αἰσούτων 464, 15.
 αὐτὰ ἕκαστα 462, 28.
 αὐτὰ καὶ τὰ φίλιτα 16, 24.
 αὐταρ. 508, 8. αὐτάρ 522, 4.
 αὐταρκῆν 12, 3.
 αὐτάρκων, αὐτάρκως 1263.
 αὐτὰ ταῦτα 464, 17.
 αὐτε 464, 22.
 αὐτεῖ 622, 19.
 αὐταρέται 464, 23.
 αὐτῆ ἀνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17. 464, 20.
 αὐτῆκοι 211, 1. 464, 25.
 αὐτῆμαρ 464, 29.
 αὐτῆ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἴσπασεν 464, 27.
 αὐτῆ ἡστ, αὐτοῖς ἴσπαις, αὐτοῖς ἀνδράσιν 130, 8.
 αὐτῆ νῦν ἡ σοφία ζῆ 9, 16. 464, 19.
 αὐτῆν 464, 16.
 αὐτίκα 211, 4. 464, 32.
 αὐτίκα μάλιστ 211, 3.

- αἰτίτην 464, 30.
 αἰτό 612, 17.
 αἰτοβοῦξ ὁμοιος ὢν 465, 8.
 αἰτοβοῦξ 214, 32. 465, 3.
 αἰτογογγεθλον 465, 30.
 αἰτογοννομησαντες 467, 11.
 αἰτογονῶμων ἄνθρωπος 19, 20.
 αἰτόγνωσις Olympiodorus in
 Phaed.
 αἰτοδύξ 465, 13.
 αἰτοδικεῖν 465, 14.
 αἰτοέντης 15, 12.
 αἰτοετις 465, 31.
 αἰτόζωον Damascius.
 αἰτόθεν 465, 32.
 αἰτόθι 467, 13.
 αἰτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αἰτοθερμον Olympiodorus in
 Phaed.
 αἰτόκακον ἴσκει τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αἰτόκακος 83, 6.
 αἰτοκάροδιλος 467, 12.
 αἰτόκαρπον 464, 18.
 αἰτοκλευτος 18, 20.
 αἰτόκερας 3, 10. 467, 7.
 αἰτοκηρῦξ 5, 14.
 αἰτοκνητιζετω Damascius.
 αἰτόκρωνον λέγων 467, 9.
 αἰτόκρατον 18, 15.
 αἰτοκράτορι 465, 16.
 αἰτολῆμθος 204, 27. 465, 17.
 αἰτολόχεντος 466, 1.
 Αἰτόλυκος 466, 3.
 αἰτομυχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αἰτομαχῆσαι 467, 1.
 εἰτομήντος 29, 6.
 αἰτομόλις 466, 7.
 αἰτόν 467, 28.
 αἰτογομουμένη πόλις 466, 17.
 αἰτονουγί 466, 8.
 αἰτόπαιδα 467, 15.
 αἰτόπεδον 467, 17.
 αἰτόποκον 467, 18.
 αἰτόπρεμον 466, 11.
 αἰτόπωλοι 467, 20.
 αἰτόριζον 467, 24.
 αἰτός 78, 29. ἐπιταγματικῆ 536,
 11. 935, 13.
 αἰτός αἰτόν 77, 6.
 αἰτόσε 466, 13.
 αἰτόσιτος 466, 12.
 αἰτόσσαντον 467, 31.
 αἰτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αἰτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αἰτοσχεδιον 466, 15.
 αἰτοσχεδίως 466, 16.
 αἰτότατος 854, 21.
 αἰτοτελής 466, 22.
 αἰτοτελής 466, 14.
 αἰτοτελής δικη 466, 21.
 αἰτοτελῶς 467, 32.
 αἰτό τούμπαλιν λέγας 4, 16.
 αἰτοῦ 77, 7.
 αἰτόχειρ 199, 21.
 αἰτόχειρα 468, 6.
 αἰτόχειρες 466, 19.
 αἰτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αἰτόχθονες 466, 25.
 αἰτόχθων 466, 24.
 αἰτόχρημα ὁμοιον 466, 23.
 αἰτῷ i. q. αἰτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αἰτῷ 77, 8.
 αἰτῶς 466, 29. 585, 14.

9.
 7, 29.
 8, 10.
 30. 468, 11.
 6.
 168, 12.
 , 26.
 68, 13.
 38, 14.
 694, 18.
 6, 19. 468, 15.
 28.
 κιδας 4, 27. 468, 19.
 ας 4, 31.
 38, 17.
 38, 18.
 , 6.
 22.
 η 468, 29.
 , 28.
 ια 468, 23.
 16, 22. 468, 25.
 τως Olympiod. in
 122, 21.
 l.
 9. 468, 30.
 19, 2.
 ς 469, 3.
 9, 4.
 ), 5.
 9, 23.
 169, 22.
 ), 21.
 70, 14.
- ἀφειλάμην* 469, 13.
ἀφείλω 469, 9.
ἀφειλόμην 469, 12.
ἀφείς καὶ ἀπάλλαξας 202, 11.
 469, 15.
ἀφείσαν 470, 9.
ἀφείσθαι παλιν 469, 6.
ἀφῆται 469, 19.
ἀφελός 469, 30.
ἀφελός 83, 23.
ἀφελού 470, 8.
ἀφελούμαι 80, 12. 122, 18.
ἀφόμενον 123, 17. 169, 24.
ἀφῆξει 469, 25.
ἀφειζόμενον 469, 26.
ἀφείσθαι 469, 27.
ἀφ' ἐσπέρας 470, 11.
ἀφίσται 469, 28.
ἀφ' ἐστίας 469, 29.
ἀφ' ἐστίας μνησθῆναι 204, 19.
ἀφετήγια 469, 30.
ἀφεύσαι 470, 12.
ἀφεύσαν 470, 10.
ἀφειλάμην 479, 13.
ἀφειώκαμεν 470, 15.
ἀφρωπέναι 470, 15.
ἀφί 470, 17.
ἀφρηβηκόντι 470, 19.
ἐφρηγείσθαι 16, 22.
ἀφήκειν 470, 26.
ἀφήμοντος 470, 25.
ἐφῆλκα 470, 21.
ἀφηλικίστατος 3, 5.
ἀφηλικίστεροι 3, 1.
ἀφῆλιξ 3, 6.
ἀφρηναστής 470, 24.
ἀφθα 470, 31.

- ἄφθορον 470, 27.
 ἄφθορογα γραμματα 470, 29.
 ἄφθορογος 470, 29.
 ἄφθορα 470, 28.
 ἄφθοροτέστερον 80, 7.
 ἄφθόνητος 79, 3.
 ἄφθονον 81, 29.
 Ἀφίλιος Ἀφίαντος 1185.
 ἀφιγμαί 471, 1.
 ἀφιδρύματα ἐν ταῖς Σφενδόταις 202, 22.
 ἀφίει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίκετο 471, 3.
 ἀφικνοῦμαι 124, 20.
 ἀφικόμεν 129, 31.
 ἀφίκται 471, 4.
 ἀφιλασμένη 471, 7.
 ἀφιλητος 471, 6.
 ἀφιλία 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφίτοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἀφλαστα 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφνειός 471, 22.
 ἀφνω 580, 20.
 ἀφοδεῦσαι 472 10.
 ἀφοδον 471, 23.
 ἀφομοιωτική Damascius.
 ἀφόρητον 472, 5.
 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφορισί Cod. Barocce. 50.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοσιούμεθα 471, 25.
 ἀφοσιούμενοι 471, 27.
 ἀφοσιούμενος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιωσάμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσας 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσιώσας 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφραδέως 472, 21.
 ἀφρανεῖ 472, 16.
 ἀφράσμων 472, 13.
 ἀφρῆειν 26, 17.
 ἀφροδισία ἄγρα 472, 22.
 ἀφροδίσιον 472, 17.
 Ἀφροδίτη - Ἀφρώ 857, 10.
 Ἀφροδίτης 472, 14.
 Ἀφρόδιτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσαι 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυκτον 473, 7.
 ἀφυπνισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσων 473, 12.
 ἀφύων - ἀφῶν 1260.
 ἀφωπύλλοντο 473, 13.
 ἀχαιία 473, 28.
 ἀχάλινα στόματα 27, 19.
 ἀχανεῖς 473, 14.
 ἀχανές 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 25.

- ἐχαριστεῖν 218, 9. 473, 17.
 ἐχαριστῆσαι 473, 19.
 ἐχαριστία 473, 27.
 ἐχαριστους 473, 20.
 ἐχαρινῶς 474, 1.
 ἐχείρωτον 474, 4.
 ἔχεδος - ἔχερος 525, 4. 562, 22.
 Ἐχερδοῦς 348, 24.
 Ἐχέρον 474, 5.
 ἔχηνία 474, 7.
 ἔχεται 474, 15.
 ἔχθηδῶν 15, 7. 474, 16.
 ἔχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474, 19.
 ἔχθος 474, 17.
 ἔχθοφόρον 474, 18.
 ἔχιάστως Io. Siciliota.
 Ἐχίλλεια 474, 8.
 Ἐχίλλιοι 474, 11.
 Ἐχίλλιοι κριθαί 474, 14.
 Ἐχίλλίων 474, 9.
 Ἐχίλλεος 678, 21.
 ἔχλῦς 474, 23.
 ἔχναι 474, 24.
 ἔχνη ἁλός 474, 25.
 ἔχνη λιμοῦ 474, 30.
 ἔχνη πυρός 474, 29.
 ἔχνη ὕπνου 474, 29.
 ἔχόρευτος 475, 3.
 ἔχράδας 475, 12.
 ἔχραντον 475, 4.
 ἔχρᾶς 475, 10.
 ἐχρειόγελος ἄνθρωπος 475, 7.
 ἐχρήμων 22, 19.
 ἐχρηστίαν 78, 13.
 ἐχρηστος 475, 17.
 ἔχει, ἔχεις, 475, 6.
 ἔχει κόρου 28, 17. 475, 22.
 ἔχει τοῦ νῦν 81, 1.
 ἔχυρμιαί 475, 19.
 ἔχυρος 7, 21.
 ἔχών 475, 21.
 ἔχωρ 6, 25.
 ἔχωρα 474, 31.
 ἔψ' 476, 6.
 ἐψάλλακτον 475, 31.
 ἐψαμένη 475, 24.
 Ἐψας Ἐψα 1186.
 ἐψασθαι 216, 29.
 ἐψανστον 475, 30.
 ἐψανστος 18, 4.
 ἐψαύστως 475, 25.
 ἐψευδής 475, 33.
 ἐψευδεῖν 475, 32.
 ἐψευδία 475, 32.
 ἐψευδοῦντες 13, 28.
 ἐψεφές 476, 1.
 ἐψίδες 475, 26.
 ἐψίκορος 476, 2.
 ἐψιμαχεῖν 79, 12.
 ἐψιμαχία 205, 26. 476, 3.
 ἐψιμαχον γερόντιον 79, 13.
 ἐψιμισία 476, 4.
 ἐψίς 475, 27.
 ἔψορροι 476, 7.
 ἐψοφητί 476, 5.
 ἔψοφον ἔχειν στόμα 9, 1.
 ἐψυχίαν 78, 22.
 ἐψυχον ἄνδρα λαμβάνειν σπ-
 νέμπορον 17, 20.
 ἔψωρα πράττειν 20, 24.
 ἔψωρ 476, 10.
 ἔψωρία 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.
 ἄωροι πόδες 476, 14.
 ἄωρόλειος 476, 19.
 ἄωρον 476, 8.
 ἄωροτο 476, 9.
 ἄωτεύειν 476, 22.
 ἄωτον 476, 21.

B quando ab Aeolensibus praefigatur litterae $\bar{\eta}$ 567, 20. 573, 29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς αἰ διαφθόγγου τὸ $\bar{\eta}$ κατ' ἰδιωτὴν συλλαβὴν προφερόμενοι φασὶ βαβαί· οὐ δεῖ δέ, ἀλλὰ δισυλλάβως βαβαί θαυμάζοντά τι ἢ ἐπαινοῦντα λέγειν. Ἰωάννης γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας τῶν κινδύων παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ cod. Vat. 1766 f. 142 — 183. Cuius initium hoc est: τὸ ἐκάστη λέξει τὴν δέουσαν προσφθίαν τιθεῖναι συμπέρασμα σχεδὸν πάντης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει μεθ' αὐτοῦ. Fine caret.

βαβάκτης 223, 31.

βάβαξ 223, 30.

βαδιοῦμαι 30, 27.

βαθμοί 224, 3.

βαθμός 224, 1.

βάθος 224, 5.

βάθρον 224, 7.

βαθύπλουτος 31, 8.

βαῖβυξ βαβυκος· βαβυκες δὲ λέγονται οἱ πελεκῆνες. Choerob. ad Thodos. f. 65.

βαλνίον 85, 21.

βαλνίων 85, 8.

βαϊτάς 84, 17 et 32.

βαϊτύλος 224, 10.

βαῖτυξ 1199.

βαϊτών 84, 17.

βάκαλ 1174.

βάκηλος 222, 4.

βακτηρία 220, 17.

βακτηρία καὶ σύμβολον 185

βάχχος 224, 32.

Βάχχου Διώνη 225, 4.

Βαχυλίδης — Βάχχων 85

βαλανάγρα 220, 29.

βαλανεῶν 84, 15.

βάλανοι 225, 9.

βάλανοι φοινίκων 30, 19.

βαλανομάλους 225, 6.

βαλάντιον 84, 7. 734, 28.

βαλαντιστομεῖν 30, 13.

βαλβίς 220, 31.

βάλε ἰ. γ. ὑβάλε 522, 17. 56

βάλλειν σκώμμισσι 29, 27.

βαλόν 224, 16.

βαμβάκος 85, 27.

βαμβυλίξειν 30, 25.

Βάμβας Βάμβα ὄνομα βα

Ἰνδῶν. Choerob. in The

βάνασσι 222, 20. 654, 28

βάραθρον 219, 8.

βαρβαρισμός τι 1270.

βάρηκες 223, 32.

βαρίβαν 84, 11.

βῆρις 84, 10.

βαρύ 225, 16.

βαρύτχος 225, 18.

βαρύσταθμον 85, 30.

βαρυσυμφορώτατος 225, 2

1181.
 226, 17.
 λθος 225, 19.
 26, 17.
 στοά 222, 29.
 130, 23.
 5, 25. 219, 14. 310, 7.
 ὀφθαλμός 225, 22.
 λης 1195.
 ] τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπι-
 παροξύνονται καὶ διὰ
 ῥάφονται καὶ ἐπὶ παι-
 βάνονται καὶ πρὸς αἰ-
 ουντάσσεται, οἷον βα-
 αιδιάν, χυτρίνδα, δρα-
 ποσίνδα, ἐπατρίνδα,
 δαληκίνδα, μνίνδα
 ὃ μύειν τοὺς ὀφθαλ-
 ἐρώτῳμενον λέγειν τίνα
 πόσα τάδε, ἴαν τις
 , φυγίνδα, ὄστρακίνδα,
 ἕτερον. Theognostus
- 84, 26.
 225, 14.
 222, 19.
 130, 17.
 30, 5.
 222, 16.
 222, 26.
 185, 2. 221, 26.
 4, 13.
 1, 12.
 1, 18.
 24, 20.
 221, 31.
 28. 224, 24.
- βατραχίς 224, 22.
 βατταρῆειν 30, 24. 85, 20. 224,
 24.
 Βάττου ἀλφιον 224, 30.
 βαυβαλλοῖαι 185, 14.
 βαυβᾶν 85, 10.
 βαυκίδες 225, 24.
 βαυκίζειν 225, 25.
 βαυκισόμενον 225, 26.
 βαυκίσματα 225, 27.
 βαυκόν 225, 24.
 βαῦνοι 222, 22.
 βανός - βᾶνος 654, 33.
 βδελυγμία 30, 23.
 βδελυρός 219, 32.
 βειβιώσεως 219, 33.
 βέβηλα 323, 15.
 βέβηλον 223, 24.
 βέβημα 224, 17.
 βέβηκεν 223, 28.
 βεβλωκός 223, 28.
 τὸ Βέβρωξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
 μὴ ἔχουσας τὸ ξ̄ διαφορεῖται
 κατὰ τὸν χρόνον. εἰρήθη γὰρ
 καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ῡ, οἷον
 Βεβρῶκων βασιλῆος ἡγήνηρος,
 καὶ συνεσταλμένον, οἷον οὐδ'
 ἄρα Βέβρωκες ἄνδρες ἀκήθησαν
 βασιλῆος, καὶ παρ' Εὐφορώνων
 ἀπόπμο δὲ Βέβρωκι πύκτην, καὶ
 παρὰ Λυκόφρονι εἰ Βεβρῶκων
 ὀλίπειαν ἐμβακτηρίαν. Choerob.
 ad Theodos.
 βή 86, 3.
 βηλόν 224, 16.
 βῆλος 225, 29.
 βηλός 225, 30.

- βῆμα 219, 28.
 βήρηκες 226, 1.
 βηρηκίαν 226, 3.
 βήσαν 226, 5.
 βητάρμονας 226, 11.
 βιωθανάτους Olympiod. in
 Phaed.
 βίωσαι 86, 1.
 βιασμός 84, 21.
 βιβάζειν 85, 6.
 βιβλιατγισθος 226, 12.
 βιβλίδες 226, 14.
 βιβλίος 225, 31.
 βιβλιοπάλης 29, 29.
 βιβλογράφος 29, 29.
 βιβλοπάλης 29, 29.
 βίκον 226, 16.
 βίκος 85, 23.
 βιοθάναντος Olympiod. in Phaed.
 βιοπλανές i. q. βιοπλανείς 1253.
 βίος 83, 31 et 33.
 βίος Θαλάττιος 30, 3.
 βίος 1095.
 βίου εὔροια 29, 25.
 βίον] εἰς τῷ ληγον ἐπιφύημα
 οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βίον
 βαρύντονον μόνον ὄν. Cod. Ba-
 rocc. 50.
 βλάβος 85, 26.
 βλάκες 30, 18. 84, 4.
 βλακεύειν 84, 4.
 βλακεύεσθαι 84, 4.
 βλακικῶς 84, 5.
 βλάξ 84, 4.
 βλαφθεῖς 84, 24.
 βλάψις 438, 3.
 βλέκνυξ βλέκνυγος ἢ φλυαρία Choer-
 rob. ad Theodos. f. 66.
 βλενόν 85, 24.
 βλέφαρον etym. 740, 15.
 βληχρόν 322, 1.
 βληχών 30, 15.
 βλιμάζειν 221, 16.
 βλιτομίμμος 31, 3.
 τὸν βόα 1196.
 βοεικός 577, 30.
 βοῖκὰ ζεύγη - ἢ παράδοσις, Ἡερ-
 διανὸς δὲ διὰ τῆς ἐξ ἀποθόγ-
 γου - ἐν τῷ περὶ ὀρθογραφίας
 ὃ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choer-
 rob. cod. Bar. 50.
 Βοηδρομιών 221, 30.
 βοήθειαν 222, 1.
 βοηθεῖν 221, 2.
 βόθυνον 85, 1.
 βοικεῖ γαμήκει Theognostus. f.
 17.
 βοικία ἢ θεράπεινα id.
 βοίσις γῆ βουπόδης id.
 βάλβιτον 86, 9.
 βολβωρυχίτην 30, 30.
 βολεῶνις 221, 23.
 βόλος 30, 22.
 βομβύλιον 85, 15.
 βομβύλιος 220, 7.
 βόμβυξ βόμβυκος. ἔστι δὲ γένος
 αἰλοῦ, καὶ θηροδία τινα, καὶ
 ζῶον ἀφ' ὧν τὰ βομβίνα.
 κατὰ Λάκωνα δὲ στάμνον δε-
 λοῖ. Choerob. ad Theodos. f.
 65.
 βορβορώδη 29, 30.
 βορὸν χηρῆμα 30, 12.
 βοοκήματα 222, 15.
 βότινον 86, 8.
 βότρες 63, 9.

- , 18. 1196.
 φη 31, 1.
 85, 29.
 λα 221, 8.
 μ 11, 33.
 ἴσθαι αἰγας 84, 19.
 πόσαι ἦσαν 222, 6.
 πως 220, 11.
 τήριον 219, 25.
 τικά 86, 5.
 υ 130, 26.
 219, 26.
 υ 84, 31.
 ἡ τὰ βαλάντια 30, 10.
 πίδαι 221, 3.
 ; 1196.
 ε lat. 1193.
 ἡδόν 784, 1. 787, 12. 1170.
 φος 221, 5.
 ος 221, 1.
 ια 221, 22.
 9, 32.
 219, 22.
 λοήσας 225, 15.
 ς 223, 20.
 όνια 220, 26.
 τον 85, 18.
 χίων (τὸ ἐπὶ τοῦ μέρους
 ὤματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ
 ὄγως ἀξύνουσι, βροχιῶν
 τες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως
 γκριτικῶ βαρύνεται. Choe-
 in Theodos. f. 147.
 222, 33.
 αι 223, 9.
 ιον 223, 10.
 ς 223, 14.
 βροθύεσθαι 223, 1.
 βροθύεται 222, 31.
 βροθνόμιτος 223, 3.
 βρέτας 85, 19. 223, 4.
 βρέτη 223, 17.
 Βρεττηοί 223, 15.
 βρεττία 223, 18.
 βρέφος 84, 22.
 βρέχμος 223, 21.
 βρήγμα 223, 22.
 βρήσσειν 223, 23.
 βρε 567, 14.
 βριαροί 223, 6.
 βρέζα 567, 24.
 βροθόμενη 223, 7.
 βρέθων 223, 8.
 βρολιών ὁ βαλανεύς Theognostus
 f. 27.
 βρομοῦσθαι 30, 31.
 βρόδος 567, 23.
 βροτός 1095.
 βρόχος 220, 21.
 βροῦ 31, 9. 85, 28.
 βρογγμός 30, 28.
 βροτῆρες 567, 24.
 βρότος 222, 5.
 βρώσιμον 84, 25.
 βύζανα κόνδυλον Theognostus
 f. 17.
 βύζην 612, 4. 942, 13.
 βῶμαξ 85, 17.
 βῶξ 1200.
 βωμολοχεύεσθαι 221, 12.
 βωμολόχοι 185, 7.
 βωμολόχος 222, 12.
 βωμός· θερμός 29, 33.

Γαργαλλεῖν 87, 28.
 γαροφυλάκιον 229, 10.
 γαίειν 229, 14.
 γαλέσκον 229, 21.
 γαιήοχος 229, 8 et 9.
 γαιών 229, 15.
 γαιός 229, 16.
 γαίρυσσα 229, 20.
 γαισός 229, 17.
 γαίωv 229, 20.
 γαλαθηνά 87, 1.
 γαλαθηνόν 229, 22.
 γαλακτικόν 229, 23.
 γαλακτιώδης 229, 24.
 γαλαξία 229, 25.
 γαλαρίας 229, 28.
 γαλεύρα 227, 33.
 γαλειό 229, 29.
 γαλερόν 299, 31.
 γαλερωπός 299, 33.
 γαλεώτην 229, 29.
 γαλή Ταρσία 229, 4.
 γαλήν καταπέπων 31, 27.
 γαληνίζει καὶ διεσπείδεται τὴν
 μέτωπα 32, 10.
 Γαληψός 230, 1.
 γαλιώνων 230, 3.
 γαλιεύς 88, 3.
 γαλλία 230, 4.
 γάλλος 230, 5.
 γαλῶμες 230, 6.
 γαμβρόν 228, 32.
 γαμήλια 228, 4, 229, 11.
 γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν 233, 31.
 γαμήλιος 229, 3.
 Γαμηλιών 228, 26.
 γαμικὰ μέλη 31, 21.

γαμοῦμαι 86, 14.
 γαμφολή Theognostus f. 73.
 γαμῶ 86, 14.
 γάννυται 230, 7.
 γανύματα 230, 8.
 γάννιξ γάννικος ὁ γανύτωρ παρὰ
 τῶν Ἑρατοσθένει. Choerob. ad
 Theodos. f. 65.
 γανύσεται 230, 9.
 Γαός, Γαός 1193.
 γόγ 505, 22.
 γαργαλλεσθαι 31, 26.
 γαργαλισμός 31, 25.
 γάργαλος 31, 25.
 γαργαρέων 230, 10.
 γάρκον 230, 11.
 γαστέρες 230, 15.
 γαστερόχειρες 230, 13.
 γάστραι 88, 10.
 γαστρίδες 230, 16.
 γαστρίδιδος, γραμματιφόρος, ἡ-
 πιδιφόρος, θηριάλωτος, μασ-
 τιφόρος, νυκτιλόχος. Theogno-
 stus f. 63.
 γαστριζεσθαι 229, 12.
 γαστριμαργοί 230, 18.
 γαστρίον 230, 19.
 γάστρις 32, 13, 230, 20.
 γαστροχάριβδεις 33, 18.
 γανιτικὰ χρήματα 230, 24.
 γανιοί 230, 21.
 γανιόν 230, 21.
 γανριπῆν 87, 29.
 γαῦρος 230, 26.
 γανσόν 230, 28.
 γαπάγας 230, 29.
 γέ 838, 10, 971, 13 et 24.

- γέα 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγραμμένους 230, 32.
 γεγωνεῖν 230, 33.
 γηῶθεν 601, 28.
 γῆσα 33, 24. 231, 1.
 γεισιποδες 231, 4.
 γεισιποδίζω 231, 5.
 γεισιπόδισμα 227, 5.
 γεισῆπος 227, 5.
 γελῶσις 231, 7.
 γέλαινα 1199.
 γευνία 32, 5.
 γετονῶν 231, 8.
 γετονεῖν 86, 16.
 γετονῶν 86, 16.
 γείτων 231, 9.
 γειώρας 231, 10.
 γέλαιμι 1045, 8.
 γελασίτην 87, 23.
 γέμειν 86, 30.
 γέμζω 131, 9.
 γέμω 131, 12.
 γεναῖ 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενειάζειν 87, 27.
 γενίσια 86, 19 et 20. 231, 19.
 γεννάδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον φῆμα 32, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννήσαι 87, 11.
 γεννήσατο 87, 10.
 γεννήται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.
 γενοῦσθης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοφάνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιάδας 228, 9.
 γεραιάται 231, 32.
 γέρανθρος 32, 27.
 γερανιάς 31, 15.
 γέρανος 232, 3.
 γεραιάδες 231, 30.
 γέργυρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερονάτα 227, 29.
 γέβρα 33, 25. 227, 1.
 γέρων 66, 9.
 γέρων ἑσπός 32, 4.
 γέρων στόπκινος 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γεύεται μίλων 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεφύρας 232, 10.
 γεώλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεωφάνειον 227, 16.
 γῆ εὐήλιος 31, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γησῆχος 232, 15.
 γῆπεδα 227, 22.
 γῆπεδον 32, 1.
 γηρῦται 232, 16.
 γῆρον 232, 16.
 γῆς ἔκτερον 230, 29.
 γηφάγοι 232, 17.

- γίγαντες 232, 20.
 Γιγαντία 232, 19.
 γίγαντος 232, 21.
 γιγγλάρια 88, 4.
 γιγγλῆεν 88, 5.
 γιγγῶ[ ] τὸ γιγγῶ, ἐπιφώνημά τι
 ὃν ἐν καταμωκῆσει λεγόμενον, εἰ
 δέξνεται, οἷκ ἄτοπον· ἀπαρ-
 σχηματίστον γὰρ ἔστιν. Theo-
 gnostus f. 104.
 γίγλυμος 232, 22.
 γλόων 88, 6.
 Γλαῦκος 227, 24.
 Γλαῦκος Καρύστιος 232, 24.
 γλαυκῶπις i. q. ἑλάτι 864, 22.
 γλαυῶς ἑτατά 232, 30.
 γλαφυρὰ κάρφωδα 32, 22.
 γλαφυρός 32, 23.
 γλαφυρώτατοι 87, 19.
 γλεῦκος 227, 19.
 γλήνας 233, 5.
 γλήνην 233, 3.
 Γλισῶς Γλισῶντος 1186.
 γλιῶχρον 233, 6.
 γλιῶχος 33, 22.
 γλιῶχος προθυμῆσθαι 32, 8.
 γλιῶσθαι 226, 25.
 γλιῶμαι 131, 3.
 γλοιᾶζειν 233, 7.
 γλυκνθυμία 233, 9.
 γλῶσσα eiyg. 740, 21. γλῶσσαί
 αἰ κατὰ πόλεις 1095.
 γλῶτται αὐλῶν 32, 32.
 γλῶτται ὑποδημάτων 32, 32.
 γλῶττας 87, 12.
 γλωττοκομῆιον 32, 28.
 γναθοὶ 87, 8.
 γνῆς γνητός 1188.
 γνύπετοι 233, 10.
 γνύπετον 233, 10.
 γνῶθι σαυτὸν 233, 13.
 γνῶμαι 227, 4.
 γνώμην 227, 3.
 γνώμην ἐμὴν 32, 25.
 γνώμονας 228, 23.
 γνώμων 233, 17 et 28.
 γνῶναι 233, 19.
 γνωρῶσαι 87, 26.
 γνωσιμαχῆσαι 33, 15. 228, 7.
 233, 20.
 γνωσιμαχῶ 131; 19.
 γνωστός 87, 23.
 γογγυλῆς 33, 10.
 γογγυσμός 87, 5.
 γόγης 31, 24.
 γοητεία 31, 24.
 γοισούται 233, 23.
 γόμφιοι 34, 5.
 γόμφος 32, 17.
 γοναίλειν 31, 21.
 γονίως 87, 14.
 γόνιμα ἀγαθὰ 31, 19.
 γόος 1095.
 γοργός 86, 26.
 γόργυρα 233, 25.
 γόργυρον 234, 1.
 Γόρτην 1199.
 γουάνας, γυέλτα, γορήεις 1168.
 γράβδος 789, 30.
 γραία 87, 18.
 γραίειν 88, 7.
 Γραικός 88, 1.
 γραῖσον 88, 2.
 γράμμα 31, 30. 725, 22. 728, 12.

26.
 14. 226, 30.
 κ₄ 783, 22. μ₄
 658, 7. 667, 17.
 ίρα 729, 17.
 9.
 7, 16.
 12, 12.
 να 228, 15.
 1.
 87, 20.
 789, 30.
 33, 20.
 14.
 14, 8.
 30.
 2. 226, 27. 244, 14.
 11, 6.
 υς 560, 5.
 23.
 3, 1.
 33, 1.
 1, 2.
 8, 1.
 3, 33.
 Γύγη 604, 22.
 γου και Γύγητος· ἐπὶ
 γαντος· ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ
 ε τῆς Λυδίας λέγεται,
 ἀπὸν ἔστι καὶ ἰσοου-
 κλιεταί. Choerob. ad
 os. f. 88.
 Γύγαντος 1186.
- γήτης χολός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασιάρχου 228, 11.
 γυμνοπαῖδα 32, 18. 234, 4.
 γυμπαῖων 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναῖκα διὰ τὴ προκρινιστάται
 1229.
 γυναικῆριον 87, 4.
 γυναικῆριον 87, 3.
 γυναικῆρος τρόπος 31, 14.
 γυναικῆριον 31, 22. 87, 2.
 γυναικῆριοντες 31, 22.
 γυναικῆριος 438, 4.
 γυναικῆριος 87, 2.
 ἡ γυναικῆριος διὰ τὴ ὀδύνηται 1215.
 γύνη 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννη 34, 4.
 γύρα Ἀθῶν ἰχώριος Thep-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. η. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωρυτός 1096.
 τοῦ δελτατός 781, 24.
 Λαδαμάται 240, 24.
 δαῖρη δαῖρη 1239.
 δαδάλος etym. 562, 23.
 δαδάλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονίωσθαι 90, 31.
 δαιμο νείδης Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀριστάτης Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 δακνῆς δακνῆς 1186.
 δακνῆς ἐπιπός 86, 17.
 S s s s 2

δανῶς ὄνος 36, 17.

δακτυλίδιον 88, 26.

δαμα(ε)ρήπιως 1197.

Δαμῆν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
πρώτῳ τὸ Δαμῆν, ἔχον τὸ μ̄ καὶ
φυλάττον τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ.
Δαμῆνος γάρ· ἔστι δὲ ὄνομα
κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
ἀντίκειται τὸ ἀζήν ἀζένος (ἀζήν
δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώ-
γων) καὶ τὸ ἀδὴν ἀδένος (ἀδέ-
νες δὲ λέγονται οἱ βομβῶνες).

Choerob. ad pag. 986, 24.

δάν 570, 21. 949, 20.

Δαναῶδων - Δαναῖδων 1262.

δανειζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.

δανείλω 135, 10.

Δαρείος στατήρ 237, 17.

δαρθεῖς 89, 5.

δαράν 495, 10.

Δας Δᾶ 1181.

ἡ δασεία sitne littera 778, 28.

δασμηφορέν 1282.

δασμολογεῖν 240, 5.

δασμολογῶ 135, 7.

δαφνῆς δαφνήντος 1188.

δέ 133, 25.

δέ γε 518, 3.

δέδειπνάναι 89, 26.

δέδεξάμενη 89, 27.

δέδεται ἢ ψυχῇ ὑπ' ὀδόνης 36,
15.

δέδημην 1033, 18.

δεδιακόνηκα 88, 15.

δεδωῖα 90, 1.

δεδιωκήμενα 88, 18.

δεδωκίτηκας 89, 29.

δέδοικα περὶ τῶδε 37, 5.

δέδορκεν 1096.

δέδραμα 88, 25.

δέδιον 797, 12.

δέει 538, 13.

δείγμα 89, 16. 237, 20.

δείμος etym. 714, 22.

δεῖν i. q. δεῖον 542, 33.

δεινὰ φυσᾶν 36, 1.

δεινός 234, 25.

Δεινόμα 240, 27.

δείους 1209.

δειπνέω 133, 23.

δειπνοπίθηκος 34, 29.

δειπνοφόρος 239, 7.

Δειράδες 240, 26.

δέϊται 88, 21.

δέκα etym. 710, 4.

δεκιδάρχαι 235, 16.

δεκάδες 240, 11.

δεκάζειν 236, 3.

δεκατείνοντες 186, 29. 234,

δεκάτη 185, 22.

δεκάτην ἐστίασαι 237, 26.

δεκατηλόγοι 239, 6.

δέκα τίνες εἰσὶ 235, 31.

Δεκίλεια 240, 25.

Δεκελεικὸν πόλεμον 234, 27.

Δεκελεύθεν 601, 30.

δέλεαζόμενοι 240, 6.

δέλεαρ 240, 6.

δέλεακα 88, 31.

δέμας 1095.

δενδάλδεις 241, 12.

δεξάμην 242, 7.

δεξιότοιχοι 92, 2.

δέσμαι 132, 31.

- ις συντάσσεται 132, 29.
 234, 10.
 ριον 37, 8.
 α 90, 3.
 095.
 9, 4.
 ης 240, 14.
 240, 22.
 ι, 29.
 ν δεδραμένον 88, 22.
 90, 13.
 πτος 34, 23.
 134, 3.
 νην 89, 12.
 νος 89, 13.
 τα 1004, 15.
 1239.
 ς - διαποστής 500, 20.
 9. 549, 8.
 1194.
 8, 19. 185, 24. 553, 2.
 δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς
 λάκις καὶ διὰ μετρικὴν
 καὶ διὰ τοῦ ω̄, ἐπίστα
 δεῦρον διὰ τοῦ ῡ. Theo-
 is f. 104.
 ἴστιν 241, 17.
 143, 3.
 194.
 ὡς ποτηρία 237, 12.
 53, 5.
 ν οἶνον 89, 28.
 ν 89, 14.
 41.
 1194.
 Ἀπόλλων 299, 8.
 32, 16.
- δημογραφός 234, 13.
 δημαρχοί 242, 16.
 δημαρχος 237, 8.
 Δημῶς ἰ. q. Δημῶς 714, 24.
 δημοκρασιῶν Olympiod. in Gor-
 giam.
 δημοῦεν 234, 20.
 Δημίχθης ἀνθρώπος 34, 16.
 δημιουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.
 δημόκοινος 236, 8.
 δημόκοποι 224, 4.
 δημοκόπος 57, 33.
 δημοκρατία 234, 14.
 δημοπ(θη)κος 34, 18.
 δῆμος etym. 714, 21.
 οἱ Δημοσθέναι - τοὺς Δημα-
 σθέναις 1191.
 δημοσία 560, 24.
 δημοσιεύειν 90, 11.
 δημοσίος 234, 15.
 δημοσιῶ 133, 32.
 δημοτελῆ, ἱερῆα 240, 28.
 δημοτενεύεσθαι 186, 2.
 δημότης 236, 26.
 δημοτικά ἱερῆα 240, 28.
 δημοφανῆς πρᾶγμα 36, 21.
 Δημοφῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχου·
 συμφέ Δημοφῶν, ἔδικε ξένε.
 Choerob. ad Theodos. f. 152.
 δήπουθεν 234, 12.
 δ[ ] πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον
 μικροκαταληκτικῶν θέλει, χωρὶς
 τοῦ τίς καὶ τοῦ πός, ὅπερ ἀπὸ
 τοῦ πούς γέγονε κατὰ ἀποβο-
 λὴν τοῦ ῡ, οἶον ὡς πός ἔχει
 μαινομένοισιν (conf. Etym.
 M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἔν, καὶ τοῦ δέν, ὅπερ ἰσοδυναμεί τῇ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *), καὶ χωρὶς τοῦ κῶν παρ' Αλολέσιν (οἱ γὰρ Αλολέεις τοῦ πᾶν τὸ ᾧ συσταθλοῦναι), καὶ χωρὶς τοῦ δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δία γέγονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ ἤ ἐπιθρήματος γίνεται ἢ δι, Choerob. ad Theodos. I. 107. cf. p. 1231.

διὰ aliud cum genitivo, aliud cum dativo significare 595, 9. 612, 29.

διάβα 81, 12.

διαβάλλω 134, 6.

διαβουλεύεσθαι 241, 14.

διάγραμμα 186, 24, 236, 9.

διαγραφεὺς τί ἐστιν 236, 13.

διαγραφεῖν 186, 19.

διαγράψαι 238, 26.

διαδικασία 186, 12. 236, 16.

διαδρομῆσπολιτης 34, 20.

διάθεσις 241, 25.

διάθεσις λόγου 36, 26.

διαφεῖν 90, 6.

διαφεῖν ἔχθραν 36, 14.

διέπειν ἐπιτροπεῖν 35, 17.

διατηρεῖν 186, 27, 310, 17.

διατηρεῖν τίνος εἶοιν 235, 20.

διατηρεῖν 186, 1.

διατηρῶν ἀρετῆς 235, 26.

διατῶ 134, 22.

διακρίματα 132, 11.

διακονῶ διακόνου καὶ ἰδιακόνου 1285.

διακόσῳ καὶ χλῖος 238, 31.

διακοῦσαι 37, 11.

Διάκριμα 242, 14.

διακρίνομαι 131, 25.

διακυροῦν 33, 6.

διαλαβεῖν 36, 3.

διαλαχεῖν 186, 21.

διαλέγειν 88, 29.

διάλεγμα 88, 30.

διαλέξασθαι 37, 4. 86, 28.

διαλεγεῖν 36, 22.

διαλλάττειν 102, 18.

διαλλάττω 132, 16, 135, 13.

διαμαρτυρία 236, 28.

διαμυδαίνεσθαι 238, 16.

διαμυδαίνεσθαι 36, 9.

διὰ πάντων 91, 10.

διαπαρθενεῖσαι 88, 17.

διαπιστῶ 132, 14.

διαπεινῶ 439, 30.

διαπόμενῳ 135, 20.

διάρπασις 438, 4.

διαρτῶν 241, 13.

διᾶσασθαι 37, 3.

διασελεσθαι πρὸς τὸνδε 34, 27.

διασιλλοῦν 36, 19.

διασοφλεσθαι 36, 11.

διαστασιάζω 134, 14.

διασπυρῶν 616, 9.

διασχιδόν i. q. στιχηδόν 784,

2. 788, 13.

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἦλθον ἐπὶ

τόδε 36, 31.

διατάκτορα Damascius,

διατίθεσθαι 241, 29.

*) ὅς ἂν ἔλθῃ, μινέτω με· ἴατιν ὄνομα ἀδριατικοῦ, ἰσοδυναμοῦν τῷ εἶς, ὑποτακτικῶ ἄρθῳ ὁμοφωνοῦν. id. f. 134.

- διατίθημι 133, 29.
 διατοιχεῖν 34, 31. 89, 20.
 διαφέρομαι 132, 5.
 διαφέρον 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφύγω 135, 3.
 διάφουξίς 90, 9. 438, 2.
 διαφθείρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διαφύρωσ ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανείσαι 89, 20.
 διαχέμπτεσθαι 72, 16.
 διαχωρῆσαι 89, 31.
 διαψεύδομαι 135, 1.
 διαψήφισις 186, 7. 236, 22.
 δίγαμμα 777, 16 et 26.
 διδασκαλικός 90, 14.
 διδάσκαλος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐδίδουν 1292.
 διδοῦσιν 88, 24.
 διεληχώς 185, 29. 242, 1.
 διεκωδώνισεν 238, 4.
 διενέγκειν 35, 24.
 διενεγκεῖν 91, 4.
 διενέγκοι 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήκισεν 238, 13.
 διέσειεν 242, 9.
 διασημαφησάμεθα 239, 20.
 διεσφηκῶσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορεν 35, 20.
 δι' ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 διηγείσθαι 185, 26.
 ἀήγησις 241, 20.
 διήμαρτεν 131, 30.
 διήνεγκα 135, 5.
 Διπόλι 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δίκαιον ἄγμα 344, 7.
 δίκαιον μέτρον 90, 20.
 δικαιοσύνης Ζεὺς 34, 12.
 δικαῖω 132, 19.
 δικαιοῦμετα 90, 17.
 δικῶν 90, 15.
 δικασμόν 90, 28.
 δίκελλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, 6.
 δίκη ἐμπορική 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην οἴκου 238, 7.
 δίκης ἰνάκρισις 185, 30.
 δικολύμης ἄνθρωπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικοθράπτης 35, 11.
 δικοθράφος 35, 11.
 δίκροτος ναὺς 240, 9.
 διμοιρῆται 242, 23.
 διμυξον λύχρον 91, 3.
 δινισμόν 90, 27.
 δικίσει 239, 31.
 διοικῶ δίκουνας καὶ ἐπίφουνας 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον κώδιον 242, 26.
 Διονῆς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσιοδότης Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοπίθης 186, 25.

- διοπομπείσθαι 7, 15.
 διοπωπίας 237, 24.
 διοπωπιώνων 237, 23.
 διοριστικός Damascius.
 διότι 508, 26.
 δι' οὐθενός ποιῆσθαι τόσδε 35, 3.
 δι' ὄχλου γενέσθαι 36, 25.
 διπλῆ 25, 11. 425, 22.
 διπλάσαι 89, 6.
 διπλήσιον 545, 7.
 Δις i. q. Ζεύς 1194.
 δις etym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.
 διαχιδῆς ὁδός 35, 1.
 διαχιδόν 1171.
 διαωτήριον 91, 6.
 διαφθერიον deminut. Theognostus f. 82.
 δίχα 36, 23. 241, 31.
 διαχάδειν] τὰ διὰ τοῦ διαι ἐπιθρήματι προπαροξέτονα διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου γράφεται, οἷον διαχάδεια, τυκάδεια, τροπάδεια, κρυφάδεια, θρηκεπάδεια, τελλοφάδεια καὶ εἰ τι ὅμοιον. Cod. Baroc. 50. f. 107.
 διαχήμεγε 1226.
 διαχόδροπος γνῶμη 37, 9.
 διαχῶς 586, 1.
 διαψῶ 135, 22.
 διαψέλλει 237, 15.
 διώκω 132, 8.
 διωλύγιμ πράγματι 238, 10.
 διωμῶσια 186, 16. 239, 23. 409, 13.
 διώμοτος 35, 32.
 διαωργνωμένην Damascius.
 δ δμῶος 1181.
 τῶν δμῶων 1005, 29.
 δοῶν 949, 20.
 δοῦδνξ 239, 1.
 δοκί 134, 17.
 δοκῆσει 89, 18.
 δοκιμασία 235, 11.
 δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι 165, 32. 241, 15.
 δοκιμασίην 89, 7.
 δοκιμαστής 238, 18.
 δόμων 89, 8.
 δόξα 242, 29.
 δόξαις 90, 22.
 δόξασμα 90, 10.
 δοξασταί 242, 19.
 δόρει] τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφυίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν μίμῳ Σοφοκλέους προκειμένον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Choerob. ad Theodos.
 δορυμίλωτος 90, 21.
 δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν 237, 30.
 δορυφοροῦντες 133, 3.
 δουλοῦμαι 134, 20.
 δούπησεν 1095.
 Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κενταύρων. Choerob. in Theodos. f. 64.
 δράκναια 90, 30.
 Δράκων Δράκοντος et Δράκονος 1199.
 δρᾶμ' ἀκοῦσαι 89, 32.
 δραπέτευμι 88, 20.
 δραπέτης etym. 549, 23.
 δραστήσιος 90, 25.
 δραχτεῖον 90, 26.
 δρέπομαι 135, 16.

- ῥῆ 1188.
 1185.
 ἰ γλώσσα 35, 14.
 ἡρκες 239, 17.
 Δρία 1183.
 ρειν διά τῆς ἀγορᾶς 242, 3.
 λάπτῃς 89, 24.
 ειν 549, 23.
 942, 22.
 ρ. ζυγός.
 ὄνομα πόλεως ἐν Ἀντιόχου. in Theodos. f. 119.
 ις 91, 1.
 ἰκων τῶν ἐνεργητικῶν διά λείπει τὸ πρῶτον πρόσω-
 282.
 ι 89, 10.
 τῶ δυσηρόστονον 1285.
 γαλος ἑπτος 37, 1.
 τος 37, 7.
 σιρω 1197.
 ν θέρως 36, 18.
 ρεῖν 89, 30.
 αία 89, 19.
 ος 235, 19.
 ρος 34, 25.
 εἶν 34, 15.
 ιαντον κακόν 35, 8.
 ἦν 1233.
 ὡς ἔχω 134, 29.
 ρεῖν 35, 12.
 ἦσαι 36, 27.
 τρώτερος 1287.
 ὄσωπα ὄμματα 35, 10.
 αίνω 134, 25.
 ρωδων 1006, 24.
 οὔμαι 234, 23.
 δωδεκάροος 235, 16.
 δωδεκάπους σιμά 242, 10.
 Δωδώνι 1228.
 δῶμα 1095.
 δωρῆσαι 90, 23.
 δωροδόκος 234, 22. 242, 33.
 δωροληψία 35, 2.
 δωροξενία 238, 24.
 δωροξενίας 186, 14.
 δωροξενίας δίκη 240, 32.
 δωροῦμαι 133, 8.
 δῶρων γραφή 237, 3.
 ἔ an ὁ brevius sit 798, 17.
 800, 1.
 ἔ Dor. pro εἰ 1282.
 εἶαν 144, 31.
 ἔγγαμοι χρήματα 251, 26.
 ἔγγενής 187, 24. 259, 17.
 ἔγγυῆσαι 187, 12.
 ἔγγυῆσις 94, 18.
 ἔγγυητής 244, 25.
 ἔγγυθεν ἰ. q. ἔγγυς 598, 25.
 608, 29. 624, 2.
 ἔγγυθήκη 245, 25.
 ἔγγυους 245, 32.
 ἔγγυς 192, 7.
 ἔγγυῶ 140, 4.
 ἔγερσικύβητων 336, 17.
 ἔγκάθετος 96, 30.
 ἔγκαλῶ 136, 10.
 ἔγκαρδιον 250, 30.
 ἔγκεκαυμένη 250, 24.
 ἔγκλίσεις πόσαι 1178.
 ἔγκοιτίς v. ἀμφικλεμιστής.
 ἔγκοψαι 250, 26.
 ἔγκρης Ἐγκρητος 1188.

ἄγκτήματα 251, 1. 260, 4.
 ἀγκύλιος λειτουργίας 250, 22.
 ἀγκυρῆσαι 96, 14.
 ἀγκυμιάζω 137, 31.
 ἀγράφουσαν 91, 14.
 ἀγραφηφόρησαν 96, 27.
 ἀγχειρίζω 137, 12.
 ἀγχειρογώστορες 230, 13.
 ἀγχειρῶ 136, 26.
 ἀγχελος ἀγχέλος, ὅτι παρὰ τῆ
 ποιητῆ τείροντ' ἀγχέλευε τε καὶ
 ἀχθύνε. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστο-
 φάνει, τὴς εἰκοῦς τῶν ἀγχελεων
 τὴς ἑμᾶς μνησόμενοι] ὡς ἀπὸ
 τοῦ ἡ ἀγχελις τῆς ἀγχελέως ἴσται.
 Choerob. in Theodos.
 ἀγχωρεῖ 195, 2.
 ἀγχώριος 95, 8. 187, 25. 259, 19.
 ἀγωγε - ἡμοιχα 594, 10.
 ἀγώνη 524, 4.
 ἀγὼ σιωπῶ τῶδε 40, 32.
 ἀδυπανῆτο 260, 9.
 ἀδέετο 94, 11.
 ἀδει, ἀδεταί, ἀδομαι, ἀδαντι 37,
 30.
 ἀδιαιτων 91, 18.
 ἀδικόνουσαν 91, 17.
 ἀδος 246, 3.
 ἀδωλιάσαι 259, 32.
 ἄξε 1095.
 ἀξωμειμένα κρέα 68, 31.
 ἀθάδων 245, 5.
 ἀθελοντηδόν 96, 23.
 ἀθελοπρόξενος 95, 19.
 ἀθελορήτωρ 95, 18.
 ἀθελοφιλόσοφος 95, 19.
 ἀθέλωμι. 516, 12.

ἀθισμός 93, 19.
 ἀθράχθη 352, 16.
 ἔ Boeot. πρό ἡ] οἱ Βοιωτοὶ
 τότε τρέπασαι τὸ ἡ εἰς τὴν ἔ
 ἀφθογγον, ἥτις μὴ τρέπεται
 τὸ ἡ εἰς ἄ παρὰ τοῖς ἀφθρευ-
 ον, οἷον τὸ λέβης. καὶ κένος οἱ
 Βοιωτοὶ διὰ τῆς ἔτ διφθόγγου
 γράφουσαι, ἄβεις καὶ κένεις λέ-
 γοντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων οὐ
 τρέπυσαι τὸ ἡ εἰς ἄ οἱ ἀφθρεῖς.
 τὸ δὲ Ἀφρείδης καὶ Ὀρένης,
 ἐπειδὴ τρέπυσαι οἱ ἀφθρεῖς τὸ
 ἡ εἰς ἄ καὶ λέγουσαν Ἀφρείδας καὶ
 Ὀρένας, οὐ τρέπυσαι οἱ Βοίω-
 τοὶ εἰς τὴν ἔτ διφθόγγου
 Choerob. ad Theodos. f. 95.
 ἔ dual. 1130.
 εἰ 144, 3.
 εἰ 542, 31. 622, 18. 625, 9.
 εἰδητικός Damascius.
 εἰδοθεῖα - εἰδῶ 857, 9.
 εἶδον - ἴδον] v. χεῖρ.
 εἶεν' 243, 24.
 εἶησαν 95, 10.
 εἶθε 1236.
 εἰθύφαλλοι 246, 19.
 εἰκάζειν 258, 18.
 εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 εἰκᾶς etym. 710, 8.
 εἰκοβολεῖν 39, 25.
 εἰκός 244, 24.
 εἰκόσορον καὶν 246, 22.
 εἰκοστή 185, 22.
 εἰλαθε· οἱ ἀπολείς γὰρ εἰλαθε λέ-
 γουσαι Choerob. orthogr. Qui
 paullo post: ἴλιος παρὰ τὸ

ἄλλος· οἱ γὰρ Ἀλλοεῖς Ἴλλωσ
 λέγουσι, καὶ οὐχὶ Ἴλλωσ.
 εἰλικρινής 246, 25.
 εἰλωτες 246, 17.
 εἶμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἶμι διὰ
 τοῦ ἰ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ θυί-
 κὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
 εσταμένου τοῦ ἰ εἶναι, ὁμοί-
 ῳτες ἴτον, ἴμεν ἴτε, καὶ ἐν συν-
 θέσει ἴσιτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
 πληθυντικῶν ἴσι καὶ ἴσιον, ὁδον
 καὶ ἰ ἀγγελῶδον ἴασον. οὐ συν-
 τάξει δὲ αὐτῶ ἢ παραδόσεις·
 φησὶ γὰρ ὁ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τῆν
 παραδόσιν ἀναγνώσκων τὸ εἶμι
 ἐν τοῖς ἐνικοῖς διὰ τῆς ἰ δι-
 φθόγγου, ὅσον εἶμι μὲν, οὐδ'·
 ἄλλη ὁδὸς ἴσεται. Choeroh.
 ad Theodos.
 εἶπον 141, 3.
 εἶπουθεν 258, 15.
 εἶρη 1200.
 εἶρεσιωνή 246, 27.
 εἶρην 119, 8.
 εἶρηνόδωρος Theognostus f. 63.
 εἶρηκτῆ - εἶρηκτῆ 678, 23.
 εἶρηνεία 243, 20.
 εἶσαγγεῖα 244, 14.
 εἶσαγγεῖς 246, 14.
 εἶσακούω 146, 3.
 εἶς γόνυ πεσεῖν 40, 24.
 εἶς ἕκαστος 96, 10.
 εἶς ἐμφανῶν κατάστασιν 187, 29.
 246, 4.
 εἶσηγούμαι 142, 26.
 εἶσητήρια 187, 22, 245, 20.
 εἶς ὄρθον φέρειν 92, 1.

εἶσο 612, 13.
 εἶσποήτος 247, 11.
 εἶσποιούμαι 145, 11.
 εἶσπορεύομαι 91, 19.
 εἶσπραξι 245, 11.
 εἶσπράττει 245, 12.
 εἶσπράττω 142, 5.
 εἶς τὴν κερδαίνουσαν πάντα πόσιν
 πηραν 39, 27.
 εἶσφορά 243, 14.
 εἶσφρήσειν 244, 11.
 εἶσω 91, 31. 258, 17. 577, 23.
 609, 19. 619, 12. 942, 33.
 εἶσθηρας 63, 1.
 εἶσθή 247, 7.
 εἶσθ 1095.
 εἶσθατα 247, 27.
 εἶσθέρωθεν 601, 18. 605, 23.
 εἶσθουβαίων 247, 1.
 εἶσθόμπεδον 247, 24.
 εἶσθόν etym. 710, 24.
 εἶσθύλλειν 38, 17.
 εἶσθωμῆθῆρας 259, 36.
 εἶσθωσθαι 218, 3.
 εἶσθωμῆ 93, 26.
 εἶσθωδοχῆς 97, 5.
 εἶσθωσις 247, 21.
 εἶσθωσι 41, 8.
 εἶσθω 188, 1.
 εἶσθωθεν 600, 33. 624, 9.
 εἶσθωσιν 557, 29.
 εἶσθωσι 188, 1.
 εἶσθωσι 407, 26. 543, 17.
 εἶσθωπυρεῖν πύρ 40, 18.
 εἶσθωλος - εἶσθωλος 558, 17.
 εἶσθωπύρεσθαι ἴσθωσι 40, 20.
 εἶσθωπυρεθῆρας 188, 28.

Ἐκλήτος πόλις 247, 30.
 ἐκκλίνω 141, 9.
 ἐκκλώζεται 258, 20.
 ἐκκόψαι 92, 5.
 ἐκκροτεῖν ῥήτορας 39, 3.
 ἐκλειψίς 259, 21.
 ἐκλεῖς 94, 17.
 ἐκλογαῖς 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρία 248, 3.
 ἐκμετρος 38, 27.
 ἐκνευερισμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντην] τὰ εἰς ἣν ἐπιψήματα
 - βύζην, ἄνην, ἱμπλην, ἀμύην,
 ἀκήν, ἰθελόντην, ἐκόντην, ἡμῆν
 τὸ ὄρκιον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλείστου 138, 18.
 ἐκποδῶν 244, 10.
 ἐκποθεῖν ἐμοὶ γέγονεν 93, 10.
 ἐκποιῆσαι 93, 25.
 ἐκποιήτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐκποιήτος 215, 20.
 ἐκπολεμῶ 145, 18.
 ἐκπορεύομαι 91, 19.
 ἐκπώματα 245, 13.
 ἐκρότησεν 38, 32.
 ἐκτελώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐκφορία 247, 8.
 ἐκφορήσειν 141, 21.
 ἐκφυγγάνω 95, 17.
 ἐκφυλλοφορῆσαι 248, 7.
 ἐκωδώνισεν 187, 21.
 ἑλαία] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἑλαίαν εἰδὼν εὐφραεῖς γόλαις, Νε-

κια καὶ Πραίνεστος ἧ τ' Ἐρε-
 χθῶς.
 ἑλαιοκόμων 248, 19.
 ἑλαιοπλήθους 40, 6.
 ἑλαιοῦς 249, 6.
 ἑλαῖν 97, 10.
 ἑλατωῦμαι 137, 23.
 ἑλαφθολιών 249, 7.
 ἑλαφθρόλος - ἑλαφροτόνος 602,
 22.
 ἑλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῷ πε-
 πραγῶτι 38, 7.
 ἑλαφρός 96, 6.
 ἑλέας ἑλεάντος 1185.
 ἑλεγεία 750, 26.
 ἑλεγείον 749, 27.
 ἑλέγοσιν 91, 14.
 τὸ ἑλεγχος] ὁ σῆτος καὶ τὸ σῶ-
 τος, ὁ ἑλεγχος καὶ τὸ ἑλεγχος,
 ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμὸν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἦγον
 παραλλαγῆν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἑλεημονέστατον 92, 14.
 ἑλεῖμων 92, 12.
 ἑλεινόν 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἑλεινόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου. ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δίος
 θεεινός, καὶ κατὰ κρῆσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν
 εἰ διφθόγγον θεεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἑλεος γίνεται ἑλεινός
 καὶ κρῆσει ἑλεινός. Ge. Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 ἑλεήθμισεν 91, 29.
 ἑλεῶ ἑλαίς καὶ ὁ Μένανδρος

- ἰδίῳ ἔπειν εἰσὶν ἀεῖται ὁ ποι-
 μὴν καὶ καλεῖται γλῶσσις.
 Chcerob. ad Theodos. f. 277.
 ἰκτιήρ 248, 23.
 Ἰλίας Ἰλζα 1186.
 Ἰκί δισθμόν 94, 26.
 ἰλοποιήσαι 248, 25.
 ἰλκύδρια 95, 1.
 Ἰλλάνικος] τὰ εἰς πὸς λέγοντα
 καθαρὸν — ὅσα μὲν μακρὸν
 ἔχει τὸ ἰ, σημειώμεθα, ὡς
 ἔχει τὸ Λινκός (ὄνομα πόση-
 τοῦ), Κάικος, Τρήνικος (ὄνό-
 ματα ποταμῶν), Ἰλλάνικος, Φί-
 λικος (ὄνομα κύριον· τὸ γὰρ
 κτητικὸν δέξεται καὶ βραχὺ
 ἔχει τὸ ἰ). τὸ Καμικός, ὄνομα
 ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, ὀξυρόμε-
 ρον καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον,
 ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
 ὀ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Παλικός,
 ὀξύτονον καὶ αὐτὸ, πόλις Σικε-
 λίας, ἐφ' ἣ οἱ ὀπύθμενες κρη-
 τήρες. Theognostus f. 41.
 ἰλλανοδικής 248, 32.
 ἰλλὰς ὁ ἀνήρ 97, 4.
 ἰλλην γυνή 97, 3.
 ἰλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.
 ἰλλίχμιον 95, 22.
 ἰλλίς 94, 19.
 ἰλομαι 1096.
 τοῦ Ἰλωρος 1001.
 ἰμάσφιν 1095.
 ἰμβάδες 249, 25.
 ἰμβατεία 249, 18.
 ἰμβατεῖσαι 249, 18.
 ἰμβιος 249, 10.
 ἰμβραχν 187, 32. 255, 22.
 ἰμβριθός 249, 16.
 ἰμβροτομει Olympiod. in Gorg.
 ἰμβροουκία idem.
 ἰμε 92, 16.
 ἰμέθειν 597, 24.
 ἰμπα 564, 26.
 ἰμπαίειν 95, 29.
 ἰμπαροινῶ 143, 26.
 Ἰμπεδοκλέους ἔχθρα 249, 14.
 ἰμπερικῆς 95, 15.
 ἰμπήκτης 258, 21.
 ἰμπής 525, 22. 564, 28.
 ἰμπνευστικός 653, 30.
 ἰμποδίζω 143, 18.
 ἰμποδῶν 243, 15.
 ἰμπολῆσαι 96, 16.
 Ἰμπουσα 249, 27.
 ἰμπροσθα 563, 24.
 ἰμπυος 249, 22.
 ἰμπυρα 247, 20.
 ἰμπυρεύεσθαι 39, 29.
 ἰμπυρισμός 97, 12.
 ἰμφανίσαι 92, 29.
 ἰμφερίστια 95, 24.
 ἐν 139, 20.
 ἰναγής 330, 26.
 ἰναγχος 596, 5.
 ἰναδικός Damascius.
 ἰνάμιλλον 251, 25.
 ἰνάτιον 138, 10.
 ἰνατιοντινός τὸδε ἐπ' ἄρχῃ 93, 5.
 ἰναγής 244, 6.
 ἰναύεσθαι 13, 19.
 ἰναυλήματα 259, 6.
 ἰνκυλον 251, 21.
 ἐν γαστρὶ ἔχειν 95, 14.

- Ἰνδοα 247, 9.
 Ἰνδειγμα 38, 24.
 Ἰνδεις 187, 4. 250, 10.
 Ἰνδοα 192, 19. 250, 4. 310, 15.
 Ἰνδολογιστικῆς 251, 24.
 Ἰνδολογιστικῆς] τὰ εἰς τὴν λήγοντα ἐπιφ-
 ρήματα ἀπλῶ φυσικῶς οὐκ ἴσται,
 ὃ τι μὴ τὸ ἐχθρὸς διαύλλαβον καὶ
 χθρὸς μονοσύλλαβον καὶ Ἰνδολο-
 γιστικῆς ῥητορικῶν καὶ Συγκρο-
 σίσις, ὃ καὶ ἑλλιστικῆς λέγεται. τὸ
 γὰρ αἴς ἀπὸ τοῦ αἰ. Cod.
 Barocc. 50. f. 106.
 ἐν Δελφοῖς σκιά 187, 19.
 ἐν Δελφοῖς σκιάς 243, 30.
 ἐν Δελφοῖς σκιάς μάχισθαι 250,
 27.
 Ἰνδομῆιν 93, 28.
 Ἰνδομυστικῶν 93, 28.
 Ἰνδοί 610, 20.
 Ἰνδον 609, 32. 640, 13. 619, 17.
 Ἰνδος] τὸ Ἰνδος, Ἰσος βυρτανικῶς
 Δώρις. Cod. Barocc. 50. f. 106.
 Idem paullo ante: οὐραμει-
 ται τὸ Ἰνδον συγκαμεικρὸν ἐκ προ-
 φάσεως καὶ βαρυνόμενον καὶ δη-
 λοῦν τοπικὴν οὐρανίαν. λήγει δὲ
 καὶ εἰς ὄσος Ἰνδος γὰρ λέγεται
 πολλὰς καὶ Ἰνδοὶ τήσασθαι ἐν
 διαφορῆς διαλλάξαι ἡδὲν θαι-
 μαστὸν εἰ καὶ κατὰ παρὰν διη-
 λυτικῆς εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
 ὄσος σπανίως κατ' ἀρχὴν λέξεως
 συντίθενται, ὡς ἔχει τὸ Ἰνδο-
 μοιχος, Ἰνδοπυρα, Ἰνδορχις.
 Ἰνδορῆα 95, 27.
 Ἰνδοκ 505, 3. 604, 23.
 Ἰνδοκον i. q. οὐρανὸν 504, 28. 3
 18 et 19:
 Ἰνδοκός 92, 3. 251, 27.
 Ἰνδοκὸν 1095.
 Ἰνδοκονομα 250, 14.
 Ἰνδοκονομασθαι 189, 2. 250, 1
 Ἰνδοκονομα 563, 25. 604, 27.
 Ἰνδοκονομα 603, 7.
 Ἰνδοκονομα 1013, 16.
 ἐν Ζῆσι 311, 17.
 Ἰνδοκονομα 183, 2. 250, 18.
 Ἰνδοκονομα 189, 9.
 Ἰνδοκονομα 563, 30. 604, 30.
 Ἰνδοκονομα 589, 7. 617, 18.
 Ἰνδοκονομα 250, 32. 590, 18.
 Ἰνδοκονομα βλάβη 251, 31.
 Ἰνδοκονομα 97, 16. 250, 20.
 Ἰνδοκονομα 143, 16.
 Ἰνδοκονομα Damascina.
 Ἰνδοκονομα 187, 17.
 Ἰνδοκονομα 94, 31.
 Ἰνδοκονομα 187, 17.
 Ἰνδοκονομα 251, 30.
 Ἰνδοκονομα 251, 9.
 ἐν ὄσος καθελῆν 251, 4.
 Ἰνδοκονομα et Ἰνδοκονομα Olympica
 in Phaed.
 Ἰνδοκονομα 258, 23.
 ἐν οὐδὲν 138, 21.
 Ἰνδοκονομα i. q. ἀρτέριον 864, 2
 Ἰνδοκονομα 139, 33.
 Ἰνδοκονομα 135, 27.
 ἐν ποιοῖς δικαιοτηρίαις Ἰνδοκονομα
 χάνοντασθαι 310, 28.
 Ἰνδοκονομα 95, 6.
 Ἰνδοκονομα 39, 12.
 Ἰνδοκονομα 1096.

- ἐπέλλω 94, 8.
 ἐπέχωνος 95, 13.
 ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη μίχη
 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσοῦτω 92, 15.
 ἐντρέπασθαι 94, 12.
 ἐντρέχεται 94, 30.
 ἐντρέχη ἄνθρω 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυγχάνω 137, 8.
 ἐντυλλῆαι 97, 9.
 ἐν Φραγατοῖς 251, 7. 314, 20.
 ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος 188, 10.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ὤφει 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωγῶν 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαίρεσις δίκη 252, 12.
 ἐξαίρεσις 252, 10.
 ἐξακείσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξάλλόμενα 96, 4.
 ἐξάλλασθαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξανάλωψο 93, 9.
 ἐξαπυτῶ 122, 4.
 ἐξαπολωλότα 93, 15.
 ἐξαμυδούντος Olympiodorus in
 Phaed.
 ἐξαπτικίζειν 12, 16.
 ἐξαφείλατο 93, 14.
 ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐπίπαιον 96, 9.
 ἐξεγγυήσασθαι 38, 9.
 ἐξείδμεν 146, 5.
 ἐξείδραν 11, 7.
 ἐξείδρον 40, 30.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμψανῶν πικραστάσις 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστήν 251, 33.
 ἐξείσηκώς οἶνος 188, 3.
 ἔξιστιν 143, 9.
 ἔξιστασμός 93, 20.
 ἔξισται 252, 6.
 ἔξιστῶμεν 251, 32.
 ἔξηβον 37, 17.
 ἐξηγείσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγήσεις 241, 20.
 ἐξηγηταί 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξηγγετο 17, 19.
 ἐξειδάσασθαι 96, 31.
 ἐξέλλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξιστήλους 252, 3.
 ἔξοθεν i. q. ἔξωθεν 945, 25.
 ἐξοκίλει 252, 1.
 ἐξομώσασθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονυχίζειν 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενίζειν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὄτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4.
 623, 32.
 ἐξόπισθαι 563, 26. 604, 29.
 ἔξω γλαυκα 97, 21.
 ἐξωλός κικόν 41, 14.
 ἐξωμύοντο 95, 16.

ἔξωμοσία 409, 19.
 ἐπαγγελίαι 256, 5.
 ἐπαγγελλασθαι 260, 20.
 ἐπαγγέλλω 256, 5.
 ἐπαίνεις 433, 4.
 ἐπαιτώτατοι 188, 5.
 ἐπακρία 259, 9.
 ἐπακρία γῆ 253, 3.
 ἐπ' ἄρκον κάθησθε τῶν πυγῶ-
 δων 39, 32.
 ἐπατροκόκλης 187, 31. 255, 13.
 ἐπάλλεις 243, 16.
 ἐπαμνησασθαι 254, 8.
 ἐπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 ἐπαμφοτερίζω 41, 16.
 ἐπαμφοτερίζω 258, 24.
 ἐπανακάμψαι 92, 22.
 ἐπανορθώσασθαι 96, 25.
 ἐπάνω δικαστήριον 253, 26.
 ἐπαπήχειαι 253, 6.
 ἐπαρκῶ 140, 25.
 ἐπειλημμένοι 136, 5.
 ἐπεισόδιον 253, 19.
 ἐπειτα 141, 29.
 ἔπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα
 ἐπιθήματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ
 τοῦ εἰ τοῦ θ' καὶ εὐαρίθμητα.
 ἔστι γὰρ τὸ ἔπειτεν ὑπὸ τοῦ
 ἔπειτα γηγενός, καὶ τὸ εἶναι, ὃ
 τινες ὀξύνουσι, καὶ τὸ αἰεὶ ὁμό-
 τονον καὶ ὁμόσημον τῶ αἰεὶ.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἐπέκεινα 94, 6.
 ἐπ' ἐφορῆ δόρυ ἔξενεγκῆν 188, 14.
 ἐπέλαβεν 146, 7.
 ἐπελάβετό μου 93, 23.
 ἐπελάζω 140, 10.

ἐπεξέναι 141, 32.
 τῶν μὴ ἐπεξόντων τὰς δίκας
 193, 23.
 ἐπεκρίκειμεν 97, 2.
 ἐπερλίδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος
 ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ ἐπε-
 ρλίδομαι ἄλλ' οὐκ ἢ παραδο-
 σις διὰ τῆς εἰ διφθόγγου οἶδεν
 αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob.
 ad Theodos.
 ἐπεσκεύασται τὸ δεικνόν 39, 24.
 ἔπεισον] σχηματίζω δὲ ὁ Ἡρωδι-
 σὸς τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐπι-
 σον. φησὶν ὅτι, ὡς περ ἀπὸ τοῦ
 φυσῶ φυσήσω γίνεται φυσήμα
 καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσήσω νό-
 σημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ
 τοῦ πεσῶ περισπιάμενον γίνεται
 πεσήσω καὶ πέσημα ὄνομα φη-
 ματικόν, ὡς περ' Εὐρυπίδῃ· οὐ
 πεσήματα πλείωθ' Ἑλλάδος πέ-
 πτωκε δοριπέτῃ νεκρῶν. καὶ λοι-
 πὸν ἀπὸ τοῦ περῶ περισπωμένητα
 γέγονεν ἔπεισον ὃ δεύτερος ἄρι-
 στος, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῷ χρυσίῳ
 ἔχρυσισμον· καὶ ἀπὸ τοῦ δεικνῶ
 ὄλισθον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπέστησεν 140, 23.
 ἔπειτε 1096.
 ἐπέτειον 41, 9.
 ἐπήβολον 252, 21.
 ἐπήγγελλεν 258, 26.
 ἐπηλύαζεν 243, 8.
 ἐπηλύγαια 243, 8.
 ἐπήλυδες 254, 17.
 ἐπηρεάζω 137, 29.
 Ἐπιάλης Ἐπιάλητος 1189.

- 140, 28.
 254, 24.
 ν νείως 40, 27.
 ναι· 258, 28.
 97, 19.
 254, 11.
 24, 24.
 136, 28.
 142, 11.
 οι 257, 10.
 260, 7.
 187, 14; 254, 3.
 252, 28.
 ι τι ίσι 259, 1.
 40, 9.
 40, 11.
 νος 37, 15.
 254, 7.
 ω 255; 19, 311, 13.
 33, 26.
 33, 27.
 ήβησαι 255, 15.
 αι 140, 13; 144, 8.
 56, 8.
 245, 24.
 33, 11.
 ; 143, 11.
 52, 26.
 φορτίς 253, 1.
 142, 23.
 ν 39, 19.
 έναί 254, 21.
 α 243, 17.
 ω 141, 18, 153, 10.
 254, 21.
 256, 8.
 253, 5.
- επικλήρωτον* 260, 23.
επικοί λέγονται ἑξ ἐπιμένας ἔχον-
 τες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πό-
 δας ἀλλήλους, ἀλλ' οὐ στροφαῖς
 καὶ ἀντιστροφαῖς δουλεύοντες.
Io. Siceliota
επικοινωνεῖν 847, 11 et 23.
επικρατῶ 143, 1.
ἐπὶ κόβης 255, 8.
επικουρῶ 140, 20.
επικουφίζω 154, 17.
Ἐπίκτητος Ἐπικτήσιος 1193.
ἐπὶ Κωλαάδα 254; 19.
ἐπὶ κόπος 254, 14.
ἐπιλαμβάνομαι 141, 11.
ἐπιλανθάνομαι 136, 16.
ἐπιλαχών 256, 3.
ἐπιληπτον 255, 5.
ἐπιληπτος 187, 20.
ἐπιμαχῆ 144, 1.
ἐπιμεληταί 256, 22.
ἐπιμελοῦμαι 142, 19.
ἐπίμεστοι πλουτεῖν 40, 4.
ἐπιμηλίδες 17; 8.
ἐπιμηναι 254; 13.
ἐπιμνησθῆναι 137, 18.
ἐπιπέφειλον 96; 24.
ἐπὶ Παλλαδίῳ 257, 23, 311, 3.
ἐπιπλ. 255, 11.
ἐπιπλήττω 137, 31.
ἐπιπολῆς 38, 3.
ἐπιπόρημα 254; 29.
ἐπιπροικός 256, 8.
ἐπιπροσθεν 139, 12.
ἐπὶ πρυτανείῳ 311, 15.
ἐπὶ ῥητοῖς 41, 11.
ἐπιρῆμα 94, 28.

- ἐπίαιστον 252, 23.
 ἐπιδύεσθαι 254, 15.
 ἐπίσκεψις 95, 15.
 ἐπισκήπτω 139, 29.
 Ἐπίσκοπος Ἐπισκῆπιος 1192.
 ἐπίσκοπος 255, 27.
 ἐπισπῶμαι 143, 24.
 ἐπίσταθμοί 253, 22.
 ἐπιστάτης 96, 12. 188, 22. 244, 31.
 ἐπιστατῶ 143, 6.
 ἐπίστη 93, 8.
 ἐπιστήμη ὡς εἰς ἐπίστασιν ἄγρουσιν τὸν νοῦν, φησὶν ὁ Πορφύριος ἐν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμυλοὺς θυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστρατεύω 94, 20.
 ἐπιστρατεύω 142, 16.
 ἐπιστρέφωμαι 145, 21.
 ἐπισχερῶ 576, 14. 942; 31.
 ἐπίσωτρον 475, 28.
 ἐπιτάδε 94, 6.
 ἐπιτάτω 142, 32.
 ἐπιτεθυμμένον 462, 10.
 ἐπιτείχισμι 244, 26.
 ἐπίτεκα 96, 11.
 ἐπιτετιμημένον 255, 6.
 ἐπιτηδειοτέρως 92, 25.
 ἐπιτηδῆς i. q. ἐπιτηδῆς 1253.
 ἐπιτήθη 254, 10.
 ἐπιτιθέναι 139, 15.
 ἐπιτιμῶν 94, 24.
 ἐπιτιμῶ 136, 12.
 ἐπιτοκον 96, 11.
 ἐπιτρέβασθαι 40, 28.
 ἐπιτρέβω 137, 26.
 ἐπιτριπτότατος ἄνθρωπος 40, 13.
 ἐπιτρέταις 253, 13.
 ἐπιτριτῶσαι 93, 18.
 ἐπιτροπεῖν 93, 30.
 ἐπιτροπεύω 145, 27.
 ἐπιτροπή 260, 17.
 ἐπιχωρέακος 91, 21.
 ἐπιχωρέακος ἄνθρωπος 40, 16.
 ἐπίχωρι 91, 30.
 ἐπιχειρῶ 136, 7.
 ἐπιχώριος 187, 25. 259, 20.
 ἐπληθεύθησαν 187, 27. 253, 8.
 ἐπόδοον 252, 19.
 ἐπομβρία 254, 29.
 ἔπος 751, 1.
 ἐπτακέραιον Damascius.
 ἐπτετής 97, 8.
 ἐπτυσχοί 16, 11.
 ἐπωβελίω 189, 1. 255, 29.
 ἐπωδαί 38, 12.
 ἐπωδή 38, 12.
 ἐπώνυμ 40, 7. 255, 1.
 ἐπώνυμοι 189, 7. 245, 18.
 ἐργάζομαι 142, 9.
 ἐργάτης 500, 21. 545, 10. 549, 8.
 ἐργατίνης 570, 8.
 ἐργοῖς παθῶν ῥήμασιν ἀμίνται 39, 31.
 ἐργοδοταί 256, 20.
 ἐργοδοτῶν 94, 5.
 ἐργολάβος 94, 3. 259, 13.
 μισῶ ἐργομίστης ἐργομίστου Choro-rob. ad Theodos. f. 53.
 Ἐρεσιάδαι 246, 26.
 ἐρεσχηλεῖν 258, 29.
 Ἐρετριῶ Ἐρετριῶς 1194.
 ἐρήμην 245, 14.
 ἐρημος - ἡρεμος 793, 21.

- ἔρξω 143, 22.
 ἔρθεϊας 256, 17.
 ἔρκειον 856, 4.
 ἔρκειον Δία 256, 27.
 ἔρματα 256, 23.
 ἔρμιονη 256, 15.
 ἔρμιων ἔρμιονος 1207.
 ἔρμιόπαν 1198.
 ἔρπηνη 256, 18.
 ἔρραμμα (παρὰ τὸ ἔρρην) 1020,
 20.
 ἔρριπον 1261.
 ἔρρωγίας λέγειν λόγους 39, 5.
 ἔρρων 422, 7.
 ἔρρωσθαι 8, 6.
 ἔρρωσθαι φρέσας 243, 29.
 ἔρρωσάμετες 596, 13.
 ἔρρσέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.
 ἔρθειν 97, 6.
 ἔρθλόν 1096.
 ἔρμι] ἡμάρτηται διφθόγγῃ πα-
 ραληγόμενον τὸ ἔρμι· σημαί-
 ναι δὲ τὸ ὑπάρχω. — τοῦτο
 δὲ τὸ ἔρμι οὔτε ἔστιν ἐν χρή-
 σει, ἀλλ' ἐν ὑπομήσει ἔχομεν
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἔρσι. Choerob. in
 Theodos.
 ἔρμος μελισσῶν 37, 22. 64, 4.
 ἔρσβδη 611, 28. 942, 6.
 ἔρσπρον 102, 10.
 ἔρσαθῦτρο 256, 26.
 ἔρσηζουσι 93, 17.
 ἔρσιζν τῷδε 37, 24.
 περὶ τοῦ ἔρσι 1148.
 ἔρσι 1096.
 ἔρσιῶ 141, 25.
 ἔρσάρα 40, 15. 256, 32.
 ἔρσας 246, 38.
 ἔρσηματιμένος 259, 11.
 ἔρσάειν 96, 28.
 ἔρσησέως 245, 3.
 ἔρσημόν 96, 29.
 ἔρσηβουτιάδης 257, 4.
 ἔρσηχθεῖ 38, 24.
 ἔρσηεφθαλεῖν 37, 18.
 ἔρσηοκλιεῖ 38, 24.
 ἔρσηοποιόν Proclus in Cratylam.
 ἔρσηοφάλλμος 290, 24.
 ἔρσηοθεν 601, 18. 605, 22.
 ἔρσηοτα 606, 28.
 ἔρσηοτε 607, 16.
 ἔρσηοτα 257, 6. τῶν ἔρσηοτα
 1005, 33. 1260.
 ἔρσηοθεν 188, 6.
 ἔρσηοσι 39, 15.
 ἔρος] τὰ παρὰ τὸ ἔρος παρ' ἡμῶν
 μετ' οὐκ ἔχοντες, παρὰ δὲ τοῖς
 Ἀθηναίοις βαρύνονται· οἱ γὰρ
 Ἀθηναῖοι διέτης τρίτης ἐξαι-
 τής λέγουσι βαρυτόνος, ὄμοιος
 τῆ ἐνέτης, οὐκίτης (ὃ σημαίνει
 τὸν δοδλον) καὶ ἐκέτης (ὃ ση-
 μαίνει τὸν παραλήπορα); εἰ καὶ
 ταῦτα εἰς τὴν οὐ διφθόγγον
 ἔχουσι τὴν γενικὴν, τῶν παρὰ
 τὸ ἔρος εἰς οὐκ αὐτὴν ἔχόντων.
 οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τόνον
 πταίουσιν οἱ Ἀτικοὶ τοὺς παρὰ
 τὸ ἔρος βαρυτόνος αὐτά, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τὴν κλίσην. οἷον δε-
 δικαίται γὰρ λέγουσι τὴν ἐπ-
 θείαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ
 ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιοῦμενοι
 αὐτὴν, ὡσπερ ὁ οὐκίτης τοῦ οὐκί-

κέτου οἱ οὐκ ἔτι, ὀφείλοντες ἀ-
 πείν οἱ δωδεκαεταῖς ὥσπερ αἱ
 Δημοσθένεις. ὡσαύτως δὲ καὶ
 τὰ θηλυκὰ τούτων ὡς ἀπὸ πα-
 ριτουλλάβου κλίσεως ποιῶν-
 ται. ὡσπερ γὰρ ὁ πόλις τῆς τοῦ
 πόλιτος καὶ ἡ πόλις τῆς πό-
 λειδος καὶ ὁ κνηγέτης τοῦ κν-
 ηγέτου καὶ ἡ κνηγέτις τῆς κν-
 ηγέτιδος, ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς τρια-
 κονταετῆς τριακονταετούς ποιῶ-
 σι τὸ θηλυκὸν ἢ τριακονταετῆς
 τριακονταετιδος, ὡς παρὰ τῆς
 συγγραφῆς τῶν τριακονταετιδῶν
 σπονδῶν, ὀφείλοντος εἰπεῖν ἢ
 τριακονταετῆς τῆς τριακονταε-
 τῆς. Choerob. ad Theodos. f. 95.
 ἔκμηγορέω Proclus in Craty-
 lum.
 ἔκμηγορέω idem.
 ἔκμηον 1096.
 ἔκμηον 143, 4.
 ἔκμη 614, 11 et 22.
 ἔκμη 92, 4.
 ἔκμη 257, 13.
 ἔκμη 817, 12.
 ἔκμη 95, 21.
 ἔκμη ἐκμησά 1285.
 ἔκμη - ἔκμη 1245.
 ἔκμη 260, 21.
 ἔκμη 94, 26.
 ἔκμη 95, 32.
 ἔκμη 96, 32.
 ἔκμη 137, 14.
 ἔκμη 39, 18.
 ἔκμη 39, 18.
 ἔκμη 244, 29.

εὐήθης 94, 23. 243, 12.
 εὐήθης 31, 16.
 εὐήμερα 38, 14.
 εὐημέω 257, 21.
 εὐθετεῖν 40, 23.
 εὐθετεῖν 94, 10.
 εὐθύ 96, 8.
 εὐθυδικία 187, 8. 259, 4.
 εὐθύνη 187, 3.
 εὐθύνας 245, 6.
 εὐθύνοι 257, 15.
 εὐθύροον 257, 11.
 εὐκητός 558, 18.
 εὐκλεία v. ἀληθεία.
 εὐκλήρος 34, 25.
 εὐκλήρωμα 77, 25.
 εὐκρατόμελι 1208.
 εὐλαβῶμαι 142, 30.
 εὐλογεῖν 95, 4.
 Εὐμολπιδῶν 187, 15.
 εὐνάη i. q. εὐνή 598, 16.
 εὐνάη] εἰς ἄν θηλυκὸν οὐκ ἔχο-
 μεν. τὸ εὐνάη εὐνάη, ὁ παρα-
 τίθενται τινες ὡς θηλυκόν, το-
 μῆντες τὴν γυναῖκα σημαίνων,
 δεικνύσει Δούπερος ἐν τῇ περὶ
 γενῶν ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν.
 Choerob. ad Theodos.
 εὐνός 558, 19.
 εὐνοϊκῶς 38, 6.
 οἱ εὐνοῖς 1196.
 εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνοῖς καὶ μὴ
 μετασχόντας ἕκνου, τούτοις τε-
 ροῦντας οὐχ ὅπου λαμπάδες
 εὐνούχοις ὀμμοῖν. Cod. Paris.
 2630. v. εὐνούχοι.

εὐνοῶ 141, 7.
 εὐνος 38, 6.
 εὐοὶ 588, 26. 951, 19.
 εὐοὶ σαβοῖ 257, 17.
 εὐόμιλος 39, 2. 96, 7.
 εὐορκησία 96, 33.
 εὐοργίς τύχη 40, 21.
 εὐοψία 93, 1.
 εὐπάθειαν 94, 28.
 εὐπαθεῖν 94, 28.
 εὐπαιδευτος 92, 32.
 εὐπαριδίαι 257, 7.
 εὐ ποιῶ 137, 16.
 εὐπορῶ 136, 19.
 εὐπράξια 1255.
 εὐπροσόμιλος 39, 1.
 εὐπρόσωπλα 92, 32.
 εὐπρόσωπος 92, 32.
 εὐρύκειά τιμῆν 95, 3.
 Εὐρύβατος 188, 10. 257, 18.
 ὦ Εὐρυδάμαν 1183.
 εὐρυνέψην 1233.
 εὐρύοπα 1239.
 in *ens desinentia quomodo fle-*
ctantur 1194.
 εὐσταλῆς 96, 15.
 εὐστόχος 95, 23.
 εὐσχημον 95, 30.
 εὐσχημόνως 95, 31.
 εὐσχημων 259, 27.
 εὐτί 558, 5.
 εὐτεκνωτέτην 1287.
 εὐτράπεζος ἄνθρωπος 39, 30.
 εὐτράπελον 92, 6.
 εὐτράπελος 41, 18.
 εὐτυχῶ 143, 20.
 εὐχαρι 91, 30.

εὐώνυμον 97, 1.
 εὐωχεῖν 94, 21.
 ἐβύγαμεν 1270.
 ἐβύμιλλον 257, 31.
 ἐβύπαξ 96, 17.
 ἐβεδρεύειν 136, 23.
 ἐβεδρον 258, 30.
 ἐβεκτος 257, 33.
 ἐβεις 186, 7. 244, 8.
 ἐβέται 188, 90. 257, 23.
 ἐβετικὰ ῥήματα 1277.
 ἐβευροκλήψ Theognostus f. 64.
 ἐβηγεῖσθαι 414, 8.
 ἐβήγησις 187, 6.
 ἐβήδορτο 146, 9.
 ἐβημοσύνη 243, 10.
 ἐβηλίτης 188, 12.
 ἐβιέναι 139, 26.
 ἐβικέσθαι 142, 28.
 ἐβικωμαί 138, 4.
 ἐβικπύσασθαι λόγους 39, 10.
 ἐβικπος 97, 11.
 ἐβόλινα 257, 26.
 ἐβόρησις 438, 3.
 ἐβοροι 257, 28.
 ἐβ φ 140, 17.
 ἐχεσθαι 141, 16.
 ἐχθὲς ἢ χθὲς φητέον 556, 30.
 937, 23.
 ἐχθὲς καὶ πρῶην 258, 31.
 ἐχθήρας 62, 33.
 ἐχθος etym. 558, 3.
 ἐχθραίνω 146, 11.
 ἐχθροτέρως 92, 24.
 ἐχίδηκτος, ποσιφίλος, εἰδίωρος
 Theognostus f. 63.
 ἐχλιώθη 258, 7.

ἔλινοι 189, 5.
 ἐλίνοϛ 258, 3.
 ἐλόμενα 258, 1.
 ἐλόμενον 95, 7.
 ἐλοῖν 543, 14.
 ἐλορόν 244, 7.
 ἐφιμυθιῶσθαι 258, 8.
 τὴν ἐω 1208.
 ἐωθινὰ δίκαι 258, 32.
 ἐωλεκρησθα 258, 12.
 ἐωνικῶϛ 95, 25.
 ἐωϛ 145, 1.
**Z non producit syllabam ante
 positam** 814, 29, 815, 29.
 Ζύγμα 98, 4.
 ζάγραιον 98, 5.
 ζαθρός 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζύϛ Ζώντοϛ 1181, 1184.
 ἐν Ζέα 311, 17.
 ζέας λιμήν 261, 3.
 ζειρά 260, 31.
 ζειροφόροϛ 261, 19.
 ζελύϛ 1187.
 ζευγηλάτης 97, 33.
 ζευγησιον 260, 33, 261, 20.
 ζευγίτης 261, 15.
 τὸ ζευγλα εὐρεθὲν παρὰ τοῖϛ ἀγ-
 χαλοῖϛ κατὰ ποιητικὴν ἔξουσιαν
 συνίστατε το ᾗ εἰϛ ᾤ. Chae-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 ζευγύνη 1292.
 ζεύγοϛ 261, 29. ζεύγοϛ 1194.
 Ζεύϛ Διόϛ 1194.
 Ζεύϛ στοιχεύϛ 790, 32.
 ζῆ 97, 29.
 Ζῆθοϛ - Δῆθοϛ 1194.

ζῆλοϛ 97, 26.
 ζηλοτυπῶ 146, 26.
 ζηλωτοῦ 189, 14, 264, 9.
 ζημιαν λαβεῖν 98, 7.
 ζημιῶ 146, 15.
 Ζηναῦϛ Ζηναῦ 1186.
 Ζῆνιϛ Ζῆνιοϛ 1193.
 Ζηνοδόροϛ - Ζηναῦϛ 857, 2.
 ζῆϛ 1282.
 ζῆσει 97, 28.
 ζῆσειαϛ 1292.
 ζητηται 261, 4.
 ζήτριον 261, 12.
 ζηγοῦν 98, 6.
 ζοφομηνί 261, 22.
 ζυγομαχεῖν 264, 7.
 ζυμησασθαι 98, 1.
 ζωδάριον 98, 2.
 ζωδιοκρατορεϛ Damascius.
 ζώδιον 98, 3.
 ζώμα 261, 24.
 ζωμηρουϛ 39, 16, 41, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 ζωκαῖοϛ Damascius.
 ζῶννυτο 261, 28.
 ζωπλασιαϛ Id. Siceliota.
 ζωσοφόρον 261, 23.
 ζωπίδιον 261, 13.
 ζωστήρ Απόλληϛ 261, 30.

ᾗ abundat in extremis voca-
 bulis (τιή, λεγομένη) 524, 3; in
 mediis (πολεμικήϛ) 524, 5; in
 primis (ἡβαιάν) 524, 6.
 ᾗ an $\bar{\omega}$ longius sit 797, 25.
 798, 1. ᾗ praesentis brevius
 quam praeteriti 1172.
 — ᾗ dual. 979, 1175, 1195.

- ἡ Boeot. pro ᾧ 1215. Dor.
 pro ᾧ 1282.
 ἡ 523, 8.
 ἡ ἀντι τοῦ ὑπῆρχον, ὡς κατ'
 Ἄριστοφάνει ἐν Ὀρνίσι· ἡ γὰρ
 ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
 Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὐρηται.
 Choerob. ad Theodos. f. 262.
 ἡ 486, 26. 487, 23.
 ἡβιών 524, 6. 1095.
 ἡγεμονεύειν 98, 23.
 ἡγεμονεύεσθαι 98, 24.
 ἡγεμονία δικαστηρίου 189, 22.
 ἡγεμονία δικαστηρίων 262, 21.
 ἡγεμών 262, 9.
 ἡγούμαι 147, 25.
 ἡγρώταται καὶ σιδήρασι ἐπ' αἰ-
 λήλους 147, 25.
 ἡῖσα - ἡῖσαι 604, 20. 1287.
 ἡῖσα ἡῖθα 797, 13. 1288.
 ἡῖται 98, 14.
 ἡῖθα 262, 6.
 ἡῖδιον 98, 17.
 ἡῖδομαι 147, 20.
 ἡῖδολογῆν 41, 26.
 ἡῖέ 486, 26.
 ἡῖετιώτα 262, 25.
 ἡῖθη 98, 15.
 ἡῖκαζον 804, 31.
 ἡῖμαι ἀντι τοῦ ἔφαμαι. ὄρτυξ κα-
 λῆται· καὶ γὰρ ἡῖμαι ὄρτυξ.
 Cod. Barocc. 50.
 ἡῖμοτα 147, 9. 262, 3.
 ἡῖμοῦσο 98, 28.
 ἡῖλέτωρ ἡῖλέτωρος 1200.
 ἡῖλθαμεν 1270.
 ἡῖλιάδων - ἡῖλιάδων 1006, 19.
 ἡῖπάζεσθαι 189, 20.
 ἡῖλαλα 189, 20. 262, 10. 310, 29.
 ἡῖλίθειον 262, 5.
 ἡῖλεθήμετον 262, 27.
 ἡῖλλογέθειον 13, 3.
 ἡῖλῆς ἰ. ἡ. ἡῖλόγη 1199.
 ἡῖλω 98, 25.
 ἡῖματώσθαι 98, 26.
 ἡῖμαται 262, 14.
 ἡῖταιν - ἡῖται 999, 17.
 ἡῖταιραι - ἡῖταιραι 1005, 19. 1254.
 ἡῖταιρινόν φως 98, 29.
 ἡῖτηχάνουν 42, 5.
 ἡῖμβρουχία 824, 25.
 ἡῖμδραχμον 263, 6.
 ἡῖμεκτον 262, 28.
 ἡῖμικακον 98, 13.
 ἡῖμοκύλιον 263, 7.
 ἡῖμικριον 98, 32.
 ἡῖμιέδιμνον 262, 32.
 ἡῖμίνα 99, 1.
 ἡῖμίονος - ἡῖμίπος 733, 3.
 ἡῖμοῦγκιον 98, 33.
 ἡῖμοσεας 98, 32.
 ἡῖμοσεας καὶ ἡῖμότης 41, 31.
 ἡῖμοσεως 98, 30.
 ἡῖμισυφοῖνιξ] τὰ ἐκ τοῦ ἡῖμοῦ
 συγκείμενα εὐρηται παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς σπανίως μετὰ τῆς πῶ
 συλλαβῆς, ὡς ἐν τῷ ἡῖμοσχοι-
 ρος, ἡῖμισυφοῖνιξ. οὕτως Ἡρω-
 διανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.
 Theognostus f. 55.
 ἡῖμοσχετος Olympiod. in Phaed.
 ἡῖμοσχοιον 263, 5.
 ἡῖμοτέχνιον 651, 25.
 ἡῖμοτρηται ἡῖμοτρητής ἡῖμοτρητός.
 Choerob. ad Theodos. f. 53.
 ἡῖμοφωνα quare dicantur 1173

- ἦν 147, 18, 148, 4.
 ἔχομεν τὴν χορὴν τοῦ ἦν ἐγὼ
 παρὰ Ἀριστοφάνει, ἐν Πλοῦτων
 — καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ
 Γεωργῶν ἦν δ' ἔ ποικρὸς οὐδ'
 ἐδόξαν. Choerob. ad Theo-
 dos.
 ἔννεμα 41, 29.
 ἦνεγκον 41, 28, 98, 11.
 ἔφθασμένοι μουρικῆ 404, 7.
 ἔννεμνον 42, 4.
 ἔνορῆ 499, 22, 546, 9, 1242.
 ἦες 99, 4.
 ἦπειρον 263, 8.
 ἦπειρώτας 263, 8.
 ἦπιάλης 42, 1.
 ἦπιστήσαν 293, 15.
 ἦρα i. q. ἦρα 490, 3.
 Ἡρακλῆς quomodo flectatur
 979.
 Ἡρακλῆς 98, 21.
 ἦροτο 189, 24, 263, 13.
 ἦρι 1095.
 ἦριων 263, 10.
 ἦροπες 1198.
 ἦριγον 42, 8.
 τοῦ ἦρω 1197.
 οἱ ἦρος 1197.
 ἦς 1198.
 ἦσθήμα 98, 27.
 ἦσυχάζω i. q. κάθησθαι 959, 25.
 ἦσιχη vel ἦσυχῆ 586, 19.
 ἦσυχμον 98, 20.
 ἦσυχιος 98, 18.
 ἦσυχώτερον 98, 19.
 ἦσυχικῶς 245, 3, 262, 8.
 ἦτοι 99, 2, 486, 26.
 ἦτρον 262, 18.
 ἦτῶμαι 146, 31.
 ἦτε 558, 5.
 ἦφρονήμων 804, 31.
 ἦφροιστόχομος Choerob. orthogr.
 ἦχι 624, 24, 573, 4.
 τοῦ θῆρατος 781, 24.
 θῆκος 263, 26.
 θῆλυτοκοπεῖν 42, 28.
 Θυλῆς] ἦνικα τοῦτο περισσάται,
 εἰς τὴν οὐ δέφθογγον ποιεῖ τῆν
 γενικήν, οἷον ὁ θυλῆς καὶ θυ-
 λου, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· αἰ
 δὴτ' ἐκείνον τὸν θυλῆν θυμῶν
 ζομεν; ἦνικα δὲ βραβύεται, διὰ
 τοῦ τος κλίεται τῷ λόγῳ τῶν
 λαμβικῶν, οἷον Θύλης θυλῆτος,
 ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ; πύ-
 λιν τὸ θῶρον ἐς Θάληκα αἰ-
 σθεν. ἴσται δὲ χωλιμβος. Choerob.
 ad Theodos. f. 88.
 θυλλόν 263, 20.
 θάλλω 149, 5.
 θαμά 563, 7.
 θάμνον 263, 22.
 Θάμνρις θαμνῆριος et θαμνῆ-
 ριος 1193.
 θανάσιμον 99, 9.
 θανιθήμιον 99, 9.
 θαρχήλια 263, 23.
 θαρχηλιών 263, 27.
 θαρδατων 308, 16.
 θαβῶ 148, 9.
 θαρσαλέος 190, 1.
 θας θα 1181.
 θάτερον 495, 12.

αἶμα 148, 16.
 ποτόπιον 99, 25.
 ἔστατον 263, 31.
 1200.
 η] γ. ροσήμε.
 φελήσω 1289.
 ος 264, 10.
 Θέμιτος 1188.
 ὄν 99, 27.
 τα 42, 21.
 ιον 264, 6.
 γῶ 143, 28.
 προςβολή 42, 33.
 ιας 1096.
 τίειω 148, 13.
 τωλή Theognostus f. 73.
 ε 99, 19.
 εω 43, 1.
 μόν 99, 11.
 ἀνεσθαι 99, 21.
 ἴνας 62, 31.
 λουσίαις 4, 1.
 λουτέιν 99, 20.
 ς 1190.
 265, 19.
 263, 32.
 θέται 264, 15. 310, 12.
 ἴς 264, 12.
 189, 31. 264, 3.
 1004, 10. 1231.
 κὰ ἠρήματα 189, 29.
 κή ἀρχή 254, 7.
 κόν 264, 7.
 αι 99, 32.
 εν 99, 32.
 1095.
 ζει 99, 14.

θηλάζειν 99, 13.
 τὸ θήλυδος παρὰ τῆ Σοφοκλή
 κλισθεν διὰ τοῦ δος ἡμάρτηται.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 θημωνία 264, 18.
 θήν 525, 16.
 θηραμένης 100, 1.
 θηρανόμος] τὰ εἰς ᾧ μακρὸν λή-
 γοντα θηλυκὰ κατ' ἀρχὴν λέ-
 ξωσι συντιθέμενά ποτὲ μὲν φη-
 λάττει τὸ ᾧ, ὡς ἔχει τὸ ἀγορα-
 νόμος, σκιάμαχῶ, σκωμγαφῶ,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ κρέται εἰς
 ᾧ, ὡς ἐν τῷ ἡμεροβιβλίῳ, ἡμεροβί-
 βιστος, ὄπωροφυλάκιον. Theo-
 gnost. f. 88.
 θήρευε 149, 1.
 θήητα 99, 28.
 θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροδίωξ καὶ ἀλγοδίωξ ἀπὸ
 τοῦ διώκω συντιθέντα διὰ τοῦ
 π κλινοῦται. Choerobiosus ad
 Theodos. 1095.
 θησαῖον 264, 21.
 θησῶ 99, 23.
 θητεία 264, 19.
 θητικόν 260, 33.
 θιασώτης 264, 23.
 θμάς. Θμάως 1192.
 θηγαίδιον 43, 16.
 θόαις. 1183. 1193.
 θόας θόα 1183.
 θόλος 264, 26.
 θράνυξ θράνυκος ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου παρὰ Κορίνη. θρηγνυξ θρη-
 γνυκος ἐπὶ τοῦ αἵτου καὶ ἴστίς

ἢ χρήσις κατὰ κληρονομίαν ἐν Πολυλάμῃ. Choerob. ad Theodos. f. 65.

Θρασιά 99, 24.

Θρασύς 190, 1.

Θράττει 43, 3.

Θρεσκία 99, 26.

Θριῦσθαι 265, 15.

Θριῦσιον πέδιον 265, 11.

Θριδάνα 99, 18.

Θριπήδεον 264, 30.

Θριπήδον 190, 3.

Θροῦς 99, 7.

Θρυλεῖν 263, 19.

Θρυλέμεναι ποτε ἀπόρρητον 264, 32.

Θρύπτεσθαι 43, 14.

Θρύψιχος φοβερός Theognostus f. 18.

Θυγατριδεῖν 99, 30.

ἢ θυγατρί δια τί προπαροξύνεται 1229.

ἢ θυγατρός δια τί ὀξύνεται 1215.

Θυήεις - θυόεις 602, 28.

Θυλάκιον 265, 5.

Θυμώλωπες 462, 11.

Θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.

Θυμέλη 42, 23.

Θυμωθῆναι 99, 8.

Θύνεται ἡδέτω Theognostus f. 18.

Θυννίδεις 265, 3.

Θυραυλεῖν 265, 7.

Θυρίδα 100, 2.

Θυροκόπειν 42, 31. 99, 17.

Θυροκαμία 99, 17.

Θυροκόπος 42, 32.

Θυρών 265, 1.

Θύσαι 42, 14. 99, 16.

Θυσσιον 265, 4.

Θύσω τέθνηκα 1286.

Θύψαι 462, 10.

τοῦ Θύως 1221.

Θωπία 190, 4. 265, 17.

Θωπιῶν 149, 3.

Θωρακίον 792, 25.

Θωράκιον 43, 7.

Θωρηχθεῖς 43, 12.

τῶν Θύων 1005, 30.

In F desinentia adverbis quibusdo corripiantur 500, 27. 569, 29. 571, 5.

Γ ἀνεκφώνητον 1186: quibus ab Aeolensibus et Boeoth. omittatur 1187.

Γ pronomen 916, 12.

Γα-ίης 1217.

Γά i. q. φωνή 554, 29.

Γαμβροκόπος καὶ προχαιεύς Io. Sicellota.

Γαμβροφάγον 190, 9.

Γαμβροφάγος 265, 31.

Γασπικός 43, 29.

Γάσιον 1046, 9.

Γατρύειν 100, 11.

Γβυξ ἱβύκος· ποτε δὲ ἕλεος ὄρεος. Choerob. ad Theodos. f. 65.

Γγγητες 1188.

Γγγία ὄρνυ. Ἀριστοφάνης συσπειλεῖ τὸ ᾧ καὶ λαίλει· τὸ ὕ καὶ προπαροξύνει, ἐναλλανθὴν τόνου καὶ χρόνου πεπληγμένῃ, ὡς φη-

θεογνώστος. Theognostus

, 17.

i. q. Ἰδης 598, 28. 608,

23, 26.

0, 23.

43, 21.

100, 21.

εν 100, 10.

265, 30.

100, 18.

ὑς 1204. 1236.

ἰδον] v. χείρ. ἰδοῦ 1237.

ἰδρῶ 1197.

ἴκος ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς

ἴδος ὁ Μύνδιος. Choer-

d Theodos. f. 65.

0, 19.

ρηρεῖς 267, 21.

00, 9...

δόν 266, 6.

v. ἀληθεία.

ἐνύπνιον 266, 9.

1197.

μοιες 266, 1.

οί 265, 22.

ης 44, 7.

να 44, 9. 266, 7.

ιν 1292.

τεσιν 600, 25.

95.

r] εἰς πῶν ἀρδότερον μο-

ς ἢ εἰς ἦν ἢ εἰς ἄν ἢ εἰς

εἰς ἰν ἢ εἰς ὑν οὐκ ἔστιν,

τὸ γὰρ ἰθύτην παρὶ

κρίτων βεβίωται. οὕτως

ἰανός ἐν τῷ καθόλου.

Theognostus f. 52.

ἰανόσης 100, 17.

ἰακίαι 44, 5. 190, 10. 267, 15.

ἰακίαις 100, 7.

ἰακίαια 190, 10. 267, 15.

— ἴκος] v. Ἑλλάνικος.

ἰκρῶσαι 259, 32.

ἰκρῶσαντες 265, 21.

ἰκτὸν τὸ ἰοικός. Theognostus

f. 15.

ἰκτὸς ὀκτώμα, εἰδὼν. idem.

Ἰλαος] εἰ δέ τις εἴποι „καὶ πῶς

τὸ Ἰλαος, συνισταμένον ἔχον

τὸ ἰ, οἷον ὡς πᾶσι. Περθε-

νίω Ἰλαος εἰ ὑμέναιος, ἴσως

παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ

ἰ καὶ ὦ, οἷον Ἰλαος;” λέγομεν

ὅτι τὸ Ἰλαος μᾶλλον ἐκτελεῖται

τὸ ἰ (σπάνιον γὰρ τὸ ἰν. κν.

στολῆ ἐστὶν εὐριστάμενον), καὶ

τούτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖς

Ἀθηναίοις Ἰλαος. ὅτι γὰρ ἰ-

τελεῖται τὸ ἰ, ἰδήτωσε Περθε-

νίος ἐν τῷ Βίαντι εἰπὼν Ἰλαος

κατὰ τὴν δέξινα πνευμάτων ἵσως

δὲ ἰλεγίον. καὶ ἐν τῷ Εὐφο-

ρίωνος Δημοσθένει ὁμοίως ἐ-

τεταμένον εὐρίσκειται, ὡς ὁ δῶ-

μονος Ἰλαῖος. Choerob. ad

Theodos. τὸ ἀποκρίθαι πᾶσι

ἰλῶ Ἰλαῖος: 1186.

Ἰλοσίμωνος 44, 17.

Ἰλιάς κακῶν 43, 31.

Ἰλή δεσμός, σιμῶ Theognostus

f. 15.

Ἰμῶν 266, 22.

Ἰμάντες 100, 26.

ἱματιόμοσθοι 100, 25.
 ἱμ] v. αἶμα
 ἱνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.
 511, 29. 564, 32. αιτιολογικός
 510, 18. 884, 24. 1035, 1.
 ἱν' ἀκροῦ 43, 26.
 Ἰναρῶς 1197.
 ἱνα τί 100, 6.
 ἱκοί 43, 33.
 ἱξός 1195.
 ἱουθος 44, 23.
 ἱός 1095.
 ἱού 1237.
 ἱπος 266, 32.
 ἱπος 44, 19.
 ἱππαρχος 266, 26.
 ἱππᾶς 267, 13.
 ἱππεύεσθαι 100, 16.
 ἱππίδων 43, 32.
 ἱπποβόικολω 84, 19.
 Ἰπποδάμεια ἄγορά 266, 28.
 ἱπποφως 44, 22.
 ἱρώσι 572, 15.
 ἱς 1095 Ἰς ὁ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
 τῆς ἱχθύος δευατάληκτον. Theog-
 nostus f. 88.
 ἱσα βάνων Ἰνδοκλι 267, 19.
 ἱσαία 73, 42.
 ἱσαγγρόν 100, 22.
 ἱσας particip. 587, 8.
 ἱσθμίζει τὸ ἀγώνιζ· καὶ αἰσθ-
 νεται. Theognostus f. 15.
 ἱσθμῆν ἢ γρόνησις idem.
 ἱσθμός 263, 7.
 ἱσμα δόγμα Theognostus f. 15.
 ἱσθαίτης θεός 267, 3.
 ἱστοισιχέω 812, 22.

ἱσσελίε 267, 1. 298, 27.
 ἱσόχουσον 100, 22.
 ἱσπλαι ἀκόλουθοι Theognostus
 f. 15.
 ἱσπληνος ἱσπλήνης ἱσπλήνου· ἑ-
 μάλιν δὲ τὸν ἐρωόμενον (paullo
 infra τὸν ἐραστήν). Choerob.
 ad Theodos. f. 52 et 94.
 ἱσπνῆται· σιριβᾶ idem.
 ἱσσα 100, 27.
 ἱσσηλη αἰγιον δέρμα Theogno-
 stus f. 15.
 ἱστάκη τὸ δρόκιον idem.
 ἱστάναι 51, 29.
 ἱστυατορία 267, 8.
 ἱστός 267, 5.
 Ἰστυρηίδες Σκυθικαί. Theogno-
 stus f. 15.
 ἱσφαίνει μεριμνᾷ id.
 ἱσφάτατον βλαιον id.
 ἱσχύζειν ἀναβάλλειν τὸ ἱσχύειν.
 ἱσχεῦσαι ὑφεῖναι id.
 ἱσχύοφωνον 100, 23.
 ἱσχύοφωνον 100, 24.
 ἱσχυρικώτεροι 100, 15.
 ἱσχυρίσκος 100, 13.
 Ἰταλικόν 100, 8.
 ἱταμόν 267, 10.
 ἱτητέον 100, 12.
 ἱταν 475, 29.
 ἱταλ 267, 12.
 ἱταλικαί· Damascius.
 ἱταλ 263, 21.
 ἱτα 608, 11.
 ἱθουλύμας ἀσθρακας 43, 23.
 ἱθός nominat. 1232.
 ἱθός accus. 44, 20.

- 856, 13.
 ι 43, 25.
 33.
 25.
 ι, 15, 942, 31.
 i. q. δεικνύς 525, 4.
 ι τάσις 1217.
 α μόνον ἐκ πάντων (τῶν
 εἰων) καὶ τρισύλλαβαν καὶ
 τρισυόμενον. καὶ ἐχρήν
 προπαροξύμεσθαι· ἀλλ'
 τοιχείον ἦν, ἠχολούθησε
 δισυλλάβοις. ἔχουσι πρὸ
 τὸν τόνον. οὕτως Ἡρω-
 ς ἐν τῇ συντάξει τῶν στοι-
 . Theognostus f. 25.
 λία 190, 25.
 τής 45, 16.
 οι 275, 28.
 ια 270, 19.
 268, 18.
 ρδιαν κάεσθαι 66, 1.
 ἰ βλέπειν 48, 26.
 ὅς δοῦλος 195, 5.
 σίων 269, 16.
 ραι 268, 19.
 ἐν τὴν ἀσπίδα 276, 1.
 ς 105, 1. 438, 2.
 τηκεν 103, 22.
 ν 270, 8.
 100, 32.
 οῦμαι 154, 12.
 ῖδονήν 47, 12.
 ει 105, 12.
 υσαν 14, 18.
 νε 100, 33.
 ῖσόμεθα 101, 2.
 καθιμῆσαι 268, 22.
 καθίσω 101, 1.
 κάθου 100, 31.
 καὶ quibus modis elidatur 496,
 24.
 καὶ μὴν 518, 31.
 Καίως Καία 1183.
 κινῶ φορεῖν 48, 18.
 κακά 101, 15.
 κακεντριχῆς 105, 19.
 κάκιστος φυγεῖν 48, 9.
 κακκάβη 104, 33.
 κακόβιος 104, 16.
 κακοδαίμων 268, 1.
 κακόδουλος 104, 18.
 κακοήθων 1263.
 κακοῖς κακὰ ἴσθαι 48, 20.
 κακολογεῖν 102, 13.
 κακομαθῆς 104, 17.
 κακόν τι προσαπολαύσω 47, 17.
 κακόν τι σταντῶ προφείλεις 47, 29.
 κακοποιῖν 102, 14.
 κακοπρόσωπος 104, 19.
 κακοτεκνία 46, 16.
 κακοτεχνία 651, 25.
 κακοτεχνίων 103, 18.
 κακοτεχνίων 268, 24.
 κακουργῶ 152, 1.
 κακουρία 104, 24.
 κακουρία σώματος 269, 32.
 κακὸν Πιός 269, 23.
 κακῶς ἔχειν 103, 30.
 κακώσεως 269, 1.
 κακῶς περιεῖν 149, 22.
 καλά adv., Dog. καλλία 565, 13.
 καλαθηφόρος - καλαθοποιός 602,
 22.

καλαμίδας 269, 25.
 καλαμίτην 269, 7.
 καλή 47, 20.
 καλήτης 47, 20.
 καλονδεῖσθαι 270, 25.
 καλλά 565, 14.
 καλλίας 190, 20. 275, 6.
 καλλιγραφήσαι 48, 3.
 κάλλιον 269, 33. 270, 6.
 κάλλιστα 49, 20.
 καλλιτράπεζος 49, 15.
 καλλονή 101, 14.
 κάλλυντρον 14, 12.
 καλίς 1095.
 κάλιον 101, 13.
 Καλιχηδών Χαλιχηδών 1307.
 κάλωσ 581, 1.
 κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύματι 49, 6.
 κάμινος 270, 11.
 καμύνειν 103, 27.
 Καμῦνς 1195.
 Κανεῶς 1197.
 κανηφόροι 270, 32.
 κανθούρου λιμήν 271, 7.
 κάναβις 105, 27.
 κανών quid 1180.
 κανών musicus quomodo fiat 1167.
 κάπαρις] v. κλισίρις.
 κάπηλον φρόνημα 49, 9.
 κάπηλος 102, 16.
 κάπηνη 46, 31.
 καπνοῦ σικιά 48, 14.
 κάπριος - κάπρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενοι 275, 10.
 Καρδύς 1195.

κάρηα] κάρηις μὲν γὰρ οὐκ οἶον
 τέ ἐστι παραλαμβάνει τὴν εὐ-
 φείαν, ἐγγὴν δὲ παραλαμβάνου
 παρὶ Ἀντιμάχου εὐφείαν, οὐδὲν
 οἰκέτην θέσει κάρηα, ἀλλ' οὐδὲ
 κάρηας. Cod. Paris. 2638. v.
 κάρηιατος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπίσασθαι 104, 5.
 καρπού 190, 17.
 καρποῦνται 149, 24.
 καρτερεῖ 153, 3.
 καρύκη ἢ διὰ διασφύ τοῦ x̄ ἔτι
 δὲ εἶδος βρώματος ἐκ κολλῶν
 ἰδεσμάτων συνιστός. Theophrastus
 f. 72. De ea voce quae
 Ruhnkenius posuit Hesychii
 p. IX, Oro dat cod. Paris. 2638
 κῆτα 496, 17. 969, 4.
 κατά 268, 5.
 κατάβα 81, 12.
 καταβαλιῶ σε παρὰ τῆδε με-
 θάνειν 45, 19.
 καταβιβάζειν 104, 4.
 καταβοή 104, 20.
 κατὰγειον 47, 14.
 κατὰγειω 153, 15.
 καταγιγνώσκω 150, 13.
 καταγλωτίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγύγιος 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδακτυλλίζειν 48, 23.
 κητυδεστέρωσ 103, 17.
 κητῆδειν 45, 29.
 κητυδιατῶ 150, 6.

- ἠῶται 103, 11.
 ἴσμαι 151, 22.
 θρασύνω 153, 18.
 κερτορέω 153, 27.
 ἰλθὼν τὸν ὀφθαλμὸν 45, 26.
 ἰλεῖ i. q. κατακλείσει 1290.
 κοιλιαν νοοῖ 46, 8.
 τοιμίζειν τὸν λύχνον 46, 26.
 τορῆς οἴνω 48, 13.
 τοῦω 154, 9.
 τρήνω 152, 31.
 τρήναι 103, 12.
 λαβεῖν 275, 12.
 λαλεῖν 102, 15.
 λαμβάνω 150, 18.
 λέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 κάλους 105, 13.
 λεγέω 48, 11.
 λέγω 153, 33.
 λελάβηκεν 104, 21.
 λεπτολογεῖν 48, 16.
 λεύσιμον 269, 18.
 λαγῆναι 102, 18.
 λλάττειν 271, 9.
 λλάττομαι 151, 25.
 λογεύς 190, 24. 270, 17.
 λυσιν 103, 15.
 μαρτυρῶ 150, 32.
 μέφομαι 151, 8.
 μόνας 101, 11.
 νβπτης 269, 19.
 παλαιῶ 152, 21.
 πολεμῶ 149, 30.
 πολετεύομαι 149, 32.
 πραγματεύομαι 152, 24.
 προξέω 275, 30.
 πυκνος εἰς - 598, 33.
 καταραῖ 104, 15.
 καταραμῖ 48, 8.
 κατάβηδους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφὴν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατατάττω 151, 26.
 κατατίθημι 151, 30.
 κατατομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 κατατρέφας 105, 20.
 καταφιλῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγῆς καταφυγῆ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονῶ 151, 12.
 καταχύσματα 269, 9.
 κατάχωλε 102, 29.
 καταχωνεύω 154, 14.
 καταχῶσαι λόγους 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 καταεἶρη 153, 21.
 κατεγυπτῶσθε 233, 12.
 κατέδραμον 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεβῆνιμῖνον 9, 3.
 κατεβῆγωγῶτα 270, 10.
 κατεσκευασμένην οἰκίαν 103, 28.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατεπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατῆλεψ 1200.
 κατηλόγησαν 270, 27.
 κατηριστήμενα 48, 12.
 κατηρτυνῆσαι 105, 25.

κάτοιγος 45, 10.
 κάτοπτρον 102, 10.
 κατορχούμαι 152, 27.
 κατορώρηκιο 20, 2.
 κατόχους 105, 7.
 κατόχως εἴρηται 105, 7.
 κατύεσθαι 270, 7.
 κτύωθεν νόμος 269, 14.
 κτώφροτον Olympiodorus in
 Phaed.
 κανσία 269, 19.
 κανσίμα ξύλα 105, 4.
 κανχῆ 275, 4.
 κανχῆσθαι 102, 3.
 κανχλάζειν 271, 3.
 Κέας Κέα 1183.
 κεγγεῶν 271, 23.
 κῆιδι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 κεκερτόμηται 271, 10.
 κειβδηλευμένον νόμισμα 47, 27.
 κέλειμαι 1020, 25. κεικλειμένος
 εἰ διφθ., ὡς κεικλειμένων τῶν
 ἐμπορεῶν, καὶ κέλειται. Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 κελήμην 1033, 18.
 κεικωνιμένοι 271, 16.
 κεικρύφαλος 1095.
 κεικτημένην 102, 20.
 κεικτημένον 102, 21.
 εἰν κεικτώμαι 1037, 24.
 κελόντες 271, 17.
 κελύστωρ 47, 4.
 κελύω 152, 12.
 κενναγλίαν 104, 8.
 κένανδρος πόλις 46, 9.
 κενὰ τῆς γνάθου πολλὰ χόρτα
 45, 23.

κενός κενότερος 1286.
 κεντροβίειν 101, 28.
 κεραιά] Cod. Vat. 997:
 ἄδαισιν ἀντάδαισιν μέτρων, κύναις
 ἐτέτις, χελιδῶν ἢ τρυγῶν τρυῖς
 μέγα
 κέρδις κεραιεῖ, λαμπροφωδῆ
 στυροθία.
 κίτυς μελλεῖ, φεῖθρον ἔχει βλυ-
 οτάνον.
 κεραιά 267, 5.
 Κεραιμικός 275, 19. 577, 30.
 κεράμινον 102, 9.
 κέραμον 47, 19.
 κέραμος 271, 14.
 κεραννούσιν 103, 5.
 κέρατι 104, 2.
 κερδαίνω 153, 24. κερδαίνω κε-
 κέρδαγκα καὶ κεικέρδακα 1285.
 κέρκος 271, 13.
 κέρκουρος 272, 30.
 κέρκους 103, 6.
 Κέρκνηρα 275, 1.
 Κερκώπη 271, 21.
 κέρκω σιλνεν 48, 33.
 κέρκωψ 190, 19.
 κερματίζειν 104, 11.
 κερματίζειν λόγον 47, 24.
 κερματισμῶ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κερστρίους 271, 20.
 κερφαίαι 104, 28.
 κερφαλαῖον 190, 23. 268, 3.
 κερφαλοῖστροτον 104, 6.
 Κερφαλῆς Κερφαλήτος 1189.
 κερφαλογομείν 104, 31.

κεχαρισμένως θύειν 44, 30.
 κελήντες 1287.
 κεληνώδες 697, 30.
 κελχίσθαι σκορπίω 46, 18.
 κελχός 596, 29.
 κηδεία 103, 21.
 κηδεσται 190, 28.
 κηδύσαι 47, 25.
 κήδομαι 153, 7.
 κήδος 47, 25. 103, 32.
 κηκός 271, 26.
 κήληθρον 46, 25.
 κημός 275, 25.
 κήπος etym. 714, 17.
 κηπούραυμα 271, 28.
 κήρ 1095.
 κηρυκία 255, 1.
 κηρύκειον ὄνομα λόφου, οὐ φασι
 τὸν Ἐρμῆν ἀναβάνα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀρτέμιδος τοῖς θεοῖς
 ἀνακηρύξαι, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προστάξαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 κηρυκεῖν 153, 10.
 κήρυξ] v. φοῖνιξ.
 κηρθήλις 275, 32.
 κηγκλίδες 271, 33.
 κηγκλὶς 190, 16.
 κηθώνιον - χιτώνιον 793, 20.
 κίκι 1208.
 κικλισμός 271, 30.
 κιλλαγητήρ ὀνελότης Theogno-
 stus f. 15.
 κίναδος 272, 3.
 κιναιδογράφος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κιναιδολογία idem.

κίνδυν· κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφῶ τὸν κίνδυνον. ὁ γὰρ
 Ἄλκαιοσ τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ
 κίνδυνῷ (sic). αὕτη δὲ ἡ κίν-
 δυνος γενικὴ μετέγεται εἰς εὐ-
 θύϊαν, καὶ γίνετα ὁ κίνδυνος,
 ὥσπερ ὁ φάρος τοῦ φαρὸς καὶ ὁ
 φάρος (leg. ψάρος - ψαρός -
 ψάρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρῶς τοῦ Τρωὸς καὶ ὁ
 Τρωὸς. Choerob. ad Theodos.
 κινδυνεύει 151, 14.
 κιννάβαρις 104, 32. 1208.
 Κίνουψ 1200.
 κιοκράνα 105, 10.
 κιορηδόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κίρις· ἔστι δὲ εἶδος ἰέρακος. λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ
 Ἄδωνις, παρὰ δὲ Λύκωσιν ὁ λύχ-
 νος. Choerob. orthogr.
 κίρκος 1095.
 τὸ κίρκος διχῶς εὐρέθη κινρό-
 μερον, οἷον κισήριδος κισήριος.
 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κίρκος
 φασι διαφορεῖσθαι. σεσημειώται
 τὸ ἀκρίς ἀκρίος. id. ad Theodos.
 κιστας 105, 14.
 κιστοφόρος 272, 1.
 κισλισμός 271, 30.
 κισορία 105, 21.
 κίων 48, 19.
 κλαδί 1226.
 Κλαυσις 1195.
 κλάυ 600, 27.
 κλειδα 48, 7.
 κλειν 101, 29.
 Κλειόρι dat. 1193.

- κλέπτρια 102, 28.
 Κλειάς Κλεῖα 1183.
 τὸ Κλήμης Κλήμεντος καὶ Κρή-
 σκης Κρήσκειος, Οὐάλης Οὐά-
 λεντος, Μάνης Μάναντος, διὰ
 τοῦ ἐντος κλιόμενα καὶ τὰς
 εὐθείας ἔχοντα διὰ τοῦ ἦ, οὐ τῆς
 κοινῆς ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ἀφ-
 χαϊώτητος ἴδιον, ὡς γρησιν Ἱερω-
 διανός ἐν τῷ ὀνοματικῷ. Theo-
 gnostus f. 34.
 πληρονομῶ 150, 21.
 κληροῦχος 267, 31.
 πληρωταὶ ἀρχαί 190, 26.
 κληρωτήρια 47, 13.
 κλητεύοντες 268, 11.
 κλητεύσιμα 272, 6.
 κλητεύσεις 263, 13.
 κλητῆρες 268, 11.
 κλητικὴν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀριθμη-
 τικῶ] v. ἀριθμητικά.
 κλιβανέτης ἄρτος 103, 3.
 κλιμάζειν 221, 19.
 κλιμακίδες 272, 18.
 κλιμακίζει 272, 15.
 κλιμάρια 104, 28.
 κλινοπετής 272, 12.
 κλινοπηγός Theognostus f. 63.
 κλινω κέλικα 1285.
 κλισίας 272, 13.
 κλιτῆρες 272, 19.
 κλωμάστιξ 49, 5.
 κλωπηδῖς v. αἰφνηδῖς.
 κνῖσα 1095.
 κνισαῖν ἀγυιῆς 268, 6.
 κνισοκόλιξ 47, 10.
 κνισοτηρητής 49, 13.
 κνώδων] v. Λίδων.
 κοβαλεία 272, 21.
 κόβηλος 101, 6.
 κόγχος 105, 17.
 κοῖλον γραμματεῖον 273, 13.
 κοινοδύμιον Theognostus f. 19
 κοινοθυλακεῖν 47, 7.
 κοινολογῶ 153, 30.
 κοινομήτωρ ἀδελφός Theognos-
 tus f. 19.
 κοινὸν γραμματεῖον 272, 24.
 κοινός τῶν ποτηρῶν φῶλος 45, 11.
 κοινωνεῖν - ἐπικοινωνεῖν 847, 11.
 κοινωῶ 150, 27.
 κοίρανος 1095.
 Κοιρωνίδαί 273, 7.
 κοῖτις 273, 5.
 κόκκος 103, 25.
 κόκκυ 105, 22.
 κοκκύζειν 21, 24.
 κοκκύζειν τὰς ἀλεκτρονάς 101, 4.
 κοκκύμηλα 103, 23.
 κόλαζω 151, 20.
 κόλαξ 268, 4.
 κόλασμα 105, 2.
 κόλερον τὸ ἀκούρευτος πρόβα-
 τον· οἱ δὲ τραχὺ ἔριον. Theo-
 gnostus f. 85.
 κόλλοπας 102, 33.
 κολοβωθῆναι 104, 3.
 κόμης κόμητος - Κόμης Κόμοσ
 1188.
 Κομητῆς Κομητῶ 1186.
 κομιδῆ 267, 29.
 κομίστρια 267, 30.
 κόμματα 272, 24.
 τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.

- κόμμιδι 104, 1. 1208.
 κομμώ 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κοπίαμα 47, 22.
 κοπτοπακτικός 652, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρολόγοι 273, 10.
 κοπρώνας 273, 11.
 κοράκιον 104, 14.
 κόρδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακισμός 267, 27.
 κομδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρη τὸ κορίαννον. Theognostus
 f. 81.
 κορζέσθαι 47, 31.
 κορικῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κορρίον 856, 22.
 κόρις] ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες
 ἐν αἷι συνηθείᾳ τὰς κόριδας θη-
 λικῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαρῶν τοῦ ὅς κλέ-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόμεως.
 ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως εὐρίσκει-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὄρος κληνόμε-
 ρον. Choerob. ad Theodos. f. 111.
 κοροκόσμη 102, 5.
 κοροπλάθος 275, 7.
 κόρως 1096.
 κόρως κόρως 1208.
 κορώνως 1197.
 κορωνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμαντις κοσκινόμαντιδος
 1193.
- κοσμαγοί Damascius.
 κοσμοφλεγής Io. Siceliota.
 κοτήεις - κοτόεις 602, 26.
 Κοτύκιος Κοτύκι· ἔστι δὲ ὄνομα
 βασιλέως Παφλαγονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 κοτυλλίζειν 46, 14.
 κουρείον 273, 1.
 κουρίδες 47, 3.
 κούρος 1096.
 κουρζω 154, 17.
 κούφοις 478, 3.
 κουφοτής] v. τραχυτής.
 κόφινος 102, 1.
 κρίζειν 101, 8.
 κριπιάλη 45, 13. 273, 31.
 κριάβην 104, 10.
 κρινιόλειος 49, 12.
 τὸ κρίς ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κρίς καὶ ἡ κρίς.
 Choerob. ad Theodos. f. 178.
 κριστέσθαι 273, 29.
 κρᾶστις 273, 28.
 κρᾶτα 1095.
 κραταίβιος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κραταίς v. ἁμφιμελής.
 κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλον
 ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατῶ 151, 4.
 κρῆγασμός 101, 10.
 κρηγῆν ποιῆσαι 103, 10.
 κρεάδιον 103, 13.
 κρῆς quomodo flectatur 1001.
 κρημάσαι τὰς ὑσπίδας 45, 1.
 κρημαστὰ σκευὴ πῶς 273, 22.

- κρημάσσι 103, 4.
 κρηπίδουρος 273, 17.
 κρητῶν ἐμβάλλειν 46, 24.
 κριθάλεθροι ἔπποι 46, 10.
 Κρίκας Κρίκα· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Choerob. in Theodos. f. 45.
 κρίνω 150, 10. 153, 12. οἱ Αἰολεῖς κρίνω λέγουσιν. Choerob. cod. Barocc. 50.
 κρίνω κέρικα 1285.
 κριτής ὁ τοὺς σιμπεπλεγμένους ἀλλήλοισ διαχωρῶσιν. καὶ αἱ γυναῖκες κρίναι τρίκας ἐπὶ τῶν συμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρῶσαι. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 Κριῶθεν] v. τηλωθεν.
 κροκοῦν 273, 25.
 κροκόδας 4, 27.
 κροκόδιον Theognostus f. 81.
 Κροκωνίδα 273, 8.
 Κρόνιον ἔτεμος 273, 20.
 Κρονοδαμῶν 46, 30.
 Κρονοθήκη 46, 5.
 Κρόνος 104, 7.
 κροταλλεῖν 103, 9.
 κροτεῖν ὀστράκοις 45, 30.
 κροῦειν 101, 22.
 κρουαῖε ἱμάρι Theognostus f. 18.
 κρυμάσσει ῥιγοῖ id.
 κρύον ξηρῶν id.
 κρυπτή 273, 33.
 κρυπτινδα Theognostus f. 15.
 κρυφάδες v. ἑμάδες.
 κρυφῆ 103, 33.
 κρωβύλος 190, 21.
 κρώπος ἢ ὄδρα Theognostus f. 18.
 κρώσι βοῶσι id.
 κτ syllabam facere ancipitem 1176.
 κτινω· κτινω γὰρ ἔστιν ὁ μὲν λων, καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς κτινω λέγουσιν. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 κτηματίην 274, 5.
 ἢ Κτησιφῶν 1207.
 κτητόν 153, 1.
 κτύπος 1095.
 κυμίτης 274, 14.
 κύμω λεχεῖν 274, 7.
 κυνανηγῆς 44, 32.
 κυναεῦν 1261.
 κυναεῖ ἢ θύλακτα 46, 27.
 κυναχοῦα Ποσειδάωνι 1187.
 κυβειτήριον 275, 14.
 κύδαρον 274, 18.
 Κυθῶνον μῆλον 104, 13.
 κύειν καὶ τεκεῖν 48, 4.
 κύκηθρον 48, 28.
 κυκλῆσθαι Olympiodorus in Phaed.
 κυκλισμός idem.
 κύκλον 475, 29.
 κυκλοτήρη 1233.
 κύκρους 274, 12.
 κύμα 104, 9.
 κυμβεῖον 274, 28.
 κυνάριον 49, 14. 104, 30.
 κυνάς 274, 9.
 κύνειρον ὑπάλον Theognostus f. 19.
 κυνηγετεῖν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.
 Κυνίδαι 274, 16.
 κυνόδισμαι 49, 17.
 κυνόκεφαλος 49, 19.
 κυνοκοπήσαι τὸν τῶτον 49, 3.
 Κυνόσαργες 274, 21.
 κυνοφαλαμψεται 48, 31.
 κυντατώτατον 101, 30.
 κυντερότερος 101, 30.
 κυντότατον 101, 32.
 Κύπριον 102, 32.
 κύρβεις 274, 24.
 κύρηβια 272, 24.
 κυρία ἐκκλησία 274, 19.
 κυρίαν 102, 20. 274, 6.
 Κύριος Κύριαντος· ἴσθι δὲ χω-
 ριον τῆς Λακωνικῆς. Choerob.
 in Theodos. f. 46.
 κυφέλαι φρονημάτων 47, 15.
 κυφέλη 276, 3.
 κυφέλλες 276, 3.
 κύων 105, 16.
 κύων ἐν φάτῃ 276, 6.
 κύων παρ' ἐντέροις 276, 8.
 κώθη 274, 31.
 κῶδυς κώδικος ἐπὶ τοῦ κωδίου.
 Choeroboscus ad Theodosius
 f. 65.
 κωλακρέται 190, 15. 275, 22.
 κωλιός 275, 20.
 κῶμαι 274, 30.
 κῶμις κῶμῦθος 1208.
 κωμῳδία 747, 10 et 25. 1166.
 κωμῳδία 1255.
 Κωνσταντινου πόλις] Cod. Vat.
 997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν
 Κωνσταντινου πόλιν.

Ἐρεχθέως ἀνήκεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
 ἀλλ' οὐρανὸς καθ' ἡμέρῳ μὴν τὴν
 νέαν·
 κρείττον τὸ κάλλος, γῆς ὅσον
 λαμπρὸς πόλος.

κωπείας 274, 32.

κώπη 1096.

τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λῆμα 567, 9.

Λίας Λία 1182. 1183.

λαβόμενος 106, 16.

λάβον imperat, 1023, 16.

λαβύραν 106, 19.

λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.

λαγῆξι 106, 5.

λαγγίω 155, 16.

λαγῶς 1197.

τὸ Λάδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποτα-
 μῶ) ὑπὸ Ἀρτιμάχου διὰ τοῦ
 ὦ κέλεται ἀναλόγως, οἷον Λά-
 δωνος· ἴσασίντως δὲ καὶ ὑπὸ
 Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λάδωνος.
 τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν
 μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ κλίσει Κῶ-
 ριννα, οἷον Νέδοντα· οὐδὲ περὶ
 Δίδυμον καὶ Ἀπύωνα διὰ τοῦ
 ὦ κλίνουσι ἀναλόγως, οἷον Νέ-
 δωνος. τὸ Μέδων (ἔστι δὲ κύ-
 ριον ὄνομα) ὁ μὲν ποιητὴς Ὀμη-
 ρος διὰ τοῦ πτ κλίσει, οἷον Μέ-
 δοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-
 κῶν, Ἰσαῖος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων πο-
 λιτικῇ Μέδωνός φασιν ἀναλό-
 γως. τὸ δὲ κῶδων τῷ λόγῳ
 τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ πτ ἀλλ'

- νεται, καὶ ἴσως ὅτι σύνθετον
 ἔστι παρὰ τὸ ὄδους ὄδοντος, καὶ
 τὴν τοῦ ἡπλοῦ ἐφύλαξε κλίσην,
 ὄδον ὡς περὶ τῷ Σοφοκλεῖ τοῦ
 δ' αἰόλου κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
 ἔφους. Choerob. ad Theodos.
 f. 63.
 λάζω 1095.
 λάθαργός κύνων 50, 30.
 λαθροφαγεῖν 106, 12.
 Λάϊος - Λῆος 567, 7.
 λαιός 1095.
 Λίκαιναν 106, 22.
 δ Λακεδαιμον 1004, 27. 1245.
 λάκκος 276, 20.
 Λακωνικήν 106, 23.
 λακωνομαθεῖν 50, 13.
 λάλαξ] σσημειώται τὸ λάλαξ λά-
 λαγος διὰ τοῦ γ κλιθῆν· περὶ
 οὐ ἴσταιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ λα-
 λαγή ἰγένετο τοῦ σημαίνοντος
 τὸν θόρυβον. Choeroboscus ad
 Theodos.
 λαλεῖν 51, 3.
 λάληθρον 50, 6.
 λάλησις 438, 4.
 λαμβάνω 155, 6.
 λαμπυδηφόροι 277, 22.
 λαμπάς 277, 22.
 λαμπρόφιχος 106, 6.
 λαμπτήρ 50, 23.
 λανθάνω 154, 29.
 λάξ 551, 13. 941, 21.
 λάξ βῆραι 106, 20.
 λάξ κάθου 106, 20.
 λάξ πατήσαι 106, 20.
 δ Λαοδάμια 1183.
 λαπίρειν 277, 27.
 Λαοδύς 1195.
 λά; 1096. 1181.
 λάπινα 51, 8. 106, 30.
 λάρις 1095.
 λαχανῶς λαχανῶ 1186.
 λαχεῖν δίκην 277, 20.
 Λάχεσις Λαχέσιος 1193.
 λέγειν 51, 3.
 λεγολή - φερολή 524, 3.
 λεγόμεθεν 604, 25.
 Λειώδης Λειῶδες 1238. 1243.
 λειπογνώμων 49, 33.
 λείπομαι 155, 23.
 λείριον 50, 17.
 λειτουργεῖν 277, 29.
 λειτουργῶ 155, 26.
 λείψας 106, 24.
 λέμιθος 50, 4.
 λέτρον 1095.
 λελάβημαι 105, 30.
 λεζύδριον 857, 17.
 λεόντιον deminut. Theognostus
 f. 81.
 λεόπαρθος] τὰ εἰς ὦν ἀνόματα
 προηγόμενα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
 σει τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ δ. σπάνια
 δὲ τὰ πυραυδέλιματα, οἷον λέων
 λέοπαρθος, γέρον γεροκόμος,
 Ἀπόλλων Ἀπολλογένης Ἀπολλο-
 γάνης. Theognostus f. 64.
 λέπε 106, 28.
 λέπειν 51, 5.
 Λεπρωσίου 277, 2.
 λεπτικινόν 49, 31.
 λεπτή τις ἐλπίς ἐφ' ἧς ὀχούμε-
 θα 49, 27.

- λεπτοί 49, 30.
 λεπτολογία 49, 28. 106, 26.
 λεπτοσχιδής 49, 25.
 λεπτιότερος 106, 18.
 λέομαι 21, 32.
 λεοχάινειν 21, 32.
 λευκὴν ἡμέραν 106, 33.
 λευκηπατίας 51, 7.
 Λευκοθόος 1185.
 λευκὸν ἀγροθὸν 50, 15.
 λείψωμα 277, 15.
 λείψαι 1096.
 Λεύων Λεύωνος ὄνομα δὲ τῷ
 το κυρός. Choerob. in Theo-
 dos. f. 63.
 Λευκόριον 277, 13.
 ληΐζειναι 155, 11.
 ληκυθίζειν 50, 8.
 λῆμμα 106, 25. 276, 14.
 λήναιον 278, 8.
 ληνός 277, 17.
 ληνούς 51, 13.
 ληξιαρχικόν 191, 7.
 λῆξις 191, 5.
 ληξοπίρετος Theognostus f. 54.
 ληρεῖν 246, 16.
 λήσεσθαι 276, 15.
 τὴν Ἀητοῖν 1202.
 λῆς et λῆς 1194.
 λιθάζειν 106, 10.
 λιθολογήματα 277, 4.
 λίθος 277, 28.
 λιθοτριβικῆς 277, 33.
 λιθοτριβικῆς 277, 33.
 λιθοφόρος 277, 7.
 λιμοκόλακας 50, 3.
 λιμοῦ πιδίον 278, 4.
 λιπομαρτυρίου 191, 3. 276, 31.
 λιπόνων 412, 30.
 λιποστράτιον 436, 3.
 λιποστρατίων 276, 33.
 λιποταξίου 277, 1.
 λιποψυχεῖν 106, 13.
 λῆς 1259.
 λιστόπυγος 50, 11.
 λίστριον 51, 9.
 λίγα 596, 13.
 λιτὶ 1226.
 λιτρα 105, 32.
 λογάρια 107, 1.
 λογγάζειν 50, 33.
 λογεύς 658, 15. 667, 24 et 32.
 λογιστά 276, 17. 310, 6.
 λόγοι ἀθέαστοι 462, 26.
 λόγους παινεῖν 51, 6.
 λόγον ἔχων 107, 4.
 λόγον λαμβάνειν 106, 17.
 λογοπλάθος 50, 20.
 λόγος 277, 26. 839, 1.
 λόγου διαίρεσις 1178.
 λογύδρια Io. Siceliota.
 λοιδοροῦμαι 154, 32.
 Λοιμῆ ὄνομα κύριον· γέγονε δὲ
 ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλη-
 ρεύς. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικόν,
 τὰ χάσματα. οὕτω Λογενια-
 νός. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 λοιμός 106, 1.
 λουτροφορεῖ 276, 25.
 λουτροφόρος 276, 23.
 λουτροφόρος ἐν τῷ μηνίματι ἐπι-
 κείται 276, 27.
 λιμάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
Λυκοθιάς 1185.
Λυκουργείους 277, 5.
λυμάνομαι 154, 23.
λυμαινόμενον 191, 9.
λυπησίλογος 9, 29.
λυρική ποιήσις 751, 19. 1167.
λυσιδρως 1197.
λύσιμον 106, 27.
λυσιτελεῖ 155, 14.
λύσω λέλυκα 1286.
λύχνα 106, 8.
λυχνίον 50, 22.
λυχνικανίτα 21, 20:
λυχνόυχος 50, 23.
λύω 155, 28.
λύω 522, 12 568, 20.
λωβᾶσθαι 50, 29.
λωποδύτης 276, 13.
λωπός 1095.

μαθηματικεῖται Io. Siceliota.
μαίετα 108, 30.
μαϊεύτρια 180, 31.
Μαμμακτηριῶν 280, 27.
μάκαρ 567, 17.
μάκαρος μάκαρος 985, 29.
Μακεδόνισσαν 108, 29.
μακροεπίδοτος 658, 23.
μακρὸν πλοῖον 279, 10.
μακρὸν ποιῶ 108, 12.
Μακροπόλεμον 734, 31:
μαλακία 278, 18.
μαλκιῆν 51, 31.
μαλικός 278, 18.
μαλθυκεννας 4, 1.
μάλθη 278, 23.

μάλιστα δρομάκτος 106, 16.
μᾶλλον 577, 33.
μᾶλλον μᾶλλον 108, 5.
Μαλόες 1187.
μανδραγόρας 280, 20.
μάνναν 108, 23.
μανόν 51, 32.
μανότερον 280, 17.
μαμάθου καὶ λεύκης 279, 26.
Μαργιτης 279, 12.
μαρίχη τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖσι.
Theognostus f. 77.
μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
μαρινῶ 156, 32.
Μαρώνεια 279, 32.
μάσθλης 51, 27.
Μάσσης Μάσσης: ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. *Choeroboscus* in *Theodos.* f. 49.
μασιῆρες 279, 6.
μαστιγφόρος v. *γαστριδουλος*.
ματαιοτεχνία 651, 25.
Ματάκας Ματάκα: ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου. *Choeroboscus* in *Theodos.* f. 45.
μαχαίρας 107, 28.
μάχη 108, 4.
μεγαλεῖον 793, 6.
μεγαλοφυχίαν 106, 26.
μεγαλωσί 572, 14.
Μεγαρέων δάκρυα 281, 26.
Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λέγονται ἐπιθήματα, τοπικῆς ἐχόμενα οχέσεως, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται καὶ περισπᾶται, οἷον *Μεγαροῖ*, *Φρεαροῖ*, *Πειραιοῖ*, *Παιανοῖ*, *πανταχοῖ*, *μηδαμοῖ*,

ἰκασταχοῖ. Cod. Barocc. 50.
f. 102.

Μέδων] v. Λύδων.

μεθίορτα 279, 22.

μεθιστάναι 51, 29.

μέθου 1095.

μεθύσην 107, 9.

μέθυσον 107, 9.

μεθυσοχάρυβδις 51, 22.

μειγαγωγῆσαι 279, 7.

μείζον μείζον 108, 7.

μειζόνως 107, 26.

μείον 279, 8.

μέλων 1096.

μείραξ

μεις] ὁ Ἦρος καὶ ὁ Ἀρκάδιος καὶ
ὁ Εὐδαίμων ἄκλιτον εἶναι λέ-
γουσι πρὸ μεις. καὶ δῆλον εἶγε,
φασί, μηνός ἢ γενική, ὡς ἀπὸ
αἴης μὴν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλίνετο,
φασί, τὸ μεις, μηνός εἶχεν ἰσχυ-
ρῆ γενική, ὥσπερ κτεῖς κτενός.
Choeroboscus ad Theodosium
f. 114.

μέλιθρον 1096.

μέλις μέλατος v. τάλας.

μέλει 156, 26.

μελετῶν 281, 25.

μελικράς - μελικρατον 1226.

μελίγη 278, 21.

Μελιτίδης 211, 29. 279, 18.

μέλλησις 278, 13.

μέλλων δεύτερος ἐνεργητικὸς δρι-
στικὸς οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐρι-
σκεται 1290.

μέλω μελήσω 1289.

μεμύμαι 1020, 21.

Μίμφις Μίμφιδος et Μίμφιος
1192.

μίφμαι 156, 3.

μιμφθῆ 109, 4.

μεσαμβρίσαι 108, 18.

μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.

μέσοι 610, 31. Cf. μέσοσι.

μεσοκόπον 108, 24.

μεσοκρινεῖς 280, 7.

μεσόνυξ μεσόνυχος εἰς τῶν ἐπτά
πλανήτων πικρὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις ὀνομάζεται. μέμνηται Στη-
σίχορος. Chaerob. ad Theo-
dos. f. 66.

μέσος ἀριστεροῦ 444, 16.

μέσοσι 588, 27. 945, 2.

μεστά 86, 31.

μέστωσις Io. Sicelidota.

μετάβα 108, 10.

μεταβάλλεσθαι 51, 25.

μεταβολή 15, 25.

Μεταγειτνιών 280, 26.

μεταδίδωμι 157, 7.

μέταξε 945, 7.

μεταίτην 52, 3.

μετάκλητος 27, 22.

μεταλαμβάνω 158, 3.

μέταλλα 280, 11.

μεταλλύσσειν 281, 22.

μεταλλεῖς 280, 13.

μεταμελεῖν 107, 12.

μετάνοια 107, 11.

μεταπέμψαι 107, 20.

μεταπεττεύων 280, 9.

μεταπομπή 52, 4.

μεταστοιχειῶ 393, 1.

μετὰ ταῦτα 109, 1.

μεταχυρῶσαι 107, 21.
 μετῆναι 156, 14.
 μέτεισιν 156, 29.
 μετεσχημένοι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεὺς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργία 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετροβολία 1097.
 μετρονόμοι 278, 25.
 μετρούσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μήνα
 280, 30.
 μετωπίδια θρήξ 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἄρα 496, 3.
 τοῦ μηθενὸς τιμὸς 65, 8.
 μηδὲν ὑπέρφεν 51, 26.
 μή εἰρή τὸν Ἄβυδον 322, 32.
 μήκιστος 822, 23.
 μήλα 1095.
 Μήλης Μήλητος· ἴστί δὲ ὄνομα
 ποταμῶ τῆς Κολοφῶνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μή μέθη τοῦδε 52, 6.
 Μηνᾶς Μηνᾶ 1186.
 μήνασθαι 62, 32.
 μήνας Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μήνιδα 1207.
 μή νόμισον 107, 30.
 μήνυτρα 107, 16.
 μή οὔσα 278, 29.
 μηρίον - μηρός 856, 11.
 μηροκωντιῆν 51, 18.
 μήστρω μήστρωτος - Μήστρω Μή-
 στωρος 1290.

ὁ μήτετα 1004, 13. 1289.
 Μητιόχου κίμενος 309, 17.
 μητρολοίας 16, 5.
 Μητρῶς Μητρῶ 1186.
 Μητροόδωρος - Μητρῶς 857, 2.
 μητρῶν 280, 6.
 μηχανήμα 278, 20.
 μήχι 108, 14.
 μή ψεύσον 107, 31.
 μία μιᾶς 1217.
 μιαν μίαν 108, 9.
 μιαν 108, 15.
 μιγάδις v. ἀμάδις.
 μέγα 549, 29. 562, 12.
 μικρὸν μικρόν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικρόφωνος 108, 3.
 Μίλης Μίλητος 1186.
 Μίλητος, ἴστί δὲ ὄνομα πόλεως
 διὰ τοῦ ἰ γράφεται· Μίλλαιος
 γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀιολεῖς, ὡσαύ-
 ὃμιλος ὀμιλλος, πέδιλον πέδι-
 λον. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 μινυθα - μινυνθα 562, 5.
 Μίνως 211, 16.
 μισθαρεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφορῶ 158, 7.
 μν syllabam facere ancipitem
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μυαῖος 586, 16.
 μυαδάρια 108, 32.
 μυελαν 107, 25.

μνημονεύω 156, 8.
 μνημόσυνον 107, 14.
 μνηοθῶ 157, 3.
 μνησικακῶ 157, 33.
 μνηστειμίν 107, 23.
 μνηστεισιν 107, 23.
 μοιράριον Theognostus f. 83.
 μοιχίδιον 108, 1.
 μοιχοληπία 21, 20.
 μοιλοδοτήξ, ὡς φησιν Ἡρωδιανός
 ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-
 ρύνουσι παραλόγως· κλένεται
 δὲ διὰ τοῦ ἄ. Choerob. ad
 Theodos.
 μολυβδία 52, 5.
 μομφή 107, 17.
 μόμφιν 107, 18.
 μόμφον 107, 19.
 μοναρχῶ 157, 30.
 μονογέμων 51, 20.
 μονοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.
 μονοσχημάτιστον 541, 3 et 9.
 μονόφθαλμος 280, 22.
 μόρα 224, 19. 279, 13.
 Μόργης Μόρμητος 1188.
 μορλαί 280, 16.
 μόρον 108, 17.
 Μόρτυξ Μόρτυγος βασιλεὺς Κερ-
 κυραίων. Choerob. in Theodos.,
 f. 66.
 μοσχία 280, 18.
 μοσχεύηται 280, 18.
 Μουνοχία 279, 23.
 μοχθηρόν 281, 24.
 μόχθος 1096.
 μυδαίνεται 230, 25.
 μυθιότης 524, 5.

μυθίδιον καὶ ἐν αἰγιοπῇ τοῦ Ἰ
 μύδιον. Theognostus f. 81.
 μυκείαν 109, 3.
 μύκητα λύχνων 52, 1.
 μύκης μύκου καὶ μύκτος, τοῦτο
 διάφορα σημαίνει, σημαίνει γὰρ
 καὶ τὰ καρβόνια τὰ ἐπιπέμμενα
 τοῖς λύχνοις, ὡς παρὰ Καλλι-
 μάχῳ ἐν τῇ Ἐκάλῃ· ὁππότε
 λυχνίου (ἢ. λύχνου) διαομένου
 πυρόντος ἄρδην (ἢ. πυρόντες
 ἄδην) ἐγένοντο μύκητες, ση-
 μαίνει δὲ καὶ τοὺς ἄμαντας
 τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινόμε-
 νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνεω·
 ὁππότε μύκητας πρὶν ἐν δύο, ση-
 μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-
 βῆς τοῦ ξίφους, ἐνθα κρατεῖ
 τις, οὐ πεσόντος ἐκ Περσέως
 Μύκητα συνέβη κτανθῆναι, ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅπερ ἑσοσυλλάβως
 ἐκλινεν ὁ Ἀρχιλόγος εἰπὼν ἀλλ'
 ἀπερῆώσασι μύκω τένοντες.
 Choerob. ad Theodos. f. 90.
 μυκτῆρα 108, 19.
 μυλωθρός 279, 1.
 Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος, ὁ
 μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἔκλι-
 νεν Διχμαλωσίαν, εἰπὼν Μύ-
 νουτι ἐπιστρέφουγε· ὁ δὲ ποιη-
 τῆς ἀυλόγως Μύνητος, οἷον
 πέρσε δὲ πόλιν θείω Μύνη-
 τος. Choerob. ad Theodos. f.
 90.
 μυριάδων - μυριαδῶν 1263.
 μύριοι 280, 4.

μυριοπαθής Io. Siceliota.

μύθησαν 108, 22.

μυοὶν producta et correpta penultima 1185.

μύστακα 108, 28.

μυσηφῶν ἐπιμηλητής 279, 20.

Μυσῶν λέλα 279, 15.

μωλύειν 52, 7.

μωλύτερον 280, 14.

μῶν 454, 26.

ᾤ παραγωγicum 520, 33. 574,

8. 603, 31. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀττι-

τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πλη-

θυντικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν

ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων

δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμ-

φώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-

νου, μετὰ τοῦ ᾤ γράφουσιν, ὡς

ἴσται σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς

πάλαι ῥοφοῖς η̄ποποιημέναις ἐν-

τιγχνάνοντα βιβλίοις. οἱ δὲ Ἰω-

νεις ὄχι τοῦ ᾤ. τοῖτοις οὖν καὶ

ἄμφοτεροῖς οἱ ποιηταὶ παρα-

κολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῆ ἀνά-

γκη τοῦ μέτρου ἐκόμοιοι, πολ-

λάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερο-

μένου, μετὰ τοῦ ᾤ γράφουσι,

πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

φερομένου ὄχι τοῦ ᾤ. τοῖτον δὲ τι τῆ τοῦ μέτρου ἀνάγκη καὶ ἐν τοῖς εἰς ᾤ καὶ ὀλίγοις ἐπιθήμασι ποιεῖν εἰώθεσιν, οἷον τὸ πρόσθεν, κερθεῖ, ὑπέριθρον, τὸ οὕτως, τὸ ἀφθις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς, ἀτρέμας καὶ τοῖς ὀμοίοις. τοῖτο δὲ οὕτως ἔχον εὐρήσεις ἀκριβῶς σκοπῶν. Aristarchus Ἰωνικῶν), τὰ εἰς ᾤ καὶ εἰς ᾤ λήγοντα τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν ῥημάτων καὶ αἰ εἰς ᾤ δοτικὰ τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων ἐφέλκονται ἀεὶ τὸ ᾤ, καὶ ἴσται τοῖτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέκτου· παρ' Ἰωσὶ γάρ, ὡς ἐξήρατο Ἡοδόδος, ὄχι τοῦ ᾤ τῶντα προφέρεται. ἀμελεῖ καὶ ὄσοι τῶν Ἀττικῶν τῆ καταλογάδην λόγῳ τὰς ἐαυτῶν συνετάξιω βιβλίοις, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς τοιοῖτοις τὸ ᾤ προσέθηκαν. καὶ μαρτυρεῖ πᾶσα βιβλίος. οἱ δὲ μέτρῳ χρῆσάμενοι συμφώνου μὲν ἐπιφερομένου ἴσται ὅτι ἀφ-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ κανόνες ἀναγκαῖοι πάντων καὶ ὠφέλιμοι. ἐπινομάζεται δὲ ἡ παροῦσα βιβλίος κανόνων θησαυρός. (Εἰς τὴν τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ βιβλίον, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ κανόνων θησαυρός, ἐπιγράμμι ἀθλον·

βιβλίος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἂν κένυθε πάντων παντοίων γραμματικῶν κανόνων, ἦν φίλος Ἑλληνικῆς γυναικὸς μνηστήριον φωνῆς πάντων ποθῶν κενεῖν ὄσοις μετὰ χεῖρας ἔχει).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσλοτατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον); φωνήεντος δὲ οὐκέτι, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθὲς πρὸ τρίτης ἀκμάσαντες, παντόθεν ἐπαγομένου συμφώνου τὸ τοιοῦτον ἐξώρισαν ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἴσασι μὲν οὐ συμφώνου ἐπαγομένου τιθέντας τὸ $\bar{\nu}$ ἴσασι δ' οὐ μὴ τιθέντας, οὐ συνείδον δ' ἤν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέασι, πῶς μέτρον ἐνεκεν οὐ τιθέασι. καὶ τοι μὴδὲ ὄν (1. καὶ ὡς μὴ δέον) κείσθαι τοῦτο πάσης γραφῆς, ἐπειδὴν [ἐπι]φέρηται σύμφωνον, ἐξετόξενσαν. καὶ τοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινωτέραν ἡμῶν διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ $\bar{\nu}$ πάντα λέγῃσι καὶ ἐπισυρτόμεν καὶ βαρβάρους τοῦτους καλοῦμεν. Maximus Planudes (περὶ γραμματικῆς dialog. Neophronis et Palaetimi cod. Barocc. 125, chart., f. quadr.) qui quod de auctoritate codicum dicit, verissime dicit.

ναίει 1096.
 ναίου Διός 283, 13.
 Νατης Νάητος 1189.
 ναῖος Ζεὺς 283, 22.
 ναλι 573, 5. 1236.
 ναοκλέψ Theognostus f. 64.
 ναματιῦα 283, 7.
 ναός - ναῖος 559, 31.

ναρκή 66, 23.
 Νάρυξ Νάρυκος· ἴσασι δὲ ὄνομα πολέως. Choerob. in Theodos. f. 65.
 Νάρων Νάρωνος ποταμός· τὸ γὰρ Νάωνος παρ' ὀχθῆς παρὰ τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συνεισάλη τὸ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ δ . Choerob. ad Theodos. f. 148.
 ναναρχῶ 158, 25.
 ναυκλήρειν 109, 19.
 ναυκλήρος 282, 10.
 ναυκίραροι 283, 20.
 ναυλοχίας 282, 25.
 ναυμαχῶ 158, 30.
 ναυτική συγγραφή 283, 9.
 ναυτοδίκαι 283, 3.
 ναυφύλακες 283, 5.
 ναυαλῆς 52, 20.
 ναυαλῆς 109, 13. 282, 17.
 ναυανείεσθαι 282, 19.
 ναυαίεμα 52, 14.
 ναυανεύεσθαι 52, 17.
 ναυανισκῦδριον Theognostus f. 83.
 ναξ 109, 9.
 Ναπολίτης 587, 23.
 ναροπρεπῆς Olympiodorus in Phileb.
 ναρός 109, 15.
 ναρρῆειν 282, 20.
 Νέδων] v. Λάδων.
 νήλατα 282, 22.
 νεία ξύλα 283, 12.
 νειφω] τὰ διὰ τοῦ ἡφω̄ δυσλ-
 λαβα σπάνια. δύο γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμόν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡ̄ γρα-
 φόμενον, τὸ νήφω̄ ἐπιτῶ φρονῶ,

ξέ οὐ καὶ το νηφάλιος, ἐπὶ δὲ τοῦ χιονίζω διὰ τῆς εἰ διαφθόρου, παρ' οὐ καὶ νειφάλιος διὰ διαφθόρου καὶ νειφίς καὶ νειφός διὰ τοῦ ν, ἀφ' οὐ καὶ νέφος, ξέ οὐ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος νένοφα δίχα τοῦ ν, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ συγγυῶν. Theognostus f. 90.

νεκροβάσταξ 1199.

νεκρόν 109, 16.

νεκιδόν 941, 29.

νεύς 1096.

Νεμέσια 282, 32.

Νεμέσις Νεμέσιος 1193.

νεμεῶν 158, 12.

νεμόμαι 153, 32.

νεόλιαν 52, 25.

τῆς νῦν νεολαίας 65, 21.

νεοπένης 52, 18.

νεόπλουτος 52, 18.

νεοπλὴνὴ χλιῶν 52, 19.

τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.

νευροφάρμακον 282, 29.

Νεῦς ὄνομα ποταμοῦ Choerob. in Theodos. f. 118.

νεὺς ἢ ναὺς 1236.

νεωκόρος 296, 28.

νεωρίων ἀρχὴν 282, 6.

νεῖς 283, 15.

νεώσοικοι 282, 3.

νεωστί 572, 16.

νεώτα 607, 21.

νεωτεροπεριπῶς Olympiodorus in Gorgiam.

νεώτερος 109, 8.

νηδὺς 1096. τὸ νηδὺς κατὰ ποιη-

τικὴν ἔβουσαν συστῆλαι τὸ ν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ εἰσι οἱ περὶ νηδὺς ἐκείνου, καὶ παρ' Ἐνριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ καὶ νηδὺς ἐξαμβλόμενος αὐτὴν λέγεις. ἵκανοῦσι δέ τινες ὅτι αὐταὶ μόναι εἰσὶν αἱ δύο χρήσεις εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς αἱ ἔχουσαι τὸ ν συνισταμένον· εὐρισκομεν δὲ καὶ τὴν χρῆσιν πλαττεῖαν πάνυ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ διαφορουμένου τῷ διαχρόνῳ. Choerob. ad Theodos.

νήθειν 109, 23.

νηκονί 283, 1.

νήστης. οὕτως εἴρηκε Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἴδω καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψεύδομαι ψεύστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἴδω τὸ ἰσθῶ, οὐ ὁ μέλιων ἰσθῆτης, καὶ μετὰ τοῦ στεργητικῶν νε νέστης, οὐ παθόντων νηστης. ὅπως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιγραμμαῖς. Cod. Paris, 2630.

νήστιδες καὶ νήστις 52, 39.

νήστις ὁσμὴ 52, 27.

νηφάλια 282, 31.

νικῶ 158, 15.

νικῶμαι 158, 18.

νίφα 1279.

Νίψ Νιβός ὄνομα κρήνης Choerob. in Theodos. f. 68.

νοθεῖν 282, 18.

νοῦ 1196.

τοὺς νομῆς 1195.

νομίζω 158, 23.

νομικόν 109, 11.

λέτης 282, 14.
 ς 109, 24.
 ύλακες 191, 21. 283, 16.
 ; Damascius.
 τὰς φρένας 52, 28.
 η] τὰ εἰς μὴ ὑπερ δύο συλ-
 ς μοιογενῆ τῷ ἢ παραλή-
 , οἷον νοσήμη, θελήμη, φι-
 οὔτως ἢ φίλια. Theo-
 tus f. 74.
 ἔχειν 109, 17.
 unde dicatur 608, 14.
 109, 22.
 608, 12.
 ἥριον 109, 12.
 ἰα 21, 20.
 ἰω 158, 29.
 ἰα 52, 23.
 ὄντως 109, 10. 587, 15.
 ἰ, 16.
 611, 30.
 γ. αὐθιν.
 ἰ 491, 9.
 ως 793, 16.
 109, 21.
 159, 6.
 ἰσθαι 284, 19.
 284, 7.
 : 284, 11.
 τας 109, 30.
 283, 29.
 ἑμπόριον 284, 5.
 438, 3.
 φεῖν 284, 1 et 13.
 ἑλφονος ὄνομα κυνός.
 ob. in Theodos. f. 64.

Ἰδὲς Εἰώως 1192.
 ἐγγύεται 109, 29.
 ἔυλοκαταπέλασμα Io. Siceliota.
 ἐνᾶν 570, 10.
 ἐνόν 1095.
 ἐύρεσθαι 109, 32.
 ἐυρήμενον 109, 32.
 ἐυστίδες 284, 3.
 ἐυστίς 284, 14.
 ἐυστόν, 284, 18.
 ὁ i. q. ὅτι 490, 21.
 ὀβολίας ἄρτους 111, 7.
 ὀβολολαγῆν 56, 2.
 ὀβολοσύτης 286, 31.
 ὀβολοστατήσαι 286, 32.
 ὀγκλον 856, 12.
 ὀγκοῦν τὸ φρόνημα 65, 32.
 ὀδμή 56, 30. 110, 23.
 ὀδόντιον deminut. Theognostus
 f. 81.
 ὀδοσταται] λοποδύται γὰρ οἱ ὀδο-
 σταται λεγονται Io. Siceliota.
 ὀδοῦς etym. 740, 25.
 Ὀδυσσεῦς 1204. 1236.
 ὄζει κλύσης 26, 27.
 ὄζειν 110, 23.
 ὄζειν ἐτῶν 53, 11.
 ὄζω] τὸ ὄζω ἐνίστα καὶ περι-
 στωμένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ
 μέλλον ὄζισω, ἀλλὰ καὶ ὄζισω
 διὰ τοῦ ἦ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης·
 λῆθος τις ὄζησεν τεθυμαμένως.
 Theognostus f. 93.
 ὀθνεῖος 288, 19. 1095.
 ὀι anceps 1175, ὀι Ion. pro ὀι
 1292.

οἶδατε 53, 15.

οἶδε 1248.

οἶδιον καὶ οἶδιον Theognostus
f. 81.

πὸ Οἰδίπους ὅταν κλισθῆ δια τοῦ
δος, οἶον Οἰδίπους Οἰδίποδος,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὄρθην καὶ κλη-
τικὴν, οἶον ὁ Οἰδίπους ὁ Οἰδί-
πους· ὅταν δὲ ἀποβολῆ τοῦ σ
ποιῆ τὴν γενικὴν Ἀτικῶς, οἶον
ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου, τότε
καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῆ τοῦ
σ ποιεῖ, οἶον ὁ Οἰδίπους ὁ Οἰ-
δίπου. Choerob. ad Theodos.
f. 117.

οἶω 538, 19.

οἶως οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.

οἶκας παρ' Ἀλκμάνι ἀπὸ τοῦ
ὁμοῖος εἶ. Choerob. ad Theo-
dos. f. 257.

οἶκει] τὰ εἰς εἰ δισύλλαβα εἶτε
βαρύτερα εἶτε περισπώμενα διὰ
αἶψης εἰ διφθόγγου γράφεται. ἀπά-
νια δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
ἔχει τὸ ἄγρει παρακλευματικὸν
ἐπ' ἄρῃ καὶ τὸ οἶκει ἀπὸ τοῦ
οἶκοι γεγονός κατὰ τροπὴν τοῦ
οἶ εἰς εἰ. τὰ γὰρ Λωρικῶς πα-
ρηγμένῃ καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, του-
τεῖ, τηρεῖ, αἰτεῖ, ἐκεῖ. Theo-
gnostus f. 103.

οἶκειοι 213, 18. 333, 6.

οἶκειωτικός 852, 33.

οἶκοδομεῖν 110, 19.

οἶκοδόμησις 110, 21.

οἶκοδομίαν 110, 20.

οἰκόθεν 605, 15.

οἰκοί 588, 21. 1213.

οἰκοκερδῆ βλον εὐρηκίεν 53, 1

οἰκόνδε 592, 16.

οἰκόσε 607, 24.

οἰκότριβες 286, 18.

οἰκίρω οἰκίρω· καὶ διὰ
εἰ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἰ
θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἰ
τεροι. οἱ γὰρ διὰ τοῦ εἰ γ
φοντες διὰ τὸ οἰκτιρμός γ
φουσι· καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς
τίρω λέγουσι, καὶ οὐχ ἰ
τέρω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἰ εἰ
θόγγου γράφουσιν αὐτά, ἐ
δὴ οἰκτερῶ ἐστὶν ὁ μέλλων.

Choerob. cod. Barocc. 50

οἰμοί 516 28.

οἰμομοῖ 588, 25.

οἰνηρόν κεράμιον 110, 32.

οἰνήρουσις 39, 16. 55, 7.

οἶνος εἰς ἀχυρόν 7, 23.

οἰνόσπονδα 287, 22.

οἶνοχοῆ 55, 14.

οἶοι 284, 27.

οἶοιοῖ 588, 25.

οἶος 1095.

οἶς οἶός 1220.

οἰσπᾶτη 57, 4.

οἰστίον 56, 3.

οἰστική Damascius.

οἰ συντελεῖς 192, 3.

οἶσσον 57, 8.

οἶσσηρά 56, 7.

οἶσχει 284, 26.

οἶκα - οἶκα 606, 31.

οἶκλάδης v. ἀμάδης

- δκλάσι 56, 1.
 ἄνω 192, 9.
 ἄνω μὴ πῦραιος ἔμιν ἢ στρα-
 τιά 285, 5.
 ἄλεχρονα 286, 22.
 ἀλεχρωλεσθαι 56, 17.
 ὀλιγαρχία 285, 2.
 ὀλιγόδενδρος 713, 16.
 ὀλιγοφιλίαν 110, 33.
 ὀλιγωρία 284, 25.
 ὀλιχωρῶ 159, 11.
 ὀλλῶσα Olympiod. in Phaed.
 ὀλοκαπειτώτης 1089.
 ὀλοκοί 285, 9.
 ὀλοκοῦ ἀνθρώπου 111, 1.
 ὀ λόγος ὅδε οὐκ εὐ φρονῆ 54, 33.
 ὀλοκαυτεῖν 56, 13.
 ὀλοκαυτέω 56, 14.
 ὄλον 12, 24.
 ὀλοσχερῶς 110, 18.
 ὀλόσχοινοσ 287, 3.
 ὀλότμητη δειπνα 54, 23.
 ὀλυμπιάντις] v. ἀγρώντις.
 ὀλυρᾶν 284, 28.
 ὀμαλλεῖν 56, 29.
 ὀμαλόσ 56, 29.
 Ὀμηρείοσ - Ὀμηρικῶσ 853, 12.
 Ὀμηρίδαι 288, 6.
 ὀμηρουσ 287, 26.
 ὀμιλεῖν 110, 8. ὀμιλλα 110, 3.
 ὀμνήην 1292.
 ὀμνῶν 160, 12.
 ὀμοδιῶμων Olympiod. in Phaed.
 ὀμοεικέισ κίνοισ 286, 33.
 ὀμοίον et ὀμοιογ 678, 18.
 ὀμοιώτατοσ 161, 1.
 ὀμόργμητα 432, 4.
 ὄμοροι 284, 24.
 ὄμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὄμου 192, 7. 285, 1.
 ὄμψη 287, 21.
 ὄμφακασ 56, 10.
 ὄμφακασ βλέπειν 53, 9.
 ὄμφακεσ 53, 10.
 ὄμφακίτισ θυμόσ 54, 22.
 ὄμωσ 525, 24.
 ὄνειδέω 160, 3.
 ὄνειρα 111, 3.
 ὄνειράτι 111, 4.
 ὄνειρόματισ 52, 32.
 ὄνειρειν 57, 21.
 ὄνεισκον 229, 28.
 ὄνομαστικὸσ ἀνθρώποσ 54, 28.
 ὄνομα etym. 844, 29.
 ὄνομαστόν 110, 11.
 ὄνυχέειν 55, 9.
 ὄνυχέεσθαι 13, 13.
 ὄνυχιμαῖα τέμνειν 53, 14.
 ὄξύλιμην 110, 26.
 ὄξύλην ρίπον 110, 17.
 ὄξύ ἀκούων 111, 6.
 ὄξύβαφοι 56, 21.
 ὄξύη 55, 32.
 ὄξύηκοσ ἀνθρώποσ 55, 24.
 ὄξύθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὄξύλαζήσαι 286, 21.
 ὄξύμαθῆσ ἀνθρώποσ 58, 11.
 ὄξύρεγμα 56, 19.
 ὄξύρεγμα 56, 19.
 ὄπιθεα 563, 26. 604, 28.
 ὄπιθεν 603, 5.
 ὄπισθόδομοσ 286, 26.
 ὄπισθόδρομοσ, ἐπισθόποτασ
 Theognostus f. 55.

- Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.
 ὀπλοῖς 438, 3.
 ὀποῖος - ὀπόσος 502, 15.
 ὄπου 588, 13. 596, 1. 607, 11.
 622, 20.
 ὀπτῆρα 287, 17.
 ὀπῶς 159, 13. 510, 26. 564, 31.
 ὀπῶς 584, 22.
 ὀργάζειν πηλόν 53, 31.
 ὀργάς 287, 14.
 ὀργεῖνες 191, 27. 286, 11.
 ὀργιῶζειν 287, 31.
 ὀργίζομαι 160, 6.
 ὀργῶ 7, 3.
 ὀρεγόμενος 161, 6.
 ὀρεωκόμος 248, 20.
 ὀρηῆς 1282.
 ὀρθγγελεῖν 53, 13.
 περὶ ὀρθογραφίας 1127.
 ὀρθοδοξαστικός Olymp. in Gorg.
 ὀρθρεῖσθαι 54, 11.
 ὀρθρινός 54, 7.
 ὀρθριος 54, 7.
 ὀρλιγνος 56, 28.
 ὀριγνῶ 161, 3.
 ὀριῶδα 54, 1.
 ὀρίνω διὰ τοῦ Ἦ γράφεται· οἱ
 γὰρ Αἰολεῖς ὀρίνω λέγουσι καὶ
 οὐχὶ ὀρένω. Gc. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ὀριστά 287, 18.
 ὀρκίγη 285, 11.
 ὀρκιηφόρος - ὀρκιοτόμος 602, 24.
 ὄρκον γυναικὸς εἰς ὕθωρ χρῆ
 γράφειν 55, 17.
 ὀρκωμία 53, 28. 110, 28.
 ὀρμενα 38, 18.
 ὀρμιθεῖα 54, 26.
 ὀρμιθειάς 287, 5.
 ὀρμιθίας χιτῶν 35, 25.
 ὄρμις καὶ ὀρμιθες 54, 4.
 ὄροβρι 286, 24.
 ὄροι 285, 12.
 ὄρον 287, 27.
 ὄρον ἐπιθεῖναι χωρὶς 192, 5.
 ὄρος 285, 13.
 ὄρῳδία 284, 30.
 ὄρτυξ] τινὲς μὲν ὄρτυγός φασὶ
 διὰ τοῦ Ἦ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ
 κ φησὶν ὄρτυκός. Choerob. ad
 Theodos. f. 66.
 ὄρυγμαδός 877, 11.
 ὄρφαλά] v. πορηλία.
 ὄρφως 1197.
 ὄρχήστρα 286, 16.
 ὄρχοι 287, 16.
 ὄς (i. q. τίς) v. δι.
 ὄσημέραι 54, 2.
 ὄσια μανθάνειν 53, 16.
 ὄσιον 288, 3.
 ὄσμη 56, 30.
 ὄσταφίδα 455, 29.
 ὄστινα 110, 27.
 ὄστινον 54, 36.
 ὄστις 1133.
 ὄστολογῆμι 286, 23.
 ὄστρακίς ὄστρακῆ 1186.
 ὄστρακισμός 285, 20.
 ὄσφύδιον Theognostus f. 31.
 ὄσχητορία 285, 29.
 ὄτα 606, 28.
 ὄτῶν 568, 28.
 ὄτι 501, 14. Attice cum opta-
 tivo 502, 1.

- διαφάροι 287, 10.
 ὀτή 524, 8.
 ὀτις 502, 19.
 ὀτοτοί 588, 25.
 ὄττα 55, 12.
 ὀττόμενος 55, 12.
 ὄν Boeoticum 779, 32.
 ὄν 1237.
 οὐ (ἐκ περισσοῦ) 11, 27.
 οὐγκλιον 110, 22.
 οὐδ' ἔλα ἂν δολή 55, 1.
 οὐδαμά 565, 6.
 οὐδάμη 110, 25.
 οὐδαμον λέγω τούτον 54, 5.
 οὐδέ εἰ, τὸν ὀδοῦτα ἴχει φογεῖν 56, 33.
 οὐδέ ἔν 53, 7.
 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν 160, 18.
 οὐδὲν ἀπὸ καρποῦ λέγεις 56, 6.
 οὐδὲν κικόν φράδως ἀπολλοῦται 53, 21.
 οὐδὲν σὺν παρλέμαι 53, 19.
 οὐδὲ πάνταλον ἂν δολῆς 54, 33.
 οὐδὲ πολλοῦ δεῖ 284, 29.
 οὐδέποτε 53, 1.
 οἶδ' ὅσον 3, 27.
 οὐκ ἀπίρω προσέβαλεν 56, 26.
 οὐκ εἰμι βυδιστικός 55, 20.
 οὐκ ἔστι τοσοῦτος ὄνως ἰλλ-
 βορος ὡς τέ τινα ἰασθαί 53,
 23.
 οὐκοῦν 57, 10. 523, 28.
 οὐλας 1095.
 οὐρεκα 502, 30.
 οὐρανίαν vocat. 375, 29.
 οὐράνιον ὄσον 4, 20. 400, 23.
 οὐρανόθι πρό 603, 18. 621, 2.
- οὐσα 192, 1.
 οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνο-
 κίων 285, 33.
 οὐσιότης Damascius.
 οὐτάμενοι 500, 20. 545, 11.
 οὔτε 160, 8.
 οὔτω 578, 11.
 οὔτως v. αὐθι.
 οὔχι 573, 5. 947, 10.
 οὔχι οἶον ὀρῶμαι 110, 13.
 ὀφελω 160, 15.
 ὀφεις παρῆται 286, 29.
 ὀγελον 552, 29.
 ὀφθαλμῶν 236, 14.
 ὀφθαλμῶν ἐπιβάλλειν 110, 15.
 ὄφιος ὄφιος 1193.
 ὀφισκάνειν 111, 5.
 ὄφρα 480, 21. 511, 8. 564, 31.
 ὄφραζειν 53, 29.
 ὄφροδιον Theognostus f. 81.
 ὄχειον 56, 32. 287, 32.
 ὄχετοφάνει 287, 6.
 ὄχευτης 56, 4.
 ὄχλοπολιτεία Olympiodorus in
 Gorgiam.
 ὄχλος 110, 9. 287, 30.
 ὄχλος ἄλλως 53, 28.
 ὄχλος πραγμάτων 55, 23.
 ὄχνα ἢ φουλίχη 1181.
 ὄψάμιον 53, 5.
 ὄψι 573, 11.
 ὄψιζομαι 110, 29.
 ὄψις 57, 7.
 ὄψισθεὶς 57, 3.
- Πάγετος 61, 9.
 παγετώδες 58, 15.

- πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγίωσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Πάλας Πάλα 1183.
 παίων 295, 33.
 παλγνιον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γαλήνης, οαφηνής) παιδωνης παι-
 δεινός ο παιδικός Choerob. ad
 Theodos f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδίσκων - παιδισκῶν 1262.
 παιδουρά Olympiod. in Gorg.
 παιπάλημα 295, 18.
 παιωνία 294, 14.
 πάλαι - ἑκαταί, πρόπαλαι 1214.
 Παλιμηδικόν τοῦ ξύρεμα 58, 5.
 παλιμημα 60, 28.
 παλιμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλιμναίους θεούς 297, 13.
 Πάλμης Πάλμνος το γὰρ Πα-
 λμνός δια του δοσ κλιθὲν παρ
 Αισχύλω ἡμάρτηται. ἴσθι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βασιλέως. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλευτήρια 59, 26.
 Παιτικός v. Ἑλλάνικος.
 παλιμβολός 291, 29.
 παλιμνίρετα 59, 14.
 παλισκιον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πᾶμπᾶν 568, 32.
 παμπλήρης Damascius.
 παμνηφί] v. ἀμεμηφεί.
 πάν (Aeol.) v. δι.
 πανήγης 330, 28.
 πάναισπρα ἴγρα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 πανόπτης 296, 31.
 πάντῃ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὁ παντοκράτορ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος Idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Πάπλις Πυπίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Πᾶρ Πυρός τόπος δὲ ἴσθι ἐν
 τῷ περὶ Θυρέω, ἐν ᾧ ἐμαχίσαντο
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρῆ 163, 16 et 29. 753, 8.
 παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παράβολος 60, 16.
 παραβυστον 292, 24.
 παραγγεφῆ 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεύω 164, 32.
 παραδέσθαι 61, 13.
 παραινώ 167, 10.
 παραινήμακα ἱματίων 112, 12.
 παραιτιάσθαι 289, 21.
 παραιτοῖμαι 163, 13.
 παράκαιρος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακαταβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβόλει 197, 13. 290, 13.
 παρακαταβολή 290, 13.
 παρακατάστους 290, 19.

- παρακερῶσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρῆκελεύω 167, 24.
 παρακρούεται 288, 14.
 παρακρούομαι 163, 4.
 παρῆλιον 294, 1.
 παραλληλότης 550, 27. 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 193, 6.
 πάγλος 293, 3.
 παρῆμιλῶ 167, 27.
 παρῆμυθοῦμαι 163, 30.
 παρῆτόμων γραφή 193, 8.
 παρῆζόνια 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παρῆπλήσι καὶ ὅμοι 163, 11.
 παρῆσημος 192, 25. 292, 15.
 παρῆσημία 292, 12.
 παρῆσοφίσματα 59, 31.
 παρῆστη 436, 14.
 παρῆστασις 298, 32.
 παρῆσταται 296, 32.
 παρῆτροχάσαι 170, 23.
 παρῆφρυκτωρεῦόμενοι 298, 13.
 παρῆφροδῶσαι 113, 2.
 παρῆχωρῶ 161, 22.
 παρῆγγυῶ 170, 13.
 παρῆιδροι 288, 16.
 παρῆελας 1185.
 παρῆελευσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρῆνήκεται 65, 1.
 παρῆσπόνθησε 289, 24.
 παρῆστησαν 289, 15.
 παρῆευδοκιμῶ 170, 19.
 παρῆωγμένης τῆς θύρας 60, 19.
 παρῆ ἡμῶς οἰκεῖ 111, 12.
 παρῆθενική - παρῆθέτος 597, 11.
 παρῆθενῶν 288, 29.
 Παρῆας Παρῆαντος 1185.
 παρῆ ἔμπον καὶ πόρην 295, 12.
 παρῆρήτημα 166, 5.
 παρῆρῶσις 295, 31.
 παρῆριῶν 289, 1.
 παρῆρῆδιος οἶκος 293, 7.
 παρῆροιθεν 1096.
 παρῆρῆζει τὴν θύραν 60, 20.
 παρῆρῆζειν 293, 16.
 παρῆρος 595, 26.
 παρῆροφίδες 60, 3.
 παρῆροπορεῖν Damascius.
 παρῆρώνυμα 521, 25. 857, 30.
 Παρῆταικῶν 193, 5. 298, 5.
 παρῆτῆρες 848, 22.
 παρῆτριολοῦς 16, 5. 270, 28. 384, 8.
 παρῆτρικῶν 297, 30.
 παρῆτρηλητος 294, 12.
 παρῆτριος Ἀπόλλων 191, 33.
 παρῆτριαν 297, 30.
 παρῆτριώτης 113, 20.
 παρῆτρώζειν 59, 12.
 παρῆτρώων 297, 30.
 παρῆνω ἑπῆην v. ἀνεπῆην.
 παρῆλάσματα 60, 13.
 παρῆδικὰ πρόβατα 296, 14.
 παρῆδιλα 1095.
 παρῆδιον 293, 32.
 παρῆδον 1095.
 παρῆζῆταιροι 289, 8.
 παρῆζοφανῆς Io. Sicellota.
 παρῆ 542, 31. 622, 19. 625, 5.
 παρῆθωρῶ 164, 19.
 παρῆθωμα 164, 21.
 παρῆθω 166, 8.
 Παρῆραεῖς 288, 31.
 παρῆρῶ 164, 25.
 παρῆσεται 298, 1.

- πελαγῶν 111, 28.
 πέλαγος ἢ πόλις ἑστίν 58, 31.
 Πελαργακόν 299, 16.
 πέλας 299, 10.
 πελεία 1' 96.
 πελεῖν 112, 18.
 πέλας 112, 21.
 πελεῖν 293, 14.
 πελτασταί 297, 8.
 πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν
 ψήφων 289, 12.
 πέμψαι 289, 10.
 πενέσται 292, 7.
 πεντάκισιοι 310, 23.
 πεντακισιομῆδιμοι 298, 20.
 πένταχι 66, 13.
 πεντεκαίδεκανατά 295, 30.
 πεντέμιχον Damascius.
 πεντηκῶσταρχος 297, 11.
 πεντηκοστηνόμενον 297, 21.
 πεντηκοστηύονται 297, 21.
 πεντηκοστηούτες 192, 30.
 πεντηκοστολόγοι 297, 25.
 πέπαινται 112, 29.
 πέπει 1206.
 πεπλοποιά Damascius.
 πέπραγιν 60, 5.
 περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
 περαγτικός ὁήτωρ 60, 11.
 περὶ 169, 13.
 περιάμπει τὸ ἔρηχιν 297, 3.
 περιήνομα 162, 33.
 περιγράψαι 295, 28.
 περὶ εἰπρον 294, 22.
 περιδρομοὶ τῶν 60, 29.
 περιῖδον 168, 22.
 περιῖναι 166, 13.
 περιεργμῖνος τόπος 60, 31.
 περιεκτικὰ ὀνόματα 791, 18. ἢ
 περιεκτικά 791, 24.
 περιελαύεσθαι 61, 5.
 περιέπω 167, 33.
 περιέσται 161, 14.
 περιεῖν 58, 10.
 περιῖν 166, 3.
 περικατάλητος γίνομαι 112, 31.
 περιεκρουμένος ἀνθρώπος 60, 25.
 περὶ Κόδρου 192, 32.
 περικόρημα 296, 27.
 περιπετῆ 296, 19.
 περιπλέκει 3, 22.
 περιπλευρεῖς 58, 3.
 περιπλοκάδες] ἑλικες αἱ τῆς ὀφ-
 ἔλου ψαλλῆδες καὶ ἄπλωες αἱ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες God. Vat. 1410.
 περὶ πολλοῦ ποιῶμαι 168, 24.
 περίπολος 292, 32.
 περὶ πρόιους ὑπνοὺς 111, 22.
 περισαίγω 169, 6.
 περὶ τόνου περισπωμένων ὀνομά-
 των 1159.
 περιστάλιντα 293, 9.
 περιστάσαι 161, 18.
 περιστάσαι 112, 17.
 περιστάτοι 296, 6.
 περιστέλλεσθαι 61, 7.
 περιστένεται 297, 1.
 περιστοιχίζεται 288, 23.
 περιτριμμα ἄγορᾶς 228, 19.
 περιτριμμα πραγμάτων 59, 32.
 περιτιότης 296, 24.
 περὶ τῶν ἑνδεκα 192, 19.
 περιφρονᾷ 169, 9.
 περιφρόναι 169, 4.

ὦ Πέση 1189.
 πέρυτις v. ἡμφικλεμνίς et αὐθίν.
 πεσοί 293, 1.
 πέτρης, ἀρχαίαι αἶθε 59, 5.
 Πενκτίλως Πενκτίλαντος 1185.
 πεφωρωσθαι 293, 20.
 πηδᾶ 567, 17.
 πηλοὶ καὶ πτεῦρα 298, 18.
 πηξιδάλακτι 61, 2.
 Πήγρης Πήγρητος 1189.
 πῆ v. φαρῆ.
 πιθάκτων 290, 23.
 πιθηκισμῶ 69, 10.
 πίδων 59, 13.
 Πικίως Πικίαντος 1185.
 πικυλθεσθαι 111, 31.
 πικυντάριος Olympiodorus in
 Gorgiam.
 πικυκίδας πικυκιδᾶ 1186.
 πικύμιον 288, 32. 299, 2.
 πίνος 22, 11.
 πίνω 169, 23.
 πικυόσκω 170, 28.
 πικυεύω 162, 47. 166, 31.
 πικυκίον 112, 28.
 πικυδίων Theognostus f. 81.
 πικύων κερπύς 58, 18.
 ὦ πικυῶ 975.
 πιλάντης 438, 2.
 πλαταμών v. ἀκτῆ.
 Πλατώνιος - Πλατωνικός 853, 7.
 πλέθρον 295, 11.
 πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.
 πλειστηριάζουσα 296, 17.
 πλεκτένας 293, 10.
 πλεονεκτῶ 167, 11.
 πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνιαυτῶ προεβύτατος ἀπὸ
 τῆς ἀηδίας γίνονται 58, 23.
 πληγὴν ἔγω 111, 27.
 πληθοειδῶς Olympiod. in Phileb.
 πλήθω 163, 8. 169, 20.
 πλησιάζω 159, 1.
 πλησιαίτατοι 58, 14.
 πλησιαίτεροι 58, 14.
 πλησιασμός 112, 23.
 πλησιότης 571, 28.
 πλήσω ἐπληρον καὶ ἐπλάγων, πρὸς
 διάφορον σημεινόμενον. ὁ γὰρ
 πλήσων ἢ ὁ πλησόμενος ἢ σω-
 ματικῶς πλήσεται ἢ ψυχικῶς,
 καθ' εἰ μὲν σωματικῶς, ἐπληρον
 διὰ τοῦ ἦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπλή-
 γην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἐπλάγων, ἐξ
 οὗ τὸ ἐπλάγην καὶ κατεπλάγην.
 ἀμφὶ δὲ ποιητῆς, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 ψυχικῆς διωθέσεως κατεπλήρη-
 κην εἶπε δὲ τῶν ἦ δὲ τὴν ἀνιέρ-
 κην τοῦ μέτρου, τούτου χάριν
 προσέθηκε τὸ φίλον ἦτορ, ἵνα
 μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τῶν ἦ
 νομοσθῆ ἐπὶ τῆς σωματικῆς διω-
 θέσεως κείσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ λέ-
 γουσι καὶ ἐπὶ τοῦ ποικύ πορήσω
 καὶ πορέσω ὅ γὰρ πορῶν ἢ σω-
 ματικῶς πορεῖ ἢ ψυχικῶς, καὶ
 εἰ μὲν σωματικῶς, πορήσω δὲ
 τοῦ ἦ, εἰ δὲ ψυχικῶς, πορήσω
 διὰ τοῦ ἦ. διὰ τούτου σημειού-
 μεθα παρὰ Ἀριστοφάνει ἐγὼ δέ
 τοι πεπόνωκα κομῆδ' ἐγὼ σέλη,
 ἐπειδὴ σωματικῶς λελθὼν προση-
 νέχθη διὰ τοῦ ἦ, Choerob. ad
 Theodas.

πλινθεῖον 295, 8.
 πλινθηρόν 783, 25. 786, 30. 1171.
 πλούμιος - πλούται 857, 1.
 πλυνίας 294, 30.
 πλύνον πλύνισθαί 58, 27.
 πλύρος 295, 9.
 πλωτικόν 112, 22.
 πνθξ 292, 30. 299, 12.
 ποδῶν 295, 1. 8, 14.
 ποδιστή Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ποδοκάνκη 292, 21.
 ποδοκῆν 297, 5.
 ποδοστράβη 290, 25.
 ποιῶν ἄγωνα τραγωδῶν 111, 18.
 ποίημα - ποιήσις 768, 23. 769, 6.
 ποιικλον 289, 22.
 ποιικλής 295, 25.
 ποιούμιος σιγγνώμη 168, 6.
 ποιῶ 162, 23.
 πόκα i. q. πότι 606, 31.
 πόλις - πόλις 1130.
 πολίμαρχος 290, 27. 310, 9.
 πολεμοτής θεπος 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πολεμῶδη Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόληος 1193.
 πολιότης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολιτεῖεν 111, 29.
 πολιτεῦω 170, 16.
 πολιτικοποιεῖν 57, 30.
 πολιτικοποιός 57, 32.
 πολίκαπλι 425, 22.
 πολλὸς ποιῶν κριθᾶς 111, 20.

Πόλις Πόλιος 1193.
 πολλότης Damascus.
 Πολυδάμα 1183.
 πολυθεῖ Olympiod. in Phaed.
 πολύθριον 857, 7.
 πολύζωον καπὸν 58, 9.
 Πολίτικας Πολύκα· Ἰστί δὲ πο-
 ταμὸς Μακεδονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολυλέξις 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστημα τῶ τρόπου 60, 21.
 πολυπάται 1226.
 πολυπραγμονῶ 167, 4.
 πολυτελή 458, 26.
 πολύτριχον 343, 2.
 πολυώνυμα 868, 16.
 πομπεία 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] σισημίνας τὸ πονη-
 ρία καὶ ὀφρανια, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἄπλων ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαρκειμένον φῆμα δια-
 τοῦ ἐνω, οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποntonόκη γυνή 61, 1.
 ποntonόμυξ 58, 32.
 πονώ πονήσω καὶ ποπέσω] v.
 πλήσω.
 πότανος 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὡ πόποι.
 πορίον 296, 12.
 πορίζω 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορονότριψ 12, 1.

πρόρων - πορών 1006, 19.

πόρρω 577, 24. 618, 31. 943, 1.

πορρώτερον και πορρώτερον 111, 14.

πός ν. δι.

Πουσιάνειον 430, 26.

Πουσιδιών 297, 16.

Πουσιδιώνιον 430, 23.

ποσιφίλος ν. εχθήτης.

πότα i. q. πότα 606, 28.

ποταμόφθιτος γλ 60, 1.

Ποτιδάν] οί μὲν Δωριεῖς Ποτιδάν λέγουσιν δευτέρως, οί δὲ Αἰολεῖς Ποτιδάν και Ποσιδάν βαρυνόντως. Choerob. ad Theodos. f. 152.

ποτιῶσθαι 299, 11.

ποῦ i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.

πού 525, 16.

ποις acute 544, 31.

πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.

Πράξ Πραγτός 1181. 1184.

Πράσων Πράσινος εἰς τῶν Αἰγυπτίου παιδῶν. Choerob. in Th. f. 63.

πραττόμενοι 162, 5.

πραυνέειν 293, 21.

πρέσβεις 290, 6. τὸ πρέσβυς ἐπὶ τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐκτεμνομένου εἰς πρεσβείαν οὐχ εὐρισκομένη τὴν εὐθείαν εἰς ὧς, ὡσπερ νομισαντές τινες· εἴπερ γὰρ εὐρηται ἡ αἰτιατικὴ τὸν πρέσβιν ὡς μάντιν, καὶ ἡ κλητικὴ ὡς πρέσβυς Ἀττικῶς ὡσπερ ὡ μάντις, δῆλον ὅτι καὶ ἡ εὐθεία ὁ πρέσβυς ὡσπερ ὁ μάντις.

τις. Choerob. ad Theodos. f.

128. Idem paullo ante: εὐρηται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἢ πρέσβυς τῆς πρέσβυος. καὶ τὸ ἀρσενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῶσι κατὰ τροπὴν τοῦ β̄ εἰς τὸ γ εὐρηται, πρέσβυς πρέσβυος.

πρεσβεῦειν 167, 30. 170, 31.

πρεσβεῖω 168, 15. 169, 33.

τὸ πρέσβη - τὸ πρεσβῆ 1247.

πρηζάν κρηζόνος· οὕτω γὰρ τὰς ἀγοραίουσ κλάσσι Σικελῶ. Theognostus f. 28.

πριώδη 612, 10.

Πριαμιλλύδριον Theognost. f. 88.

πριασθαι 299, 5.

πρίν 164, 8.

πρίνινοσ 8, 16.

πρό 112, 5.

προῦγγελοσ 438, 1.

πῆφαγορεύειν τῷ μνήματι 293, 23.

προουροῦμαι 168, 27.

προαναγμνάζειν στόμα 61, 14.

προαγρυνῶ 170, 5.

προαιτία Damascius.

προαναλογία id.

προαπατήματα Olympiod. in Phaed.

προβάλλεσθαι 60, 30. 288, 18.

προβαλλόμενος 165, 27.

προβασάνιον 30, 5.

πρόβατα 112, 1.

προβατεία 294, 21.

προβάτεια 296, 22.

προβατεύειν 59, 9.

προβιστή Olympiod. in Gorg. et Phaed.

- προβολή 288, 18.
 προβόλιον 290, 30.
 πρόβουλοι 289, 25.
 προβουλεῖν 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβύσαι φορτικὸν γέλωτα 59, 18.
 προγραφὴν 298, 30.
 προδυνειστής 192, 26.
 προδενώσας τὸν λόγον καὶ ποιή-
 σας μετὰν Ἰο. Siceliotia.
 προδιδάξει 112, 43.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδρομος 6, 28.
 προεδρεύειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 προεδρῶν 290, 8.
 προεἶδω 167, 1.
 προεἶσθε 288, 25.
 προεἶν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφύσεις Damascus.
 προεξεγείρειν πρᾶγμα 59, 3.
 προεῖσθαι 165, 23.
 προεφισιζόμεν 1285.
 πρὸ Εὐκλείδου 193, 12.
 προηρόσια 190, 28. 294, 7.
 προήρσται 168, 13.
 πρόθεσις 291, 3.
 προθητικοὶ σύνδεσμοι 480, 5.
 προθητικῶν Theognostus f. 70.
 προτισταίαι 164, 3. 168, 31.
 προκυμβολή 193, 7. 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκλήπτω 169, 17.
 προκάνια 294, 24.
 προμεντία 289, 18.
 προμετρήται 290, 33.
 προνομία Ἀθηναίων 293, 26. 299, 5.
 Προνομίας 294, 14.
 προνομία Ἀθηναίων 299, 6.
 προνούστατος 111, 25.
 προνομῶ 166, 24. 168, 3.
 πρόξενος 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προοιστός 502, 14.
 προοιολόγηται Olympiod. in
 Phaed.
 προορά 162, 11.
 προοπίαι 569, 4.
 προοπίαι 567, 17.
 προοπίαι 294, 31. 1209.
 προοπίαι 296, 8.
 προοπίαι 112, 10.
 προοπίαι 165, 11.
 προοπίαι 61, 20.
 προοπίαι 162, 31. 170, 7.
 προοπίαι 292, 19.
 πρὸ πολλῶν 164, 28.
 προοπίαι 290, 1.
 προοπίαι 61, 10.
 πρόπωμα] τὸ πρόπωμα, ὅπερ καὶ
 πρόπωμα λέγεται Ἀγρικῶς ἀπὸ
 τοῦ ὠ, Chærob. ad Theodas.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προςβλή σιδήρου 58, 16.
 προςδομιος 61, 6.
 προςγγίζω 169, 25.
 προςεδρεύω 161, 11.
 προςέμιος 14, 26.

προσκαύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήκει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 29. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θύρας 111, 32.
 πρὸς θυροῦ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λῆγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούω 162, 13.
 προσκυνῶ 167, 18.
 προσκίβει πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσσδος 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιῶμαι 165, 13.
 προσπολιμῶ 166, 24.
 προσσαίνειν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσσχέιν 298, 16.
 προστίσσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 288, 2.
 προσκατῶ 166, 4.
 πρὸς τι et ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιθῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρόπαιος 296, 4.
 προσυνεθίσαι Olympiorum in
 Phaed.
 πρόσφατος 293, 29.
 πρόσσωπι τρία 1279.
 προσχαριστήρια 296, 3.
 προσέλει 293, 5.

προτερῖν ἐπὶ δῶδ 50, 1.
 προτιρωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν ἀεὶ πρὸ
 ὀνομάτων ἢ ἐπιρρημάτων, ἀεὶ
 πρὸ παραγόμενα διὰ τοῦ αἰ χρόνου
 φορταί, οἷον ἔως ἔσθην, ἔως ἔσθην
 θεν, ἐσχάτως ἐσχάτωθεν, ὁμοίως
 (ὄνομα δῆμον Ἀιτικῶ) ὁμοίως
 θεν, προτέρω προτέρωθεν, Cod.
 Barocc. f. 102.
 πρότηθος 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προὔνεικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς
 νεκρῶν ἰσχυμάτων, ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδευτῶν φασὶ κείρωται, τὰ
 φωνῆν. Ἀλεξίων μόντοι πρὸς τὸ
 ἔνεικος ἰσχυμάτισεν· κρῖνος γὰρ
 λέγεται προὔνεικος, καὶ μὲν
 πρὸς τὰ ἐξ ἀγορῆς, ἄλλα κρῖν
 ζῶντας παῖδας. Ἀληθῆτος, θε
 φησι τοὺς δίδοντας τῆ ἀντιφασί
 ἢ λαβεῖν τιμὴν, ὅτι οὗ δὲ ἄν
 ἄτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 ἔτε κατὰ τὸν Ἀληθῆτος δὲ
 τῆς αἰ ἀφ' ὁμοίου ἢ γρηγοῖ ἴστω.
 Cod. Paris, 2630.
 προὔπτος 288, 26. 297, 7.
 πρόφασις 290, 3.
 προφορεῖσθαι 60, 7.
 προχάδιον 59, 10.
 προχός 294, 32.
 προώδων 58, 21.
 προώμεθα 288, 15.
 πρῦμνη καὶ πρῦμνη 66, 23.
 πρυτανία 291, 11.
 πριτανία 291, 15. 192, 17.
 πριτανίαις 291, 4.

- προτατεύω 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶϊ 573, 8.
 πρῶϊον 295, 27.
 πρῶον 61, 17.
 προπέρσει 60, 32. 577, 23.
 προτεύω 166, 27.
 πρωτόβαθροι 112, 26.
 πρώτους 111, 16.
 πτ syllabam facere ancipitem 1176.
 πταίω 170, 25.
 πτάκιδες v. ἀμίδες.
 πτέρισσ' Theognostus f. 81.
 πτέρωλειν 39, 19.
 πτωχεύειν 112, 24.
 Πυαρέψα 246, 27.
 Πυανειψιών 297, 15.
 Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀντιμάχου καδδ' ἐταπιδηροῦντα. τοῦτο δὲ ἐναντίας ἔκλεινεν ὁ Ἀντιμάχος. ὅτε μὲν γὰρ ἰαμβικόν ἐστιν, ἰσοσυλλάβως ἀπὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθελοῦς χρήσεως· ὅτε δὲ σπονδειακόν ἐστιν, περιττὸσύνλλάβως αὐτὸ κλίνει, οἷον Πύδητος καὶ τηλεκλήτης ποταμοῖο. Choerob. ad Theodos. f. 90.
 πυελίς 295, 10.
 πύελοσ 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πυθαγόρῃσ 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιοσ καὶ Δήλιοσ Ἀπέλλων 299, 8.
 πυθμῆν δικῶν 59, 26.
 Πυθόϊ 1302.
 πυκνότησ τρόπου 60, 9.
 πυλέγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθίνω 165, 3.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πυξίον 113, 1.
 πυργοκέρτα 596, 14.
 πυρκαϊά 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύκλαμοι 291, 23.
 πυρήχιοτα 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλώ 162, 1.
 πώμιλα 493, 4. 289, 3. 604, 1.
 P̄ vocalis an consona 693, 2
 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. η. ράδιωσ 566, 11.
 ραβδίλειν 113, 5.
 ραβδίον 61, 33.
 ράβδος 61, 33.
 Ῥαδάμανθυσ 241, 16.
 Ῥαδάμανθυσ τοὺσ τρόπουσ 6
 23.
 ραδινοὺσ πόδασ 61, 26.
 ραθυμῆν 300, 8.
 ρῶνῶ 600, 28.
 ράξαι 113, 12.
 ραπίδα 113, 4.
 ραπίσαι 300, 10.
 ρόρῃσ 693, 11.
 ραστώνη 300, 13.
 ραχλεῖ 113, 7.
 ραψοδία etym. 766, 10. 769,

ιδολικά ἐρωφιδούντες 300, 3.
362, 6.

ισμένα, ἐρωφιδῶσαι, ἐρωφιδῶ-
ε 1287.

η 1173.

α 300, 7.

τα δέξοντα πόσα 1281.

ἦγός 1198.

μικρὴν γραφὴν 299, 22.

μικρὴν γραφόμενος 299, 22.

μικροδιδάσκω Ιο. Siceliota.

ἴβιοι 61, 29.

ν Ἰβώνος ὁ τοῦ Κάδμου

. Choerob. in Th, f. 63.

εθρος ὁσμὴ 61, 25.

κ 400, 5.

κ - Ῥόδιαι 1255.

ος - Ῥόδιαι 856, 33.

νιά 299, 33.

ν 300, 12.

ος 113, 9.

ν 113, 6.

ά ελαφρά, πικρά. Theo-

stus f. 20.

ρός 61, 28.

ισοδύλους 474, 21.

299, 31.

299, 28.

ιες - ἐρυτήρες 557, 27.

ται 113, 11.

171, 3.

1200.

πώλης 61, 31.

299, 27.

iciens retrahit accentum.

19. 545, 9. 548, 25.

πά 302, 20.

Σαβάνως 1197.

σικκίουν 113, 32.

σίκος 1096.

σικχυράται 302, 23.

Σιλάμας Σιλάμα 1186.

Σιλγών Σιλγώνος Ἰσκι δὲ ὄρη-

μα ποταμοῦ. Choerobasc. in

Theodas. f. 62.

Σάμβυξ Σάμβυκος κύριον. Ἰσκι

δὲ καὶ ποταμὸς καὶ ἴθρος. Idem

f. 95.

Σιμοθράκη 305, 9.

σινίς 303, 23.

σιπρὸι 305, 18.

σιργάται 301, 23.

σιργήν 193, 18.

Σάρδις Σάρδιος 1192.

σαρξίφαγος, ὀρεδτρόφος, ἄσμα-

εσκουδος. Theognostus f. 63.

Σατίας Σατίαντος 1185.

σαύρος 64, 16.

σαφίς φῶς 63, 25.

σαφής 500, 2. 547, 20.

σδυγόν 815, 3 εἰ 32.

σε 92, 16.

Σίβην Σίβηνος Ἰσκι δὲ ὄρη-

ἦρος. Choerobasc. ad Theo-

dosium.

σίβωμα 173, 10.

Σικκίον 555, 5.

σίς μέλιτος ἀσφάλαις τὸν τόπον

318, 20.

σελις βιβλίον 62, 38.

σιμταὶ θεαὶ 303, 3.

Σέντις Σέντιος 1193.

σισηρέναι -, ὁ ἄλφειος κατὰ τὴν

συνήθειαν ἀπετελερωμένοι, ὁ
 γίνεται τῶν χιλιῶν μικρὸν
 ἀνοιγέτων, τῶν δὲ ὀδόντων
 μικρότερον. Io. Siceliota.
 σεφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βῶ
 βαρύνοντα ἄχρι παρατακτοῦ μῦ-
 θοῦ κίνεται. σημειοῦμεθα πε-
 ρὴ Σοφοκλεῖ καὶ περὶ Πλάτωνι
 τὸ εἰσφθην καὶ τὸ σεφθεῖσα·
 οὗτοι γὰρ τὸ σέβω καὶ εἰς τὸν
 ὑπόριστον ἔκλειναν. Chorubosc.
 ad Theodos.
 πῶν σέων 1257.
 σηκός 183, 6.
 σηματήριον 443, 11.
 σημηναί 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιυλλέειν 62, 18.
 σιγηλός 113, 23.
 σίγμα 286, 16. 1169.
 σίκκος σπερματίας 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὁ Σιμοῦ 975.
 σιπύα 303, 32.
 Σιόνης 173, 29.
 σισυφλέειν 64, 6.
 Σισυφός 302, 18.
 σισυφλία 301, 26.
 σισύω 173, 5.
 τὸ σιτοδεία, ὃ σημιλευί τὴν ἑ-
 δεῖαν τοῦ σίτου, πρὸ μῦθι τὸν
 νόνον ἔχει. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομνημονεῖν 62, 16.
 σιτορύλακες 300, 19.
 σιωπηλός 113, 24.

ὅτι syllabam facere incipit
 1176.
 σκαλμοί 302, 1.
 σκάνδικες 193, 19.
 σκάνδιξ 305, 19.
 σκαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30
 σκαφῆς 62, 5.
 σκαφηφορεῖν 304, 27.
 σκαφηφόρητι 214, 8.
 σκειρά 304, 2.
 σκειρῆς Ἀθηναῖ 304, 8.
 σκειραφεία 300, 23.
 ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 σκέκυφρον 784, 25.
 σκευοθήκαι 301, 29.
 σκέψ] τὰ εἰς ἐν μονοσύλλαβῃ
 διὰ τοῦ ἔ γράσσεται. σπάνιόν
 τὰ παραδεδύμενα· ἔστι γὰρ τὸ
 κλέψ, ὃ δηλοῖ τὸν κλέπτην, καὶ
 τὸ φλέψ καὶ σπέψ. Theognos-
 tus f. 88.
 σκηρευτής 304, 6.
 σκηρή 302, 31.
 σκηρίτρον 1036.
 Σκήψις Σκήψιος 1192.
 σκινδαρός 677, 8.
 Σκίριον Σκίριος 1200.
 Σκίριτης 305, 22.
 Σκισφοροῖν 304, 22.
 σκίφος 815, 2.
 σκληροβίωτος 62, 10.
 σκλίψ] ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μὲν
 τοῦ σ, αἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ
 ὁ. Theognostus f. 88.
 σκορακίζονται 304, 13.
 σκοτεινός ὄργη 64, 5.
 σονῆν 12, 15.

- Σκῦθων ῥήσις 305, 1.
 μιν 63, 21.
 ; 302, 21.
 κα 114, 8.
 § 62, 20.
 1208.
 ε 63, 32.
 ὁ σκάπτῃς. Ἀριστοτέλης
 ῥήσις τοῦ σ. Theognostus
 1.
 301, 11.
 ; 64, 4.
 ; μελισσῶν 37, 22.
 ὅς 305, 13.
 Ἔδεως 1192.
 ἰσμός 659, 33. 1269.
 κίμων 63, 10.
 κίς 611, 7.
 ῶ 174, 7.
 κριζῶς 1197.
 κνώματα 304, 14.
 δόν 1171.
 ον 815, 3 εἰ 34.
 μαι 173, 19.
 ολόγος 303, 4.
 ὁ 663, 23.
 ον Σπέρχωνος ὄνομα κινός.
 prob. in Theodos. f. 64.
 1266.
 ὄν 63, 3.
 227.
 κας Σπιτάμι 1186.
 ῥον 64, 9.
 κολυμβηταί 301, 27.
 κρωγοὶ κήρυκες 62, 27.
 κρωος 62, 7.
 κφόροι 303, 19.
 σπουδαρχίας 63, 19.
 σπουδαρχίδης 63, 18.
 σφυριδόν 783, 25. 786, 18.
 σπᾶ 172, 20.
 στάδα λίμνην 1242.
 σταθερόν 305, 7.
 σταθμοί 303, 11.
 στίμης ὄλου ξεστηκτός 304, 24.
 σκαιοποιία Olympiod. in Gorg.
 στατῶν 305, 20.
 σταυρίον Theognostus f. 81.
 σταφυλί 63, 9.
 σταφυλοβόλιον 303, 14.
 σταφυλόδρομοι 305, 25.
 στεγνόμοιοι 302, 28.
 στείλασθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.
 Στειριῶ Στειριῶς 1194.
 στίχε 1095.
 στελεός 64, 9.
 στεμματιαῖον 385, 31.
 στίδος στενότιμος 1285.
 στενωπὸν 113, 6.
 στίγω 171, 17.
 Στερηδῶν Στερηδόνος 1207.
 στεροῦμαι 173, 13.
 στεροῦ 171, 20.
 στεφάνη 301, 29.
 στεφανηφόρος — στεφανοποιός
 602, 23.
 στεφανηφόρος ἦρος 301, 19.
 στεφανίαση Theognostus f. 72.
 εἰς στεφανῶται 1037, 13.
 στήτη 735, 2.
 στήρη 114, 7.
 στίμι 1208.
 στικτός 8, 16.
 στυγγοδοποιός 303, 5.

- στοιχείον etym. 789, 23.
 στοιχούς 790, 32.
 στοιχηδός v. αἰφρηδός.
 στόμις καὶ βλῖσις ἔκπαι 64, 14.
 στόμιμα 302, 19.
 στοργή 78, 6.
 στοχάζομαι 172, 15.
 στοργαλιώδης ἄνθρωπος 63, 22.
 στρατηγῶ 174, 11.
 στρατόπεδον 113, 17.
 στρεβλός 62, 23.
 στρέμμα 302, 13.
 στρεπτοί 302, 25.
 στρηγιῶν 113, 25.
 στρόβιλοι 302, 10.
 στρόβιλος 63, 27.
 στροβῶν 302, 12.
 στρογγύλον πλοῖον 279, 10.
 στρόφοι 113, 30.
 στρυφνὸν ἦθος 63, 4.
 στρωματόδεσμος 113, 26. 303, 12.
 στρωτήρ 302, 5.
 στυπτεῖον 302, 16.
 στυράκων 303, 7.
 στυρβάσαι 303, 10.
 οὐαὲ φασηλοειδὲς ὄσπριον. Choe-
 rob. ad Theodos.
 Σύβαρις Σύβαριος 1193.
 συγγεγείς 213, 18. 333, 5.
 συγγεγής 305, 16.
 συγγραφείς 301, 13.
 σύγκλυδες 64, 8.
 συγκόψαι 114, 1.
 συνολογεῖν 63, 31.
 συνοφαντεῖν 304, 30.
 συνοφαντῶ 171, 32.
 σῦλα δοῦναι 303, 27.
 ὠλισθαῖαι ποιογράμματα 820, 6.
 841, 20.
 συλλαμβάνω 172, 30.
 συλλήβδην 303, 25.
 συλλογείς 304, 4.
 συλλογμαῖος φόρτος 63, 12.
 συλῶ 171, 23.
 συμβάλλειν 16, 19.
 συμβολεύς τῶν φίλων 62, 3.
 σύμβολον 300, 32.
 συμβουλεύω 172, 33.
 συμμαθητάς 64, 19.
 σύμμιχα ἄρκα 63, 24.
 οὐμμορία 300, 28.
 συμμορίτης 300, 31.
 σύμπῦν 569, 4.
 συμπάοχειν 114, 4.
 συμπατριώτης 113, 20.
 συμπλεκόμενος 174, 9.
 συμπονηρεύεσθαι 63, 8.
 συμπράτης 193, 7.
 συμπράττω 173, 7.
 συμφέρει 174, 29.
 συμφοιτητάς 64, 19.
 συμφοιτητήν 116, 1.
 συναγεγμένον Olympiod. in Phaed,
 συναίγω 173, 17.
 συνάρασθαι 171, 9.
 συνάχθωμαι 173, 3.
 συνδεομίω 844, 27. 955, 22.
 961, 4.
 σύνδεσμοι προθητικοί 480, 5.
 συνδωσπισθησεται Damascius,
 σύνδικος 305, 15.
 σύνδροι 302, 14.
 συνεθίζω 172, 14.
 συνείναι 172, 7.

καφαντικός 853, 1 et 3.
 κηλάμενοι - ανηλεηλασμένοι
 1, 20. 545, 11. 549, 7.
 καινεῖν 113, 33.
 κεισε γενέσθαι 113, 28.
 κηλαμβάνομαι 173, 22.
 κῶ 171, 12.
 κληκεν 304, 1.
 κμηθη 305, 12.
 κωρῶ 136, 19.
 κηβος 304, 23.
 κωροι 301, 4.
 κόμενοι 174, 14.
 κων 1263.
 κωκα 113, 22.
 εἶναι ποιήμα 63; 16.
 κωεις 699, 13 — 702, 16.
 κωῖν 63, 20.
 κωδα 171, 14.
 κωσαι 239, 31.
 κωνομεῖν Olymp. in Phaed.
 κωσιν 300, 17.
 κωστός 533, 2. 541, 27.
 κωξίς 300, 18. ὀρθογραφίας
 κς 1127.
 κωθιν 64, 18.
 κωχάνω 173, 26.
 εἰς ὑρ̄ μονοσύλλαβα δύο
 , σῶρ τὸ φορτικόν καὶ πῦρ
 στοιχεῖον. ἀμφοτέρω δὲ κλί-
 με διὰ τοῦ ρος. Theogno-
 s f. 87.
 κωκόσιος· εἶτω γὰρ Ἡρωθια-
 ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σο̄ καὶ
 τοῦ ὀ γράφων τὸ ὄνομα πα-
 λίδωσι. Theognostus f. 39.
 γέ 64, 11.

κωριστική 533, 31.
 κωρβύξαι 174, 3.
 κωσσημαλίνισθαι 305, 14.
 κωσσία 303, 21.
 κωσφαρ 66, 10.
 κωσφαρομαχεῖν 62, 25.
 κωσφίρωσις Olympiod. in Phaed.
 κωσκελλσαι 304, 17.
 κωσάκελος 305, 5.
 κωσφενδάμνινος 8, 17.
 κωσφεντερω 538, 7.
 κωσφήκωμα 64, 1.
 κωσφηκώσιαι 114, 6.
 κωσφήλας 63, 1.
 κωσφήλω 171, 25.
 κωσφεδόθεν 598, 21. 624, 5.
 Κωσφία 275, 1.
 κωσσίς 943, 19.
 κωσσοινισσυμβολεύς 302, 26.
 κωσολάζω 174, 1.
 κωσών 173, 24.
 κωσωλήτες 302, 3.
 κωσωννύω 114, 5.
 κωσωρόν κωειών 63, 14.
 κωσωτερ 1239.
 κωσωφροσισται 301, 7.
 κωσωφρονῶ 172, 4.

Κωγνηρον 65, 11.
 κωταί - τοί 592, 8. 901, 11. 1283.
 κωταῖνα 308, 3.
 κωταλαιπωρῶ 176, 1.
 κωτάλαντα 306, 3.
 τὸ τάλας τάλανος καὶ μέλας μέ-
 λανος ἐλλείπουσι τῶ τ̄· μέλαντος
 γὰρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ τ̄ γιγόνουσι μέλα-

- νος καὶ τάλαος. ὅτι γὰρ τοῦ
 μέλας μέλαντος ἢ ἡ γενική, δη-
 λοῖ τὸ μέλαντινος δ' ἐπὶ πι-
 πτας διὰ τοῦ *π* ἐξερχθῆν, καὶ
 τὸ μέλαντιρον ἦντε πλάση. οὐ
 δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλατος ἢ
 ἰ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εἰ-
 πῶν τί τῷ ἰάλατι *Λυσιπάλῳ*
 συνήκησας; καὶ ὁ Ἀντίμοχος δὲ
 γινώσκει τὴν διὰ τοῦ *π* κλίση,
 ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν αἰνοτά-
 λατον (cod. λινοτάλατον) κατέ-
 στυγον. Choerob. ad Theodos.
 ταλασία 307, 5.
 ταλασιουργοί 307, 5.
 Ταλιῶο 1223.
 ταλιῶρ 1200.
 τάλλα καὶ φιλωμέθα 65, 25.
 Ταμιάθης Ταμιάθως 1192.
 ταμίαι 306, 7.
 ταμινῶ 175, 31.
 τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.
 ταξίωχοι 306, 12.
 Τάξις Τάξις 1193.
 τῶ 522, 4.
 ταρβύλοξ ταρβύλογος ὁ ταρακτι-
 κός. Choerob. ad Theodos.
 f. 66.
 ταρβῆ 1095.
 ταρῆχη, ταρῆχους 309, 14 et 15.
 ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.
 ταῦτοποιόν Proclus in Craty-
 lum.
 ταῦτότης 587, 23.
 ταφείας 308, 1.
 τάχα 309, 20. 948, 13.
 ταχυεπιάν 64, 32.
 τέγγεσθαι 6, 15.
 ἐὰν τεθείκωμαι 1059, 2. Conf.
 Apollon. Dysc. de syntaxi
 p. 419 nostrae edit.
 τέλω τέτακα 1285.
 τεχίον 856, 4.
 τέκμαρος 438, 1.
 τεκμήρισθαι 176, 11.
 τοῦ τέκματος 1001.
 τέταται 1199.
 τεκτῆρισθαι 152, 32.
 τελεσθῆναι 114, 28.
 τελεσιυζόμενα 306, 31.
 τελοσφορίαν 309, 13.
 τελεταρχικός Damascius.
 τέλη 308, 7.
 τέλημα 65, 19.
 τέμιμα 307, 15.
 τεμίχη 65, 3.
 τέμνος Διημιόχου 309, 17.
 τέμνω 1. 6, 8.
 τέμνος 309, 16.
 τέρας 308, 25.
 Τερψιχορη Attice. Τερψιχορη
 1173.
 τεσσαράκοντα 306, 15. 310, 21.
 τετημεληται 66, 14.
 τετραδικαί Damascius.
 τετραδισταί 309, 28.
 τετραδύαρχμον 317, 13.
 τέτραχα 16, 13.
 τετυπημένη ψῆφος 307, 18.
 τέτιξ]. τὰ εἰς ἰε' ἀρσενικῆ ἑκπλῆ
 ὑπερ μίαν συλλαβὴν δακ' τοῦ *ε*
 κλίνονται, οἷον πέδιξ, κέρδικος,
 φοινῆξ, φάλκας, Κόκηξ, Κόκκος,
 πλὴν τοῦ τέτιξ τέτραχος, ταῦτο

γὰρ διὰ τοῦ γ κλίεται καὶ λέ-
 μαι ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι τὸ κε-
 χρωσθημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
 Λαριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
 τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέ-
 τικος. ταῦτα δὲ ἐστὶ τῆς δόξης
 ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ
 Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνε-
 ται ἢ δὲ παρὰ τοὺς ἄντι-
 γραφῶν οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ
 διὰ τοῦ γ. Choeroboscus ad
 Theodos.

- τετυροῖα Ion. 1292.
 τετύρωμαι 308, 10.
 πεφρωθὲν πῦρ 65, 5.
 τέφρη unde dicitur 1137.
 τεχροειδὲς 651, 26.
 τίως 194, 2. 309, 23.
 τζαγγῆν 1097.
 τήγανον 65, 11.
 τήθαλλουδός 65, 30.
 τήθη 193, 33. 309, 29.
 τηθός 194, 1. 309, 30.
 τηλία 307, 31. 275, 14.
 τηλικούτος 194, 3.
 τηλοῖ 610, 33.
 τηλόσε 607, 33.
 τηλοῦ 587, 33. 607, 3.
 τήλωθεν] τὸ τήλωθεν διὰ τοῦ
 ω γραφὴν ποιητικῶς ἐπιτίταται.
 τὸ δὲ Κριώθεν ἀπὸ τῆ Κριωίδων
 γέγονε συγκριθέντος τοῦ ω ἵστι
 δὲ ὀνομαδῆμου Ἀττικοῦ. τοιοῦτο
 δὲ καὶ τὸ τήμωθεν παρὰ Θεοκρί-
 τῳ. Cud. Barocc. 50. f. 102.
 τημέλι 66, 14.
 τήμος 595, 26.

τῆν ἐπὶ τοῖς μέρεσι καλουμένην
 μάχην (251, 18). 308, 28.
 τηνώς 581, 23.

τηνιόν 66, 17.

Τίγρης Τίγρητος· ἴστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
 ἦ γράσσεται καὶ διὰ τοῦ ι. ἀλλ'
 ἦνίκα μὲν διὰ τοῦ ἦ γράφε-
 ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον
 Τίγρητος· ἦνίκα δὲ διὰ τοῦ ι
 γράσσεται, διὰ τοῦ δυς κλίνε-
 ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
 ad Theodos.

τίθημι ἐπίθειν 1292.

τιλλοπώγων 66, 3.

Τιμυγόρας 193, 26. 307, 27.

τιμαλγῆ 382, 6.

τιμηές 1187.

τιμηῆς τιμηήντος 1188.

τιμητός ἀγών 202, 7. 459, 26.

τίμιον 309 2.

τίμιος τοῦ μηδενός 65, 8.

Τιμοκράτης 193, 28.

τιμῶ 175, 3.

τιμωροῦμαι 174, 19.

τινες πόλων δικαστηρίων εἶχον τὴν
 ἡγεμονίαν 309, 33.

Τιπυλίδαι 308, 16.

Τιτανόπαν 1198.

τοιουτότροπον 114, 21.

τοκογλύφος 64, 30.

τοκοφράκτωρ 64, 30.

τόλμη καὶ τόλμα 66, 23.

τόμους 65, 3.

τονθορύζειν 67, 2.

περὶ τόνου περισπωμένων ὀρημά-
 των 1159.

Υ γ γ γ ζ

τόνω adv. 578, 1 et 19. 576,
25. 618, 24.
τοπάζειν 65, 29.
τόργος 1095.
τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.
τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.
τοῦ μηδενὸς τίμιος 65, 8.
τοῦμπάλιν 4, 16.
τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.
τοῦουδε 1248.
τοὺς πλαιμόνας ὑπὸ γέλωτος
ἀναβρασθῆναι 66, 27.
τουτόθεν 574, 3. 598, 8.
τουτῷ 604, 6.
τοῦτορον 307, 30.
τραγικός Θεοκρίτης 307, 23.
184, 4.
τραγωδία etym. 729, 22.
τραγοῦοισι 309, 8.
Τράλλις Τράλλος 1192. 1193.
τὸ τραπέζιτη ἐπὶ διαφόρου ση-
μασίας διάφορον ἔσχε τῆς πα-
ραληγουμένης τὴν γραμμὴν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διαπονε-
μένου διὰ τοῦ ἰ γράφεται· πα-
ρὰ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ
κυβῆρος, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ τραπέζιους
παρήκται, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου γράφεται. τοῦτο δὲ παρ'
Ἰβῆκω εὐρηται κατὰ τροπήν
τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ἦ, ὡς
φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθό-
λου. Theognostus f. 52. Conf.
Etym. M. p. 763, 40.
τραπέζοφορος 307, 1.
τραυματισθῆναι 114, 19.
τῷ τραχεῖ 1195.

τραχηλόσιμος 65, 6.
τὸ τραχίτης καὶ κουφότης ἐκ
Ἀθηναίων ἄξυνοιου, τραχίτης
καὶ κουφότης λέγοντες. Choer-
rob. ad Theodos.
τρέσις τρέσα 1186.
τρέφειν καὶ διύγειν ἐν πολλῷ
ἀγαθοῖς 64, 23.
Τρηῆς Τρηῆ 1188.
Τρηῆς] οἱ Ἀιολεῖς διὰ τοῦ ἦ γρά-
φοισιν αὐτό (τὸ τρεῖς), Τρηῆς
Cod. Barocc. 50.
τρίτῃ ἐξ ἐνὸς βλέπειν 66, 29.
τριάδιζόμενον Damascius.
τριάδικόν idem.
τριανῆχον Proclus in Cratylus.
τριάκδαις 308, 5.
τριάκις 942, 22.
τριάκοντα etym. 710, 18.
τριάκοισι 306, 22.
τριάκθῆναι 114, 22.
Τριβαλλός 307, 3.
τριβῆν τριβῆνος· τριβῆν δὲ λέ-
γεται ὁ τρίπους, οἰοεὶ ὁ τρεῖς
βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad
Theodos. f. 144.
τριγλυφοὶ 307, 7.
τριγλώχιν] πλατυτέρεά ἐστὶν ἢ εἰς
σ̄ λήγουσα κατέληξις, σπανίως
τρία δὲ ἢ εἰς ῥ. σπανίως γὰρ
εὐρηται ἐν χρῆσει ἢ εἰς ῥ κατέ-
ληξις, ὡς παρὰ Σμωονίδῃ τρι-
γλώχιν οἰστός καὶ παρὰ Καλ-
λιμάχῳ τριγλώχιν ὄλοφ τῆσος
ἐπ' Ἐγκλάδῳ. Choerob. ad
Theodos.
τριγωνον 307, 12. 309, 25.

- τριηράρχημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1106, 25. 1263.
 τρικέφαλος 316, 27.
 τρικλιων 114, 12.
 τριδίτας 309, 5.
 τριῶχον Damascius.
 τριπάλαια 64, 31.
 τριπάτορες 307, 16.
 τριπλῶ 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπτήρες 308, 18.
 τρισχίθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμητις 306, 32.
 τρίτον ἡμίδραχμον. 306, 19.
 τρίτοια ἢ θυσία, ἣ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζῶων ἐδίπτο, ἣ ὅτι τριετῆ ἦν
 τὰ θυόμενα. νέμα —. Thea-
 gnostus f. 68.
 τριτύραχοι 306, 25.
 τριτίς 306, 24.
 τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔκει 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια v. διχάδεια.
 τροπαῖον/ει τροπαιον 678, 20.
 τροπείς 307, 9.
 τροπούσθαι κώπη 114, 25.
 τροπωτήρες 309, 6.
 τροφαλὶς τυροῦ 65, 23.
 τροχάειν 114, 18.
 τροχισθῆσαι 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τροικαλώπηξ 64, 28.
 τρύσιπος ὁ γεγραμὸς ἔπος
 Theognostus f. 20.
 τρυτήνη 308, 15.
 τρυφῶ 176, 6.
 τρωγάλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλύδριον Theognostus f. 82.
 τρῆ] τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαρῶν
 τοῦ ἰ ἐκφερόμενα βεβαιῆται καὶ
 διὰ τῶν ἰ γράφει τὴν λήγου-
 σαν, καὶ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τοῦ ὕ, καὶ τοπικῆν σχ-σεν δη-
 λοῖ, οἷον πηλύε, ἀλύε, ἀτερῶ.
 τὸ τῦ τοῦτο παρὰ τὸ οἷοι πα-
 ροξυνόμενον ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἔστι τοπικὸν οὐδὲ Αἰολικόν,
 σχετικιστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικά οὐ πεφρόνείκε τῆς ἀκρι-
 βοῦς ἐξετάσεως. Theognostus
 f. 104. Conf. ὡ πόποι.
 τυγχάνω 174, 24.
 τύλιος 308, 4.
 τυμβογέμων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυτλιώδης καὶ λήρωδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδεια v. διχάδεια.
 τυρανῶ 174, 27.
 τυρβη 306, 27.
 τυριῦειν 308, 13.
 τύρισμα 60, 28.
 τύειν 308, 6.
 τυφόμερον 66, 4.
 τῶν διβεβλήτων εἶναι 67, 1.
 τῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς ἀίκας
 193, 23.
 τῶς 582, 17.
 τὸ Γ καθαρὸν ἐν ἀρχῇ λέξως
 παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι πρὸ τοῦ
 χεῖναι ἀπεργεται, καὶ τὸ αἴτιον

ἔχρον. πᾶν γὰρ φωνῆεν πρὸ τοῦ ὕ ψιλόν, καὶ τὸ ὕ ἄρχον λέξεως διασύνεσι. δύο οὖν κωσόντων ἀλλήλοισι ἀνθισταμένων ἐξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ καθαρόν ἐυφρασεσθαι. καθαρὸν δὲ εἶπον, ἐπεὶ τὸ ἄρχας οὐ καθαρόν ἔχον τὸ ὕ πρὸ τοῦ χ εὐφρηται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ τάξει τῶν καὶ στοιχείων. Theognostus f. 21.

ὕ Boeot. pro οἰ 1215.

ὕαλινα 68, 22.

ὕαλος 68, 22.

ὑβαλλῆν λέγρος Theognostus f. 17.

ὑβόλω 176, 25.

ὑβρις 312, 30.

ὑβριστώτερον 115, 15.

ὑγεια 313, 13.

Ἰγυαίων Ἰγυαίνοντος, ὄνομα ἱατροῦ. Theognostus f. 26.

ὑγίεντι] παραφρολεστώμεθα παρὰ τῷ Περδίαρῳ τὴν αἰτιατικὴν λεγομένην ὑγίεντα ὡς ἀπὸ τοῦ ὑγιεις. Choerob. ad Theodōs. f. 116.

ὑγιηρότατος 115, 7.

ὑγρόγελως 67, 25.

ὑγρόν 115, 13.

ὑδεν τρέχειν, λέγειν. Theognostus f. 18.

ὑδη φήμη, ᾠδή. idem.

ὑδος 1209.

ὑδροῦσι Olympiod. in Phaed.

ὑδρομενός πλάους 115, 3.

ὑδροροή 312, 16.

υἱάσιν 1267.

υἱεῖ 68, 14.

υἱέος 68, 12.

υἱοῖ 1195.

υἱος 1219.

υἱός] τὰ εἰς οὐ λέγονται καθρὸν διαύλλαβα τῇ ὕε διαφθόγ παραληγόμενα δύο ἐστίν, υ καὶ γυῖός· ταῦτα δὲ Ἀττικοὶ ἐ τοῦ ε γράφουσι. Theognos f. 35.

ὕλακτῶ 178, 27.

ὕληφορεῖν 67, 19.

ὕμην 567, 17.

ὕμέναιος 312, 17.

ὕπαγε 114, 31.

ὕπακοῦς 176, 16.

ὕπαπαίδευτος 69, 13.

ὕπασθενεῖν 69, 5.

ὕπαται — ὑπάται 1255.

ὕπατων — ὑπατῶν 1261.

ὕπέλων 178, 4.

ὕπεκέρυζε 312, 25.

ὕπερ 176, 30.

ὕπερα 312, 13.

ὕπεραλοῖον 359, 32.

ὕπερακῆκου 69, 23.

ὕπερανγροῖ 253, 4.

ὕπερασπίζω 178, 25.

ὕπεραυχοῖ 68, 16.

ὕπερβαίνειν 68, 26.

ὕπερδεδλοκῆκας πορηρίε πᾶσι 67, 27.

ὕπερδικῆσαι 68, 24.

ὕπερδῶν 177, 30.

ὕπερᾶδεν 177, 23.

ὕπερηκόντισαι 67, 29.

- ὑπερημερία 311, 28.
 ὑπερήμεροι 311, 28.
 ὑπέρης ὑπέρητος 1189.
 ὑπερίφανον 114, 33.
 ὑπερθε 606, 26.
 ὑπερθιότατος Damascius.
 ὑπερθιμιστοκλῆς 67, 20.
 ὑπερίδεον Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπίρινος 69, 13.
 ὑπερίστορα 312, 29.
 ὑπεροκλαεῦω 177, 14.
 ὑπεροκρίθῆναι 69, 3.
 ὑπεροφωγῆναι 67, 32.
 ὑπεροπυπάζειν 69, 7.
 ὑπὲρ τὸ φεῖ 69, 17.
 ὑπερφλύαρεῖν 68, 27.
 ὑπερφνής Κρόνιος 68, 21.
 ὑπερχολῆν 69, 21.
 ὑπέρχολος γενόμενος 115, 2.
 ὑπέρχομαι 178, 1.
 ὑπεσπυλάσθαι φρονήσεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑπηρέσιον 312, 27.
 ὑπηρετώ 177, 8.
 ὑπιωθε 606, 26.
 ὑπνίσι 68, 25.
 ὑπὸ 178, 12.
 ὑποβολῆς γράφη 311, 33.
 ὑπογαστριῶν 115, 11.
 ὑπογενεῖων 312, 6.
 ὑπογῆμματα 68, 17.
 ὑπόγονον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπόδημα 548, 1. 562, 23.
 ὑποζημιώδης ἄνθρωπος 67, 12.
 ὑπόθεσιν 115, 1.
 ὑπόθεσις 312, 22.
 ὑπονος 68, 20.
 ὑποκαθῆναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστήριον 259, 26.
 ὑποκορθεσθαι 47, 31.
 ὑποκοριστικῶν 793, 3f.
 ὑποκορούειν τοὺς ἑτήρητας 68, 10.
 ὑποκορῶσαι 115, 12.
 ὑποκνυδῆς 312, 5.
 ὑπολευφθεῖς 177, 17.
 ὑπόλιπος πυγῆν 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπομικρον 115, 14.
 ὑπὸ μάλῃς 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήστριαι 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑπονοῶ 178, 20.
 ὑπόξυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπίνειν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 10.
 ὑποπιεύω 177, 28.
 ὑποσκιλεται τὰ χρήματα 68, 39.
 ὑποσέληνος Olympiod. in Phaed.
 et Damascius.
 ὑποσιῶς 178, 8.
 ὑποσυνελευσθαι 312, 3.
 ὑποσυνγκόπτω 552, 23. 554, 18.
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑποσχῶν 177, 12.
 ὑποτακτικὰ μόρια 1088.
 ὑποτείνουσιν 312, 24.
 ὑποτοπέσθαι 67, 30.
 ὑποτοπῶ 179, 1.
 ὑποτροπάζειν 69, 19.
 ὑποτροπιωζούσης 312, 19.
 ὑπότυφος 69, 13.
 ὑπουλα γόνυτα 68, 5.

ὑποφρηματικός 653, 9 et 21.

ὑποφρύα 115, 8.

ὑποφρῶ 178, 32.

ὑποφόντα 313, 5.

ὑποχωρῶ 178, 17.

ὑπωμοῦα 313, 8.

ὑπωπιῶζων 312, 21.

ὑργαί ἐπιθέματα πρὸς κουφισμὸν τῶν φορέων. Theognostus f. 20.

ὑρραδα σκυρίδων idem ib.

ὑρραξ μίγδην, ἀναμξ id.

ὑρραπλευ ῥιγαλέα id.

ὑρραχος 67, 15.

ὑρραχος 693, 15.

ὑρραῖνι 1228.

ὑρραλιξ 69, 12.

ὑρραταλας 177, 20.

ὑρραγγησις 312, 31.

ὑρραομισάμενος 312, 10.

ὑρραυχεῖν 68, 4.

ὑρρα 606, 7.

ὑρραπύλη - ὑρρα 857, 9.

ὑρρα] γεγονέναι δὲ αὐτὸ φασὶ παρὰ τὸ ὅτι τὸ βλεπῶ, ὄψω ὄψος καὶ τροπὴ Διολικῆ ὑρρα.

οὕτως Ἡρωδianos ἐν τῷ περὶ πνευμάτων. Theognostus f. 18.

Conf. Etym. M. p. 786.

Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ φάγε καὶ πτε σί. Διτικοὶ φαγέ καὶ πτε λέγουσιν ὀξυτέφως, ὅπερ οὐκ ἐκκηρώθησεν. Choerob. ad Theodos.

φαιδρῦτης 314, 11.

φάλειν 313, 20.

φάλαγας 115, 20.

φάλαγγιον 314, 18.

φάλαξ 71, 21.

φάλαθος 71, 17. 1096.

φανός 50, 23.

φᾶνῶ 600, 28.

φαρμακοπῶλαι 314, 20.

φαρμακός 315, 22.

φαρμακοτρέκται 314, 16.

φαρμακῶντα 314, 23.

φᾶρος 1096.

φάραγον 1095.

φάσις 315, 16.

φασκάλιον 314, 14.

φαστρῆειν 115, 29.

φαῦλα 69, 31.

φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315,

φαιδαλιτεῖν 69, 32.

φαιδῶλα 115, 30.

φαιλεγά 315, 10.

φαινακτεῖν 194, 17. 313, 19.

φᾶρειν τὸν οἶνον 115, 31.

Φαιρεφάττειον 314, 22.

φᾶ i. q. φᾶσ 543, 10.

φᾶγός 1096.

φᾶηλικος 71, 4.

φᾶηλώματα 315, 11.

φᾶηται 62, 30.

Φθᾶς Φθᾶντος 1181.

φθᾶρακτοκτεῖν 71, 15.

φθᾶρρω 663, 22.

φθᾶρ 1200.

φθᾶγγῆς φθᾶγγῆντος 1188.

φθᾶη 71, 3. 313, 26.

— φᾶ 574, 7 et 30. 608, 5, 6
10.

φᾶβάκως 1197.

- Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ 1186.
 φιλαδέλφια 115, 26.
 Φιλάμμων 314, 24.
 φιλάμπιλος ἄνθρωπος 71, 27.
 φιλάρπαξ 1199.
 φιλεῖν 115, 22.
 φιλελπίς 70, 1.
 φιλειταιρία 115, 26.
 φιλεττος 70, 21.
 φιληδοκικός Olympiodorus in
 Gorg.
 φίλημα δοῦναι 115, 24.
 φίλημη v. νοσήμη.
 φίλιος 71, 7.
 φιλόγυνος 115, 27.
 φιλόδημος 70, 32.
 ὁ φιλοθεροῖται 1189.
 φιλόνομος 315, 23.
 φιλοποτία 21, 20.
 φιλοπραγματίας 3, 13.
 φιλοπροσήγορος 71, 16.
 φιλοσόφημα 314, 21.
 φιλοστοργία 78, 6.
 φιλοσησία 314, 28.
 φιλοτησίας προπίνειν 70, 8.
 φιλότιμος 315, 24.
 φιλοτραφής 116, 2.
 Φιλουργός 315, 20.
 φιλοφαίξ 1199.
 φιλοψυχεῖν 71, 2.
 φιλφός 71, 29.
 φιμοί 314, 3.
 φιλεβοτονεῖσθαι 70, 3.
 Φλεγύας Φλεγύαντος et Φλεγύα
 1185.
 Φλέυς ὁ Διόνυσος Choerob. in
 Theodos. f. 118.
 φλέως 70, 23.
 φοίβαξ] τὰ εἰς ζε ἐπιρροήματα
 διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον θύ-
 ραζε, ἀθήναζε, ἔραζε, φοίβαζε.
 Theognostus f. 101.
 φοινῶς ἡ ἑρυσίβη. idem f. 21.
 φοινίκεια 782, 14. 785, 12.
 φοινίκες 314, 32.
 φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρ-
 διξ καὶ τέτιξ ἐν μὲν ταῖς πλα-
 γαῖς ἐκτείνουσι τὸ ι, ἐν δὲ τῇ
 εὐθείᾳ συστέλλουσιν αὐτό. Choer-
 rob. ad Theodos. Et paullo
 post: τὸ φοῖνιξ καὶ κηρυξ
 ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν πα-
 ραλήγυσαν προπερισπῶνται, δη-
 λονότι κατὰ τὴν εὐθείαν. Idem
 f. 245: κανὼν ἕστιν ὁ λέγων
 ὅτι τὸ ι καὶ ὑ πρὸ τοῦ ξ φύ-
 σει μακρὰ οὐκ εἰσίν. Et f.
 123: τὸ ι καὶ τὸ ὑ πρὸ τοῦ
 ξ οὐδέποτε εὐρίσκεται φύσει
 μακρόν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρ-
 χούσης παραψημένῳ.
 φοιτητὴν 116, 1.
 φοιτητής 71, 23.
 φοινικόν 194, 12.
 Φορβάτειον 314, 9.
 φόρεινα 314, 31.
 φορητός 115, 33.
 φορήνην 70, 26.
 Φόρουν ultima ancipite 1198;
 φόρμιγξ 1096.
 φορμοκοιτεῖν 70, 5.
 φορμός 315, 7.
 φορηγεῖν 71, 13.
 φορητός 71, 1.

- φραγμός 314, 13.
 φράσις φράσεις 992, 12. φρά-
 σεις δέ εἰσι οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theodos. f. 66
 et 160.
 φράσις 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27.
 φρατορμάχος 313, 27.
 φρατρύζειν 194, 14.
 ἐν Φραετιοῖς 251, 7. 311, 20.
 τοῦ φρητός 1221. τὰν φρητῶν
 1265.
 φροῶ 500, 2. 547, 2. 887, 16.
 οὐκ εὖ φρονεῖ ὁ λόγος ὅδε 54, 33.
 φροῦδος 314, 13.
 φρυκτός 315, 26.
 Φρυγῶνδος 314, 26.
 Φρυγῶνδειον 71, 25.
 φύγα 1279.
 φυγαδῶσαι 115, 18.
 φυγάδες v. ἀμίδες.
 φύλαχος 313, 32.
 Φυλλίδει 374, 7.
 φυλλοχοτεῖν 71, 11.
 φυλοκρατεῖν 71, 8.
 φύς 196.
 φύσιν ἀκτεον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1238.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήντος 1188.
 φῶνός ὁ μεγαλόφωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωνῶν 314, 30.
 φωνῶν λιμένα 315, 14.
 φῶς 754. 21 1096.
 φωτεινοειδής 754, 22.
- Χαίρω 179, 14.
 χαίρη 1095.
 χάλαια 316, 25.
 Χάλβας, Χάλβα· ἴσως δὲ ποτα-
 μὸς Σηθίας. Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλκηδῶν v. Καίχηδῶν.
 χαίλιεν 116, 10.
 χαλκοκορώνη Io. Siceliota.
 χαλκοκράς - χαλκοκραστον 1225.
 χαλκῶδιον Theognostus f. 83.
 χαλκῶς 316, 23.
 χαμῶς 608, 3.
 χαμῶθεν εἰ χαμῶθεν 608, 4.
 χαμῶ] τοῦτο ὀξύνεται, ὡς καὶ
 τὸ πικρῶ, ὑμῶ. Theognostus
 f. 103.
 χαμῶνδης v. ἀγγῶνδης.
 χαμῶθεν 600, 32. 602, 12.
 χάρακες 316, 20.
 χαρακτήρ 316, 2k.
 χάραξ 72, 3.
 ὃ χαρῆς καὶ ὃ χαρῆς 979.
 χαρῆσιον — χαρῆσιον 1193.
 χαρῆσιον — χαρῆσιον 370, 27.
 χαρῆσιον 1187.
 χαρῆσιον 179, 6.
 χαρῆσιον 573, 27.
 χαρῆσιον 513, 33.
 χαρῆσιον 72, 13.
 χαρῆσιον Theognostus f. 73.
 Χάρυβδης Χαμῶνδης 1192.
 χαμῶδης 316, 16.
 χαμῶδης 43, 1.
 χεῖρ 557, 27. 1200. τὰ χεῖρ ἀπὸ
 τοῦ ἔχω γέγονεν· ἔχειρ, καὶ ἀπο-
 βολὴ τοῦ ἔ χεῖρ, οὕτως ἔχω-

- διανός ἐν ἐπιμερισμοῖς. Theognostus f. 87. πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις τῆς χειρὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ λιμβογράφοις. Choerob. in Theodos. f. 170. Idem nox: ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων τοῖς χειροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.
- χειροναζία 72, 14.
 χειρώσω 179, 8.
 χειρῶνεως 1197.
 χελύνη 72, 11.
 χελυνοειδής 72, 26.
 χέλυσ χέλυσ· σημαίνει δὲ τὴν κισθάραν· κάφονε οὐρεὶα χέλυσ, Μενάνδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choerob. in Theodos.
 χελώνιον τὸ ἐπὶ ταῖς χλεῖσι λέγόμενον. σπανίως δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐρημύμενον. Theognostus f. 81.
 χέριβα 72, 30.
 χέρνιψ 616, 31.
 χερσά 116, 7.
 χήλος 1096.
 ὁ χῆν καὶ ἡ χῆν 1198.
 χθαινόν, χθιζινόν 73, 4.
 χθιζόν 73, 4.
 χθών 1095.
 χηλιάδων — χηλιάδων 1263.
 χηλιωθέντι 315, 30.
 χηλιῶσαι 188, 18.
 χηλῖδος 315, 31.
 τῶν χλούνων 1005, 32. 1260.
 χλωρός τιρός 73, 3.
 Χυῖς ὁ Ἀγῆνωρ 1181.
 χοῦ] παρὰ τῷ Μενάνδρῳ· τὸν χοῦ, ἐκκέχυκας. Choeroboscus ad Theodos. f. 131.
 χόες 316, 19.
 χολῶν 116, 8.
 χολάφινα 72, 25.
 χολή ἐστιν 73, 1.
 χόλικες 72, 5.
 χολλάδες 72, 19.
 χόρειον 316, 19.
 χορηγεῖον 72, 17.
 χραινεσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.
 χροῖμπτεσσαι 72, 16.
 χροῖ 538, 13. 1120.
 χροῖμα 116, 6.
 χρηματίζεσθαι 316, 22.
 χρηματίζων 179, 21.
 χρηματισάμενοι 316, 33.
 χρημάτων 316, 27.
 χρῆσαισθαι 116, 11.
 χρῆσασθαι 179, 11.

*) Id est apud epicos. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ ὀρθοτικῇ ἐγκλίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦγον ἐν στίχοις καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφεται, οἷον οἷκ ἴδον. οὐ πνθόμη, καὶ εἶδον γὰρ ἀκοπήν εἰς παιπαλοέσων, ἀνελθῶν· παρὰ δὲ τοῖς λιμβογράφοις (ἦγον ἐν ἰάμβῳ) καὶ ἐν ὀρθοτικῷ δὲ λόγῳ (ἦγον ἐκ πολετικῷ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ ἰ γράφειν αὐτό. εἰ δὲ εὐρεθῆ παρὰ τοῖς τραγικοῖς διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον τὸ εἶδον, οὐδὲν θανασιτόν· οἱ γὰρ τραγικοὶ ποιητικαῖς λέξεσιν εἰώθασιν κεχρησθαι.

χρήστης 316, 1. τῶν χρηστῶν
 1005, 33. 1260.
 χρηταί κυλῶς τῷ σκέλει 116, 12.
 τὸν χρόα — τὸν χρόν 1196.
 χρῆσιμα 116, 3.
 χρύσειως 1197.
 χρυσοῖδες 316, 14.
 χρυσῶ βάλλειν κορώνας 72, 7.
 χρυσοκυνθουρίς lo. Siceliota.
 χρυσόλαμπις 72, 21.
 χρυσοχοῖν ἐμάνθανε 316, 3.
 χρύσωμα 79, 18.
 χρυσήματα 442, 6.
 ἐὰν χρυσῶται 1037, 12.
 χρυσοῦς; i theognostus f. 33.
 χρῶμα 179, 19.
 χρωματίζειν 116, 9.
 χύτροι 316, 5.
 χυτροπλαθος 72, 10.
 χῶμα 316, 15.
 χωράρχαι 316, 18.
 χωρεῖν ἐπὶ σκέλος 72, 31.
 χῶρι 549, 1. 573, 3.
 χωρὶς οἰκοῦντες 316, 11.
 χωρὶς οἰκοῦσιν 72, 23.

Ψαθάλλειν 9, 8.
 ψαισιά 317, 26.
 ψακάζειν 73, 24.
 ψαλίδα — παλίδα 1168.
 ψάλλω 180, 3.
 τὸ ψάλλης ἀναλογώτερόν ἐστι κα-
 τὰ τὴν κοινὴν διαλεκτικὸν βάρυ-
 νόμιον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ὀνομαζομένου· ἐκεῖνοι γὰρ
 ψαλίτης λέγουσιν ἐν ὀξείᾳ τάσει.
 Choerob. ad Theodos. f. 105.

ψάλυξ ψάλυγος (ψεψάλυξ?). κ-
 νὸς μὲν τὰς τριχὰς ἐδέξαντο σ-
 μάλλειν τὴν λέξιν, Ἰδδυμος δὲ
 φησι τοὺς ἄσθενεῖς σπινθῆρας
 δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 ψαρμιαῖον Olympiod. in Phaed.
 ψαφιστὸν 116, 24.
 ψεικτης 116, 25.
 ψεῖλα 116, 26.
 αἱ ψελλίζουσαι 357, 17.
 ψελλός 116, 18.
 ψευδεγγραφή 317, 7.
 ψευδής 500, 2. 547, 20.
 ψευδογλωττεῖν 73, 9.
 ψευδογραφίη 194, 25.
 ψευδοκλητός 317, 3.
 ψευδοκλητίας 194, 22.
 ψευδομαρτυριῶν 194, 27.
 ψευδοῖσιν 611, 25.
 ψευδοθῆναι 179, 26.
 ψήκτεμα 73, 15.
 ψηλαγέσθαι 73, 18.
 ψημύθιον 1193.
 ψηφίζομαι 179, 79.
 ψήφισμα ἴσθηκεν 116, 21.
 ψιθυριοτής Ἐρμῆς 317, 11.
 ψοθοῖός δ' ἀκάθαρτος. Theogno-
 stus f. 37.
 ψοθῖα ἢ ψῶρα. idem f. 70.
 ψυρὶς γῆ λυτρά χέρσος. idem
 f. 21.
 ψυχαγωγεῖν 116, 16.
 ψυχαγωγίον 317, 21.
 ψυχαγωγός 73, 10.
 ψυχαγοῦσιν 317, 19.
 ψυχή μία εἰς ἣν 73, 18.

ς λαχεῖ 73, 21.
 ἔργα Olympiodorus in
 ed.
 ἔργων 73, 25.
 οἶνον 317, 28.
 ὁ ἄνθρωπος 116, 21.
 κλίμαξ 116, 23.
 ς 317, 18.

 1201.
 φ. ὡς 591, 22. 617, 31.
 ne articulus 903, 3.
 38, 2.
 538, 1.
 ον 318, 5.
 116, 29. 590, 24. 616, 24.
 ον 317, 33.
 -tym. 709, 16.
 ο 318, 6.
 ς 116, 31.
 1096.
 ον 318, 3.
 ς 318, 7.
 ἴκιον 74, 5.
 ο 1096.
 ον 318, 8.
 οικοι 318, 9.
 ην 318, 10.
 οισι 318, 16.
 οι coniunct. 516, 12.
 536, 28.
 οδιῶ 318, 19.
 γέ 318, 15.
 γός 318, 15.
 δαίμων 74, 1.
 35, 7.
 οι 180, 9.

ὄνυχισμένος 74, 2.
 ὄμοι 537, 6.
 ὄλιω; ὄλιου 1185.
 ὄ πόποι] — λέγμεν δὲ (adver-
 sū Aristarchum) βαρυνέσθαι
 αὐτὸ ὡς τὸ ὄ φίλοι ἐκ τῆ ἰσο-
 λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
 Σκύθαι γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
 ἀγάλματα πόπους καλοῦσι, κα-
 θὼς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
 καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
 τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχε-
 λιαστικά τῶν ἐπιφθημάτων καὶ
 εὐκτικά, οἶονεῖ βικκικά ὄντα,
 ὑπὸ τὴν ἔντεχρον ἄκολουθίαν
 ἄγειν, εἴγε οὐδὲ μέρη λόγου τι-
 νὲς εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
 σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακόρου
 ὑπὸ οἴνου οὔσης ἄλογοι δηλο-
 νότι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
 διὸ ἐπ' αὐτῶν ἴσθ' ὅτε τὸ δασὺ
 πνεῦμα ἀλόγως ἐν τῇ ληγούσῃ
 συλλαβῇ ὄραται, ὡς ἔχει τὸ εὐοῦ,
 εὐᾶν, εὐῆν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοε
 ἦν κατ' Ἐλλειψιν τοῦ ὄ γέγονεν
 εὐοῦ κατὰ συγκοπὴν. ἀμφιβολον
 εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐοῦ ὁ Εὐῖος
 παρήκται. Theognostus f. 103.
 ὄρατων 73, 31.
 ὄραξσθαι 116, 30.
 τὸ ὄριων ἀναλογώτερόν ἐστι συ-
 στέλλον τὸ ὄ, ὡς παρ' Εὐρι-
 πίδῃ τὰ ὄ ἄστρα καὶ τὸν ὄριωνα
 δέρομαι, ὁ γὰρ ποιητὴς ἐξέτει-
 νεν αὐτό, εἰπὼν ἢ τ' αὐτοῦ στρέ-
 φεται καὶ τ' ὄριῶνα δοκεῖν.
 Choerob. ad Theodos. f. 148.

ὡς 74, 3. 581, 3.

ὡς 523, 24.

ὡς σιλινος ἀναβάλλει τὸν τῶνον
318, 20.

εἰς ὡς ἐπιφύγματα Δωριεῖα 580,
33. 1123.

ὡς 1002. 1221.

ὡσχοί 318, 22.

ὡσχοφορία 318, 23.

ὡσχοφορίον 318, 27.

ὡσχοφοροί 318, 25.

ὡτάν 318, 4. 569, 11. 949, 21.

ὡτσοφόροι 287, 12.

ὡτοκάταξιν 116, 23.

ὡττενόμην 55, 12.

φύφιον Theognostus f. 83.

ὡψ ὡπός — Ὠψ Ὠπος 1222.

2.

Achaeus 361, 1.

Achilles Tattius 1082.

Aelianus *περὶ προνομίας τρίτης* 321, 16.

Aelius Dionysius *περὶ ἐγκλινομένων λέξεων* 1157.

Aeolenses *carent duali* 1184. *praepositionum et coniunctionum non retrahunt accentum* 1203.

Aeschines orator 216, 5. 248, 26. 260, 14. 350, 13. 410, 21. 463, 17. 472, 1.

κατὰ Κτησιφώντος 372, 19.

περὶ παρακρησεύσεως 425, 29.

κατὰ Τιμάρχου 332, 26. 410, 6.

Aeschines Socraticus 413, 6. 1205.

Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17.

20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21.

72, 15. 321, 21. 386, 30. 337.

8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352.

19. 360, 30. 363, 17. 368, 30.

372, 9. 382, 30. 383, 31. 421,

5. 439, 12. 450, 5 et 29 et

30. 457, 21. 467, 10. 746, 3.

786, 9. 1196. Ind. v. *κρατα-*

πιλος. *Πύλαμος*.

Ἀφαιμένονι 212, 7. 325, 14.

353, 9.

Γλαύκῳ Ποσειῶ 347, 22 et 27.

Ἰκετίῳ 95, 24.

Ἰλιάῳ 346, 9.

Καελίνῳ 115, 3.

Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.

Πέρσαις 1073.

Προμηθεὶ δεομῶτη 78, 25. 116,

7 et 18. 783, 14.

Τοξότησιν 351, 6.

Ψυχαγωγός 73, 13.

Agathias *πρώτῳ* 174, 3.

Agathon *Ἀλκιμαῖον* 353, 7.

Agessander 377, 30.

Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20.

588, 27. 1183 bis. Ind. v. *κλυδον*.

Γανυμήδει 84, 26. 102, 29. 103,

4 et 18. 360, 14.

Ἐνδυμῶνι 91, 17.

Καλλιστοῖ 85, 6.

Πισισάμῳ 454, 9.

Alcman 233, 27. 490, 12. 563,

27. 566, 11. 575, 29. 855, 31.

946, 12. 949, 21. 1182. Ind.

v. *οἶκος*.

Alexander *Ἰλέην* 96, 33.

Alexander Myndius Ind. v. *Ἰδυξ*.

Alexander Rhodius 782, 23.

Alexio v. *προϋνεϊκος*.

Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21.

115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Διχμαλωτίω* 98, 13,
Ἀμπειλουργῶ 82, 4 et 5.
Ἀμφώτιδι 108, 10.
Ἀρχιλόχοις 106, 16.
Ἀυλάντη 108, 3.
Ἀχαΐδι 338, 8.
Βοστρύχῳ 115, 12.
Γαλατείᾳ 93, 1.
Δακτυλίῳ 92, 5.
Διαπλευσίαις 91, 21.
Ἐκπωματοποιῶ 82, 7.
Ἐλένης ἄρπαγῆ 106, 23.
Ἐλένης μνηστήρων 96, 10, 99, 20.
Ἐπιλήρῳ 81, 20, 104, 24.
Ἐπιστολῇ 113, 9.
Ἰασίδι 83, 15.
Κιθαρωδῶ 96, 9.
Κύπριδι 89, 6.
Λοκροῖς 109, 19.
Λυκίσκῳ 98, 2.
Ὀδυσσεὶ ἰπποπτομένῳ 98, 17.
Οἴῳ 95, 15.
Πέζοντι 108, 5.
Προσεδαννυμένῳ 100, 12.
Σικωνίῳ 84, 3.
Ταγραντίνοις 100, 31.
Τίθαις 85, 14.
Τροφονίῳ 110, 16.
Φιλαθηναίῳ 111, 12, 112, 3.
Amipsias 113, 26, 365, 31, 403,
 5, 405, 15, 435, 9.
Ἀποκοτταβέζουσι 103, 3.
Μοιχοῖς 400, 1.
- Ammonius* 470, 8, 1006, 28,
 1264.
Amphis
Δακτυλίῳ 104, 25.
Σαπφοῖ 89, 22.
Anacreon 373, 20, 553, 10, 572,
 14, 1287.
Anaxandrides 92, 19, 111, 27,
 367, 22, 1208.
Ἀχελεῖ 104, 17.
Γεωγράφῳ 104, 32.
Διδύμοις 85, 19.
Θετιλοῖς 106, 10.
Θήσῃ 96, 4.
Κωμωδοτρογυφδίᾳ 87, 23.
Δοκροῖν 106, 25.
Νηρεῖ 87, 5.
Ὀπλομάχῳ 106, 18.
Anaxilas 408, 9.
Ἀγροίκῳ 93, 18.
Ἀντιδο 103, 9.
Βοτρυλλῶνι 113, 22.
Anaximander 783, 9.
Anaxippus Κερωνῶ 79, 5.
Andocides 412, 7, 443, 33.
Συμβουλευτικῶ 94, 21.
Andron 782, 19.
Andronicus v. Plato com.
Anticlides 783, 13, 786, 8.
Antimachus 261, 19, 342, 12,
 1187, 1223. Ind. v. *κάρησας*.
Ἀίδων. Πύθης. τάλας. *)
Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa παρ' Ἀντιμάχῳ adde ex Herodiano περὶ διγρόνων cod Barocc. 72. f. 40: οἱ δὲ παροῖθε πόνοιο πενύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

- Antiphanes** 96, 12. 98, 15. 113, 24. 116; 8 et 11. 405, 33. * 427, 9. 443; 22.
ἠγροίω 93, 27. 97, 5. 105, 5. 108, 8.
Ἀδελφῶν 81, 10.
Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103, 15.
Αἰγυπτοῖς 81; 15.
Ἀνασωζομένῳ 89, 2.
Ἀντιέρωσῃ 106, 5.
Ἀσώτοις 86, 14.
Ἀφροδίτῃ 85, 32.
Βουσίριδι 89, 32.
Γάμοις 84, 13.
Διδύμοις 114, 4.
Ἐπιθαυρίῳ 98, 28. 454, 32.
Ζωγράφῳ 82, 10.
Ἰάσονι 90, 5.
Μηνῆραγῶτῃ 88, 18.
Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28. 345, 27. 359, 12. 363, 31. 366, 29. 367, 31. 378, 22. 403, 5. 412, 28. 414, 6. 418, 419, 18. 427, 18. 429, 18. 430, 10. 437, 29. 461, 9. 463, 24. 470, 25. 473, 17.
περὶ ἀληθείας 330, 2. *ἐν ἀληθείας* πρώτῳ 472, 14.
περὶ ἀνδραποδιαμοῦ 352, 27.
πολιτικῇ 78, 20.
πρὸς Πολύεγκτον 82, 29.
περὶ ἐφηγορικῆς τέχνης β 78, 6. γ 79, 1. 110, 33.
Apion 348, 9. v. *Λάδων*.
ἐν τῇ περὶ τῶν στοιχείων 784, 10.
- Apolegon** *Διαμαρτανούσῃ* 101, 1.
Apollodorus 94, 5. 374, 24. 471, 19.
ἐν νεῶν καταλόγῳ 783, 10.
Apollonius Archibii 782, 20.
Apollonius Dyscolus (496, 21). 763, 29. 798; 18. 800, 1. 850, 28. 882, 2. 920, 16. 1155. 1273. 1279. 1283. 1285. 1289. 1292. Ind. v. *ἀριθμητικά*.
εἰμι. *ἐπερίδομαι*.
περὶ ἀντωνυμιῶν 491, 12. 552, 3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.
περὶ διασέως καὶ φιλῆς 612, 20.
περὶ ἐπιθέρημάτων 616, 30. 622, 27. 1238.
περὶ Ἰάθως 624, 8.
περὶ μετοχῶν 554, 25.
περὶ παθῶν 567, 15. 568; 8. 580, 29.
ῥηματικῇ 672; 34. (882, 2).
περὶ συνδέσμων 543, 18 et 26. 564, 29.
περὶ συντάξεως 530, 29. 532, 31. 535, 25. 542; 12 (conf. 1080 ima).
περὶ αἰχημάτων 495, 31. 502, 16. 503, 8.
περὶ διεφνεσμένων τόνων 581, 4.
περὶ κατηναγκασμένων τόνων 1246.
περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.
περὶ χρόνων 537, 23.
Apollonii D. commentatores 883, 7.
Apollonius Messenius 784, 12.
Apollonius Rhodius 1204.

- Appianus 120, 25. 129, 30. 146, 5. 148, 6. 154, 17. 174, 9.
 α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi quod est τυραννίας, e Τυραννίας depravatam arbitratur Schweighauser. 3. p. 18).
 β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5. 174, 7.
 δ. 170, 31.
 ε. 146, 9. 179, 19.
 Αλυπτικῶν β. 179, 21.
     γ. 139, 31.
     δ. 174, 14.
 Ἀρηβαϊκῆ 124, 11. 155, 29.
 158, 3. (cf. Schweighauser. l. 1.)
 Ἐμφυλίων ε 174, 12.
 Πλευρίδι 173, 33. (cf. Schweighauser. l. 1.)
 Κελτικῶ 179, 1.
 Μακεδονικοῖς 143, 11.
 Μιθριδατικῆ 154, 15. 158, 6.
 Παρθικῆ 156, 29.
 Ρωμαϊκῶν α. 180, 15.
 Συριακῆ 170, 23. 176, 11.

- Αἶρος 113, 9.
 Ἀδώνιδ. 81, 8. 104, 3.
 Καιεῖ 81, 32. 99, 30. 112, 18.
 Κικεπυλλωνί 83, 16. 99, 32. 444, 14.
 Πανός γοναῖς 82. 8. 106, 6.
 Αἶρας 588, 10. 622, 12.
 Arcadius 1193. Ind. v. ἀμφυμηνεῖ. Ἀδών.
 Archides 453, 21.
 Archilocho 490, 14. 571, 15. 1200. v. μύκης*.)
 Archinnus 783, 21.
 Archippus 113, 20. 343, 15.
 Ἀμφιπόλων 83, 20. 105, 16.
 Ἀμφιπόλων δευτέρω 452, 28.
 Ἡκκλή γαμοῦντι 371, 28.
 Areopagiticae leges 82, 17.
 Aridices] Post verbum φέρειν Etym. M. p. 160, 55 haec addit Cod. Paris. 2630: Ἄρε δίκης δὲ φησι παλαιασμῶν τοῦ ᾠ καὶ τοῦ ὄ· εἶναι γὰρ φέρων ἀντι τοῦ φέρωγα. Πολύμαχος δὲ ὅτι ὁμοίως ἀπαι-

* Hermanni (de emend. rat. gramm. p. 435) coniectoram confirmat Herodianus περί διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro εἰς. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐκ ἔξει τινὰ ὄξειαν σιάς ἢ κλάς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἢ δὲ τελευταία συστέλλονται, γένος θηλυκὸν ὄξειν, πίδαξ, κλίμαξ, λήμιξ, βάλιαξ. διὰ καὶ τὴ μύραξ ἐπὶ θηλυκῶν τεθειμένον εἰς ἄνθρωπον οὐκ ἄγνωστος δὲ ὡς ἰσοθ' ὅτι — ἀλλ' εἰκός αὐτοῦς — — ὡς ἔχει τὴ φαλαξ — σημειούμεθα τὸ γήραξ καὶ τὸ γύλαξ — τὸ ᾠ (εἰς δὲ ταῦτα κύρια ὄξιματι) καὶ τὸ σαυσαξ (quasi δὲ lacrima: τὸιο ὄσπιον) καὶ τὸ καῖναξ — ὄρθιαξ, ὄρθιβαλλιαξ. τὰ δὲ σύνθετα φέρωντα — ἀραιμίναξ, ἐπιβόλαξ, πολυπίδαξ. τὰ δὲ ὄξεινα σύνθετα συστέλλει τὸ ᾠ, οἷον διασπάζ, βλεφαρόπαξ. Apud Etym. M. p. 575, 12 post verbum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2636 v. μῆδαι: ὡς καὶ Ἀρχιλόχος

ἴνας δὲ μέδων ἀπέθρισεν.

- ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ σπᾶ-
 σθαι, ἀσάραγον· περιτώδη
 γὰρ εἶναι. - οἱ δὲ καὶ πλειονασ-
 μὸν τοῦ ρ ἀσάραγον ὁ τὸν
 φέροντα τὴν φωνήν. ἕως Ἡρω-
 διανὸς παρὰ τὸ σάραγον πλεο-
 νασμῶ τοῦ ᾠ καὶ ἀσάραγον
 τὸν βρόχον.
- Aristagoras** *Μαμμακῶθω* 85, 25,
 404, 33.
- Aristarchus** 79, 32. 240, 15.
 506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
 2. 1006, 24. 1288. *Ind. v.*
ἰγνῖα.
- Aristarchus Iunior** 1400.
- Aristides Quintilianus** 685, 9.
- Aristonymus** *Ἠλιφ ὀργοῦντι* 81,
 26. 83, 24. 113, 24.
- Aristophanes** 4, 30. 5, 31. 6, 2
 et 18. 8, 22. 10, 7 et 10. 13,
 19 et 28. 18, 25. 23, 16. 31, 1.
 35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
 30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
 29. 57, 14. 58, 10. 71, 13. 78,
 30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
 2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
 331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
 26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
 348, 2. 350, 24. 352, 11. 362,
 9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
 14. 376, 1. 377, 6. 379, 29 et
 24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
 384, 4. 398, 26. 400, 9 et 38.
 401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
 28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
 et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
 et 22. 468, 8 et 20. 473, 32,
 474, 7. 475, 10. 476, 12. 702,
 2, 749, 14. 854, 20. 942, 22.
 (969, 5.) 1247... κ. ἄλφ. ἰγχιελίς.
μύκης. ὄξω. τέτιξ.
Ἀμφιράω 81, 24. 82, 15.
Ἀναγίρω 425, 20.
Ἀνδρομίδα 106, 24 (cf. Seid-
 ler. de Aristophan. fragm.
 p. 24).
Ἀχαινεῦσιν 97, 17. 334, 33.
 429, 10. 459, 5. 473, 29.
Βαβυλωνίοις 80, 14. 116, 32.
Βαστάχοις 86, 8. 89, 18. 101,
 6. 114, 31. 496, 12.
Γῆρι 102, 15. 449, 14.
Γηρητάδῃ 107, 31.
Καιταλεῦσιν 104, 28. 427, 3.
Κανάσιν 442, 11. 457, 29.
Κράμασιν 105, 21.
Εἰρήνῃ 79, 10 et 14. 84, 15.
 86, 28. 358, 7. *Ind. v.* ὄδρα.
Ἐκκλησιακόουσαις 97, 14.
Θασμοφοριασίσις 78, 24. 83,
 9. 84, 29. 88, 28. 96, 25. 98,
 12. 382, 8. 410, 15. 451, 1.
Ἰππεῦσιν 80, 30. 81, 5. 444, 24.
 469, 32.
Ἰππῆλαις 423, 32.
Ἀναιστράτῃ 335, 12. 383, 23.
Μητροφῶντι 88, 24.
Νεφέλαις 78, 5. 83, 1. 98, 1.
 105, 2. 407, 23. 449, 11.
Νεφέλαις δευτέραις 85, 28.
Ὀλιάσιν 82, 23. 340, 31. 474,
 32.
Ὀρελοῖν 1197. 1287. *v. ἦ.*
Παλαροῖς 411, 7.

- Πλούτω 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
 Προαγωνί 411, 17.
 Σφηξίν 110, 26. 439, 4. 461, 22.
 Ταγηνισταίς 439, 22.
 Τελμησοεύσιον 386, 6.
 Τηρεΐ 383, 17.
 Φουλισσαίς 370, 18.
 Ήραϊς 425, 3.
 Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 18. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. συνίφ. σκώφ.
 περί ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
 περί ιδεών 660, 33.
 Ὀμηρικοῖς ἔπορφημασιν 84, 26.
 Ὀπουντιῶν πολιτεία v. Λύδων.
 περί ποιητικῆς 101, 32.
 Aristoxenus περί τραγουδῆς ὀρ-
 χήσεως 101, 17.
 Arrianus 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
 α. 179, 26.
 γ. 170, 16.
 δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
 ε. 154, 10. 178, 15.
 ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
 α. τῶν περί Ἀλεξάνδρου 129, 27.
 τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου β. 131,
 20. 173, 31. ε. 130, 27.
 Asclepiades 784, 8.
 Aspasius v. Procop. Gaz. not.
 Athenaeus 651, 6.
 Autocrates 336 26.
 Bacchylides 596, 14.
 Bellerophon 784, 25.
 Cadmus Milesius 780, 56.
 — Phoenix 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
 Calfates v. Michael.
 Callias Κύκλωριν 442, 3. 474, 1.
 Callicles 1082.
 Zacharias Calliergus 1081.
 Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 791, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154,
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. Ἀτραξ. Δημοφών.
 Θαλής. νηδύς. τριγλώχην. *)
 [Ἐκάλη] v. μύκης.
 Callistratus 425, 12.
 Cantharus 50, 5.
 Μηδεία 85, 13 et 30. 97, 10.
 Τηρεΐ 79, 11.
 Chaeremo Stoicus 515, 15.
 Chaeris 663, 10.
 Chamaeleon 233, 15.
 Io Charax 1179. 1291.
 περί ἐγκλινομένων 1149.
 Chares (quem Charisium esse
 in cod. Marc. 433 testatur
 Morellius Biblioth. mss. 1.
 p. 304)
 ἀπολογία 191, 30.
 κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: *δινωμένην περί βουσίον ἐμὴν ἐφόλατον ἄλωα.*

- Chionides** Ἡρώων 97, 8.
Choerobosci *) orthographia 1101.
Choricus 1082.
 πρὸς Μαρκιανόν 135, 16. 143, 26.
Christophorus Patricius Mitylen. 1089.
Chrysippus 374, 23. 647, 23.
Cleander 10, 9.
Clidemus 326, 30. 419, 28.
Clitomachus 728, 9.
Codex Barocc. 50] 1101.
     72] 1178.
     Coislin. 345] 1065.
     Hamburgensis Dionysii Thracis] 1137.
     Marcian. append. 11, 4] 1140.
     Ottohon. 147] 1158.
     173] 1080.
     Palat. 70] 1140.
     Paris. 1983] 1073.
     2558] 1129.
     2594] 1088.
     2630] 1120.
     2635] 1067.
     2638] 1120.
     2650] 1129.
     2929] 1086.
     Vatic. 14] 1136.
     895] 1077.
     1356] 1161.
     1357] 1088.
     1370] 1127.
Codex Vatic. 1410] 1066.
     1729] 1162.
     1766] 1162.
     Voss. 76] 1129.
Comanus 496, 21.
Constantinus Monomachus 1089.
Corinna v. Θράνη. Ἀδάωσι Ἡρώων 352, 2.
 Παιδείας 380, 1.
 Τόλαις 93, 16.
Cratinus 3, 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et 17 et 20. 28. 29. 33. 18. 39, 10: 42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24. 336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2. 354, 27. 363, 3. 369, 15. 372, 10. 374, 19. 402, 3. 404, 13. 406, 11. 410, 31. 415, 1. 428, 17. 430, 3. 433, 23. 453, 31. 747, 26. 749, 12.
Ἄλλοτριγενήμοσι 1176.
Βουκόλοις 394, 8. 395, 27. 429, 24.
Γένοιον 144, 27.
Ἀηλιάσι 94, 7. 96, 14. 129, 14.
Διονυσιαλέξανδρον 402, 32.
Δραπέσιον 396, 24. 435, 12.
Θρακί 104, 18.
Μαλθακοίς 1295.
Νόμοις 371, 1. 422, 9. 436, 9.
Πανόνταις 91, 10.
Πυλαί 105, 23. (Cf. F. W. Tittmann über den Bund

*) Χοιροβοσκῶν πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητούντας καὶ ὁμοιότητας (Hort. Adon. F. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220 est τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ γραμματικῆς.

- der Amphiktyonen 8. 91.
Ann. 7).
- Σεργεῖος* 85, 2. 444, 16.
- Τροφῶντος* 858, 2.
- Χείρωνος* 335, 15.
- Ἰλαίης* 88, 8. 116, 21 et 30:
394, 21.
- Critias* 382, 19.
- Cyrillus εἰς τὸν Ἡσάταν* 153, 27.
lexici codd. 1094. 1096.
- Danaus litteras advexit* 783, 7.
786, 4.
- Demagoras* 377, 28.
- Demetrius v. προδυναίος.*
- Demetrius Scepsius* 342, 10.
364, 18.
- Democritus* 374, 14. 781, 23.
1168. Ind. v. *Ἰδουμένη.*
- Demosthenes* 26. 8. 28, 17. 29.
14: 31, 27 et 32. 53, 26. 70,
14. 119, 15. 131, 30. 135, 27
et 29. 145, 5. 154, 9. 159,
32. 216, 4. 217, 28. 249, 38.
307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,
26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.
375, 13. 380, 5. 402, 23. 408,
8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.
421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,
4 et 9 et 23. 456, 18. 459,
21. 469, 18 et 20. 734, 20.
- περὶ Ἀγνίς κλήρης* 401, 20 et 23.
- περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
θηκῶν* 120, 33. 121, 6. 150,
13. 174, 31. 400, 25.
- περὶ Ἀλαγγῶν* 136, 12 et 16.
- κατὰ Ἀπόροφου* 123, 9. 149,
9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.
171, 23. 175, 12. 397, 4. 416,
5. 414, 13. 426, 10.
- κατὰ Ἀριστογείτονος* 78, 9. 106,
2. 109, 14. 123, 27. 132, 21.
139, 33. 151, 26. 155, 8. 157,
5. 162, 15. 165, 11.
- κατὰ Ἀριστοκράτους* 79, 4. 90,
7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.
133, 3. 138, 15 et 28. 139, 1
et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.
157, 3 et 8. 160, 27 et 30.
163, 25 et 30. 164, 3 et 21.
171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.
375, 24. 413, 18. 458, 26.
- κατὰ Ἀπόροφου* 92, 6. 119, 10.
134, 12. 144, 10 et 19. 145, 27.
- κατὰ Ἀπόροφου πρώτου* 128, 31.
462, 13.
- κατὰ Δημάδου* 335, 36.
- κατὰ Διονυσιοδώρου* 144, 15.
- περὶ τῆς εἰρημῆς* 151, 3. 161,
23 et 25.
- ἐπιστολαί* 110, 4. 111, 31. 369,
11.
- ἐπιστολὴ ἧς ἡ ἀρχὴ περὶ μὲν
τῶν κατ' ἐμαυτὸν* 77, 17. 94, 3.
- ἐπιστολὴ Φιλίππου* 120, 2 et 9
et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.
- πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν*
159, 20. 162, 2. V
- ἐπιτελίω* 354, 10.
- περὶ τοῦ ἐπιτηρησάρχου* 88,
15. 94, 24. 112, 13.
- πρὸς Εἰβουλον* 128, 18.
- καὶ Εὐέργου* 144, 11 et 12.
- πρὸς Σηρόθετον* 149, 13. 159, 29.
- πρὸς Καλλιμαίαν* 426, 7.

κατὰ Κόνωνος 113, 10. 262,
19. 367, 27. 465, 17.
πρὸς τὴν Λακρίτου παραγρα-
φήν 145, 3.
πρὸς Λικίνην 77, 19. 78, 3 et
28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93,
17. 109, 1. 111, 14. 120, 24.
122, 18. 127, 28. 130, 20. 131,
6. 137, 14 et 18. 146, 50 et
26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et
15. 162, 6. 163, 22. 179, 29.
περὶ Μεγαλοπόλεων 148, 22.
154, 29.
κατὰ Μαιδίου 89, 4 et 15. 92,
12. 94, 15. 115, 33. 120, 29.
122, 21 et 23 et 27 et 31.
126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25
et 27 et 30. 138, 12 et 18
et 23. 141, 32. 150, 6 et 11
et 15. 151, 12 et 14. 155, 6.
156, 7 et 14. 160, 15. 163,
14 et 16 et 21. 175, 4 et 31.
176, 26 et 30. 177, 17. 344.
21. 361, 32. 451, 12. 454, 21.
721, 10. 839, 23.
πρὸς Ναυσταχόν καὶ Διονυσί-
ον 144, 7 et 14 et 17.
κατὰ Νεαφίας 123, 29. 140, 2
et 4. 151, 30. 493, 3. 461, 13.
κατὰ Ὀλυμπιόδωρον 145, 6.
404, 18.
Ὀλυμπιακῶς 135, 31. 136, 1.
πρώτῳ 116, 1 et 4 et 6. 127,
20. 149, 22 et 24. 159, 11.
161, 11 et 14. 171, 9.
πρὸς 119, 11. 136, 5. 148, 9.
156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.

κατὰ Ὀνήτορος δευτέρου 437, 26.
παραπροσβέλει 37, 17. 29, 4.
38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14.
120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9.
126, 26. 132, 14 et 16 et 19.
137, 8 et 12. 138, 4 et 10.
141, 11. 147, 18. 150, 23 et
27 et 32. 151, 1 et 4. 152,
16. 154, 32. 156, 23 et 27 et
32. 163, 4. 171, 14. 175, 8.
176, 22. 177, 12 et 14. 375,
22. 429, 19. 455, 19. 456, 19.
461, 5.
πρὸς Περιλλέα 145, 2.
πρὸς Πολυεύκτον 90, 28.
περὶ τῆς τῶν Ροδίων ελευθε-
ρίας 137, 7. 146, 33. 176, 20.
443, 3.
περὶ τοῦ σταφάνου 10, 17. 78,
26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93,
20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et
12 et 15 et 18 et 22 et 24
et 27 et 30. 122, 4. 116, 28
et 31 et 32 et 33. 127, 2 et
4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et
14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et
8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21.
137, 23 et 26 et 29 et 31.
138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18
et 21. 154, 26. 160, 8 et 12.
162, 13 et 23. 171, 12. 173,
10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394,
30. 400, 20. 434, 15. 448, 14.
περὶ συμμαχιῶν 136, 28.
περὶ συνέλευσεως 136, 14 et 26.
πρὸς Τιμόθεον 435, 12.
κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 16. 122, 15.
123, 11 et 15 et 20 et 23 et
25. 146, 20. 149, 11 et 17.
150, 29 et 31. 151, 6 et 20
et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
et 28. 165. 6 et 8. 171, 21. 174,
22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
26. 335, 27.
- πρός Φαίηππον 438, 27.
- Φαίηππικοῖς 119, 8. 120, 5. 344,
26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.
α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
10. 149, 30. 154, 23.
β. 119, 23. 174, 24.
γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
et 15 et 16. 161, 18 et 20.
174, 27. 180, 9 et 11.
δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
161, 32.
ε. 127, 26.
ς. 375, 19.
ζ. 375, 27.
- κατὰ Φορμίδου 83, 15.
- περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 140, 17.
136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
161, 29.
- Demosthenes minor ἐπερ Πάν-
σαντου 140, 13.
- ἐν οἷς ταυτὸν κερδαγγελλί 168,
13. 170, 25. 172, 8.
σιωπή Σωκράτους 135, 22.
- Deutalio 785, 4.
- Deuteronomium 126, 8. 153,
33.
- Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
25. 471, 19. 569, 15. v. Δά-
δων. φάλυξ.
- ἐν τῇ τροπικῇ λέξει 471, 19.
- ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.
- Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
435, 10. 437, 14. 440, 26.
465, 14.
- κατὰ Ἀρχεστράτου 440, 7.
- κατὰ Δημοκίλου 113, 7.
- κατὰ Πολυεύκτου 354, 8.
- κατὰ Πυθίου 440, 28.
- Dinolochns 345, 23.
- Διθαία 82, 30.
- Κωμωδοτραγῳδία 112, 29.
- Μηδαίε 114, 5.
- Τηλέφω 112, 28.
- Dio Cassius 119, 25. 124, 17.
160, 17. 164, 11 et 23.
α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
165, 27.
β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.
γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
29. 155, 14. 164, 28 et 32.
δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
1 et 3.
ε. 140, 10. 175, 19.
ς. 146, 22.
ζ. 133, 32. 138, 19.
η. 124, 1. 165, 13.
θ. 158, 25.
ι. 177, 28.
ιι. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
165, 23 et 30. 174, 26 et 29.
ιβ. 124, 4. 133, 25.
ις. 119, 20.
ις. 140, 24.
ιη. 133, 30.

ιθ. 124, 7. 163, 20. 166, 1 et 3
 et 11 et 14.
 ια. 124, 9.
 ιβ. 149, 25. 166, 5.
 ιγ. 136, 30. 166, 8.
 ιδ. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
 166, 18.
 ιε. 162, 19. 165, 15. 177, 30.
 ις. 165, 17.
 ιζ. 152, 9. 157, 30. 166, 21 et 25.
 ιη. 166, 27. 176, 1.
 ιθ. 124, 20. 155, 4.
 ια. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
 146, 6. 167, 4.
 ιβ. 155, 17. 168, 18. 167, 1.
 ιγ. 157, 33.
 ιδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
 167, 27.
 ιε. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
 178, 32.
 ις. 124, 14. 134, 6. 141, 9.
 ιη. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
 141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
 167, 11.
 ιθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.
 ια. 140, 17.
 ιβ. 167, 18 et 25.
 ιγ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
 167, 13.
 ιδ. 176, 1.
 ιε. 134, 14. 141, 22. 179, 8.
 ις. 167, 30.
 ιη. 134, 17. 167, 20. 172, 4.
 ιθ. 167, 33. 178, 4.

ξβ. 142, 5 et 9. 148, 13.
 ξδ. 142, 11 et 14. 168, 3.
 ξε. 147, 29.
 ξη. 134, 20.
 οδ. 168, 7. 178, 8.
 οε. 152, 18.
 Diocles 339, 17.
Βάχαις 87, 2. 452, 28.
Μάλλοις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
 350, 14.
 Diodorus 784, 10.
 Diogenianus 1073. v. *Λίδων*.
 Dionysius 362, 3 et 25.
ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομασμένων 1037.
 Cf. Aelius.
 Dionysius Halicarnass. 691, 27.
 — *Milesius* 783, 9.
 — *Thrax* 672, 723. 1168.
 1279.
 S. Dionysius 130, 3. 161, 27.
 Diophantus *Μετοικισμένοι* 115,
 31.
 Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
 16. 113, 25. 372, 27. *)
Ἀνασφζομένη 84, 25.
Ἀποβάτη 101, 10.
Βαλατιῶν 108, 32.
Ἐγκαλοῦσιν 110, 18.
Ἐλληβοριζομένοι 100, 11.
Ἐπιτροπῇ 96, 31.
Εὐνούχῳ 95, 17. 100, 31. 101,
 29.
Πληθσφόρῳ 101, 4.
Φιλαδέλφους 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490, 40 ἐπιφέρειν τὸ παραδοτικὸν
 ἅμα addit cod. Barocc. 50: παρατίθεται δ' ἐνάλους Διφίλων λέ-
 γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν εὐκτα ἐκείνην διεκαραινόμεναι.

- Dosiades 763, 14.
ἐν τῷ βωμῷ 735, 1.
 Duris 451, 32. 782, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225. 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782. 29.
Ἀρίπῳ 98, 33.
Δευκαλιῶνι 90, 3.
Ἑλλάδι ἢ Πλουτῷ 105, 33.
Ἡρακλείῳ 83, 28.
Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
Ὀψοποιεῖ 99, 1.
Πολίταις 105, 19. 112, 16.
Χείρωνι 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 566, 3. 1168.
περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως 660, 25.
 Epilycus Κορυθαίω 411, 17.
 S. Epiphanius 1037.
 Eratosthenes 215, 21. 226, 12.
 725, 20. 1185. v. γένεσ. Ἀδων.
 Eriphus Μελεβολεῖ 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.

- Ἄρσιπῳ* 106, 1. 111, 21.
Λαυδάλῳ 108, 14.
Εὐλήνῳ 86, 30.
Κατακαλλωμένους 89, 20. 114, 25.
Κορυθαίω 1169.
Περμεσίω 101, 30.
Τίτθῳ 108, 28.
 Eucritus 1168.
 Eudaemo v. Ἀδων.
 Eudemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. Βλ.
βρυξ. **)
ἐν Δημοσθένει v. Βλασ.
ἐν Μο...πίᾳ 1194.
ἐν Πολυχάρῳ v. Σερᾶν.
 Euphronius 782, 15.
 Eupolis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43; 14. 58; 10. 328.
 31. 335, 33. 372, 7. 401-9.
 428. 13. 436, 2. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
Ἀίξῳ 83, 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
Ἀδρατιτίοισιν 473, 12.
Ἀντολίῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
Βύπταις 377, 8. 460, 25.
Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. e cod. Paris. 2639: Ἰστῶν δὲ ἢ ἐθέσις
 τούτων ἢ ἐμάντος εἶχεν εἶναι ἢ ἐγαντός. ἀλλ' ἵσταιν ἡἀστικῶν οὐκ
 γὰρ ἐμάντος δύναιται εἶναι οὐκ ἐγαντός. καὶ ἐμάντος μὲν δὲ πᾶσα—
 **) Etym. M. p. 480, 18 leg. βισημμένῳ cum cod. Barocc.
 50. Versu superiori noni ὑποβλήτην καὶ ὑποβλήτην habet cod.
 Paris. 2630. qui v. 16 post Δευμολογῆ addit haec: ἀγνοῖαν αὐτῆν
 Ἀγαμύμονος, οἶεται δὲ αὐτῆν.

- (Μακαρισμῶ 111, 5. 467, 12.)
 Μωμικῆ 79, 10. 99, 12.
 Πόλειον 399, 30. 402, 30. 425,
 18. 431, 9. 441, 15. 453, 20.
 Ταξίαρχους 327, 11. 382, 11.
 Χρυσῶ γένει 96, 18. 433, 10.
 1290.
- Euripides 6, 1. 101, 14. 323, 20.
 336, 29. 338, 14. 339, 12. 340,
 20 et 24. 343, 32. 346, 11 et
 19. 362, 7 et 9 et 12. 362, 2.
 367, 14. 369, 7 et 18 et 20. 373,
 7. 378, 13. 382, 32. 383, 8.
 396, 12. 414, 15. 440, 32. 444,
 32. 746, 2. 786, 12. 1057, 26.
 1163. 1185. 1187. v. *Αἴων*.
Ἄκταλον. *Ἰπσον*. *Ἦγιων*.
Αἰόλω 105, 26.
Ἀσφομιχῆ v. *κηδύς*.
Ἀσφομιχῆ 78, 21. 339, 5.
Ἀντιόπη 109, 17.
Ἀύγη 116, 2. 514, 10.
Βάκχαις 87, 30. 88, 22. 90, 30.
 96, 32. 98, 14. 105, 31.
- Ἐκάβη* 83, 26. 1287. 1293.
Ἥρακλει 116, 13.
Ἰππολύτω 1288.
Ἰφιγένεια 97, 29.
Ἴων 86, 19.
Κρήσσαις 514, 8.
Κύκλωπι 87, 33. 106, 8.
Μηδεία 99, 10. 346, 25. 1169.
Ὀρέστη 79, 19. 99, 16. 352, 5.
 744, 4.
Πελιάσιν 95, 23. 106, 27.
Πλεισθέτει 107, 19.
Ραδαμάνθυι 93, 31.
Συλῆ 85, 10.
Τρῳάσιν 99, 4.
Τριπόλῃ 93, 26. 109, 15.
Φοιτίσαις 80, 23. 84, 19. 496,
 16. 731, 13. 966, 22.
 Eusebius 157, 10.
λόγω δευτέρω 156, 10.
 Io. Glycys 1077.
 Gorgias 681, 14.
 Gregorius Nazianzenus *) 134,
 22.

*) ὁ θεολόγος οὐ μόνον Δημοσθένην ἀλλὰ καὶ πάντας ὑπερβαλέτω. κἂν τοὺς λόγους παραβάλης, παιδίων εὐρήσεις τὸν Δημοσθένην. καὶ τοῦτο δῆλον τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πῶς *Λιπίων* καὶ *Ἀριστοκράτην*, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ πύσχα. εἰς χρεῖαν γὰρ ἐκείνοι περὶ πάντες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς νόμους, ὁ μὲν ἀθήνης ἂν, εἰ μὴ τοῖς σχήμασιν ἔειπε ποσῶς, διὰ τὴν ἀσάφειαν, ὁ δὲ, μεγάλην προχειροῦμένους Ἰννοῖαν, καὶ τῷ σαφεῖ καὶ τῷ κοσμῷ καὶ πᾶσι τοῖς καλῶς πρὸς κλοῦν φασὶν ἄντις. Ἄλλ' ἔσως τίς εἴπῃ ὡς κρατίστος παρὰ τὸ δικαίον Δημοσθένης. ἀλλ' ἀμύνητος ὁ ταῦτα λέγων λόγων φτωχός, ὁ μὲν γὰρ ἀνίστασιν οὐδ' ὅλως ἐμελέτησε κατὰ τέλειαν ὑπόθεσιν, τὴν ἰσχυροτέραν πᾶσῶν στάσεων· ὁ δὲ ταύτην διωρῆσας τὸν συντακτικῆρον, οὐκ ἀνθρῶποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἄγγελοι ἦσαν οἱ ἠγορηταί, ἔλιπσον ἂν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος παρὰ πάντας τοὺς παλιερούς, κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν ἀμύνητος. εἰς δὲ τὸ οἰομαστικὸν ζήτημὰ τὸν ἀπολογητικόν, τοσούτων μεγέθος ὄντα, ἐνὶ κεφαλῶν περιεγράψατο. καίτοι Δημοσθένης συμμεχρον ἔχων τὸ

- εἰς τὸ βάπτισμα 152, 21.
 ἐπιταφίῳ 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος 168, 17.
 στηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 εἰς τὸν συντακτήριον 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοποταμίας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25,
 περὶ ἀρετῆς λόγῳ δευτέρῳ 154, 3.
- περὶ παρθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 1081. 1169.
 Hagias Ζωγράφου 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 384, 1. 784, 10.
 Heliodorus Triccensis 1082.
 Hellenicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχύει κἂν τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν παραπρο-
 βείας ἐλείφθη *Αισχίνου*. καὶ ἐν ἑτέρῳ, ἵνα μὴ δοξᾷ γράφειν ἰσχυ-
 ρίμα. Io. Siceliotia. Idem alio loco: ἡ εὐκρίνεια παρεταμένη, οἷον
 τῆν κῆρι πομπήν ἰσχύς, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποτρέπει, πρὸς δὲ
 τὰ συντίστονα ποδηγεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἑαυτῆς, καθάπερ προϊόν-
 τας ἔροδον, ἐξομιλλῶσα καὶ καθάριουσα τὰ συμπύκνωτα, ἢ μὴ
 συμβαινόντων περιττὴν ἐκίωσις ἂν εἴη. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνδρῶσι πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστημοῖν — οὐδὲν γὰρ περιττὸν οὐτε
 φύσει οὐτε τέχνῃ τῇ μεκουμένη τὴν φύσιν —, ταύτην ἐπέδραον ἡ
 τέχνη, καθάπερ τοσοῦ καθάρισον, τὴν εὐκρίνειαν προκατασκευάσαν
 προλέγουσαν ἰρωτάσων προστάκτουσαν μὲντα μεθοδεύουσαν πρὸς τὸ
 πείσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπιανάγουσαν, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἑ-
 λήνων ἤητοροι καὶ χριστιανῶν ἐγχειρομένη. τίς γὰρ δις διάφορος
 ὁ σκοπός; ὁ γὰρ *Ἀριστοφάνης*, ὃν ἐκείνη θανατούσῃ, κακοῦργος
 οἷον ἄνθρωπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἰσχυροῖς ἐπικείμενος μέχρι απα-
 γωγῆς, συγγεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προσηγγελμένων καὶ τῶν
 προεταγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσεσι χρεῖται κα-
 κοῦργος, ἄλλα προθεῖς καὶ ἄλλα κατεργασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λύμην τῶν ἀκροατῶν λυμαινόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μετῴσεις τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εὐκρινεῖν διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, οὐ μέντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐταὶ φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κἀτηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ κατεψηφισματος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῦτο διὰ πολλῶν τοῦ τῷ φιλοπόνοῳ καταμειθεῖν, ἐλαφί-
 τως δὲ εἶτε τοῦ ὑπὲρ τοῦ σιγῆριου καὶ τοῦ κατὰ *Ἀριστοκράτους*.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐτέρῳ προκατασκευασε καὶ ἐτέρως τῇ πρὸς τὰς ἀπο-
 δεῖξεις τάξει ἐχρήσατο, τοῦτο μεθοδεύσας ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλαθομένων τῶν δικαστῶν *Αισχίνης* οὐκ ἴσῃται, ὃ καὶ συ-
 νέβη· ἐν δὲ τῷ ἰὸ κατὰ φύσιν ὃν οὐ πρῶτον προεθετικῶς ἀλλὰ δεύ-
 τερον, τὴν τῆς *Χερδόνησου* ἀσφύλιον, δευτέρου ἔθθη τὸ κατὰ φύ-
 σιν, ὡς ἀπόλλουσι τὴν *Χερδόνησον* ὁ *Χαρδῆμας*. Οὐ μὲν ὁ θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τῷ ἀκουοντι ποῖων τὰς
 τάξεις οὐ συγγεῖ τῶν πραγμάτων οὐτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὐτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ αἰρετὴ τίς ἐστίν, ἣν αἰροῦνται πάντες· οὗτω Διδυμος ἐν ὑπομνήματι. ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ μετώθεσιν ἐρατὴ τις οὐσα ἢ ἐπέρματος κτήσις. ὡς δὲ ἐν ὑπομνήσει εὐρον Θείωνος, ἀρετὴ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ α̅ ἀρετῆ, ἢ πᾶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris. 2630. Conf. Etym. M. p. 138, 26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβυρῶν ἀναφερομένων 145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 352, 16. 368, 1. 401, 19. 470, 10.

Ἀθηνῶς γοναῖς 404, 29. 461, 26.

Ἀρτοπώλειον 328, 26.

Δημόταις 85, 33. 104, 33. 105, 8. 106, 26.

Κέρκωψιν 85, 29. 88, 29.

Φορμοφόροις 82, 19. 419, 26.

Hermogenes προομιμῶ τῶν ἰδεῶν 151, 16.

περὶ τῶ ἀπλῶς πολιτικῷ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,

28. 947, 13. 1155. 1195. 1233.

1299. 1290. v. ἀναθεοδράς. αἰ-

ξην. εἰμι. ἔπεσον. ἰγνῖα. τέτις.

περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-
loiso: poterat emendatus e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b).
Quorum alterius index τοῦ σοφωτάτου Ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων,
alterius Ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων διανοίας καὶ λέξεως. Reliquam
lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi
ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκατάλ-
ληλίας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς κατὰλληλίας. 7. τοσοῦτους τρόπους]
τρόπους τοσοῦτους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνο-
ματα] ἀριθμοῦται ὀνοματι. 16. ἐξάλλασιν a. 17. ἀμα καὶ]
ἀμα δὲ. 18. ἀπὸ ἀπολύτου. 19. ἦ] καὶ ἦτοι] εἶτε.

20. ἦ] οὐ a. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑποφορᾶν a.
28. ποτιδέμεναι νίας ἀχαιῶν. 30. αἰτημα. 32. προτίραν.
34. συμπολοῦ. 35. συμβαλεῖν πεποιήκεν, οἶον ἔκτορι.

p. 88, 2. φράσεως. 3. ἐπὶ τετελεσμένῳ — ποιησόμενος.
6. τὺς εἰ ποιοῦμενος om. 9. λόγον. 10. ὄμον δ' ἐναρθρον.
11. ὑπομνηματισμῶν πεπονημένων. 14. λέξεως — ἐχούσης.

16. τῇ. 20. τῶν γενῶν. 21. τὰ δώματα στάξει om. οἷε
διαφόρος. ἐπάγουσιν. 29. κείται ἐν ἰωνικῶν λυόμεθα a: κῆ-
ται ἐν ἰωνικῶ βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνι κωλυό-
μεθα. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' εἴσαι. 33. τὸ γὰρ.

37. πρόταξις a. μηδέτις τετελεσμένον τούτων. σημαίη.
40. ἀναδίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περί ἐγγλινομένων 1142.
 ἐπιμερισμοῖς v. νήσιος. χαλρ.
 περί τοῦ ἡδὺ ὕδωρ 1194.
 περί τ. ὡ ἦν 1293.

ἐν τῇ καθόλου 676, 21. 1173.
 1250. 1255. 1265. v. ἰθύ-
 τρην. μολιβδοτήξ. Συρακόσ-
 σιος. τραπέζιης. ὡ πόποι.

ἐν τῇ ὡ τῆς Ὀδύσσειας. 1266.
 ἐν τῇ ὀνοματικῇ 1181. 1193.
 1195. 1272. v. αἰς. κλύου.
 Κλήμης.

περί ὀρθογραφίας v. βοικαζεύγη.
 περί παθῶν 1219. v. ἡμισυ-
 γοίνιξ.
 περί πνευμάτων v. ὕψος.

p. 89, 3. δέ] κέ. 7. αἰφνιδίαν. 9. λαβοσόγ. 10. κει-
 κείνο a, κακείνος b. δῆ] δέ. 12. τίθεται. δύνικον] δευτέρου
 προσώπου. 13. τοῦ ἀπετέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ
 σφέτερον. 17. ἐπεπῶτι. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. ὅτι] οἶον.
 22. παρὰ a. οἱ τοῖς μέσοις ἀορίστοις καὶ μέλλουσι ἀπὲρ ἐπι-
 γητικῇ τῆν σύνταξιν. 23. εὐφρετιστέρας τῆς περικωπῆς. 24. ἡμι-
 μένης a. 25. ἐναγρή] ἐναλλαγή a. 26. παρὰ] πρὸς.
 32. μὴ απ. ἀπηρευμένους. 34. φαινομένων] φαικων.
 36. λέξιαι. 37. ἡπερ ἐμπειρίας. 40. προστατοῦν. 41. θάλασ
 p. 90, 1. ἐκτρέπον. 3. τι] τε. ἐκφαίνειν a. 4. οὐδὲν
 γὰρ θ. h, οὐδὲν γοῦν θ. a. 6. 11. λεωδάμαντα a, λεωδέμαντα b.
 8. οὐδὲν αὖν θ. 10. παρὰ λαωδάμαντος ἡταιρηκὸς ἀνα-
 φανείς. τὸ δέ. 15. εἰσὶ δέ. 16. ἡ εἰρωσεία. 20. ἰθρως.
 21. ἡ φεύσομαι σε χαλς. 22. μάλας μόνη. 26. ἐγκατε-
 ρεῖτε. τοῖ 27. ὑποβέβληνται. φορμοροφόμενα a, φορμορο-
 φούμενα b. 29. καθίστηκεν. 31. μετὰ σεμνότητος τοῦ post
 v. 33: διαμαρμόσ ἐστι λόγος εἰρωστικός ἐπὶ τὸ διασύρειν τοῖς πῖλας
 λεγαμένος, οἷον ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνίστη μαρτυεῖσθαι 36. κατὰ
 καὶ. 37. διόττων.

p. 91, 5. τὰ δέ — 6 ἐποδείξει οπι. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἐπι-
 γραπτῷ — ἀποτελεῖ. 13. τετράκωλοι καὶ δίκωλοι μέν, οἷον a
 16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῇ] φρένες. 18. χώρα τῆς ἐκπρεπ-
 θίσεως. 27. παρωνομασίαι. 29. ὁμοιωπτερον, ἀλλοιωσις,
 ὁμοιωκ. 32. κατεπίθρησις. ἀντιστοφρῆς. 34. προεκπρεψί-
 νησαν. 44. χρωμένη.

p. 92, 5. ὀργῆν. ἀναγκαιωμένου a, ἀναγκαιωμένου b.
 ἐλάμπαντος. 6. λέγοντος οἷον δ. 9. κινήσωμεν. 15. ἀρ-
 χομένη τῷ λόγῳ a et correctusb. 17. ἀφωρουμένου. 22. ὡς
 τοῖσιν ἡμεῖς] ἡμεῖς τοῖσιν.

p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀστετραμμένον. προφορὰ ἐπ-
 μανομενον. 17. λέξις] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς
 π. ἀνήρησται. 23. δέ ὅταν ἡ. ἀνωνομασίας a. 24. μετα-
 λαμπάνοντες διατιθώμεθα κλεοχάρη. 27. δημοσθένη. Legendum
 igitur ἔχεται, τὸ διὰ τί παρ — 29. καὶ post ἀνακρόντι οπι.
 30. νῦν λεώφιλος μὲν. 31. λεώφιλος δ' ἀνοε. 32. δέ
 διασενέο. 35 φράσις. ἦ] καὶ. Post v. 40: ἀλλοίωσις δέ
 ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένῃ φράσει ἡ ἐπιφωρομένη ἔννοια μὴ
 ὁμοιωπτεῶς τοῖς φθασίαισιν ἐπιναχθῆ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην
 ἔννοιαν μεταληφθῆ. Haec uterque: deinde b: οἷον πάσα ἡ ἔπι-

περὶ συζυγίων v. νέφω.	423, 26, 429, 20, 447, 4, 450,
ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων	5, 46, 27, 467, 13, 469, 1 et
v. τὸ ἴωτα. τὸ γ.	2, 743, 17, 782, 15, 783, 3,
Herodotus 18, 27, 36, 5, 83, 31.	a. 78, 1 et 14 et 33, 79, 8, 80,
100, 23, 113, 30, 116, 6, 209,	26, 81, 7 et 31, 85, 23, 86, 33,
5, 293, 32, 306, 21, 309, 15,	89, 9 et 14, 50, 15, 92, 27,
336, 14, 366, 1, 372, 6, 395,	93, 14, 94, 26 et 33, 95, 14
16, 406, 6, 416, 21, 418, 15.	et 22, 99, 19, 100, 15, 102,

λῶς ἐσιδηγοφόροι, ἀπὲρ τοῦ οἱ Ἴλληρες, γίνεται δὲ κατὰ πολλοῦς χρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμῶν καὶ περὶ πτώσεως καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνου· καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομάτων ὑποθέσω τὸ προειρημένον παράδειγμα, τὸ πάος ἢ Ἰλλῆας ἐσιδηγοφόροι. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἴας (μυγας Ζηναεὺς περὶ σχημάτων τῶν κατὰ βλον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν, ἀπὲρ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεως· μῆνην αἶδει, θεά, ἢ μνητ Ἀχαιοῖς ἀλγὲ ἴθικεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς· γὰρ εἰς εὐθείαν μετέπεσε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκέτι μεγνύμενοι. περὶ δὲ χρόνου, ὡς τὸ παρῆσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μάρτυρας. ἴσταν οἱ ἀλφειῶσι μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χειρὸν τροπή, μεταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χειρῶνος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χειρὸν τροπή λέγεται. καμὰ τεύχων· ἀπὲρ τοῦ καμῶν κατεσπύμασε· λέγεται καὶ τοδε ἰλλοίωσις. a verbo· οἷον ἐν τῷ χάρις ἐν τῷ τῶ ἀγαπήσαντι ἡμῶς, καὶ ἐποίησεν ἡμῶς βουσίλειον ἱεράτευμα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ. θεοικῆς γὰρ πτώσεως προληφθείσης ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς ἑλλειπτικῶς καὶ διχα ἀναφορικῶν ἀρθρῶν. ἦν γὰρ τὸ ἑλλειπὲς οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς. καὶ μὲν ἢ ἐπιφερομένη ἔννοια ὁμοιοπύτω ἐπανάληψι ἐπὶ ἡμεῖς, οὕτω προσαγομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμῶς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τούτου προὔχεται ζήτημα. ἐνέργειαν δὲ ὑποστήσας διὰ τοῦ ἐποίησεν ὀφθαλμοῦ, ἀπυγκάλως ἐπὲ εὐθείαν πῶσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργούντα ἐπιπαθούντες μαθεῖν. καὶ πῶς τούτου ἂν ἐνυγχάνομεν; τῆς ὀνομαστικῆς πτώσεως παραλαμβανομένης, διότι τὸ ἑλλειπὲς ἀρθρῶν ἢ ὀνομαστικῆς εὐθείᾳ παρῶσεν οὕτως ἑξακουσθεῖσαι ἑλλειπτικῶς, ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμῶς βουσίλειον ἱεράτευμα, οἷον ἐπὶ ἀνήγαγεν ἡμῶς καὶ βουσίλειον δόξαν, ἢ δόξαν ἢ ἐχομένη ἐγγρηφορὸς λέξις ἰκανὴ παρῶσθησαι. αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κρείτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμην. ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπέγεισιν οὕτως· αὐτῷ ἢ δόξαν καὶ τὸ κράτος τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῶς ἐν τῷ ἰδῶ αἰῶσι. καὶ Λυρικήδης· ἐν ἀνταλλοῦσσωμεν οἱ μὲ προὔδοσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὀριστοῦ.

p. 94, 2. κατακλεισμένη. 8. αὐτῇ δὲ ἀτιχούντων ἐστὶν ἰφώδιον. 11. ἀλλ' οὐδ'. ἐξελήλυται. 12. ὡς ὁ πτωδὺς. 13. ἀνορθῶτα. ἀσάκειον. 19. ἐξέν. 23. τῷ γὰρ 29. συνέπειν αὐτῷ. 30. συννεχθῆς συνομνύμενος. ἀνηχθῆσθην b. 37. ἐμπειραμένως οἰκίας καὶ κατακαπτόμενα τεύχη. p. 95, 5. λόγον, ὡσπερ διὰ βυθῶν τινῶν ἄφ' ἐτίγας εἰς ἔσπερον μεταβαίνοντες κόμμα ἢ κελον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας ὀνοεῖ ποδὶ δυντῆρω πύτωντα (b: πάντων a) καὶ ἀνιόντα, οἷον οὐκ —

9. 104, 21. 107, 33. 111, 3
et 16. 114, 20. 352, 20.
356, 8.
β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104,
1. 106, 8. 114, 20. 115, 7.
γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20
et 23. 96, 28. 99, 8 et 18 et 27.
100, 17. 110, 32. 111, 32
114, 20. 115, 15.
δ. 86, 19. 96, 22. 99, 11. 105, 27
et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
ε. 83, β. 108, 16.
ς. 89, 27. 105, 30.
ζ. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σαρκὸς πάθουσις, οὐδὲ σαρκὸς κύθεισις ἑλαμψις, οἷδὲ ἑλαμψις πόσου πλήρωσις τοῖς τῷ μέγιστον ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγμένους τὸ τοιοῦτον σχῆμα κλίμαξ καλεῖται. ταῦτα om. 6. prim. δ] μί' 7. Versus Homerici ut apud Homerum leguntur.

13. οἷον τῷ. 16. ἐκπνεῖ. 18. υἱοὶ. καὶ] ἢ b.
21. ζῶων ἐπεὶ οὖν. 23. καὶ τὸ οὐ γάρ. 28. ἀπαγγελῶν
λεόντων. 30. τοῦ ἔθους ἐπιφύρειν αἰεὶ παρεδεδήμεθα ἐνικᾶ.
40. γλαυκῶπιδι κροῦνδρα ἐμισπιλοκαμον κόραν πριμίμοιο.
p. 36, 1, φάτις b. 4. νοσημάτων] ὀνομάτων. 6. τοιαῦτα.
12. πῶλων ἠκευδιαματῆρες ἱππῶτα σοφῶ. κύθεος.
14. τεθῶσι. 16. ἐκ κοινοῦ καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ
ἡροδότῳ· νόσφι ἄτερ πόνου καὶ οἰζύος. 19. δὲ ὅταν. γένηται.
21. ἐρέτην εἰλεν. αὐθις. 33. τοῖται. 36. προπαρ-
σκευάζουσα b, προσπαρσκευάζουσα a.
p. 97, 3. οἷον καὶ γὰρ. 4. ε' om. 34. ἢ καὶ διὰ.
35. οἷον ὀμματα. 37. ἐν] ἔην.

Herodiani qui fertur περὶ ἀκυρολογίας commentarius est in cod. Paris. 2929, hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξιων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνιστροφομένων οὐ προσέχης χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν τις ἀκυρῶ φωνῇ χρησθῆται παρὲς τὴν κυριωτέραν, οἷον ἕαν τις εἴη ῥύγχος ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ προσώπου. ῥύγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδων ζῶων τάσσεται, ῥάμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὄψις δὲ καὶ πρόσωπον ἐπὶ ἀνθρώπου. διαφέρει δὲ ῥύγχος καὶ πρόσωπον, ὡς περ τοῦ φωνεῖν τὸ ὠρνεσθαι, καὶ τοῦ γῆμι τὸ γήμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γεννησθαι, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐξῆς ἐπιγόμενα κατ' ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τοῦ ὠρνεσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐπ' ἀνθρώπου τάσσεται, τὸ δὲ ὠρνεσθαι ἐπὶ λύκου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστου ὄνομα, οἷον μυκασθαι ἐπὶ αἰγῶν, βληχῶσθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμῶσθαι ἐπὶ ὄνων, χρεμετίζειν ἐπὶ ἱππῶν, βρυχασθαι ἐπὶ λεόντων, ἀβρῶλεν ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίους, ἀτο πῆς ἀρ φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν πτηνῶν κρῶζειν μὲν ἐπὶ κορωνῶν καὶ κοράκων, κοκκίζειν δὲ ἐπὶ ἀλεκτρούων καὶ κοκκύγων, τριγύζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen quae ad emendandum illum faciant. Velut p. 37 non γαμῖν δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἱμοὶ δὲ γαμῖν sumendum γαμῖν δ' ἱμοί.

Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
 1183. 1207. 1209. Scutum
 non esse Hesiodi 672, 7.
 1165.
Hexiphanes 729, 23.
Himerius 1082.
Hipparchus 647, 10.
Hippasio 472, 31.
Hippocrates 223, 22. 435, 28.
 474, 29.
 περί ἀρχαίας ἰατρικῆς 169, 23.
 περί νόσων δευτέρῳ 171, 4.
Hippoxan 17, 22. 82, 13. 85,
 20. 86, 9. v. τάλας.
 δευτέρῳ 85, 23.
Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
 19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
 32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
 10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
 9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
 83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
 32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
 97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
 et 30. 122, 2. 144, 21. 146 11.
 153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
 8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.
 226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
 12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.
 326, 15. 332, 9 et 13 et 20.
 335. 22. 347, 21. 356, 18. 361,
 7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.
 380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
 29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.
 422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
 22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.
 457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
 3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.

727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.
 v. Μύνης. Ἠρώων.
Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
 28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
 25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.
 408, 1. 448, 12. 468, 18. 473, 1.
 κατ' Ἀριστογόρου 102, 13.
 κατ' Ἀριστοφάνους 108, 1.
 κατ' Ἀρχεστρατίδου 100, 8.
 κατ' Ἀντοκλέους 96, 30.
 κατὰ Δημοσθένους 444, 22.
 ἐπὶ Κραίνου 77, 27. 100, 32.
 ἐπὶ Λυκόφρονος 97, 12.
 περί τῶν ὄρων 79, 12.
 κατὰ Πατροκλέους 83, 7. 463, 15.
 περί τοῦ Πολύευκτον στρατη-
 γῶν 78, 18. 330, 10.
 Ῥοδιακῶ 112, 10.
Iamblichus Cod. Vat. 997: εἰς
 τὸν Ἰάμβλιχον.
 Οὐδὲν τὸ πείσαν, ὡς δοκῶ, τοῦς
 πρὶν λεγεῖν
 ὡς οὐρανοῦ κάτεισι τῶν ψυχῶν
 γένος,
 ἀλλ' ἢ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν
 αἰθέρα
 καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς
 Ἰαμβλίχου.
Ibycus Ind. v. τραπέζιτης.
Idomenes 250, 2.
Ioannis apocalypsis 1165.
Ioannes Charax v. Charax.
Ioannes Lydus 170, 19.
Ioannes Philoponus 1177. 1286.
 1288.
Ioannes Presbyter 1097.
Ioannis Siceliotae duo super-

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Ruhnkenius usus est, ἐξηγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἐρμωγένους ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173), alter Ἰωάννου Σικελώτου τοῦ λεγομένου δόξα παρὰ (infra τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ κῆ εἰρήσεως Ἐρμωγένους βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max. fol. 209)*).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐπιμετέροις καὶ τοῖς [διὰ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλοκρίσεως τοῦ γνωστικῶν τῆς ψυχῆς ἀποφύπτειν τῆς ἰλικῆς γνώσεως ἐπιμετέροις πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρίαν τῆς ἀμαθίας κρυπιομένου περιβολῆ εἰς τὴν ἀσφαλῆ τοῦ κοινῆ βίου διεξαγωγῆ, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθῆς καὶ ἀδικαιουμένου πλήρωσεως ἀπεξώσθημεν, πρὸς τε μέλῳν ἢ ἐπίτασιν τῶν ἐν ἡμῖν ἀνωμαλῶν αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀρρήτην μεσότητα καὶ ἰσοτιμία τῶν ἀντιπεριεχομένων ἀκροτήτων, καθ' ἣν ἀμιλλὰ τις ἐγίνεται καὶ ἐπίδοσις τῶν τε καλῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων, ἐφ' οἷς ἔσονται κροτούμενοι καὶ ψόγοι, ἵτι τε τοῦ δικαίου λήψιν τε καὶ ἐπιθύτην, ἐφ' ἣ προκόπτειν δοκοῦσιν οἱ ἐπιμετέροις, ἀναγκαῖον τὰ τῆς παιδείας ἡθροικῆς διγὰ καὶ μυστηρι καὶ τῶν ἀδύτων μεθ' ὧν τοῖς ἐξαίσιτοις αἰ τελεταί. φιλοσοφίας γὰρ ἐστὶ τὸ κάλλιστον ἀντικρυς καὶ χωρικῆς ὁ πρῶτος τοῦ κρείττονος τακτικός, ἕτερον θεῶν ὑποκρίνεται λογικῆ φύσει διατακτομένη καὶ κοινῆ καὶ καθ' ἕκαστον, ψυχῶν τε καὶ σωματων οἰκίων τε καὶ πόλεων ἐπιμελομένη, τῶν ἀμειψῶν τῆ ἐπιπέσει περιουσιμῶν καὶ φρονημάτων ἀτακτα καὶ ἀσυνεχικα τὰς ἀσυνεχῆτοις διηγήσει. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον καὶ ἄλλαις θεωρίαις ἐπιβατεῖται τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιεχρημένον τῆ πρακτικῆ) οὐ γὰρ τὸ λιστελεῖς ἀπ' ὀλίγων μόνον ἰστέ, οὐδ' οὐ ἐπέμοις ἀπεριγράφεται, καθάπερ αἱ γραμμαὶ τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διασημασι, ἀλλὰ κρηπιδ' οὐσαν καὶ βάσει καὶ κοσμοσεως δημιουργός, τὰ τε τῆς νοεράς οὐσίας ἡμῶν διαστέλλουσα καὶ παντοίας διεξάγουσα καὶ ἰδύνοουσα πρὸς τὸ οικονομικῶν ἐπιστήμῃς ἢ προάγουσα πολιτικῆς φιλοσόφους ἀποτελεῖ, πόλεις ὅλας καὶ δήμους τῷ τῆς γλώττης ἄγοντας πείραματι. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλέους τοῖς τρόποις ἐνήγετο οὐκ εἴτα καθέσθεις, ὁ μυράσθων πολλῶν, γῆν ἀνδιότασων καὶ θάλασσαν κατ' εὐτελοῦς σημείων, τῆς Ἀστιακῆς, περιεγένοντο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Πισσοός, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ἀργυροῖς ἀντιβαίνων, ὃς εἰτερ εἴη δύναμιν ὅς τοὺς λόγους τοὺς Ἀθηναίους ὑπεκινετας, ἐσβῆσθ' ἂν κοσμοφλεγῆς θηλὸς Ὀλυμπιάδος, Μανιεδόνες δ' ἐκλύθησαν καταρράκταταις Παιωνίας, ἴθνη δ' ἔκυσαν δήμον Ἐριχθόνιον. τοιοῦτος Βασιλειος καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσοῦς ἡμῖν ὠκεανὸς καὶ γλυκὺς, καὶ ἅπαντα τὰ ὄρηματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς εὐφραίνονται αἱ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι, κατακλύζονται δὲ ψυχὰι τε καὶ φύσει ποτηραὶ καὶ παράνομοι ἀγγεμάχοις γέθροισι καὶ τοῖς ἐκ μέλανος, μετατίθεται δὲ σὺμπασα γῆ καὶ μεταγεται πρὸς εὐκοσμίαν τε καὶ ἐπι-

γνωσιν, κἄν ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναξίως, καταπειθῆ τὸ ἥθορ-
 ρικῆς πῶρ το κοινωφελές, καὶ σκοπῆ τοὺς ἀμοίρους πλεῖν, καθάπερ
 ἐπεισοὺς τὸν Ραδιμαρθὺν τοὺς ἀσεβεῖς ὑποτίθησι. κἄν ἐροῦμεν
 ἂν Πλάτων καὶ τὴν σεμνὴν Ἀκαδημίαν, εἴπερ τῶ ὄντι τὴν ἀλη-
 θινήν ἥτορρῶν κωμωδεῖ, ἀλλὰ μὴ τὴν νόθον καὶ παρακεκημέ-
 ρην, ὡς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἐπισητὶ γινώσκαι, ἢ μὴ συννοήσαν-
 τίς τις καταίπων Πλάτωνος. — πλὴν ἐροῦμεν ἂν Πλάτων καὶ χάριν
 τῶν ἀντιπέποιτων, ἂν ἡ πόλις αὐτῶ καὶ πολιτεία τέχνῳις κομμομένη
 καὶ ἐπιστήμῳις, ἣν ὑπερ γῆν τῶ λόγῳ ἀνένετθε, συστατὴ ταῖς ἀνί-
 σοῖς ἀπταλλομαῖς τε διαθέσει, καὶ ταῦτα πανουρχῳις ἐπὶ τῶν τεχ-
 νικῶν ἀποτανοχῳιτων. εἰ μὲν γὰρ τις οὐ χρεῖα τῶν καὶ μέρους πα-
 ρασκευῶν, ἀλλὰ ἀποδοκιμαῖεται μὲν ραπτικῆ, ὑφαντικῆ δ' ἀποκρί-
 νεται, σκυτεὺς τε μετ' ἔμποκόπου καὶ ἀνοπωλῆς ἐξῆς ὁμολῶς ἄπαν-
 τες ἄχρητοί, ἀπαθεία δὲ οἱ ἐν τῆ πόλει συμπολιτευοῦνται, καὶ τίς
 χρεῖα τῶν καὶ ἱκανῶ ἢ διεξίχεται; εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἐν γενέσει δια-
 γιγμομένοις πάλιν ὑπόκεινται, οἷς δ' ὑφέστηκε τὸ παθάλνεσθαι, τού-
 τοῖς ἐπιθυμῶ τε καὶ θυμῶ καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν ἀνυ-
 φέστηκαν. οὐκοῦν ἢ μέρους ὁλόθροισ ἢ πόλις οἰχῆσεται Πλάτωνος,
 τῶν οἰκητόρων καὶ ἀλλήλων χωρῶντων, ἢ κἄνταῦθα ἥτορρῳικῆ βρα-
 βῆσει τὸ ἔνομόν τε καὶ ἄσπασίωστον. εἴτα πῶς τῶν κἄτω πόλεων
 τῆ; δεκαπέσορος ἐξαναταται, ὅποτε καὶ τῆ ἀερίωσον παραπέπηγῆ;
 καὶ μὴν εἰ μέρους τὸ ὅλον γινώσκεται — αὐτῶ γὰρ ἡμῶς ὁ Ἀρίστω-
 νος καὶ τὸ ἀληθὲς πείθει διδάσκων — ἵατι δὲ πολιτικὸν μέρος ἢ
 ἥτορρῳικῆ τὸ συνεκτικώτατόν τε καὶ κύλλιστον, μεταποιοῦσα τοὺς
 ἀνθρώπους εἰς τὸ πρώτοτρον, οὐχ ἦστον ἢ ὡς ὁ μῦθος Προμηθεύς,
 οὐκ εἰδῶλον δῆπουθεν ἀλλ' εἰκῶν καὶ ὁμοίωμῶ μὴ κινουμένης ιδέας
 οὐκ εἰδῶλον δῆσαντος, εἶδος οὐν ἀλλ' εἰδῶλον καὶ ἢ πολιτικῆ, εἴ-
 περ τὸ ὅλον τῶ μέτρος ταυτὸν κατὰ τὴν φύσιν. καίτοι ἕτερος ὁ ζῆ-
 τῶν πύθοιτο, τί ποτε ἴσθον ἐστὶ πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦσθι τε
 αὐ καὶ οἰκίας διατάττειν ὡς εἶ, τὸ νικῶν πρὸς ἡμῶν τοῦτο γὰρ
 καὶ ὁ δοκεῖ Πλάτωνι ἀπληχῆμῶ. εἰ δ' ἕτερόν ποῦ τι, καὶ δευξάτωσαν
 καὶ ἡμεῖς ἀτέρωστον, καὶ εἰ βούλομαι γε αἰδοῖ τοῦ καθηγεμόνος ἐν
 ἀποθῆστος κείσεται. ἀλλ' ὡς εἶκοι, Πλάτων ταῖς ὁμωνυμῳις ἀνέχων
 δοκεῖ Σωκράτωος λελῆσθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξῆνου καὶ οἷς ἐκείνοῦ
 τῶν διακριτικῶν κἰνῶνα τὴν διαλεκτικῆν παραδεικνύουσιν. ἴσθον τοῦ
 Σέστοις καὶ Πύθῳσιον ὑποκλίρεται, σκῳις ὡς ἀληθῶς τὸν περιπα-
 τῶν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεκνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὡς θεῖε Πλάτων,
 φιλοσοφεῖν ἐξέταται, τῆς πρῆκῆς οἰχομένης, εἴπερ εἰδῶλον τῆς θεω-
 ρῳιῆς ἢ κρηπίς κατὰ τας οὖς ὑποθέσεται; ἐφ' αἷς ὄτατρον συμβα-
 λειν δυοῖν εἰκόσ' ἢ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐπιστοῦς
 βλοῦ στάσεως στερεῆς, ἢ τὰ τῆς ἥτορρῳικῆς οὐ σκῳι. δέδεικται γὰρ
 ψυχῆς πύθεσιν ἐπιστοπαντα κἄν ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστημῆ ἄρα
 κ. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς ταῦ περὶ ἐνείσεως βιβλῶλον ἀρχῳιμο-
 νῶν θῳεῖ ἐξηγησεως δεῖν οἰθῳημεν πρὸ τῆς κατὰ λέξιν τοῦ κει-
 μένου θεωρηῆς τὰ εἰδῳθῳα ζητεῖσθαι πρὸ παντός τεχνικῶ συγ-
 χῳιματος ζητεῖσαι κεφάλαια, φημὶ δὲ τὸν σκοπόν, τὸ χρησίμῳν,
 τὸ γῆστον, τὴν τάξιν τῆς ἀναγνώσεως, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγρῳηῆς,
 τὴν εἰς τὰ μέρη τομῆν, τῶν τρόπων τῶν διδασκαλικῶν, τὸν χαρακ-
 τῆρα καὶ τὴν ὑπὸ τί μέρος ἀναφορῶν. τούτων γὰρ τῶν κεφαλῳιων
 ἴκοι μὲν τῶν ἐξηγησαμένων τὸ παρὸν βιβλῶλον οὐδ' ὅλας ἐμῆσθῳη-
 σαν —, εἰς δὲ τις ὁ καὶ τελώτερος ἄπάντων δόξας καὶ ἀκριβέστερα

ρος (οἶμαι δὲ τοῦτον τὸν τῆ συγκλῶν ἀξίᾳ διαπεφραγμένον καὶ τὸν αρχιματῆρος τῆς τῶν Σαρδίων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν θρόνον εἶναι, ὃς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προφητῶν τῶν Ἀμφιπόλιος βιβλίον ὑπονηματίαι νομίζεται), ἀλλὰ δυο μόνον ἢ καὶ τριῶν. τὴν τε γὰρ τὰς τῶν παρόντος βιβλίον ἐν πρώτοις φαίνεται παραδίδοις, εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἐκόν. Intercidit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius: τὸ οὖν τὴν φύσιν ὁ τεχνουργός ἐγένετο, καὶ ἡ τοῦτον ἐνεγκραμένη τις, καὶ ἐν πολεῖ φασὶ τῶν ἠθῶν ἤκμασε, καὶ τὰλλὰ ὅσα περὶ αὐτοῦ ἰστορεῖται, ἐν τῷ εἰς τὰς στίσεις ἡμῶν κορηθῆναι ὑπονηματίαι εἴρηται. Uratibonum a se habitatum meminit plurimum, velut in cod. Falconetiano: δὲ μανθάνειν τὰ βιβλία ἀναγνώσαντος καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ὑπερῶν ἑαυτοῦ ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἐρευνῆς καὶ ἐπιστάται ἴσῳ πολλῶ, πῶς τότε τέθειται καὶ νεύειναι καὶ τίναται περὶ τοῦ κλαίου, καὶ δὲ ἦνται αὐτῶν τῶν μὴ οὖν ἐν ἐξῶν δὲ ἐξῶν, καὶ εἰ μὴδὲν μελλεῖ τὸ ἴσοδοι προφορῆς ἡμῶν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κέρδος. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ὁραθῆναι μὴδὲ κ. ι. α. ὡς ἐν τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ὁσίων καὶ ἀμελείᾳ πολλῶν ἂν ἀξίον καὶ ἀνθρώπῳ τῷ ὅτι πρέπον, ἄλλως τε κἂν εἰς χρεῖαν ποτὲ ἐκπέσωμεν ἐκ ταυτομείτου καὶ ἀντιθῶσιν γράφει πρὸς τὸν λόγον ἢ παραπαζόντος καὶ πειρώζοντος ἢ σπουδύζοντος, οὐκ ἂν ἀπορήσωμεν οὐδ' ἀλοχυνθῶμεν. . . . οὐτὼ γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινὰ τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου παραβλήντες, καὶ νομιζόμενοι ἀπείσιον τοῦ ὄνοματος καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλήτους τὴν δόξαν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν πέναν πεμφοροῦμενοι καὶ ἀδοξίαν, καὶ μὴδὲν ἔχειν περαιτέρω τουτοῦ υπολαμψανόμενοι, τὸν τοῦ ἑαυτοῦ λόγον προσεφωνήσαμεν αὐτοσχεδίως, καὶ πρὸς ἕτερον τὸν κατὰ Σιμακῶν λόγον, μὴδένα προμελετήσας ἢ καὶ προσηψόμενος, ἀλλ' αὐτομάτως πρὸς ταῦτα καὶ ὡς περὶ παλῶν ἀποδιδάσκοντες. οὕτω δ' οὖν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηθεῖος μύθος ἀνεσπένθη διὰ παρτὸς εἰδούς φιλοσοφίας καὶ ἀλλήγορίας πεπλουτισμένος. μὲντοιμοί δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλιον τὸν δεύτρον προματῆς ἐν τοῖς Πικριδίου λόγον εἶπειν, οὐ ἢ ἀρχὴ „οἱ προσφωρητικοὶ τῶν λόγων, ὡ βασιλεῖ παρατιόντες τὰ μὴ τῶν ὑπαθέων.” κἂν μὴδὲν τούτων ὠφέληται κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα περὶ ἰαχά: καὶ ἀπαρμυθῆτο παλαιῶν ὑπορῆ ἐγὼ τε καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ κἂν ἀδελφὸν οὐκ ἔν τμυτὸν ἐπάγω κατὰ τὴν περομῆται, ὡς τῆς Δογμῆταις οὐκ ἔν τμυτὸν ἐπάγω, ὅτι μὴδὲς ἀφενέστερος ἡμῶν φανήσεται ποτε, ἄλλως τε καὶ τὸν πλείονα βίον ἐν αἰματωσίᾳ καὶ νόσους διαγαγῶν ποικίλαις. ἀλλ' ἐν ἐνδεξῶμα ὅτι του: περὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ μελέτης πόρους καὶ προκίκα δὲ κλαίκομῆται. Et rursus γέγραπται τις καὶ ἡμῶν γυμνασίας χάριν τοιοῦτος λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἢ ἀρχὴ „αλοχρόν, ὡ παρῶντες, ὑπὲρ δόξης ἀνομιῆς ἀγωνίζεσθαι τὸν φιλοσοφον. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τις ἐξῶν βίῶν ἔπειτα μὴ τῶν κρεατῶν ἀντιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα δόξαν ἔχει πρὸς τοὺς βελίωτους, φιλάνθρωπον διελέχειν ὡς φαῦλη κρῖος τῆς ἀλαστονίας μεταποιεῖται.” Pauperem sebet de-feliciter sapere queritur. δέεται τὸ διδάσκειν καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἑσῶν ἀνέμεως, πέντη δὲ εἰ ἂν εἴη δούνα τῶν διδασκάλων, καθάτιε αὐτὸς ἐγὼ. καὶ μάλιστα τοῖς νυν, οἱ μὴδὲν ὄντες διατελῶνται διδάσκων καὶ του: τῆς ἀναγκῆς χρεῖας στερομένους διδόναι ἀναγκάζουσι. Et sub finem voluminis: τὸ ἀκέρδης ὑπολογίζο-

- Ion *) ἐν Ὀμηρίῳ 1208. . . . et 10. 176; 6: 179, 14: 333, 26.
 Iosephus: 133, 14. . . . 341, 23. 344, 25. 365, 12. 400,
 Irenaeus ὁ περὶ Ἀντιόχειας συνη- . . . 28. 418, 3. 430, 7. 473, 21.
 φείας γράμματος 1037, 10. . . . Ἀρτιδόξαι 90, 18 et 24. 92, 14
 Isaacus Porphyrog. 1140. . . . et 29, 95, 7. 103, 17. 109, 10.
 Isaacus 328, 2: 329, 32. 379, 26. . . . 113, 19 et 28. 115, 5. 127,
 406, 30, 424, 31. 439, 2. 469, . . . 18 et 31, 128, 23. 135, 11.
 18. 472, 3. Iud. v. Ἀδάων . . . 1168.
 ἔπειτ' εἰς Πλαταιῶν θυγατρὸς . . . Ἀρειοπαγίτικῶ 125, 20 et 24.
 434, 10. . . . πρὸς Δημόνιον 121, 3. 137,
 Isocrates 121, 32. 131, 15. 134, . . . 16. 138, 6. 142, 19 et 23.
 26. 135, 5 et 7. 137, 10. 142, . . . 149, 1. 161, 6.
 1 et 28 et 29 et 32. 143, 1 et 4 . . . περὶ τῆς εἰρήμης 185, 1 et 3. 137,
 et 9 et 13 et 16 et 18. 148, 1. . . . 5. 142, 3. 147, 20. 148, 11.
 149, 15. 152, 31. 153, 1 et 3 et . . . 156, 8 et 10. 158, 20. 176, 4.
 19 et 15. 160, 4. 165, 3. 168, . . . Ἐλέγγ. 85, 15. 121, 25.
 22 et 24 et 27 et 31. 169, 1. . . . Εὐαγόρα 83, 5.
 172, 30 et 33. 173, 3 et 5 et 7 . . . πρὸς Εὐθύνοον 128, 12.

μενος — οὐ γὰρ τῶν ἔχοντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μόλις ἀποφόντων καὶ τοῖς ἀναγκαίοις — ὀκνῶ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ ἐπιμελεῖσθαι τινὸς τῶν Δημοσθένους ἢ τῶν Θεολογικῶν): εἰ γὰρ κἂν ἐνὰ λόγον τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιμέλεια κατὰ τοὺς υποδειχθέντας τύπους ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θανατοῦτος Ἐρμογένους μετὰ τῶν προσηκόντων ἐκείσιν φεωρηματι παραδειγμάτων, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ συζητήτης τῆν ταμούτων, φησὶ ὁ λόγος ὁ ἱερός; ποῦ βασιλεὺς Μάθκος ἢ Ἀρτάντιος ἢ Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις προΐτων, ἔργου ἀλλ' οὐ λόγου ἐπὶ ταῦτα προτρέπων; πᾶντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ερχομένους ἐπὶ τὸ ἴσον ὑπαγοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἀλογίαν, ὡσπερ δεδιότες καὶ ἀεζυγούμενοι μὴ κριεττόνων ἄρχωσιν. *Erasmionis unne mira quaedam edit specimen. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τῆν Ἀλιβιάδου, ὃς ὄχι μυστικῶς κωμῶσας κρίνεται ἁεβίας, ὃ τῶν κατηγοροῦν μελιτών τῆς μὲν ἐν Μυραθῶνι τοῦ Ἀλιβιάδου κατὰ τῶν βορβάρων ἀριστείας καὶ τροπαίων οὐ μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀφραστίας αὐτοῦ, ἢν μείψικον ἐπὶ ὧν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις μὲν ἡ Κατάρη, ἢ δὲ Αἰτνη λόφος τις πλησιάζων, ἐν ᾧ πυρ αὐτομάτως ἀναδίδεται ἢ φασὶ καὶ τὸν Ἡρακλῆα ταυτὸν ἐμφαλεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξομανούντων φιλοσόφων καὶ βουλευμένων ἠκαθανασθῆναι. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ αὐτὸς ἐνέβαλεν εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ὁ Φιλοκρήτης ὑπουργήσας τῷ τούτου πρῶταγματι ἐπὶ μισθῷ τοῖς αὐτοῦ τόδοις ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἰτνης.*

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 755, 24 habet cod. Paris, 2630 v. ἐτύχη.

- πρὸς Νικόκλει 123, 17. 128, 10.
 179, 14. 180, 13.
 Νικόκλει 134, 29.
 Πανουφράκη 410, 19. 430, 20.
 Πανηγυρική 123, 6. 125, 18 et
 18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
 449, 1.
 Lascaris (Constantinus) 1169.
 Imp. Λεὸ 1104.
 Lilius 785, 18.
 Longinus 1094.
 Lucianus 70, 20.
 Lucius Παρθένης 652, 28.
 Lupercus v. ἀνὰ δερμάς· εἰνάς.
 Lycas v. ἄλις.
 Lycophron 1203. v. Βέρβυξ.
 Ἀλεξάνδρα 91, 15.
 Lycurgus 275, 4.
 περὶ διαίτησεως 145, 30.
 Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.
 155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,
 33. 359, 13. 368, 4. 401, 22
 et 23. 412, 26 et 28. 416, 21.
 429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.
 442, 7. 463, 17. 467, 32.
 468, 24.
 πρὸς Ἀλαχίτη 132, 23.
 κατ' Ἀντοκράτους 110, 29.
 ὑπὲρ Δέλιου 129, 15 et 18.
 πρὸς Διομένην 120, 14. 145, 8.
 κατὰ Διοκλεῖος 173, 26.
 κατ' Ἐπιγράτους 103, 11.
 ἐπιταφίω 129, 21 et 23.
 ὑπὲρ Ἐρατοῦσθέους 169, 31.
 176, 27.
 κατ' Ἰφικράτους 467, 28.
 κατὰ Καλλίου 95, 23.
 πρὸς Κλεόναν 84, 8.
 πρὸς Λυσίθεον 95, 1.
 πρὸς Παρταλέοντα 100, 16.
 κατὰ τῶν οἰκοκυβίων 77, 15.
 πρὸς Σόφοκλέα 109, 3.
 Σώφρονας ἀπολογία 115, 8.
 πρὸς Φιλοκράτην 115, 27.
 Maniaces 1089.
 Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.
 115, 1. 332, 27. 342, 18. 353,
 3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,
 8 et 29. 405, 28. 431, 7. 423,
 9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.
 454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,
 30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.
 854, 21. 857, 23. 874, 9. 1175.
 1290. 1294. v. δις ἔλαω· χοῖ.
 Μελίτων 402, 9.
 Ἀφροδίτω 376, 5.
 Γεωργῶ v. ἦν.
 Δημόγεω 83, 31.
 δις ἐξαικιδῶντι 436, 17.
 Λυκόλω 82, 11.
 Ἐπιλήρη 81, 12.
 Ἡρώι 1262.
 Θεταλοῖς 420, 1.
 Κανηφόρω 407, 19. 429, 14.
 Κασίτη 380, 30.
 Καταψευδομένω 97, 2.
 Κερκυραίω 323, 23. 358, 11.
 Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.
 Λευκαδίω v. χέλως.
 Μέθη 379, 31.
 Μεσσηνίω 411, 12.
 Μισουμένω 415, 8. 428, 30.
 429, 27.
 Παιδίω 436, 15.

- Παλλήνη* 473, 4.
Παρασκευαστήνη 368, 9.
Πέριπροσμένη 427, 25.
Περωνθία 1073.
Παλουμένους 105, 29.
Ραπισμένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσεις 324, 28. 358, 15.
Τριπιδι: 359, 14. (923, 10).*)
Τροβολιμαία 429, 16.
Χαλκείος 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius lyrae inventor 752,
 -11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριόπρασος 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michaël Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnases 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 1089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάρων. Nicandri
non esse Theriaca 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarobus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κενταύρω 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πανδώρα 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρογράφοι 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185. 1193. 1288.
 v. *περύκη. Δύδων.*
Palamedes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 16.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus,
Parthenius 537, 4. v. *Ελαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εις τὰ περὶ Ἀτωνίου 149, 3.
εις τὰ τῆς μοναρχίας Καίσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπύρω 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *πυγλίς ἢ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ πύγλου. οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἰσοπήγης (leg. ἡ σεισοπηγίς). καὶ Μένανδρος ἐν Τριπιδι πυγλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ ταράχος.*

- Ἄγροισι 433, 19.
 Αἰτορολοῖσι 330, 21. 460, 27.
 Γρανῶν 326, 26. 447, 29.
 Δουλαδιδιακάλῳ 99, 23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
 Ἴωνῳ 379, 28. 428, 1.
 Κοριαντοῖσι 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
 Κρατυπάλλοισι (Κρακεπάλοισι
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
 Μυρμηκανθρώποισι 448, 7.
 Πετάλῃ 358, 7.
 Pherecydes Atheniensis 1196. 1
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ὄρνυξ.
 Αἰτωλῷ 96, 6.
 Αἰλαργῇ 87, 27.
 Γάλλῳ 99, 24.
 Ἰατροῦ 104, 13.
 Κοινοῖσι 88, 25.
 Νεμομένοισι 438, 7.
 Νέθῳ 112, 15.
 Παγκρατιάσῃ 112, 5.
 Παιδαρῷ 97, 3.
 Philippides 113, 33.
 Ἀθωνιαλοῦσαισι 86, 12. 104, 27.
 Ἀνακρουσίῃ 116, 23.
 Βασανίζομένῃ 92, 22.
 Κοθόρνοισι 100, 1.
 Μαστροπῇ 80, 32.
 Φιλάρχῳ 108, 12.
 Φιλευριπίδῃ 112, 31.
 Philistus 428, 2. v. Ἄδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 23. 239, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοισι 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
 πρὸς Πρασιπύδοισι 683, 11. 1008.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Philyllius 381, 6.
 Αἰγί 83, 18.
 Phoenice Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenices litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoria F. 744, 18.
 781, 29. 782, 23.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 30. 371, 23. 406, 9.
 Κόννῳ 79, 2.
 Μοροτρόφῳ 87, 8, 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
 Τρυγηδοῖσι 464, 6.
 Φοινίσσαισι 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 16.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24 et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ibid. v. ἕλεντα.
 Ἐπινικίοισι 80, 7.
 Θρήνοισι 99, 2.
 Ὀλυμπιονίκαισι 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 2.

Ἔρωτος 30, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 16.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδώνιδι 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀφιερῶντι 106, 26.
Planudes (Maximus) 1401.	Γρηψίν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδιω 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τάξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ κωμικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἕτεροι τραγικοί, ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γε ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοι εἰσι. κατεξαιρέτοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνωτύνως καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς λυρὰν τὰ τούτων ἴσασθαι μέλη, ὡς τὰ τοῦ Πινδάρου καὶ Σησιχόρου καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκμύρου, Ἀλκαίου, Βαχχίλλου, Σμυνίδου, Ἰβύκου, καὶ τῆς μονοκακίας Σαπφούς. Μορφοδῶν δὲ γνώρισμα τὸ μονοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ὑπόθεσιν οἰωνόδηγμα, οἷός ἐστιν ὁ Λυκόφρων τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηροῦμενος. Κωμικῶν δὲ ὁ γένος μετὰ τοῦ καὶ χοροδίας ἐξάγειν καὶ πρὸς ὡπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῆς, Φερεκράτης. ἀλλ' ἡ μὲν κωμῶδι τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερῶς ἐλέγχουσα, ἣς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὐπολῆς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἣς ἐπίσημοι Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλοσοφός ἀλλ' Ἰεσρός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οἱ τῶν τὰ δράματα τὰδε λέγονται, Γρυπες, Κλεισῶν, Πρέσβεις, Παιδῶν, Σοφιστῶν, Συμμαχία, Σκεναί, Ἄδωνις, Ἀφιέρων, Δαΐδουλος, Ἑλλάς, Ἐορταί, Ἐβρωπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λαῖος, Λέκωνες, Μύρμηκες, Μέτωποι, Μανέλιος, Μαρμιακούδος, Ξάνται, Νίκαι, Νυξ μακρὰ, Μελοῦνδρος, Περιάλως, Ποιητῆς, Σαρφεξ, Ἰπέρβολος· ἡ δὲ νέα μὲν δῖος αἰνιγματώδης, πληρὴ ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἣς ἐπίσημος Μέναιδρος καὶ παρὰ Ῥωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ πρῶτα καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέτετε σκηναίους διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμωδίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα εἶκοι καὶ συμφορὰ, οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τραγωδίας ὁ χορὸς αἰεὶ νουθεσίας ἠθικὰς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σιωπεῖ, ἐνίοτε δὲ καὶ νουθετεῖ. Ποιηταὶ δὲ ἀπροσδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσι, οἱς τῶν ταῦτα χαρακτηρεῖ τὰ τέσσαρα, μέτρον ἠρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱστορία ἤτοι παλαιὰ ἀφήγησις, καὶ ποιὰ λέξις ἤτοι ἠρωϊκή καὶ ἀξίωματικὴ καὶ τῷ ἠρωϊκῷ μέτρῳ ἁρμόζουσα, ἀλλ' οὐ κατετετριμμένη καὶ χθαμελή. μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικός μῦθος ὁ χαρακτηρεῖ τὸν κυρίως ποιητὰς. γεγῶσαι τοῖνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὀμηρός ὁ πολύς, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ησανδρος, Ησανδρος ὁ Κωμικεύς καὶ Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων καὶ ἐξοχῶν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ὀχληρὸν.

- Λυδία*: 433. 19.
Μιρναία: 330. 21. 460. 27.
Γερνία 326. 26. 447. 29.
Αρβηλοταμίαι 99. 23. 113. 5.
 404. 24. 431. 5. 434. 29.
Ἔρως 379. 25. 438. 1.
Κορυναί: 345. 11. 406. 1. 412.
 2. 413. 24.
Κυραναίαι: (Κυραναίαι)
 P. rhen. Adversar. p. 256)
 85. 18. 89. 30. 399. 32. 418.
 18.
Μεγαροπόριαι: 442. 7.
Περει: 358. 7.
Pherecydes Atheniensis 1156.
Phileon 102. 22. 457. 19. 476.
 15. 1195. v. 6973.
Ροσκία 95. 6.
Αϊρρι 57. 27.
Γαίση 99. 24.
Ἰασίρια 92. 16.
Ἰαυρή 194. 13.
Κορυναί: 86. 25.
Μεγαροί 438. 7.
Νόβη 112. 15.
Παλατινόν 112. 5.
Παλατιόν 97. 3.
Philippides 113. 39.
Ἰασηνοί 92. 16.
Μακροί 113. 39.
Ευρωπία
Κατάρα
Μακροί
Φαίη
Φαίη
Philistia
Philo 3
- Philochorus* 86. 22. 399. 11.
 377. 19. 381. 14. 398. 12.
Philonides Καθάρων 83. 17.
Philoponus 515. 27.
καὶ τρυφή: 663. 11. 1064.
 1177.
Philostrophus 1165.
Philumenus 827. 19. 1194.
Phyllis 351. 6.
Φύ: 83. 13.
Phoenix Actaginis F. 782. 19.
 783. 33.
Phoenix histonum invento-
res 774. 18.
Phoenix Amyntoris F. 744. 18.
 784. 29. 782. 22.
Phoenix Eurque et Pronopi
F. 782. 24. 783. 34.
Phoenix locus Ephesi 784. 19.
Phrynichus com. 116. 35. 362.
 33. 371. 33. 406. 9.
Ρωσ 79. 2.
Μακροί 87. 2. 99. 14. 344.
 31. 447. 25.

Ἰσχυρίης 80, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 16.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδωνίδι 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀπριεῶντι 106, 28.
Planudes (Maximus) 1401.	Γρυπίν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδι 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλάς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τάξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰς λυρικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἕτεροι τραγικοί, ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλείστοι γε ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοί εἰσι. κατεξαιρέτοι δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἀνωτέρας καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδισθαι μέλη, ὡς τὰ τοῦ Πινδάρου καὶ Σηοιχοῦρου καὶ Ἀνακρίοντος καὶ Ἀλκιμῶνος, Ἀλκίμου, Βαρχυλλίδου, Σιμωνίδου, Ἰβύκου, καὶ τὰ τῆς μουσικωτάτης Σαπφούς. Μορφοδῶν δὲ γνώρισμα τὸ μοτοπροσώπως ἀφηγεῖσθαι ὑπόθεσιν οἰκονδητικὰ, οἷός ἐστιν ὁ Διόσκωρον τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηγουμένως. Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσέρχιν καὶ πρόσ-ωπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολις, Φερεκράτης. ἀλλ' ἢ μὲν κωμωδία τρεῖς ἔχει τις διαφοράς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἣς ἐπλοῆμοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὐπολις· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἣς ἐπλοῆμος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὐχ ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἕσπερος τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗ τινὸς τὰ δράματα ταῦτα λέγονται, Γρύπεις, Κλοφῶν, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφοῖται, Συμμαχία, Σκευαί, Ἄδωνις, Ἀπριῶν, Δαυδαλος, Ἑλλάς, Ἐρσται, Ἐβρωπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λαῖος, Λέκωνες, Μύμηκες, Μέτοικοι, Μενέλιος, Μαρμάκουθος, Ξάνται, Νίκαι, Νυξ μακρὰ, Πελανδρος, Περικλῆος, Ποιητής, Σύραξ, Ἐπιέρβολος· ἡ δὲ νέα μὴδ' ὄλωσ αἰνιγματώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἣς ἐπλοῆμος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χρῆται δὲ προ-ταῖσι καὶ ἐπιτάσι καὶ ἀνιστροπῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέντε σκη-μαίς διαμετρεῖ τὸ δράμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμω-δίας, Τερέντιος δ' οὐ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα οἰκταί καὶ οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τρα-γωδίας αἱ τριῖς οἰκίας ἠθικὰς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας ἐπὶ τὸ πλείστον σπώπτει, ἐνίοτε δὲ καὶ νεωθεῖ. ἡ μετὰ τὴν ἀρχαίαν οἰκία ἡθικὴ ἡσυχαστικὴ καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσι, οἷς ἡσυχαστικῶς καλεῖται τὰ τέσσαρα, μέτρον ἠρωϊκόν, μῦθος ἀλ-λα ἡτοὶ παλαιὰ ἀφηγησις, καὶ ποιὰ λέξις ἡτοὶ ἠρωϊκὴ καὶ τὸ ἠρωϊκὸν μέτρον ἀρμόζουσα, ἀλλ' οὐ κω-μωδία, μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἠρωϊκὸς ὁ χαρακτεριστικὸν τους κυρίως ποιητὰς. γεγονόσι ἴσως ἄνθρωποι ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὀμηρος ὁ Κολοφώνιος, Ἰωνάσις, Μελανδρος ὁ Καμινάσιος, ἡ δὲ Ἀσχαῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρισματα τῶν ἠρωϊκῶν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα τὴν ἡμῶν εἰη καὶ ὀχληρόν.

- Ἑσπεύς 102, 1.
 Ἐυρώπη 42, 5.
 Κλειοφῶντι 9, 10. 79, 20. 418, 27.
 Λαίω 96, 24. 100, 26.
 Λάκωσιν 105, 10.
 Νυκτὶ μακρῇ 384, 10.
 Πισάνδρω 57, 33. 368, 17.
 Πιοηκῆ 106, 30. 116, 22 et 24.
 Σοφισταῖς 79, 30. 89, 26. 103, 8.
 Συμμαχία 104, 8.
 Τραχέβλω 447, 27.
 Φάωνι 459, 15.
 Plato philosophus 6, 14. 7, 13.
 27, 14. 31, 18. 56, 10. 100, 8.
 210, 15. 322, 6. 329, 31. 334,
 20. 335, 21. 336, 28 et 30. 350,
 12. 362, 26. 363, 2. 368, 5 et
 33. 374, 20. 378, 32. 380, 5,
 383, 10. 385, 17. 399, 14. 400,
 28. 401, 25. 408, 10 et 11.
 412, 27. 420, 26. 427, 31. 429,
 12. 434, 13. 441, 20. 446, 5 et
 15. 449, 1. 470, 10. 475, 18.
 659, 18. 666, 20# Ind. v. ἡ.
 σερθεῖσα.
 Ἀπολογία 407, 29.
 Γοργία 77, 13. 78, 22. 84, 5.
 90, 14. 100, 7 et 9. 104, 6. 114,
 33. 115, 30. 116, 29. 128, 23.
 664, 7.
 ἐπιστολαῖς 334, 29.
 Ἐυθυδῆμω 84, 5.
 Θωνιτηνῶν 77, 1. 78, 12. 79, 24.
 81, 32. 98, 21. 100, 14. 108,
 20. 110, 11.
 Λύσιδι 447, 16. 454, 31.
 Νόμοις 14, 32. 340, 11. 350,
 6. 425, 1. 448, 25.
 ζ. 343, 6. 369, 2. 371, 20.
 ζ. 44, 7.
 ια. 144, 30.
 Πολιτεία 82, ff. 94, 19 et 30.
 110, 19. 111, 16. 116, 9 et 25.
 334, 8 et 28. 456, 29.
 α. 78, 13. 79, 7. 106, 17.
 111, 30,
 β. 27, 28. 31, 19. 77, 9. 78,
 10. 79, 7. 99, 9. 100, 10.
 γ. 78, 17 et 23. 80, 31. 82, 2.
 88, 19. 93, 23. 99, 13. 107, 26.
 δ. 81, 29. 91, 28. 94, 28. 98,
 23# et 29. 100, 20. 102, 25.
 110, 7.
 ε. 94, 17. 111, 1.
 ς. 87, 22. 90, 27. 92, 10. 94,
 29. 97, 28. 98, 30. 368, 27.
 Πολιτικῶν 362, 2. 400, 3. 422,
 17. 467, 21.
 Προτυγόρα 335, 7.
 Συμποσίω 346, 15 et 23. 407, 29.
 Τιμαιῶ 348, 29. 405, 26. 417, 17.
 Φαίδρω 26, 13. 79, 28. 80, 20. 88,
 22. 90, 10 et 11 et 22. 93, 30.
 101, 2. 107, 29. 110, 28. 113, 31.
 116, 17. 326, 28. 462, 9. 785, 32.
 Φαίδωνι 23, 13. 94, 6. 99, 27.
 343, 4. 344, 19. 352, 24.
 367, 30. —
 Φιλήβω 231, 28.
 Χαρμίδη 341, 15.
 Polyaeus Μίμμωνι 129, 31.
 130, 1.
 Polemo v. Procop. Gaz. not.
 Polymachus v. Aridices.
 Porphyrius 125, 22.
 ἐν Κρατύλῳ v. ἐπιστάται.

- Posidippus** 104, 19. 350, 21.
 424, 26, 462, 32.
Μεταφερομένοις 102, 32.
Φιλοπύκτορι 93, 19.
Posidonius *ἐν τῷ περὶ συνδέσμων*
 480, 10 et 25.
Praxiphanes 348, 15.
Proclus in Cratylum 1163.
Procopius Caesarensis 133, 14.
 1082.
Procopius Gazaetus 1082. *)
μονωδία Ἀντιοχείας 125, 26.
 153, 21.
εἰς τὸν σωφρόνως ἄρχοντα 139,
 22.
περὶ Ἰακῶς 143, 24.
εἰς τὸν γάμον Μελετίου 169, 6.
εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιταφίῳ Σαλαμινίου 133, 12.
 135, 13.
Theodorus Prodromus s. Pto-
 choprodromus 1082. 1137,
 ubi quae memorantur *ἐρω-*
τήματα, sunt etiam in Vatic.
 1403, chart., form. quadr.,
 fol. 278.
Prometheus litterarum inven-
 tor 781, 28; 783, 15. 784, 19.
Pronapides 783, 24. 786, 17.
Psellus 1082. v. Michael.
- Ptolemaeus** ὁ ἀναλογητικός 506,
 6.
Ptolemaeus Peripateticus 730,
 22.
Pythagoras 784, 14. 789, 9.
Pythodorus 783, 6. 786, 4.
Rhabda v. Nicolaus.
Rhianus 1182.
Rhintho 1176. 1194.
Romanos carere duali 1184.
Romanus gramm. 1177bis. 1201.
 — **Imperator** 1089.
Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
 596, 14. Ind. v. *κίνδυν.*
ἄμαξος.
 β. 108, 22.
Seleucus 224, 13. 608, 17.
Sergius 1288.
Seth 1189.
Simo sutor 728, 8.
Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
 27. v. *νήστης τριγλάχιν.*
 β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
Simonides Rhodius 1182.
Sisyphus litterarum inventor
 784, 18.
Solon 727, 27.
Νόμοις 85, 1. 86, 22. 242, 20.
 340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν κρῆσιν δὲ πραγματευόμενος ἐπὶ
 πειρῶ, φαίη τις ἂν, καὶ ὀφθαλμῶ ἐναβρύνεται, καὶ τοῖς τῶν ἑαυτοῦ
 πονημάτων πταίσμασι τῆτον ἐφιστάται, ὡπερ ὁ Πολέμων καὶ ὁ
 Δοσίππος καὶ ὁ τῆς Γάζης Προκόπιος, ἀκαίρως μὲν καὶ κατακορῶς
 χρώμενος ταῖς τροπαῖς καὶ ἐπιθέτοις ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερτακτικῶς
 δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. τοιγαροῦν ἐν τοῖς μὲν ὡς ἐπὶ πάν ἀσπ-
 φής ἐστιν, εἰ καὶ γλυκὺς, ἐν δὲ τοῖς ὑπόψυχρος κατ' ἀφθής. Io. Si-
 celiota εἰς τὰς ιδέας.

- Sopater** 146, 1.
Nicolaus Sophianns 1080 ima.
Sophocles 13, 33, 14, 20, 15, 11, 18, 3 et 4, 21, 27, 28, 28, 35, 8, 39, 31, 68, 4, 128, 27, 144, 24, 229, 1, 323, 16, 325, 22, 332, 4, 336, 6 et 7, 338, 15, 339, 9, 340, 20 et 26, 342, 22, 343, 11, 344, 28, 345, 13, 347, 25 et 30, 348, 17 et 26, 352, 17, 353, 4 et 6, 358, 28, 360, 18, 361, 2 et 23, 362, 21, 363, 2, 366, 29, 367, 15 et 21 et 32, 369, 6 et 13, 372, 12 et 14, 373, 1 et 7 et 13 et 15, 376, 31 et 32, 383, 4 et 11 et 31, 385, 16, 407, 12, 412, 19, 413, 13, 414, 3, 420, 6, 426, 18, 432, 7, 439, 11, 446, 6, 447, 5, 450, 26, 459, 31, 467, 15 et 28 et 31, 470, 13, 472, 13, 476, 1, 746, 8, 1050, 1195.
Ind. v. δόρει. εὐνοίχους. Λάδων. σερθείσα.
Ἀθάμαν 106, 33. **Ind. v. ἄγνους.**
Ἀνανι Λοκρῶ 97, 4.
Ἀνανι μυστιγοφόρῳ 111, 25.
Ἀιμαλώτσιον 447, 8. v. **Μύνης.**
Ἀλεξάνδρῳ 107, 25, 108, 31.
Ἀντιγόνη 74, 3.
Ἀχιλλῶς ἱρασταῖς 1267.
Ἀνάνη 85, 18, 90, 31, 97, 31.
Ἄονου. Σατυρικῶ 385, 20.
Ἐριδι 108, 9.
- Ἐρμῖονη** 87, 25.
Ἠλέκτρῳ 356, 20.
Θαύρῳ 105, 27.
Θυίστη 94, 8.
Ἰνάχῳ 84, 18, 442, 3, 1169.
Κολχίῳ 404, 19.
Μενελάῳ 435, 25.
Μούσαις 83, 22.
Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.
Ὀδυσσεὶ Ἀκανθοπλήγῃ 872, 19.
Οἰδίποδι τυράνῳ 144, 22.
Πηλεῖ 106, 13, 107, 30.
Ποιμέσιν 84, 10.
Τριποτόμῳ 91, 1, 97, 33.
Τυροῖ 89, 19, 98, 11.
Φαλαξίν 82, 32, 83, 21.
Φθιώτσιον 128, 3.
Φρέξῳ 82, 23.
Sophon 93, 25, 351, 22, 428, 23, 452, 30, 567, 10. *)
Προμηθεῖ 85, 24.
Sotades Ἐγκλειομένους 102, 28.
Stephanus ὁ τὰ ἔθνη γράψας 120f.
λεξικόν 1094.
in Aristotelis Rhetoricam scholia 1089.
Stesichorus 444, 23, 786, 11, 945, 26. v. **μεσούξ.**
ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας 783, 16.
Stoici 480, 6, 484, 14, 518, 7, 519, 20, 649, 31, 667, 15, 668, 2, 721, 25, 842, 19, 862, 7, 891, 11, 1168, 1179.
Strattis 22, 21, 85, 9, 421, 14.

*) Etym, M. p. 490, 11 post ἔλεγον adde e cod. Barocc. 50. ἴσται καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Ἀκαστρίαις.

- Ἰριγέρου* 83, 27.
Μακεδόν 108, 29.
 Sudario 748, 18.
 Symmachus 224, 13.
 Syncellus v. Michael.
 Tarasius 1068.
 Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.
Ἀμφικτύου 464, 30.
Ἡσιόδου 91, 4. 110, 25.
 Terentius 1461.
 Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198.
 1208. Ind. v. *τετραδ. ἐπέων*.
 Theodoretus 1094.
 Theodorus Nicæensis] *ἡμῶν* *ἐν* *τοῦ* *ἐν* *τῇ* *φύσει*, *σπᾶλλεται* *μᾶλλον* *ἐπ'* *αὐτῆς*, *εἰς* *ἃ* *μὴ* *θέμις* *ἀποφερόμενός* *τε* *καὶ* *ἐλαυνόμενος*, *ὡς* *ἔκπερ* *δυσή-* *μος* *τὸν* *χαλινὸν* *ἐν* *θάλασσῃ*, *ὡς* *ὁ* *Μελιτῆνης* *Θεοδόσιος* *καὶ* *ὁ* *Νικαίας* *Θεόδωρος* *καὶ* *τῶν* *καθ'* *ἡμᾶς* *οὐκ* *ἄλλοι*. Io. Sicel. *ὡς* *τὰς* *ἰδέας*.
 Theodorus Prodromus v. Prodromus.
 Theodosii *ἑρωτήματα* 1088.
κανόνες *ἑορτῶν* 1097.
 Theodosius Meliten v. Theodor. Nic.
 Theogenes 729, 22.
 Theognostus *ἐν* *τῇ* *ἑρμηνείᾳ* 367, 8. 1101.
 Theologi apocalypsis 1165.
 Theon *ἐν* *ὑπομνήσει* v. Heraclides.
 Theophilus *ἐν* *τοῖς* *Ἀποδήμοις* 724, 26.
 Theophrastus *περὶ* *εὐδαιμονίας* 104, 31.
περὶ *πόμων* 443, 26.
ζ. φυτῶν 370, 23.
 Theophylacti Simocattæ *ἐπι-* *stolæ* 1089.
 Theopompus *com.* 362, 29. 385, 15. 399, 20. 401, 16. 403, 25. 444, 26. 468, 8.
Θηοῖ 83, 6. 823, 29.
Καπηλαίου 461, 19.
Πηνελόπη 328, 28.
 Theopompus *hist.* 104, 15. 215, 1. 361, 6. 465, 7.
ἐπιτομή *Ἡροδότου* 80, 27. 104, 16. 115, 18.
Φιλαιπμοῖς 86, 16. 107, 4.
 Thomæ evangelium 1165.
 Thucydides 17, 4. 35, 31. 41, 18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95, 18 et 19. 107, 11. 114, 19. 159, 25 et 30. 169, 13 et 17. 215, 1. 334, 30. 342, 20. 346, 14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378, 14. 394, 9. 399, 17 et 21. 403, 6. 406, 20. 419, 19 et 27. 421, 1. 423, 27. 430, 23. 434, 23. 437, 29. 443, 33. 465, 5. 469, 19. 678, 21. 733, 21. 734, 7. Ind. v. *ἔτος*.
α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25. 93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11. 147, 32. 152, 14. 158, 30. 162, 8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178, 13 et 20. 440, 10. 463, 6.
β. 82, 33. 125, 30. 164, 12. 169, 14. 178, 10.

- γ. 78, 15. 90, 9 et 11. 91, 28;
 95, 5. 98, 24. 100, 7. 107, 12.
 109, 8. 111, 29. 143, 31. 407,
 13, 413, 10.
 δ. 77, 11. 99, 7. 102, 18. 105,
 1. 107, 21 et 26. 109, 4. 112,
 12. 113, 17. 114, 21. 126, 1.
 144, 1. 153, 30. 173, 17 et 19.
 223, 26. 400, 5. 407, 13 et 22.
 ε. 107, 14.
 ζ. 82, 28. 89, 1. 110, 3. 173,
 22. 176, 8. 400, 8.
 η. 78, 16. 110, 20 et 21. 135,
 20. 169, 20. 173, 24. 178, 22.
 θ. 98, 23. 104, 20.
 Timarchus Rhodius 442, 33.
 Timostratus 90, 1.
 Ζώτω 81, 1.
 Πανί 89, 23.
 Παρακαταθήκη 98, 4.
 Φιλοδοσότη 80, 12.
 Tryphiodorus 1082.
 Trypho 486, 6. 490, 9. 491, 15.
 494, 14 et 28. 497, 30. 498,
 27. 501, 15 et 23. 503, 26.
 504, 29. 506, 19. 507, 13. 509,
 14. 514, 2. 515, 5 et 31. 523,
 13. 525, 10. 554, 24. 560, 22.
 563, 11. 569, 17. 572, 14.
 574, 15. 578, 28. 583, 17.
 611, 4. 849, 4.
 περί επιδήμητων 496, 18. 548,
 1. 556, 30.
 περί συνδράμων 496, 20.
 Tyrannio 668, 8.
 Tyrtaeus 734, 14.
 Tzetzes περί αὐθιπτάτων
 1089.
 Xenocrates 664, f. 728, 4.
 Xenophon 26, 5. 31, 33. 225,
 10. 230, 15. 324, 4 et 32. 329,
 15. 333, 14 et 19. 336, 5. 337,
 27. 344, 5 et 6. 353, 6. 364,
 15. 367, 28. 369, 21. 372,
 21. 400, 13 et 24 et 27 et 29.
 404, 25. 414, 31. 419, 21. 420,
 8 et 29 et 30. 1195.
 Αναβάσει 77, 1. 92, 3. 405, 32.
 δ. 96, 27.
 Απομνημονεύμασιν 80, 6. 83,
 33. 373, 10.
 α. 95, 10.
 γ. 79, 26. 92, 27. 467, 13.
 δ. 101, 11.
 Ίέρωνι 329, 21.
 Ιστοριῶν η. 449, 8.
 Οικονομικῶ 345, 6.
 Παιδείῃ 144, 29.
 Συμποσίῳ 79, 23. 82, 27. 84,
 7. 101, 28. 103, 33. 106, 19.
 112, 2.
 Zeno 663, 16.
 Zenodotus 768, 2.
 Zoe 1089.
 Zonaras 1451.

